

ครั้งที่ ๒

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันอังคารที่ ๒๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักรายงานการประชุมและชวเลขตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

สภารับรองในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่.....(.....)

ครั้งที่..... (.....) วัน.....เดือน.....พ.ศ. .....

สารบัญ

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันอังคารที่ ๒๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕
ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
เรื่องหารือ	๑
ผู้อภิปราย	
- นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล	๑
- นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์	๒
- นายประวัติ ทองสมบูรณ์	๓
- นายฮอชาลี ม่าเหร็ม	๔
- นายสมคิด บาลไธสง	๕
- นางสาวสุนันท์ สิงห์สมบุญ	๖
- นางผสุดี ตามไท	๗
- นางอนุรักษ์ บุญศล	๘
- พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ	๙
- นายนิยม วรปัญญา	๑๐
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี	๑๐
ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม	๑๐
รับรองรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป) จำนวน ๔ ครั้ง	
ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี	๑๐

หน้า

เรื่องด่วน ๑๑

๔. ร่างข้อตกลงในรูปแบบหนังสือแลกเปลี่ยนระหว่างสหภาพยุโรปและประเทศไทยตามข้อ ๒๘ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (GATT) ๑๙๙๔ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขข้อผูกพันในเนื้อสัตว์ปีกแปรรูปที่มีอยู่ในข้อผูกพันของสหภาพยุโรป ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงแกตต์ ๑๙๙๔ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) **(เลื่อนขึ้นมาพิจารณา)**

ผู้อภิปราย

- นายบุญทรง เตริยาภิรมย์ ๑๒, ๒๕
- นายอลงกรณ์ พลบุตร ๑๔
- นายสุรสาล ผาสุข ๑๗
- นายชรินทร์ หาญสืบสาย ๒๐
- นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ ๒๓

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม ๒๘

ผลการลงมติ ๒๙

๑. ความตกลงเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนระหว่าง ๓๐
ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสหภาพพม่า
(ขอเลื่อน)

๒. กรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการยกเว้น ๓๑
การเก็บภาษีซ้อน และความตกลงและอนุสัญญา จำนวน ๑๑ ฉบับ
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ผู้อภิปราย

- นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย ๓๒, ๑๐๐, ๑๐๒, ๑๕๓, ๑๕๘
- นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ ๓๘
- นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ๓๙, ๗๘, ๑๒๑
- นางนฤมล ศิริวัฒน์ ๔๑, ๗๗, ๑๒๐, ๑๔๕
- นายกษิต ภิรมย์ ๔๓
- นายชรินทร์ หาญสืบสาย ๔๓

หน้า

- นายไชยา พรหมา ๔๕
- นายเกียรติ สิทธีอมร ๔๗, ๑๕๗, ๑๕๘
- นายนคร มาฉิม ๕๓
- นายพีรพันธุ์ พาลุสุข ๕๗
- นายกนก วงษ์ตระหง่าน ๕๙, ๑๓๒
- นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ ๗๑, ๑๒๒
- นายวรงค์ เดชกิจวิกรม ๗๙, ๙๔, ๑๓๖, ๑๕๗
- นายเจตน์ ศิรธรานนท์ ๘๑
- นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี ๘๕
- นายเหวง โตจิราการ ๘๘
- นายประเสริฐ จันทรรวงทอง ๙๓, ๙๕, ๑๑๗, ๑๑๘, ๑๒๐, ๑๒๒, ๑๒๓
- นายวิทยา แก้วภราดัย ๙๓, ๑๐๒, ๑๑๘
- นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ ๙๓, ๑๐๖
- นายศุภชัย ใจสมุทร ๙๔, ๙๖
- นายนริศ ขำนุรักษ์ ๙๕
- นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ ๙๖, ๑๒๑
- นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร ๑๑๓
- นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท ๑๑๙, ๑๒๓, ๑๔๗
- นายวรชัย เหมะ ๑๒๐
- นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ๑๒๓, ๑๕๐
- นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ ๑๒๕, ๑๒๘
- นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ๑๓๖
- นายบุญยอด สุขถิ่นไทย ๑๔๐, ๑๕๗
- นายเจริญ คันธวงศ์

หน้า

(๑) กรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน ๑๖๐

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม ๑๕๙

ผลการลงมติ ๑๖๐

(๒) ความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งซิมบับเวและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้และผลได้จากทุน ๑๖๑

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม ๑๖๑

ผลการลงมติ ๑๖๑

(๓) ความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งรัฐเอกราชปาปัวนิวกินีเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีจากเงินได้ ๑๖๒

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม ๑๖๓

ผลการลงมติ ๑๖๓

(๔) อนุสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรโมร็อกโกเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีจากเงินได้ ๑๖๔

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม ๑๖๔

ผลการลงมติ ๑๖๔

(๕) ความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งรัฐสุลต่านบรูไนดารุสซาลามและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีจากเงินได้ ๑๖๕

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม ๑๖๕

ผลการลงมติ ๑๖๕

(๖) อนุสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐทาจิกิสถานเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ ๑๖๖

หน้า

ผู้อภิปราย

- จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ ๑๖๖

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม ๑๖๖

ผลการลงมติ ๑๖๖

(๗) อนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย ๑๖๗
และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเคนยาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน
และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีจากเงินได้

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม ๑๖๗

ผลการลงมติ ๑๖๗

(๘) อนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย ๑๖๘
และรัฐบาลแห่งไอร์แลนด์ เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกัน
การเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีจากเงินได้และผลจากทุน

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม ๑๖๘

ผลการลงมติ ๑๖๘

(๙) อนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐวิทัวเนีย ๑๖๙
และรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน
และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีจากเงินได้

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม ๑๖๙

ผลการลงมติ ๑๖๙

(๑๐) อนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย ๑๗๐
และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน
และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีจากเงินได้

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม ๑๗๐

ผลการลงมติ ๑๗๐

(๑๑) อนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาล ๑๗๑
แห่งสาธารณรัฐเอสโตเนียเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกัน
การเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีจากเงินได้

หน้า

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม ๑๗๑
ผลการลงมติ ๑๗๑

๓. กรอบการเจรจากู้เงินจากต่างประเทศสำหรับโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง (บางใหญ่ – บางซื่อ) ระยะที่ ๓ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) **(ขอเลื่อน)**

ผู้อภิปราย
- นายชลน่าน ศรีแก้ว ๑๗๒, ๑๗๓, ๑๗๕, ๑๗๘, ๑๘๐, ๑๘๒, ๑๘๓, ๑๙๖, ๒๐๑, ๒๐๒, ๒๐๔, ๒๑๕, ๒๒๑
- นายบุญยอด สุขถิ่นไทย ๑๗๒, ๒๔๖
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๑๗๔, ๒๔๒, ๒๕๑
- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ๑๗๔, ๒๖๒, ๒๖๘
- นายวิเชียร คันฉ่อง ๑๗๖, ๑๗๙, ๑๘๐, ๑๘๒
- นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ ๑๗๙
- นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ ๑๘๑
- นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร ๑๘๒, ๑๘๓, ๑๘๔, ๑๘๘
- นายนิพนธ์ บุญญามณี ๑๘๓
- นายเหวง โตจิราการ ๑๘๕๑๘๗
- จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ ๑๘๕, ๑๘๖, ๑๙๐, ๑๙๘
- นายวรงค์ เดชกิจวิกรม ๑๘๖, ๑๘๗
- นายธนา ชีรวินิจ ๑๘๘, ๑๙๔, ๑๙๕, ๑๙๖, ๑๙๗, ๑๙๙, ๒๐๐, ๒๐๒, ๒๐๓
- นายขจิตร ชัยนิคม ๑๙๑, ๑๙๒, ๑๙๓, ๒๖๖, ๒๗๐
- นายประสงค์ นุรักษ์ ๑๙๑, ๑๙๒
- นายวรชัย เหมะ ๑๙๒, ๒๑๒

หน้า

- นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง ๑๙๓, ๒๒๓
- นายวิทยา แก้วภราดัย ๑๙๓
- นายประเสริฐ จันทรรวงทอง ๒๐๐
- นายเจตน์ ศิรธรานนท์ ๒๐๐
- นายธนิตพล ไชยนันทน์ ๒๐๒
- นายถาวร เสนเนียม ๒๐๕, ๒๐๘
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๒๑๒, ๒๑๔, ๒๑๙, ๒๒๐, ๒๒๔, ๒๒๕, ๒๒๖, ๒๓๖
- นายชวลิต วิชยสุทธิ์ ๒๑๘, ๒๔๓, ๒๔๖, ๒๔๘
- นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ ๒๒๒, ๒๒๓, ๒๒๔
- นายสุนัย จุลพลศธร ๒๒๓
- พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน ๒๒๖, ๒๒๗, ๒๒๘, ๒๓๐
- นายณัฏฐ์ บรรทัดฐาน ๒๒๙
- นายจตุพร พรหมพันธุ์ ๒๔๐, ๒๔๑
- นายเจะอามิง โตะตาหยง ๒๔๗
- นายวัฒนา เมืองสุข ๒๕๙, ๒๖๒, ๒๖๗
- นายนคร มาฉิม ๒๖๙
- นายกนก วงษ์ตระหง่าน ๒๗๐, ๒๗๒, ๒๗๓, ๒๗๔
- นายกฤช อาทิตย์แก้ว ๒๗๑, ๒๗๔
- นายสมชาติ พรรณพัฒน์ ๒๗๓

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม ๒๗๘

ผลการลงมติ ๒๗๙

ผลการลงมติ ๒๘๐

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่

คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษา
แนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติ ๒๘๑

หน้า

ผู้อภิปราย

- พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน ๒๘๑
- นายศุภชัย ใจสมุทร ๒๘๒
- นายสมชาย แสวงการ ๒๘๓
- นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์ ๒๘๘, ๓๐๐
- นายนคร มาฉิม ๒๙๒, ๓๐๐
- นายชลน่าน ศรีแก้ว ๓๐๑
- นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ ๓๐๑
- นายวรงค์ เดชกิจวิกรม ๓๐๒
- นายกฤช อาทิตย์แก้ว ๓๐๓, ๓๑๖
- นายบุญยอด สุขถิ่นไทย ๓๐๖, ๓๑๖
- นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ ๓๐๖
- นายเจะอามิง โตะตาหยง ๓๐๗
- นายนิพนธ์ บุญญามณี ๓๐๗, ๓๑๒, ๓๑๔
- นายวิชาญ มีนชัยนันท์ ๓๐๘, ๓๑๓, ๓๑๔
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๓๑๐, ๓๑๔
- นายอุดมเดช รัตนเสถียร ๓๑๐, ๓๑๗
- นายวิทยา แก้วภราดัย ๓๑๒
- นายทวีศักดิ์ คิดบรรจง ๓๑๕
- นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ ๓๑๖, ๓๑๗

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม ๓๑๘

ผลการลงมติ ๓๑๙

ผลการลงมติ ๓๒๐

แบบรายงานการตรวจแก้ไขรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันอังคารที่ ๒๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕
ณ ตึกรัฐสภา

(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา ได้ขึ้นบัลลังก์ เวลา ๑๐.๑๓ นาฬิกา)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ มีผู้เสนอที่จะหารือพอสมควรนะครับ กระผมขออนุญาตหารือที่ประชุมว่าเราจะงดการหารือจะเห็นสมควรอย่างไรครับ เพราะเราหารือกันมาอาทิตย์ละ ๒ วัน ตอนนี้ยังไม่ครบองค์ประชุม คนที่มาลงชื่อเข้าประชุมนะครับ เพราะฉะนั้นผมจะอนุญาตให้หารือจนกว่าจะมีคนมาลงชื่อครบองค์ประชุม ผมจะขออนุญาตตัดเข้าสู่ระเบียบวาระ เอาอย่างนั้นนะครับ เชิญท่านสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล ครับ

นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผม สัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุโขทัย พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องเกษตรกรในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่างเป็นจำนวนมาก เกี่ยวกับเรื่องปัญหาโครงการรับจำนำข้าวของทางรัฐบาล ซึ่งมีกลุ่มโรงสีต่าง ๆ รับจำนำข้าวกับพี่น้องเกษตรกรนั้น เอาเปรียบกับพี่น้องเกษตรกรในหลาย ๆ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความชื้น เพราะว่าพี่น้องเกษตรกรนั้นก่อนที่จะนำข้าวเข้าไปโครงการจำนำเพื่อขายต่อกับทางโรงสีก็ได้มีการวัดความชื้นไปก่อน แต่เวลาไปถึงโรงสีจริง ๆ ก็กลับไม่ได้ความชื้นตามที่ตัวเองได้วัดไปก่อนนะครับ ฉะนั้นก็ฝากถึงทางกระทรวงพาณิชย์ให้ตรวจสอบเรื่องนี้ด้วย

แล้วอีกอันหนึ่งก็คือเกี่ยวกับเรื่องโครงการรับจำนำที่หลายโรงสีไม่ได้มีการตรวจตราของกระทรวงพาณิชย์เลย ในการที่ปล่อยให้โรงสีต่าง ๆ นั้นเคลื่อนย้ายข้าวได้และเคลื่อนย้ายข้าวไปขายก่อนในแถวจังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดปทุมธานี หลาย ๆ จังหวัดอย่างนี้เป็นต้น แล้วโรงสีบางโรงสีนั้นมีกำลังการผลิตเพียงประมาณ ๔๐-๕๐ ตัน หรือไม่ถึง ๑๐๐ ตัน แต่กลับรับโครงการเข้าไป ๓๐๐-๕๐๐ ตัน หรือโรงสีที่ถูกแบลคลิสต์ (Blacklist) หรือยังติดค้างกับทางรัฐบาลนั้นก็ปล่อยให้มีการไปเปิดโครงการรับจำนำได้ใหม่อย่างนี้เป็นต้นนะครับ ผมก็ฝากถึงทางกระทรวงพาณิชย์ได้ตรวจสอบ เอาจริงเอาจัง เพราะว่ากระแสเรื่องของการที่โกงกับพี่น้องประชาชนนั้นมันมีมากครับ พี่น้องประชาชนเสียเปรียบในเรื่องของโครงการรับจำนำมากแต่เขาไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร ก็ฝากกับท่านประธานถึงกระทรวงพาณิชย์ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เรื่องความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนมีทุกวันนะครับท่านประธาน พี่น้องชาวตำบลหนองหญ้าไซ บ้านหนองไผ่-บ้านพรเจริญ ถนนตรงนี้เป็นถนนขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น คือองค์การบริหารส่วนจังหวัด ยาวประมาณ ๑๒ กิโลเมตร เป็นถนนลูกรัง อยากจะให้รัฐบาลได้สั่งการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้นำงบประมาณไปก่อสร้างถนนลาดยางจากบ้านหนองไผ่-บ้านพรเจริญ ตำบลหนองหญ้าไซไปยังบ้านดงง่าม บ้านนางาม แล้วก็บ้านคำโคกสูง ตำบลคำโคกสูง อำเภอวังสามหมอ แล้วก็ถนนตรงนี้มีพี่น้องสัญจรไปมา โดยเฉพาะพี่น้องอำเภอวังสามหมอ อำเภอศรีธาตุ แล้วก็อำเภอท่าคันโท โดยเฉพาะอำเภอสหัสขันธ์ก็ยังมาผ่านถนนเส้นนี้นะครับท่านประธาน

ประเด็นที่ ๒ เรื่องเยียวยาของพี่น้องชาวอำเภอศรีธาตุ ขณะนี้ทางเจ้าหน้าที่ยังไม่ได้แจ้งหนังสือมายังรัฐบาล เรื่องที่พี่น้องประชาชนได้เข้าไปร้องเรียนกับผมที่สำนักงานบอกว่าพี่น้องบ้านโคกศรี บ้านป่าเลา ที่ได้ไปลงทะเบียนกับอำเภอแล้ว แต่ว่ายังไม่ได้รับ

ค่าชดเชยแต่อย่างใดนะครับ ฝากท่านประธานไปยังกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ช่วยนำเงินไปเยียวยาให้กับพี่น้องประชาชนด้วยนะครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประวัติ ทองสมบูรณ์ ครับ

นายประวัติ ทองสมบูรณ์ สมาชิกวุฒิสภา (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ท่านสมาชิกรัฐสภา กระผม นายประวัติ ทองสมบูรณ์ สมาชิกรัฐสภา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดมหาสารคาม ผมมีเรื่องที่จะปรึกษาท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลเกี่ยวกับเรื่องโครงการรับจำนำข้าวนาปรังของรัฐบาล ซึ่งในขณะนี้ข้าวนาปรังกำลังออกสู่ท้องตลาดนะครับ มีหลายจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดมหาสารคามในลุ่มน้ำชี ไม่ว่าจะเป็นอำเภอเชียงยืน อำเภอโกสุมพิสัย อำเภอเมือง และอำเภอกันทรวิชัย ซึ่งจากปีที่แล้วเกิดอุทกภัย น้ำท่วม พี่น้องเกษตรกรก็ได้ทำนาปรัง แต่จากที่ผ่านมาผมเองได้รับการร้องเรียนจากชาวนาคือพี่น้องเกษตรกร ในปัญหานี้ก็คือเรื่องใบประทวนในเรื่องของการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้รับจำนำข้าวในปี ๒๕๕๔ ปี ๒๕๕๕ ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะได้มีนโยบายตั้งแต่ปีที่แล้วและในขณะนี้ต้นเดือนมีนาคมเป็นฤดูข้าวนาปรัง ----------

แต่จากที่ผมได้รับการร้องเรียนคือเกี่ยวกับผลผลิตต่อไร่ ซึ่งก็เป็นปัญหาตั้งแต่ปีที่แล้ว ข้าวหอมมะลิ ๗๕๐ ๗๖๐ ๗๘๐ กิโลกรัมต่อไร่ก็แล้วแต่ละจังหวัด ข้าวเหนียวก็อยู่ประมาณ ๖๐๐ กว่าถึง ๗๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งก็เป็นช่องทางหนึ่งในเรื่องการทุจริตในการสวมสิทธิข้าวที่เกินปริมาณความเป็นจริง อันนี้ข้าวนาปรังเหมือนกัน จากที่ผมได้ลงพื้นที่พูดคุยกับเกษตรกรข้าวนาปรังจริง ๆ แล้วปกติผลผลิตจะสูงกว่าข้าวนาปี โดยเฉลี่ยจะอยู่ประมาณ ๗๐๐ กิโลกรัม ถึง ๘๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ในภาคอีสาน ภาคกลางถึง ๑ ตัน ๑ ตันเศษ ๆ แต่ขณะเดียวกันทางเกษตรอำเภอและเจ้าหน้าที่ได้รับรองผลผลิตต่อไร่ประมาณ ๖๒๖ กิโลกรัมต่อไร่เท่านั้นเอง ซึ่งจริง ๆ แล้วผลต่างตรงนี้มันก็เป็นช่องทางหนึ่งที่จะมีการทุจริตได้ เพราะว่าผลผลิตในส่วนต่างที่เหลือเกษตรกรเขาจะไปจำนำที่ไหน ก็ฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลให้หามาตรการดำเนินการช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรชาวนาโดยเร่งด่วน ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านฮอชาลี ม่าเหร็ม

นายฮอชาลี ม่าเหร็ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สตูล) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายฮอชาลี ม่าเหร็ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสตูล พรรคประชาธิปัตย์ ขอหารือท่านประธานในประเด็นความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนในพื้นที่จังหวัดสตูลที่ผมได้ลงพื้นที่ไปครับ ก็คือตำบลสาคร อำเภอท่าแพ จังหวัดสตูล ปัญหาก็คือว่าในพื้นที่ตำบลสาครนั้นทำอาชีพในการประมง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชีพประมงที่ทำกันมากก็คือการทำโพงพาง ซึ่งการทำโพงพางนั้นก็เป็นการทำกันมาตั้งแต่รุ่นสมัยนานมาแล้วทีเดียว ทางราชการก็ได้อะลุ่มอล่วยในการที่จะอนุญาตให้ชาวบ้านทำโพงพาง ซึ่งการทำโพงพางนั้นไม่ใช่เฉพาะในพื้นที่ของจังหวัดสตูล แต่ทำกันทั่วทั้งประเทศแล้วก็อยู่ในลักษณะที่อะลุ่มอล่วย แต่ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในอาทิตย์ที่ผ่านมานั้น ทางราชการโดยเฉพาะทางกรมประมงนั้นได้เข้าไปคุยเป็นข้อตกลงกับชาวบ้านในทำนองที่จะเป็นการให้อะลุ่มอล่วยให้ทำนะครับ แต่ว่าหลังจากนั้นก็มีมือดีเข้ามาลักลอบทำลายโพงพางของชาวบ้าน มาตัด มาฟัน ซึ่งตรงนี้ทำให้ประชาชนที่ยากจนหาเช้ากินค่ำ ซึ่งเขาต้องไปดูเรื่อย ๆ ว่ามีปลาติดในโพงพางหรือไม่ ต้องสูญเสียอาชีพของเขาและทำให้เกิดความโกรธแค้น ก็อยากจะให้ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งดูแลในเรื่องนี้เข้าไปดูแลโดยด่วนก่อนที่ปัญหาจะบานปลายต่อไป ขอฝากท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องโพงพางครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมคิด บาลไธสง

นายสมคิด บาลไธสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม สมคิด บาลไธสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอหารือกับท่านประธานดังนี้นะครับ

ผมได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องจังหวัดหนองคายที่อำเภอโพธิ์ตาก ผมได้ไปร่วมทำบุญกับชาวบ้าน ก็เกิดพายุวันที่ ๑๗ มีนาคมที่ผ่านมา ทำให้พายุพัดบ้านเรือนราษฎร สวนยางเสียหายเป็นจำนวนมาก ผมว่าลำพังจังหวัดคงช่วยเหลือพี่น้องประชาชนไม่ไหว เสียหายมากหลายร้อยหลังคาเรือนนะครับ ก็ขอฝากไปยังกระทรวงที่เกี่ยวข้องได้ช่วยดูแลประชาชนด้วยนะครับ

เรื่องที่ ๒ ผมได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องชาวจังหวัดนครนายก ผมไปออกรายการโทรทัศน์เมื่อเช้านี้เกี่ยวกับเรื่องจำนำข้าว ตอนนี้เขาว่าทำไปประมาณ ๑ เดือนแล้ว ยังไม่ได้ใบประทวน ก็ขอฝากไปยังกระทรวงที่เกี่ยวข้องด้วยนะครับว่ารีบไปจัดการแก้ไขให้กับพี่น้องจังหวัดนครนายก คุณไชยวัฒน์ได้บอกผ่านรายการโทรทัศน์มานะครับ

เรื่องที่ ๓ ของบสนับสนุนสร้างผนังกั้นตลิ่งแม่น้ำโขงบริเวณหลังโรงเรียนบ้านวัดหลวง ซึ่งเมื่อฤดูฝนที่ผ่านมานั้นก็ทำให้ตลิ่งพัง ก็กลัวจะพังมาถึงโรงเรียนนะครับ ก็ฝากไปยังกรมโยธาธิการและผังเมืองได้ตรวจสอบหลังโรงเรียนบ้านวัดหลวง อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคายด้วยครับ

เรื่องต่อไปครับ เรื่องคณะครูเดือดร้อนมาก เดี๋ยวนี้กำลังมาเต็มหน้ารัฐสภาอยู่ เพื่อมาขอร้องให้แก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับ กบข. ของพี่น้องข้าราชการ ซึ่งตอนนี้ทางข้าราชการทั้งหลายที่เป็นสมาชิก กบข. ไม่พอใจในกฎหมายที่เป็นอยู่ขณะนี้ ก็ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือรัฐสภาเราที่เกี่ยวข้องได้ช่วยกันแก้ไขปัญหานี้ด้วย ขอบคุณมากครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสุนันท์ สิงห์สมบุญ ครับ

นางสาวสุนันท์ สิงห์สมบุญ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุนันท์ สิงห์สมบุญ สมาชิกรัฐสภา มีข้อสังเกตในเรื่องการดำเนินนโยบายการรับจำนำข้าวเปลือกของรัฐบาล ๓ ประการ ดังนี้นะคะ

เรื่องที่ ๑ ในเรื่องของการสวมสิทธิข้าวที่อาจจะเกิดขึ้นจากการสวมสิทธิข้าวภายในประเทศและนำเข้าข้าวจากต่างประเทศมา ดิฉันเห็นสมควรว่าปรับปรุงในเรื่องมาตรการการรับจำนำ และกำชับให้เจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติตามระเบียบหลักเกณฑ์โดยเคร่งครัด

เรื่องที่ ๒ การเก็บรักษาข้าวที่ไว้นานจะทำให้คุณภาพเสื่อมลงโดยเฉพาะข้าวหอมมะลิซึ่งเป็นข้าวที่ว่าเป็นที่ชื่นชอบของในตลาดต่างประเทศ เห็นสมควรให้เร่งรัดระบายข้าวชนิดนี้ค่ะ

เรื่องที่ ๓ การถือครองที่ดินทำนาของเกษตรกรที่คาดว่าจะเป็นปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากการเปิดประชาคมเสรีที่จะเกิดขึ้นในปี ๒๕๕๘ นี้ มันจะมีแหล่งเงินทุนจากภายนอกเข้ามาเป็นนายทุนจะมาถือครองที่ดินทำนาของเกษตรกรและเห็นสมควรเตรียมการในเรื่องนี้แต่เนิ่น ๆ ไว้ ดิฉันขอฝากท่านประธานรัฐสภาถึงท่านนายกรัฐมนตรีให้พึงตระหนักและระมัดระวังในเรื่องนโยบายดังกล่าว แล้วก็เพื่อเป็นแนวทางป้องกันในประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น แล้วก็เตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน กราบขอบพระคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านผุสดี ตามไท ครับ

นางผุสดี ตามไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน ผุสดี ตามไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตหารือท่านประธานเรื่องความกังวลของพี่น้องประชาชนต่อเรื่องกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ท่านประธานคะ ถึงวันนี้เหลืออีกไม่กี่วัน คือวันที่ ๓๑ มีนาคม จะสิ้นสุดการรับลงทะเบียนสตรีที่สนใจมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการกองทุน ผลสำรวจพบว่ากลุ่มตัวอย่างถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ยังไม่รู้ข้อมูลเรื่องนี้ แม้ว่าสำนักนายกรัฐมนตรีจะได้จัดสัมมนามาแล้ว ๕ ครั้ง มีคนแสดงความคิดเห็นมากมาย แต่ก็ยังมองไม่เห็นว่าแนวคิดในเรื่องสัดส่วนการใช้เงินกองทุนนี้จะเปลี่ยนแปลง เดิมที่เคยคิดให้แบ่งเงินทุนเป็นเงินทุนหมุนเวียนเพื่อประกอบอาชีพ ๖๐-๘๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะคิดว่าเงินส่วนนี้จะไม่หายไป เหลืออีก ๒๐-๔๐ เปอร์เซ็นต์จะใช้ในการเสริมสร้างศักยภาพแล้วก็แก้ไขปัญหาของสตรีแล้วก็ที่แบ่งให้น้อย เพราะคิดว่าเงินส่วนนี้ใช้ไปแล้วจะใช้ขาด ไม่มีการหมุนเวียนกลับมา ท่านประธานคะ มีเวทีของประชาชนที่เขาจัดกันเองหลายเวที เขาตะโกนกู่ร้องว่าอยากให้ใช้เงินก้อนนี้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ผู้หญิงไทยนั้นได้พ้นจากวงจรโง่ จน แล้วก็เจ็บ การตั้งกองทุนสตรีเขาบอกว่าไม่ได้เป็นครั้งแรกของประเทศไทย มีมานานหลายสิบปีแล้วแล้วก็เน้นการสร้างเรื่องของการส่งเสริมอาชีพแม่บ้าน ไม่ว่าจะเป็นการทำสบู่ ทำแชมพูอะไรอีกร้อยแปดนะคะ แล้วก็เงินมาจากหลายกระทรวง ถ้าเอาไปทำเรื่องเดิมอีกก็จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง เขาอยากจะให้เน้นเรื่องการเสริมสร้างพลัง ศักยภาพแล้วก็อำนาจต่อรองเพื่อสตรีจะได้ไม่ต้องถูกกดขี่ ไม่ว่าจะจากคนในครอบครัว ชุมชนหรือว่าสังคม ทำไมไม่คิดว่าเงินส่วนที่จะใช้ไปในการสร้างความแข็งแกร่งอันนี้เป็นการลงทุนที่ยิ่งใหญ่ ไม่ใช่ค่าใช้จ่ายที่หายไป ขอฝากไปยังนายกรัฐมนตรีหญิงให้ทบทวนวิธีคิดเรื่องสัดส่วนการใช้กองทุนเสียใหม่ อย่าคิดเอาเงินเป็นตัวตั้ง อย่าเอาเงินเป็นคำตอบสุดท้าย แต่ต้องคิดว่าการสร้างตัวตนของคนของผู้หญิงที่มีศักยภาพ มีอำนาจ มีพลังที่จะพึ่งตนเอง คือเรื่องที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ขอบพระคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านอนุรักษ์ บุญศล ครับ

นางอนุรักษ์ บุญศล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางอนุรักษ์ บุญศล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย ขออนุญาตกราบเรียนหารือท่านประธานผ่านไปถึงสำนักงานชลประทานที่ ๕ กรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เรื่องขอให้ซ่อมแซมแก้ไขโครงการสูบน้ำด้วยพลังไฟฟ้า ดิฉันได้รับเรื่องร้องเรียนจากนายนิยม ศรีอุกทา และพี่น้องประชาชนที่ร่วมลงชื่อ ๑๔๖ คน ถึงความเดือดร้อนและความคลางแคลงใจว่าเกิดอะไรขึ้นในการก่อสร้างโครงการสูบน้ำด้วยพลังไฟฟ้าของบ้านดอนเชียงยืน ตำบลโพนสูง อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร ขอให้ห้องซีซีทีวี (CCTV) ฉายภาพประกอบตามที่ขออนุญาตท่านประธานไว้แล้วค่ะ

(เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นายอนุรักษ์ บุญศล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ท่านประธานคะ ภาพนี้ค่ะ สถานีสูบน้ำท่อขนาดใหญ่นะคะ ภาพที่ ๒ เลยค่ะ อยู่ริมตลิ่งแม่น้ำสงครามค่ะ ช่วงบ้านดอนเชียงยืน ตำบลโพนสูง อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร ภาพต่อไปเลยค่ะ นี่คือโครงการนี้ใช้เงินของพี่น้องประชาชนกว่า ๒๕ ล้านบาท สร้างเสร็จเมื่อปี ๒๕๕๓ ๒ ปีผ่านไปยังไม่ได้ใช้งานเลยค่ะ และความหวังของพี่น้องประชาชนยิ่งวิตกกังวลมากยิ่งขึ้น เมื่อคลองส่งน้ำที่อยู่เหนือผิวดินกว่า ๔ กิโลเมตรที่วางไปตามไร่นาไม่สามารถใช้อะไรได้เลย เหมือนเป็นสัญลักษณ์ของความล้มเหลวในการจัดการของภาครัฐ ในปี ๒๕๕๓ เปิดทดลองใช้วันแรก ท่านประธานคะ เรียนให้ท่านประธานทราบว่าท่อขนาดใหญ่ที่ขุดลอดถนนแตกค่ะ ทดลองวันแรกแตก แล้วก็แตกเป็นระยะทางมาก ไม่สามารถจะสูบน้ำสู่คลองส่งน้ำได้ ตั้งแต่วันแรกที่ทดลองส่งน้ำจากแม่น้ำสงครามสู่ท่อเป็นครั้งแรก ไม่มีครั้งที่ ๒ ไม่มีครั้งที่ ๓ และไม่มีครั้งต่อ ๆ มาเลยค่ะ เพราะสถานีสูบน้ำแห่งนี้เป็นสถานีสูบน้ำ ร้างน้ำ แล้งน้ำใจ ไร้ความห่วงใยถึงประชาชน ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดูแลอย่างเร่งด่วน ขอให้หน่วยงานสร้างความเชื่อมั่น เชื่อถือ เพราะน้ำคือชีวิต ขอบพระคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอเป็นท่านสุดท้ายนะครับ พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตหารือท่านประธานเกี่ยวกับเรื่องการสร้างความปรองดองของชนในชาติ ฝากข้อหารือไปยัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ในขณะนี้ท่านประธานคงทราบนะครับว่าความขัดแย้งทางการเมืองยังดำรงอยู่นะครับ ผมก็มีความดีใจที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กล่าวในรายการนายกรัฐบาลยิ่งลักษณ์พบประชาชน ท่านได้กล่าวไว้ว่าอยากจะมอบภารกิจในการปรองดองนั้นเป็นภารกิจของฝ่ายนิติบัญญัติก็คือรัฐสภา เพราะว่าในฐานะที่รัฐสภานั้นเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย สามารถที่จะมาถกแถลงแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ ได้ข้อเสนอแนะหาทางออกให้แก่ประเทศ ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นนายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของประเทศไทยมีโอกาสที่จะสร้างประวัติศาสตร์ ผมก็ขออนุญาตกราบเรียนข้อเสนอแนะไปยัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีดังต่อไปนี้นะครับ

ข้อเสนอแนะประการที่ ๑ อยากให้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีมีความจริงใจและจริงจังที่จะทำปัญหาเรื่องนี้ แก้ปัญหาเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นการคิด พูด และทำในเรื่องการสร้างความปรองดองนี้ท่านจะต้องเป็นตัวของตัวเองนะครับ อาจจะต้องมีความปรองดองของการคิด การพูด และการทำนะครับ

ข้อเสนอแนะประการที่ ๒ อยากให้ท่านรัฐมนตรีนี้ได้แถลงนโยบายให้ชัดเจนว่าจะไม่สนับสนุนให้มีมวลชนของกลุ่มต่าง ๆ แม้กระทั่งที่เป็นมวลชนที่เชียร์รัฐบาลอยู่ เพราะว่ามันสร้างความแตกแยกให้แก่พี่น้องประชาชน ความปรองดองก็จะไม่เกิดขึ้นนะครับ

ข้อเสนอแนะประการที่ ๓ อยากจะให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นรัฐมนตรีนี่นะครับโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงมหาดไทยได้ไปตรวจสอบว่าการจัดตั้งหมู่บ้านคนเสื้อแดงนั้นมันถูกกฎหมายหรือเปล่า เพราะในประเด็นนี้ผมเห็นว่าเป็นการสร้างความแตกแยกมากกว่าความปรองดอง

ข้อเสนอในประการต่อไปครับ การตั้งโรงเรียน นปช. อันนี้ก็เช่นเดียวกันครับ ผมคิดว่าน่าจะให้กระทรวงศึกษาธิการไปตรวจสอบว่าทำตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนหรือเปล่า ถ้าเผื่อไม่ถูกต้องก็ขอให้แก้ไขครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

ร ๒/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ) สวรรยา ๖/๑

เริ่มประชุมเวลา ๑๐. นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม คน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ มีผู้มาลงชื่อประชุม ๓๓๖ ท่าน ครบองค์ประชุม ผมขออนุญาตดำเนินการตามระเบียบวาระนะครับ ท่านนิยมมีอะไรครับ

นายนิยม วรปัญญา (บัญชีรายชื่อ) : เดี๋ยวขอส่งเป็นเอกสารแล้วกันนะครับ กราบขอบคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ได้ครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมครับ รับรองรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภาสมัยสามัญทั่วไป จำนวน ๔ ครั้ง คือ

ครั้งที่ ๑ วันอังคารที่ ๒๓ และวันพุธที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๔

ครั้งที่ ๒ วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔

ครั้งที่ ๓ วันศุกร์ที่ ๑๑ และวันเสาร์ที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

ครั้งที่ ๔ วันเสาร์ที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ซึ่งได้วางไว้ให้ท่านสมาชิกตรวจดูก่อนที่จะเสนอให้รัฐสภารับรองครับ มีท่านใดเห็นเป็นอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมให้การรับรองนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนครับ เนื่องจากว่าได้รับการประสานงานจากกระทรวงพาณิชย์ว่ามีเรื่องจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องขออนุญาตครับ เลื่อนระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๔ ขึ้นมาพิจารณาก่อนครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น ผมขออนุญาตดำเนินการตามนี้เลยนะครับ

เรื่องด่วนที่ ๔ ร่างข้อตกลงในรูปแบบหนังสือแลกเปลี่ยนระหว่างสหภาพยุโรปและประเทศไทยตามข้อ ๒๘ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (แกตต์) ๑๙๙๔ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขข้อผูกพันในเนื้อสัตว์ปีกแปรรูปที่มีอยู่ในข้อผูกพันของสหภาพยุโรปซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงแกตต์ ๑๙๙๔ ครับ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายบุญทรง เตริยาภิรมย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายบุญทรง เตริยาภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ต้องขอขอบพระคุณท่านประธานแล้วก็ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้ให้โอกาสทางรัฐบาลนำเสนอร่างข้อตกลงโควตาภาษีสินค้าสัตว์ปีกแปรรูประหว่างประเทศไทยและสหภาพยุโรป ซึ่งผมได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้มาชี้แจงต่อที่ประชุมแห่งนี้ในวันนี้ ท่านประธานที่เคารพ ร่างข้อตกลงโควตาภาษีสินค้าสัตว์ปีกแปรรูประหว่างประเทศไทยและสหภาพยุโรปเป็นผลมาจากการที่สหภาพยุโรปต้องการเปลี่ยนแปลงตารางข้อผูกพันภาษีศุลกากรสินค้าสัตว์ปีกแปรรูปภายใต้กรอบองค์การการค้าโลก หรือดับเบิลยูทีโอ (WTO) เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นสิทธิที่ประเทศสมาชิกดับเบิลยูทีโอสามารถทำได้ตามข้อตกลง ข้อ ๒๘ ของความตกลงแกตต์โดยสหภาพยุโรปต้องการเปลี่ยนแปลงระบบภาษีจากเดิมที่เรียกเก็บภาษีนำเข้าตามราคาหรือตามปริมาณการนำเข้ามาเป็นระบบโควตาภาษี ซึ่งจะต้องมีการกำหนดปริมาณโควตาการนำเข้าและอัตราภาษี โดยอัตราภาษีที่เรียกเก็บในโควตาจะต่ำกว่าอัตราภาษีนอกโควตา ทั้งนี้สหภาพยุโรปจะต้องเปิดโอกาสให้ประเทศที่มีการส่งออกสินค้าสัตว์ปีกแปรรูปไปยังสหภาพยุโรปในปริมาณที่สูง เจรจาเพื่อขอชดเชยผลกระทบที่ได้รับจากการเปลี่ยนแปลงระบบดังกล่าว ประเทศไทยในฐานะเป็นประเทศผู้ส่งออกสินค้าสัตว์ปีกแปรรูปรายสำคัญไปยังสหภาพยุโรปจึงมีสิทธิที่เจรจาขอให้สหภาพยุโรปชดเชยการแก้ไขเปลี่ยนแปลงตารางข้อมูลผูกพันทางภาษีโดยรัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบกรอบการเจรจา ให้คณะเจรจาดำเนินการเจรจาโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะรักษาสิทธิของประเทศไทยในการขอรับการชดเชยจากสหภาพยุโรป และมีเป้าหมายที่จะพยายามรักษาระดับของการค้าระหว่างประเทศไทยกับสหภาพยุโรปให้ได้รับผลกระทบจากการปรับเปลี่ยนตารางข้อผูกพันภาษีศุลกากรสำหรับสินค้าสัตว์ปีกแปรรูปของสหภาพยุโรปให้น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยคำนึงถึงความสามารถในการส่งออกสินค้าแต่ละชนิด และยึดถือผลประโยชน์ในภาพรวมของประเทศไทยเป็นหลัก

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ความตกลงดับเบิลยูทีโอได้กำหนดแนวทางการจัดสรรโควตาเอาไว้ว่าควรจะไม่ต่ำกว่าปริมาณนำเข้าโดยเฉลี่ยในช่วง ๓ ปีย้อนหลังก่อนจะมีการเจรจา ซึ่งในกรณีนี้ก็คือระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๑ บวกอัตราการเติบโตโดยเฉลี่ยในช่วงดังกล่าว หรือบวกด้วยอัตราการเติบโตร้อยละ ๑๐ หรือใช้ปริมาณนำเข้าในปีล่าสุดก่อนการเจรจาบวกด้วยอัตราการเติบโตร้อยละ ๑๐ แล้วนำมาจัดสรรโควตาตามส่วนแบ่งการตลาด โดยหากคำนวณปริมาณโควตาตามวิธีดังกล่าวแล้วประเทศไทยจะได้รับโควตาสินค้าสัตว์ปีกแปรรูปรวมประมาณ ๒๖,๕๐๐ ตัน กระทรวงพาณิชย์ได้เริ่มการเจรจากับสหภาพยุโรปตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๒ และสามารถหาข้อสรุปในเรื่องปริมาณโควตารายประเทศที่สหภาพยุโรปจะจัดสรรให้เป็นการเฉพาะแก่ประเทศไทย อัตราภาษีในโควตาและอัตราภาษีนอกโควตาเมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๔ โดยสหภาพยุโรปจะจัดสรรโควตาสัตว์ปีกแปรรูปให้แก่ประเทศไทยในปริมาณรวม ๓๐,๘๑๐ ตัน แบ่งเป็นสินค้าเนื้อไก่แปรรูป ๑๖,๑๐๐ ตัน และเนื้อเป็ดแปรรูป ๑๔,๗๑๐ ตัน โดยมีอัตราภาษีในโควตาร้อยละ ๑๐.๙ ยกเว้นเนื้อเป็ดดิบที่มีอัตราภาษีในโควตา ๖๓๐ ยูโรต่อตัน และอัตราภาษีนอกโควตา ๒,๗๖๕ ยูโรต่อตัน สำหรับสินค้าสัตว์ปีกแปรรูปทุกรายการนอกโควตา กระทรวงพาณิชย์ได้พิจารณาผลการเจรจาดังกล่าวร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าปริมาณโควตาที่ประเทศไทยได้รับจัดสรรถือเป็นที่น่าพอใจ ปริมาณโควตาที่ประเทศไทยได้รับจัดสรรรวม ๓๐,๘๑๐ ตัน ซึ่งสูงกว่าแนวทางที่ดับเบิลยูทีโอกำหนดให้จัดสรรประมาณร้อยละ ๑๖.๓ ท่านประธานที่เคารพ แม้การจัดทำโควตาภาษีสินค้าแปรรูปสัตว์ปีกของสหภาพยุโรปจะเป็นการควบคุมการนำเข้าสินค้าดังกล่าวในตลาดสหภาพยุโรป แต่ก็เป็นสิทธิของสหภาพยุโรปที่สามารถทำได้ภายใต้กฎดับเบิลยูทีโอ การที่ประเทศไทยและสหภาพยุโรปสามารถหาข้อสรุปในการเจรจาระหว่างกันได้ตามที่กล่าวมาข้างต้น ถือว่าเป็นความสำเร็จและเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับประเทศไทย เนื่องจากว่าสหภาพยุโรปยอมให้โควตารายประเทศเป็นการเฉพาะแก่ประเทศไทยในปริมาณที่มากกว่าปริมาณที่เคยส่งออก ทั้งนี้หากประเทศไทยไม่ยอมรับผลการเจรจาที่ระบุมาข้างต้นนั้น สหภาพยุโรปอาจกำหนดโควตานำเข้าโดยไม่แยกโควตารายประเทศให้แก่ประเทศไทย ซึ่งอาจจะทำให้ประเทศไทยเสียโอกาสที่จะได้ส่วนแบ่งการตลาดที่แน่นอนจากสหภาพยุโรป จากหลักการและเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น กระผมจึงขอเสนอให้รัฐสภาได้โปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างข้อตกลง

โควตาภาษีสินค้าสัตว์ปีกแปรรูประหว่างประเทศไทยและสหภาพยุโรปเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านอลงกรณ์ พลบุตร ท่านอลงกรณ์ครับ เชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ กระผมมีคำถามสั้น ๆ ไปถึงท่านรัฐมนตรีเพียงสั้น ๆ นะครับว่า ในกรณีที่ทางคณะรัฐมนตรีได้นำเสนอร่างข้อตกลงในรูปแบบหนังสือแลกเปลี่ยนระหว่างสหภาพรัฐสภาและประเทศไทยตามข้อ ๒๘ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ปีคริสต์ศักราช ๑๙๙๔ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขข้อผูกพันในเนื้อสัตว์ปีกแปรรูปที่มีอยู่ในข้อผูกพันของสหภาพยุโรป ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงแกตต์ที่ได้กล่าวถึงนั้น จำเป็นจะต้องได้รับความเห็นชอบเพื่อที่ทางรัฐบาลจะได้ดำเนินการต่อไป \

คำถามของกระผมก็คือว่าข้อที่ ๑ ภายใต้การเจรจาและความตกลงที่จะมีผลหลังจากนี้ถ้าหากว่ารัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบ ทางรัฐบาลได้เตรียมการในการดูแลปัญหาการบริหารโควตาการนำเข้าสัตว์ปีกของเราสู่ประเทศยุโรปอย่างไร เพราะว่าในปี ๒๕๔๙ อียู (EU) เคยมีปัญหาในเรื่องการบริหารการนำเข้าภายใต้ระบบโควตาแล้วก็ผลักภาระมาให้กับผู้ส่งออกของไทย ประเด็นนี้เนื่องจากว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญจากการที่เราสามารถส่งออก ประเทศไทยและประเทศบราซิลสามารถส่งออกไปยังอียูได้โดยใช้ระบบคำนวณภาษีที่ราคาหรือว่าน้ำหนัก แต่คราวนี้อียูเองก็ต้องการจะดูแลตลาดของตัวเอง ดูแลผู้ผลิตของตัวเอง ก็บริหารตลาดโดยการเปลี่ยนเป็นระบบโควตาภาษีก็คือกำหนดให้โควตาที่เจรจาตกลงกันได้ประมาณ ๓๐,๐๐๐ ตันเศษต่อปี คิดภาษีต่ำ แต่ถ้านอกโควตาก็จะคิดภาษีสูง แต่ว่าปริมาณโควตาที่ได้รับมาก็ยังน้อยกว่าปริมาณความต้องการโดยรวมและสินค้าเรามีคุณภาพเพราะฉะนั้นก็เป็นที่ต้องการ ก็จะมีปัญหาว่าถ้าหากไปทำความตกลงในส่วนนี้โดยที่ขาดหลักประกันแล้วก็ไม่นำบทเรียนในอดีตมาเป็นเงื่อนไขข้อสังเกตของความตกลงดังกล่าวหรือภาคผนวกก็จะมีปัญหาในเรื่องของภาระผู้ส่งออกของไทยที่อาจจะถูกผลักมาจากเรื่องของการแก่งแย่งโควตาการนำเข้าของอียู

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่ากระทรวงพาณิชย์และรัฐบาลมีนโยบายหรือไม่ในการที่จะไปเจรจากับทางอียูในประเด็นที่ขอทบทวนให้กลับไปใช้ระบบเดิม ความจริงก็ต้องบอกว่าภายใต้ระบบใหม่ที่เป็นการนำเข้าด้วยระบบโควตาภาษีนั้นก็เป็นผลกระทบโดยตรงกับประเทศไทยแล้วก็ประเทศบราซิล เมื่อคืนผมไปงานวันชาติประเทศบังกลาเทศก็ได้พบกับท่านเอกอัครราชทูตบราซิลท่านใหม่ เราก็ได้คุยกันว่าประเทศบราซิลกับประเทศไทยเป็นประเทศผู้ส่งออกอาหาร โดยเฉพาะอียูหลังจากเกิดวิกฤติแล้วก็มีแนวโน้มของการที่พยายามปกป้องตลาดภายในของตัวแล้วก็พยายามหาช่องทางในแกตต์ เช่นอย่างข้อ ๒๘ ในการที่จะใช้เพื่อจะปกป้อง เราไม่เรียกว่าเป็นการกีดกันทางการค้า แต่ว่ามันก็เป็นช่องหนึ่งที่ตีความหมายได้อย่างนั้นแต่มันมีผลกระทบต่อเกษตรกรของเรา ต่อผู้ส่งออก และการค้าของเรา ดังนั้นไม่ทราบว่าท่านรัฐมนตรีมีแนวทางของการไปขอเจรจาทั้งในระดับทวิภาคีแล้วก็ในส่วนของที่เจนีวาที่ดับเบิลยูทีโอที่นั้นหรือไม่อย่างไร เพื่อให้อียูได้ทราบสัญญาณว่าฝ่ายเราก็ไม่ได้เห็นด้วย แต่การใช้ข้อ ๒๘ ภายใต้แกตต์ทางประเทศที่เป็นภาคีสมาชิก อย่างอียูสามารถใช้ได้ในการเปลี่ยนแปลงแต่ต้องชดเชยความเสียหายให้เรา ดังนั้นจึงมีการเจรจา

จึงได้มีการเจรจาเพื่อชดเชยและกำหนดโควตาซึ่งเราก็เรียกว่าในช่วงที่รัฐบาลท่านอภิสทธิ์ เวชชาชีวะ ในปี ๒๕๕๒ ปี ๒๕๕๓ ก็ได้บรรลุที่ทำให้โควตาที่จะเอาไปรวมคิดเหมารวมกับประเทศอื่น ๆ มาสู่การคิดเป็นรายประเทศ เราก็ได้ประโยชน์ตรงนี้อย่างมาก แต่นั่นคือภาวะที่เราต้องจำยอมภายใต้ข้อ ๒๘ ของแกตต์ แต่ถ้าเราจะได้ประโยชน์สูงสุด คือการขอให้อียูกลับไปใช้ระบบเดิมกับเรา ก็คือการนำเข้าภายใต้ระบบการคิดภาษีแบบปริมาณและราคา

ข้อที่ ๓ ก็คือถ้าไม่เป็นผลเช่นนี้ ถ้ามีทางเลือกในเชิงนโยบายในการดำเนินงานเพื่อจะให้มีการเร่งรัดการเจรจาเอฟทีเอ (FTA) ไทย-อียู หรือไม่ เพราะตรงนี้จะทำให้เขตการค้าเสรีระหว่างประเทศไทยกับอียูนั้นจะลบล้างระบบดังกล่าวในเรื่องโควตาต่าง ๆ มาสู่การเปิดการค้าเสรี อันนี้ก็เป็นสิ่งที่อยากจะเรียนถามเพราะว่ามันเป็นประโยชน์โดยตรง เนื่องจากว่าปีหนึ่งเราส่งออกไปร่วม ๖๐๐,๐๐๐ ล้านบาท สำหรับสัตว์ปีกแล้วก็เป็นปริมาณร่วมถึง ๕๐๐,๐๐๐ ตัน ก็ถือว่ามีผลกระทบต่ออนาคตข้างหน้าของเราโดยเฉพาะเกษตรกรซึ่งก็อยู่ในชนบท ไม่ว่าจะอยู่ในภาคอีสาน ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันตก ภาคใต้ หรือแม้แต่ในกรุงเทพมหานครชานเมือง ----------

ก็ฝากเรียนคำถามสั้น ๆ เหล่านี้ว่าภายใต้การขออนุมัติรัฐบาลที่มารับไม้ต่อนี่ ท่านรัฐมนตรีมารับไม้ต่อได้มีความรอบคอบ แล้วก็ได้มีแนวเชิงรุกในการแก้ไขปัญหานี้ทั้งเชิงระยะสั้น ระยะยาวอย่างไร แต่เรียนว่านี่คือภาวะจำยอมที่เราต้องยอมภายใต้ความตกลง ข้อ ๒๘ ของแกตต์ แต่ถามบอกว่าถึงแม้เราสามารถที่จะเจรจาในช่วงที่ผ่านมาจนได้มากที่สุดเกินคาดหมายด้วยซ้ำไป แต่มันไม่ใช่แนวทางที่เราต้องการ เราต้องการที่จะกลับไปสู่ระบบเดิม หรือ ๒. เร่งรัดเรื่องเอฟทีเอ ไทย-อียู ซึ่งอียูก็เปิดช่องมาแล้ว แล้วผมก็ได้คุยได้พบกับทางทูตอียูประจำประเทศไทย เขาก็ยังติดตามเรื่องนี้อยู่ตลอด ก็ถามว่าทางกระทรวงพาณิชย์แล้วก็ทาง กนส. ได้มีแนวทาง มีการประชุมหรือยังในการดำเนินการเรื่องนี้ หรือว่ายังไม่ได้ประชุมเลย ซึ่งก็ถือว่าล่าช้ามาก ขณะนี้ถือว่าล่าช้ามากเพราะว่าเรื่องนี้ผ่านมาร่วมปีแล้ว แต่ว่ายังไม่ได้เข้ามาสู่รัฐสภา และอาจจะทำให้กำหนดการที่หวังว่าจะมีผลบังคับใช้ภายในอีก ๒-๓ เดือนข้างหน้า คือวันที่ ๑ กรกฎาคมไม่สามารถเป็นไปตามนั้น และจะส่งผลกระทบต่อการส่งออกซึ่งตอนนี้การส่งออกเราก็ตกต่ำมาก ตกต่ำมากจนน่าวิตกนะครับ ดังนั้นก็เป็น ๓ คำถามที่ฝากไปถึงท่านรัฐมนตรีครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุรสาล ผาสุข ครับ ท่านสุรสาล ผาสุข แล้วตามด้วยท่าน ส.ว. ชรินทร์ หาญสืบสาย ท่านขออภัยนิดหนึ่งครับ สภาผู้แทนราษฎรยินดีต้อนรับคณะครูและนักเรียนจากโรงเรียนพัทลุง จังหวัดพัทลุง และคณะครู และนักเรียนโรงเรียนอัตตรักียะห์อิสลามียะห์ จังหวัดนราธิวาส เชิญครับ

นายสุรสาล ผาสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุรสาล ผาสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นกระผมต้องขออนุญาตขอบคุณกระทรวงพาณิชย์โดยกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ตลอดจนหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่ได้ร่วมกันหารือแนวทางการเจรจา ตลอดจนจัดทำร่างข้อตกลงในรูปแบบหนังสือแลกเปลี่ยนระหว่างสหภาพยุโรปและประเทศไทยตามข้อ ๒๘ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (แกตต์) ๑๙๙๔ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขข้อผูกพันในเนื้อสัตว์ปีกแปรรูปที่มีอยู่ในข้อผูกพันของสหภาพยุโรปซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงแกตต์ ๑๙๙๔ ภายใต้กรอบเจรจาที่ได้ผ่านเห็นของรัฐสภาแล้ว โดยผลของการเจรจาสามารถนำไปสู่ข้อตกลงร่วมกันว่าสหภาพยุโรปจะจัดสรรโควตาภาษี สินค้าสัตว์ปีก

แปรรูปที่เป็นโควตารายประเทศให้กับประเทศไทยในปริมาณที่สูงกว่าพิกัดกำหนดทุกรายการ นอกจากนี้ยังสามารถรักษาส่วนแบ่งการตลาดให้อยู่ในระดับส่วนแบ่งการตลาดก่อนที่สหภาพจะขอเปลี่ยนแปลงตารางข้อผูกพันภาษีศุลกากร นอกเหนือไปจากนี้ผลการเจรจายังจะช่วยประกันส่วนแบ่งการตลาดในอนาคตของสัตว์ปีกแปรรูปของไทยในตลาดสหภาพอีกด้วย ท่านประธานที่เคารพครับ สาระสำคัญของร่างข้อตกลงฉบับนี้ขออนุญาตกล่าวถึงสั้น ๆ ว่า ข้อตกลงฉบับนี้จะเป็นข้อตกลงที่กำหนดให้สัตว์ปีกแปรรูปของประเทศไทยทั้งไก่และเป็ด ๕ ใน ๖ รายการ ซึ่งกรณีที่เป็นการส่งออกในโควตาจะเสียภาษีร้อยละ ๑๐.๙ แต่ถ้าเป็นการส่งออกนอกโควตาจะเสียภาษีอยู่ที่ ๒,๗๖๕ ยูโรต่อตัน ส่วนอีก ๑ รายการเป็นเป็ดแปรรูปดิบสัดส่วนเนื้อมากกว่าร้อยละ ๕๗ ที่เสียภาษีเป็ดดิบในโควตาเท่ากับ ๖๓๐ ยูโรต่อตัน และนอกโควตาเท่ากับ ๒,๗๖๕ ยูโรต่อตันเช่นเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อตกลงฉบับนี้จึงถือได้ว่าเป็นความสำเร็จซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ส่งออกของไทย เพราะนอกจากการนำสินค้าสัตว์ปีกแปรรูปเข้ายุโรปซึ่งแต่ละปีจะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นทุกปี จากสถิติที่ผ่านมานั้น ในปี ๒๕๕๓ มีมูลค่านำเข้าอยู่ที่ ๑๔๑.๖ ล้านยูโร และในปี ๒๕๕๔ มีมูลค่านำเข้าอยู่ที่ ๓๘๑.๖ ล้านยูโร เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๙ ท่านประธานที่เคารพ นอกเหนือจากข้อดีที่กระผมได้กราบเรียนท่านประธานมาแล้วนั้นยังมีสิ่งที่กระผมอยากจะฝากไปยังรัฐบาล ซึ่งอาจจะเรียกได้ว่าฝากไปในลักษณะที่เป็นข้อที่รัฐบาลควรจะตระหนัก ๒-๓ ประการ ดังต่อไปนี้

ประการที่ ๑ สหภาพยุโรปเน้นว่าการนำเข้าเนื้อสัตว์ปีกแปรรูปตามโควตาที่เป็นข้อตกลงนี้จะต้องมีหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดซึ่งออกให้อย่างไม่เลือกปฏิบัติโดยหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ของประเทศไทย ก็ฝากประเด็นนี้ไว้ว่าการนำส่งหรือการใช้โควตานี้จะต้องมีหนังสือรับรองจากถิ่นกำเนิดของสัตว์ปีกเหล่านั้น ที่สำคัญอย่างยิ่งก็คือจะต้องออกให้โดยไม่เลือกปฏิบัติ

ประการที่ ๒ ผู้ส่งออกไก่ปรุงสุกของไทยต้องการให้รัฐบาลเข้ามาแก้ปัญหาเรื่องของการค้าโควตาระหว่างผู้นำเข้าภายในสหภาพยุโรปด้วยกันเอง ทั้งนี้เนื่องจากความต้องการนำเข้ามีมากกว่าปริมาณโควตาทำให้เกิดการเก็งกำไรในการซื้อขายโควตาเกิดขึ้น และผู้นำเข้าได้ผลักภาระค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นจากการซื้อขายโควตามาให้กับผู้ส่งออกของไทย เรื่องนี้เป็นความกังวลซึ่งระบุไว้ในร่างข้อตกลงนี้ชัดเจน ก็อยากจะกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังกระทรวงพาณิชย์ขอได้โปรดกรุณาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหานี้ให้กับผู้ส่งออกของไทยด้วย

ประการที่ ๓ แม้ว่าสหภาพยุโรปจะจัดสรรโควตารายประเทศให้กับประเทศไทยในปริมาณที่สูงกว่าที่ความตกลงแกตต์กำหนดไว้ก็ตาม แต่เมื่อเทียบกับปริมาณเนื้อสัตว์ปีกแปรรูปที่ประเทศไทยสามารถผลิตเพื่อการส่งออกได้ โควตาที่ได้รับยังถือว่าน้อยกว่ามาก ทำให้เนื้อสัตว์ปีกแปรรูปที่ไม่สามารถส่งในโควตาได้ และต้องการส่งเข้าไปสู่ตลาดสหภาพต้องส่งเข้าสหภาพในลักษณะของการส่งนอกโควตา ซึ่งมีอัตราภาษีสูงถึง ๒,๗๖๕ ยูโรต่อตัน เรื่องนี้กระผมขอความกรุณากระทรวงพาณิชย์ได้โปรดเข้ามาดูแลแก้ปัญหาในเรื่องนี้ ซึ่งกระผมคิดว่าทางกระทรวงเองก็ตระหนักถึงเรื่องนี้อยู่แล้ว เพราะว่ารัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ วรรคสี่ ระบุไว้ชัดเจนว่ากระทรวงพาณิชย์ต้องดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงรายละเอียดของข้อตกลงและมีกระบวนการเยียวยาให้กับผู้ได้รับผลกระทบ เรื่องนี้ก็ฝากทางกระทรวงพาณิชย์เอาไว้ด้วยนะครับ

ท่านประธานที่เคารพ นอกเหนือจากตลาดอียูแล้ว ตลาดส่งออกของสัตว์ปีกแปรรูปของไทยอาจจะมีตลาดอื่น ๆ อีก ซึ่งกระผมคิดว่าทางกระทรวงพาณิชย์ก็คงจะมีแนวทางในการที่จะขยายตลาดออกไปให้กว้างมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นตลาดในประเทศญี่ปุ่น ประเทศสิงคโปร์ ประเทศฮ่องกง หรือประเทศเกาหลีใต้ก็ตาม เรื่องนี้เป็นความห่วงใย

ของกระผมที่มีต่อร่างข้อตกลงนี้ กราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังกระทรวงพาณิชย์และผู้ที่เกี่ยวข้องได้โปรดดูแลด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่าน ส.ว. ชรินทร์ หาญสืบสาย ครับ

นายชรินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภา (ตาก) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายชรินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตาก ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ เรื่องที่ทางรัฐบาลโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้เสนอขออนุมัติขอเห็นชอบต่อร่างข้อตกลงโควตาภาษีสินค้าสัตว์ปีกแปรรูประหว่างประเทศไทยกับสหภาพยุโรป โดยขอหลักการว่าถ้าหากมีการแก้ไขสิ่งที่เป็นสาระสำคัญก็ขอให้กระทรวงพาณิชย์ร่วมกับกรมสนธิสัญญาและกฎหมายดำเนินการไปได้ กระผมมีความรู้สึกโดยสุจริตใจจริง ๆ ครับว่ารัฐสภาแห่งนี้เราใช้เวลาที่ไม่มีประสิทธิภาพเสียเลยนะครับ เราพิจารณาเรื่องสิ่งเล็ก ๆ น้อย ที่กระทรวงพาณิชย์หรือว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เขาดำเนินการมาหลายสิบปี จนกระทั่งเรามีรัฐธรรมนูญที่กำหนดในมาตรา ๑๙๐ ว่าเรื่องเหล่านี้จะต้องมาผ่านรัฐสภา ผมเสียดายเวลาจริง ๆ ครับ

ท่านประธานที่เคารพ อย่างไรก็ตามผมก็ขอให้ความเห็นตรงนี้ครับว่าหลักการสำคัญที่สุดก็คือเรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการส่งออก ในเวลาที่ผ่านมาตั้งแต่การเจรจาขององค์การการค้าโลกสำเร็จเรียบร้อยแล้ว การค้าของโลกก็ได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ได้ประโยชน์จากการเจรจาในรอบนั้นที่ผ่านมา จนกระทั่งมีการเจรจารอบใหม่รอบโดฮาราวด์ (Doha round) ซึ่งก็ผ่านมาประมาณ ๑๐ ปีแล้ว แต่ก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จเลย ก็ทำให้การค้าที่ควรจะดีกว่านี้ก็ยังไม่สามารถจะขยายไปได้นะครับ แต่ที่ผ่านมานั้นเราต้องยอมรับปฏิเสธไม่ได้เลยว่าประเทศไทยได้ประโยชน์อย่างมากมายจากการเจรจาของดับเบิลยูทีโอ ขณะนี้เนื่องจากว่าทางสหภาพยุโรปตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ กับที่จะขอดำเนินการแก้ไขข้ออัตราภาษีแล้วก็อัตราโควตาภาษีนะครับ คือถ้าหากว่าได้โควตาภาษีมันก็จะได้อัตราภาษีที่ต่ำหน่อย แต่ถ้านอกโควตา อัตราภาษีนอกโควตาก็จะสูงมากซึ่งอาจจะเก็บเป็นสเปคซิฟิค แทลลี เฟส (Specific Tally Phase) ที่จะสูงมากครับ แต่อย่างไรก็ตามเราจะส่งออกภายใต้โควตาภาษีนี้เรียกว่าเราเองก็สามารถที่จะส่งออกสัตว์ปีกพวกไก่แช่แข็ง แต่ตอนหลังนี้เขาบอกให้เราแปรรูปเสียก่อน แต่ตอนนี้เรากำลังเจรจาขอให้เป็นไก่สดอย่างเดิมซึ่งยังเจรจาไม่สำเร็จ แต่ก็ถือว่าเราเองได้ส่งออกจนกระทั่งเราเป็นผู้นำประเทศหนึ่งในตลาดยุโรปเช่นเดียวกับหลายประเทศ การเจรจากับที่สหภาพยุโรปขอมานี้นั้นมันก็อยู่เป็นไปตามข้อตกลง ข้อ ๒๘ ของแกตต์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของดับบลิวทีโอ ข้อตกลงปัจจุบันนะครับ เมื่อเขาดำเนินการถูกต้องแล้วเราเองประเทศไทยได้ร่วมหารืออย่างใกล้ชิดกับภาคเอกชนและกรมสนธิสัญญาและกฎหมายของกระทรวงการต่างประเทศ คือพูดง่าย ๆ ว่าผู้เจรจาซึ่งมีประสบการณ์อย่างดีอยู่แล้วแล้วก็ได้หารือกับเอกชนซึ่งเป็นผู้ส่งออกตัวจริง การส่งออกจะไม่สามารถขยายการเจริญเติบโตได้อย่างรวดเร็วอย่างนี้ถ้าหากว่าเราไม่มีเอกชน ภาคเอกชนที่เข้มแข็งนะครับ ถ้าหากว่าภาครัฐบาลดำเนินการโดยหารือกับเอกชนอย่างใกล้ชิดแล้วก็บอกแล้วว่าจะรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ โควตาที่ได้มาท่านรัฐมนตรีก็บอกแล้วว่าเราได้ถึง ๓๐,๘๑๐ ตัน อัตราภาษี ๑๐.๙ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น มากกว่าที่ได้มี คือพูดง่าย ๆ โควตาที่ได้มาก็มากกว่าที่กำหนดไว้ในดับบลิวทีโอด้วยซ้ำไป และไม่มีเหตุผลอะไรเลยที่เรารัฐสภาแห่งนี้จะไม่อนุมัติ แต่ว่าการเจรจาทุกเรื่องถ้าหากจะต้องมาอธิบายความเป็นเรื่องที่ผมรู้สึกเสียดายเวลาของรัฐสภา ประเทศไทยเรามีปัญหาที่ยิ่งใหญ่กว่านี้เยอะแยะเลยครับ ไม่ว่าเป็นการเมือง เศรษฐกิจ สังคม เราควรจะเอาเวลาไปเรื่องนั้น แต่นี่เรามาพิจารณาในเรื่องที่ในอดีตประเทศไทย

ในกระทรวงต่าง ๆ ดำเนินการได้ผลดีอยู่แล้ว นั่นก็คือฝ่ายนิติบัญญัติรู้สึกว่าสนใจฝ่ายบริหารทำอะไรทุกเรื่อง ไม่ว่าเรื่องเล็กเรื่องใหญ่ก็เสียดายมากครับ ท่านรัฐมนตรีบุญทรงเองท่านอธิบายมาข้อความชัดเจนดูไม่มีประเด็นไหนเลยที่น่าจะห่วงใย ผมคิดว่าไม่มีอะไรที่จะไม่สนับสนุน ผมขอให้การสนับสนุนแล้วก็คิดว่าอนาคตอยากให้รัฐบาล รัฐสภาแห่งนี้แก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ เสียใหม่ครับว่าเรื่องไหนบ้างที่ควรจะเสนอเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบมันต้องสำคัญจริง ๆเกี่ยวกับการเสียอาณาเขต เสียดินแดน ทำให้ประเทศต้องเสียหาย แต่เรื่องไหนที่น่าจะเพื่อทราบได้ก็น่าจะเสนอเพื่อทราบจะดีกว่า ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านจิรายุ ห่วงทรัพย์ ครับ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ท่านประธานครับ เราได้เห็นสินค้าประเทศไทยขายไปยังทั่วโลกมากมายหลากหลาย ผมก็จะขอตั้งคำถามอย่างนี้ว่าถ้าไม่มีมาตรา ๑๙๐ ดั่งที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติวุฒิสภาได้กรุณาพูดเมื่อสักครู่นี้ ผมว่ามันเสียเวลาสภาจริง ๆ แล้วก็เป็นเรื่องจุกจิกเล็กน้อย เรามองมุมกลับกันท่านประธานครับ ในความเป็นมาของการค้าขายระหว่างไทยกับสหภาพยุโรป สหภาพยุโรปนั้นไม่มีพรมแดนแล้วนะครับ ขับรถตั้งแต่ประเทศฮอลแลนด์ ประเทศเบลเยียม ประเทศฝรั่งเศส ประเทศอิตาลี ไล่ไปจนถึงประเทศสเปน สินค้าค้าขายกันเยอะแยะมากมายครับ สินค้าเมดอินไทยแลนด์ (Made in Thailand) มีอะไรน่าสนใจบ้างครับ ทุกวันนี้เราจำไม่ได้นอกจากข้าวสาร ข้าวหอมมะลิ ชิ้นส่วนอะไหล่ต่าง ๆ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้เราต้องมองก่อนว่าเราเป็นรองเขาอยู่นะครับเรายกประเทศไทย สมมุติว่านี่เรายืนอยู่ในอียู วันดีคืนดีมีสินค้ามากมายจากประเทศอื่น ๆ ขายเข้ามาในประเทศไทย เราไม่ได้ทำการส่งเสริมในประเทศเดียวกันเราก็ต้องตั้งเขตการค้ากั้นไว้ ประเด็นนี้ก็เช่นเดียวกันท่านประธานครับ สหภาพยุโรปเขาขีดเส้นชัดเจนอยู่แล้วว่าสินค้าที่จะเข้ามาขายในประเทศของเขาในกลุ่มอียูของเขานั้นจะต้องถูกตั้งกำแพงไว้ อย่างนี้ก็ชัดเจนครับว่าถ้าของเราดีมีคุณภาพก็ไม่มีปัญหาอะไรครับ เพราะว่าอียูก็จะสั่งซื้อสินค้าจากประเทศไทย ท่านประธานครับ วันนี้เราเจรจาความระหว่างประเทศไทยกับสหภาพยุโรปหรือว่าอียูนะครับ แต่ถ้าย้อนความกลับไปดูสักประมาณปี ๒๕๕๐ เราเจรจาแบบเขตการค้าระดับอาเซียน อียู เอฟทีเอ ก็หมายความว่าตั้งแต่ประเทศไทย ประเทศพม่า ประเทศลาว ประเทศเวียดนาม ประเทศกัมพูชา ไล่ไปจนถึงประเทศมาเลเซีย ประเทศสิงคโปร์ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศบรูไน และประเทศติมอร์ตะวันออก ล้วนแล้วแต่มีการเจรจาความกันแบบนี้ครับ แต่สหภาพยุโรปเขาไม่ยอม เขาบอกว่าในสมาชิกอาเซียนมีประเทศเมียนมาร์หรือประเทศพม่าที่เป็นสมาชิกเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพราะฉะนั้นการเจรจาก็ไม่ได้เรื่องครับ เขาก็พักไว้ครับ สุดท้ายปลายทางประมาณปี ๒๕๕๒ มีการเจรจาระดับทวิภาคี ก็หมายความว่ารวมเอาประเทศไทย ประเทศสิงคโปร์ ประเทศเวียดนามเข้าไปเจรจากับอียูครับ อย่างนี้พอเจรจากันระดับนี้ก็ค่อยยังชั่วหน่อยครับ สหภาพยุโรปนั้นเซนซิทีฟ (Sensitive) ความรู้สึกไวรับกับเรื่องประชาธิปไตย ประเทศไทยก็เกือบเหมือนกัน

สหภาพยุโรปก็กำลังมองประเทศไทยในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นผมถึงบอกครับว่ารัฐสภาของเราวันนี้พิจารณาเรื่องนี้ ถ้าไม่มีมาตรา ๑๙๐ จบเลยครับ ทางกระทรวงพาณิชย์ท่านไปดำเนินการต่อครับ แต่ประเด็นข้อสังเกตของผมที่น่าสนใจ เมื่อประเทศไทยมีโอกาสเจรจากับสหภาพยุโรปด้วยความปราณีของเขานะครับ เขายังอุตส่าห์บอกว่าแม้จะไปคุยกับองค์การการค้าโลกหรือว่าดับเบิลยูทีโอแล้วว่าฉันจะขอยกเลิกสัตว์ปีกจำนวน ๘ รายการก็ว่ากันไปครับ เป็นสิทธิของเขาครับ เราเป็นผู้ขายครับ เราก็ต้องง้อสหภาพยุโรป แต่จะง้อด้วยวิธีการอย่างไรละครับ จะไปเล่นตัวหรือจะไม่ยอมเขาที่เขากำหนดมา เขาอุตส่าห์ให้โควตาเรายังเพิกเฉยอีกหรือครับ หรือถ้าไม่ได้มีการพิจารณาในรัฐสภาจะผ่านวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ไป สุดท้ายเขาก็ไปเลือกประเทศอื่น เลี้ยงไก่นี่ยากหรือครับ ผมว่าไม่ยากหรอกครับ ประเทศลาว ประเทศเขมร ประเทศเวียดนาม ประเทศมาเลเซีย ประเทศสิงคโปร์ เขาก็เลี้ยงกันเยอะแยะมากมายครับ แต่ประเด็นที่น่าสนใจก็คือว่าการเจรจาในลักษณะนี้ อย่างไรก็แล้วแต่วันนี้ต้องตกลงไปก่อนครับ ผ่านร่างที่เจราจากันระหว่างรัฐสภานี่นะครับ ผ่านไปก่อนครับ หลังจากนั้นก็ฝากไปยังกระทรวงพาณิชย์ว่าทำอย่างไรให้สินค้าเมดอินไทยแลนด์ แม้มันจะเป็นสินค้าสัตว์ปีกแปรรูปแล้วอาจจะไปทำแฮมเบอร์เกอร์ (Hamburger) บาร์บีคิว (Bar-B-Q) ก็สุดแท้แล้วแต่นะครับ ทำอย่างไรให้เป็นสัญลักษณ์ของเมดอินไทยแลนด์ครับ มาถึงวันนั้นผมเชื่อว่าสหภาพยุโรปไม่ต้องมาตั้งกฎหมายตั้งแง่อะไรกับประเทศไทย เพราะอะไรละครับ สินค้าเมดอินไทยแลนด์ใครก็อยากกินครับ มันมีแบรนด์ (Brand) นี่คือปัญหาของประเทศไทยมากกว่า สุดท้ายแล้วสหภาพยุโรปเป็นผู้กำหนดชะตาชีวิตประเทศไทย ท่านจะหืออือออย่างไรเขาบอกโควตา ถ้าท่านไม่ทำสัญญาระหว่างประเทศกันในวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ก็อดกันพ่อค้าไก่ในประเทศไทยก็ทำอย่างไรละครับ ไม่ขายให้สหภาพยุโรปตั้ง ๑๐ กว่าประเทศ ๒๐ กว่าประเทศ ไปขายในอเมริกากลาง อเมริกาใต้หรือครับ หรือจะขายในสมาชิกอาเซียนด้วยกัน ผมถึงบอกอย่างไรครับนี่มันเป็นเวรเป็นกรรมของรัฐธรรมนูญฉบับ ปี ๒๕๕๐ ท่านประธานครับ มาตรา ๑๙๐ จริง ๆ รัฐมนตรีแค่ดูความเขายื่นมาให้เราเท่านี้ อนุมัติไปก็จบแล้วจบกันครับ

เพราะฉะนั้นสุดท้ายปลายทาง ผมขอให้ท่านประธานฝากไปยังท่านรัฐมนตรีนะครับ ท่านเน้นคุณภาพสินค้าเมดอินไทยแลนด์ครับ ไม่ใช่ฝรั่งเขาทานอาหารของไทยไปยังไม่รู้เลยมาจากประเทศไหน ถ้าทานไปแล้วบอกว่านี่คือมาจากประเทศไทย ต่อไปอำนาจต่อรองเราก็มีครับ วันนี้ไม่มีเวลาที่จะต้องมานั่งเถียงกันว่าอย่างนั้นอย่างนี้ครับ เขาถามเรามาบอกว่ามีโควตาเท่านี้คุณจะเอาไหม ถ้าคุณไม่เอาก็ไม่เป็นอะไร วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ก็จบกัน ก็ไม่ต้องมาซื้อจากประเทศไทย ไปซื้อจากประเทศลาว ไปซื้อจากประเทศเวียดนาม ไปซื้อจากประเทศอื่น ๆ เท่านั้นเองท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมถึงบอกท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีครับว่าท่านเปิดตลาดใหม่รองรับเอาไว้ด้วย เห็นใจผู้ส่งออกในประเทศไทยครับ แต่เมื่อใดการค้าที่เรายังเป็นรองอยู่เสมอ ๆ นี่จะทำให้เกิดปัญหาในทุกสินค้าของประเทศไทย ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงไหมครับ

นายบุญทรง เตริยาภิรมย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียนประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายบุญทรง เตริยาภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณท่านสมาชิกรัฐสภาทั้ง ๔ ท่านที่ได้กรุณาให้ข้อคิดเห็นแล้วก็ได้สอบถามในประเด็นต่าง ๆ หลากหลายเกี่ยวกับการแก้ไขข้อตกลงที่กระทรวงพาณิชย์เสนอในเช้าวันนี้ ก็ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานต่อประเด็นคำถามที่ได้ถาม รวบรวมดูแล้วจะมีประมาณสัก ๔ ประเด็นที่คล้าย ๆ กัน

ในประเด็นแรกที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการท่านอลงกรณ์ได้สอบถามเกี่ยวกับเรื่องของการเตรียมการบริหารโควตาที่ได้รับมานั้นจะดำเนินการเช่นใด กราบเรียนอย่างนี้ครับว่าในตอนที่มีการหารือแล้วก็เจรจาผมเข้าใจว่าได้มีการทำความเข้าใจกันเอาไว้ว่าการบริหารโควตาทั้งหมดที่จะนำเข้าอียูนั้น ผู้นำเข้าของอียูจะเป็นคนรับโควตาจากอียูส่วนกลาง แล้วก็จะเป็นคนไปตกลงเจรจากับผู้ส่งออกประเทศต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นประเทศไทยหรือประเทศบราซิลก็ดี ในประเด็นนี้ก็ได้มีการหารือที่กระทรวงพาณิชย์ก่อนหน้านี้แล้วกับผู้ส่งออกของไทยที่เป็นผู้ส่งออกรายใหญ่ที่ไปอียูนั้น ทางกระทรวงพาณิชย์โดยกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศก็ได้มีการหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของทางอียูเพื่อจะกำหนดแนวทางที่เหมาะสมเพื่อให้มีการจัดสรรโควตาอย่างเป็นธรรม แล้วก็ไม่ให้

มีผลกระทบกับผู้ส่งออกของไทย จะเป็นการบรรเทาปัญหาของผู้ส่งออกที่อาจจะได้รับจากปัญหาเรื่องของการจัดสรรแล้วก็มีการซื้อขายโควตากัน อันนี้ทางกระทรวงพาณิชย์ดูแลเรื่องนี้อย่างใกล้ชิดนะครับ

ในคำถามที่ ๒ จะทบทวนกลับไปใช้ระบบเดิมหรือไม่ อย่างไร ขอกราบเรียนว่าในเรื่องของการกลับไปใช้ระบบเดิมในขณะนี้ ผมเข้าใจว่าอาจจะเลยขั้นตอนมาไกลมากพอสมควรแล้ว เพราะว่าการเจรจาเริ่มต้นในสมัยที่ท่านอยู่ที่กระทรวงพาณิชย์ในปี ๒๕๕๒ แล้วก็มาจบสิ้นเอาเมื่อทำประชาพิจารณ์ตอนปลายปี ๒๕๕๔ ดังนั้นการเจรจาเพื่อให้มีการกลับไปใช้กรอบของดับบลิวทีโอ จริง ๆ แล้วกระทรวงพาณิชย์ขณะนี้ก็ยังมีความพยายามที่จะดำเนินการในเรื่องนั้นอยู่ รวมไปถึงเรื่องของการที่จะมีการเจรจาเอฟทีเอกับทางอียู ซึ่งอันนั้นจะเป็นทางออกที่ดีอันหนึ่ง ซึ่งทางกระทรวงพาณิชย์ก็ได้รับการติดต่อจากท่านทูตอียูเช่นเดียวกันกับตอนที่ท่านทูตไปพบท่านรัฐมนตรีเมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมาในงาน ทางท่านทูตอียูได้มาพบผมที่กระทรวงพาณิชย์แล้วก็ได้แสดงเจตนารมณ์ว่าอยากจะขอเปิดเจรจาเอฟทีเอกับประเทศไทย ซึ่งในเรื่องนี้ทางกระผมเองได้นำกราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี แล้วก็มีแนวความคิดว่าถ้าหากเป็นไปได้ในขณะนี้เราเจรจาเอฟทีเอกับประเทศอินเดียใกล้จะบรรลุคอมพรีเฮนซีฟ อะกรีเมนท์ (Comprehensive Agreement) แล้วภายในกลางปีนี้ หลังจากที่ดำเนินการเรียบร้อยก็คงสามารถที่จะไปเริ่มเจรจากรอบเอฟทีเอกับทางอียูได้ ซึ่งก็จะพยายามเร่งรัดให้ดำเนินการได้ภายในก่อนที่จะสิ้นปีนะครับ ก็จะเป็น ๒-๓ ประเด็นที่จะขออนุญาตกราบเรียนท่านอลงกรณ์นะครับ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม

ในประเด็นที่มีการสอบถามเรื่องของการที่จะเพิ่มการส่งออกสินค้าซึ่งเป็นเนื้อไก่สด ซึ่งในเรื่องนี้ทางรัฐบาลก็ได้มีการเจรจากับทางประเทศอียูไปแล้วเช่นเดียวกันครับ แล้วก็มีแนวโน้มในทางบวกว่าภายในกลางปีนี้ทางอียูอาจจะมีการพิจารณาให้มีการนำเข้าสินค้าซึ่งเป็นเนื้อไก่สดจากทางประเทศไทยได้ กรณีที่มีการห้ามนำเข้ามาตั้งแต่เริ่มต้นก็เป็นสาเหตุจากเรื่องของไข้หวัดนกที่มีการระบาดในประเทศไทยเมื่อหลายปีที่แล้ว แต่ในขณะนี้เมื่อประเทศไทยปลอดจากไข้หวัดนกมาได้ ๓ ปี ซึ่งถ้าเป็นเรื่องของกรอบของดับเบิลยูทีโอหรือว่าที่มีการตกลงกันเอาไว้ ถ้ากรณีที่ปราศจากการแพร่ระบาดของโรคน้อยกว่า ๙๐ วัน ก็สามารถที่จะดำเนินการต่อไปได้ แต่ขณะนี้ประเทศไทยปราศจากโรคไข้หวัดนกมาประมาณ ๓ ปี แล้วในระยะที่ผ่านมา ๒-๓ เดือนก็ได้มีการเดินทางไปเจรจากับประเทศหลาย ๆ แห่ง ไม่ว่าจะเป็นทางเอเชียหรือในยุโรป แล้วก็จะขอให้ประเทศต่าง ๆ เหล่านั้นที่มีการห้ามนำเข้าสัตว์ปีกที่เป็นเนื้อสดของไทยได้เปิดโอกาสให้ประเทศไทยได้ส่งไก่สดแช่แข็งเข้าไปได้นะครับ ในเบื้องต้นจะขออนุญาตกราบเรียน ๓-๔ ประเด็นครับ ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิก เมื่อไม่มีท่านใดจะขออภิปราย ถือว่าปิดการอภิปรายนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมมีมติให้ปิดการอภิปรายครับ ผมขอมติเลยนะครับ เชิญสมาชิกที่อยู่ข้างนอกเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติครับ เชิญครับ

(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุมและลงมติ)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกพร้อมนะครับ ขออนุญาตเช็ก (Check) องค์ประชุมนะครับ ใช้สิทธิแสดงตนได้เลยนะครับ เรียบร้อยนะครับ มีท่านใดมีปัญหาไหมครับ ไม่มีนะครับ อย่างนั้นส่งผลเลยครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๓๔๓ ท่าน ครบองค์ประชุม

ผมขอมติเลยนะครับ ขอมตินะครับว่าจะเห็นชอบกับร่างข้อตกลงฉบับนี้หรือไม่ ใช้สิทธิได้เลยครับ เรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนน ส่งผลครับ มติเห็นด้วย ๔๓๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี นะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วน

เรื่องที่ ๑ เนื่องจากรัฐมนตรีติดภารกิจอยู่ที่ต่างประเทศ เพราะฉะนั้นผมขอหารือก็จะเลื่อนออกไปก่อน ขอไปที่เรื่องด่วนที่ ๒

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น ผมขออนุญาตดำเนินการตามนี้นะครับ

- ๑๖/๑

ร ๒/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ) ธัญรดา ๑๖/๑

เรื่องด่วนที่ ๒ กรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และความตกลงและอนุสัญญา จำนวน ๑๑ ฉบับ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาและท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติที่เคารพครับ กระผม นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ได้รับมอบหมายจากทางรัฐบาลให้นำเสนอกรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นเก็บภาษีซ้อน และความตกลงและอนุสัญญาที่ยังไม่มีผลใช้บังคับ จำนวน ๑๐ ฉบับ ต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ กระผมขอกราบเรียนว่าเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ โดยมีมาตรา ๑๙๐ วรรคสองของรัฐธรรมนูญกำหนดว่าการจัดทำหนังสือสัญญาระหว่างประเทศใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้าการลงทุนหรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา ดังนั้นกระทรวงการคลังจึงขอนำเสนอกรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงข้างต้น ซึ่งได้มีการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญดังนี้

ข้อ ๑ ยกร่างกรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลง โดยจัดทำเป็นกรอบการเจรจาเป็นกรอบเดียวที่ใช้ในการเจรจากับทุกประเทศ ทั้งนี้กรอบการเจรจาได้คำนึงถึงเนื้อหาสาระตามแบบฉบับที่ใช้ร่างมาตรฐานสากล ตลอดจนแนวทางที่ใช้จัดทำอนุสัญญาหรือความตกลงของฝ่ายไทยกับประเทศต่าง ๆ เป็นพื้นฐาน

ข้อ ๒ นำร่างกรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเผยแพร่ขึ้นเว็บไซต์ (Web site) ของกรมสรรพากร www.rd.go.th ความรู้เรื่องอนุสัญญาภาษีซ้อนเพื่อเปิดโอกาสให้สาธารณชนเข้าถึงและให้ข้อคิดเห็น

ข้อ ๓ จัดการอภิปรายสาธารณะต่อกรอบร่างจากการเจรจาดังกล่าวเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทุกภาคส่วน ซึ่งได้ดำเนินการแล้วเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ซึ่งสรุปว่าผู้เข้าร่วมการอภิปรายเห็นด้วยกับกรอบการเจรจาดังกล่าว เพื่อมาขอความเห็นชอบจากรัฐสภาเพื่อนำกรอบการเจรจาดังกล่าวไปใช้ดำเนินการเจรจาจัดทำอนุสัญญาหรือความตกลง เมื่อสามารถตกลงกันได้แล้วรัฐบาลจะนำผลการเจรจาดังกล่าวเสนอต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในคราวต่อไป พร้อมกับอนุมัติให้กระทรวงการต่างประเทศรับไปดำเนินการเพื่อให้อนุสัญญาหรือความตกลงมีผลใช้บังคับ

ท่านประธานรัฐสภาและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผมขอกราบเรียนว่า ประเทศไทยได้เริ่มเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนกับต่างประเทศมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยมีอนุสัญญาหรือความตกลงที่ได้ใช้ผลบังคับอยู่แล้วจำนวน ๕๕ ฉบับ หรือ ๕๕ ประเทศ และมีประเทศคู่เจรจาที่เจรจาเสร็จเรียบร้อยแล้วแต่ยังไม่มีผลใช้บังคับ จำนวน ๑๐ ประเทศ ซึ่งรัฐบาลได้เสนอเพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภาในครั้งนี้ด้วยครับ อนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนมีวัตถุประสงค์เพื่อขจัดการเก็บภาษีซ้ำซ้อนในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้ที่เกิดขึ้น เนื่องจากว่า ๒ ประเทศมีอำนาจจัดเก็บภาษีบนฐานรายได้จำนวนเดียวกัน ขจัดอุปสรรคในการลงทุนข้ามชาติ และเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกันการหลีกเลี่ยงการเสียภาษีระหว่างประเทศทั้งสอง ตลอดจนการจัดสรรรายได้ภาษีระหว่าง ๒ ประเทศ ด้วยการกำหนดสิทธิการเก็บภาษีสำหรับเงินได้ประเภทต่าง ๆ ดังนั้นประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทยจึงหันมาเจรจาจัดทำอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนระหว่างกัน โดยจัดทำเป็นสัญญาในลักษณะทวิภาคี ซึ่งจะกำหนดสิทธิในการจัดเก็บภาษีของประเทศคู่สัญญา และในกรณีที่ ๒ ประเทศมีสิทธิในการเก็บภาษีจากฐานได้เดียวกันก็จะกำหนดมาตรการในการกำจัดภาษีซ้อนนะครับ

- ๑๗/๑

ทั้งนี้ พันธะกรณีตามอนุสัญญาหรือความตกลงมีกฎหมายภายในประเทศไทยรองรับสำคัญ ได้แก่ ประมวลรัษฎากร ฉบับที่ ๑๘ พ.ศ. ๒๕๐๕ และพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ฉบับที่ ๔๖๓ พ.ศ. ๒๕๔๙ พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐

ท่านประธานรัฐสภาและท่านสมาชิกครับ กระผมขอกราบเรียนว่าอนุสัญญาหรือความตกลงมีแบบฉบับที่ใช้ร่างมาตรฐานในการเจรจาและมีสาระในการเจรจากับแต่ละประเทศที่คล้ายคลึงกัน เพราะใช้มาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับกันระหว่างประเทศ ดังนั้นกรอบการเจรจาจึงควรเป็นกรอบเดียวที่สามารถใช้ในการเจรจากับทุกประเทศคู่เจรจา โดยในการเจรจาอาจปรับเปลี่ยนถ้อยคำและสาระ รวมถึงมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ระบบภาษีและกฎหมายภาษีภายในแต่ละประเทศนั้น ๆ ตลอดจนความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและประเทศคู่เจรจา กรอบการเจรจาที่กระผมได้นำเสนอขอความเห็นชอบในครั้งนี้ได้จัดทำขึ้นมาโดยคำนึงถึงท่าที จุดยืน มาตรการที่จำเป็น ตลอดจนผลประโยชน์ของไทยและคู่เจรจาประกอบกันด้วย ซึ่งกรอบการเจรจาจะครอบคลุมประเด็นดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ขอบข่ายอนุสัญญาหรือความตกลง

ข้อ ๒ อำนาจในการจัดเก็บภาษีเงินได้

ข้อ ๓ ความร่วมมือด้านภาษีระหว่างประเทศ

ข้อ ๔ วิธีขจัดภาษีซ้อน และ

ข้อ ๕ วิธีการในการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลง

กระผมขอกราบเรียนว่าการจัดทำกรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนจะก่อให้เกิดประโยชน์เป็นบรรทัดฐาน ตลอดจนสร้างความโปร่งใสให้แก่ผู้เจรจาของฝ่ายไทยในการนำไปเจรจากับประเทศคู่เจรจาทุกประเทศได้ นอกจากนั้นสามารถเป็นที่ยอมรับโดยระดับสากล เนื่องจากกรอบการเจรจาดังกล่าวอยู่บนพื้นฐานการนำต้นแบบและมาตรฐานสากลของโออีซีดี (OECD) และยูเอ็นมาใช้ประกอบกับการจัดให้มีอนุสัญญาหรือความตกลงดังกล่าวจะก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

ข้อ ๑ ช่วยขจัดหรือบรรเทาภาระภาษีซ้ำซ้อน อันเป็นอุปสรรคของการลงทุนระหว่างประเทศให้หมดไปในระดับหนึ่ง จึงทำให้ภาระภาษีซึ่งเป็นต้นทุนอย่างหนึ่งของนักลงทุนลดต่ำลงไปด้วย

ข้อ ๒ ทำให้เกิดหลักประกันในการเสียภาษีที่แน่นอนและชัดเจน เสริมสร้างบรรยากาศการลงทุน และทำให้นักลงทุนเกิดความมั่นใจในการลงทุนระหว่างประเทศ อนุสัญญาหรือความตกลงจึงช่วยดึงดูดหรือจูงใจให้มีการลงทุนระหว่างประเทศมากขึ้น

ข้อ ๓ ส่งเสริมให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน และใช้เทคโนโลยีระหว่างประเทศมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากอนุสัญญาหรือความตกลงได้มีการกำจัดเพดานอัตราภาษีสำหรับเงินปันผล ดอกเบี้ยและค่าสิทธิไว้ด้วย

ข้อ ๔ การยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่การบินระหว่างประเทศ และการลดภาษีเงินได้ให้แก่กิจการเดินเรือ ตามข้อกำหนดอนุสัญญาหรือความตกลงจะเป็นการช่วยส่งเสริมการประกอบกิจการขนส่งระหว่างประเทศ อันเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ เนื่องจากต้นทุนของการขนส่งระหว่างประเทศจะลดต่ำลงในระดับหนึ่ง

ข้อ ๕ เพิ่มศักยภาพให้กับประเทศไทยในการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเดียวกันให้เพิ่มมากขึ้น

ข้อ ๖ ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือด้านภาษีระหว่างประเทศ เนื่องจากว่าหน่วยจัดเก็บภาษีของประเทศคู่สัญญาสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลทางภาษีระหว่างกัน ทำให้การหลีกเลี่ยงภาษีอากรของระหว่างประเทศทั้งสองเป็นไปได้ยาก ประเทศคู่สัญญาจึงสามารถเก็บภาษีได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยยิ่งขึ้น

ข้อ ๗ การมีอนุสัญญาหรือความตกลง นอกจากจะช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ทางการค้าและเป็นลู่ทางการขยายฐานการลงทุนใหม่ ๆ ระหว่างประเทศคู่สัญญาแล้ว ยังมีการช่วยกระชับความสัมพันธ์ทางการทูตอีกทางหนึ่งด้วย

ท่านประธานรัฐสภาและสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว และเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๑๙๐ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐบาลจึงขอให้รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบในการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และขอให้รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบอนุสัญญาหรือความตกลงที่ประเทศไทยได้เจรจาเสร็จแล้วแต่ยังไม่มีผลใช้บังคับจำนวน ๑๐ ประเทศ

อันได้แก่ ซิมบับเว รัฐเอกราชปาปัวนิวกีนี ราชอาณาจักรโมร็อกโก รัฐสุลต่านบรูไนดารุสซาลาม สาธารณรัฐทาจิกิสถาน สาธารณรัฐเคนยา ไอร์แลนด์ สาธารณรัฐลิทัวเนีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ฉบับแก้ไข และสาธารณรัฐเอสโตเนีย ซึ่งมีวัตถุประสงค์สาระสำคัญและประโยชน์ของอนุสัญญาแต่ละฉบับในลักษณะเดียวกันของกรอบการเจรจาที่กระผมได้เรียนเสนอที่ประชุมอันทรงเกียรติแห่งนี้ครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

- ๑๘/๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิก กรอบทั้ง ๑๑ กรอบ ๑๑ ฉบับที่ท่านรัฐมนตรีได้นำเสนอมีดังนี้นะครับ

๑. กรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน

๒. ความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งซิมบับเวและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้และผลได้จากทุน

๓. ความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งรัฐเอกราชปาปัวนิวกีนีเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

๔. อนุสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรโมร็อกโก เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

๕ ความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งสุลต่านบรูไนดารุสซาลามและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ครับ

๖. อนุสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐทาจิกิสถาน เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

๗. อนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเคนยา เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

๘. อนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งไอร์แลนด์ เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้และผลได้จากทุน

๙. อนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐลิทัวเนียและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

๑๐. อนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

๑๑. อนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเอสโตเนีย เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ ทั้งหมด ๑๑ กรอบ ๑๑ ฉบับ เชิญท่านพิษณุ หัตถสงเคราะห์

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ กรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน ทางคณะรัฐบาลนำเสนอเข้ามาเพื่อขออนุมัติจากรัฐสภาแห่งนี้ ผมถือว่าเป็นกรอบการเจรจาที่มีความสำคัญตรงตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ที่จะให้รัฐสภาแห่งนี้ได้มีการถกเถียง ได้มีการให้ความคิดเห็นก่อนที่จะอนุมัติเพื่อที่จะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการต่อไป จากที่ได้ดูข้อตกลงทั้ง ๑๐ ประเทศ ซึ่งทางรัฐมนตรีโดยท่านทนุศักดิ์วันนี้มาเป็นตัวแทนของรัฐบาล ข้อมูลข้อเท็จจริงในการเว้นการเก็บภาษีซ้อนนี้ เรื่องหลัก ๆ ก็คือว่ารัฐบาลแต่ละประเทศที่มีการลงทุนกันไม่ว่าจะเป็นประเทศไทยไปลงทุนในต่างประเทศ หรือต่างประเทศมาลงทุนในประเทศไทย สิ่งหนึ่งซึ่งเป็นต้นทุนอันสูงยิ่งของพี่น้องนักลงทุนเหล่านั้นก็คือเรื่องของภาษีในอดีตที่ผ่านมามีอยู่หลายประเทศที่ประเทศไทยยังไม่ได้ทำข้อตกลงอนุสัญญาว่าด้วยการเว้นการเก็บภาษีซ้อนจึงทำให้เกิดความลักลั่นในการเสียภาษี บางประเทศเมื่อมาลงทุนในประเทศไทยแล้วก็ได้เสียภาษีให้กับประเทศไทย แต่ในขณะเดียวกันการลงทุนเดียวกันนั้นเมื่อเกิดเป็นรายรับขึ้นมาก็มีข้อถกเถียงในประเทศต้นสังกัด ยกตัวอย่างเช่นประเทศเคนยาอย่างนี้ หรือว่าประเทศฟิลิปปินส์และอีกหลายประเทศที่เรากำลังจะทำอนุสัญญานี้ว่านักลงทุนเหล่านั้นจะเสียภาษีที่ประเทศไหนดี และการกระทำหรือการลงทุนใดที่ควรจะเสียภาษีในจำนวนที่เท่าไร เพราะฉะนั้นการมีอนุสัญญาหรือการทำข้อตกลงเพื่อเว้นการเก็บภาษีซ้อนเหล่านี้ก็จะได้เป็นประโยชน์ โดยเฉพาะต่อนักลงทุนไทยที่จะไปลงทุนในต่างประเทศ ---------

ท่านประธานครับ ๑๐ ประเทศที่ทางท่านรัฐมนตรีทนุศักดิ์ได้นำเสนอวันนี้ ถือว่าเป็นประเทศค่อนข้างใหม่ในตลาดโลกของเรา และถ้ามองดูในแง่ของการค้าการลงทุนแล้วโดยส่วนใหญ่ผมว่ามากกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ที่นักลงทุนของประเทศไทยจะไปลงทุนในประเทศเหล่านั้น ผมเห็นว่าการที่มีการดำเนินการให้มีอนุสัญญานี้ให้เป็นทางการจะทำให้พี่น้องที่เป็นพ่อค้านักลงทุนของประเทศไทยเองจะเกิดความมั่นใจในการที่จะไปดำเนินการลงทุนเพื่อให้เกิดการค้าขายระหว่างประเทศ แต่ผมมีข้อสังเกตหรือว่าข้อเสนอแนะที่จะฝากทางรัฐบาลเองเพื่อที่จะนำไปดำเนินการในการตั้งอนุสัญญาต่าง ๆ กับประเทศต่าง ๆ นั้น การรับฟังความคิดเห็นกับคู่ค้าโดยเฉพาะคู่ค้าที่เป็นพ่อค้าของประเทศไทยก่อนที่จะไปทำอนุสัญญานั้น รัฐบาลเองควรที่จะมีการได้เจรจากับนักลงทุนของประเทศไทยให้ครบถ้วนทุกสาขาเพื่อที่จะได้ทราบถึงความจำเป็น ความเดือดร้อน และข้อคิดเห็นที่จะนำไปบรรจุไว้ในอนุสัญญา เนื่องจากว่ากฎหมายในแต่ละประเทศไม่เหมือนกัน ท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีครับ มีบางประเทศเก็บภาษีบางอย่างสูง บางอย่างต่ำ เพราะฉะนั้นการทำข้อตกลงการงดเว้นการเก็บภาษีนี้ถ้าหากว่าเราได้เจรจาทั้งเก็บข้อมูลจากในส่วนของพ่อค้าหรือว่านักลงทุน และเก็บข้อมูลจากภาษีหน่วยเก็บภาษีของประเทศต่าง ๆ นำข้อมูลเหล่านั้นมาสังเคราะห์อนุเคราะห์ หลังจากนั้นก็เรียกประชุมท่านที่เกี่ยวข้องผู้ที่จะไปลงทุน แล้วก็หน่วยงานที่จัดเก็บภาษีไม่ว่าจะเป็นกรมสรรพากรหรือกรมต่าง ๆ เพื่อให้ได้เป็นข้อสรุปที่ชัดเจนแล้วจึงได้ลงนามกันระหว่างปะเทศทั้ง ๒ ประเทศ ผมมั่นใจถ้าหากว่าเราได้มีการศึกษาข้อมูลที่ชัดเจน การตั้งคณะกรรมการเจรจาอนุสัญญาเพื่อเว้นการเก็บภาษีจะช่วยบรรเทาการเสียภาษีซ้ำซ้อน นอกจากนั้นยังจะทำให้นักลงทุนที่จะไปลงทุนทั้งต่างประเทศ หรือต่างประเทศจะมาลงทุนในประเทศไทยก็จะได้รู้ต้นทุนที่แน่นอนและชัดเจน สร้างความเชื่อมั่นให้กับการลงทุนและจะนำไปสู่ความเจริญของประเทศต่อไป ผมเองในฐานะสมาชิกรัฐสภาก็ขออนุญาตให้ความเห็นชอบที่จะให้รัฐบาลได้นำกรอบการเจรจา ทั้ง ๑๐ ฉบับไปสู่การปฏิบัติ ท่านประธานขอกราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีท่านใดอภิปราย ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบให้มีการปิดอภิปรายนะครับ เชิญท่าน ส.ว.

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา

กราบเรียนท่านประธาน ผมขออนุญาตตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องของกรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และความตกลงและอนุสัญญา ใน ๒-๓ ประเด็นครับ

ประเด็นที่ ๑ ผมไม่แน่ใจในเรื่องของความจำเป็น ในเรื่องที่เราจะต้องลงนามในเรื่องของภาษีซ้อน เพราะว่าเท่าที่อ่านจากรายชื่อทั้ง ๑๑ ฉบับ มีประเทศต่าง ๆ บางประเทศผมไม่แน่ใจ ฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีได้ช่วยตอบด้วยนะครับว่าประเทศไทยมีความจำเป็นในการที่จะต้องทำข้อตกลงในเรื่องของภาษีซ้อนกับประเทศเหล่านี้อย่างไร อย่างเช่นกรณีประเทศซิมบับเว อย่างกรณีของประเทศทาจิกิสถาน เรื่องของประเทศเคนยา ประเทศลิทัวเนีย ประเทศเอสโตเนีย ประเทศเหล่านี้ถ้าเรามองในเรื่องของการลงทุนที่คนไทยไปลงทุน ผมไม่แน่ใจนะครับว่าประเทศเหล่านี้มีคนไทยไปลงทุนแล้วหรือยัง การที่เราจะไปมีข้อตกลงนั้นก็เพื่อเป็นการคุ้มครองการลงทุนให้สิทธิประโยชน์ในการที่จะให้ผู้ลงทุนได้รับการยกเว้นภาษีที่จะเรียกเก็บซ้ำซ้อนกับประเทศเหล่านี้ แต่ประเด็นก็คือว่ามีผู้ได้ประโยชน์จากการเจรจาการทำความตกลงกับประเทศเหล่านี้หรือไม่

- ๒๐/๑

ประเด็นที่ ๒ อยากจะกราบเรียน ไม่ทราบว่าทางกรมสรรพากรมีข้อมูลไหมว่าประเทศต่าง ๆ เหล่านี้มีการเก็บภาษีแตกต่างจากประเทศไทยอย่างไร อัตราภาษีที่ประเทศเหล่านี้ได้เรียกเก็บมีความต่าง มีความซ้ำซ้อนกับประเทศไทยมากน้อยแค่ไหน เพราะว่าในเอกสารที่ให้มานี้ไม่มีรายละเอียดบอกนะครับว่าจริง ๆ แล้วเราจะได้ประโยชน์หรือไม่อย่างไร

ประเด็นที่ ๓ อยากจะฝากท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องก็คือว่าการเข้าถึงข้อมูลของภาคเอกชนในการที่จะไปหาข้อมูลนะครับว่าในประเทศต่าง ๆ เหล่านี้มีภาษีอย่างไร มีหน่วยงานไหนบ้างที่ให้ข้อมูลที่จะให้ประชาชนของเราเข้าไปเข้าถึงข้อมูลเหล่านั้นได้บ้าง

แล้วสุดท้ายตัวหนึ่งที่อยากจะมองฝากเป็นประเด็น ก็คือเรื่องของการเข้าถึงกระบวนการที่จะได้รับการยกเว้น แล้วก็การแก้ปัญหาต่าง ๆ วันนี้นักลงทุนเวลามีปัญหาก็ไม่แน่ใจว่าหน่วยงานไหนจะเป็นผู้ให้คำตอบ แล้วก็มีกระบวนการที่จะเรียกร้องถ้ามีกรณีข้อพิพาทกันจะได้ดำเนินการอย่างไร หน่วยงานไหนเป็นผู้รับผิดชอบ ทั้ง ๔ ประเด็นนี้ผมคิดว่าเป็นความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องชี้แจงให้กับประชาชนได้รับรู้รับทราบและที่สำคัญก็คือว่าในการทำเอกสารมาถึงรัฐสภาของเรา ผมอยากเรียนว่ารัฐบาลมีข้อมูลเอกสารที่ประกอบการพิจารณาน้อยมาก มีตัวข้อตกลงมา แต่ไม่มีรายละเอียดว่าความจำเป็นในการที่จะจัดทำความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและป้องกันการเลี่ยงภาษีกับประเทศเหล่านี้อย่างไร ก็ขออนุญาตฝากท่านประธานถามไปยังท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องได้กรุณาตอบข้อข้องใจให้กับเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่านต้องการจะทราบเช่นเดียวกันนะครับว่าประเทศต่าง ๆ ที่ผมยกตัวอย่างไปนั้นรัฐบาลได้ดำเนินการไปเพื่อประโยชน์ของนักลงทุนมันมีความจำเป็นเร่งด่วนอย่างไร ขณะนี้ในแต่ละประเทศมีคนไทยไปลงทุนที่จะได้ประโยชน์ สิทธิประโยชน์จากการทำความตกลงนี้มากน้อยแค่ไหนครับ กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านนฤมล ศิริวัฒน์เชิญครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานที่เคารพคะดิฉัน นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะท่านประธานคะ เพื่อนสมาชิก ๒ ท่านได้อภิปรายไปถึงเรื่องของความจำเป็น เรื่องของ

รายละเอียดของระบบภาษีใน ๑๑ ประเทศ ที่รัฐบาลได้เสนอเข้ามาให้เราให้ความเห็นชอบไป ดิฉันคิดว่าข้อมูลตรงนี้เพื่อจะประกอบการพิจารณาถึงความจำเป็น แล้วก็ความรีบด่วน ความได้เปรียบ เสียเปรียบ แล้วก็จะเป็นการส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในต่างประเทศ ในต่างแดนมากน้อยเพียงใดเราคงต้องมีข้อมูลเพิ่มเติม อาทิเช่น ประเทศของเราไปลงทุน ในธุรกิจประเภทใดใน ๑๑ ประเทศเหล่านี้ควรจะมีความชัดเจนเป็นราย ๆ ประเทศให้มากขึ้น เพื่อเราจะได้สามารถประกอบการตัดสินใจ โดยปกติแล้วถ้ามีการลงสัญญาอย่างนี้หรือการให้ ความเห็นชอบไปแล้วท่านก็จะผูกมัดประเทศไทยเข้ากับประเทศเหล่านั้น หลาย ๆ กรณี ที่ประเทศไทยมักจะปฏิบัติประเทศหรือปฏิบัติตนในลักษณะที่เป็นการทำเพื่อจะให้เป็นสากล เพื่อที่จะให้ทันกับโลกข้างนอก แต่ความพร้อมภายในประเทศของเราเองนั้นยังไม่พร้อม ประชาชนเองจะได้ประโยชน์สูงสุดจากการเอารัฐของเราไปผูกพันกับประเทศอื่นมากน้อย เพียงใด อันนั้นมันเป็นเรื่องที่ยังเป็นข้อที่เรายังสงสัยกันอยู่ จากเหตุผลที่ท่านได้มีการนำ เอกสารมาประกอบว่ามีการสัมมนาโต๊ะกลมเพื่อที่จะสร้างความสะดวกสบายหรือว่าอำนวย ความสะดวกให้แก่นักลงทุนที่จะไปลงทุนต่างประเทศ บอกว่ามีจำนวนนับแค่ต่ำกว่า ๑๐๐ คน ได้มาแสดงความต้องการ ดิฉันคิดว่ายังคงมีน้ำหนักน้อย วันนี้ก่อนที่จะผ่านไปขออนุญาต ให้ท่านได้กรุณาให้ข้อมูลเราว่าอย่างประเทศซิมบับเว อย่างเซเชลอย่างนี้ ประเทศเล็ก ๆ เป็นเกาะที่คนในสภาแห่งนี้อาจจะไม่มีใครรู้จักเลยก็ได้ที่เขามีธุรกิจของการท่องเที่ยว เป็นหลัก เราไปทำอะไรกันแล้วถึงจะต้องไปทำเรื่องของการที่จะต้องยกเว้นภาษีซ้อน ก็ขออนุญาตเป็นรายประเทศเลยค่ะ ๑๑ ประเทศ พูดสั้น ๆ เลย หลัก ๆ แล้วนักธุรกิจไทย ไปลงทุนประเทศนี้นี้อย่างไร มากน้อยเพียงใด ก็ขออนุญาตฝากเป็นคำถาม แล้วก็อยากให้ ตอบด้วยค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านกษิต เชิญครับ

นายกษิต ภิรมย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณท่านประธานครับ กระผม กษิต ภิรมย์ ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ บัญชีรายชื่อ ทำหน้าที่สมาชิกรัฐสภา ในหลักการผมเห็นด้วยกับทุกฉบับที่จะต้องทำความตกลงเรื่องการยกเว้นภาษีซ้อน แต่มีประเทศเดียวที่ผมค่อนข้างจะเป็นห่วงเป็นอย่างยิ่ง แล้วก็อยากจะฝากท่านประธานไปที่รัฐบาลด้วย ก็คือซิมบับเวครับ เพราะว่าตอนนี้ซิมบับเวถูกประชาคมโลกคว่ำบาตรอยู่ในพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการเมือง เรื่องสิทธิมนุษยชนต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อเป็นไปได้ ผมอยากจะขอฝากท่านประธานผ่านไปที่รัฐบาลว่าในกรณีของซิมบับเวนั้นขอให้กระทรวงการคลังปรึกษาหารือกับกระทรวงการต่างประเทศอย่างใกล้ชิดว่าจะเร่งรีบหรือไม่ หรือว่าจะชะลอไว้ก่อน ผมไม่อยากจะให้ประเทศไทยเข้าไปพัวพันกับประชาคมโลกในเรื่องที่เกี่ยวกับซิมบับเวซึ่งเป็นเสมือนกับประเทศผู้ร้ายในประชาคมโลกในระหว่างนี้ครับ ก็ขอกราบเรียนท่านประธานแค่นี้ ขอบคุณมากครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านชรินทร์ครับ

นายชรินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภา (ตาก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ชรินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตาก โดยความตกลงเรื่องเกี่ยวกับกรอบเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อนและความตกลงและอนุสัญญา จำนวน ๑๑ ฉบับนี้ ผมก็เช่นเดียวกันที่เห็นด้วยกับหลักการความตกลงเรื่องกรอบเจรจาอนุสัญญาทุกฉบับนะครับ แล้วก็คิดว่าบางเรื่องรายละเอียดว่าเราจะไปลงทุนทำอะไร ผมคิดว่าสมาชิกวุฒิสภาไม่จำเป็นจะต้องไปรู้รายละเอียดทุกเรื่องเพราะว่ามันเป็นเรื่องที่จะเสียเวลามากถึงบอกว่าแล้ว ๑๑ ฉบับนี้ไปทำธุรกิจอะไรบ้างทำไมต้องเสียภาษี เอาเป็นว่าหลักการง่าย ๆ ทุกวันนี้ประเทศต่าง ๆ มีการให้ความสำคัญในเรื่องการลงทุนระหว่างประเทศเป็นอย่างมาก ประเทศไทยในอดีตนั้นเรามีแต่รับให้นักลงทุน ไม่ว่าจะสหรัฐอเมริกา ในยุโรปหรือว่าญี่ปุ่น รวมทั้งไต้หวัน สิงคโปร์มาลงทุนในประเทศ แต่ผมว่าใน ๑๐ ปีที่ผ่านมานี้ประเทศไทยเราก้าว เราโกอินเตอร์ (Go Inter) ครับเราไม่ใช่ตั้งรับอย่างเดียว แต่ว่าเราไปลงทุนในประเทศต่าง ๆ มากขึ้น เพราะเรามีเทคโนโลยีมีโนว์ฮาว (Know-how) ที่หลายประเทศอื่นไม่มี เช่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องอาหารสัตว์หรือการเลี้ยงสัตว์ต่าง ๆ เป็นที่รู้กันทั่วโลกว่าประเทศไทยเรามีความชำนาญเป็นอย่างมาก

แต่ว่านักลงทุนเวลาเขาจะไปลงทุนต่างประเทศนี้ บางทีพอเสียภาษีแล้ว แน่นอนครับมาลงทุนในประเทศไหนก็ต้องเสียภาษีเงินได้ ภาษีนิติบุคคลให้กับประเทศนั้น แต่ว่าหลายประเทศกลับมาจะต้องเสียภาษีของประเทศตัวเองอีกนี่ครับ ตรงนี้ก็ทำให้นักลงทุนเขาขาดความเชื่อมั่น ขาดความมั่นใจว่าถ้าไปลงทุนที่ไหนต้องเสียภาษีทั้ง ๒ ประเทศเขาก็แย่ เพราะฉะนั้นอย่างจำได้ว่าตอนซีพี (CP) หรือบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด ไปลงทุนประเทศจีน สิ่งแรกที่เขาต้องทำก็คือเรื่องข้อตกลง เรื่องภาษีซ้อน แล้วการคุ้มครองการลงทุนจากรัฐบาล รัฐบาลทั้ง ๒ ประเทศจะต้องมีข้อตกลงว่าจะไม่ไปเก็บภาษีซ้อนซึ่งกันและกัน คือถ้าหากว่าเสียภาษีประเทศใดประเทศหนึ่งแล้วก็ไม่จำเป็นต้องไปเสียประเทศหนึ่ง แน่นอนว่าการลงทุนมีหลากหลาย แต่ว่าการลงทุนไม่ว่าจะเป็นแบบใดก็ตามสิ่งที่จะเกิดขึ้น ก็คือไม่มีประเทศไหนหรอกครับว่านักลงทุนประเทศไหนก็ตามไปลงทุนประเทศอื่นแล้วจะไม่เอากำไรกลับมา เขาต้องเอากำไรกลับมา เพราะฉะนั้นถึงแม้เขาจะไม่เสียภาษีให้กับประเทศของตัวเอง แต่ว่าเขานำรายได้ผลกำไรจากการลงทุนต่างประเทศกลับมาประเทศเดียวนะครับ เช่นเดียวกับในประเทศต่าง ๆ ที่เขาลงทุนในประเทศไทยอย่างประเทศญี่ปุ่น เขาก็ไม่ได้เสียภาษีประเทศญี่ปุ่น แต่เขานำกำรี้กำไรกลับไปประเทศญี่ปุ่นได้เป็นกอบเป็นกำทำให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญ ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติมีน้อยมากก็สามารถที่จะเป็นประเทศที่ร่ำรวยขึ้นมาได้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ผมว่าเป็นความจำเป็นที่รัฐบาลไทยเราจะต้องสนับสนุนนักลงทุนของประเทศไทยให้ไปลงทุนต่างประเทศได้มากขึ้น ยิ่งระยะนี้นักลงทุนประเทศไทยย้ายฐานการผลิตไปผลิตในประเทศเพื่อนบ้าน ไม่ว่าจะเป็นประเทศกัมพูชา ประเทศเวียดนาม ประเทศลาว และในอนาคตอันใกล้กับสหภาพเมียนมาร์ ยิ่งมีความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องให้การสนับสนุนทุกวิถีทางที่จะให้นักธุรกิจที่มีความเป็นผู้ประกอบการสูงให้เขาตัดสินใจที่จะกล้าลงทุน รัฐบาลต้องสนับสนุนทุกสิ่งทุกอย่างเท่าที่จะทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการไม่ให้เสียภาษีซ้อนเป็นสิ่งที่รัฐบาลควรจะทำ จริง ๆ แล้วก็ได้ทำไปแล้วตั้ง ๕๕ ฉบับกับ ๕๕ ประเทศ แสดงว่าประเทศไทยเรามีประสบการณ์เรื่องนี้อย่างกว้างขวาง เพราะฉะนั้นก็ขอสนับสนุนในหลักการในการทำข้ออนุสัญญาทั้ง ๑๑ ฉบับ ขอบคุณมากครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านไชยา พรหมา

นายไชยา พรหมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไชยา พรหมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองบัวลำภู พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน ที่กำลังขออนุมัติจากรัฐสภาตามมาตรา ๑๙๐ ในขณะนี้ ก็ไม่ใช่เป็นเรื่องใหม่แล้วก็ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ซับซ้อนอะไรครับ เพราะว่าเรื่องนี้ประเทศไทยได้มีอนุสัญญาแล้วก็มีความตกลงในเรื่องการยกเว้นการเก็บภาษีซ้ำซ้อนกับประเทศคู่ค้ามาแล้ว ๕๔ ประเทศ ดังนั้นประเทศใหม่ที่เรากำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ซึ่งเป็นอนุสัญญาทั้ง ๑๑ ฉบับก็เป็นไปตามมาตรฐานสากลที่ปฏิบัติกันเหมือนกับที่ประเทศของเรานั้นได้มีบันทึกข้อตกลงในเรื่องอนุสัญญาการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อนใน ๕๔ ประเทศมาแล้ว เพราะฉะนั้นผมใคร่อยากจะขอกราบเรียนท่านประธานว่าวัตถุประสงค์แล้วก็ประโยชน์สำคัญอย่างยิ่งว่าทำไมถึงจะต้องมีอนุสัญญาหรือมีความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อน ถ้าหากว่าเรามีอนุสัญญากับประเทศเหล่านี้แล้วเราจะได้ประโยชน์อะไร ที่เห็นได้ชัดแล้วก็วัตถุประสงค์และประโยชน์สูงสุดนั้นก็พอที่จะอธิบายได้ อย่างน้อยก็เป็นการขจัดหรือบรรเทาภาระภาษีที่มีความซ้ำซ้อนซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการลงทุน การค้า การลงทุนระหว่างประเทศ สามารถขจัดไปได้ในระดับหนึ่งต้องยอมรับครับ ท่านประธานว่าภาษีนั้นก็ถือว่าเป็นต้นทุนอย่างหนึ่งของนักลงทุน ไม่ว่าจะเป็นนักลงทุนไทยหรือนักลงทุนต่างประเทศ

ประการที่ ๒ การมีอนุสัญญาหรือความตกลงนั้นจะทำให้เกิดหลักประกันในการเสียภาษีที่แน่นอน มีความชัดเจนมากขึ้น ซึ่งจะเป็นการช่วยให้การเสริมสร้างบรรยากาศในการลงทุนนั้นให้เกิดความมั่นใจที่นักลงทุนไทย นักลงทุนต่างประเทศนั้นได้เห็นว่าในประเทศคู่สัญญานั้นจะมีมาตรการในเรื่องของภาษีที่ไม่มีความซ้ำซ้อน ซึ่งจะเป็นภาระทางด้านภาษีแล้วก็เป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้าหากว่ามีการตกลงในเรื่องดังกล่าวที่มีความชัดเจนแล้วก็จะทำให้ปัญหาเหล่านี้ได้คลี่คลายไปนะครับ

ประเด็นที่ ๓ นั่นก็คืออนุสัญญาหรือความตกลงดังกล่าวนั้นจะเป็นการช่วยส่งเสริมให้เกิดการเคลื่อนย้ายทุน การเคลื่อนย้ายเทคโนโลยีระหว่างประเทศมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากอนุสัญญาและความตกลงดังกล่าวได้มีการจำกัดเพดานอัตราภาษีสำหรับเงินปันผล เรื่องดอกเบี้ยและเรื่องสิทธิต่าง ๆ ไว้ในอนุสัญญาดังกล่าว ต้องยอมรับอย่างหนึ่งนะครับว่า

การยกเว้นภาษีให้แก่การบริการที่เกี่ยวข้องกับการบินระหว่างประเทศ และการเดินเรือระหว่างประเทศนั้นจะเป็นการช่วยให้การส่งเสริมการประกอบกิจการขนส่งทั้งอากาศแล้วก็การเดินเรือระหว่างประเทศนั้น ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานอย่างหนึ่งของการค้าการขาย การลงทุนระหว่างประเทศ เนื่องจากสิ่งเหล่านี้เป็นต้นทุนของกระบวนการผลิตแล้วก็เป็นต้นทุนที่นักลงทุนนั้นจะต้องไปแบกภาระ ถ้าหากว่ามีการกำหนดในเรื่องของภาษีที่มีความชัดเจนก็จะทำให้นักลงทุนทั้ง ๒ ประเทศที่เป็นคู่ค้านั้นไม่ต้องแบกรับภาระในเรื่องภาษี ความจริงแล้วเรื่องนี้อธิบายง่าย ๆ ก็คือว่าภาษีของนักลงทุนไทยก็ดี นักลงทุนต่างประเทศก็ดี ไม่ว่าเราจะไปลงทุนที่ต่างประเทศ หรือว่านักลงทุนต่างประเทศมาลงทุนที่ประเทศไทย เขาบอกให้ใช้ระบบเครดิตภาษี นั่นหมายความว่าถ้าเมื่อมีการจ่ายภาษีในประเทศใดแล้วก็ให้เอาเครดิตภาษีนั้น เมื่อกลับไปประเทศตนเองแล้วก็ถือว่าเอาภาษีที่ได้จ่ายในประเทศคู่ค้านั้นเป็นเครดิต (Credit) ภาษีในการที่จะต้องไม่มีการคิดภาษีซ้ำซ้อน หลักการมีอยู่เพียงแค่นี้ครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าสาระสำคัญของกรอบการเจรจาที่รัฐบาลจะต้องไปเจรจากับประเทศคู่ค้าทั้ง ๑๑ ประเทศดังกล่าวนั้น ผมคิดว่าในรายละเอียดและสาระนั้นก็คงจะไม่มีอะไรซับซ้อน เพราะเป็นวิธีปฏิบัติที่เคยปฏิบัติอยู่แล้วกับประเทศคู่ค้ารายอื่น ๆ จึงขอให้มีการสนับสนุนให้มีการกำหนดกรอบเจรจาเรื่องนี้ต่อไปครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านเกียรติ สุทธีอมรครับ

นายเกียรติ สิทธีอมร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม เกียรติ สิทธีอมร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้ผมขออนุญาตอภิปรายกรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และความตกลงและอนุสัญญาที่ยังไม่มีผลบังคับใช้ที่นำเข้าสภาจำนวน ๑๐ ฉบับ ต้องขอเริ่มจากหลักการของการมีสนธิสัญญาการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อนนั้นในหลักการนั้นเป็นหลักการที่ดีหรือไม่ เรียนท่านประธานครับว่าเป็นหลักการที่มีความเป็นสากลเพราะว่าการที่บุคคลใด ๆ หรือนิติบุคคลใด บริษัทใดก็แล้วแต่ไปทำกำไรในประเทศต่าง ๆ หรือไปมีรายได้ในประเทศต่าง ๆ แล้ว แต่ในขณะเดียวกันต้องเสียภาษีของทั้ง ๒ ประเทศ ประเทศต้นสังกัดกับประเทศที่ไปมีเงินได้อยู่ก็ให้ความเป็นธรรมเกิดขึ้นนะครับ ในหลักการคงไม่มีปัญหาโต้แย้งใด ๆ ว่าหลักการนี้ถูกต้องหรือไม่ แต่ในทางปฏิบัตินั้นถ้าท่านประธานลงไปดูในรายละเอียดก็คงจะพบว่ามันมีปัญหาอยู่มากพอสมควรเลยทีเดียวในทางปฏิบัติก่อนจะลงไปประเด็นทางเทคนิคนะครับ ผมอยากจะซักถามทางรัฐบาลเหมือนกันว่าในการที่ท่านตัดสินใจเลือกแต่ละประเทศที่จะมาเป็นในคู่สนธิสัญญาเรานี้ท่านเลือกวิธีไหนครับถ้าเป็นหลักว่า ไม่ว่าประเทศใดที่เราเดินทางไปเยือนแล้วเขาอยากจะมาขอทำสนธิสัญญากับเรา เรารับหมด ถ้าเป็นอย่างนั้นน่าเป็นห่วงครับ แต่ถ้าเป็นหลักที่ว่ามันมองเห็นชัดเจนว่ามีผลประโยชน์ร่วมต่อกัน ถ้ามีสนธิสัญญาการไม่เก็บภาษีซ้อน ถ้าเป็นเช่นนั้นก็พอจะรับฟังได้ แต่ในเอกสารไม่ปรากฏรายละเอียดว่าเหตุผลของแต่ละประเทศจริง ๆ แล้วเป็นอย่างไรเป็นเหตุผลที่เขียนไว้ค่อนข้างกว้าง กว้างว่าในเมื่อต้องมีคนเสียภาษีของทั้ง ๒ ประเทศการไม่มีการเก็บภาษีซ้ำซ้อนนั้นเป็นสิ่งที่ดี แต่มิได้มีการวิเคราะห์ว่าผลได้เสียเป็นอย่างไรตรงนี้พอผมไปดูในรายละเอียดของประเทศบางประเทศแทบจะไม่มีธุรกรรมทางการค้าหรือการลงทุนกับประเทศไทยเลย ก็ต้องตั้งคำถามว่าท่านเลือกประเทศเพราะอะไรหรือว่าท่านตอนนี้กำลังใช้สนธิสัญญาการไม่เก็บภาษีซ้อนกันเป็นเครื่องมือทางการเมือง ไม่ใช่เครื่องมือทางเศรษฐกิจอีกต่อไปแล้ว บางประเทศนึกไม่ออกจริง ๆ ว่าเรามีการค้ากับเขามากน้อยแค่ไหน หรือแม้กระทั่งมีการลงทุนมากน้อยแค่ไหน การที่จะได้ประโยชน์จากสนธิสัญญาไม่เก็บภาษีซ้ำซ้อนหมายความว่าอย่างไรครับ หมายความว่าบุคคลไทยหรือบริษัทไทยไปตั้งบริษัทในประเทศดังกล่าวแล้วมีเงินได้ แล้วเสียภาษีที่นั่นเป็นกิจจะลักษณะแล้วไม่ต้อง

กลับมาเสียภาษีที่ประเทศไทยอีก ผมพยายามเก็บข้อมูลในตอนสมัยที่เป็นรัฐบาลชุดที่แล้ว ตอนที่ผมทำหน้าที่ประธานผู้แทนการค้าไทยเราเองมีข้อมูลการลงทุนของบริษัทไทยหรือบุคคลไทยในต่างประเทศมากน้อยแค่ไหน เชื่อไหมครับ แทบจะไม่มีเลยครับ ทีนี้ก็ต้องตั้งคำถามว่าท่านเลือกประเทศเหล่านี้อย่างไร แน่นอนบางประเทศผมเชื่อว่ามีการดำเนินการมาค่อนข้างนาน คงไม่ใช่ริเริ่มโดยรัฐบาลชุดนี้ แต่บางประเทศผมเชื่อว่าริเริ่มโดยรัฐบาลชุดนี้ ผมยกตัวอย่างครับ ประเทศไทย-ประเทศโมร็อกโก ประเทศโมร็อกโกถามจริงๆ ครับ การค้าของเรากับประเทศโมร็อกโกตอนนี้มีผู้ประกอบการไทยไปตั้งกิจการในประเทศโมร็อกโกกี่บริษัท ท่านทราบหรือเปล่า ถ้าท่านตอบไม่ได้แสดงว่าท่านนำเรื่องนี้เข้าสภาอย่างไม่รอบคอบ จะได้ประโยชน์จากภาษีจากการไม่เก็บภาษีซ้อนมากน้อยแค่ไหน ประเทศซิมบับเวท่านสมาชิกขออภัยที่เอ่ยนามท่าน ท่านกษิต ภิรมย์ ท่านได้พูดไปแล้ว ----------

ท่านทราบหรือเปล่าครับว่าสถานะความสัมพันธ์ของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกที่เป็นสมาชิกของสหประชาชาติต่อประเทศบางประเทศในโลกนี้นี่เป็นเรื่องที่มีความละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง ถ้าเมื่อไรก็แล้วแต่ประเทศอย่างประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศขนาดกลางถึงขนาดเล็กเข้าไปมีความสัมพันธ์กับบางประเทศ ซึ่งเป็นที่รังเกียจของประชาคมโลกหรือเป็นที่รังเกียจของประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจบางประเทศจะเกิดผลกระทบอะไรกับประเทศไทย ท่านเคยคิดบ้างไหมครับ ประเทศบางประเทศที่ระบุอยู่ในนี้ผมเองไม่ต้องการกล่าวหาประเทศใดเป็นพิเศษ แต่ว่าบางประเทศที่ท่านเสนอเข้ามานี่มีประวัติของการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรงมากเป็นที่กล่าวขานกัน เป็นที่โจษจันกัน และมีการนำไปทำเป็นตำราเรียนในประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจหลายประเทศทีเดียว และนอกจากนั้นตำราเรียนเหล่านั้นก็กลับมาใช้ในประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียนด้วยซ้ำไป ก็ต้องถามท่านว่าท่านเสนอเข้ามาให้ประเทศไทยมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งมากขึ้นไปอีกกับประเทศเหล่านี้ท่านคิดดีแล้วหรือครับ ถ้าการที่เราไปมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งมากขึ้นแล้วทำให้เรามีปัญหากับประเทศคู่ค้าสำคัญ ประเทศคู่ค้าหลักของเรานี่ท่านยังจะทำอยู่หรือเปล่า มีการประเมินกันหรือเปล่า ผมคิดว่าท่านต้องกลับไปทบทวนให้ดีครับว่าในรายชื่อบางประเทศที่เสนอเข้ามาหรือมันมาจากความสัมพันธ์ส่วนตัวของคนบางคนในคณะรัฐมนตรี ผมไม่แน่ใจ ดูรายชื่อประเทศน่าจะเข้าข่ายว่ามีความสัมพันธ์ส่วนตัวในอดีตและมีการเข้าไปดำเนินการในลักษณะได้ผลประโยชน์บางอย่างในสัมปทานบางรายการ และนี่เป็นเหตุที่ท่านต้องการให้มีการลงนามในสนธิสัญญางดเว้นการเก็บภาษีซ้อนต่อกันหรือเปล่า แต่ในทางกลับกันการที่เราไปดำเนินการกับประเทศนี้ทำให้เราต้องมีปัญหากับอีกหลายประเทศ หรือทำให้เราต้องได้รับความรังเกียจของบางบริษัทที่ใกล้ชิดกับรัฐบาลของบางประเทศที่เป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจครับ เรื่องนี้บางครั้งเขาไม่บอกท่านนะครับ เขาไม่บอกว่าผมรังเกียจท่าน เขาไม่บอก ผมรังเกียจเพราะท่านไปมีความสัมพันธ์กับประเทศโน้นประเทศนี้ ไม่พูดละครับ แต่ท่านไปประมูลงานกับเขาทีไรตกทุกทีครับ ท่านคิดดีแล้วหรือครับในรายชื่อ ผมขอเสนอให้ท่านกลับไปทบทวนเพราะบางประเทศผมคิดว่ารับไม่ได้ครับ และจะส่งผลกระทบกับผู้ประกอบการประเทศไทยในเวทีโลก กลับไปทบทวนเถอะครับ ปัญหามากครับ เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง ท่านทำเล่น ๆ ไม่ได้ หรือทำเพื่อนักธุรกิจบางคนที่ไปมีสัมปทานในประเทศนั้นก็ไม่ได้ ในที่สุดจะฟ้องแล้วครับ

ร ๒/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ) อริสา ๒๔/๒

ประการต่อมา ท่านเคยมีการประเมินไหมครับว่าเราได้ใช้ประโยชน์จากประเทศที่เราลงนามสนธิสัญญาเหล่านี้ไปเรียบร้อยแล้ว ๕๔ ประเทศ มีการทำการประเมินไหมครับว่าเราได้ประโยชน์จริง ๆ มากน้อยแค่ไหน เราใช้ประโยชน์ในส่วนของเรา ส่วนของประเทศเรามากน้อยแค่ไหน และในส่วนของประเทศอื่นมากน้อยแค่ไหน ขอรับทราบจริง ๆ นะครับ ถ้ายังไม่เคยประเมินผมก็คิดว่าถ้าเป็นอย่างนั้นการที่ท่านนำวาระนี้เข้ามาเพื่อขอการอนุมัติจากสภาเพิ่มเติมในประเทศเหล่านี้ท่านไม่ควรจะทำนะครับ เพราะท่านต้องทำบนพื้นฐานของข้อมูลที่แท้จริงที่ชัดเจนว่าประเทศไทย ผู้ประกอบการไทย บุคคลสัญชาติไทย ได้ประโยชน์จากสนธิสัญญาเหล่านี้ชัดเจน แม้กระทั่งในประเทศที่เรามีการค้าขาย มีการลงทุนกันมากกว่าประเทศเหล่านี้ด้วยซ้ำไปครับ ----------

ทีนี้การใช้ประโยชน์จริง ๆ เรื่องหนึ่งครับที่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทางกระทรวงการคลังโดยเฉพาะเลยครับ เมื่อกี้ผมได้ยินผู้อภิปรายหลายท่านพูดถึงว่าน่าจะส่งเสริมคนไทยไปลงทุนต่างประเทศ มีครับ คนไทยไปลงทุนต่างประเทศครับ แต่วันนี้ไม่สามารถนำเงินที่เป็นกำไรที่เขาทำในประเทศนั้นกลับประเทศไทยได้ ท่านทราบไหมครับ เป็นพันล้านเหรียญครับ บางประเทศเป็นหลักพันล้านเหรียญ หลายหมื่นล้านบาทครับ เงินที่ดองอยู่ในประเทศต่าง ๆ เพราะว่าเขาต้องการให้มีสนธิสัญญาภาษีซ้อน แต่ไม่อยู่ในรายชื่อที่ท่านกำลังขอสภาครั้งนี้ แล้วเรื่องนี้เขาขอมาประมาณเป็นปีแล้วทำไมไม่อยู่ในรายชื่อประเทศนี้ครับ เป็นประเทศหนึ่งในเอเชียใต้ ประเทศอินเดีย ผมก็ไม่ทราบนะครับว่าปัญหามันติดอยู่ตรงไหน แต่กลับไม่มีอยู่ในรายชื่อที่ท่านมาขอในครั้งนี้ แล้วประเทศไทยก็ไม่สามารถดำเนินการอย่างอื่นได้ เพราะว่ามีกฎหมายในการที่จะต้องเก็บภาษีทันทีที่เงินได้เหล่านั้นนำเข้าประเทศ ก็เป็นเหตุที่ทำให้ผู้ประกอบการไทยเองในประเทศเหล่านั้นทำกำไรเรียบร้อยแล้วแต่ไม่สามารถจะนำเงินกลับประเทศไทยได้ ทำไมท่านไม่ไปเร่งแก้ปัญหาเหล่านั้นซึ่งทุกสถานทูตทราบดีนะครับ เพราะเรื่องนี้มีการรายงานกับสถานทูตละครับ ถ้าท่านไปเน้นแก้ไขปัญหาให้บริษัทเหล่านั้นซึ่งเป็นบริษัทไทยแท้ ๆ เลย เป็นสัญชาติไทย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นเจ้าของ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ไปตั้งอยู่ในประเทศเหล่านั้นตามที่ผมได้กล่าวถึงนี่ ทำไมท่านไม่เร่งแก้ให้เขาครับ แต่กลับมาทำให้ประเทศซิมบับเว ผมไม่เข้าใจจริง ๆ ครับ ผมถึงกลับมาถามท่าน ท่านต้องตอบให้เคลียร์ (Clear) ให้ชัดเจนว่าการที่ท่านเลือกประเทศเหล่านี้ใช้สมมุติฐานอะไร ใช้บรรทัดฐานอะไรในการเลือกนะครับ ในขณะที่บางประเทศที่จำเป็นจะต้องเร่งทำท่านยังไม่ได้ทำนะครับ นอกจากนั้นที่ผมตั้งคำถาม ตั้งโจทย์ว่าท่านเองได้มีการศึกษาชัดเจนไหมถึงผลประโยชน์ที่ได้จากสนธิสัญญาภาษีซ้อน เพราะอะไรท่านทราบไหมครับ จริง ๆ แล้วมันมีปัญหาทางเทคนิคบางประการ ต้องกราบเรียนท่านประธานครับ บางประเทศมีสนธิสัญญาภาษีซ้อนไปแล้วใช้ไม่ได้ ท่านทราบปัญหาหรือเปล่าครับผู้เสนอ ใช้ไม่ได้เพราะว่าอะไรครับ ประเทศที่เขาเป็นคู่สัญญานี่ ในกรณีที่ต้องการตรวจสอบการเสียภาษีในประเทศไทย สมมุติเขาไม่เชื่อเอกสารหลักฐานที่ผู้ประกอบการเหล่านั้นที่มาทำในประเทศไทยแล้วเสียภาษีไปแล้วเอาไปยื่นเขาไม่เชื่อ เขาต้องการตรวจสอบขึ้นมา ปรากฏว่าทำไม่ได้ ท่านทราบไหมครับว่าจริง ๆ แล้วมาตรา ๑๐ ของประมวลรัษฎากรไม่ให้รัฐบาลไทยและหน่วยงานที่เก็บภาษีให้ข้อมูลแก่ผู้อื่น ถ้าท่านจะทำให้สนธิสัญญาการไม่เก็บภาษีซ้อนมีผลและใช้งานได้จริง และในหลายกรณี

ที่มีการตรวจสอบทำไมท่านไม่ปรับปรุงประมวลรัษฎากร มาตรา ๑๐ ด้วย เพราะมีหลายกรณีที่ผมรับทราบมาว่าประเทศต้นทางของผู้ประกอบการที่มาลงทุนในประเทศไทยต้องการตรวจสอบการเสียภาษีของนิติบุคคลนั้น ๆ หรือบุคคลนั้น ๆ แต่ปรากฏว่าหน่วยงานของไทยไม่สามารถดำเนินการให้ได้ เพราะขัดกับกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตรงนี้ไม่ทราบว่าท่านได้แก้ไขหรือยัง ถ้าท่านยังไม่ได้แก้ก็แสดงว่าที่ผ่านมาท่านทำข้อเสนอยื่นเข้ามาในสภาเป็นเพียงพิธีการ ไม่ได้มีการศึกษาในรายละเอียดอย่างถี่ถ้วนถึงผลได้ผลเสีย ----------

ซึ่งจริง ๆ มาตรา ๑๙๐ นะครับ บอกว่ากระทรวงต้นสังกัด ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ รัฐบาลต้องมีการศึกษาผลดี ผลเสีย และผลกระทบอย่างชัดเจนครับ แล้วในกรณีที่มีผลกระทบในทางลบก็ต้องเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากข้อตกลงนั้น ๆ ตรงนี้ผมก็ต้องขอความกระจ่างจริง ๆ ในหลักการผมไม่ติดใจนะครับ หลักการผมเห็นด้วย แต่ในการเลือกประเทศที่ท่านนำเข้ามาเสนอรัฐสภาครั้งนี้ผมคิดว่าบางประเทศมีปัญหา ผมวิงวอนเลยครับ ประเทศเหล่านั้นที่เชื่อว่ามีปัญหาถอนออกไปเถอะครับ ถอนออกไปดีกว่า แล้วก็การที่ผู้เสนอเองต้องตระหนักถึงการใช้ประโยชน์ที่สามารถดำเนินการได้ ในขณะเดียวกันบางประเทศที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องมีสนธิสัญญา การไม่เก็บภาษีซ้อนท่านก็ไม่ได้เสนอเข้ามา และ

ประการสุดท้าย ก็คือว่าปัญหากฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่เป็นผลทำให้การบังคับใช้หรือการนำข้อตกลงสนธิสัญญาไม่เก็บภาษีซ้อนเอามาใช้เป็นปัญหา ก็ต้องขอคำชี้แจงก่อนที่จะตัดสินใจลงมติครับ ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลเอก ธีรเดช มีเพียร รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนคร มาฉิม ครับ

นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ เนื่องจากอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และความตกลงและอนุสัญญาที่ยังไม่ได้มีผลบังคับ จำนวน ๑๐ ฉบับที่ทางรัฐบาลได้เสนอเพื่อขอความเห็นชอบตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ท่านประธานที่เคารพ เป็นความสำคัญอย่างยิ่งยวดที่ความผูกพันใด ๆ ที่จะมีผลบังคับและผูกพันระหว่างรัฐไทยกับประเทศอื่น ๆ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา ซึ่งปฏิบัติหน้าที่แทนปวงชนชาวไทยแล้วก็ปกป้องรักษาผลประโยชน์ให้กับชาติไทยและประชาชนทั้งประเทศ แน่นอนครับ เจตนารมณ์ของมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนั้นกำหนดไว้เพื่อที่จะคุ้มครองสิทธิหรือประโยชน์ หรือปกป้องไม่ให้รัฐไทย หรือประเทศ หรือคนไทยได้รับผลกระทบ หรือได้รับความเสียหายใด ๆ ที่รัฐบาลไทยจะไปทำข้อตกลงหรือผูกพันระหว่างรัฐไทยกับประเทศอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแล้วรัฐสามารถที่จะดำเนินการเพื่อที่จะให้

ประเทศของเราผูกมัดเป็นไปตามข้อตกลงหรือพันธกรณี หรืออนุสัญญาใด ๆ ที่มีขึ้นได้ ถ้าเกิดว่าการพิจารณานั้นเป็นไปอย่างครบถ้วน รอบด้าน แล้วก็ส่งผลให้เกิดประโยชน์กับทั้ง ๒ ฝ่ายที่เป็นคู่สัญญาต่อกัน หรือว่าเป็นภาคีต่อกัน แต่กฎหมายหลายฉบับตามที่ทางรัฐบาลได้เสนอเพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภาในครั้งนี้อาจจะได้รับผลกระทบหรือเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะต้องส่งผลให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะคู่ค้าและภาครัฐ รวมไปถึงภาคเอกชนที่จะต้องไปทำนิติกรรม ทำสัญญา ทำธุรกิจทางการค้าจะต้องได้รับผลกระทบ ท่านประธานที่เคารพครับ มีกฎหมายหลายฉบับที่เราจำเป็นที่จะต้องปรับปรุง อนุวัตหรือแก้ไขเพิ่มเติมถ้าเกิดว่าอนุสัญญา การเจรจา การผูกมัดระหว่างประเทศของเรากับประเทศอื่น ๆ ที่เสนอมานี้ผ่านความเห็นชอบแล้ว ไม่ว่าจะเป็นประมวลรัษฎากร ซึ่งถือว่าเป็นหลักในการเก็บภาษีหรือรายได้ของประเทศ รวมไปถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ----------

เช่นพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นภาษีรัษฎากร พระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นภาษีรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๖๓) ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๙ รวมไปถึงกฎหมายที่สำคัญอีก ๒ ฉบับ ซึ่งกระทบต่อประเทศแล้วก็ประชาชนเป็นอย่างยิ่ง ก็คือพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ แล้วก็พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้กระทบต่อทิศทางหรือนโยบาย หรือว่าการบริหารจัดการด้านพลังงาน ด้านปิโตรเลียมหรือความมั่นคงของประเทศเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะภาษีเงินได้ปิโตรเลียมแล้วก็พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน ผมขออนุญาตที่จะขยายเพิ่มเติมอีกเล็กน้อยท่านประธานที่เคารพครับ ในช่วงการเริ่มต้นทำข้อตกลงในเรื่องอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ ประเทศไทยเราเริ่มทำตั้งแต่ปี ๒๕๐๗ เป็นต้นมา จนถึงปี ๒๕๔๔ ท่านประธานที่เคารพครับ จนถึงปัจจุบันเรามีแค่เพียง ๕๕ ประเทศ เหตุผลอะไรที่ทำให้ ๑๘๐ ประเทศ หรือ ๒๐๐ ประเทศที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทำไมประเทศของเราจึงยังไม่ทำข้อตกลงหรืออนุสัญญาภาษีซ้อนทั้งหมดทั้ง ๒๐๐ ประเทศที่เป็นสมาชิกของยูเอ็น (UN) แต่เราเลือกทำตั้งแต่ปี ๒๕๐๗ จนถึงปัจจุบันเพียง ๕๕ ประเทศ ก็เพราะหลักคิดที่ว่า

อันที่ ๑ เราจะต้องคำนึงถึงกฎข้อตกลงใด ๆ ระหว่างประเทศไทยกับสหประชาชาติหรือยูเอ็น

อันที่ ๒ ประเทศไทยจะต้องคำนึงถึงประเทศที่จะมาทำอนุสัญญาหรือเป็นภาคีหรือว่าทำข้อตกลงใด ๆ จะต้องให้ประเทศนั้น ๆ ให้เกียรติแล้วก็เคารพต่อกันและกัน ที่สำคัญประเทศของเราจะต้องรู้ตื้นลึกหนาบางของประเทศคู่สัญญาอย่างดี อย่างละเอียดอย่างถ่องแท้ว่าประเทศใดก็แล้วแต่ ถ้าเกิดว่ามีการละเมิดต่อสิทธิมนุษยชน ประเทศใดก็แล้วแต่ ถ้าเกิดว่าเกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายหรือประเทศใดก็แล้วแต่ที่อาจจะเกี่ยวข้องกับการค้าที่ไม่ชอบมาพากล โดยเฉพาะเราจะต้องร่วมมือกันต่อต้าน นั่นก็คือการค้ายาเสพติดหรือว่าสิ่งผิดกฎหมาย หรือว่าถูกประเทศต่าง ๆ ได้ขึ้นแบล็กลิสท์ไว้ ประเทศควรที่จะคำนึงเพื่อที่จะไม่ให้รัฐของเราจะต้องผูกโยงไปกับประเทศที่อาจจะถูกกล่าวหาจากสากลได้ว่ามีประวัติโปร่งใสมากน้อยแค่ไหน อยู่ในแบล็กลิสท์อย่างไรหรือไม่ แล้วก็อาจจะทำความเสียหายให้เกิดขึ้นกับประเทศของเรา หรือว่าภาพลักษณ์ หรือว่าภาพพจน์ของประเทศได้ อันนี้ก็คือสิ่งที่รัฐสภาจะต้องคำนึงแล้วก็ให้การพิจารณาอย่างรอบด้านทุกระดับเพื่อให้เกิดความโปร่งใส

ในทางข้อมูล แล้วเราจะได้สบายใจว่าเวลารัฐไทยไปผูกพันกับประเทศต่าง ๆ เหล่านั้นแล้วจะไม่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของไทยที่เป็นไปในทางลบหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของประเทศได้ อันนี้ก็คือสิ่งที่ควรคำนึง บางประเทศที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายไปก่อนหน้านี้ผมจะไม่ได้ย้อนถึง แต่ว่ารายละเอียดเท่าที่มีอยู่ที่รัฐบาลเสนอต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ ไม่มีรายละเอียดเพียงพอเลย ท่านบอกแต่เพียงว่าเรามีความจำเป็นที่จะต้องทำการตกลงในเรื่องของการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวข้องจากภาษีเก็บจากเงินได้ แล้วก็รายละเอียดไม่มีที่มาที่ไปเท่าที่ควร นอกจากท่านจะบอกว่ามีหลักสากลเป็นอย่างไร คำแปลในข้อตกลงเป็นอย่างไร ----------

สุดท้ายแล้วรายละเอียดที่จะนำมาสู่การตัดสินใจว่าเราจะยอมตกลงผูกพันโดยผ่านกลไกของรัฐสภาตามกฎหมายสูงสุดหรือไม่ รัฐบาลไม่ได้เสนอมา หรือว่าฝ่ายรัฐบาลโดยหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องไปเจรจา ไปตกลงอย่างไรกับประเทศต่าง ๆ ท่านก็ไม่นำรายละเอียดเสนอต่อที่ประชุมของรัฐสภา เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้ แน่นอนครับ หลายประเทศผมเห็นด้วยว่าควรที่จะต้องทำข้อตกลงเพื่อความคล่องตัวแล้วก็เพื่อสัมพันธภาพที่ดีระหว่างกัน แต่ว่าบางประเทศผมเองยังมีข้อสงสัยอยู่ ยังมีข้อเคลือบแคลงอยู่ ท่านพอที่จะนำเอาบางประเทศไปพิจารณาทบทวนแล้วก็เสนอทุกแง่มุมให้กับสมาชิกรัฐสภาได้พิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนก่อนที่จะลงมติให้ความเห็นชอบ หรือไม่ให้ความเห็นชอบได้หรือไม่ ก็ขอถือโอกาสนี้นำเรียนต่อท่านประธานรัฐสภา กราบขอบพระคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพีรพันธุ์ พาลุสุข ครับ

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม พีรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดยโสธร สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ตามที่รัฐบาลได้เสนอมีกรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และความตกลงและอนุสัญญารวมทั้งหมดที่เสนอต่อสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ผมเข้าใจได้ว่าเรื่องนี้มันช้ามานาน เนื่องจากเรามีปัญหากับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ผมไปต่างประเทศบางประเทศมา เขารู้เลยว่าของของเราในกลุ่มประเทศอาเซียนเองหลายประเทศรู้ว่าประเทศไทยมีปัญหาอยู่ที่มาตรา ๑๙๐ ทั้ง ๆ ที่เราก็เป็นประเทศที่เป็นผู้นำน่าจะเดินหน้า นำหน้าได้ แต่ว่าเราก็ติดปัญหานี้อยู่ สำหรับเรื่องการเจรจาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน ตามข้อมูลที่ทางรัฐบาลเท่าที่ให้มาก็มีกรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงที่ได้มีการขอกรอบการเจรจาไว้ซึ่งก็เป็นไปตามมาตรฐานของโออีซีดี รวมทั้งมาตรฐานของสหประชาชาติด้วยนะครับ ซึ่งกรอบที่ขอไปก็จะมีเรื่องอำนาจในการบริหารจัดเก็บภาษี ความร่วมมือในด้านภาษีระหว่างประเทศ วิธีขจัดภาษีซ้อน รวมทั้งวิธีการในการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงที่จะมีขึ้น เนื่องจากสมาชิกบางท่านได้ให้ข้อคิดเห็นว่าบางประเทศทำไมจะต้องมาเร่งรีบ หรือบางประเทศที่น่าจะทำทำไมถึงยังไม่ได้ทำ ท่านประธานครับ เอกสารที่อยู่ในมือผมเป็นของ ๒ รัฐบาลครับ เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งจะมีเอกสารย้อนหลังลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ลงนามโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังสมัยนั้นก็คือ ท่านกรณ์ จาติกวณิช ได้รายงานไว้ในนี้บอกว่ามีเอกสารประกอบการพิจารณา

ร ๒/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ) ธัญรดา ๒๘/๒

ภาษีซ้อนอยู่ก็มี ไทย-ซิมบับเว ไทย-ปาปัวนิวกีนี ไทย-โมร็อกโก ไทย-บรูไน ไทย-ทาจิกิสถาน แล้วก็ไทย-เคนยา ไทย-ไอร์แลนด์ และไทย-ลิทัวเนีย ซึ่งในเหตุผลครั้งนั้นก็ได้ให้เหตุผลว่าจะต้องเสนอตามมาตรา ๑๙๐ พร้อมกับได้แจ้งต่อในข้อมูลที่มีอยู่นะครับ ก็บอกว่าประเทศไทยได้เจรจาทำอนุสัญญาเรื่องเหล่านี้เสร็จแล้วกับบางประเทศ ก็รอความเห็นชอบจากรัฐสภาอยู่ หรือบางประเทศก็กำลังเจรจากันเพื่อการตกลง วันนี้ผมมาดูหนังสือลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ลงนามโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง แต่เป็นอีกท่านหนึ่งครับ คือท่านธีระชัย ภูวนาถนรานุบาล หนังสือทั้ง ๒ ฉบับนี้ ประเทศที่มาขอความตกลง ขอความเห็นชอบจากสภาเหมือนกันเลยนะครับ คือ ๘ ประเทศเดิม จะเพิ่มขึ้นมาก็คือจะมีของไทย-ฟิลิปปินส์ กับไทย-สาธารณรัฐเอสโตเนียที่มาเพิ่มเป็น ๑๐ ประเทศ ฉะนั้นผมเข้าใจว่ารัฐบาลปัจจุบันนี้ก็คงเอางานที่รัฐบาลชุดที่แล้วได้ทำไว้แล้วยังไม่ผ่านรัฐสภามาขอความเห็นชอบอีกทีหนึ่ง -----

๒๙/๑

เพราะฉะนั้นผมก็ไม่แน่ใจว่าที่บอกว่าไทย-ซิมบับเว ยังไม่จำเป็น ก็รัฐบาลที่แล้วเขาทำมาครับ เตรียมไว้หมดแล้ว ไม่ใช่มาเริ่มในรัฐบาลนี้ครับ สิ่งที่ ๘ ประเทศที่ทำไว้ก็คือมีการเจรจาเกือบหมดแล้ว มาขอเพิ่ม เพราะฉะนั้นผมคิดว่าก็คงจะต้องเป็นหน้าที่ของพวกเราที่จะต้องเร่งการพิจารณา เนื่องจากกระบวนการตามขั้นตอนตามมาตรา ๑๙๐ วันนี้ให้กรอบไปเจรจาไปเสร็จแล้วก็ยังต้องไปเจรจาย้อนกลับมา ก็ต้องมาขอความเห็นชอบอีกทีหนึ่ง และเมื่อไรมันจะเสร็จนี่คือปัญหาที่มันเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่าประเทศที่เอ่ยชื่อมาไม่ใช่รัฐบาลนี้เริ่มต้น แต่เริ่มต้นมารัฐบาลก่อนแล้ว และไม่แน่ใจว่าอาจจะรัฐบาลก่อนนั้นด้วย เนื่องจากมันมีปัญหาอย่างนี้ ผมก็คิดว่าประเทศที่มาขอความเห็นชอบในวันนี้ รัฐบาลแต่ละรัฐบาลเองก็คงมีข้อมูลอยู่ไม่อย่างนั้นเรื่องนี้คงไม่ได้ดำเนินการสมัยรัฐบาลที่แล้วมา ขอบคุณท่านประธานครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านกนก วงษ์ตระหง่านครับ

นายกนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม กนก วงษ์ตระหง่าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตที่จะอภิปรายเพื่อแสดงข้อคิดเห็นในเรื่องของกรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และความตกลงและอนุสัญญา จำนวน ๑๑ ฉบับ

ท่านประธานครับ ประเด็นแรก ที่ผมคิดว่าเราน่าจะต้องพิจารณาคำถามที่สำคัญก็คือว่าทำไมจึงเป็น ๑๑ ประเทศนี้ จริงอยู่นะครับ เพื่อนสมาชิกหรือว่าข้าราชการในกระทรวงที่รับผิดชอบ ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงการต่างประเทศก็ตาม ก็คงจะได้มีการเตรียมการแล้วก็ออกมา ๑๑ ประเทศ แต่ถ้าเราไล่ดู ๑๑ ประเทศนี้ ผมพยายามที่จะทำความเข้าใจ ไม่ว่าประเทศซิมบับเว ประเทศปาปัวนิวกินี ประเทศโมร็อกโก ประเทศบรูไน ประเทศทาจิกิสถาน ประเทศเคนยา ประเทศไอร์แลนด์ ประเทศลิทัวเนีย ประเทศฟิลิปปินส์ และประเทศเอสโตเนีย เป็นต้น ผมมีข้อสงสัยว่าทำไม ๑๑ ประเทศนี้ ทำไมไม่เป็นประเทศอื่น ๆ ตรงนี้ผมขออนุญาตที่จะยกตัวอย่างเปรียบเทียบใน ๑๑ ประเทศนี้ผมเห็นอย่างน้อย ๆ ๒ ประเทศ คือประเทศบรูไนและประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นประเทศที่อยู่ในประชาคมอาเซียน (ASEAN) และเราก็บอกว่าในปี ๒๐๑๕ เราจะเป็นประชาคมเศรษฐกิจเดียวกัน ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่น่ายินดีเลย ในทางกลับกันอาจจะเป็นเรื่องที่น่าละอายด้วยซ้ำไปที่เราเพิ่งจะมาคิดเรื่องภาษีซ้อนกับประเทศบรูไนและประเทศฟิลิปปินส์

ทั้ง ๆ ที่อีกประมาณ ๓ ปีจากนี้ การค้า การลงทุนทุกอย่างของเราจะเปิดทั้งหมดด้วยซ้ำไป ความหมายก็คือทำไมประเทศบรูไนและประเทศฟิลิปปินส์เราจึงทำข้อตกลงว่าด้วยภาษีซ้อนนี้ช้าเกินไป ความจริงประเทศบรูไนและประเทศฟิลิปปินส์หรือประเทศอื่น ๆ ในอาเซียนทั้งหมด เราควรจะต้องทำเรื่องภาษีซ้อนนี้เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว เกิดอะไรขึ้นในบ้านเมืองของเราในระบบราชการของเราจึงเป็นเช่นนี้ ผมคิดว่าตรงนี้เป็นเรื่องที่เราจะต้องทบทวนเพื่อที่อย่างน้อยที่สุดเราก็จะได้ไม่ผิดพลาด ในทางกลับกันใน ๑๑ ประเทศนี้ มีหลายประเทศที่เราทำเร็วเกินไปหรือไม่ ขออนุญาตยกตัวอย่างเช่นในเรื่องของประเทศซิมบับเว เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ถ้าเราไม่มีคำตอบ ก็หมายความว่าเราเลือกประเทศตามความสะดวกของคนทำงาน ซึ่งเรื่องนี้ถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญถึงขนาดรัฐธรรมนูญได้กำหนดให้จะต้องมาขอความเห็นชอบจากรัฐสภา เราต้องให้รัฐสภา ๕๐๐ กว่าท่านมาพิจารณา แต่การกำหนดประเทศว่าจะมีการยกเว้นเรื่องเก็บภาษีซ้อน ถ้าเรากลับทำเพราะความสะดวก เพราะการไปเยือนของผู้นำ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่สมควรอย่างยิ่ง ในประเด็นนี้ผมอยากจะขออนุญาตอภิปรายเพื่อให้เห็นภาพว่าทำไมประเด็นที่ผมพูดจึงมีความสำคัญ ท่านประธานครับ ในรัฐบาลชุดที่แล้ว ท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้มอบให้กระผมนำคณะของมหาวิทยาลัยไปเยือนกลุ่มประเทศในแอฟริกาและในตะวันออกกลาง ----------

ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าท่านนายกรัฐมนตรีท่านอภิสิทธิ์ มองเห็นยุทธศาสตร์สำคัญว่าทวีปแอฟริกาเป็นทวีปที่ขณะนี้ปัญหาทางการเมืองเริ่มคลี่คลาย ความขัดแย้งภายในประเทศต่าง ๆ ในแอฟริกาเริ่มลดลง และประเทศในแอฟริกาก็เริ่มที่จะมีเสถียรภาพมากขึ้น และที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นประเทศในแอฟริกายังมีทรัพยากรธรรมชาติมากมายที่เป็นฐานของศักยภาพ ของการพัฒนา ของการค้าและการลงทุน ท่านประธานทราบไหมครับ ถ้าเราเข้าใจอย่างนี้เราจำเป็นจะต้องเตรียมการ และด้วยเหตุผลนี้เองรัฐบาลอภิสิทธิ์จึงได้จัดคณะมหาวิทยาลัยซึ่งประกอบด้วย มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และแม้กระทั่งมหาวิทยาลัยเอกชน คือมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เป็นต้น เราเดินทางไปพบกับคณาจารย์ พบกับนักธุรกิจ พบกับผู้นำของประเทศเหล่านั้น แล้วก็ปูพื้นฐานเพื่อที่จะนำไปสู่การค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว ลำพังเพียงแค่นี้เองเราก็สามารถที่จะมองเห็นแล้วว่ายุทธศาสตร์ของแอฟริกาเป็นเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องที่สำคัญ ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะขออนุญาตเรียนไปยังท่านรัฐมนตรีที่นั่งอยู่นะครับ ท่านรัฐมนตรีท่านทราบไหมครับว่าในการเลือกตั้งของประเทศเซเนกัลเขาได้มีการหาเสียงด้วยซ้ำไปในพรรคการเมืองที่นั้นว่าถ้าท่านเลือกพรรคของผม ผมจะให้ประชาชนชาวเซเนกัลได้มีโอกาสกินข้าวจากประเทศไทยทุกคนครับท่านประธานครับ นั่นก็หมายความว่าข้าวของประเทศไทย สินค้าของประเทศไทยมีศักยภาพอย่างยิ่งและเป็นที่ต้องการ แต่คำถามก็คือว่าเมื่อเราจะบุกเรื่องการค้าการลงทุนกับภูมิภาคในแอฟริกาอย่างมียุทธศาสตร์ แต่ปรากฏว่าโครงสร้างพื้นฐานของเครื่องมือ อย่างเช่นกรอบเรื่องการเก็บภาษีซ้อนเรากลับไม่มียุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกัน ตรงนี้เป็นปัญหาครับ และยิ่งไปกว่านั้นตัวอย่างอีกเรื่องหนึ่งในเรื่องของตะวันออกกลาง เรื่องของตะวันออกกลางเราก็ทราบดีอยู่ว่าขณะนี้ชาติที่มีอำนาจอยู่ในตะวันออกกลางกำลังเปลี่ยนดุลยภาพใหม่ ได้เกิดชาติใหม่ ๆ ที่เข้ามามีบทบาทมากขึ้น อย่างเช่น ประเทศกาตาร์ ประเทศจอร์แดน เป็นต้น ประเทศต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่มีความรู้สึกและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศไทย และต้องการที่จะส่งเสริมเรื่องการค้าและการลงทุนจากประเทศไทย ท่านประธานทราบไหมว่าในประเทศกาตาร์เขาบอกกับคณะของเราที่ไปเยือนว่าขอให้โรงพยาบาลเอกชนของไทยมาตั้งในรัฐกาตาร์ แล้วไม่ขอให้ใช้ชื่ออะไรเลย ขอให้ใช้ชื่อโรงพยาบาลเอกชนของไทย ขออนุญาตเอ่ยชื่อนะครับ เช่น โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ โรงพยาบาลกรุงเทพ เป็นต้น ชื่ออื่นก็ไม่เอา

เพราะว่าชาวตะวันออกกลางทั้งหมดรู้ว่าโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์และโรงพยาบาลกรุงเทพเป็นโรงพยาบาลที่ให้บริการที่ดีและมีคุณภาพระดับโลก ตรงนี้เป็นตัวอย่างครับท่านประธาน ถ้าเราไม่นำยุทธศาสตร์ในเรื่องเหล่านี้เข้ามาตั้งแล้วลงไปดูว่าโครงสร้างพื้นฐานหรือเครื่องมือที่จะส่งเสริมเรื่องการค้าการลงทุนของเรามีครบถ้วนที่จะทำให้เกิดการค้าการลงทุนที่สะดวกหรือไม่ ถ้าเราไม่มีอย่างนี้เราก็จะมีประเทศที่จะมาขออนุมัติต่อสภาแห่งนี้ ๑๑ ประเทศแบบที่เราเห็นรายชื่อในวันนี้ ซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งที่น่าเสียดายและเป็นสิ่งที่เราไม่อยากให้เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ผมอยากจะขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานไปยังรัฐบาลว่าขอให้รัฐบาลได้กรุณากำหนดยุทธศาสตร์ให้ชัดเจน หรือถ้าท่านมียุทธศาสตร์แล้วในเรื่องการค้าการลงทุนในส่วนใดของโลกของเรา ก็ขอความกรุณานำมาบอกกับรัฐสภาแห่งนี้ เพื่อที่เราจะได้ช่วยกันทำงาน ช่วยกันสนับสนุน และเร่งให้การค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวของประเทศไทยเจริญเติบโตไปในทุก ๆ ภูมิภาคของโลกที่มีศักยภาพของเรา ในทางกลับกันท่านประธานครับ เท่าที่ผมทราบขณะนี้ประเทศไทยของเราได้มีการลงนามในเรื่องเกี่ยวกับการเก็บภาษีซ้อนไปแล้ว ๕๘ ประเทศ คำถามครับท่านประธานที่รัฐบาลควรจะต้องตอบอาจจะไม่ต้องตอบวันนี้ ----------

เพราะผมคิดว่าท่านคงจะตอบไม่ได้ แต่ท่านกลับไปทำการบ้านของท่านสักเดือนหนึ่ง แล้วกลับมาบอกรัฐสภาว่า ๕๘ ประเทศที่ท่านทำไปแล้วนั้นมีผลดี ผลเสียอะไรบ้าง ถ้าท่านมาบอกกับเราว่าผลเสียเรามีอย่างนี้ จุดอ่อนของเรามี ๑ ๒ ๓ เช่นเรายังไม่มีข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประเทศเหล่านี้ นักธุรกิจของเรายังไม่สนใจในประเทศเหล่านี้ นักวิชาการของเรายังไม่มีความรู้ที่จะสนับสนุนนักธุรกิจในเรื่องเหล่านี้ เป็นต้น ถ้าเป็นอย่างนั้นเราก็จะได้ช่วยกันให้มหาวิทยาลัยจัดทีม จัดคณาจารย์เข้ามาศึกษาวิจัยเตรียมข้อมูลพื้นฐานในประเทศเหล่านั้น และที่สำคัญก็คือเพื่อให้กับบริษัทเอกชนต่าง ๆ ได้รับประโยชน์ในเรื่องดังกล่าว ผมคิดว่าการศึกษาในลักษณะของการประเมินผลจากประเทศที่เราได้ลงนามไปแล้ว ๕๘ ประเทศจะเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์และจำเป็น ในทางกลับกันถ้าเราพบว่าที่เราทำไปแล้ว ๕๘ ประเทศนั้นมีผลดีอย่างไรบ้าง เช่นช่วยทำให้การเคลื่อนย้ายของแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานทักษะสูงหรือแรงงานทางวิชาชีพที่สามารถจะยกเว้นการเก็บภาษีซ้อนของการไปให้บริการทางวิชาชีพในประเทศเหล่านั้นได้ จึงทำให้เกิดการเพิ่มของการไหลของแรงงานระดับสูงระหว่างประเทศไทยกับประเทศดังกล่าว ถ้าเป็นอย่างนั้นเราก็จะได้บอกว่านี่คือประโยชน์ของการไปทำภาษีซ้อน ถ้าเป็นอย่างนั้นเราก็จะได้กลับมาดูยุทธศาสตร์ที่ผมได้พูดไปในตอนต้นแล้ว อย่างเช่นในแอฟริกาเรามีอยู่ที่ประเทศใดบ้าง ในตะวันออกกลางเรามีอยู่ในประเทศใดบ้าง เมื่อพูดถึงแอฟริกา ผมขออนุญาตท่านประธานย้อนกลับไปนิดหนึ่งเพราะนึกขึ้นมาได้ ขออนุญาตเรียนไปยังท่านรัฐมนตรี ประเทศในแอฟริกาอีก ๒ ประเทศที่เราไปเยือนแล้วมีศักยภาพอย่างยิ่งไม่นับเซาท์แอฟริกา (South Africa) หรือแอฟริกาใต้ คือประเทศนามีเบียกับประเทศบอตสวานา ท่านประธานครับ ประเทศนามีเบียเป็นประเทศที่มีกระแสน้ำอุ่นกับกระแสน้ำเย็นมาพบกันและมีการประมงที่ชุกชุมมาก และยิ่งไปกว่านั้นการประมงเหล่านี้ยังเป็นเรื่องใหม่มากของประเทศนามีเบีย รัฐบาลนามีเบียได้บอกกับคณะของเราว่าอยากเห็นเรือประมงของประเทศไทย บริษัทของประเทศไทยเข้าไปดำเนินการจับปลาในน่านน้ำของนามีเบีย เป็นต้น และยิ่งไปกว่านั้นประเทศนามีเบียมีสถานะทางธรณีวิทยาที่สำคัญมาก คือมีแม่น้ำจืดที่อยู่ใต้ทะเลทรายลึกลงไปเพียงไม่กี่ร้อยเมตรเท่านั้น แล้วก็แม่น้ำที่อยู่ใต้พิภพนี้ได้ไหลลงสู่มหาสมุทรแอตแลนติก ในส่วนนี้เป็นแหล่งของการวิจัยประมงน้ำจืดและน้ำเค็มที่ยิ่งใหญ่มาก ผมไปดูในสถานีวิจัยประมงของประเทศนามีเบียไม่มีนักวิจัยอยู่ที่นั่นเลย และคณาจารย์ของเราไม่ว่าจะเป็นจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ก็ได้กลับมาศึกษา

แล้วก็เตรียมการที่จะส่งนักวิจัยทางด้านประมงไปอยู่ที่นั่น ไปทำวิจัยที่นั่น อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นในความหมายที่ผมยกตัวอย่างนี้ เพื่อต้องการบอกกับท่านประธานว่าคนที่เขารู้เรื่องเกี่ยวกับเรื่องของประเทศต่าง ๆ ในโลกนี้ในประเทศไทยยังมีอยู่อีกมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่มหาวิทยาลัย จึงอยากจะขอให้ท่านประธานได้กรุณานำเรียนไปยังรัฐบาลว่าเราน่าจะหันหน้าไปหามหาวิทยาลัยแล้วก็ทบทวน แล้วก็พยายามใช้องค์ความรู้และบุคลากรที่มีศักยภาพในทางวิชาการเหล่านั้นเข้ามาช่วยทำ เพื่อให้ข้อตกลงในเรื่องภาษีซ้อนของเราเป็นประโยชน์ต่อไป ท่านประธานครับ จากภาพในเชิงยุทธศาสตร์และตัวอย่างของประเทศที่ผมได้อธิบายให้เห็นภาพอย่างชัดเจนแล้ว ผมคิดว่าเราน่าจะกลับมาทบทวน ๑๑ ประเทศนี้ที่เราจะทำว่าเราควรจะต้องเตรียมการอย่างไรบ้าง เพื่อให้ได้ประโยชน์

ในประเด็นที่ ๒ ที่ผมอยากพูดถึงก็คือเราจะเตรียมตัวคนของประเทศไทยอย่างไร เมื่อเรามีการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อนแล้ว ผมขออนุญาตตั้งประเด็นไปยังรัฐบาลผ่านท่านประธานนะครับว่า

ในประการที่ ๑ เราจะเตรียมส่วนราชการของเราที่เกี่ยวข้องอย่างไร ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม บีโอไอ (BOI) กระทรวงการคลัง แม้กระทั่งกระทรวงการต่างประเทศ ไม่ใช่ว่ากรอบการเจรจาตรงนี้ผ่านไปแล้ว แต่ปรากฏว่ากระทรวงทั้ง ๔ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ได้ทำอะไรเลย แล้วเมื่อตกลงแล้ว จบแล้วก็คือจบกันไปและไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย ผมคิดว่าตรงนั้นคงจะไม่ใช่เจตนาหรือความตั้งใจของรัฐสภาแห่งนี้ที่อยากจะเห็นให้เกิดขึ้น มีประเด็นที่มากมายที่ส่วนราชการของเราที่อยู่ต่างกระทรวงแต่ความเข้าใจต่อนโยบายหรือยุทธศาสตร์ในระหว่างประเทศไม่ตรงกัน ----------

และที่สำคัญก็คือทำให้เมื่อไปถึงการปฏิบัติแล้วมีปัญหา ผมขออนุญาตยกตัวอย่างนะครับ การขนสินค้าผ่านแดนในขณะที่กระทรวงพาณิชย์ต้องการที่จะให้เกิดขึ้น แต่ปรากฏว่าหน่วยงานทางด้านความมั่นคงกลับมองว่าตรงนี้เป็นปัญหา เพราะฉะนั้นการอนุญาตรถยนต์ที่จะให้วิ่งข้ามแดนนั้นหน่วยงานหนึ่งอนุญาต แต่อีกหน่วยงานหนึ่งไม่อนุญาต ขณะนี้เท่าที่ผมทราบต้องใช้เวลานับปี ๆ ที่จะแก้ไขเรื่องเหล่านี้ ประเด็นที่เกิดขึ้นเหล่านี้ก็เป็นเพราะว่าเราเตรียมการไม่พร้อม เราคิดว่าเราออกกฎหมายแล้วทุกอย่างจะจบ ความจริงแล้วไม่ได้เป็นอย่างนั้นเลยครับ ผมจะขออนุญาตไม่พูดถึงส่วนราชการนี้อีกเพราะมีเรื่องอีกเยอะมาก แต่ผมอยากจะขอพูดเรื่องเกี่ยวกับภาคเอกชน ท่านประธานครับ ภาคเอกชนคือกลุ่มบุคคลที่จะได้ประโยชน์จริงจากการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว จากข้อตกลงเหล่านี้คำถามก็คือบริษัทเอกชนของเราที่ทำธุรกิจกับประเทศ ๑๑ ประเทศเหล่านี้เป็นอย่างไร เราทราบแล้วหรือยัง เราทราบไหมครับว่าเรามีการลงทุนในประเทศโมร็อกโกเท่าไร เมื่อสักครู่นี้เพื่อนสมาชิกได้บอกแล้วว่ามีน้อยมาก ถ้าเราเข้าใจแค่นี้เราก็จะบอกว่าถ้าอย่างนั้นจะไปทำประเทศโมร็อกโกทำไม แต่ท่านประธานครับ ประเทศโมร็อกโกเป็นประเทศที่มีแร่โพแทช (Potash) หรือโพแทสเซียมมากที่สุดในโลก แล้วก็แร่โพแทชนี้เป็นแร่ธาตุที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการทำปุ๋ย และประเทศไทยของเราก็มีความต้องการในการที่จะใช้ปุ๋ย เหมืองแร่โพแทชในภาคตะวันออกเราไม่สามารถทำได้และชะลอมาจนถึงวันนี้ก็เพราะปัญหาเกี่ยวกับเรื่องสิ่งแวดล้อม แต่ว่าความต้องการใช้ปุ๋ยของประเทศไทยยังคงมีอยู่นะครับ คำถามก็คือว่าผู้ที่รับผิดชอบในเรื่องของการทำภาษีซ้อนนี้ทำไมจึงไม่บอกกับบีโอไอ ไม่บอกกับภาคเอกชนว่าเรากำลังจะทำเรื่องการยกเว้นภาษีซ้อน เพราะฉะนั้นขอให้ท่านเตรียมการที่จะไปลงทุนในเรื่องแร่โพแทชที่ประเทศโมร็อกโกอย่างนี้เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้นประเทศโมร็อกโกยังมีแร่ธาตุอีกหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นยูเรเนียม แม้กระทั่งเพชรที่ค้นพบเมื่อไม่นานมานี้เอง สิ่งเหล่านี้เป็นตัวอย่างที่จะบอกว่าภาคเอกชนของเราเมื่อเขาไม่ทราบ ไม่มีใครไปบอกและไม่มีใครไปช่วยเขาที่จะนำไปใช้ประโยชน์จากข้อตกลงเหล่านี้ สุดท้ายข้อตกลงเหล่านี้ก็เป็นแต่เพียงกระดาษที่ลงนามร่วมกันแต่ไม่มีประโยชน์ทางเศรษฐกิจในเรื่องของการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวตามที่เราได้ตั้งใจไว้ ประการสำคัญคือประชาชนครับ วันนี้เรารู้กันอยู่แล้วว่าการค้า การเมืองระหว่างประเทศ การลงทุนระหว่างประเทศไม่ใช่เป็นเรื่องของรัฐบาลต่อรัฐบาล หรือเอกชนต่อเอกชน แต่เป็นเรื่องของประชาชนต่อประชาชนด้วย ท่านประธานทราบไหมครับว่า

การลงทุนและการค้าของหลายประเทศไม่สามารถเดินต่อไปได้เพราะได้รับการคัดค้านจากประชาชนในประเทศเหล่านั้น สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดคำถาม ยกตัวอย่างเช่นประเทศซิมบับเวที่ท่านพูดถึง คำถามก็คือว่าประชาชนคนไทยมีความรู้สึกอย่างไรกับประเทศซิมบับเว ท่านกำลังส่งเสริมให้เกิดการค้า การลงทุน ผมถามว่าถ้าเกิดสำเร็จนักธุรกิจจากประเทศซิมบับเวมาลงทุนในประเทศไทย มาค้าขายในประเทศไทยแล้วประชาชนคนไทยของเราบอกว่าไม่ต้องการ แล้วก็คัดค้านเพราะไม่เห็นด้วยกับนโยบายด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศซิมบับเว เป็นต้น คำถามก็คือว่าเราเตรียมตัวประชาชนของเราอย่างไรเพื่อที่จะทำให้เราได้ประโยชน์ในเรื่องเหล่านี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นตรงนี้ครับท่านประธาน ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่เราไม่ควรจะปล่อยผ่านโดยที่เราไม่ได้เตรียมความพร้อมในเรื่องดังกล่าว ผมขออนุญาตลงไปสู่ประเด็นที่ลึกลงไปอีกครับท่านประธาน ประเด็นที่สำคัญก็คือว่าใน ๑๑ ประเทศเหล่านี้มันมีข้อมูลพื้นฐานที่เป็นประโยชน์ต่อการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวที่เอกชนและประชาชนจะได้ประโยชน์ ผมขออนุญาตหยิบเพียงบางประเด็นนะครับ ขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีจดด้วยจะได้นำไปทบทวนอีกครั้งหนึ่ง

ในประเด็นที่ ๑ ค่าแรงครับ ค่าแรงขั้นต่ำผมอยากจะถามว่า ๑๑ ประเทศนี้ค่าแรงขั้นต่ำเท่าไรครับ เป็นไปตาม ๓๐๐ บาท เหมือนกับประเทศไทยหรือเปล่าครับ แล้วก็ ๓๐๐ บาท จ่ายจริงหรือเปล่าครับท่านประธาน อย่างนี้เป็นต้น เพราะว่านักลงทุนจากต่างประเทศที่มาประเทศไทยตามกฎหมายเราบอกว่า ๓๐๐ บาท แต่เวลาถึงจริง ๆ ไม่จ่ายจริงเขาจะเข้าใจเราอย่างไร ในทางกลับกันค่าแรงของเขากี่เหรียญสหรัฐเขาจ่ายจริงหรือเปล่าครับ เขาทำเหมือนกับประเทศไทยหรือเปล่าครับ สิ่งเหล่านี้เราจะต้องมีคำตอบแล้วก็บอกว่าเป็นอย่างไร

ประการที่ ๒ ทักษะของคนงานเป็นอย่างไร ท่านประธานครับ เราทราบดีอยู่ว่าเราจะไปลงทุนในประเทศใด คำถามง่าย ๆ ก็คือเรามีคนงานไหมครับ และคนงานมีทักษะที่จะทำงานได้ไหมตามธุรกิจที่เราไปลงทุน ถ้าไม่มี หาคนไม่ได้ก็เปล่าประโยชน์ละครับ เพราะฉะนั้นข้อมูลพื้นฐานเหล่านี้หน่วยราชการของไทยของเราได้เตรียมการไว้อย่างไรบ้าง

ประการที่ ๓ กฎหมายเกี่ยวกับภาษีต่าง ๆ ไม่ใช่แต่เพียงว่าเราไม่เก็บภาษีซ้อนเท่านั้น เขามีภาษีอะไรบ้าง มีภาษีวีเอที (VAT) หรือไม่ คอร์เพอเรท แทคซ์ (Corporate tax) ภาษีนิติบุคคลเขาเป็นเท่าไร ภาษีบุคคลธรรมดาเขาเป็นเท่าไรครับ สิ่งเหล่านี้เราจะต้องให้ความรู้กับภาคเอกชนของเรา ไม่ใช่บอกกับภาคเอกชนว่าถ้าท่านอยากไปลงทุนท่านก็ต้องไปศึกษาเอาเอง ตรงนั้นเราคงจะพูดไม่ได้นะครับ

ประการที่ ๓ ทรัพยากรธรรมชาติเขามีอะไรบ้างครับ แล้วก็เงื่อนไขเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างไรบ้างครับ ถ้าเราจะต้องไปลงทุน เราต้องเตรียมการอะไรบ้างครับ ยกตัวอย่างเช่นท่านเสนอว่าเราจะต้องไปลงทุนกับประเทศโมร็อกโก เรามีกฎหมายยกเว้นการลงทุน ท่านอย่าตอบผมนะครับว่าประเทศโมร็อกโกเราไม่อยากให้ไปลงทุนหรอก แต่เราต้องเซ็นเรื่องยกเว้นเรื่องภาษี เพราะว่าบังเอิญมีรัฐมนตรีไปเยือนก็เลยต้องเซ็นกัน ผมเชื่อว่าคงไม่ใช่คำตอบแบบนั้นแน่ ถ้าคำตอบบอกว่าเราจะไปลงทุนกับประเทศโมร็อกโก ผมตั้งคำถามว่ากฎหมายสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับเรื่องโปแทชของประเทศโมร็อกโกเป็นอย่างไร เพราะเรารู้อยู่ว่าการขุดแร่โปแทชนั้นจะไปนำมาซึ่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ถ้าเราไม่รู้กฎหมายสิ่งแวดล้อมของประเทศโมร็อกโกเป็นอย่างไร แล้วปล่อยให้นักธุรกิจไทยของเราไปลงทุนที่นั่น สุดท้ายปุ๋ยของบริษัทไทยที่มาจากประเทศโมร็อกโกก็ขายไม่ได้หรอกครับ เพราะว่าขัดกับกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่องค์กรระหว่างประเทศได้กำหนดไว้อย่างนี้เป็นต้น และที่สำคัญท่านประธานครับ ระบบการเงินของประเทศเหล่านั้นเป็นอย่างไร คำถามง่าย ๆ เงินประจำชาติของเขามีเสถียรภาพเพียงใดครับ ในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมาอัตราแลกเปลี่ยนของเงินเหล่านั้นกับเงินดอลลาร์ ซึ่งเป็นเงินที่ใช้ในด้านการค้าระหว่างประเทศนั้นเป็นอย่างไรครับ แล้วเงินเหล่านั้นอัตราแลกเปลี่ยนกับประเทศไทยเราแลกกันโดยตรงได้หรือไม่ครับ แลกไม่ได้ในหลายประเทศ ถ้าเป็นอย่างนี้เราจะบอกกับนักธุรกิจของเราอย่างไรว่าเวลาไปลงทุนกับประเทศนี้ ท่านต้องเตรียมการโครงสร้างเกี่ยวกับเรื่องของระบบการเงินและอัตราแลกเปลี่ยนอย่างไร ท่านจะต้องบวกตรงนี้เข้าไปอีกกี่เปอร์เซ็นต์จึงจะเป็นต้นทุนของท่าน สิ่งเหล่านี้เป็น

ปัญหาทั้งสิ้น และที่สำคัญเงินสกุลต่าง ๆ ของประเทศเหล่านี้มีเสถียรภาพอย่างไรบ้าง ถ้าเงินแกว่งขึ้นแกว่งลงนะครับ ต้นปีถึงปลายปีมีวงจรของการแกว่งนี้ ๔ รอบ รอบที่มีการเปลี่ยนแปลงครั้งหนึ่งประมาณ ๑๕ ถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ผมถามว่าภาษีซ้อนที่ท่านเซ็นไปนั้นจะให้ใครไปลงทุนได้บ้างครับ ในขณะที่อัตราแลกเปลี่ยนแกว่งร้อยละ ๒๐ ๔ ครั้งต่อปีอย่างนี้เป็นต้น จากตัวอย่างที่ผมยกนี้ ผมต้องการจะบอกกับท่านประธานในประเด็นที่สำคัญก็คือว่ารัฐบาลของเราจะเตรียมข้อมูลเหล่านี้อย่างไรครับ ถ้าถามว่าให้กระทรวงพาณิชย์เตรียมได้ไหม ให้กระทรวงการคลังเตรียมได้ไหม ให้กระทรวงการต่างประเทศเตรียมได้ไหม ให้กระทรวงอุตสาหกรรมเตรียมได้ไหม แม้กระทั่งบีโอไอเตรียมได้หรือไม่ ท่านประธานครับด้วยความเคารพ ผมไม่มั่นใจครับ ตรงนี้ผมอยากจะขออนุญาตฝากกับท่านประธานว่าขอให้กลับไปคิดถึงมหาวิทยาลัย วันนี้มีมหาวิทยาลัยหลายแห่งมากที่ได้มีฐานข้อมูลเหล่านี้มากกว่าที่รัฐบาลทราบเยอะมาก ขออนุญาตยกตัวอย่าง เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นต้น มหาวิทยาลัยเหล่านี้มีข้อมูลในเรื่องเหล่านี้ครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ผมได้เรียนไปแล้วว่าท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ได้มอบหมายให้ผมไปที่แอฟริกาและตะวันออกกลาง ในประเทศเหล่านี้เรามีข้อมูลอยู่มากพอสมควรนะครับ ท่านกรุณามาใช้บริการของเราสิครับ แล้วเราจะได้ช่วยให้ท่านทำงานได้เร็วขึ้นอย่างนี้เป็นต้น ที่สำคัญคืออะไรครับท่านประธาน ที่เราต้องมีระบบฐานข้อมูลเหล่านี้ก็เพราะว่าถ้าเราไม่มีบริษัทเอกชนที่จะได้ประโยชน์จะต้องเป็นเฉพาะบริษัทใหญ่เท่านั้น ประสบการณ์ที่เราเห็นชัดเจนตอนผมเดินทางไปแอฟริกานะครับ มีบริษัทไทยที่ไปลงทุนในต่างประเทศ มีครับแต่มีอยู่ประมาณ ๒ บริษัท แล้วบริษัทเหล่านั้นเป็นบริษัทขนาดใหญ่พอลงไปในรายละเอียดก่อนที่จะเตรียมการจะต้องใช้เงินลงทุนเพื่อศึกษาฐานข้อมูลเหล่านี้ รู้จักกับประชาชน ลูกค้า และระบบราชการของประเทศนั้นใช้เงินไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาทในการเตรียมการ และใช้เวลาอยู่ ๒ ปีเต็มครับ ----------

คำถามก็คือว่าบริษัทเอสเอ็มอี (SME) ขนาดย่อม ขนาดกลาง ซึ่งเป็นฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ของประเทศจะได้มีโอกาสได้ประโยชน์จากการยกเว้นภาษีซ้อนเหล่านี้หรือไม่ อย่างไร ผมอยากจะเรียนท่านประธานไปยังรัฐบาลครับว่ากรุณาอย่าคิดถึงเฉพาะบริษัทใหญ่ ๆ เท่านั้น เอสเอ็มอีของเราที่น้ำท่วมแล้ววันนี้ก็ยังไม่ฟื้น เวลาท่านคิดจะช่วยแก้ไขปัญหาท่านอย่าคิดถึงบริษัทใหญ่แต่เพียงอย่างเดียว กรุณาช่วยแก้บริษัทเอสเอ็มอีด้วย เพราะบริษัทเอสเอ็มอีวันนี้น้ำท่วม ยังไม่ฟื้นเลยครับท่านประธาน และในอีกด้านหนึ่งก็ยังมีความรู้สึกว่าปีนี้จะท่วมอีกหรือไม่ และเอสเอ็มอีที่ผมไปพบเขาบอกว่าถ้าท่วมปีนี้อีกทีหนึ่งก็จอดแล้วครับไม่ต้องทำอะไรอีกแล้ว ตรงนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่จะต้องอยู่ในความคิดและทัศนคติของรัฐบาลว่าทำอะไรก็ตามขอให้คิดถึงบริษัทขนาดเล็กและขนาดกลางด้วย อย่าคิดเฉพาะแต่เพียงนโยบายใหญ่ ๆ บริษัทใหญ่ ๆ แต่เพียงอย่างเดียวครับ ถ้าเราเข้าใจอย่างนี้ มีระบบฐานข้อมูลแบบนี้ ใช้มหาวิทยาลัยและหน่วยงานเปิดกว้าง ผมขออนุญาตท่านประธานกราบเรียนไปยังท่านรัฐมนตรีกรุณาช่วยบอกท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการด้วยครับขอให้เขารู้จักศักยภาพของมหาวิทยาลัยด้วย เขาไม่เข้าใจมหาวิทยาลัยถึงแม้จะเคยเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย ขอให้ท่านได้ใช้และรู้จักศักยภาพของมหาวิทยาลัย แล้วก็นำมหาวิทยาลัยของเราออกมาทำประโยชน์กับประเทศชาติเหมือนกับที่รัฐบาลอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้ทำมาโดยตลอด สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่สำคัญครับ

ประเด็นสุดท้ายครับ ผมอยากจะขออนุญาตกราบเรียนไปยังท่านรัฐมนตรีด้วยความเคารพจริง ๆ ถ้าท่านฟังการอภิปรายของผมตั้งแต่ต้นจนถึงขณะนี้ ผมไม่เคยวิพากษ์วิจารณ์ในทางที่เสียหายเลย ผมพยายามจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ เพราะว่าพวกผมที่เป็น ส.ส. ฝ่ายค้านก็ตาม เราก็รักประเทศชาติเหมือนกัน เราอยากเห็นประเทศชาติของเราเติบโต เราอยากเห็นประเทศชาติของเราเดินหน้าเช่นเดียวกันครับ เพราะฉะนั้นขอความกรุณาเถอะครับ ท่านกรุณาไปทำรายงานประเมินผลหรือที่เรียกว่าอิแวลูเอชัน รีเซิร์ช สทัดดี (Evaluation Research Study) ใน ๕๘ ประเทศที่เราไปทำครับ เพื่อที่เราจะได้กลับไปทบทวนว่าเราทำไปแล้วใน ๕๘ ประเทศมันเกิดอะไรขึ้นบ้างครับ มันมีประโยชน์ในเรื่องอะไรบ้าง มันมีจุดอ่อนในเรื่องอะไรบ้าง มีเรื่องอะไรบ้างที่เราจะต้องปรับปรุง และปรับปรุงที่ส่วนไหน ปรับปรุงที่ส่วนราชการส่วนใด ปรับปรุงที่ภาคเอกชนตรงไหน ปรับปรุงที่ประชาชนของเราตรงไหน แม้กระทั่งปรับปรุงในเรื่องของนโยบายและยุทธศาสตร์

ของประเทศชาติของเราอย่างไร สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่สำคัญทั้งสิ้น ผมคิดว่ารัฐสภาแห่งนี้คงจะไม่อยากเห็นการรับรองกรอบการเจรจาในเรื่องการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อนในลักษณะที่นำเสนอแบบนี้ ผมเชื่อว่าถ้าท่านรัฐมนตรีได้นำเสนอในความหมายในหัวข้อในกรอบที่ผมได้อภิปรายไป ผมเชื่อว่าการอภิปรายในเรื่องภาษีซ้อนนี้จะเป็นการอภิปรายที่เป็นประโยชน์มากแล้วก็เป็นที่น่าสนใจอย่างยิ่งกับสมาชิกรัฐสภาแล้วก็กับพี่น้องประชาชน ตรงนี้เป็นตัวอย่าง ถ้าท่านอธิบายอย่างที่ผมอธิบายแล้วตอบเป็นเนื้อหาสาระว่าอะไรเกิดขึ้นกับที่ปาปัวนิวกินี ยุทธศาสตร์เราเป็นแบบนี้ การค้าการลงทุนเราเป็นแบบนี้ มีบริษัทของเราไปทำแล้วอย่างนี้ มีปัญหาแบบนี้เราจึงต้องทำแบบนี้ และยุทธศาสตร์เราจะเดินอย่างนี้ต่อไปเราจะรุกด้วยการท่องเที่ยวต่อไปอย่างนี้เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ความรู้ที่เรามีอยู่แล้ว ขอให้รัฐบาลเปิดใจกว้าง ยอมรับฟังแล้วก็ใช้ประโยชน์ แล้วก็นำผลของการศึกษาในเชิงประเมินผลจากประเทศที่ทำไปแล้ว แล้วกลับมารายงานกับรัฐสภาแห่งนี้ ผมเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์ไม่ใช่กับสภาแต่กับประเทศชาติโดยส่วนรวม และที่สำคัญก็คือสมาชิกรัฐสภาก็จะได้สามารถให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้น ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะขออนุญาตย้ำเพื่อบอกไปยังท่านรัฐมนตรีและรัฐบาลว่าสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ทุกคนรักประเทศไทย ทุกคนอยากเห็นประเทศไทยเดินหน้า ทุกคนอยากเห็นประเทศไทยประสบความสำเร็จ เพราะฉะนั้นขอความกรุณาครับ ผมหวังว่าท่านรัฐมนตรีคงจะรับฟังข้อเสนอในเชิงสร้างสรรค์แล้วไม่ได้คิดเป็นเกมการเมืองแต่อย่างใด เพราะว่าการเมืองที่เราเล่นกันนั้นมันมากเกินพอแล้ว เราต้องการที่จะให้ประเทศชาติของเราเดินหน้าแล้วเราช่วยกัน ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุกิจ อัถโถปกรณ์ครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายแพทย์สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้เราพูดกันเรื่องกรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน ซึ่งเป็นเรื่องของภาษีระหว่างประเทศ แต่ก่อนจะถึงตรงนั้นในฐานะที่ท่านรัฐมนตรีท่านให้ความสนใจกับเรื่องนี้ ท่านรัฐมนตรีทนุศักดิ์ก็ต้องขอกราบเรียนเรื่องของภาษีไทยให้ท่านทราบสักนิดก่อนครับ เนื่องจากว่าเดือนมีนาคมช่วงนี้เป็นที่ทราบกันดีว่าเป็นช่วงของการเสียภาษีเงินได้ ก็มีอยู่ส่วนหนึ่งที่อยากจะให้ข้อมูลกับท่านรัฐมนตรี ก็คือในส่วนของการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย ซึ่งทุกคนก็ทราบแล้วว่าในแบบฟอร์มยื่นภาษีในตอนนี้จะมีช่องที่เขียนว่าประสงค์จะบริจาคให้กับพรรคการเมือง ซึ่งเรื่องนี้คนที่เป็นนักการเมืองอย่างเรา คนที่รักประชาธิปไตยทั้งประเทศเขาให้ความสำคัญมาก แต่เรื่องที่ผมจะกราบเรียนท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีก็คือว่าเท่าที่สังเกตก็คือเจ้าหน้าที่สรรพากรของท่านไม่ค่อยให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เท่าที่ควร พี่น้องประชาชนที่ไปยื่นภาษีหลายคนก็ต้องกลับออกมาบอกว่าไม่ค่อยสบายใจนักคือ

ประการแรก ก็คือไม่มีการแจ้ง ไม่มีการแนะนำ ชี้แนะให้กับพี่น้องประชาชนที่ไปยื่นภาษีว่ามีเรื่องนี้อยู่ ซึ่งจริง ๆ แล้วถ้าใช้เวลาสักนิดหนึ่งก็คงจะไม่เสียมากในการที่จะทำเพื่อระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเราถือว่าเป็นระบอบการปกครองที่พวกเรายึดมั่นอยู่ในตอนนี้ แถมบางคนบอกว่ามันมีพฤติกรรมที่เห็นชัดว่าเขาไม่เคยชินหรือว่าเขาไม่ค่อยที่จะให้ความสนใจหรือว่าไม่ชอบอันนี้อย่างชัดเจน อย่างเช่นกรณีที่พี่น้องประชาชนคนหนึ่งเขาได้กรอกรายละเอียดผิด กรอกผิดไปใช้ ภ.ง.ด. ผิดประเภทก็เลยต้องแก้ใหม่ ผมขอรบกวนเวลานิดเดียวเรื่องนี้เพราะว่าเป็นเรื่องสำคัญ ปรากฏว่าเดิมทีแผ่นเดิมที่เขาใช้ไม่ได้เขากรอกไปแล้วว่าเขาประสงค์ที่จะบริจาคภาษีให้กับพรรคการเมือง แต่แผ่นใหม่เจ้าหน้าที่สรรพากรเอาไปกรอกเองครับ ปรากฏว่าตรงหัวข้อนั้นแทนที่เขาจะดูที่พี่น้องประชาชนได้กรอกไปว่าประสงค์จะบริจาคภาษี กรอกเองครับว่าไม่ประสงค์บริจาคภาษี ซึ่งทำให้เขาเสียความรู้สึกมากครับ แล้วทำให้ผมต้องมาเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีสักนิดหนึ่งว่าการที่เวลาเราไปลงในช่องของการบริจาคภาษีให้กับพรรคการเมือง ไม่ทราบว่ามันไปเพิ่มงานให้กับเจ้าหน้าที่สรรพากรเขามากน้อยแค่ไหนครับ ซึ่งเขาสงสัยว่าเรื่องนี้อาจจะไปเพิ่มความจุกจิกจู้จี้ให้กับเขา เพิ่มงานให้เขา เขาก็เลยไม่ค่อยที่จะแนะนำพี่น้องประชาชน ปีนี้ก็อาจจะช้า

เกินไปแล้วเพราะว่าเหลือเวลาอีกไม่กี่วัน แต่ว่าต้องมากราบเรียนสำหรับในโอกาสปีต่อไป อยากจะให้เรื่องนี้เป็นเรื่องที่พี่น้องประชาชนให้ความสนใจมากขึ้นโดยการแนะนำของเจ้าหน้าที่สรรพากร ซึ่งผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีซึ่งมีจิตวิญญาณของนักประชาธิปไตยก็คงจะรับเรื่องนี้ไปนะครับ

เกี่ยวกับเรื่องของความตกลงเพื่อการเก็บภาษีซ้อน พวกเราทุกคนก็คงไม่ปฏิเสธหรอกครับว่าเรื่องของภาษีเป็นเรื่องของความสาหัสสากรรจ์พอสมควรนะครับ พูดถึงภาษีซ้อนผมก็เชื่อว่าของประเทศไทยเราตอนนี้ก็ค่อนข้างซ้อนนะครับ ผมไปยื่นภาษีเสียเยอะทีเดียวแต่ก็ไม่ขัดข้องที่จะเสียให้กับประเทศชาติ แต่กรณีที่คนต่างชาติสิครับ ถ้าเขาเจอกับภาษีซ้ำซ้อน ผมเชื่อว่าถ้ามีทางเลือกอื่นที่ดีกว่านี้เขาก็คงจะไปที่อื่น เพราะว่าเงินรายได้มันแทบจะไม่เหลือ ถ้าไม่เหลือ ไม่มีกำไรแล้วเขาก็ไม่รู้จะมาค้าขายกับเราทำไม

เพราะฉะนั้นความจำเป็นต่าง ๆ ที่ท่านรัฐมนตรีได้พูดให้พวกเราฟัง ได้ชี้แจงในขั้นต้นนั้น พวกเราก็เห็นด้วยครับ แต่ในการที่จะมาลงมติรับรองหรือว่าเห็นด้วยกับกรอบอนุสัญญาอันนี้ ผมคิดว่าเราต้องขอรายละเอียดเพิ่มขึ้นจากท่านรัฐมนตรีอีกหลาย ๆ เรื่อง อย่างเช่นที่ท่านสมาชิกหลายท่านก็ได้พูดไปในหลายส่วนแล้ว อย่างเช่นกรณีเหตุผลข้อ ๑ ที่ท่านบอกว่าเราต้องเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งเราก็เป็นที่ทราบครับว่าประเทศเพื่อนบ้านในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ส่วนใหญ่เราก็มีสินค้าใกล้เคียงกันหลาย ๆ ประเทศนะครับ เพราะฉะนั้นช่องทางได้เปรียบเสียเปรียบอันหนึ่งที่ผมเชื่อว่าในการที่ต่างประเทศเขาจะซื้อสินค้าเราหรือไม่ เรื่องนี้ก็เป็นความสำคัญก็อยากจะต้องขอรายละเอียดจากท่านรัฐมนตรีสักนิดหนึ่งนะครับว่าประเทศเพื่อนบ้านของเราตอนนี้เขาไปกันถึงไหนแล้ว มันจะได้เห็นกัน การที่เรามีมาตรา ๑๙๐ ที่หลายคนติกันนักติกันหนาว่าในขณะเดียวกับที่มันมีประโยชน์ที่ทำให้สภาต้องมารับรู้เกี่ยวกับเรื่องของความตกลงระหว่างประเทศซึ่งเป็นความจำเป็นในขณะเดียวกันในทางตรงกันข้าม ในทางกลับกันมันก็ถ่วงเหมือนกัน ก็คือทำให้เกิดความล่าช้าในการพิจารณาไปเจรจากับเขา ก็อยากรู้ครับว่าประเทศอื่นที่เขาไม่มีมาตรา ๑๙๐ และประเทศเพื่อนบ้านของเราหลาย ๆ ประเทศเขาดำเนินการไปถึงไหนแล้ว ในขณะที่ประเทศเราเรามีผลบังคับใช้ไปแล้วถึง ๕๕ ประเทศตามแผ่นที่ท่านแจกมานะครับ ก็ต้องถามละครับว่าประเทศเพื่อนบ้านที่เป็นคู่แข่งการลงทุนกับเราในฐานะที่มีสินค้าที่ใกล้เคียงกันในตอนนี้เขาล้ำหน้าเรื่องนี้ไปแค่ไหนแล้วนะครับ แล้วต้องเรียนถามอีกว่าประเทศที่เราไปตกลงกับเขาแล้วก็เหมือนกับสมาชิกหลายท่านที่ได้พูดไปแล้ว แต่เพื่อเป็นข้อมูลที่ชัดเจนว่าเวลาที่เราไปทำกับเขาแล้วนี่ ๕๕ ประเทศ ซึ่งบางประเทศก็เรียบร้อย บางประเทศก็ยังไม่เรียบร้อย ต้องกลับมาแก้ไข เราได้ผลประโยชน์หรือว่าเราเสียผลประโยชน์ครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้เคยมีการประเมินไหมครับว่าถ้าลดการเก็บภาษีซ้ำซ้อนอันนี้แล้วนี่ก็เหมือนกับการที่เราเก็บภาษีน้อยลง ทำให้รายได้ในการจัดเก็บภาษีของเราลดต่ำลงประมาณปีละเท่าไรนะครับ ถ้าเทียบกับจำนวนปริมาณสินค้าที่เพิ่มขึ้นแล้วท่านพอจะชี้ให้เห็นนัยสำคัญได้ไหมครับว่าเราทำอย่างนี้เราได้ประโยชน์มากกว่าเป็นโทษนะครับ เพราะถ้าเห็นอย่างนั้นจริง ๆ ผมว่าพวกเราทุกคนที่เป็น ส.ส. และท่าน ส.ว. ก็คงไม่มีใครหรอกครับที่จะปฏิเสธที่จะรับรองเรื่องนี้เกี่ยวกับประเทศที่ทำในวันนี้ที่ท่านมาขอความเห็นจากพวกเรา ขอการอนุมัติจากรัฐสภา ที่เพื่อน ๆ สมาชิกหลายท่านบอกว่าส่วนใหญ่เป็นประเทศที่ไม่ค่อยจะมีการค้ากับประเทศไทย

ในอีกทางหนึ่งผมก็เห็นด้วยครับว่าประเทศที่ยังไม่มีการค้ากับเรานี่ละที่เราต้องไปทำกับเขา เพื่อขยายตลาด ซึ่งทุกครั้งที่มีการประชุมเรื่องเศรษฐกิจ ผมนี่ก็เคยจะไปร่วมกับฝ่ายองค์กรต่าง ๆ หลาย ๆ ครั้ง ข้อเสนออันเดียวนะครับที่ยั่งยืนนิรันดร์กาลเสมอสำหรับฝ่ายของกลุ่มธุรกิจ ก็คือว่าเมื่อไรประเทศของเราจะขยายการค้าออกไปสู่ตลาดใหม่ ๆ ซึ่งเขาเรียกร้องอย่างนั้นตลอด เพราะฉะนั้นส่วนนี้มาทำกับประเทศเหล่านี้ถึงเขาจะอย่างไร ๆ ถ้าทำให้การค้าขายของเราดีขึ้นผมก็เห็นด้วยครับ แต่เมื่อดูหลาย ๆ ประเด็นแล้ว อย่างเช่นของประเทศซิมบับเว ซึ่งความจริงแล้วแต่ละประเทศที่ทำในวันนี้ไม่ว่าจะเป็นประเทศซิมบับเว ประเทศปาปัวนิวกินี ประเทศโมร็อกโก ประเทศบูรไน ประเทศเคนยา ก็รู้สึกว่าเนื้อหาข้างในมันก็เหมือนกันใกล้เคียงกันนะครับ ผมอยากจะเรียนถามอย่างเรื่องของอสังหาริมทรัพย์ ผมคิดว่าตอนนี้นักลงทุนอสังหาริมทรัพย์ของประเทศไทยที่เคลื่อนไปทำที่ประเทศซิมบับเวก็ไม่ทราบว่ามีเท่าไร ถ้าท่านมีข้อมูลท่านก็อาจจะให้เราทราบบ้างก็ได้ แต่เห็นว่าบางเรื่องมันไม่รู้ว่าเป็นการไม่ให้เก็บซ้ำซ้อนได้อย่างไร อย่างเช่นหัวข้อเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์บอกว่าเงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากอสังหาริมทรัพย์รวมทั้งเงินได้จากเกษตรหรือป่าไม้ที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง อย่างนี้มันไม่ใช่ซ้ำซ้อนหรือครับ อันนี้ต้องขอคำอธิบายครับว่าไหนว่าละเว้นหรือว่ายกเว้นกันแล้วทำไมมาเขียนบอกว่าเก็บได้จากทั้ง ๒ รัฐครับ

ร ๒/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ) ปิยาพัชร ๓๗/๑

เรื่องเงินปันผลเหมือนกันครับ เงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้อีกในอีกรัฐหนึ่งนั้น ก็เหมือนกันอีกละครับ ก็หมายความเก็บได้ทั้ง ๒ ที่อีกเหมือนกัน แล้วอย่างนี้ไม่เรียกว่าซ้ำซ้อนหรือครับ แล้วเป็นการยกเว้นได้อย่างไร

เรื่องดอกเบี้ย ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น นี่ก็ทำนองเดียวกัน ดูแล้วไม่ทราบว่าเป็นการไม่ให้เก็บภาษีซ้ำซ้อนที่ไหน ในเมื่อเขียนเอาไว้ว่าให้เก็บได้ทั้ง ๒ ที่นะครับ

เรื่องประเด็นปลีกย่อยที่ท่านสมาชิกได้พูดกันไปแล้วหลาย ๆ เรื่องนะครับ ผมก็เห็นความสำคัญเกี่ยวกับอาชีพเฉพาะต่าง ๆ ที่มันจะเกิดขึ้นในอนาคตเมื่อเรามีความสัมพันธ์กับประเทศที่ท่านให้ชื่อมา ลิสท์ (List) ชื่อมาในวันนี้นะครับ ประเทศทางแอฟริกาทั้งหลายเขาก็มีจุดเด่นในเรื่องของสินค้า แล้วก็สินค้าที่เขาซื้อจากเราหลาย ๆ อย่างครับ ประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจก็คือเรื่องของการรักษาพยาบาล ประเทศไทยของเราตอนนี้ได้ชื่อว่าเป็นศูนย์กลางการรักษาพยาบาลที่หลายๆ ประเทศให้ความไว้วางใจ ถ้าไปโรงพยาบาลเอกชนบางโรงตอนนี้จะเห็นว่ามีผู้คน มีประชาชนจากประเทศในย่านตะวันออกกลางมาใช้บริการมากทีเดียวจนทำให้ลูกหลานชาวใต้บางคนที่สามารถพูดภาษาของเขาได้ ตอนนี้มาหากินเป็นล่ามอยู่ในโรงพยาบาลก็มีเยอะแยะครับ เพราะว่าเขาให้ความเชื่อถือ เชื่อมั่นในศักยภาพของการรักษาพยาบาลในประเทศไทย ผมว่าถ้ามีโอกาสแล้วนี่คนไทยก็สามารถที่จะไปลงทุนในประเทศเหล่านี้ได้ ประเทศที่กล่าวถึงแม้ว่าจะไกลสักนิดหนึ่งก็ตามแต่ เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนี้ผมคิดว่าควรจะมีกลไกทางด้านภาษีที่ลดหย่อนให้เป็นพิเศษกับกรณีเช่นนี้นะครับ หรือในขณะเดียวกันสังเกตว่าตอนนี้ฟุตบอลในประเทศของเรา ฟุตบอล ลีก (Footbal League) ในประเทศของเราเป็นที่นิยมมากขึ้น ก็ไม่เป็นที่สงสัยหรอกครับ ตอนนี้ศูนย์หน้าของหลาย ๆ ทีม (Team) จะเป็นตัวดำ ๆ ร่างใหญ่ ๆ ขายาว ๆ ที่มาจากประเทศแถบแอฟริกา อย่างเช่น ประเทศเคนยา ประเทศกานา อย่างนี้เป็นต้น ก็คิดว่าเรื่องนี้ถ้าจะส่งเสริมการกีฬาในประเทศไทยของเรา โดยเฉพาะกีฬาฟุตบอลซึ่งเป็นที่นิยมของพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศในตอนนี้ก็น่าที่จะมีการลดหย่อนพิเศษ ซึ่งอันนี้ผมเสนอให้ท่านรัฐมนตรีนะครับ เพราะว่าอย่างที่จังหวัดของผมก็มีครับ กลุ่มนักกีฬา นักฟุตบอลจากต่างประเทศที่ไปอาศัยอยู่ในจังหวัดตรัง ตอนนี้เช้า ๆ ก็ลุกขึ้นมาวิ่ง พวกนี้เขาบอกว่าได้เงินเท่าไรเขาก็เอาทั้งนั้นครับ

เพราะมาอยู่ประเทศไทยอย่างไรก็ดีกว่าอยู่ในบ้านเมืองของเขาซึ่งไม่รู้จะทำมาหากินอะไร เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็ต้องฝากท่านรัฐมนตรีไว้ด้วยครับ เรื่องของการลดหย่อนหรือละเว้นภาษี นอกจากนั้นก็คงไม่มีอะไรหรอกครับ ก็ตามข้อมูลท่านรัฐมนตรีดังที่ได้พูดไปแล้วนะครับว่าเมื่อเราไปทำเรื่องนี้จริง ๆ แล้วเราได้หรือเราเสียครับ เมื่อเป็นภาพรวมแล้วได้มากกว่าเสียหรือเสียมากกว่าได้ครับ อยากจะขอรายละเอียดที่สามารถจะชี้ให้เห็นเป็นรูปธรรมได้แล้วในที่สุดผมก็เชื่อว่าไม่มีใครหรอกครับ ที่จะปฏิเสธอนุสัญญากรอบการเจรจาอันนี้ ขอบคุณครับ

- ๓๘/๑

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนฤมล ศิริวัฒน์ ครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะ ต้องกราบเรียนขอประทานโทษเพื่อนสมาชิกทุกท่านอีกครั้งหนึ่ง ดิฉันคิดว่ามีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องลุกขึ้นอภิปรายอีกครั้งหนึ่ง

ประเด็นเรื่องของรายชื่อประเทศที่รัฐบาลได้จัดทำความตกลงหรืออนุสัญญาภาษีซ้อนและมีผลบังคับใช้แล้วนี่นะคะ ถ้าตามเอกสารที่ทางฝ่ายรัฐบาลได้เสนอเข้ามาให้เราได้พิจารณาอ่านกัน เราจะเห็นได้ว่าประเทศฟิลิปปินส์ได้มีรายชื่ออยู่ในกลุ่มประเทศ ๕๕ หรือว่า ๕๘ ประเทศแล้วนะคะ ทำไมถึงได้มีการนำเข้ามาขอความเห็นชอบอีกครั้งหนึ่งในคราวนี้ ในข้อ ๑๐ ค่ะ อันนี้ขอเรียนถามขอความชัดเจน ในเมื่อเคยได้มีการทำความตกลงกันมาแล้ว แล้วมีผลใช้บังคับแล้ว แล้วยังไม่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิก จะต้องเข้ามาทำอะไรอีกครั้งหนึ่งในสภาแห่งนี้ นี่คือเรื่องที่ ๑ นะคะ

เรื่องที่ ๒ คือเรื่องที่บอกว่ามีอีก ๔ ประเทศที่กำลังอยู่ในระหว่างการทำเอกสารต่าง ๆ นานากันนะคะ รวมถึงประเทศกัมพูชาด้วยหรือไม่ เพราะถ้ามองถึงประเทศในอาเซียนซึ่งประเทศไทยนั้นมีผู้ลงทุนไปลงทุนมากมาย ประเทศกัมพูชาเป็นอีกประเทศหนึ่งที่เราไปลงทุนไว้มากแล้วสมควรที่จะต้องมีการดูแลในเรื่องของภาษีซ้อนนี่นะคะ อยู่ในนี้หรือยัง ถ้ายัง ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น ดิฉันคิดว่าประเด็นอย่างนี้เป็นประเด็นซึ่งเพื่อนสมาชิกทั้งหลายอาจจะไม่ได้มองละเอียดทีเดียว ไม่อยากให้สภาแห่งนี้เป็นสภาพิธีกรรมเพียงแค่เอาเข้ามาแล้วก็ต้องให้ความเห็นชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาที่เพื่อนสมาชิกมีหลายภารกิจที่จะต้องทำอย่างนี้ ดิฉันเกรงว่าเราจะพิจารณากฎหมายแล้วผ่านกฎหมายไปอย่างไม่มีคุณภาพเป็นอย่างยิ่งเลยนะคะ เรื่องของเทคนิคที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับ มาตรา ๑๙๐ จะมีเพื่อนสมาชิกขึ้นมาอภิปรายถึงความชอบธรรมของการเสนอกรอบ ซึ่งดิฉันเองคิดว่าในวันนี้ถ้าดูตามเล่มสีทองที่รัฐบาลได้ลุกขึ้นมาอ่านในหน้า ๒ โดยความเห็นส่วนตัวดิฉันคิดว่ามันยังไม่เป็นกรอบด้วยซ้ำไป เพราะท่านใช้คำว่า กรอบเจรจาที่ฝ่ายไทยจะจัดทำขึ้นมานั้นจะต้องคำนึงถึง ๓ ๔ ๕ ๖ ประเด็น มันยังไม่ได้เป็นกรอบด้วยซ้ำไปในความรู้สึกของดิฉัน แต่ทางด้านเทคนิค

กฎหมายในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ยังมีประเด็นที่ลึกซึ้งกว่านั้น เพื่อนสมาชิกจะได้อภิปรายต่อไป ขอบพระคุณค่ะท่านประธาน ขอความชัดเจนด้วยค่ะ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม วิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องกราบขออภัยท่านประธานและเพื่อนสมาชิกเป็นอย่างยิ่งที่ต้องลุกขึ้นมาอภิปรายรอบ ๒ เพราะว่าได้เห็นประเด็นปัญหาอย่างหนึ่ง เป็นประเด็นข้อกฎหมายที่สำคัญที่คิดว่าจำเป็นที่เพื่อนสมาชิกจะต้องรู้ คือถ้าเราดูในระเบียบวาระที่ประธานได้บรรจุเข้ามาในการประชุมวันนี้ ในเรื่องด่วนที่ ๒ กรอบการเจรจา แล้วใน (๑) เขียนว่า กรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน อันนี้ก็คือเอกสารเล่มสีทอง มันมีประเด็น ๒ ประเด็นที่เป็นประเด็นสำคัญที่สุดก็คือว่าถ้าอ่านดูทั้งหมดจะไม่เห็นว่าอะไรคือกรอบเจรจาเลยแม้แต่น้อย เพราะว่าท่านเขียนกรอบเจรจา ท่านเขียนว่าหลักการและเหตุผลในข้อ ๑ ในข้อ ๒ ท่านบอกว่ากรอบเจรจาที่จะขอความเห็นชอบ แต่ไม่มีรายละเอียดของกรอบเจรจาเลย แล้วก็หน้าต่อไปเรื่องเอกสารแนบกรอบเจรจาคือคำอธิบาย

ประเด็นคำถามก็คือว่ากรอบเจรจาที่จะให้รัฐสภานี้ให้ความเห็นชอบนั้นอยู่ที่ไหน อันนี้ประเด็นที่ ๑ ที่สำคัญ

ประเด็นที่ ๒ ที่สำคัญกว่าท่านประธานที่เคารพ ถ้าเราได้ดูทุกท่านหยิบรัฐธรรมนูญในลิ้นชัก หยิบขึ้นมาดูมาตรา ๑๙๐ ในวรรคห้า เมื่อปี ๒๕๕๔ เดือนมีนาคม เราได้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๙๐ โดยในวรรคห้าเขียนไว้ชัดเจน ท่านประธานขออนุญาตอ่าน ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดประเภทกรอบเจรจา ขั้นตอน และวิธีการจัดทำหนังสือสัญญา กฎหมายเขียนไว้ชัดท่านประธานที่เคารพว่าการกำหนดกรอบเจรจานั้นจะต้องทำเป็นกฎหมาย แต่รัฐบาลนี้ทำเป็นเอกสารขึ้นมา ไม่ใช่กฎหมาย แล้วมาขอความเห็นชอบต่อรัฐสภา ขออนุญาตนำเรียนท่านประธานไปยังรัฐบาลขออนุญาตให้ถอนใน (๑) นี้ออกไป เพราะว่าไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญที่กำหนด ก็ขออนุญาตกราบเรียนว่าอันนี้เป็นความสำคัญ ในรัฐธรรมนูญเขียนไว้ชัดเจนว่ารัฐบาลจะต้องออกกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของประเภทของกรอบการเจรจาก็ดี ขั้นตอน วิธีการจัดทำหนังสือสัญญา แต่ขณะนี้เมื่อยังไม่มีกฎหมาย แต่รัฐบาลนี้เอาเอกสารเพียงไม่กี่หน้ามาให้รัฐสภาแห่งนี้ให้การรับรองซึ่งไม่มีรายละเอียดว่ากรอบที่ว่าคืออะไรบ้าง เพื่อให้เกิดประโยชน์แล้วก็เป็นไปตามกฎหมาย ก็ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเสนอให้รัฐบาลถอนใน (๑) เรื่องด่วนที่ ๒ เรื่องของกรอบเจรจาขอให้ถอนออกไป ขอบคุณมากครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม ครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ประเด็นที่ผมจะซักถามรัฐบาลคงจะสอดคล้องกับเพื่อนสมาชิกรัฐสภาท่านหนึ่งที่ได้มีการพาดพิงถึงการขออนุมัติของรัฐบาลในครั้งนี้มีอยู่ทั้งหมด ๑๑ ประเด็น คือท่านขอมาในภาพรวมทั้งหมด แต่ใน ๑๑ ประเด็นที่ขอมา โดยเฉพาะเรื่องที่ ๑ ก็คือเรื่องกรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน ก็คือเอกสารเล่มนี้ เท่ากับว่าขณะนี้ในเรื่องที่ ๑ ท่านขออนุมัติกรอบ แต่ผมก็แปลกใจว่าทำไม หัวข้อที่ ๒ จนกระทั่งถึงหัวข้อที่ ๑๑ มันเป็นความตกลงที่เกิดขึ้นแล้ว เช่นหัวข้อที่ ๒ คือความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งซิมบับเวและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน

และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้และผลได้จากทุน พูดง่าย ๆ คือ ทั้งข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงข้อ ๑๑ นั่นคือความตกลงที่เกิดขึ้น นั่นหมายความว่าความตกลงที่เกิดขึ้นมันเกิดมาแล้วครับ ขณะนี้มันเกิดการเจรจาจนกระทั่งเป็นเล่มขึ้นมาที่ผมมานั่งอ่านดู เท่ากับมีการตกลงเรียบร้อยแล้ว แล้วก็กำลังจะอนุมัติจากรัฐสภา เมื่ออนุมัติจากรัฐสภาก็จะมีผลบังคับใช้ นี่คือความตกลงที่เกิดขึ้น แต่ผมก็แปลกใจอยู่ในข้อที่ ๑ ของท่านคือ ท่านขออนุมัติกรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน ท่านต้องชี้แจงอันนี้ให้พวกเราเข้าใจนะว่าอันนี้คือหัวข้อที่ ๑ เพราะผมก็เลยงงว่าอยู่ ๆ ท่านเพิ่งมาขออนุมัติกรอบ ในเมื่อกรอบยังไม่ได้อนุมัติแล้วทำไมความตกลงมันเกิดขึ้นมาได้ ก็เท่ากับว่าขณะนี้ท่านกำลังทำอะไรเร็วเกินไปหรือเปล่า ตรงนี้รัฐบาลต้องชี้แจงนะ ถ้ายังชี้แจงไม่ได้ผมเชื่อว่าในข้อที่ ๒ ถึงข้อที่ ๑๑ เท่ากับท่านทำเกินกว่าขั้นตอนที่กำหนดไว้ เพราะโดยหลักการแล้วตามมาตรา ๑๙๐ มันจะมีกระบวนการในการทำงานอยู่ ในขั้นต้นท่านต้องมาขออนุมัติกรอบพวกเราก่อน หลังจากมาขออนุมัติกรอบเสร็จแล้วท่านต้องไปทำหน้าที่ ไปทำงาน ไปเจรจาจนได้บทสรุปมาแล้วท่านก็มาขออนุมัติอีกครั้งหนึ่งคือเป็นข้อตกลง มันถึงจะมีผลในทางปฏิบัติ แต่วันนี้อยู่ ๆ ท่านก็มีข้อตกลงหรืออนุสัญญามาขออนุมัติด้วย แต่ขณะเดียวกันท่านก็มีกรอบมาขออนุมัติด้วย ทำให้เราไม่มั่นใจว่าขณะนี้รัฐบาลทำผิดเงื่อนไขของมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญหรือไม่ -----

ถ้าท่านไม่มั่นใจผมว่าท่านต้องถอนเรื่องนี้ออกไปนะครับ แล้วมาเรียงลำดับกันใหม่ มันควรจะเริ่มต้นตรงไหน และขออนุมัติตรงไหน ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญครับ เพราะแต่เดิมผมไม่ค่อยเข้าใจจนกระทั่งมาซักถาม หลายท่านก็งงเหมือนกัน เพราะอยู่ ๆ มีกรอบการเจรจาขึ้นมาและอยู่ ๆ ก็มีข้อตกลงมาด้วยซึ่งมันไม่เคยมี ผมจำได้ตอนสมัยท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะเป็นนายกรัฐมนตรี เรื่องที่เกี่ยวกับต่างประเทศ เอาแค่เจบีซี (JBC) รัฐบาลก็มีกรอบมาก่อนมาถามความเห็นสภาว่าเขาจะมีกรอบการเจรจาเรื่องนี้ ๆ หรือแม้แต่เรื่องรถไฟความเร็วสูงไทย-จีน ก็จะมีกรอบเข้ามาขออนุมัติจากสภา หลังจากรัฐสภาอนุมัติกรอบไปแล้วท่านก็ไปทำงาน บทสรุปคือข้อตกลงร่วมกัน หรืออนุสัญญา และมาขออนุมัติจากสภาอีกครั้งหนึ่งเพื่อการตรวจสอบ หลังจากตรวจสอบเสร็จแล้วท่านจึงไปทำหน้าที่ในแต่ละเรื่อง แต่วันนี้ท่านเอากรอบเข้ามาขอ หลังจากขอกรอบเสร็จแล้วในข้อที่ ๒ มีข้อตกลงแล้ว มีข้อตกลงเต็มไปหมดเลย ผมว่ารัฐบาลต้องทบทวนเรื่องนี้ให้ดี ไม่อย่างนั้นรัฐบาลกำลังทำขัดรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๙๐ ผมฝากเป็นข้อสังเกต ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่มาก บังเอิญต้องขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกที่เป็น ส.ว. ที่ได้มีการท้วงติงแล้วทำให้ผมมีความมั่นใจมากขึ้น เพราะผมไม่ใช่นักการค้าระหว่างประเทศ และรัฐบาลต้องชี้แจงให้กับพวกเราให้สมาชิกรัฐสภาว่าทำไมจึงเกิดปรากฏการณ์อย่างนี้ หลังจากชี้แจงถ้าพวกเราเข้าใจก็จะโอเค ถ้าไม่เข้าใจท่านก็ต้องถอนออกไปครับ ขอบคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ ครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ผมอยากจะย้อนท่านประธานให้กลับไปในอดีตในรัฐบาลก่อน เราก็มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ วัตถุประสงค์ในการแก้ไขก็คือรัฐธรรมนูญมาตรานี้สร้างความยุ่งยากให้กับรัฐสภา สร้างความยุ่งยากให้กับสมาชิกรัฐสภาทุกท่าน เนื่องจากทุกเรื่องไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกรอบการเจรจา เรื่องสัญญา อนุสัญญาหรือข้อตกลงต่าง ๆ จากกระทรวงต่าง ๆ ทุกกระทรวง จะต้องนำเสนอเข้ามาเห็นชอบจากรัฐสภาแห่งนี้ เนื่องจากไม่มั่นใจถ้าหากว่าไม่นำเสนอแล้วจะมีความผิดหรือไม่ ดังนั้นกระทรวงต่าง ๆ ก็จึงมีความอึดอัดก็เลยยกทุกเรื่องทุกประเด็นเข้าสู่รัฐสภาแห่งนี้ อันนั้นก็จึงเป็นที่มาของการแก้ไขรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๙๐

ในรัฐบาลที่แล้ว แต่นี่พอเรามาดูในรัฐธรรมนูญที่แก้ไขแล้วในวรรคห้า ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดประเภทกรอบการเจรจา ขั้นตอน และวิธีการจัดทำหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่าง ๆ ก็ไม่ต้องอ่านทั้งหมด ให้มีกฎหมาย ปรากฏว่ากฎหมายยังไม่มีนะครับ เมื่อกฎหมายยังไม่มีก็ต้องพูดผ่านท่านประธานไปถึงรัฐบาลว่าการที่ไม่มีกฎหมายตรงนี้มันก็มีปัญหาย้อนกลับไปถึงอดีตอีกว่าในเรื่องต่าง ๆ ก็จะต้องมีการนำเสนอเข้าสู่รัฐสภาแห่งนี้เช่นเดิม

ต่อไปมาถึงเรื่องด่วนที่เสนอ เรื่องด่วนที่เสนอในวันนี้นี่มีทั้งกรอบการเจรจาใน ๒.๑ ความตกลงระหว่างรัฐบาล ๒.๒ ๒.๓ อนุสัญญา ๒.๔ ความตกลง ๒.๕ อนุสัญญาอีก ๒.๖-๒.๑๑ ทั้งหมดมีทั้งอนุสัญญาและกรอบการเจรจาแล้วก็มีความตกลงสับสนไปหมด เพราะฉะนั้นผมก็มีความคิดเห็นเหมือนกับเพื่อนสมาชิกที่ได้อภิปรายไปแล้วว่าทั้งหมดนี่รัฐบาลควรจะถอนกลับไปแล้วไปตั้งหลักใหม่ว่าจะเอาอย่างไรแน่นะครับ หรือท่านเห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่มันเป็นปัญหาเนื่องจากว่าไม่มีความชัดเจนตรงนี้ กฎหมายก็ยังไม่ได้ออก เพราะฉะนั้นท่านก็จึงยึดหลักเดิม คือมาเสนอทุกอย่างให้เข้าสู่สภาแห่งนี้ทั้งหมด ตรงนี้ผมเห็นว่ามันเป็นความไม่ชัดเจนของรัฐบาล ถึงอยากจะฝากตรงนี้เป็นประเด็นไว้ในข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ ท่านประธานครับ ในเรื่องที่เราพิจารณากันอยู่ มันเป็นเรื่องของกรอบการเจรจา ๑๑ ฉบับ ๑๑ ฉบับนี้ เรามีกรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือทำความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และความตกลงและอนุสัญญาต่าง ๆ การเก็บภาษีซ้อนเป็นปัญหามากมายตามที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว แต่ว่าที่เหนือกว่านั้นก็คือเรายังอยู่ในโหมด (Mode) ของการแข่งขัน เราต้องการเงินตราเข้าประเทศ เราต้องการการลงทุนจากต่างประเทศ และเราก็ต้องการให้บริษัทต่าง ๆ ในประเทศไทย หรือนักธุรกิจในประเทศไทยไปลงทุนในต่างประเทศเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นเมื่อเรามีการแข่งขันมากมาย สิ่งที่จะสู้ได้ในการแข่งขันโดยเฉพาะการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่ดีที่สุดก็คือว่าหามาตรการหรือวิธีการที่จูงใจ มาตรการหรือวิธีการที่จูงใจที่ดีที่สุดข้อหนึ่ง ก็คือการลดภาษีที่ซ้ำซ้อน มันก็จะทำให้นักธุรกิจหรือบริษัทต่าง ๆ เขาได้กำไรมากขึ้น เมื่อได้กำไรมากขึ้นก็เป็นสิ่งที่จูงใจในการลงทุน เพราะฉะนั้นกรอบการเจรจาตรงนี้ลดการเก็บภาษีซ้ำซ้อน ผมจึงเห็นด้วย ประเด็นก็คือว่าใน ๑๑ ประเทศนี้ ส่วนใหญ่เป็นประเทศกระจายอยู่ทั่ว ๆ ไป แล้วส่วนใหญ่ก็เป็นประเทศเล็ก ๆ ยกตัวอย่างเช่น ประเทศซิมบับเว ประเทศโมร็อกโก ประเทศทาจิกิสถาน ประเทศเคนยา ประเทศลิทัวเนียและประเทศเอสโตเนีย ประเทศต่าง ๆ เหล่านี้มันก็สอดคล้องกับว่าเราไปลดการเก็บภาษีซ้ำซ้อนในประเทศเล็ก ๆ แต่มันยังมีประเทศใหญ่ ๆ ที่เขาต้องการลดการเก็บภาษีซ้ำซ้อนเช่นเดียวกัน รัฐบาลตอบได้หรือไม่ว่าปัญหาเรื่องภาษีซ้ำซ้อนในประเทศใหญ่ ๆ ซึ่งเป็นคู่ค้าของเรามากมาย เราแก้ไขหมดแล้ว จึงเหลือแต่ประเทศเล็ก ๆ ถ้าไม่อย่างนั้นตอบไม่ได้ว่าทำไมจึงเลือกประเทศเล็ก ๆ เหล่านี้ ไม่เลือกประเทศใหญ่ ๆ ที่ควรจะทำกรอบความตกลงการลดการเก็บภาษีซ้ำซ้อนนี่เสียก่อน ตรงนี้ผมคิดว่ารัฐบาลก็จะต้องตอบให้ชัดเจนว่าทำไมถึงทำอย่างนั้น

อีกประเด็นหนึ่งครับท่านประธาน การลดการเก็บภาษีซ้ำซ้อน ผมจะยกตัวอย่างในประเทศโมร็อกโก ประเทศโมร็อกโกเป็นประเทศที่อยู่ทางแอฟริกาเหนือ ผมโชคดีที่ได้มีโอกาสไปเยี่ยมดูงานประเทศที่อยู่แอฟริกาเหนือ ๒ ประเทศติดกัน คือประเทศโมร็อกโกและประเทศตูนิเซีย ประเทศโมร็อกโกที่ทำข้อเสนอกรอบข้อตกลงในวันนี้เป็นประเทศที่มีอยู่ ๑๖ มลรัฐ ๑๖ มลรัฐ แต่ละรัฐเขาเก็บภาษีของเขาไม่ต่างกัน ซึ่งตรงนี้เป็นเรื่องที่ถ้าหากว่าไม่ได้แก้ไขการเก็บภาษีในระหว่างรัฐต่าง ๆ แล้วก็ยังมีการเก็บภาษีที่ซ้ำซ้อนในระหว่างรัฐอยู่

ถ้าหากว่ากรณีที่เราทำอนุสัญญาที่จะบังคับใช้เกี่ยวกับการเก็บภาษีซ้ำซ้อนในประเทศโมร็อกโก ในกรณีของประเทศไทยเป็นเรื่องภาษีเงินได้ และภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ส่วนในกรณีของประเทศโมร็อกโกได้แก่ภาษีเงินได้ทั่วไป และภาษีเงินได้นิติบุคคล ถ้าหากว่าเราสามารถยกเว้นการเก็บภาษีในระหว่างรัฐก็เป็นการเก็บภาษีเดี่ยวของประเทศแล้ว ผมคิดว่าปัญหานี้ก็จะถูกคลี่คลายไป

ประเด็นสุดท้ายครับท่านประธาน ผมเห็นว่าประเทศทางแอฟริกาเหนือนี้เป็นประเทศที่จูงใจต่อการลงทุนค่อนข้างมาก แล้วก็ฝากผ่านท่านประธานไปถึงทางรัฐบาลว่าควรจะพุ่งน้ำหนักไปที่ประเทศที่ทางแอฟริกา โดยเฉพาะประเทศทางแอฟริกาเหนือ ซึ่งขณะนี้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจค่อนข้างเติบโตอย่างรวดเร็วอย่างก้าวกระโดด มีความต้องการสินค้าไทยมากมาย แล้วก็มีวัตถุดิบซึ่งเป็นที่ต้องการของประเทศเราอีกมากเช่นเดียวกัน ----------

ยกตัวอย่างเช่นทางประเทศโมร็อกโกก็มีทางสินค้าต่าง ๆ ที่เป็นวัตถุดิบซึ่งมีมากมายในประเทศในแอฟริกา แล้วก็มีความต้องการสินค้าจากประเทศไทย โดยเฉพาะรถยนต์หรือรถปิกอัพซึ่งเป็นที่ต้องการของทางรัฐบาลค่อนข้างมาก แต่เนื่องจากมีความติดขัดเรื่องของการทำกรอบข้อตกลงทางการค้าก็ยังมีปัญหา รวมถึงระยะทางซึ่งก็ค่อนข้างไกล แต่ว่าในปัจจุบันนี้ระยะทางไม่ได้เป็นอุปสรรคที่ขวางกั้นแต่อย่างใด เพราะว่าการเดินทางในปัจจุบันนี้มันสามารถเดินทางไปได้ทั่วโลกเช่นเดียวกับการขนส่งสินค้า แล้วก็เช่นเดียวกับประเทศตูนีเซียซึ่งพบว่ามีน้ำมันซึ่งเป็นแหล่งวัตถุดิบที่เป็นความต้องการของประเทศไทยอีกมาก ถ้าหากว่าเราสามารถเชื่อมโยงในเรื่องของการค้าเสรีในประเทศทางแอฟริกาโดยเฉพาะประเทศทางแอฟริกาเหนือแล้ว ผมเชื่อว่ายังสามารถขยายตัวทางการพัฒนาทางเศรษฐกิจไปได้มากกว่าที่เป็นอยู่ แน่นอนครับ ผมก็อยากจะให้ประเทศเรารวยขึ้น มันก็ส่งผลถึงประชาชนทั้งประเทศ เรามีจุดขายที่ดี เรามีประชาคมอาเซียนซึ่งกำลังจะกลายเป็นหนึ่งเดียว เป็นประเทศเดียวในปี ๒๐๑๕ ซึ่งผมคิดว่าในช่วงนั้นประเทศไทยประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนทั้งหมดก็จะมีการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม อย่างก้าวกระโดด ก็หวังว่าถ้าเราสามารถขยายตัวทางเศรษฐกิจ มีการเชื่อมทางเศรษฐกิจไปถึงประเทศต่าง ๆ รวมถึงประเทศที่เราทำกรอบข้อตกลงใน ๑๑ ประเทศวันนี้แล้วมันมีกรอบข้อตกลงอื่น ๆ ก็คิดว่าจะช่วยให้เรามีการพัฒนาเศรษฐกิจได้มากกว่าที่เป็นอยู่ แต่ทั้งนี้และทั้งนั้นก็ต้องการความชัดเจนในเรื่องของรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๙๐ ขอบคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี

นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม อรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมมีข้อที่จะติงในประเด็นอนุสัญญาเรื่องของการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อนเพียงสั้น ๆ เท่านั้นเองครับ แต่อยากจะฝากไปทางท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องครับ คือต้องเท้าความว่าประเด็นทั้งหมดที่มาคุยกันวันนี้เป็นเพราะว่าอนุสัญญาที่ท่านไปลงนามกับต่างประเทศนี่เป็นอนุสัญญาที่เป็นหนังสือสัญญาที่มีความสำคัญ มีผลผูกพันทางด้านการค้าอย่างมีนัยสำคัญ ตามมาตรา ๑๙๐ แล้วเราก็นำมาสู่การพิจารณาในสภาวันนี้ ซึ่งผมเองได้อ่านเอกสารเกือบหมด ผมว่าเรากำลังค่อนข้างจะทำในรูปแบบของพิธีกรรมมากเกินไป เพราะว่าลงไปดูเนื้อหาสาระแล้วเราควรจะได้รับคำชี้แจง

จากรัฐบาลที่มีรายละเอียดมากกว่านี้ หลักการของการยกเว้นเรื่องของการจัดเก็บภาษีซ้อน พูดง่าย ๆ ก็คือถ้าเราไปมีรายได้ในประเทศคู่ค้า ปรากฏว่าเราต้องจ่ายภาษีในประเทศเอ (A) เงินที่เราจ่ายภาษีในประเทศเอก็จะถูกนำมาเป็นเครดิตภาษีในประเทศถิ่นเกิดของเรา อย่างเช่นประเทศไทยเป็นต้น ก็คือไม่มีการเก็บภาษีจากฐานรายได้เดียวกันอย่างนี้นะครับ ก็เป็นการดีในการที่จะทำให้มีการค้าเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจริง ๆ แล้วหลากหลายประเทศที่นำมาขอในวันนี้ในรัฐสภาก็ใช้รูปแบบที่เป็นฟอร์แมท (Format) เดียวกันทั้งหมดครับ โดยเป็นรูปแบบที่โออีซีดีหรือยูเอ็น ทั้ง ๒ หน่วยงานเขาตั้งต้นแบบไว้ให้ เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นประเทศไหน ประเทศซิมบับเว ประเทศเอสโตเนีย หรือประเทศฟิลิปปินส์ ท่านก็ใช้รูปแบบที่มาจากฐานเดียวกันทั้งหมดครับ แต่มีข้อติงในหนังสือที่กระทรวงแต่ละกระทรวงที่รับผิดชอบทำมาครับ อย่างเช่นงานนี้กระทรวงการคลังรับผิดชอบเพราะเรื่องภาษีโดยตรง ไปดูในไส้ในของมันครับ ประทานโทษเถอะครับ คำแปลภาษาไทยของท่านแต่ละฉบับท่านยังแปลไม่เหมือนกันเลย เนื้อหานี้อ่านเข้าใจเหมือนกัน เท็กซ์ (Text) ภาษาอังกฤษเหมือนกันเปี๊ยะ แต่คำแปลภาษาไทยต่างกันครับ ซึ่งเวลาคนอ่านผมนึกว่าท่านมีการเปลี่ยนถ้อยคำ ต้องย้อนกลับไปดูภาษาอังกฤษเหมือนกัน เพราะเป็นแบบมาตรฐานที่โออีซีดีเขาเขียนมาให้แล้ว อันนี้ผมก็ฝากว่าท่านช่วยฝากไปยังกรมสรรพากร กระทรวงคลังที่ท่านกำกับดูแลว่าเวลาทำคำแปลในเรื่องเอกสารพวกนี้ขอให้อยู่ในรูปแบบมาตรฐานเดียวกันครับ ไม่อย่างนั้นคนอ่านอ่านแล้วจะงงครับ

ประการต่อมาครับ แต่ละประเทศนั้นมีจุดเด่น จุดด้อยที่มีความแตกต่าง ท่านควรที่จะยืนบอกในสภาว่าการที่ท่านไปทำกับประเทศฟิลิปปินส์มีข้อแตกต่างอะไรนอกเหนือไปจากแบบฟอร์มที่โออีซีดีหรือยูเอ็นให้ท่านเอาไว้ ผมอ่านดูนะครับ ท่านไม่ได้เขียนตัวที่เป็นไฮไลท์ (Highlight) ว่าประเทศฟิลิปปินส์เมื่อท่านลงนามไปแล้วในฉบับนี้มีผลผูกพันอย่างมีนัยสำคัญถึงต้องเข้าสภา หัวใจหลักประเทศไทยได้เปรียบเสียเปรียบอย่างไรในเชิงวิเคราะห์ และท่านจะมาอภิปรายในมุมของการประชุมลับก็ได้ ไม่มีปัญหาอะไร แต่การเขียนแบบนี้มันทำให้ท่านสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้รู้มากขึ้นว่าข้างในนี้มีอะไรบ้าง หลากหลายประเทศเลยในนี้ ซึ่งผมคิดว่าท่านควรจะพูดให้ละเอียดในแต่ละประเทศนั้น ๆ ครับว่าเราได้เปรียบเสียเปรียบอย่างไร และอะไรเป็นจุดสำคัญ และที่มากไปกว่านั้นก็คือว่าท่านไปตกลงกับประเทศใดเอาไว้ องค์กรภาคเอกชนไทยมีการรับรู้แค่ไหนครับ เช่นท่านกำลังจะไปเซ็นข้อตกลงกับประเทศซิมบับเว สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้ามีการรับรู้ มีการต่อยอดจากท่านไปมากน้อยแค่ไหน การเตรียมตัวของภาคเอกชนมีมากน้อยแค่ไหน คือถ้าเกิดว่ากระทรวงการคลังเองหรือกระทรวงการต่างประเทศทำตามที่โออีซีดีบอก ทำตามที่ยูเอ็นบอกโดยที่เราไม่รู้ว่าเรากำลังทำอะไรอยู่ ผมว่ามันไม่ค่อยสมควรนักนะครับ แล้วผมเองก็ยังติดใจนิด ๆ ซึ่งก็ไม่ทราบว่าเที่ยวนี้รัฐบาลท่านจะใช้วิธีการผ่านรวดเลย คือรับหรือไม่รับ หรือจะตั้งกรรมาธิการไม่ทราบครับ เพราะว่าผมพูดตามตรงนะครับว่าเที่ยวนี้พอเอามากางดูทั้งหมดแต่ละประเทศมีความสำคัญทีเดียว ก็อยากจะให้ท่านรัฐมนตรีนั้นได้มีโอกาสที่จะเล่าให้พวกเราฟังอีกสักนิด เพราะว่าพูดตรง ๆ ครับในหนังสือของท่านฝากบอกเลยครับ ช่วยกรุณาเน้นว่าจุดเด่นคืออะไรในประเทศนั้น ๆ จะเป็นประโยชน์มากในรัฐสภาแห่งนี้ เป็นการช่วยกันดูว่ามันขาดตกบกพร่องประการใด แต่วันนี้ท่านแปลเอกสารมาเขียนเหมือนกันหมดไว้ครับ แปลก็เหมือนบ้าง ไม่เหมือนบ้าง แต่ภาษาอังกฤษเหมือนกันหมด ไส้ในของแต่ละประเทศสาระสำคัญคืออะไร ผมอยากให้ท่านรัฐมนตรีนั้นมีโอกาสที่จะได้ยืนขึ้นแล้วก็พูดถึงรายละเอียดให้ชัดเจนในแต่ละรายประเทศ ขอขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนายแพทย์เหวง โตจิราการ ครับ

นายเหวง โตจิราการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์เหวง โตจิราการ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภา ผมในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อของพรรคเพื่อไทยด้วยนะครับ ผมสนับสนุนเห็นชอบด้วยกับกรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และความตกลงและอนุสัญญา จำนวน ๑๑ ฉบับ ก่อนอื่นผมต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า ผมขออนุญาตทำความชัดเจนในเรื่องนี้เสียก่อน เพราะผมนั่งฟังสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านอภิปราย ผมมีความเห็นว่าสมาชิกหลายท่านทำให้เกิดความไม่เข้าใจหรือเกิดความสับสน ดังนั้นในชั้นแรกผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านประธานก่อนว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งในการที่จะเอากรอบการเจรจาและข้อตกลงดังกล่าวผ่านการเห็นชอบของรัฐสภา เพราะว่าในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ เขียนอย่างนี้ครับ ก่อนนะครับ ก่อนการดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญา กรอบการเจรจาดังกล่าวนี้เป็นหนังสือสัญญาทั้งสิ้น เพราะว่าเป็นข้อเสนอและข้อสนองที่ถูกต้องตรงกัน ดังนั้นเป็นหนังสือสัญญาอย่างแน่นอน ทีนี้ก่อนที่จะไปทำหนังสือสัญญา ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ รัฐธรรมนูญบังคับเอาไว้ครับ กำหนดเอาไว้ว่าก่อนการดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญากับนานาประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศตามวรรคสอง คณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูล จึงกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับว่าหนังสือทั้ง ๑๑ เล่มที่ได้แจกเป็นคู่มือให้สมาชิกรัฐสภา ต้องขอบคุณเจ้าหน้าที่และขอบคุณทางรัฐบาลด้วยนะครับว่าให้ข้อมูลครับ ให้รายละเอียดของแต่ละประเทศ ซึ่งต้องกราบเรียนในชั้นนี้นะครับว่าแต่ละประเทศมีลักษณะพิเศษเฉพาะของประเทศโดยที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้นที่มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านตั้งข้อสังเกตประเทศโน้น ประเทศนี้ ผมเชื่อแน่ว่าถ้าสมาชิกมีความจริงใจท่านต้องยอมรับความจริงข้อหนึ่งก็คือว่าแต่ละประเทศมีความเป็นจริงไม่เหมือนกันนะครับ มีลักษณะพิเศษเฉพาะประเทศ ----------

ดังนั้นจะทำให้กรอบอนุสัญญาตรงกันทุกตัวอักษรเป็นไปไม่ได้ครับ แต่เนื้อความใหญ่ ๆ สมาชิกหลายท่านก็บอกไปแล้วว่าเราใช้มาตรฐานสากลคือมาตรฐานของสหประชาชาติ มาตรฐานของโออีซีดีหรือยูเอ็นมาเป็นตัวทำร่างกรอบการเจรจาอันนี้ คือกรอบการเจรจาอนุสัญญาเรามีมาตรฐานทางสากลกำหนดไว้แล้วครับ แต่ในมาตรฐานสากลดังกล่าวนี้มีลักษณะทั่วไปแต่ละประเทศจะมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง ดังนั้นจึงเติมลักษณะพิเศษของแต่ละประเทศเข้าไปในแต่ละเล่มของอนุสัญญาดังกล่าว จึงเป็นที่มาว่าทำไมรายละเอียดของแต่ละประเทศจึงไม่เหมือนกันนะครับ ผมขออนุญาตต่อนะครับท่านประธานครับว่าก่อนการดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญาคณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูล ผมได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้ว แล้วจัดให้มีการรับฟังความเห็นของประชาชน ซึ่งอันนี้ทางรัฐบาลก็จะได้ดำเนินการต่อไปนะครับ แล้วต้องชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับหนังสือสัญญานั้นในการนี้ ซึ่งวันนี้ก็เป็นวาระที่รัฐบาลชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับหนังสือสัญญาในการนี้ แล้วก็ให้คณะรัฐมนตรีเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบด้วย จึงเป็นที่มาที่ไปในการที่จะนำทั้ง ๑๑ ร่าง เข้ามาขอความเห็นชอบจากรัฐสภา ดังนั้นเมื่อกราบเรียนท่านประธานชัดเจนอย่างนี้แล้ว ผมจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะไม่มีสมาชิกผู้ใดมาตั้งข้อสงสัยหรือทำให้ประชาชนที่รับฟังการอภิปรายของเราในรัฐสภาในวันนี้เกิดความสับสนอลหม่านขึ้นนะครับว่าทำไมรัฐบาลจะต้องนำกรอบการเจรจาทั้ง ๑๑ กรอบดังกล่าวมาขอการอนุมัติจากที่ประชุมรัฐสภาแล้วต้องกราบเรียนเพื่อความชัดเจนต่อว่าอนุสัญญาทั้ง ๑๑ ฉบับดังกล่าวนี้มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง ดังนั้นจึงเข้าในมาตรา ๑๙๐ อย่างสิ้นเชิง มีสมาชิกหลายท่านตั้งข้อสังเกตว่าทำไมรัฐบาลชุดนี้ไม่ทำหนังสืออนุสัญญากับประเทศใหญ่ ๆ แล้วก็ท่านพยายามจะชี้บอกว่าที่นำเสนอเข้ามามีแต่ประเทศเล็ก ๆ ทั้งนั้น ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพนะครับว่าขออนุญาตให้ท่านสมาชิกได้โปรดไปอ่านเอกสารประกอบการอภิปรายในวันนี้ท่านจะพบว่าในนี้ยืนยันชัดเจนว่าประเทศไทยได้มีความตกลงหรืออนุสัญญาภาษีซ้ำซ้อนกับประเทศใหญ่ ๆ ทั้งหลายไปแล้วทั้งหมด ๕๕ ประเทศ ขออนุญาตหยิบยกบางประเทศกราบเรียนท่านประธานนะครับ อาทิเช่น ประเทศเยอรมัน ประเทศฝรั่งเศส ประเทศสิงคโปร์ ประเทศเนเธอร์แลนด์ ประเทศเกาหลี ประเทศอิตาลี ประเทศเบลเยียม ประเทศอังกฤษ ในนี้ก็มีประเทศฟิลิปปินส์ด้วยนะครับ แต่ว่าอาจจะมีบางส่วนที่มีความจำเป็นที่จะต้องมาขออนุญาตท่านประธานเพิ่มเติม

ในเรื่องนี้ผมต้องกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้นะครับว่าการทำอนุสัญญาหรือความตกลง ๑๑ ฉบับดังกล่าว ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย แล้วเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการค้าและเศรษฐกิจโลกทั้งสิ้น ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานนะครับ สาระสำคัญในอนุสัญญานี้ก็คือว่ายกเว้นการเก็บภาษีซ้ำซ้อนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้ แล้วก็ป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีระหว่างประเทศคู่สัญญา เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ อนุสัญญาทั้ง ๑๑ ฉบับดังกล่าวนี้จะทำให้เกิดประโยชน์และมีวัตถุประสงค์ดังที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานสั้น ๆ ดังต่อไปนี้

อันที่ ๑ ก็คือว่าเป็นการขจัดหรือบรรเทาภาระภาษีซ้ำซ้อนซึ่งเป็นอุปสรรคของการลงทุนระหว่างประเทศให้หมดไประดับหนึ่ง ซึ่งหากเราสามารถที่จะลดภาระภาษีซึ่งเป็นต้นทุนอย่างหนึ่งที่สำคัญของนักธุรกิจก็จะทำให้ธุรกิจสามารถที่จะเจริญเติบโตได้อย่างมีความแข็งแกร่งนะครับ เป็นการลดภาระของนักลงทุนให้ลดต่ำลงนะครับ

อันที่ ๒ ก็ทำให้เกิดหลักประกันในการเสียภาษีที่แน่นอนและชัดเจนซึ่งเป็นการเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุนทำให้นักลงทุนเกิดความมั่นใจในการลงทุนระหว่างประเทศ ดังนั้นอนุสัญญาหรือความตกลงจึงจะเป็นเครื่องช่วยดึงดูดหรือจูงใจให้มีการลงทุนระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้นนะครับ

ประการที่ ๓ ก็คือว่าส่งเสริมให้มีการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนและเทคโนโลยีระหว่างประเทศได้มากขึ้น เพราะในเมื่อเราได้ช่วยนักธุรกิจทั้งหลายเขาแก้ไขปัญหาเรื่องการเก็บภาษีซ้ำซ้อนแล้วนักธุรกิจเขาจะมีความมั่นใจ เพราะฉะนั้นการไหลของเงินทุนก็จะเป็นไปอย่างสะดวก รวดเร็ว และมีขนาดใหญ่ยิ่งขึ้น รวมทั้งเทคโนโลยีด้วยครับ การยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่การบิน ท่านประธานครับ ซึ่งผมดีใจมากเพราะผมก็เป็นสมาชิกใหม่ของรัฐสภาก็เพิ่งมาทราบนะครับว่ามีการยกเว้นการเก็บภาษีเงินได้แก่การบินระหว่างประเทศ นอกจากนี้แล้วมีการลดภาษีเงินได้ให้กับกิจการการเดินเรือตามข้อตกลงของอนุสัญญาอันนี้นะครับ ท่านประธานคงจะเล็งเห็นครับว่าในเมื่อมีการยกเว้นภาษีเงินได้แก่การบินระหว่างประเทศและมีการลดภาษีเงินได้ให้กับกิจการการเดินเรือนี้ย่อมสนับสนุนให้มีการขนส่งระหว่างประเทศเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว แล้วก็ในระดับที่สูงยิ่งขึ้น อันนี้ก็ทำให้เศรษฐกิจไม่เพียงแต่ของประเทศไทย แต่ของโลกด้วยนะครับ ก็จะรุดหน้าไป แล้วจะได้แก้ปัญหาเศรษฐกิจของโลกได้ นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการเรื่องการเพิ่มศักยภาพของประเทศไทยในการที่จะแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคข้างเคียง ตรงนี้ต้องกราบเรียนท่านประธานก่อนครับว่าการที่เราต้องการเพิ่มศักยภาพของประเทศไทยในการแข่งขันกับประเทศข้างเคียงมิได้หมายความว่า เรามีเจตนาในการที่จะเป็นศัตรูหรือเป็นปรปักษ์กับประเทศข้างเคียง มิได้ครับ เพราะในวันนี้โลกเป็นโลกของการแข่งขันทางธุรกิจทั้งสิ้น ดังนั้นเรามีความจำเป็นในการที่จะเพิ่มศักยภาพของเรา หากเราไม่เพิ่มศักยภาพของเราแล้วก็จะทำให้ประเทศข้างเคียงเขาแซงหน้าเราในเรื่องศักยภาพในการแข่งขัน แล้วเราก็จะกลายเป็นประเทศที่ล้าหลัง ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายให้กับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทั่วทั้งประเทศ เป็นการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านภาษีระหว่างประเทศด้วยนะครับ กำหนดให้หน่วยจัดเก็บภาษีของประเทศคู่สัญญาสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลทางภาษีระหว่างกันแล้วทำให้มีการตกลงระหว่างกัน แล้วทำให้เกิดมีความสัมพันธ์ฉันท์มิตร คือทางการค้าต้องใช้วิธีการเจรจานะครับ ทางการค้าไม่สมควรจะใช้วิธีการขู่เข็ญบังคับหรือใช้วิธีการรุนแรงประการใดทั้งสิน ดังนั้นอนุสัญญาทั้ง ๑๑ ฉบับดังกล่าวก็จะสามารถส่งเสริมทำให้มีการเจรจาแลกเปลี่ยนข้อมูลทางภาษีระหว่างกัน และในท้ายที่สุดนี้นะครับ

ข้อสำคัญประการต่อมา ก็คือว่าจะทำให้ความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศไทยกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกเป็นไปในทางที่ดีขึ้น อนุสัญญาที่มากราบเรียนท่านประธาน แล้วก็ให้ทางรัฐสภาพิจารณามีขอบข่ายไม่ใช่ว่ากว้างขวางจนหาสุดประมาณมิได้มิได้นะครับ อนุสัญญาหรือความตกลงให้ใช้กับผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยหรือประเทศคู่สัญญาเท่านั้นเอง หรือทั้ง ๒ ประเทศ แล้วให้ใช้บังคับกับภาษีที่เก็บจากฐานเงินได้เท่านั้นเอง แล้วก็อำนาจในการบริหารจัดเก็บภาษีเฉพาะเรื่องเงินได้เป็นการให้อำนาจในการบริหารจัดเก็บภาษีเงินได้สำหรับประเทศแหล่งเงินได้และประเทศถิ่นที่อยู่ที่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาเท่านั้นเอง ดังนั้นอนุสัญญาที่นำมากราบเรียนท่านประธานเพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภาจึงมีขอบ มีอำนาจ มีขีดคั่นของอำนาจอยู่ แล้วอย่างที่ผมได้กราบเรียนไปแล้วทั้งหมดนี้เป็นไปตามหลักสากลซึ่งเป็นที่ยอมรับกันแล้ว อำนาจที่เกิดขึ้นเป็นอำนาจในการลดหรือยกเว้นอัตราภาษีบางประเภทเงินได้ เป็นการบรรเทาภาระภาษีให้กับผู้เสียภาษีซึ่งอยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญาซึ่งอาจจะทำให้เกิดการเสียภาษีเงินได้ทีเดียวซ้ำซ้อนไปใน ๒ ประเทศ ดังนั้นวิธีการต้องกราบเรียนท่านประธานนะครับ วิธีการขจัดภาษีซ้ำซ้อนก็คือใช้วิธีการเครดิตภาษีนะครับ อาทิเช่นอนุสัญญาจะอนุญาตยอมให้ผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ของตนนำภาษีที่หักไว้อีกประเทศหนึ่ง ก็คือประเทศแหล่งเงินได้มาหักออกจากภาษีที่ต้องชำระในประเทศตนเท่ากับที่ได้ชำระจริงไว้ในประเทศแหล่งเงินได้ ตรงนี้ชัดเจนนะครับแต่ต้องไม่เกินกว่าจำนวนเงินภาษีที่คำนวณได้ในประเทศของตน ดังนั้นโดยสรุปรวมแล้วจึงกราบเรียนท่านประธานนะครับว่าผมเห็นชอบด้วยกับกรอบอนุสัญญาทั้ง ๑๑ ฉบับแล้วก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าสมาชิกรัฐสภาทุกท่านก็คงจะเห็นชอบด้วยตามผมด้วยนะครับกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประเสริฐครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม ประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตได้นำเรียนหารือกับท่านประธานในการอภิปรายนะครับ คือกระผมเข้าใจว่าหลังจากท่านศุภชัย ใจสมุทร ท่านได้อภิปรายในเรื่องอนุสนธิสัญญาต่าง ๆ แล้ว ผมเข้าใจว่าจะไม่มีผู้ใดอภิปรายอีก แล้วผมเห็นว่าเนื้อหาสาระ ตลอดจนหลาย ๆ ร่างอนุสนธิสัญญามีลักษณะคล้ายกัน แล้วก็ได้เนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อที่รัฐสภาจะตัดสินใจ ผมเลยอยากหารือท่านประธานว่าถ้าหลังจากที่ท่านศุภชัย ใจสมุทร ท่านได้อภิปรายแล้ว ให้ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงแล้ว ถ้าไม่มีผู้ใดอภิปรายอีก ผมอยากจะเสนอแนะท่านประธานให้ปิดการอภิปรายเป็นการหารือท่านประธานนะครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ผมขอหารือที่ประชุมเลยนะครับที่ประชุมเห็นด้วยไหมครับหลังจากท่านศุภชัยอภิปรายจบแล้วและท่านรัฐมนตรีตอบเราก็จะได้ปิดอภิปรายแล้วลงมติ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น เชิญครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกรัฐสภาครับ ผมไม่ขัดข้องครับ แต่เท่าที่ผมนั่งฟังตลอดก็อยากฟังคำชี้แจงจากรัฐมนตรีเป็นหลัก เพราะมีเพื่อนสมาชิกตั้งคำถามไว้หลายประการมาก ปัญหาอย่างเดียวก็คือเมื่อรัฐมนตรีท่านชี้แจงแล้วเพื่อนสมาชิกที่ยกคำถามขึ้นบางประเด็นเป็นเรื่องที่สำคัญก่อนการลงมติ ผมคิดว่าการชี้แจงต้องชัดเจนและต้องเปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกที่ติดใจได้ซักถามถึงรายละเอียด ขอบคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ครับ มีท่านอื่นอีกไหมครับ เชิญครับ เดี๋ยวท่านศุภชัยจะได้อภิปรายนะครับ เชิญครับ

นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม พุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ ตอนแรกก็พยายามจะตั้งใจฟังหลาย ๆ ท่านที่พยายามอภิปรายในเรื่องนี้ แต่ต้องเรียนว่ามีความสับสนแล้วก็มีความตั้งใจอยากจะให้ทางท่านรัฐมนตรีได้ตอบด้วย เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมาก คือเมื่อเราเห็นกรอบที่ทางรัฐบาลได้เสนอ

เข้ามาในครั้งนี้ผมก็พยายามไปเปิดอ่านดูหลายรอบ พอมาดูในเล่มสีน้ำตาลที่เป็นกรอบการเจรจาในหน้าสุดท้าย

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวนะครับท่าน ตอนนี้กำลังหารือเรื่องจะปิดอภิปรายนะครับ เชิญคุณหมอวรงค์ครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์วรงค์ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก จริง ๆ แล้วอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมาก วันนี้รัฐบาลเสนอกรอบเข้ามาพิจารณาทั้งหมด ๑๑ ประเด็น ๑๑ เรื่อง มี ๑ กรอบ แล้วก็มีข้อตกลงอีก ๑๐ ข้อตกลง แล้วก็ข้อตกลงที่เกี่ยวข้องมันหลายประเทศมาก ผมเองเรียนท่านประธานแล้วว่ายังมีประเด็นที่อยากจะพูดเพื่อซักถามรัฐมนตรี แต่เมื่อสักครู่ผมถามแค่ประเด็นเดียวผมนึกว่ารัฐมนตรีจะตอบก่อนแล้วผมก็จะได้เอาข้อสงสัยผมซักถาม ผมก็เลยอยากขอให้พวกผมได้ถามในประเด็นต่าง ๆ แต่ละประเทศให้มันชัดเจน เพราะตัวผมเองก็พลาดไปนิดหนึ่งผมเข้าใจว่ารัฐมนตรีจะตอบผมในประเด็นที่ผมถามก่อน พอดีรัฐมนตรีไม่ตอบผมก็เลยรอจังหวะเพื่อจะขึ้นอภิปรายอีกครั้งหนึ่งในประเด็นที่ผมจะซักถาม

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ตกลงเอาอย่างนี้นะครับ เดี๋ยวผมให้ท่านศุภชัยอภิปรายเสร็จแล้วให้ท่านรัฐมนตรีตอบ เชิญคุณหมอครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ ผม นายแพทย์วรงค์ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก เพื่อให้เกิดความชัดเจน หลังจากที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงแล้วท่านประธานต้องให้โอกาสพวกผมได้ซักถามในประเด็นที่ยังค้างอยู่นะครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ได้ครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ขอบคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านศุภชัยครับ

นายศุภชัย ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมยืนรอพลาง ๆ ได้ครับ เพราะอย่างไรก็เป็นคนสุดท้ายอยู่แล้ว ถ้าไม่ใช่คนสุดท้ายขอถอนคำพูดครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนริศครับ

นายนริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขณะนี้ยังมีผู้อภิปรายจากพรรคประชาธิปัตย์อยู่อีกจำนวนหนึ่งครับ ยังไม่หมดครับท่านประธาน ซึ่งเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่พวกผมได้อภิปรายด้วยความตั้งใจ เตรียมตัวกันมาตั้งแต่ต้นแล้วก็เหลือผู้อภิปรายอีกส่วนหนึ่งซึ่งก็ไม่ควรจำกัดสิทธิของสมาชิก ก็อยากให้อภิปรายให้จบสิ้นก่อนแล้วท่านรัฐมนตรีจะตอบ แล้วถ้ามีติดใจอีกก็ให้เพื่อนสมาชิกได้ใช้สิทธิในส่วนนั้นด้วยนะครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประเสริฐไม่ติดใจนะครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ประเสริฐ จันทรรวงทอง ไม่ติดใจครับ แต่หลังจากที่ท่านศุภชัยอภิปรายจบ อยากให้ท่านรัฐมนตรีได้ตอบครับท่านประธาน

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ตกลงก็เป็นตามนั้นนะครับ ผมได้เรียนท่านรัฐมนตรีแล้วเหมือนกันเมื่อกี้เรื่องให้ท่านตอบนะครับ ท่านมีอะไรอีกครับ

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยะลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านครับ ก็เข้าใจตรงกันนะครับว่าหลังจากท่านศุภชัย อภิปรายจบ และเนื่องจากตั้งแต่เช้ามาจนถึงปัจจุบันท่านรัฐมนตรีก็จดประเด็นไว้เยอะ ก็ให้ท่านรัฐมนตรีตอบให้จบในตอนต้นไปก่อน แล้วหลังจากรัฐมนตรีตอบเสร็จก็จะมีสมาชิกจากซีกพรรคประชาธิปัตย์ที่ยังแสดงความจำนงและยังไม่ได้อภิปรายจะอภิปรายต่ออีกจำนวนหนึ่ง แล้วก็สมาชิกที่ได้อภิปรายไปแล้วถ้ามีข้อติดใจที่จะต้องซักถามท่านรัฐมนตรีต่อก็ต้องเปิดโอกาสให้ได้ซักถาม เพราะกฎหมายที่นำเข้ามาเสนอนี้เกี่ยวพันกับ ๑๐ ประเทศ และความจริงก็เกี่ยวพันกับพ่อค้า ซึ่งเป็นประโยชน์กับคนไทยทุกคนที่จำเป็นจะต้อง

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เข้าใจตรงกันแล้วนะครับ เดี๋ยวกรุณามาแจ้งชื่อด้วยนะครับ ท่านที่ประสงค์จะอภิปรายนะครับ

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : จะทยอยครับ เพราะเนื่องจากบางท่านกำลังเตรียมตัวอยู่ครับ ขอบคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ได้ครับ ไม่เป็นอะไรครับ เชิญท่านศุภชัยครับ

นายศุภชัย ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ศุภชัย ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ วันนี้รัฐบาลได้มีการเสนอสิ่งที่จะต้องให้ที่ประชุมแห่งนี้ คือที่ประชุมแห่งรัฐสภาได้พิจารณาให้อำนาจรัฐบาลเพื่อจะไปดำเนินการเกี่ยวกับการเจรจาทำความตกลงกับต่างประเทศอีก ๑๐ ประเทศ ซึ่งตรงนี้ถ้าพูดกันในเชิงกฎหมายแล้วก็ถือได้ว่าเป็นกฎหมายระหว่างประเทศ เป็นกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งในโครงสร้างของกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ หรืออินเตอร์เนชันแนล เทรด ลอว์ (International trade law) เราจะแบ่งเป็น ๒ ส่วน

ส่วนหนึ่ง ก็คือเป็นกฎหมายการค้าระหว่างประเทศภาคเอกชนที่เรียกว่า ไพรเวท อินเตอร์เนชันแนล เทรด ลอว์ (Private international trade law) ซึ่งเป็นเรื่อง

มุ่งเจตนาในการที่จะออกมาเพื่อเป็นการบังคับกันระหว่างเอกชนกับเอกชน กฎหมายเหล่านั้นก็เป็นเรื่องของกฎหมายภายในที่ต้องการที่จะทำให้ส่งเสริมให้การค้า การขายกันระหว่างประเทศมีความคล่องตัวอำนวยความสะดวก ส่งเสริมให้การทำธุรกิจระหว่างกันภายในประเทศสามารถที่จะดำเนินการได้เป็นอย่างดีและก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้ประกอบการต่อไปทั้งภายในประเทศเองและต่างประเทศ กฎหมายเหล่านั้นก็มีเช่นกฎหมายเกี่ยวกับการซื้อขายระหว่างประเทศ หรือเป็นอินเตอร์เนชันแนล เซลส (International sales) กฎหมายเกี่ยวกับเรื่องการรับขนระหว่างประเทศ หรืออินเตอร์เนชันแนล แคริเอจ (International carriage) กฎหมายเกี่ยวกับเรื่องของการเงินและการชำระราคาหรือไฟแนนซ์ซิ่ง แอนด์ เพเมนท์ (Financing and payment) เรื่องของกฎหมายประกันภัยทางทะเล เรื่องของกฎหมายวิธีการระงับข้อพิพาท หรือกฎหมายขัดกัน หรือคอนฟลิค ออฟ ลอว์ (Conflict of law) อันนี้ก็เป็นเรื่องของกฎหมายที่ออกมาก็เพื่อที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้การค้าการขายมันเป็นไปด้วยดี ส่วนกฎหมายที่เรากำลังคุยกันนี้ก็ถือว่าเป็นกฎหมายการค้าระหว่างประเทศที่เป็นมหาชน กฎหมายมหาชนก็เป็นกฎหมายที่มุ่งหวังที่จะมีการบังคับเป็นกฎหมายเป็นข้อตกลงหรือเป็นกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ไม่ใช่เป็นเพียงระดับภายในเท่านั้น แต่เป็นเรื่องของระดับระหว่างประเทศ เรื่องของอนุสัญญาอะไรต่าง ๆ เป็นเรื่องของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับเอกชน เพราะฉะนั้นกฎหมายเหล่านั้นก็เป็นเรื่อง เช่นกฎหมายการค้าขององค์การการค้าโลกหรือดับเบิลยูทีโอ เรื่องของแกตต์ ซึ่งว่าด้วยวิธีการเรื่องของการคิดอัตราภาษีศุลกากรและการค้า เรื่องที่เรากำลังคุยกันอยู่ก็เป็นเรื่องหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายระหว่างประเทศภาคมหาชน หรือเป็นอินเตอร์เนชันแนล เทรด ลอว์ เรื่องของพระราชบัญญัติหรือความตกลงเกี่ยวกับเรื่องภาษีซ้อน การเก็บภาษีซ้อน เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่าเป็นอะกรีเมนท์ ฟอร์ อะวอยเดนซ์ ออฟ ดับเบิล แทคเซชัน (Agreement for Avoidance of Double Taxation) นี้----------

จริง ๆ แล้วไม่ใช่เป็นเรื่องใหม่ แต่เป็นเรื่องเก่าที่จริง ๆ ประเทศไทยเองก็เริ่มที่ไปทำความตกลงเป็นลักษณะเป็นอนุสัญญากับประเทศอื่นมานานแล้ว จริง ๆ ประเทศไทยก็ได้มีการไปทำอนุสัญญาเรื่องภาษีซ้อนกับประเทศนอร์เวย์มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๗ และได้มีการทำเรื่อยมา รวมจนถึงเวลานี้เป็น ๓๓ ประเทศแล้ว เพราะฉะนั้นวันนี้ผมถือว่าเรื่องที่ท่านกำลังเสนอมาไม่ใช่เรื่องใหม่ ถามว่าภาษีซ้อนหรืออนุสัญญาเพื่อเว้นการเก็บภาษีซ้อนมันก็คือการทำเพื่อรองรับเรื่องของการที่มีการโยกย้ายเงิน โยกย้ายการลงทุนในตลาดทุน หรือตลาดเงินไปลงทุนย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศต่าง ๆ คำถามก็คือเมื่อนักธุรกิจเราไปลงทุนที่ต่างประเทศแล้วก่อให้เกิดรายได้ขึ้นมาจำนวนหนึ่ง แล้วเขาต้องเสียภาษีไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่เกิดขึ้นเป็นภาษีเงินได้ในประเทศนั้น เมื่อเขาเสียภาษีแล้วคำถามก็คือเมื่อโอนรายได้กลับมายังประเทศของตัวเองยังต้องมีการเสียภาษีอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งตรงนี้มันจะต้องหาวิธีการในการที่จะขจัดไม่ให้มีภาระค่าภาษีซ้ำซ้อนให้มันหมดไป ต้องขจัดเพื่อเป็นการส่งเสริมการลงทุนทำให้นักธุรกิจ ผู้ประกอบการในการที่ไปลงทุนก่อให้เกิดรายได้นำเงินเข้าประเทศนี่จะต้องไม่รับภาระเกินสมควร เพราะฉะนั้นแนวคิดตรงนี้เป็นแนวคิดที่เหมือนกันทั่วโลก แล้วผมคิดว่าเรื่องที่ท่านกำลังเสนอมาก็ไม่ใช่เป็นเรื่องแปลกไม่ใช่เป็นเรื่องใหม่ แต่เป็นเรื่องที่สภาต้องพิจารณาเรื่องของการให้อำนาจต่างหาก สิ่งที่ท่านกำลังเสนอมาผมเชื่อว่าวันนี้ท่านก็ตั้งใจในการที่จะเข้าคุ้มครองนักธุรกิจของประเทศเราเป็นหลัก ถามว่าทำไมเป็นอย่างนั้น ผมเชื่อว่าหลายประเทศที่ท่านกำลังจะไปทำอนุสัญญาด้วยกันนี่ก็ล้วนแล้วแต่เป็นประเทศที่ ถ้าผมคิดเอาเองก็อาจจะเป็นตัวเลขที่คิดผิดก็ได้ ก็คือว่าผมเชื่อว่าในระหว่างนักธุรกิจเราไปลงทุนยังประเทศเขา กับนักธุรกิจเขามาลงในประเทศเราผมเข้าใจว่าสิ่งที่มีนี่ก็หมายถึงว่าของเราน่าจะไปลงทุนยังประเทศนั้น ๆ มากกว่า นั่นก็คือการที่ท่านได้ทำอนุสัญญา จะทำอนุสัญญากับประเทศเหล่านั้นนี่ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์กับนักธุรกิจไทย และผมคิดว่าในอนาคตข้างหน้าความสะดวกในสิ่งที่เราได้ร่วมกันทำให้กับนักธุรกิจก็จะเป็นประโยชน์ในการที่ทำให้เขาได้ลงทุนในต่างประเทศและนำเงินกลับเข้าประเทศไทยโดยไม่ต้องเสียภาษีซ้ำซ้อน แน่นอนครับ เรื่องของการเสียภาษี วิธีการขจัดเรื่องของภาษีซ้อนนี่ผมว่าท่านรัฐมนตรีก็คงทราบดีว่ามันมีทั้งการยกเว้น ก็คือกลับมาแล้วไม่ต้องเสียอีก หรือมีเรื่องของการเครดิตภาษี ซึ่งมันมีวิธีการหลายวิธีการ แต่สิ่งที่อยากจะฝากก็คือว่ากรอบเจรจาที่ท่านจะต้องไปเจรจามันต้องครอบคลุมทุก ๆ เรื่อง ว่ารายได้ที่มันเกิดขึ้น

มันควรจะครอบคลุมถึงเรื่องอะไรบ้าง เรื่องของกำไรจากธุรกิจ เงินปันผล ดอกเบี้ย ค่าสิทธิ ผลจากการลงทุนเป็นอย่างไรนี่ท่านต้องไปดูให้ละเอียด ในเรื่องของตัวบุคคลจะเป็นอย่างไร เรื่องของนิติบุคคลจะเป็นอย่างไรท่านต้องไปดูครอบคลุม แม้กระทั่งเรื่องของค่าป่วยการของกรรมการ เรื่องอะไรต่าง ๆ เงินบำเหน็จบำนาญ ซึ่งเหล่านั้นถามว่ามันมีสิ่งที่จะต้องครอบคลุมหรือไม่ มันก็อยู่ที่ท่านไปเจรจา วันนี้ต้องบอกว่าหน้าที่นี้เป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหาร แต่ท่านมาขอว่าวันนี้ท่านจะไปใช้อำนาจตรงนี้ซึ่งสภาต้องขออนุญาต ซึ่งผมก็ยังสงสัยว่าก่อนหน้านี้เรามีการเจรจากับประเทศต่าง ๆ มีอนุสัญญาเซ็นกันตั้ง ๓๓ ประเทศมาตั้งนานแล้ว ก็คือประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศแคนนาดา ประเทศออสเตรเลีย แอฟริกาใต้ ประเทศต่าง ๆ ในยุโรป ๑๖ ประเทศ ประเทศต่าง ๆ ในทวีปเอเชีย ๑๓ ประเทศ ล่าสุดก็คือประเทศลาว เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๐ ผมยังสงสัยว่าตอนนั้นนี่รัฐบาลแต่ละรัฐบาลก็ไปเจรจาโดยไม่มาขอสภาหรือเปล่าในเรื่องเหล่านี้ เพราะฉะนั้นวันนี้ผมเชื่อว่าในที่สุดแล้วรัฐสภาแห่งนี้ก็คงจะมอบให้ท่านไป แต่สิ่งที่อยากจะฝากบอกก็คือว่าวันนี้สิ่งที่ท่านจะต้องไปเจรจาให้ได้ประโยชน์ ต้องให้ได้ประโยชน์สูงสุดกับเรากับการเป็นคู่ค้ากันของนักธุรกิจทั้ง ๒ ประเทศที่ลงทุนกัน ----------

ผมเชื่อว่าวันนี้สิ่งที่ทางภาคราชการกำลังทำอยู่ให้ท่าน นำเสนอท่านรัฐมนตรีมาเสนอต่อที่สภาแห่งนี้ก็คงมีข้อมูลครบถ้วน สิ่งที่อยากจะฝากบอกกับรัฐมนตรีผ่านท่านประธานไปก็คือว่าอะไรที่เป็นข้อสงสัยที่ทางสมาชิกถาม ผมเชื่อว่าท่านก็คงจะต้องตอบหมด เรื่องต่าง ๆ ซึ่งท่านจะต้องเข้าไปชี้แจงรายละเอียดด้วยว่ากรอบที่ท่านจะต้องไปเจรจาที่จะให้ได้มาเป็นอนุสัญญามันจะต้องดูละเอียดว่ามีเกณฑ์กำหนดการเสียภาษีมันมีอย่างไร เข้าไปลึกถึงสถานประกอบการ เรื่องของที่มันถาวร เรื่องของสำนักงานตัวแทน เรื่องของรายได้ต่าง ๆ กำไรจากธุรกิจ มีวิธีคิดกันในเรื่องของการหักภาษีเท่าไร เพราะตรงนี้เป็นการขจัด แต่ไม่ได้หมายความว่าคงหมดสิ้นไป แต่อย่าให้อนุสัญญาที่ท่านไปเจรจามามันจะสามารถทำให้มีปัญหากับผู้ที่เข้าไปประกอบธุรกิจซึ่งผมคิดว่าท่านก็คงไม่ต้องการนะครับ เพราะฉะนั้นก็ต้องเรียนว่าถ้าท่านสามารถที่จะไปดำเนินการในการเข้าไปเจรจาก่อประโยชน์สูงสุดให้ผมเองผมพร้อมที่จะสนับสนุนให้รัฐบาลดำเนินการตรงนี้เพื่อเป็นประโยชน์กับผู้ประกอบการที่ไปลงทุนในต่างประเทศ หรือว่านักธุรกิจจากประเทศนั้น ๆ มาลงทุนในประเทศของเราครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภาได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม ทนุศักดิ์ เล็กอุทัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ พรรคเพื่อไทย ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง จากการฟังการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ผมคิดว่าตัวผมเอง รัฐบาล และข้าราชการที่เกี่ยวข้องได้รับประโยชน์เป็นอย่างยิ่งครับ เพราะว่ามีมากมายหลายประเด็นซึ่งจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์เป็นอย่างยิ่งครับ มีเรื่องที่สำคัญมาก ๆ ที่อยากจะตอบก่อนอื่นนะครับ ก็คือคำถามของคุณหมอวรงค์ แล้วขณะเดียวกันก็มีคำถามของ ส.ว. ท่านวิชาญ ซึ่งเป็นลักษณะคล้ายคลึงกันสงสัยในเรื่องของกรอบการเจรจาต่าง ๆ ก็ขอกราบเรียนอย่างนี้ว่าในส่วนของกรอบการเจรจาที่เสนอมาในครั้งนี้เป็นการนำเสนอเพื่อขอความเห็นชอบในการเจรจาครั้งต่อไปที่ยังไม่ได้ดำเนินการ ซึ่งเป็นการขอกรอบการเจรจาตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ที่เขียนบอกไว้ว่าการใดที่เกี่ยวกับการจัดทำ หรือดำเนินการตามหนังสือสัญญาที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ให้เป็นอันใช้ได้ และมิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม มาใช้บังคับ แต่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม มาใช้บังคับสำหรับการดำเนินการที่ยังคงค้างอยู่และคงดำเนินการต่อไป กราบเรียนว่าที่ตอบอย่างนี้ก็คืออนุสัญญา ๑๑ ฉบับนี้ ๑๐ ฉบับหลังเป็นการดำเนินการที่เสร็จสิ้นแล้วก่อนกฎหมายรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ จะบังคับใช้ จึงเป็นการเอาผลการเจรจามาขออนุมัติสภาแห่งนี้เพื่อนำไปใช้โดยให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๕ (๕) ตามที่ผมได้กราบเรียนไปเมื่อสักครู่นี้นะครับ

ส่วนอันแรกข้อที่ ๑ ตามข้อสงสัยของคุณหมอ ก็เป็นเรื่องของการขอกรอบจริง ๆ ผมเองก่อนที่จะตอบในเรื่องอื่น ๆ ผมคิดว่ามันมีสิ่งที่ผมเตรียมไว้แล้วอยากจะชี้แจงต่อท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติให้เห็นถึงประโยชน์ที่ประเทศจะได้รับ พ่อค้า นักธุรกิจจะได้รับ ก่อนที่จะตอบคำถามทั้งหลายให้สภานี้ได้รับทราบ ขออนุญาตว่าจะเสนอผ่านจอโทรทัศน์นี้ขอเชิญห้องโสตครับ มีอยู่แค่ ๔ แผ่นสั้น ๆ ครับ

(เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการเปิดพรีเซนเทชัน)

นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : เป็นวิธีการตัวอย่างของการขจัดภาษีซ้อนนะครับ ขั้นตอนในการขจัดภาษีซ้อน ก็คือนำรายได้ รายจ่ายทั้งหมด ทั้งในและต่างประเทศมาคำนวณเงินได้สุทธิแล้วก็คำนวณภาระภาษีตามเกณฑ์ของไทย โดยนำภาษีที่จ่ายในต่างประเทศมาคำนวณเครดิตภาษี จำนวนเครดิตภาษีก็จะเท่ากับเงินได้จากประเทศคู่สัญญาคูณด้วยภาษีที่คำนวณได้ในประเทศไทย หารด้วยเงินได้รวมจากทุกแหล่งเงินได้ แล้วนำภาษีที่ได้จ่ายไว้ในต่างประเทศมายกเว้นภาษีที่ต้องจ่ายในประเทศไทย โดยจำนวนที่สามารถยกเว้นได้ต้องไม่เกินจำนวนเครดิตภาษี ถ้าเพียงเท่านี้ก็อาจจะไม่เข้าใจนะครับ ผมก็จะยกตัวอย่างสัก ๒ กรณี

กรณีที่ ๑ เป็นเรื่องกำไรจากธุรกิจครับ บริษัท ก เป็นบริษัทที่จดทะเบียนจัดตั้งในประเทศไทย ไปดำเนินธุรกิจในประเทศญี่ปุ่น ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวิทยา เชิญครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพครับ ขอประทานโทษท่านรัฐมนตรี ไม่อยากขัดจังหวะครับ เจ้าหน้าที่ช่วยปรับจอภาพบนที่ขึ้นกระดานให้อ่านออกด้วยนะครับ มันเบลออ่านไม่ออกครับ

นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ขอเชิญเจ้าหน้าที่ช่วยดูจอให้ชัด ๆ หน่อยครับ สไลด์กรณีที่ ๑ ยังไม่ค่อยชัดเลยนะครับ ถ้าดูจอเล็กจะชัดกว่าไหมครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ รบกวนถ้าเป็นไปได้ท่านแจกเป็นเอกสารได้ไหมครับ ดูจากนี่ไล่ไม่ทันครับตามที่ท่านอภิปราย เพราะมันเป็นสาระที่สมาชิกหลายคนได้ซักถามไว้ครับ

นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคลัง) : ผมจะทำแจกดีไหมครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : เราจะได้ตามทันที่ท่านได้อภิปรายไป เพราะว่าท่านบอกให้ดูจอ จอมันดูไม่ได้ครับท่านเจ้าหน้าที่ช่วยปรับหน่อยได้ไหมครับ

นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : คือว่าถ้าถ่ายเอกสารมันจะช้านิดหนึ่ง ถ้าปรับจอจะได้ไหมครับ ปรับตัวจอ เพราะว่าเป็นเรื่องที่จะได้ทำความเข้าใจกันไม่ยากครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ทางท่านเลขาธิการชี้แจงว่าจอมันปรับได้แค่นี้ เพราะต้นฉบับมันเล็กครับ

นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : คืออย่างนี้ท่านวิทยาครับ ผมขอพูดไปก่อนแล้วเดี๋ยวผมจะส่งเอกสารให้นะครับ บริษัท ก เป็นบริษัทที่จดทะเบียนจัดตั้งในประเทศไทยไปดำเนินธุรกิจในประเทศญี่ปุ่นสไลด์ให้ภาพขึ้นไว้ก็ได้ครับ บริษัท ก มีรายได้รวม ๑ ปี สมมุตินะครับ รายได้ในประเทศ ๑๐๐ ล้านบาท และรายได้ที่ประเทศญี่ปุ่น ๑๐๐ ล้านบาท จำนวนรวม ๒๐๐ ล้านบาท บริษัท ก มีรายจ่ายที่สามารถนำมาคำนวณภาษีได้ตามกฎหมายไทย ๕๐ ล้านบาท แต่บริษัท ก เสียภาษี ณ ประเทศญี่ปุ่นไปแล้ว ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท เสียภาษีหักค่าใช้จ่ายในประเทศไทยแล้ว ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท ก ต้องเสียภาษีรายได้ในประเทศไทยร้อยละ ๓๐ ของกำไรสุทธิก็คือ ๔๕ ล้านบาท บริษัท ก นำรายได้มาคำนวณเครดิตภาษีของบริษัท ก ได้ก็คือ ๒๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น บริษัท ก สามารถนำเงินจำนวน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาทที่เสียภาษีที่ประเทศญี่ปุ่นมายกเว้นภาษีที่ต้องจ่ายในประเทศไทยได้เต็มจำนวน บริษัท ก จึงมีภาระภาษีที่ต้องจ่ายในประเทศไทยเท่ากับ ๔๕ ล้านบาท ลบด้วย ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ลบด้วย ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เท่ากับว่าต้องเสียภาษี ๓๖ ล้านบาท อันนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับธุรกิจนะครับ เดี๋ยวเอกสารผมจะมอบให้ท่านอีกครั้งหนึ่ง

กรณีที่ ๒ เป็นเรื่องรายได้ของบุคคลธรรมดาที่มีรายได้จากการให้คำปรึกษาในต่างประเทศ เป็นตัวอย่างครับ นาย ข มีสถานภาพเป็นโสด มีรายได้ในประเทศไทย ๖๐๐,๐๐๐ บาท หักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ ๒๕๐,๐๐๐ บาท นาย ข มีรายได้จากการให้คำปรึกษา ณ ประเทศสิงคโปร์มีรายได้ ๑๖๐,๐๐๐ บาท เสียภาษี ณ ประเทศสิงคโปร์แล้วจำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท ----------

นาย ข คำนวณรายได้ทั้งหมดทั้งในและประเทศสิงคโปร์ สุทธิแล้วมีภาระภาษีที่ต้องชำระจำนวน ๖๙,๐๐๐ บาท จำนวนเครดิตภาษีที่ นาย ข คำนวณและสามารถนำมายกเว้นภาษีได้คือ ๑๔,๕๒๖.๓๒ บาท แต่รวมภาษีที่ นาย ข ได้ชำระไปแล้ว ๒๕๐,๐๐๐ บาทนะครับ บวก ๑๔,๕๒๖.๓๒ บาท เป็นเงิน ๒๖๔,๕๒๖.๓๒ บาท ขณะที่ นาย ก มีภาระภาษีเงินได้ในประเทศเพียง ๖๙,๐๐๐ บาท ดังนั้น นาย ก จึงได้ภาระภาษีที่ชำระไว้คืนจึงได้เงินคืน ๑๙๕,๕๒๖.๓๑ บาท อันนี้เป็นเรื่องที่อย่างที่ท่านผู้อภิปรายสุดท้ายท่านศุภชัยบอกก็จะเป็นเรื่องของนักธุรกิจคนไทย ซึ่งส่วนใหญ่แล้วถ้าไปประเทศเล็ก ๆ ก็จะเป็นผู้ไปลงทุนแล้วก็จะได้เงินกลับคืนมา แล้วก็ไม่มีภาษีซ้ำซ้อน

ผมขออนุญาตตอบคำถามอื่น ๆ ซึ่งถ้าเกิดว่าผมตอบตกหล่นอะไรท่านก็ท้วงนะครับ ความจำเป็นที่ต้องลงนามในอนุสัญญากับประเทศซิมบับเว ประเทศเคนยา ประเทศทาจิกิสถาน อะไรต่าง ๆ เหล่านั้น เนื่องจากอนุสัญญามีการครอบคลุมประเทศคู่ค้าอื่น ๆ แทบทุกประเทศไปแล้ว ๕๕ ประเทศ ๑๐ กว่าประเทศที่ว่านี้เป็นประเทศที่เกิดใหม่ให้กับนักลงทุน ไม่ใช่ประเทศเกิดใหม่ แต่เป็นประเทศที่จะเป็นลู่ทางใหม่ของนักลงทุนไทย ซึ่งมีนักลงทุนไทยสอบถามสนใจเข้ามาลงทุนกันมากขึ้น ๆ เราจึงดำเนินการให้

ข้อต่อไป วิธีการที่ได้รับการยกเว้นนักลงทุนไม่รู้ว่าหน่วยงานไหนให้คำตอบ เวลามีปัญหาจะต้องไปพบใคร กรมสรรพากรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูล และขณะเดียวกันก็จะจัดทำเป็นคู่มือให้กับผู้ประกอบการครับ

คำถามที่ว่า ความจำเป็นที่ต้องมีการเจรจาอนุสัญญากับบางประเทศที่มีความสำคัญมาก ๆ นั้น ขอตอบว่าปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ได้มีการเจรจาครบถ้วนแล้ว การเจรจากับบางประเทศขณะนี้อาจดูมีการค้าไม่มาก แต่เป็นการลงทุนในระยะเริ่มต้น ซึ่งระยะยาวส่วนใหญ่จะมีการลงทุนมากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้นักลงทุนกล้าที่จะไปลงทุน ถ้ามีระบบนี้เกิดขึ้น การจัดทำอนุสัญญาในประเทศต่าง ๆ เขามีกันอย่างไร ผมยกตัวอย่างประเทศจีนตอนนี้มีการจัดทำอนุสัญญากับประเทศต่าง ๆ ไปแล้ว ๑๕๐ ประเทศ เพื่อส่งเสริมนักลงทุนของประเทศตนเองให้ไปลงทุนในประเทศต่าง ๆ ถ้าหากประเทศไทยเราไม่ส่งเสริมเรามัวแต่ตั้งรับเราก็จะมีปัญหาครับ การเจรจาของทั้ง ๑๐ ประเทศ ที่เลือกมาในครั้งนี้ ราชอาณาจักรไทยกับราชอาณาจักรโมร็อกโกนั้นเจรจาเสร็จสิ้นเมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘ สำหรับประเทศอื่น ๆ ทั้ง ๑๐ ประเทศ การเจรจาเสร็จสิ้นไปแล้วก่อนปี ๒๕๕๐

และทั้ง ๑๐ประเทศผ่านคณะรัฐมนตรีทั้งหมดก่อนปี ๒๕๕๐ การนำเข้าสภาก็เพื่อรองรับมาตรา ๑๙๐ วรรคสองของรัฐธรรมนูญครับ กรณีของท่านกษิตที่เห็นด้วยทุกฉบับยกเว้นซิมบับเว ขอกราบเรียนด้วยความเคารพครับว่า กระทรวงการต่างประเทศของเราไม่มีนโยบายแซงชั่น (Sanction)ประเทศซิมบับเว กรณีอียู ยูเอสเอ (USA) เป็นเรื่องการเมืองของเขา การเจรจากับประเทศนี้เสร็จสิ้นตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ เนื่องจากประเทศซิมบับเวไม่มีปัญญากับเรา และเป็นการเจรจาลู่ทางการลงทุนใหม่เท่านั้นครับ ผมขออนุญาตพูดถึงประเทศซิมบับเวนิดหนึ่งครับว่า เมื่อตรวจสอบการทำอนุสัญญาภาษีซ้อนชนิดนี้ ว่าประเทศซิมบับเวทำกับใครบ้าง พบว่าเขาทำกับสหราชอาณาจักรครับ ทำกับประเทศแคนาดา ทำกับประเทศสวีเดนครับ กับทำประเทศนอร์เวย์ซึ่งอยู่ในยุโรป ประเทศเพื่อนบ้านของเราเขาก็ทำครับท่านประธาน ทำกับประเทศมาเลเซีย ประเทศอินเดียครับ ถามว่ามีอนุสัญญาภาษีซ้อนหรือยัง มีแล้วครับ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๐ ซึ่งยังมีผลใช้บังคับ

กรณีของท่านเกียรติ สิทธีอมร กรณีที่มาตรา ๑๐ การแลกเปลี่ยนข้อมูล มาตรา ๑๐ เรื่องเกี่ยวกับข้อมูลผู้เสียภาษีรายบุคคล ซึ่งไม่สามารถเปิดเผยได้ แต่ว่าขณะนี้กรมสรรพากรกำลังยกร่างพระราชบัญญัติเพื่อรองรับพันธกรณีต่าง ๆ ภายใต้อนุสัญญาภาษีซ้อน และอยู่ระหว่างการหารือร่วมกันกับกรมสรรพากร กรมสนธิสัญญา และกฎหมายกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว โดยเฉพาะเรื่องกรณีตามมาตรา ๑๐แห่งประมวลรัษฎากรเพื่อให้เกิดผลใช้บังคับอย่างมีประสิทธิภาพ

กรณีประเทศฟิลิปปินส์ท่าน ส.ว. นฤมล ศิริวัฒน์ ถาม ประเทศฟิลิปปินส์นั้น เจรจาเสร็จสิ้นครั้งแรกตั้งแต่ปี ๒๕๒๖ ปัจจุบันเป็นการเจรจาแก้ไขครับ ประเทศบรูไน เจรจาเสร็จสิ้นตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ แต่รอผลการใช้บังคับครับ เพราะเพิ่งจะเริ่มสนใจครับ

กลุ่มประเทศอาเซียนที่ยังไม่ทำอนุสัญญา ได้แก่ ประเทศกัมพูชา เนื่องจากประเทศกัมพูชายังไม่พร้อม แล้วก็ประเทศไทยก็ต้องรอกรอบการเจรจาที่เสนอผลพวงของมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญเราทำให้เรายังไม่สามารถเจรจาได้อีกประมาณเกือบ ๑๐๐ ประเทศ เพราะว่าต้องทำตามขั้นตอน

ต่อคำถามของคุณหมอสุกิจ กรณีที่บอกว่าภาษีเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์อาจเก็บได้จากรัฐหนึ่ง เมื่อถูกเก็บจากภาษีทั้ง ๒ รัฐแล้วจะได้รับเครดิตอะไร อย่างไรนี่นะครับ ก็ขอตอบว่าเมื่อถูกเก็บภาษีจาก ๒ รัฐแล้วจะได้รับเครดิตภาษีในประเทศที่ผู้มีภาษีเงินได้มีถิ่นที่อยู่ต่อไป ทั้งนี้มีข้อว่าด้วยวิธีการขจัดภาษีซ้อนหรืออนุสัญญาภาษีซึ่งได้กำหนดไว้ดังที่ผมได้กราบเรียนมาเมื่อสักครู่ ทั้งหลายทั้งปวงถ้าเกิดว่าบกพร่องตรงไหนก็สอบถามเพิ่มเติมนะครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์

นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ พุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นต้องกราบขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีที่มาอธิบายเลยทำให้ผมได้มีคำถามมากขึ้นไปอีกจากที่ได้มีข้อสงสัยเอาไว้

ประการที่ ๑ ก็ได้อ่านทบทวนดูตามกรอบอนุสัญญาทั้งหมดทุกฉบับที่เข้ามาในวันนี้ก็มีข้อสงสัย แล้วก็ไปดูในกรอบที่ทางท่านรัฐมนตรีและรัฐบาลเองได้แจกในที่ประชุมในครั้งนี้ เล่มสีน้ำตาลเล่มนี้นะครับ ท่านรัฐมนตรีเปิดดูหน้าสุดท้าย ก็เกือบตกไปนะครับ

เพราะว่ามาไว้ที่หน้าสุดท้าย ทั้ง ๆ ที่จริงแล้วมันควรจะอยู่หน้าแรก หน้าสุดท้ายก่อนจะถึงปกหลัง ก็มีเขียนไว้ว่ามีการทำกรอบการเจรจาอนุสัญญาของแต่กลุ่มประเทศอยู่ ๔ กลุ่ม กลุ่มที่ ๑ เป็นกลุ่มประเทศทั้งหลายที่จะขอเปิดเจรจา กลุ่มที่ ๒ จะเป็นประเทศที่อยู่ระหว่างการเจรจา กลุ่มที่ ๓ เป็นกลุ่มประเทศที่มีศักยภาพและเป็นคู่ค้า ถ้าพูดง่าย ๆ คือเป็นเป้าหมายที่มีความสำคัญต่อประเทศไทย และกลุ่มที่ ๔ ก็เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่บอกว่าแนวโน้มในอนาคตที่จะมีการเจรจา พอเมื่อมาดู ๑๐ อนุสัญญาที่นำเข้ามาในวันนี้แล้วไม่ได้อยู่ในกลุ่มที่ ๓ ซึ่งเป็นกลุ่มที่เป็นคู่ค้าหลักและมีความจำเป็นที่จะต้องทำการค้าหรือเป็นกลุ่มเป้าหมายประเทศกับประเทศไทยเลยแม้แต่น้อย ถ้าวันนี้มีความเร่งด่วนและมีความจำเป็นที่ท่านรัฐมนตรีหรือรัฐบาลจะพยายามนำอนุสัญญาเข้ามาและเป็นกลุ่มที่ ๓ ไม่ว่าจะเป็นแก้ไขอนุสัญญาระหว่างประเทศจีนอย่างที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาพูดเมื่อสักครู่นะครับ ไม่ว่าจะเป็นประเทศบาห์เรน ไม่ว่าจะเป็นประเทศเกาหลีใต้ฉบับแก้ไข อันนี้จำเป็นครับ เพราะเป็นกลุ่มประเทศที่มีความจำเป็นและผมเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่าวันนี้ในเรื่องของการค้า การลงทุนนั้นมีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งในเรื่องของการสนับสนุนให้กับนักลงทุนในเรื่องของภาษีซ้ำภาษีซ้อน ----------

แต่ตรงกันข้ามครับ วันนี้รัฐบาลผลักดัน ๑๑ ประเทศ ซึ่งอย่างที่ทราบครับ หลาย ๆ ท่านอภิปรายกันไปแล้วว่ากลุ่มประเทศก็จัดอยู่ในกลุ่มที่ ๑ เสียส่วนใหญ่ หรือบางส่วนกว่าครึ่งก็ไม่ได้อยู่ในทั้ง ๔ กลุ่มที่มีรายชื่ออยู่ในการลำดับความสำคัญของตัวรัฐบาลเอง ก็จึงไม่ทราบว่ารัฐบาลเข้าใจหรือเปล่าว่าในการที่จะเรียงลำดับเข้ามา อย่างที่ท่านรัฐมนตรีกรุณาตอบเมื่อสักครู่นะครับว่าเนื่องจากขั้นตอนหลักการมันเยอะ ยังมีอีก ๑๐๐ กว่าฉบับที่จะเข้าแต่ว่าติดด้วยหลักการ ผมว่าไม่ใช่ ผมว่าวันนี้ท่านรัฐมนตรีต้องไปเลียงลำดับความสำคัญว่าอันไหนที่เป็นประโยชน์กับประเทศท่านต้องรีบครับ แต่ไม่ใช่ปล่อยให้เป็นไปตามการเดินตามเส้นทางปกติว่าพออะไรครบก็เอาเข้ามา อันนี้ไม่ได้ครับ ถ้าอย่างนี้ประเทศก็จะล้าหลังไปเรื่อย ๆ ทำอะไรก็ไม่ทันใจคนอื่นไปเรื่อย ๆ และยิ่งท่านรัฐมนตรีเป็นคนตอบเองแบบนี้ผมกังวลครับว่านักธุรกิจที่เขาคอยว่าท่านบอกว่าเขาผลักดัน เขาสอบถามมา ท่านก็พยายามเร่งที่จะช่วยทำให้ ผมว่าเขาจะยิ่งท้อใจครับว่าเมื่อไรกระบวนการทั้งหมดจะถึงและเขาก็ได้มาตามบุญตามเกิดครับ ท่านต้องเดินตามเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศว่าอะไรที่ประเทศอยากทำคู่ค้าด้วย ต้องรีบ อะไรที่คิดว่ายังคอยได้ก็ต้องคอย แต่ไม่ใช่บอกว่าเป็นไปตามหลักการ แนวทาง กระบวนการ เมื่อเข้าก็ต้องเอาเข้ามาตามมาตรา ๑๙๐ จำเป็นต้องเอาเข้ามา ๑๑ ฉบับ เพราะเสร็จเท่านี้ และท่านมีหน้าแบ่งกลุ่ม ๔ กลุ่ม หน้าสุดท้ายนี้ไว้ทำไมละครับ นี่คือลำดับความสำคัญที่ผมอยากจะให้ยกเอามาไว้เป็นหน้าแรกด้วยซ้ำ

เรื่องต่อไปครับ อยากจะสอบถามท่านรัฐมนตรีผ่านท่านประธานไปว่าการคัดสรรประเทศที่ท่านเร่งเจรจาท่านคัดอย่างไรครับ ประเทศมีเป็นร้อยประเทศที่ท่านบอก แต่ผมข้องใจว่ายกตัวอย่างนะครับ ประเทศซิมบับเว ทำไมต้องเร่งด่วนขนาดนี้ครับ ประเทศปาปัวนิวกินีมันมีการค้าอะไรมากมายต้องเร่งด่วนขนาดนี้ ประเทศมอนเตเนโกรทำไมหรือครับ ต้องเป็นประเทศมอนเตเนโกร ผมไม่พูดหรอกครับว่ารายละเอียดเป็นอย่างไร ผมเชื่อว่าคนทั้งประเทศทราบดีว่าประเทศนี้มีใครเป็นสมาชิกหรือเป็นคนที่อยู่ในประเทศนี้ ผมไม่แน่ใจครับ เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลต้องให้ความชัดเจนว่าทำไมถึงเป็นประเทศเหล่านี้ มีใครไหมที่อยากจะไปทำธุรกิจและท่านเลยต้องผลักดัน ยิ่งเมื่อกี้ท่านรัฐมนตรีได้ตอบด้วยตัวเอง ท่านประธานไปดูเทป (Tape) ได้ ท่านบอกว่ามีนักธุรกิจสอบถามมาเราจึงเร่งทำให้เมื่อสักครู่ครับ ท่านพูดผมจดไว้ ผมก็ไม่ทราบว่านักธุรกิจกลุ่มนั้นเป็นใครครับ ทำไมถึงต้อง

เป็นประเทศมอนเตเนโกร ทำไมถึงต้องเป็นประเทศปาปัวนิวกินี ทำไมถึงต้องเป็นประเทศซิมบับเว ท่านต้องตอบครับ แต่ถ้าท่านบอกว่าเป็นประเทศจีน ฉบับแก้ไข จำเป็นครับ วันนี้ตลาดการค้าของประเทศจีนมีความสำคัญต่อทั่วโลก ถ้าเป็นประเทศสิงคโปร์ ฉบับแก้ไข เป็นประเทศออสเตรีย ฉบับแก้ไข อย่างนี้ผมเชื่อว่าพอรับฟังได้ เพราะฉะนั้นรัฐมนตรีต้องตอบตรงนี้ครับว่าท่านไม่ได้เลือกปฏิบัติ ท่านไม่ได้ทำตามว่าใครเขาขอก็ให้ ต้องมียุทธศาสตร์ครับ

อีกเรื่องหนึ่ง ที่ผมคิดว่าสำคัญแล้วก็อยากจะฝากท่านรัฐมนตรีไปดูก็คือว่าเมื่อท่านบอกว่านักลงทุนบอกท่านมา ผมเห็นด้วยครับว่าภาษีซ้อนเป็นประโยชน์และเป็นเรื่องของการส่งเสริมการลงทุน แม้กระทั่งคนไทยด้วยกันที่ไปลงทุนในต่างประเทศ ซึ่งวันนี้มีความจำเป็นเป็นอย่างมาก ก็จำเป็น เพราะถ้าเขาโดนภาษีซ้ำซ้อนเข้ามาอีกทีเท่ากับว่าเขาต้องจ่ายภาษีทั้ง ๒ ฝั่ง ไปลงทุนต่างประเทศก็ต้องจ่าย กลับมาก็มาโดนภาษีประเทศเราอีก อันนี้เห็นด้วย เพียงแต่ท่านได้ถามนักธุรกิจหรือนักลงทุนมากน้อยแค่ไหนว่าอยากจะให้ประเทศไหนก่อน อยากจะทำเรื่องอะไรก่อน ขีดความสามารถในการแข่งขันของคนไทยมีมากแค่ไหน ท่านถามไหมครับว่ามีกี่รายที่จะไปลงทุนในประเทศซิมบับเว มีกี่รายที่จะไปลงทุนในประเทศโมร็อกโก ไม่ใช่เปิดมากลายเป็นว่าเขามาลงทุนในเรามากกว่า ประเทศเราก็เสียประโยชน์กับหลาย ๆ ประเทศที่เราควรจะไปรีบเจรจาอนุสัญญานี้ให้เสร็จ เพราะเป็นประโยชน์ของนักลงทุนและของพี่น้องคนไทย ไม่ทราบว่ามีได้คิดตรงนี้หรือไม่ ถ้าไม่มี ท่านต้องรีบทำครับ นี่ยังไม่พูดถึงในอนาคตอันใกล้ที่เราจะเปิดอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ไม่หนักกว่านี้หรือครับ ----------

ท่านต้องดูครับ กรมสรรพากรก็ต้องไปดูว่ารัฐเสียประโยชน์หรือรัฐจะได้ประโยชน์จากอะไร วันนี้เราสามารถใช้อนุสัญญาเหล่านี้ในทางที่เป็นประโยชน์กับประเทศได้ ท่านต้องทำครับ อย่าบอกแต่ว่าทำไปเรื่อย ๆ อันใดเข้ามาก็นำมาเสนอ ผมว่าเสียเวลาของรัฐสภาแห่งนี้เป็นอย่างมาก แล้วผมไม่แน่ใจว่าโดยรายละเอียดท่านได้อ่านรอบคอบขนาดไหน ผมขออนุญาตยกตัวอย่างนะครับ ในทุกเล่มจะมีในเรื่องของผู้มีถิ่นที่อยู่ แล้วก็มีการให้คำนิยามของผู้มีถิ่นที่อยู่อยู่ในนี้ทุกฉบับครับ เรื่องนี้สำคัญมากครับท่านรัฐมนตรี ฝากท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีแล้วก็ทีมงานของกรมสรรพากรด้วยว่าการให้คำจำกัดความของคำว่าผู้มีถิ่นที่อยู่นั้น เราได้ยินอยู่เป็นประจำว่ามีการมาตั้งบริษัทหลาย ๆ ประเทศ ไม่ว่าจะเป็นประเทศที่เรียกว่าเป็นประเทศที่เขาใช้ในการที่ไปตั้งแล้วโดยที่ไม่มีหลักฐานอะไรเลยครับ ผมขออนุญาตไม่พูดชื่อประเทศหรือชื่อเกาะ ๆ นั้นนะครับ มีคนไทยหลายกลุ่มที่ชอบไปจดทะเบียนอยู่บริษัทนั้นเพื่อใช้ประเทศนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ตามที่คำจำกัดความเขียนเอาไว้ครับ แล้วคนเหล่านั้นก็จะได้ใช้สิทธิในเรื่องของการไปตั้งถิ่นที่อยู่ในประเทศเล็ก ๆ ค้นไม่ได้ว่าถือหุ้นเป็นใครบ้าง ไปทำธุรกิจถูกต้องตามกฎหมายมากน้อยแค่ไหน แล้วใช้ประโยชน์ตรงนั้นในการมาใช้อนุสัญญานี้หรือไม่ ยกตัวอย่างเช่นมีนักธุรกิจคนไทยคนหนึ่งไปตั้งบริษัทอยู่ในประเทศปาปัวนิกินี แล้วก็ตั้งนอมินี (Nominee) เข้าไปอยู่ ๗ คน ทำรูปแบบทุกอย่างถูกต้องอยู่ตามกรอบคำจำกัดความของคำว่าผู้มีถิ่นที่อยู่ ผมถามว่าเขาก็จะได้สิทธิในการออกอนุสัญญานี้โดยชอบธรรม และประเทศไทยก็มีคนอยู่บางกลุ่มครับที่ชอบทำนโยบายแบบนี้ และเคยมีการพูดกันอย่างกว้างขวาง เอาไปซุกเอาไว้ เอาไปตั้งเอาไว้ แล้วก็ทำกระบวนการทางธุรกิจ แบบนี้ผมไม่แน่ใจครับท่านรัฐมนตรีว่าท่านได้อ่านหรือเปล่าว่าคำจำกัดความ ตีกรอบ ครอบคลุม เพื่อปกป้องไม่ให้คนเหล่านั้นทำผิดกฎหมายแล้วไปใช้คำว่าผู้มีถิ่นที่อยู่ในเรื่องของการใช้อนุสัญญานี้แล้วเป็นประโยชน์กับพวกเขาเหล่านั้น ผมเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่าเรื่องเหล่านี้เป็นสิ่งที่ท่านต้องกลับไปดูครับ แล้วเอาเข้ามาทีเดียว ๑๑ ฉบับ ทั้ง ๑๑ ฉบับก็มีคล้าย ๆ กันครับ ฉะนั้นผมไม่แน่ใจครับ แล้วก็ต้องยอมสารภาพโดยตรงว่าตามไม่ทันครับว่าแต่ละประเทศนี้จะมีคนกี่กลุ่ม กี่คนที่ไปใช้ช่องว่างตรงนี้ในการเอื้อประโยชน์ในเรื่องของอนุสัญญาทั้ง ๑๑ ฉบับที่วันนี้ทางท่านรัฐบาลอยากจะให้ผ่านแบบรวดเร็วขณะนี้ แล้วมีสมาชิกหลายท่านได้พูดถึงกรอบและกระบวนการเร่งด่วนในครั้งนี้รายละเอียดไม่ค่อยมี ผมก็ไม่แน่ใจว่าท่านได้ดูรอบคอบมากน้อยแค่ไหน แล้วที่น่าเสียใจเป็นอย่างยิ่งก็คือว่าผมไม่ทราบครับว่าท่านรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงการต่างประเทศท่านอาจจะติดภารกิจอยู่กับ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ผมเห็นท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังมาก็ดีใจครับ แต่จริง ๆ แล้วเรื่องนี้สาระสำคัญจริง ๆ ต้องให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศมาอยู่ด้วยครับ สิ่งที่ท่านกษิต ภิรมย์ ได้พูดเมื่อสักครู่มีสาระสำคัญเป็นอย่างมาก ท่านจะหลับหูหลับตาทำอนุสัญญากับเขาไม่ได้ ถ้าท่านไม่รู้ว่าเบื้องตื้นเบื้องลึกของเขาเขามีปัญหาอะไรกับประเทศคู่ค้าสำคัญของเราหรือไม่ เขาติดแบล็กลิสต์หรือไม่ เขามีการกดดันหรือมีการปกปิดทางการค้ากับประเทศที่เรากำลังจะเซ็นนี้หรือไม่ นี่เป็นแค่ ๓-๔ ประเด็นที่ผมยกตัวอย่างดูแต่ว่าที่ท่านส่งมาให้ประมาณสัก ๑๐ กว่าเล่ม ผมเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่าสมาชิกทั้งห้องนี้ดูไม่ครบหรอกครับ ฉะนั้นผมเรียนว่าผมกังวลครับ แล้วก็เป็นห่วงมากว่าการที่จะให้ผ่านไปแบบนี้จะช่วยประเทศไทยในเรื่องของการลงทุนในเรื่องของเศรษฐกิจ หรือจะเอาประเทศไทยไปติดอยู่กับกรอบเล็ก ๆ และเป็นช่องทางให้คนที่ตั้งใจจะทำผิดกฎหมายหรือเลี่ยงกฎหมาย เลี่ยงภาษี เลี่ยงเงินต่าง ๆ ที่จะต้องเข้ามาเป็นเงินภาษีของประเทศไทยนั้นเอาไปใช้ประโยชน์ ผมฝากท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีว่า ๔-๕ ประเด็นที่บอกนั้นกังวลครับ เพราะผมเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่าที่ท่านรัฐมนตรีตอบนั้นก็ยังไม่ได้ลงลึกมากนักครับ

และเรื่องสุดท้ายครับ ท่านรัฐมนตรีของผมเมื่อสักครู่นี้ท่านได้ยกตัวอย่างการคำนวณฐานภาษีโดยท่านเปรียบเทียบกับประเทศญี่ปุ่น ท่านอย่าไปคิดเทียบกับประเทศญี่ปุ่นสิครับ ประเทศญี่ปุ่นกับ ๑๑ ประเทศที่ท่านนำเข้ามานี้ความแตกต่างทางเรื่องของการแข่งขันทางการค้า อันนี้มันต่างกันมากครับ ประเทศญี่ปุ่นเป็นคู่ค้าของประเทศไทย มีการลงทุน มีการสนับสนุนในแต่ละเรื่องมากมาย พอท่านพูดเปรียบเทียบยกตัวอย่างท่านบอกประเทศญี่ปุ่นคำนวณเท่านี้ ลบภาษีไปได้เท่านี้ ฟังดูมันน่าตื่นเต้นครับ แต่สำหรับ ๑๑ ประเทศที่ท่านใส่เข้ามานี้ผมเชื่อว่าตัวเลขการลงทุนไม่ได้หนึ่งในร้อยครับ ถ้าคนฟังเร็ว ๆ ก็อาจจะรู้สึกสบายใจ เพราะว่าฟังประเทศญี่ปุ่นมันก็ดูดี แต่พอมาเจอประเทศปาปัวนิวกินี ประเทศเคนยา ประเทศทาจิกิสถาน และอื่น ๆ ผมกังวลครับ ผมไม่ทราบว่าทีมงานของท่านหรือคนที่ทำข้อมูลให้ท่านทำไมถึงยกประเทศญี่ปุ่นขึ้นมา เพราะมันเปรียบเทียบกันไม่ได้ ผมเรียนว่าผมพูดความจริงครับ พูดสิ่งที่เป็นกังวล และอยากให้ท่านรัฐมนตรีเอาสิ่งที่ผมได้ตั้งข้อสังเกตลองไปถามดูครับว่ามันได้ประโยชน์แค่ไหน ท่านมั่นใจแค่ไหนว่าช่องทางที่เกิดขึ้นนั้นจะไม่เอื้อประโยชน์กับกลุ่มคนใดคนหนึ่ง หรือท่านรู้ครับว่ามันเอื้อแต่ต้องทำ อย่าครับอนุสัญญาครั้งนี้เมื่อเกิดขึ้นอย่างที่ท่านได้ลุกขึ้นพูดเมื่อสักครู่ว่าบางฉบับเริ่มตั้งแต่ ปี ๒๕๒๑ เวลาผ่านกันไปทีใช้เกือบ ๒๐-๓๐ ปี จะมาพิจารณาผ่านกันเร็ว ๆ ขนาดนี้ แล้วลูกหลานเราต้องไปใช้อีก ๒๐-๓๐ ปี ผมว่าอันตรายครับ ท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าสิ่งที่ผมได้นำอภิปรายในวันนี้ท่านรัฐมนตรีคงจะกรุณาตอบให้ความกระจ่างกับผมด้วยนะครับกับท่านสมาชิกหลายท่านว่าสิ่งที่เราพิจารณากันอยู่นี้มันไม่ใช่เรื่องเล่น ๆ และมันไม่ได้เป็นไปตามแผนและยุทธศาสตร์ของประเทศหรือขีดความสามารถทางการแข่งขันในเรื่องของการค้าแม้แต่น้อย เวลาของสภาแห่งนี้มีอีกหลายเรื่อง แต่ท่านเอาเรื่องเข้ามาพอเห็นประเทศแล้วมาดูกลุ่มที่รัฐบาลได้เคยจัดเอาไว้ไม่ได้อยู่แม้กระทั่งในกลุ่มที่ ๑ ด้วยซ้ำ กลุ่มที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ ก็ยังน่าสนใจครับ เพราะฉะนั้นผมฝาก ไม่ทราบว่าท่านรัฐมนตรีได้เห็นรายชื่อเหล่านี้หรือไม่ ก็คิดว่าคงจะเป็นประโยชน์ไม่มากก็น้อย แต่ก็ยังเรียนยืนยันว่าในเรื่องของถิ่นที่อยู่ ที่เราพูดง่าย ๆ ก็คือว่าการจดทะเบียนโดยใช้นอมินีมันสามารถเอื้อประโยชน์กับอนุสัญญาการเซ็นครั้งนี้หรือไม่ เขาสามารถจะใช้ประโยชน์กับอนุสัญญานี้มากน้อยแค่ไหน หรือท่านมีกรอบหรือมีข้อตกลง หรือว่ามีเงื่อนไขตรงไหนไว้ไหมหรือไม่ในอนุสัญญาแต่ละอันเพื่อจะปกป้องไม่ให้มีการไปจดทะเบียนหรือใช้สิทธิที่เราเรียกว่านอมินีในประเทศเหล่านี้ ในการมาใช้อนุสัญญา

และทำธุรกิจการค้ากับประเทศไทย ท่านทำได้อย่างไรครับ ผมก็ไม่อยากจะก้าวล่วงไปถึงการแต่งตั้งรัฐมนตรีที่ผ่านมานะครับ เพราะผมเชื่อว่าอาจจะมีหลายท่านที่ข้องใจว่าทำไมผมมาพูดเรื่องนี้ แต่ผมเรียนว่าที่เป็นข่าวมันก็อยู่ใน ๒-๓ ประเทศที่เสนอมาในวันนี้ด้วย ผมก็เลยข้องใจว่าไม่ทราบทำให้มันเร็วขึ้นเพราะว่ามีอะไรที่เป็นยุทธศาสตร์อยู่ในนี้หรือไม่ ก็เลยดื้อดันทำกันไปครับ แต่ผมเรียนท่านประธาน ผมเชื่อว่าท่านประธานก็มีหลาน มีลูก อนุสัญญาแต่ละอันใช้กัน ๒๐-๓๐ ปี เราจะยอมเอาห่วงมาคล้องขาอีก ๓๐ ปีภายใต้การผลักดันให้ผ่านวันนี้สั้น ๆ แบบนี้ ผมคิดว่าไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งครับ ผมเรียนท่านประธานครับว่าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้คำตอบที่ชัดเจนจากท่านรัฐมนตรีนะครับ แล้วถ้าท่านรัฐมนตรียังตอบได้ไม่เต็มที่หรือไม่ครอบคลุม ผมขออนุญาตท่านประธาน ขออนุญาตใช้สิทธิในครั้งต่อไปครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสงกรานต์ครับ

นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม สงกรานต์ จิตสุทธิภากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๑ จังหวัดนครสวรรค์ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้ผมจะขออนุญาตใช้เวลาไม่มากนะครับ เพื่ออภิปรายเรื่องของกรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และความตกลงและอนุสัญญาที่ครอบคลุมอยู่ ๑๑ ฉบับ ก่อนอื่นผมเรียนอย่างนี้ครับว่า โดยหลักการแล้วผมเห็นด้วยนะครับ เพราะว่าการที่เราจะต้องทำธุรกิจร่วมระหว่างประเทศนั้น การที่จะทำให้ขจัดปัญหาเรื่องภาษีซ้ำซ้อนในแต่ละประเทศนั้นเป็นสิ่งที่ต้องทำแล้วรัฐบาลก็ทำมาโดยตลอดนะครับ แต่สิ่งหนึ่งที่ผมได้มาอ่านจากเอกสารที่ท่านได้แจกในวันนี้นะครับ ผมก็ยังมีความกังวลใจแล้วก็มีข้อสังเกตอยู่ ๒-๓ เรื่องที่อยากจะฝากท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีนะครับว่าในการทำกรอบการเจรจานั้นได้มีการคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติเป็นหลักหรือเปล่านะครับ

ร ๒/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ) พรธิดา ๕๖/๑

สิ่งแรกที่ผมอยากจะชี้ให้เห็นนะครับ ผมได้เปิดหนังสือเอกสารเรื่องระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ถ้าท่านเปิดในหน้า ๓ ของส่วนของการแปลเป็นภาษาไทยแล้วท่านจะเห็นนะครับว่าในวรรคสาม ภาษีที่จัดเก็บอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งอนุสัญญานี้จะใช้บังคับโดยเฉพาะในกรณีประเทศไทยมีอยู่แค่ ๒ เรื่องนะครับ คือภาษีเงินได้และภาษีเงินได้ปิโตรเลียม โดยวงเล็บว่าต่อไปนี้จะเรียกว่าภาษีไทย นั่นหมายความว่าการเจรจาในครั้งนี้เราจะใช้ ๒ เรื่องนี้เป็นหลักนะครับ ในขณะที่ประเทศฟิลิปปินส์นั้นใน (ข) ท่านจะเห็นว่ามีอยู่ ๕ เรื่องใหญ่ ๆ นะครับ คือภาษีจากบุคคลธรรมดา ภาษีจากนิติบุคคล ภาษีจากมรดกและทรัสต์ (Trust) ภาษีหัก ณ ที่จ่ายและภาษีซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่าภาษีฟิลิปปินส์ ท่านเห็นว่าอันนี้ประเทศไทยมี ๒ หัวข้อ แต่ประเทศฟิลิปปินส์มีอยู่ถึง ๕ เรื่อง และที่ผมแปลกใจก็คือว่าภาษีเงินได้ปิโตรเลียมทำไมต้องแยกออกมาเฉพาะ ผมไปเปิดดูในกรอบเจรจาของประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐทาจิกิสถานนะครับ ท่านจะเห็นนะครับว่าของประเทศไทยในหน้า ๓ เหมือนกัน ภาษีเงินได้ ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ในขณะที่ของอีกประเทศหนึ่งนั้นมีจาก ๕ เรื่อง เหลือแค่ ๒ เรื่อง คือเป็นภาษีที่เก็บจากเงินได้กำไร แล้วก็ภาษีเพิ่มนี้เก็บจากบุคคลธรรมดา และผมไปดูอีกประเทศหนึ่งคือในระหว่างประเทศไทยกับรัฐบาลแห่งไอร์แลนด์ท่านจะเห็นว่าของประเทศไทยเหมือนกันหมดเลยครับ ภาษีเงินได้ แล้วก็ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ในขณะที่ของประเทศไอร์แลนด์นั้นเขาใส่เป็น ๓ วงเล็บ (ภาษีเงินได้) (ภาษีนิติบุคคล) (ภาษีผลได้จากทุน) ท่านเห็นไหมครับว่ามันต่างกันอย่างไรครับ

ข้อกังวลข้อที่ ๑ ก็คือผมคิดว่าฝ่ายเจรจาของไทยนั้นไม่รอบคอบแล้วก็ไม่รอบรู้เท่าที่ควรนะครับ เพราะอะไรครับ เห็นได้ชัดว่าของเราใช้เป็นฟอร์มมาตรฐานเลยครับ ทำเจรจาประเทศไหนใช้หมดเหมือนกันเป๊ะเลยครับ แต่ของแต่ละประเทศนั้นเขาจะมีรายละเอียดปลีกย่อยลงมาซึ่งต่างกับของประเทศไทยนะครับ อันนั้นผมกำลังตั้งข้อสังเกต ข้อ ๑ ก็คือว่าความรอบรู้ในการเจรจา แล้วก็การที่จะพิทักษ์ผลประโยชน์ของประเทศไทยเป็นหลักนะครับ ผมเรียนอย่างนี้ครับ ผมเองนั้นก่อนที่จะมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมเคยทำธุรกิจระหว่างประเทศกับประเทศฟิลิปปินส์นะครับ ก็ทราบดีว่าการที่มีอนุสัญญาเว้นภาษีซ้อนจะเป็นประโยชน์แก่พวกเรา แต่สิ่งที่เห็นชัดก็คือว่ากระทรวงการต่างประเทศคือคนที่ทำกรอบการเจรจาครั้งนี้มองว่าประเทศไทยนั้นจะช่วยเหลือเฉพาะคนที่ไปลงทุน

ในประเทศนั้นนะครับ คือมองว่าคนไทยไปลงทุนในประเทศฟิลิปปินส์แล้ว แล้วจะเอาเงินกลับมาทำอย่างไรให้เสียภาษีน้อยที่สุด ไม่อยากเสียภาษีซ้ำซ้อน แต่ที่แปลกใจก็คือว่าทำไมต้องมีภาษีปิโตรเลียมแยกต่างหากเฉพาะออกมานะครับ นั่นคือข้อที่ ๑ ที่ผมตั้งข้อสังเกตนะครับ

ข้อที่ ๒ ความเท่าเทียมครับ ท่านประธานครับ การเจรจา คำว่า เจรจา แปลว่าอะไรครับ เจรจาก็คือว่าฝ่ายหนึ่งได้ ฝ่ายหนึ่งเสีย แล้วการเจรจาที่ดีก็คือทุกคนได้ในสิ่งที่ตัวเองได้แม้อาจจะไม่เหมือนกันก็ตาม ในครั้งนี้จะเห็นได้ชัดครับว่าเวลาเราเจรจา ผมเห็นอย่างเมื่อกี้ ถ้าผมเป็นประเทศอื่นเจอหนังสือเจรจาจากประเทศไทยผมเซ็นครับ ถามว่าทำไมผมเซ็นครับ เพราะว่าเรียกร้องเขาน้อยครับ เขาเรียกร้องเรามากกว่า ฉะนั้นอยากฝากท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีว่ากรอบการเจรจานั้นอย่างน้อยต้องเป็นธรรม และต้องพิทักษ์ผลประโยชน์ของประเทศ ผู้ลงทุนในประเทศเป็นหลักนะครับ ไม่ใช่ว่าเจรจาเพื่อจะเจรจา คำว่า เจรจาเพื่อจะเจรจา ก็คือว่าขอให้มันมีภาษี ขอให้มันมีการเซ็นสัญญากันไว้ จะถูกจะผิดก็เซ็นไว้ก่อนแล้วไปแก้เอาทีหลัง ถ้าคิดอย่างนั้นมันไม่ได้นะครับ

อีกเรื่องหนึ่ง ก็คือเรื่องของการได้เปรียบเสียเปรียบครับ ท่านประธานก็ทราบดีว่าถ้ามองในแง่บทของผู้ลงทุนแล้ว ประเทศไทยไม่ใช่ประเทศที่เป็นนักลงทุนหลักนะครับ ไม่ได้มีนักลงทุนระดับหมื่นล้านบาท พันล้านบาทไปลงทุนในประเทศโน้นประเทศนี้นะครับ --

แต่ในทางตรงกันข้ามประเทศอื่น ๆ นะครับ เขามีนักลงทุนที่เป็นนักลงทุนระดับใหญ่เป็นพันเป็นหมื่นล้านบาทมาลงทุนในประเทศไทย ท่านน่าจะทราบดีทุกปี ทุกเดือนบีโอไอเขาประกาศมาว่ามีประเทศไหนมาลงทุนในประเทศไทยบ้าง เวลาเขาจะเสียภาษีเนื่องจากเขามีฐานภาษี เขารู้ระเบียบ เขามีเจ้าหน้าที่ เขามีผู้เชี่ยวชาญ เขามีนักกฎหมายเยอะ ฉะนั้นเขาจะเลือกได้ครับว่าเขาจะทำอย่างไรให้เสียภาษีได้น้อยที่สุด ฉะนั้นถ้าเผื่อเรามองในมุมนี้การที่เราเปิดกรอบเจรจามาก ๆ แล้วนักลงทุนส่วนใหญ่มาจากต่างประเทศมากกว่าที่เราไปลงทุนในประเทศอื่นนั้น แปลว่าอะไรครับ แปลว่าในระยะยาวแล้วกรมสรรพากรจะมีปัญหาครับจะเก็บภาษีได้น้อยหรือแทบจะเก็บไม่ได้เลย อย่างที่หลายคนพูดกันครับว่าต่างประเทศนั้นจริง ๆ แล้วเขาไม่ได้รักประเทศไทยหรอกครับ เขามาอาศัยแรงงานถูกของประเทศไทย เขามาอาศัยกฎหมายบางอย่างที่เอื้ออำนวยทำประโยชน์แก่เขา เช่น กฎหมายเรื่องส่งเสริมการลงทุน ตราบใดที่เรายังมีเสน่ห์เรื่องนี้อยู่เขาก็มาครับ แต่ถ้าตราบใดที่เราหมดเสน่ห์ในเรื่องนี้ เช่น ค่าแรงเราแพง แล้วสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สถานการณ์การเมืองเราไม่เอื้ออำนวยเขาก็ย้ายครับ อย่างล่าสุดที่เห็นนะครับ ท่านไม่เห็นหรือครับว่าฮอนด้าไปเปิดโรงงานใหม่ในประเทศอินโดนีเซียครับ เขาไม่ได้ย้ายฐานผลิตจากเมืองไทยแต่เขาเลือกเปิดโรงงานใหม่ที่ประเทศอินโดนีเซีย ก็เห็นได้ชัดนะครับว่ามันมีปัจจัยอยู่หลายปัจจัย แล้วผมอยากจะฝากท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีนะครับว่าเวลาเจรจากับเขาต้องมองให้ครอบคลุมว่าจริง ๆ แล้วประโยชน์ที่ตกออกมาคิดออกมาเป็นตัวเลขเป็นเงินเราคิดได้ไหมครับ เช่น เราทำกับประเทศฟิลิปปินส์ เรามีนักลงทุนไปอยู่ในประเทศฟิลิปปินส์จำนวนเท่าไร และนักลงทุนประเทศฟิลิปปินส์มาอยู่เมืองไทยจำนวนเท่าไร แต่ละปีเขาเสียภาษีเท่าไร เราไปเสียภาษีในประเทศเขาเท่าไร แล้วมาหักกลบลบกันแล้วใครได้เปรียบเสียเปรียบ ทำตัวเลขทีละประเทศ ๆ แล้วค่อยเจรจากันไปทีละประเทศ ๆ ครับ อย่างที่เห็นผมมองประเทศฟิลิปปินส์เป็นหลัก ท่านเห็นไหมครับประเทศฟิลิปปินส์นี้เขาครอบคลุม ภาษีมรดกเขายังใส่ไว้เลยครับ ภาษีนิติบุคคลเขาก็ใส่ครับ ของเราใส่ภาษีเงินได้อย่างเดียวครับ ผมมองแค่นี้ผมก็รู้แล้วครับว่าถ้ากรอบอันนี้ได้มีการเซ็นสัญญากันแล้วผมเป็นประเทศฟิลิปปินส์ ผมคิดว่าผมได้เปรียบครับ เพราะฉะนั้นอยากฝากท่านประธานถึงท่านรัฐมนตรีครับว่าโดยหลักการแล้วเรื่องนี้เป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ การค้าขายในระบบโลกเสรีการที่ประเทศหนึ่งจะไปเสียภาษีซ้ำอีกประเทศหนึ่งมันจะทำให้ต้นทุนการผลิตเขาเพิ่มขึ้น

แล้วก็ไม่มีใครอยากจะมาทำค้าขายด้วย อันนั้นหลักการเห็นด้วย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ว่าควรจะต้องขจัดออกไป แต่การขจัดออกไปมันไม่ได้หมายความว่าขจัดออกไปแล้วทำให้เราเสียเปรียบ เราอย่าไปยอมเป็นลูกไล่ประเทศอื่นสิครับ เรามีนักเจรจาที่ดีนะครับ เรามีนักกฎหมายดี ๆ หลายคน เราตั้งหลักดี ๆ ค่อย ๆ เจรจา อย่างที่ผมเรียน ผมซ้ำอีกทีก็คือว่าเอาแต่ละประเทศมาดูครับว่าเขาลงทุนที่เราเท่าไร เราลงทุนที่เขาเท่าไร แล้วทำตัวเลขออกมาว่าแต่ละปีถ้าผ่านกฎหมายนี้มีการเจรจาแล้วใครได้เปรียบ เสียเปรียบครับ สมมุติถ้าเราเสียเปรียบเราก็เพิ่มเงื่อนไขเข้าไปให้เราได้พอ ๆ กับที่เราเสียไป อันนั้นก็เป็นเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะฝาก ก็คงไม่มีอะไรครับก็มีอยู่ ๓ เรื่องที่ฝากท่านประธานไว้ แล้วก็หวังว่าท่านรัฐมนตรีจะได้นำไปพิจารณา อย่างน้อยก็เป็นข้อสังเกตในการเจรจาครั้งต่อ ๆ ไปครับ ขอบพระคุณทุกท่านครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประเสริฐครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเห็นว่าท่านสมาชิกรัฐสภาได้อภิปรายกันพอสมควรแล้ว ผมขอเสนอญัตติปิดการอภิปรายตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ข้อ ๔๗ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ขอปิดการอภิปรายผู้รับรองถูกต้อง มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นครับ คุณหมอวรงค์เชิญครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก จริง ๆ แล้วเมื่อสักครู่ก่อนที่ท่านประธานจะเข้ามาเป็นประธานนะครับ ท่านเก่าเราได้มีข้อตกลงในที่ประชุม เพราะว่าขณะนี้ยังมีประเด็นอยู่หลายประเด็นที่เพื่อนสมาชิกรวมทั้งตัวผมด้วย ซึ่งท่านประธานก็รับปากไว้แล้วว่าหลังจากที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจง บังเอิญตอนที่ผมตั้งคำถามท่านรัฐมนตรีท่านเพิ่งมาชี้แจง แล้วผมก็ยังมีประเด็นที่ยังคาใจอยู่ที่อยากจะถามท่านรัฐมนตรี ----------

แล้วท่านประธานท่านเก่าก็บอกว่าเดี๋ยวจะเปิดโอกาสให้พวกผมที่ยังคาใจอยู่ได้มีโอกาสการอภิปรายซักถาม ดังนั้นผมเชื่อว่าอยากให้เป็นไปตามเงื่อนไข ให้เกียรติท่านประธานเมื่อสักครู่เพราะท่านรัฐมนตรีก็อยู่นะครับว่ามีการตกลงกันอย่างนั้น แล้วผมก็ยังมีประเด็นอยู่ ๔-๕ ประเด็นที่จะซักถามท่านรัฐมนตรี จะขออนุญาตให้พวกผมได้ซักถามทุกอย่างให้เรียบร้อยแล้วหลังจากนั้นแล้วท่านจะปิดก็ไม่เป็นอะไรครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านประเสริฐครับ ตอนนี้รายชื่อส่งมาที่ผมเหลืออยู่ ๖ ท่านที่จะอภิปราย พอที่จะอะลุ่มอล่วยได้อย่างไร สัก ๒-๓ ท่านพอจะได้ไหมหรืออย่างไร

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ ประเสริฐ จันทรรวงทอง จริง ๆ แล้วต้องเรียนว่าเมื่อสักครู่นี้ไม่ได้มีข้อตกลงนะครับ แต่เนื่องจากว่าเป็นความกรุณาของท่านประธานที่ได้อนุโลมให้ท่านสมาชิกได้อภิปรายอีกส่วนหนึ่ง ผมขอยืนยันนะครับท่านประธานว่าเสนอญัตติเห็นว่าการอภิปรายได้มาพอสมควรแล้ว กระผมมีเหตุผลดังนี้ครับ หลักการของอนุสนธิสัญญาหลายอย่างเป็นหลักการที่คล้ายกัน แล้วคำถามก็เริ่มที่จะซ้ำกันว่าใครได้ประโยชน์ ผมเชื่อว่าหลังจากการปิดการอภิปรายท่านรัฐมนตรีคงจะให้คำตอบกับที่ประชุมแห่งนี้ได้เป็นอย่างดีครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวิทยาครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกรัฐสภา เมื่อสักครู่ผมเข้าใจว่าท่านประเสริฐ ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ท่านเป็นคนหารือกับท่านประธานไว้นะครับว่าจะให้รัฐมนตรีตอบ ผมก็ยืนยันว่าไม่ขัดข้องที่รัฐมนตรีจะตอบ แต่ว่าผมนั่งฟังมาโดยตลอดตั้งแต่เริ่มต้นมีเพื่อนสมาชิกหลายคนได้ตั้งประเด็นปัญหา ท่านประธานครับ ทั้งเพื่อนสมาชิกจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตั้งปัญหาหลายประเด็นที่ผมเข้าใจว่าอยากได้คำตอบชี้แจงจากท่านรัฐมนตรี เมื่อสักครู่ท่านก็ได้กรุณาชี้แจงตอบไปแล้ว เอกสารที่ผมขอท่านก็ส่งมาที่ผมแล้ว ผมเข้าใจว่าท่านประธานที่นั่งทำหน้าที่ขณะนั้นท่านก็ชัดเจนครับ ท่านก็บอกว่าหลังจากท่านรัฐมนตรีตอบก็จะให้คนที่ได้ซักถามและยังข้องใจได้ซักถามต่อ

และอีกอย่างหนึ่ง ผมขออนุญาตเรียนผ่านไปยังวิป (Whip) รัฐบาลด้วยนะครับ ผมเป็นวิปรัฐบาลมาก่อนแล้วก็เรียนยืนยันเลยครับว่าตั้งแต่ช่วงที่ผมเป็นวิปรัฐบาลผมไม่เคยเสนอปิดอภิปราย เปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกได้แสดงความคิดเห็นกันอย่างเต็มที่ เพราะฉะนั้นคนที่เป็นรัฐบาลต้องใจกว้างพอ เพราะการตกลงแต่ละเรื่องที่เกิดขึ้นในรัฐสภาแห่งนี้เป็นข้อผูกมัดที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนทั้งประเทศ เพราะฉะนั้นเวลาเป็นรัฐบาลผมอยากให้ใจเย็นและรับฟังเพื่อนสมาชิกสักนิดหนึ่งครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรัชฎาภรณ์ครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ดิฉัน รัชฎาภรณ์ แก้วสนิท ส.ส. บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ดิฉันยังประสงค์จะอภิปราย และดิฉันจะถามถึงกระบวนการในการจัดทำโดยไม่ซ้ำกับที่คนอื่นถามไป ดิฉันพูดได้ไหมคะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้เสนอให้ปิดอภิปราย มีผู้รับรองถูกต้องครับ ญัตติค้างคาอยู่ครับ มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือเปล่าครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานคะ ที่จริงแล้วเราไม่ควรจะรีบร้อนขนาดนี้เลย เดิมทีเรามีไม่กี่ฉบับเราก็ยังอภิปรายได้ตั้งนาน อันนี้ ๑๑ ฉบับ คล้ายกันก็จริงแต่บริบทของแต่ละประเทศก็ต่างกัน แล้วที่ดิฉันถามอภิปรายไม่ซ้ำกับคนอื่นแน่นอน ดิฉันจะได้อภิปรายไหมคะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้เสนอให้ปิดอภิปรายเป็นญัตติค้างอยู่ มีผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือเปล่าครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานคะ รอบ ๆ ตัวดิฉันกำลังรำพึงรำพันบอกดิฉันว่าให้เรียนท่านประธานว่าอย่าใช้วิธีอย่างนี้เลย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เป็นเรื่องของสมาชิกที่เขามีสิทธิที่จะเสนอและมีผู้รับรองถูกต้อง ผมคงทำอย่างอื่นไม่ได้ล่ะครับ เชิญข้างหลังสุดครับ

นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม วรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทยจังหวัดสมุทรปราการ ท่านประธานครับเรื่องนี้เราได้พูดกันมายาวนาน พูดเรื่องนี้ยาวไปถึงน้ำท่วมครับ พูดกันวกวนไปมานานพอสมควรแล้วครับ เรามีวาระเรื่องอื่นที่สำคัญที่จะต้องพูดกันต่อครับท่านประธานอย่าให้เสียเวลาเรื่องนี้เลยครับ ผมสนับสนุนผู้เสนอปิดอภิปรายเรื่องนี้ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่าน ส.ว.ครับ ทางท่านนฤมลเชิญครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉันนางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะ ดิฉันเรียนท่านประธานนะคะ แม้ว่ามีผู้เสนอญัตติให้ปิดการอภิปรายแต่ถ้าท่านประธานจะกรุณาให้ถอนออกไปก็จะเป็นประโยชน์ค่ะ เพราะว่าจริง ๆ แล้วก็อีกไม่กี่ท่านที่จะให้ความเห็นไว้ในสภาแห่งนี้เพื่อประโยชน์แห่งการที่จะอภิปรายหรือการประชุมกันด้วยฉันทานะคะ ด้วยความรักใคร่ด้วยความปรองดองในสภาของเรา อันนี้ถ้าจริง ๆ แล้วท่านประธานคนก่อนที่นั่งอยู่ก็ได้ให้คำข้อตกลง หรือไม่เชิงเป็นข้อตกลงแต่เป็นการให้ความเห็นไว้ว่าจะเปิดโอกาสให้พวกเรานั้นได้มีโอกาสได้ถามได้อีกค่ะ อันนี้เป็นความจริงค่ะ ดิฉันเป็นสมาชิกวุฒิสภาไม่ได้สังกัดพรรคการเมืองและไม่ได้เข้ากับฝ่ายใดทั้งสิ้นแต่ว่าอยากให้เห็นกระบวนการพิจารณากฎหมายเป็นไปด้วยความรอบคอบและดีที่สุดสำหรับที่จะผูกพันประเทศเรากับประเทศอื่นและประชาชนคนไทย ขอบพระคุณค่ะ สุดแล้วแต่ท่านจะพิจารณาแต่ดิฉันคิดว่าอย่าใช้เสียงส่วนใหญ่หรือใช้ญัตติอย่างนี้เป็นทางออกของการประชุมวันนี้เลยค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็ต้องถามท่านประเสริฐเจ้าของญัตตินะครับ พอจะอะลุ่มอล่วยอย่างไรได้บ้าง เชิญครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ ประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตหารือท่านประธานคือจริง ๆ แล้วผมก็เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญนะครับ แต่ถ้าจะปล่อยให้มีการอภิปรายแบบไม่มีข้อกำหนดผมเกรงว่าการบริหารงานต่าง ๆ มันอาจจะผิดพลาด เพราะฉะนั้นถ้าท่านประธานจะกำหนดอย่างนี้ได้ไหมครับว่าขอให้อีกไม่เกินครึ่งชั่วโมงแล้ว

ปิดการอภิปราย แล้วท่านรัฐมนตรีจะตอบหรือไม่ตอบก็แล้วแต่ท่าน ถ้าอย่างนี้ผมยินดีถอนญัตติครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประเสริฐ

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผมนายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา พรรคประชาธิปัตย์ อยากจะกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่าเมื่อสักครู่ก่อนที่ท่านประธานก่อนหน้านี้จะลงจากบัลลังก์ ผมก็เป็นคนลุกขึ้นมาถามครับว่าหลังจากท่านรัฐมนตรีตอบเสร็จแล้วยังจะเปิดให้สมาชิกซักพรรคประชาธิปัตย์หรือว่าสมาชิกรัฐสภาอีกหลายท่านที่ประสงค์จะอภิปรายและถามข้อซักถามได้ต่อหรือไม่ท่านประธานก็บอกว่าเป็นไปตามนั้นครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่าพวกเรามีความประสงค์จะสนับสนุนเรื่องข้อตกลงต่าง ๆ เมื่อเช้าถ้าท่านประธานจะเห็นนะครับว่าฝ่ายรัฐบาลขอเลื่อนเรื่องว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้าตามหัวข้อลำดับที่ ๔ ขึ้นมาก่อนพวกเราก็ไม่ได้ทักท้วงเพราะเห็นว่าเป็นประโยชน์กับประเทศและพวกเราก็ไม่ได้อภิปรายกันมาก แต่พอมาถึงหัวข้อกรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและความตกลงและอนุสัญญาจำนวน ๑๑ ฉบับ ซึ่งไปผูกพันกับประเทศอีก ๑๐ ประเทศครับและทั้ง ๑๐ ประเทศนี้มันเกี่ยวพันกับพ่อค้าคนไทยที่จะต้องไปลงทุนในต่างประเทศและเกี่ยวพันกับนักลงทุนใน ๑๐ ประเทศที่ต้องมาลงทุนในประเทศไทยครับ ผมคิดว่าอย่าได้ทำให้โอกาสนี้เสียหายเลยครับ เปิดให้มีโอกาสอภิปรายบ้าง คิดว่าอีกไม่กี่คนหรอกครับเราก็พยายามคัดสรรคนให้ได้จำนวนคนน้อยที่สุดแล้วครับ ขอความกรุณาท่านประธานได้ปฏิบัติไปตามข้อตกลงครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่าน ส.ว. วิชาญเชิญครับ

นายวิชาญศิริชัยเอกวัฒน์สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานแล้วก็ท่านผู้แทนฝ่ายรัฐบาลที่ได้เสนอว่ายินดีจะถอนถ้าใช้เวลาอภิปรายไม่เกิน ๓๐ นาที ขออนุญาตอย่างนี้ได้ไหมครับท่านประธานครับ เนื่องจากท่านประธานเองได้พูดว่ามีผู้อยู่ในรายชื่ออีก ๖ ท่าน ----------

ถ้าให้ท่านละ ๕ นาทีก็จะอยู่ในเกณฑ์ ๓๐ นาทีพอดี ซึ่งอยู่ในลักษณะของเงื่อนไขที่ผู้แทนฝ่ายรัฐบาลได้เสนอมานะครับ ถ้าเห็นชอบตามนี้ก็น่าจะเป็นข้อยุติที่น่าจะใช้ได้สำหรับการอภิปรายในวันนี้ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็เป็นข้อเสนอแนะที่ดีนะครับก็สุดแท้แต่ที่ประชุมครับ ท่านประเสริฐเห็นอย่างไรครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ ประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกรัฐสภา ตามที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้หารือมาผมเห็นด้วยนะครับ แต่ต้อง ๕ คน ๖ คน คนหนึ่งประมาณ ๕ นาทีก็จะเป็น ๓๐ นาที แล้วก็ท่านรัฐมนตรีตอบผมคิดว่าทางฝั่งโน้นนี่เหลือคนอภิปรายอีกไม่เยอะทราบว่าประมาณ ๕-๖ ท่าน ถ้าเกิดที่ประชุมไม่ติดขัดอะไรก็ตามนี้ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีชื่อทางฝ่ายค้านเหลืออยู่ ๖ ท่าน แล้วก็เห็นเมื่อสักครู่ท่าน ส.ว. นฤมล ก็แสดงความจำนงค์ด้วยและอาจจะเป็นท่านที่ ๗ ฟังความเห็นทางนี้ครับ คุณหมอเชิญครับ หมอสุกิจครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ อย่างที่ท่านประเสริฐได้เรียนแล้วนะครับว่าเรามีความตั้งใจจริง ๆ ที่จะทำให้กฎหมายฉบับนี้สมบูรณ์ที่สุดนะครับ ท่านประธานดูสิครับว่าประเด็นนี่ไม่ได้ซ้ำเลย ท่านรัฐมนตรีก็ทราบดีว่ามีประเด็นใหม่ ๆ อย่างเช่น คุณสงกรานต์ก็มีประเด็นใหม่ขึ้นมา ผมว่าคนที่พูดว่าประเด็นซ้ำนี่คงไม่ได้ฟังการอภิปรายหรอกครับ เพราะฉะนั้นขอความกรุณาท่านประธานครับ ผมขอคนละ ๑๐ นาทีครับ ๕ นาทีนี่พูดไม่ได้ครับ ๑๑ ฉบับนะครับ เรากำลังพิจารณากฎหมายรวดเดียวตั้ง ๑๑ ฉบับ ท่านประธานจะมารวบรัดได้อย่างไรครับ ปกติฉบับหนึ่งเราก็ใช้เวลากันครึ่งค่อนวันก็มีครับ เพราะฉะนั้นขอความกรุณาเถอะครับ เพื่อให้การประชุมราบรื่น พวกผมนี่เมื่อเช้าก็ไม่ทักท้วงเลยครับ ทางฝ่ายรัฐบาลขอเลื่อนเราก็รู้ความจำเป็นครับว่าจะต้องรีบไปทำสัญญากับเขาก็ไม่อยากให้ประเทศเสียโอกาสครับ เพราะฉะนั้นอะไรที่เป็นประโยชน์กับประเทศชาตินี่ฝ่ายค้านยินดีให้ความร่วมมือเต็มที่ครับ เรื่องนี้ก็เหมือนกันครับเป็นความสำคัญของประเทศชาติของนักลงทุนครับ ขอความกรุณาทางฝ่ายรัฐบาลช่วยเปิดใจให้กว้างหน่อยเถอะครับ

ร ๒/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ) อริสา ๖๐/๒

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมทำหน้าที่เป็นกลางนะครับ พยายามอะลุ่มอล่วย ทีนี้รายชื่อของฝ่ายค้านเหลืออยู่ ๖ ท่านครับ มีท่านองอาจ ท่านเกียรติ ท่านกนก ท่านวรงค์ ท่านบุญยอด ท่านเจริญ เหลืออยู่ ๖ ท่าน ก็คง ๗ กับท่าน ส.ว. นฤมล ๗ ท่านนะครับ ผมขอเป็นท่านละ ๗ นาทีดีไหมครับจะได้เป็นข้อสรุป พอสมควรผมเห็นว่าอย่างนั้นได้นะครับ ทางฝ่ายรัฐบาลก็ไม่ขัดข้องแล้วครับ ฝ่ายค้าน เชิญท่านรัชฎาภรณ์เชิญครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานคะ รัชฎาภรณ์ แก้วสนิท ประเด็นดิฉันไม่ซ้ำกับใครนะคะ ขอใส่ชื่อเข้าไปด้วยค่ะ ๑๐ นาทีค่ะท่าน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็เป็น ๘ ท่าน ๘ ท่าน ถ้าท่านละ ๗ นาที ก็ชั่วโมงพอดีครับ แล้วก็รัฐมนตรีชี้แจงก็ชั่วโมงเศษรวมแล้วก็ไม่ต่ำกว่าชั่วโมงอยู่แล้ว สมควรนะครับเอาตามนี้นะครับ ขออนุญาตตามนี้นะครับ ก็ทั้งหมดฝ่ายค้าน ๗ ท่าน แล้วก็ทาง ส.ว. อีก ๑ ท่าน เป็น ๘ ท่าน ท่านละ ๗ นาที อย่างนั้นผมเริ่มตามนี้เลย ท่านประเสริฐตกลงถอนใช่ไหมครับ ตกลงถอนนะครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ครับท่านประธานครับ เอา ๗ นาทีตามที่ท่านประธานได้กรุณาแนะนำมา

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ตกลงถอนนะครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ถอนครับ แต่ไม่เกิน ๘ ท่านนะครับท่านประธานครับ ใช่ไหมครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เมื่อสักครู่ฝ่ายค้านขอเพิ่มอีกท่านรัชฎาภรณ์เป็นท่านที่ ๗ กับ ๘ กับท่าน ส.ว. นฤมล

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : จริง ๆ แล้วก็หลายท่านก็เคยอภิปรายไปแล้วในรอบที่จะถึงนี้ก็มีอีกนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่เป็นอะไรครับ อะลุ่มอล่วยจะได้บรรยากาศก็ดีตลอดนะครับ เมื่อสักครู่ท่านเลขาธิการว่าอย่างไรนะครับ ท่านพิเชษฐมีอะไรอีกครับ เชิญครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล เนื่องจากว่าเมื่อสักครู่ท่านผู้ทำหน้าที่ประธานท่านก่อน

ได้พูดให้เราเข้าใจว่าหลังจากที่รัฐมนตรีตอบเสร็จแล้วก็จะให้สมาชิกถามต่อ ผมไม่ทราบว่าจะมีการสรุปในการที่จะปิดการอภิปรายผมเลยยังไม่ทันได้ส่งชื่อครับ บอกกับวิปไว้เรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นผมขอว่าท่านประธานครับผมดูแลงานนี้มาก่อน ปี ๒๕๔๐ ผมดูแลกรมสรรพากร ผมดูแลเรื่องภาษีซ้อนนี้มาตลอด ผมมีคำถามหลาย ๆ คำถามที่จะต้องถามทำความเข้าใจ เพราะฉะนั้นผมขอเป็นคนที่ ๙ ครับ จะ ๗ นาที จะอะไรผมไม่ว่าครับ เพราะผมใช้สิทธิบอกกับวิปเอาไว้แล้วยังไม่ทันส่งท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : รวมแล้ว ๙ ท่านนะครับ ไม่ขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นผมดำเนินการเลยครับ เชิญท่านองอาจครับ ๗ นาทีนะครับ

นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพกระผม องอาจ คล้ามไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นก็ต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ท่านทนุศักดิ์ เล็กอุทัย ตั้งแต่เริ่มมามีการพิจารณาในวาระนี้ท่านได้นั่งรับฟังข้อคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกรัฐสภาอยู่ตลอดด้วยความตั้งใจ ก็นับว่าเป็นนิมิตหมายที่ดีที่ท่านได้ให้ความสนใจ แล้วก็อยากจะเรียกร้องไปยังรัฐมนตรีท่านอื่น ๆ เมื่อมีเรื่องของท่านที่เกี่ยวข้องก็ขอความกรุณาได้นั่งรับฟังการพิจารณาหรือข้อคิดเห็นของสมาชิกด้วยนะครับ ท่านประธานครับ ผมคงไม่มาต่อล้อต่อเถียงเรื่องเวลาว่ากี่นาที อย่างไรก็ตามผมจะพยายามทำตามที่ท่านประธานบอก แต่ว่าถ้าเกิดมันคาบเกี่ยวอะไรเล็กน้อย ก็ขอความกรุณาท่านประธานด้วยนะครับ ท่านประธานครับ ปัจจัยสำคัญที่สุดของการอภิปรายในเรื่องที่เรากำลังพิจารณากันอยู่นี้นะครับ ก็คือเรื่องการทำข้อตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ๑๐ ประเทศนี้นะครับ ผมคิดว่าส่วนสำคัญที่สุดก็คือเราคงต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ที่ประเทศชาติคือประเทศไทยของเราจะได้รับผลประโยชน์ที่นักธุรกิจไทยเราจะได้รับเป็นอันดับแรก แต่แน่นอนที่สุดการเจรจาการตกลงใด ๆ เราคงหวังว่าเราจะได้รับประโยชน์แต่เพียงฝ่ายเดียวคงเป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เพื่อนสมาชิกพยายามอภิปรายกันก็คือว่าทำอย่างไร ที่เราอาจจะได้รับประโยชน์ร่วมกันและที่สำคัญที่สุดก็คือต้องไม่ทำให้นักธุรกิจไทยหรือประเทศไทยของเราโดยรวมนี่เสียประโยชน์ในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ ตรงนั้นผมคิดว่าเป็นหัวใจสำคัญที่อยากจะฝากไปยังรัฐบาล ฝากไปยังรัฐมนตรีนะครับ เราไปพูดเนื้อหาสาระในรายละเอียดกันมากพอสมควร แต่ถ้าหัวใจสำคัญตรงนี้เราไม่ชัดเจน เราก็อาจจะไปตกหลุมตกร่อง แล้วก็เกิดความผิดพลาดหรือเกิดความเสียหายกับนักลงทุนไทยหรือนักธุรกิจไทยได้ ผมได้เตรียมเอาไว้หลายเรื่องด้วยกันนะครับ มีบางเรื่องซึ่งเพื่อนสมาชิกหลายท่านบอกว่า

มีการพูดไปแล้วหรือว่าท่านรัฐมนตรีตอบไปแล้ว ส่วนไหนที่รัฐมนตรีตอบไปแล้ว ผมก็คงไม่พูดถึงครับ แต่ผมคิดว่าส่วนสำคัญอีกอันหนึ่ง

ประเด็นแรกที่ผมอยากจะยกขึ้นมาพูดจาในที่ประชุมแห่งนี้ก็คือว่า เรื่องที่เรากำลังอภิปรายกันอยู่ในขณะนี้นั้น สิ่งที่ผมมีความวิตกกังวลส่วนหนึ่งก็คือผมอยากจะให้เรื่องนี้เป็นเครื่องมือของการขยายการทำการค้า ขยายการทำธุรกิจ ก่อให้เกิดความมั่นใจต่อนักลงทุนไทยที่ไปลงทุนในต่างประเทศมากกว่าจะเป็นเครื่องมือทางการเมือง ที่ผมหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาก็เพราะว่าในหลายครั้งหลายกรณีการทำข้อตกลงในลักษณะนี้ ในหลาย ๆ รัฐบาลที่ผ่านมาเป็นการทำข้อตกลงในลักษณะเอื้อประโยชน์ทางการเมือง ผมมีเวลาน้อย แล้วก็วันนี้ก็คงไม่ใช่วาระที่จะมาพูดกันว่าเอื้อประโยชน์ทางการเมืองอย่างไร แต่ผมคิดว่าตรงนี้เป็นหัวใจสำคัญที่อยากจะให้รัฐบาลหรือรัฐมนตรีได้ตระหนักในเรื่องนี้นะครับ ข้อตกลงใด ๆ นั้นควรจะเป็นไปเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจทางการค้าเพื่อประโยชน์ของประเทศมากกว่าเพื่อประโยชน์ทางการเมือง

ประการที่ ๒ ถัดมาซึ่งมีเพื่อนสมาชิกบางท่านได้สอบถามไปบ้างแล้ว แต่อาจจะยังไม่มีคำตอบจากท่านรัฐมนตรีนะครับ ผมคิดว่าเรามีอีกหลายประเทศที่จะทำ แต่ทำไมเลือกประเทศเหล่านี้ ท่านตอบบางประเทศ แต่อีกหลาย ๆ ประเทศท่านไม่ได้ตอบนะครับ ผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกหลายท่านรวมทั้งกระผมด้วยก็นั่งฟังในการตอบคำถามของท่าน ถ้าท่านจะให้ข้อเท็จจริงต่าง ๆ เหล่านี้กระจ่างมากขึ้น ผมคิดว่าก็จะเป็นประโยชน์ต่อที่ประชุมรัฐสภาของเรานะครับ

ประการสำคัญถัดมาอีกเรื่องหนึ่งก็คือการค้า การลงทุนระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่จะดำเนินการ มีกรอบเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและความตกลงและอนุสัญญาอีก ๑๐ ประเทศ ไม่ว่าจะเป็นประเทศซิมบับเว รัฐเอกราชปาปัวนิวกินี ราชอาณาจักรโมร็อกโก รัฐสุลต่านบรูไนดารุสซาลาม รวมถึงสาธารณรัฐทาจิกิสถาน สาธารณรัฐเคนยา รัฐบาลแห่งไอร์แลนด์ สาธารณรัฐลิทัวเนีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐเอสโตเนีย สิ่งที่ผมยังไม่ได้รับคำตอบนะครับ ----------

และผมคิดว่าคำตอบน่าจะเป็นประโยชน์เพื่อเราในฐานะเพื่อนสมาชิกรัฐสภาและผู้ที่ได้สอบถามไปบางท่านก็คือการค้าการลงทุนระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่ผมเอ่ยนามมานี้กับประเทศไทย มันมีสัดส่วนมากน้อยแค่ไหนครับท่านประธาน สัดส่วนในการทำการค้าผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญครับ ซึ่งจะทำให้การตกลงใด ๆ จะเกิดประโยชน์กับประเทศไทยมากน้อยแค่ไหน ตรงนี้ผมคิดว่าเรายังไม่ได้รับคำตอบที่ชัดเจน และผมคิดว่าในหลาย ๆประเทศที่ผมเอ่ยนามไปนี้ ผมคิดว่าสัดส่วนทางการค้าในบางประเทศ ผมขออนุญาตที่ไม่เอ่ยนามนะครับเพื่อไม่ต้องการให้ไปเกิดผลกระทบกับประทศนั้น ๆ ผมคิดว่าสัดส่วนการทำการค้าของเรากับประเทศต่าง ๆ ยังมีอยู่ค่อนข้างน้อยเท่าที่ผมได้ตรวจสอบข้อมูลมานะครับ แต่ทางรัฐบาลอาจจะมีข้อมูลที่ดีกว่าผมหรือมากกว่าผมก็สามารถที่จะนำเสนอมาได้ ผมจึงมีคำถามต่อไปว่าในเมื่อสัดส่วนทางการค้ายังน้อยอยู่ การไปทำข้อตกลงใด ๆ ทางรัฐบาลมีข้อมูลว่าเราจะมีสัดส่วนทางการค้าที่เพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร หรือมีอะไรที่จะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าการทำการค้าต่อไปในประเทศต่าง ๆ เหล่านั้นมีเพิ่มมากขึ้นแล้วจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศไทยหรือนักลงทุนไทยของเรา ผมคิดว่าตรงนี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เป็นเรื่องที่น่าสนใจซึ่งอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีขอความกรุณาช่วยชี้แจงให้เราได้ทราบด้วย

อีกอันหนึ่งก็คือในประเทศอาเซียน คราวนี้เรามีอยู่ ๒ ประเทศ ท่านรัฐมนตรีได้ตอบไปกรณีของประเทศฟิลิปปินส์ว่าทำไมทำคราวนี้ ของประเทศบรูไนอีกประเทศหนึ่งที่ยังไม่ได้ทำกับประเทศไทยก็คือประเทศกัมพูชา ผมคิดว่าขณะนี้การลงทุนการค้าระหว่างไทย-กัมพูชามีมากขึ้นที่มีสัดส่วนในนัยที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก นักธุรกิจของประเทศกัมพูชาเองจำนวนหนึ่งก็เริ่มที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ขณะเดียวกันนักธุรกิจของไทยแน่นอนที่สุดครับถ้าเราดูข้อมูลโดยทั่วไป เราก็ไปลงทุนในประเทศกัมพูชาค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมอยากจะสอบถามท่านรัฐมนตรีและอาจจะให้คำตอบเราเพิ่มมากขึ้นก็คือว่าในกรณีของประเทศกัมพูชาซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้านใกล้ชิดกับเรา มีสัมพันธไมตรีที่ดีต่อกันมาช้านานแล้วก็การลงทุนทางการค้าก็มีเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดมา ทำไมทางประเทศกัมพูชาเราติดขัดอะไร อย่างไร เราถึงยังไม่สามารถไปดำเนินการได้ครับ

สุดท้ายครับ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าสิ่งที่อยากจะฝากไปยังท่านรัฐมนตรีก็คือว่าหลังจากมีข้อตกลงแล้วก็จะเป็นเรื่องของภาคปฏิบัติ ผมคิดว่าภาคปฏิบัติเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากนะครับ ภาคปฏิบัติที่จะต้องไม่ทำให้คนของเราเสียเปรียบ แล้วแน่นอนที่สุด

เมื่อมีภาคปฏิบัติแล้วผมคิดว่าเราก็คงไม่อยากที่จะให้นักธุรกิจของต่างชาติมาเอารัดเอาเปรียบประเทศไทยด้วยเช่นเดียวกัน ตรงนี้ผมคิดว่ารัฐบาลคงจะต้องมีการเตรียมการ ทำไมผมถึงหยิบยกประเด็นนี้ขึ้นมาครับท่านประธาน เพราะว่าปกติโดยทั่วไปไม่ต้องเฉพาะเรื่องข้อตกลงระหว่างประเทศ ปกตินักธุรกิจ นักลงทุนมักจะหาทางทำให้ตัวเองเสียภาษีน้อยที่สุดอยู่แล้ว เพื่อให้เขาจะได้มีรายได้มากที่สุด อันนั้นก็เป็นเรื่องปกติของนักธุรกิจโดยทั่วไปที่เรารับทราบกันดี แต่สิ่งที่ผมอยากจะฝากไว้ยังท่านรัฐมนตรีก็คือว่าตรงนี้ละครับ ถ้าเราไม่มีการเตรียมการให้ดี นักธุรกิจ โดยเฉพาะนักธุรกิจต่างชาติที่เขามีประสบการณ์มาก ๆ มีเงินทองมาก ๆ เขาอาจจะมีความรอบรู้มาก ๆ เช่นเดียวกัน ในการที่จะหาทางทำให้เราเสียประโยชน์ได้ พูดง่าย ๆ แทนที่เราจะได้ภาษีมากขึ้น เราก็อาจจะได้ภาษีน้อยลง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านองอาจครับ ผมว่าสมควรนะครับ

นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมอยากจะฝากไปยังท่านรัฐมนตรีก็คือว่าทางรัฐบาลได้มีการเตรียมบุคลากรของภาครัฐไทย กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมีความพร้อมมากน้อยแค่ไหนนะครับ หลายครั้งผมเชื่อว่าท่านประธานก็คงทราบดีว่าการทำงานในเรื่องเดียวกันไม่มีการประสานงานกัน หรือว่าเราทำงานไม่ได้ประสานสอดคล้องกันเท่าที่ควร สิ่งเหล่านี้ผมจึงอยากฝากไปยังรัฐบาลว่าให้ทำความเข้าใจในทางปฏิบัติที่แตกต่างกันให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และทำให้นักธุรกิจของเรานั้นเสียประโยชน์น้อยที่สุด ขณะเดียวกันก็ไม่ให้นักธุรกิจของต่างชาตินั้นมาเอาเปรียบประเทศไทยของเรา สิ่งเหล่านี้ก็ฝากเป็นข้อมูลนะครับ เป็นข้อสังเกตไว้ให้กับยังรัฐบาล หวังว่าสิ่งเหล่านี้ก็จะเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลในการทำงานเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติบ้านเมืองของเราต่อไปครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านเกียรติครับ

นายเกียรติ สิทธีอมร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม เกียรติ สิทธีอมร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมมีประเด็นซักถามจากที่ท่านรัฐมนตรีตอบ คือบางเรื่องท่านไม่ได้ตอบ บางเรื่องท่านตอบบางส่วน แล้วก็บางเรื่องท่านตอบมาแล้วก็มีคำถามเพิ่มเติม อันนั้นคือสาเหตุที่ทำไมว่าผมจะต้องขึ้นมาพูดอีกทีหนึ่งนะครับ แล้วก็ยืนยันกับท่านประเสริฐขออภัยที่เอ่ยนามท่านนะ ประเด็นผมไม่ซ้ำเดิมเลยนะครับ สิ่งที่ท่านรัฐมนตรีไม่ตอบและเป็นสาระสำคัญอย่างยิ่งก็คือเรื่องกรอบการเจรจาในเอกสารฉบับนี้ ผมอ่านอย่างไรผมก็ไม่เห็นกรอบครับ ในนี้เขียนไว้ว่ากรอบการเจรจาที่ขอความเห็นชอบ แล้วท่านเขียนว่าที่จะจัดทำขึ้นมานั้นต้องคำนึงถึงท่าทีจุดยืนและมาตรการที่จำเป็น ตลอดจนผลประโยชน์ของไทยและคู่เจรจาประกอบกันด้วย ซึ่งต้องประกอบด้วยอะไรบ้าง เสร็จแล้วก็ไปมีคำอธิบายเป็นเอกสารแนบกรอบ เอกสารแนบกรอบนั้นไม่ใช่กรอบนะครับ เป็นคำอธิบายของแต่ละหัวข้อที่ท่านระบุไว้ว่ากรอบจะต้องมีอะไรบ้าง เพราะฉะนั้นท่านตกไปเลยครับไม่มีกรอบการเจรจายื่นเข้ามาเลยครับ แล้วท่านประธานจะให้ผมหรือสมาชิกสามารถพิจารณาอนุมัติกรอบไหนครับ ในนี้ไม่มีเอกสารที่เป็นกรอบการเจรจาครับ ผมพยายามนึกว่าท่านเข้าใจผิดหรือเปล่าว่าเอกสารแนบกรอบนี้คือกรอบ ไม่ใช่นะครับ ท่านลองอ่านดูสาระของเอกสารแนบกรอบหัวข้อตรงกันจริง แต่เป็นเพียงคำอธิบายไม่ใช่เป็นกรอบ ท่านดูให้ดีนะครับ ตรงนี้ผมก็หนักใจไม่ทราบว่าจะอนุมัติอะไร จะเห็นชอบเรื่องอะไร นั่นประเด็นแรกเป็นสาระสำคัญนะครับและท่านประธานต้องให้อธิบายให้ชัดเจน รัฐมนตรีไม่ได้ตอบชัดเจนเรื่องนี้ครับ

ประการที่ ๒ ก็เห็นใจท่านรัฐมนตรีหลายเรื่องเจรจากันมาก่อนปี ๒๕๕๐ ท่านคงจะตอบไม่ได้ แต่คำถามที่ผมถามไปเป็นหลักการที่ท่านต้องรับผิดชอบ ณ วันนี้ ผมถามไปว่าท่านเลือกประเทศอย่างไร ท่านตอบเพียงว่านักธุรกิจบางคนมาร้องขอมาสอบถาม ถ้าเป็นอย่างนั้นผมถามว่าต้องถามกี่คนถึงจะได้น้ำหนักเพียงพอในการที่จะเอาประเทศนั้นเป็นประเทศคู่เจรจา ท่านไม่ตอบครับ แล้วข้อท้วงติงของผมก็คือว่าบางประเทศที่อยู่ใน ๑๑ ฉบับ จะกระทบต่อความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับประเทศอื่น ๆเพราะประเทศนั้นมีประวัติในเรื่องของการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรง และเป็นที่รังเกียจของประชาคมโลก นักธุรกิจบางรายที่เป็นนักธุรกิจรายใหญ่เขาจะไม่บอกท่านหรอกครับ แต่เขาจะไม่ทำธุรกรรม

กับภาคธุรกิจไทยถ้าท่านไปมีสนธิสัญญากับประเทศบางประเทศที่ท่านระบุไว้ ท่านไม่ตอบผมครับ ท่านไม่ตอบในประเด็นของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเลยครับ ท่านบอกเพียงแค่ว่านักธุรกิจบางคนมาร้องขอ ถ้าอย่างนั้นไม่พอครับ ผมขอความกระจ่างนะครับ เพราะไม่เช่นนั้นผมเห็นชอบไม่ได้ในการที่จะให้มีการดำเนินการต่อไป ผมถามท่านว่ามันมีปัญหาเรื่องประมวลรัษฎากรมาตรา ๑๐ ที่ไม่สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ ท่านตอบเพียงว่ากำลังยกร่าง ในเมื่อสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับสนธิสัญญาที่ลงนามไปแล้วทั้งหมดเลยในการที่จะไปดำเนินการกระทบหมดทุกฉบับ ไม่เร่งด่วนอย่างไร ทำไมยกร่างกันนาน ทำไมไม่เอาเข้ามาสภาเลยครับ มาตราเดียวแก้ง่ายนิดเดียวขอให้ท่านเร่งนำร่างแก้ไขเข้าสภาให้เร็ว เพราะไม่เช่นนั้นทุกฉบับที่ได้อนุมัติไปแล้ว ได้ลงนามไปแล้วมีผลบังคับใช้แล้ว รวมทั้ง ๑๑ ฉบับ วันนี้ใช้งานไม่ได้ แล้วมันจะเร่งอย่างไร มันจะมีประโยชน์อย่างไรถ้าท่านไม่แก้สิ่งที่ท่านเองก็ยอมรับว่าทางกระทรวงเองยังไม่ได้ดำเนินการแล้วเสร็จอยู่ระหว่างการดำเนินการ

ประการที่ ๓ ผมถามท่านว่าเคยศึกษาไหมผลได้ผลเสียของแต่ละประเทศ ท่านยังไม่ได้ตอบผมนะครับ แล้วมีการวิเคราะห์เชิงลึกไหม ท่านสมาชิกบางท่านได้อภิปรายชัดเจนนะครับ การวิเคราะห์เชิงลึกบางประการมันชี้ให้เห็นว่าท่านควรจะเลือกประเทศอย่างไร ท่านไม่ได้ตอบผมครับ ขอให้ตอบด้วยนะครับ

- ๖๔/๑

อีกประการหนึ่ง ที่มีความสำคัญมากเลยที่ท่านสมาชิกบางท่านพูด ผมอยากจะลงในรายละเอียด ผมไปดูในทุกฉบับในรายละเอียดของภาษีที่จัดเก็บในกรณีของประเทศไทยมี ๒ ข้อ เหมือนกันทุกฉบับ มีกรณีของภาษีเงินได้และภาษีเงินได้ปิโตรเลียม เหมือนท่านลอกกันมาเรื่อยเลย แต่บางประเทศที่เป็นคู่เจรจาของเราระบุภาษี อย่างเช่น กรณีอันนี้ของประเทศซิมบับเวเอง มี ๗ กรณี รวมทั้งกรณีของผู้ไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศด้วย ผู้ไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศแต่มีเงินได้ในประเทศนี่ทำไมให้เขาได้สิทธิครับ ทำไมของเราไม่ได้สิทธิครับ ทำไมท่านถอดสิทธิที่จะเก็บภาษีของผู้ไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศแต่มีเงินได้ในประเทศ เห็นไหมครับความไม่เท่าเทียมเกิดขึ้นชัดเจนมากนะครับ ท่านรัฐมนตรียังไม่ได้ตอบประเด็นนี้เลยครับ เราจะเห็นได้ครับในกรณีบางประเทศนะครับ ประเทศบรูไนดารุสซาลามท่านบอกในกรณีของประเทศบรูไนมีภาษีปิโตรเลียมอยู่ด้วย แต่ท่านทำไมถึงมีเฉพาะของประเทศบรูไน ทำไมไม่มีของประเทศอื่น ๆ ท่านคาดว่าในอนาคตประเทศเหล่านั้นไม่ค้นพบน้ำมันหรือครับ ถ้าเขาค้นพบน้ำมันขึ้นมาแล้วมีการทำธุรกรรมน้ำมันเกิดขึ้น คนไทยไปลงทุนทำสัมปทานมีรายได้จากน้ำมัน ท่านยอมเสียสิทธิตั้งแต่วันนี้เลยหรือครับ ทำไมถึงเป็นอย่างนั้นล่ะครับ ตอบให้ได้นะครับ ขอให้ตอบให้ชัดนะครับ เพราะไม่เช่นนั้นผมเห็นชอบกับผลการเจรจาของท่านไม่ได้ครับ

อีกประการหนึ่งที่ผมคิดว่ามีสาระสำคัญมาก ณ วันนี้ครับ ทั้งประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ มีนโยบายส่งเสริมการลงทุน เพราะฉะนั้นมีการยกเว้นภาษีหลายรูปแบบ รวมทั้งภาษีเงินได้นิติบุคคลในหลายประเทศ ในนี้ไม่ได้เขียนเลยนะครับ จะดูกรณีเหล่านี้อย่างไร เช่น บริษัทไทยไปลงทุนในประเทศอินเดีย ประเทศปากีสถาน ประเทศใดก็แล้วแต่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษี ท่านจะดูแลอย่างไร

อีกกรณีหนึ่งที่ผมหยิบยกขึ้นมาให้ท่านว่าคนไทยเองไปทำธุรกิจได้กำไรไม่ขนเงินกลับเข้ามาท่านก็ยังไม่ได้ตอบผม เป็นประเทศที่เรามีสนธิสัญญาภาษีซ้อนอยู่แล้ว แต่ปัญหาที่เกิดขึ้น ขอนิดเดียวครับท่านประธานจวนจบแล้วครับ ปัญหาที่เกิดขึ้นคืออะไร ท่านทราบไหมครับ ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือเงินปันผลที่ออกมา ถ้าจะนำเข้าประเทศไทย ทางกรมสรรพากรจะคิดเหมือนเป็นเงินได้ที่ยังไม่เคยจ่ายภาษีเลย แต่ถ้าเป็นเงินปันผลที่มาจากผลกำไรในประเทศไทยไปยังผู้ถือหุ้นคิด ๑๐ เปอร์เซ็นต์จบ เห็นไหมครับ นี่คือปัญหาที่เมื่อสักครู่ผมตั้งคำถามไปที่ท่าน แต่ท่านไม่ได้ตอบประเด็นนี้ของผมนะครับ แม้แต่นิดเดียวเลย ถ้าท่านตอบผมจะได้มีความกระจ่าง แต่ขอให้ท่านตอบอีกครั้งหนึ่งนะครับ

ว่าปัญหามันเป็นลักษณะเดียวกันในเรื่องของเงินปันผล ก็คือผลกำไรส่วนหนึ่งของจากการลงทุน การดูกรอบภาษีจะเป็นอย่างไร ผมมีประเด็นเหล่านี้ครับท่านประธานครับ ก็ขอขอบคุณนะครับ แต่ขอให้รัฐมนตรีตอบทุกข้อ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านกนก วงษ์ตระหง่าน

นายกนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม กนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนด้วยความเคารพ เมื่อสักครูนี้ผมได้อภิปรายค่อนข้างยาวเรื่องอาจจะมาก แล้วก็ท่านรัฐมนตรีทนุศักดิ์เมื่อสักครู่ตอนที่ท่านตอบคำถามรอบแรกนี้ท่านไม่ได้ตอบคำถามของผมเลยแม้แต่ข้อเดียวนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็อยากขออนุญาตกับท่านรัฐมนตรี ผมจะขออนุญาตที่จะสรุปประเด็นคำถามที่สำคัญ ผมไม่ถามหมดเหมือนกับที่ผมอภิปราย เพราะว่าอยากจะให้ท่านได้ตอบคำถามที่สำคัญ เพื่อจะได้แน่ใจว่าเราคิดตรงกันนะครับ

ในประเด็นแรกผมตั้งคำถามชัดเจนว่าเราได้ทำสนธิสัญญาเกี่ยวกับการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อนไปแล้ว ๕๐ กว่าประเทศ เป็นเวลามาหลายปีมากแล้วนะครับท่านประธาน เราน่าจะได้มีการประเมินผล ไม่ใช่เฉพาะเป็นรายประเทศอย่างที่ท่านเกียรติได้พูดเมื่อสักครู่นี้ แต่โดยภาพรวมทั้งหมดว่ามีข้อดี ข้อเสียอะไรบ้าง เราจะได้นำกลับมาทบทวนแล้วก็บอกว่าข้อที่ดีก็ทำให้มากขึ้น ข้อที่เสียก็จะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขนะครับ ตรงนี้เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งขอให้ท่านได้กรุณาตอบให้ชัดว่าท่านจะทำการศึกษาในเรื่องนี้หรือไม่ เพราะถ้าไม่ข้อผิดพลาดที่เราผิดมาในอดีตเราก็จะผิดแบบเดิม กรอบการเจรจาเราก็จะเป็นแบบเดิมอีก ตรงนี้เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง แล้วเมื่อศึกษาก็ขอให้กรุณานำมาแจ้งกับสภาให้ทราบด้วยว่าผลเป็นอย่างไรนะครับ

ในประเด็นที่ ๒ ที่ผมได้ตั้งข้อสังเกตไว้ที่สำคัญก็คือการเตรียมความพร้อมเพื่อที่จะปฏิบัติตามข้อตกลงที่เราได้ไปทำแล้วก็ลงนามที่จะเกิดขึ้นต่อไปนะครับ ผมได้อธิบายในรายละเอียดมากมาย ไม่ว่าจากข้อมูลพื้นฐานเป็นอย่างไร ยกตัวอย่างเช่นค่าแรงขั้นต่ำเป็นอย่างไร กฎหมายแรงงาน ทักษะแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ ภาษี อัตราแลกเปลี่ยน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เราจะต้องมีฐานข้อมูลเพื่อจะให้บริษัทเอสเอ็มอี ผมขออนุญาตเน้นครับ ให้บริษัทเอสเอ็มอีสามารถที่จะเข้าไปใช้ประโยชน์และขยายการค้าการลงทุนในต่างประเทศได้ ถ้าท่านไม่เข้าใจเอสเอ็มอีความหมายผมง่าย ๆ ก็คือยอดขายประมาณ ๑๐๐ ล้านบาท บริษัทใหญ่ที่เขามียอดขาย ๕,๐๐๐-๖,๐๐๐ ล้านบาท หรือ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท เขาไปได้เองละครับ รัฐบาลไม่ช่วย เขาก็ไปอยู่แล้วนะครับ แต่เราต้องการให้บริษัทที่มียอดขายประมาณ ๑๐๐ ล้านบาท ๒๐๐ ล้านบาท สามารถเติบโตและทำการค้าระหว่างประเทศได้ ตรงนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ท่านกรุณาตอบด้วยนะครับว่าเราจะเตรียมความพร้อมเรื่องนี้อย่างไรเพื่อให้เอสเอ็มอีได้ประโยชน์ เพื่อให้ประชาชนโดยรวมได้ประโยชน์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านจะใช้บริการของมหาวิทยาลัยอย่างไร ถ้าท่านตอบเรื่องมหาวิทยาลัยไม่ได้ เพราะท่านอยู่กระทรวงการคลัง ไม่เป็นไรครับ ท่านกรุณาตอบว่าผมรับปากจะไปพูดเรื่องนี้กับกระทรวงศึกษาธิการแค่นี้ก็เพียงพอครับ ขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีได้กรุณาตอบยืนยันนะครับ

ในประเด็นที่ ๓ ซึ่งตรงนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ ก็คือผมได้อภิปรายชัดเจนว่าการค้าการลงทุนที่เราไปทำการเซ็นสัญญาในเรื่องนี้นั้นเปรียบเสมือนการสร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้เราทำการค้า การลงทุนได้สะดวก เพราะฉะนั้นสิ่งนี้จะต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การค้า การลงทุน ผมได้อภิปรายยกตัวอย่างในรายละเอียดชัดเจนใน ๒ พื้นที่ คือทวีปแอฟริกาแล้วก็ตะวันออกกลางว่าเป็นอย่างไร ผมยังไม่ได้รับคำตอบจากท่านเลยนะครับ ในฐานะที่ได้อยู่กระทรวงการคลังและต้องไปเจรจาว่ายุทธศาสตร์ทางด้านการค้า การลงทุนในประเทศในแอฟริกากับตะวันออกกลางเป็นอย่างไร เพราะว่าถ้าเราไม่รู้ มันก็จะเกิดปัญหาตามมา และผมก็ได้อภิปรายชัดเจนถามคำถามว่าทำไมเราถึงไม่ทำกับประเทศนามิเบียกับประเทศบอตสวานา ทั้ง ๆ ที่เป็นประเทศที่กำลังเติบโตอย่างรวดเร็วในตะวันออกกลาง ทำไมไม่ทำกับประเทศจอร์แดนกับประเทศกาตาร์ ผมขออนุญาตเรียนกับท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีนะครับ เมื่อไปดูหน้าสุดท้ายของกรอบการเจรจาของท่าน ท่านได้แบ่งประเทศอยู่ ๔ กลุ่มนะครับ ผมขออนุญาตชี้ ๒ ภูมิภาคเท่านั้นเอง คือทวีปแอฟริกากับตะวันออกกลาง

ในตะวันออกกลางกลุ่มที่ ๑ ท่านบอกท่านเจรจากับประเทศโมซัมบิกแล้วก็ประเทศซูดาน ผมไม่อ่านทั้งหมดซึ่งประเทศโมซัมบิก ประเทศซูดานนี่เป็นตัวอย่างของประเทศในแอฟริกาที่ยังยากจนอยู่ค่อนข้างมาก แต่ในขณะเดียวกันถ้าเอาประเทศเซเนกัลซึ่งเป็นคู่ค้าใหญ่ของเราอยู่กลุ่มที่ ๒ นะครับ และถ้าเราเอาประเทศนามิเบียซึ่งร่ำรวยมากอยู่กลุ่มที่ ๓ ประเทศบอตสวานาถ้าเอาไปอยู่กลุ่มที่ ๔ ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตให้ข้อมูลท่านรัฐมนตรี บริษัทเดอเบียร์ส ซึ่งผลิตเพชรนะครับ เมื่อก่อนอยู่แอฟริกาใต้ วันนี้เขาย้ายฐานมาอยู่ที่ประเทศบอตสวานาแล้วนะครับ แล้วก็บริษัทใหญ่ ๆ ที่ข้ามชาติที่อยู่ในแอฟริกาใต้นั้นได้ย้ายมาอยู่ประเทศบอตสวานาเกือบทั้งหมดแล้วนะครับ ตรงนี้มันชัดเจน และใครที่ไหนก็รู้นะครับ ถ้าศึกษาก็จะรู้ว่าประเทศบอตสวานาจะเป็นศูนย์กลางใหญ่ของแอฟริกาตอนใต้ แต่เราจัดไว้อยู่ในกลุ่มที่ ๔ ที่เจรจา ผมคิดว่าถึงวันนั้นสายเกินไปแล้วครับ ท่านประธานครับ ที่เราจะได้ประโยชน์จากการเจรจาตรงนั้น ในทางกลับกันเอาตะวันออกกลางสั้น ๆ ท่านจัดกลุ่มที่ ๑ ไว้ที่ประเทศจอร์แดนซึ่งถูกต้องนะครับ ประเทศจอร์แดนเป็นประเทศที่มีศักยภาพมาก ไม่ใช่เฉพาะในเรื่องของการท่องเที่ยวเท่านั้น แต่เรื่องการค้า การลงทุนและประวัติศาสตร์ที่สำคัญยาวนาน อันนั้นผมเห็นด้วย แต่ผมมีปัญหาครับกับประเทศกาตาร์ครับ ประเทศกาตาร์ท่านไว้กลุ่มที่ ๔ ทุกท่านทราบดีอยู่วันนี้ว่าประเทศกาตาร์เป็นประเทศที่มีบทบาทสำคัญมากในตะวันออกกลาง เป็นประเทศที่มีแก๊สสำรองธรรมชาติมากที่สุดในตะวันออกกลางนะครับ เป็นประเทศที่มีนโยบายที่เป็นมอดเดอริท (Moderate) มีเหตุมีผล แล้วก็ที่สำคัญที่สุดก็คือมีความสำคัญที่ดีอย่างยิ่งกับประเทศไทย แต่เราไปจัดไว้ในกลุ่มที่ ๔ ครับ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ครับท่านประธาน ผมอยากถามท่านรัฐมนตรีว่าเราจะปรับกลุ่มประเทศเหล่านี้หรือไม่ ท่านอย่าตอบผมแค่แต่เพียงว่ากระทรวงการต่างประเทศจัดมาก็แล้วไป กระทรวงการต่างประเทศอาจจะมีเหตุผลในเรื่องของการเมืองระหว่างประเทศ แต่กระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม บีโอไอ ซึ่งเป็นผลประโยชน์ในเรื่องการค้า การลงทุน เราจะต้องปรับในส่วนเหล่านี้ใหม่ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าถ้าเราไม่ปรับยุทธศาสตร์ ----------

เราก็จัดกลุ่มประเทศแบบนี้ละครับ และตรงนี้ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีน่าจะมองเห็นแล้วนะครับว่ายุทธศาสตร์ที่จะไปกำหนดประเทศที่เราจะไปเจรจามันไม่มีครับ เพราะถ้ามีประเทศกาตาร์กับประเทศจอร์แดนต้องอยู่ด้วยกันครับ และถ้ามีประเทศนามิเบียกับประเทศบอตสวานาต้องมาก่อนประเทศโมแซมบิก ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วนี่นะครับท่านรัฐมนตรีครับท่านไม่ทราบ ไม่ตอบไม่ได้ไม่เป็นอะไร ท่านตอบว่าขอประทานโทษอาจารย์กนก ผมตอบไม่ได้ครับ แต่ผมจะไปหาคำตอบให้ แค่นี้ในฐานะผมที่เป็นอาจารย์ผมก็ดีใจแล้ว ไม่ใช่บอกว่าไม่ตอบนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมอยากจะขออนุญาตเรียนกับท่านประธานเป็นประเด็นสุดท้ายเพื่อให้เป็นอุทาหรณ์เปรียบเทียบ ประเทศมาเลเซียเขาได้ไปตั้งแคมปัส (Campus) ขอ ๑ นาทีท่านประธานครับ ตั้งแคมปัสที่ประเทศบอตสวานาเลยนะครับ ตั้งมหาวิทยาลัยของประเทศมาเลเซียที่ประเทศบอตสวานา และมีนักศึกษาแอฟริกามาเรียนที่ประเทศมาเลเซียมากกว่า ๑๐,๐๐๐ คน ปรากฏว่าท่านรัฐมนตรีกษิตให้งบประมาณเพื่อเชิญอาจารย์มหาวิทยาลัยจากแอฟริกามาดูงานในประเทศไทยครับ ผลของการดูงานอย่างนี้ครับท่านประธานครับสั้น ๆ เลยครับ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยในแอฟริกาบอกว่าถ้าประเทศไทยเปิดประเทศแล้วก็ต้อนรับพวกเขา เขาจะย้ายนักศึกษาของเขาทั้งหมดจากประเทศมาเลเซียมาเรียนที่ประเทศไทยโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยขอนแก่นของท่านประธานนี่ละครับ เพราะเขาชอบที่ภาคอีสานมากครับท่านประธานครับ ตรงนี้คือตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมชัดเจนว่าเราไม่ได้ทำอะไร งอมืองอเท้าปิดหูปิดตา แล้วเราก็เสียโอกาสอย่างนี้ละครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นท่านรัฐมนตรีครับท่านกรุณาเปิดหูเปิดตารับฟังและกรุณาแก้ไขเถอะครับ เพื่อผลประโยชน์ของชาติบ้านเมืองของเราครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอวรงค์ครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์ วรงค์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่ท่านได้ชี้แจงให้ผมมีความเข้าใจมากขึ้นว่าทำไมอยู่ ๆ ก็มีกรอบการเจรจาอนุสัญญาเข้ามาอยู่กรอบหนึ่งเล่มหนึ่ง แล้วขณะเดียวกันก็มีข้อตกลงหรือจะเรียกว่าความตกลงอนุสัญญาอีก ๑๐ ฉบับเข้ามาเท่ากับว่าขณะนี้รัฐบาลกำลังเอาแพะกับแกะมาอยู่ด้วยกัน ผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกทั้งซีกรัฐบาลเพื่อน ส.ว. รวมทั้งพวกเราถ้าดูกันจริง ๆ แล้ววันนี้การจัดระเบียบวาระมันยังไม่ถูก

ท่านประธานครับ คือการจัดระเบียบวาระท่านเอากรอบเข้ามา มาผสมกับสิ่งที่ตกลงไปแล้วมันไม่ได้ ผมคิดว่ารัฐบาลควรจะเอาเรื่องที่ตกลงไปแล้วซึ่งผมยอมรับได้ครับที่ท่านบอกว่า ๑๐ ประเทศที่เป็นกรอบที่ตกลงกันเรียบร้อยแล้ว ถือว่าเป็นข้อตกลงหรือเป็นอนุสัญญาเพื่อมาให้ความเห็นชอบของรัฐสภาใน ๑๐ ประเทศนี้ผมเห็นด้วย อันนี้ผมไม่ว่า เพราะท่านรัฐมนตรีบอกว่าเป็นสิ่งที่เกิดก่อนรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ คือเกิดก่อนมีมาตรา ๑๙๐ ซึ่งอันนั้นทำไปก่อนหน้านี้แล้ว

(นายพิเชษฐ์เชื้อเมืองพานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงรายได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอมีผู้ประท้วงครับเชิญท่านพิเชษฐ์ครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย พรรคเพื่อไทยในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงท่านประธานตามข้อบังคับรัฐสภา ข้อ ๕ ขอให้ท่านประธานควบคุมการประชุมให้เป็นไปอย่างกระชับกะทัดรัด เพราะท่านประธานปล่อยให้สมาชิกรัฐสภาพูดคนละหลายครั้ง มันทำให้ยืดเยื้อวกวนแล้วก็ซ้ำซาก ขอให้ท่านประธานพิจารณาว่าควรให้กระชับ กะทัดรัด และไม่ควรให้พูด ๒ รอบ ขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณท่านพิเชษฐ์ครับที่จริงประเด็นนี้เราเป็นข้อตกลงกันแล้วนะครับ เชิญคุณหมอต่อเถอะครับ ไม่เสียเวลาครับเชิญครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ ผม นายแพทย์วรงค์ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก สมาชิกรัฐสภา ผมว่าเพื่อนสมาชิกอาจจะไม่ได้ฟังผมพูดเลยทำให้มีการประท้วงขึ้นมา

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอต่อเลยครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ถ้าได้ฟังแล้วจะรู้ว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งใหม่จริง ๆ ผมเชื่อว่าผมพยายามย้ำให้เห็นว่ากรอบอันนี้กับอันนี้เป็นข้อตกลง ๑๐ ประเทศ มันไม่ควรมาอยู่ด้วยกัน เพราะว่าเวลามาอยู่ด้วยกันแล้วงงครับ

ทำไมเอากรอบมาอยู่กับข้อตกลงเพราะข้อตกลงหลังจากเสร็จวันนี้แล้วออกไปปฏิบัติได้เลย แต่ท่านรัฐมนตรีก็ชี้แจง ผมรับทราบแล้วก็เข้าใจได้ว่า ๑๐ ประเทศนี้ที่ตกลงกันไปแล้วมันก่อนมาตรา ๑๙๐ ก็เอาเข้ามา แต่เหตุไฉนท่านจึงเอากรอบการเจรจาอนุสัญญาเข้ามาแบบแบลงก์ เช็ค (Blank cheque) เข้ามาด้วยก็คือเอาเข้ามาผสมเข้ามาเหมือนลักไก่ให้ผมแล้วท่านก็บอกว่าในกรอบนี้มันจะมีกลุ่มที่จะต้องเจรจาอยู่ ๔ กลุ่ม ทั้งหมด ๗๔ ประเทศ ผมก็ยิ่งแปลกใจท่านเสนอเข้ามาให้ผมพิจารณาแล้วท่านจะไปเจรจาตั้ง ๗๔ ประเทศ ซึ่งใน ๗๔ ประเทศนี้มีกลุ่มหนึ่งซึ่งก็มีประเทศหลาย ๆ ประเทศที่เพื่อนสมาชิกได้พูดและมีกลุ่ม ๒ คือกลุ่มหนึ่งมี ๒๓ ประเทศ กลุ่ม ๒ ๑๒ ประเทศ กลุ่ม ๓ มี ๒๙ ประเทศ ซึ่งสำคัญมากครับ กลุ่ม ๓ คือกลุ่มที่ว่าด้วยประเทศที่มีศักยภาพและประเทศคู่ค้าที่สำคัญของประเทศไทย และกลุ่มที่ ๔ มีอีก ๑๐ ประเทศ ----------

ก็เท่ากับว่าท่านกำลังเสนอกรอบใหม่เข้ามาอีก ๑ กรอบ และท่านจะไปเจรจาอีกถึง ๗๔ ประเทศ ผมก็อยากจะถามท่านว่า ๗๔ ประเทศ ท่านจะเจรจาประเทศไหนก่อน ประเทศไหนหลัง เพราะฉะนั้นความรู้สึกของผมท่านไม่ควรจะเอากรอบนี้เข้ามาใส่รวมกับ ๑๐ ประเทศที่เจรจาไปแล้ว มันเหมือนกับว่าท่านกำลังลักไก่พวกเรา รัฐบาลกำลังลักไก่สภาแห่งนี้ เพื่อเอากรอบที่จะเจรจาอีก ๗๔ ประเทศใส่เข้ามาในชุดที่ตกลงไปแล้ว ๑๐ ประเทศ และยิ่งถ้าผมมาดูในรายละเอียด เพราะท่านต้องทราบดีนะครับว่าในมาตรา ๑๙๐ เมื่อจะเข้าสู่ที่ประชุมรัฐสภาจะต้องมีการเปิดรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนผู้มีส่วนได้เสีย ท่านประธานเชื่อไหมครับว่าได้มีการเปิดรับฟังผู้มีส่วนได้เสีย เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๓ ปรากฏว่าผู้มีส่วนได้เสียที่เข้าร่วมรับฟังแบ่งเป็น ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ คือผู้แทนจากหน่วยงานกรมสรรพากร ๕๑ คน อันนี้ไม่เป็นอะไร ถือว่าราชการบังคับต้องไปฟังอยู่แล้ว คนกลุ่มนี้ผมไม่ถือว่าเป็นส่วนได้เสีย แต่กลุ่มที่ ๒ คือผู้แทนจากหน่วยงานภายในหรือองค์กรภายนอก มี ๔๙ คน คำถามถามว่ากรอบที่ท่านขออนุมัติจากพวกเราไปจะไปเจรจา ๗๔ ประเทศ แต่ปรากฏว่ามีคนผู้มีส่วนได้เสียรับฟัง ๔๙ คน ผมว่ามันไม่พอท่านประธานครับ ๗๔ ประเทศ คนฟัง ๔๙ คน เท่ากับว่าประเทศหนึ่งประมาณคนครึ่งครับ และนี่หรือเป็นกรอบเจรจาตามมาตรา ๑๙๐ ที่ท่านบอกว่าได้เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียเข้ามามีส่วนในการแสดงความคิดเห็น ๔๙ คน และท่านจะขออนุมัติพวกผมไปเจรจา ๗๔ ประเทศ เพราะฉะนั้นผมอยากจะฝากเป็นข้อสังเกตว่าเรื่องนี้มันเรื่องสำคัญ ท่านประธานครับ อย่าลืมว่าการเจรจาเรื่องการยกเว้นการเก็บภาษีมันมีผลประโยชน์ทับซ้อนได้ ยิ่งท่านเกียรติพูดว่าการเจรจาระหว่างประเทศถ้าเป็นประโยชน์ทางการค้า หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจโดยตรงมันรับฟังกันได้ แต่ถ้ามันเป็นผลประโยชน์ทางการเมืองแทรกเข้ามาแล้วท่านมาขอพวกผมลอย ๆ อย่างนี้ว่าขอไปเลย ๗๔ ประเทศ ท่านชี้แจงนิดหนึ่งครับว่ากลุ่ม ๑ กลุ่ม ๒ กลุ่ม ๓ กลุ่ม ๔ ว่าท่านจะเริ่มขณะนี้ดำเนินการประเทศไหนบ้าง เอาประเทศที่หลัก ๆ ที่มีการเจรจากันอยู่ขณะนี้ที่ท่านขอกรอบในวันนี้ใน ๔ กลุ่ม ขณะนี้ท่านเริ่มที่จะเจรจาประเทศไหนบ้าง แล้วประเด็นที่ผมจะต้องซักถามท่านเพื่อท่านจะต้องชี้แจงกับพวกเราก็คือ ถามว่าขณะนี้ผมได้อ่านข้อแสดงความคิดเห็นข้อห่วงใยจากผู้ร่วมอภิปรายทั้งผู้มีส่วนได้เสีย แล้วก็แสดงความคิดเห็นเขาบอกว่าอยากจะให้กรมสรรพากรได้ดูแลให้ความรู้ความเข้าใจผู้ที่ได้รับสิทธิประโยชน์ ก็คือผู้มีส่วนได้เสีย ผมเชื่อว่าส่วนใหญ่ก็เป็นคนไทยครับ ถามว่ากรมสรรพากรได้ทำไปถึงไหนแล้ว ที่ผมต้องถามอย่างนี้

เนื่องจากว่าเรารู้ดีครับท่านประธาน เวลาในสภารัฐบาลเขาจะมาชี้แจง อย่างผมยกตัวอย่างโครงการจำนำข้าว รัฐบาลเขาบอกจะทำอย่างโน้น ทำอย่างนี้ ป้องการเรื่องโน้น ป้องการเรื่องนี้ แต่เวลาถึงปลายน้ำจริง ๆ คือประชาชนจริง ๆ เงินไม่ถึงมือ ก็เหมือนกันครับ วันนี้กรอบในการเจรจานี่ยิ่งมีคนรับฟังแค่ ๔๙ คนอย่างนี้ ผมเชื่อว่านักลงทุนไทยหลายพันคนถ้าทั่วโลกก็อาจจะเป็นหมื่นคนก็ได้ ถามว่าขณะนี้ท่านได้เจอคนกลุ่มนี้บ้างหรือเปล่า และคนกลุ่มนี้เขาเตรียมตัวเตรียมใจที่จะไปเจอกับสิ่งที่รัฐบาลกำลังมีการเจรจาเรื่องภาษีทับซ้อนหรือไม่ อันนี้คือประเด็นที่ ๑

ในประเด็นที่ ๒ เท่าที่ผมเคยทราบเคยได้ยินคือมีการพูดถึงบีโอไอ เพราะบีโอไอก็เป็นหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการจัดเก็บภาษี และขณะนี้รัฐบาลโดยกรมสรรพากรก็เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารการจัดเก็บภาษี แล้วเนื่องจากว่าในกรอบนี้มีการพูดถึงเรื่องการเว้นการเก็บภาษีซ้อนครับ บีโอไอกับกรมสรรพากรได้เจรจาข้อตกลงกันอย่างไร หรือไม่ และท่านคิดว่าเวลานักลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาเขาควรจะไปพบใครระหว่างบีโอไอกับกรมสรรพากร

และประเด็นที่ ๓ ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญครับ ท่านประธาน จริงอยู่การเจรจามันมีวิน วิน แซทิเอชั่น (Win win satiation) คือได้ประโยชน์ทั้งประเทศเราและต่างประเทศ แล้วนักลงทุนจากต่างประเทศถ้าเข้ามานะครับ เขารับรู้ตรงนี้ พวกนี้อาจจะเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้เขามาลงทุนในประเทศไทย ดังนั้นท่านจะต้องมีเวทีในการทำความเข้าใจกับประเทศคู่ค้าของเราด้วย เพื่อดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทยเรา อีก ๑ นาทีท่านประธานครับ

- ๖๘/๑

และประเด็นสุดท้ายคือ ผมคิดว่าหัวใจสำคัญคือเรื่องความเสมอภาคในการเจรจาและความเป็นธรรม คืออยากจะถามท่านรัฐมนตรีนะครับว่าแต่ละประเทศเงื่อนไขเราเหมือนกันหรือไม่ เช่น ผมดูใน ๑๐ ประเทศที่ท่านเอาขึ้นมา ปรากฏว่าผมดูยกตัวอย่างลองสุ่มประเด็นเดียว ประเด็นเรื่องดอกเบี้ย ปรากฏว่าจะมีอยู่กลุ่มหนึ่ง ๔ ประเทศ ได้พูดถึงเรื่องการจัดเก็บภาษีดอกเบี้ยในอัตรา ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ขณะเดียวกันอีก ๖ ประเทศ ท่านได้พูดถึงการจัดเก็บภาษีในอัตรา ๑๐ เปอร์เซ็นต์และ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมันก็ต่างกัน อันนี้แค่ ๑๐ ประเทศนี้ต่างกันนะ เพราะฉะนั้นผมก็ไม่รู้เหมือนกันว่าวันนี้รัฐบาลไทยมีเกณฑ์หรือมีมาตรฐานในการเจรจาแต่ละประเทศอย่างไร แล้วก็ทำไมแต่ละประเทศในการเจรจาเราไม่เหมือนกัน เราอยากจะถามท่านด้วยว่าในประเทศที่เราเจรจากับเขา ที่เขาทำสัญญากับประเทศเราเวลาประเทศ ก ทำสัญญากับประเทศอื่นเงื่อนไขเหมือนประเทศไทยหรือไม่ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านบุญยอดเชิญครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อพรรคประชาธิปัตย์ ในเรื่องของการจัดเก็บภาษีซ้ำซ้อนผมเข้าประเด็นเลยครับ

ประเด็นที่ ๑ ทำไมบางประเทศเป็นอนุสัญญา ทำไมบางประเทศเป็นความตกลง ท่านรัฐมนตรีกรุณาอธิบายให้สมาชิกและพี่น้องประชาชนได้ทราบว่ามันต่างกันอย่างไร เพราะว่าในเนื้อหาทั้ง ๑๐ ประเทศนั้นแทบจะเหมือนกันทั้งสิ้น แต่ทำไมบางประเทศท่านใช้คำว่า อนุสัญญา ทำไมบางประเทศท่านใช้คำว่า ความตกลง ครับ

ประเด็นที่ ๒ เรื่องของการจะไม่เก็บภาษีซ้ำซ้อนกันนี้ ถ้าเราดูก็จะเห็นชัดเจนท่านประธานว่ากรณีประเทศไทยก็คือภาษีเงินได้และภาษีเงินได้ปิโตรเลียม คำถามก็คือว่าทำไมต้องเป็นธุรกิจปิโตรเลียมครับ ทำไมครับ ธุรกิจนี้พิเศษอย่างไรครับ กับสิ่งที่จะเอาไปแลกกับเขาซึ่งแต่ละประเทศไม่เท่ากัน ประเทศที่น้อย ๆ ประเทศเอสโตเนียของเขาก็มีภาษีเงินได้อย่างเดียวแค่นั้น ประเทศบรูไนดารุสซาลามของเราเงินได้ที่บังคับจัดเก็บภายใต้พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ ขออภัย ของเราคือเงินได้กับเงินได้ปิโตรเลียม ของเขาคือเงินได้ที่บังคับจัดเก็บภายใต้พระราชบัญญัติภาษีเงินได้และภาษีกำไรปิโตรเลียมที่บังคับ

จัดเก็บภายใต้พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ (ปิโตรเลียม) ต่างตรงไหนครับ ภาษีกำไรนี้เป็นอย่างไรครับท่านประธาน ที่ประเทศบรูไนมีใครไปทำธุรกิจพิเศษหรือเปล่าครับที่จะต้องได้สิทธิพิเศษต่าง ๆ เหล่านี้ ประเทศต่อไป ประเทศโมร็อกโกของประเทศไทยเช่นเดิมนะครับ ภาษีเงินได้และภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ของเขาคือเงินได้ทั่วไปกับภาษีเงินได้นิติบุคคล ทำไมละครับ ทำไมประเทศต่าง ๆ เหล่านี้ถึงได้ ๒ อย่าง ทำไมประเทศลิทัวเนียถึงได้เป็นภาษีเงินได้และภาษีเงินได้ปิโตรเลียม แต่ในขณะที่ประเทศซิมบับเวได้ไป ๗ หมวดครับ

๑. ภาษีเงินได้

๒. ภาษีผู้ถือหุ้นที่ไม่มีถิ่นที่อยู่

๓. ภาษีจากดอกเบี้ยของผู้ไม่มีถิ่นที่อยู่

๔. ภาษีจากค่าธรรมเนียมของผู้ไม่มีถิ่นที่อยู่

๕. ภาษีจากค่าสิทธิของผู้ไม่มีถิ่นที่อยู่

๖. ภาษีผลได้จากทุน และ

๗. ภาษีจากดอกเบี้ยของผู้มีถิ่นที่อยู่

ผมอยากทราบจริง ๆ นะครับว่าใครไปลงทุนที่ประเทศซิมบับเวถึงได้ข้อยกเว้นต่าง ๆ มากมายขนาดนี้ ประเทศต่อไปที่ได้มากครับ ประเทศปาปัวนิวกินีครับมีอีก ๗ หมวดเหมือนกันนะครับ

๑. ภาษีเงินได้หรือค่าจ้าง

๒. ภาษีกำไรส่วนเพิ่มจากกำไร ส่วนเพิ่มโครงการที่เกี่ยวกับทรัพยากร

๓. ภาษีหัก ณ ที่จ่าย เงินปันผลจากภาษีเงินได้พึงประเมินจากเงินปันผล

๔. ภาษีหัก ณ ที่จ่ายผู้รับเหมาต่างชาติ

๕.ภาษีหัก ณ ที่จ่ายค่าธรรมเนียมในการจัดการ

๖. ภาษีชำระธุรกิจ และ

๗. ภาษีหัก ณ ที่จ่ายดอกเบี้ยซึ่งเรียกกันว่าภาษีประเทศปาปัวนิวกินี

ประเทศฟิลิปปินส์นะครับ ภาษีจากบุคคลธรรมดา ภาษีจากนิติบุคคล ภาษีจากมรดกและทรัสต์ ภาษีหัก ณ ที่จ่ายและภาษีการซื้อขายหลักทรัพย์

ประเทศไอร์แลนด์ ภาษีเงินได้ ภาษีนิติบุคคลและภาษีผลได้จากทุน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่เป็นคำถาม

สุดท้ายที่ผมตั้งประเด็นคำถามอยู่ที่ประเทศเคนยา สิ่งที่เราแลกคือเงินได้และเงินได้ปิโตรเลียม แลกกับภาษีที่เก็บจากเงินได้ภายใต้พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ที่ ๔๗๐ มันคืออะไรครับ เรียนถามผ่านท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีว่าท่านต้องอธิบายให้พี่น้องประชาชนทุกคนเข้าใจว่าภาษีเงินได้ ๔๗๐ มันครอบคลุมอะไรบ้างที่ประเทศเคนยาเหมืองเพชรหรือเปล่าครับ เหมืองทองหรือเปล่าครับ ทำนองนั้นไหมครับ ที่มีข่าวว่าบางคนไปลงทุนไว้ คำถามใหญ่ที่ตามมาก็คือว่าถ้ามีคนไทยบางคนไปตั้งบริษัทนอมินีในต่างประเทศเพื่อหลบภาษีพูดง่าย ๆ แล้วได้สิทธิพิเศษในการไม่ใช้ภาษีซ้ำซ้อนอย่างที่ว่านี้ ท่านในฐานะเป็นรัฐบาลและเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังท่านมีวิธีการป้องกันอย่างไรอย่าบอกนะครับว่าใครไปทำก็ได้ ถ้าท่านรู้ว่าในการทำหรือว่าในการออกอนุสัญญาต่าง ๆ นี้จะทำให้คนหลบภาษีได้ท่านต้องมีมาตรการในการป้องกัน ท่านจะป้องกันอย่างไร

อีกประเด็นหนึ่งที่จะต้องถามก็คือว่าถ้ามันเป็นเรื่องเกี่ยวกับปิโตรเลียม เราต้องเสียภาษีเรื่องปิโตรเลียมเท่าไร กระทรวงการคลังคำนวณหรือเปล่าครับ หลังจากออกไปแล้ว ๑๐ ประเทศนี้เราเคยได้เท่าไร แล้วเราต้องเสียไปเท่าไร คำถามที่ประชาชนคงอยากถามท่านก็คือว่าถ้าภาษีปิโตรเลียมมันได้น้อยลงไป ค่าน้ำมันดีเซลที่เติมรถขนส่งมันจะเพิ่มขึ้นอีกไหมครับ ค่าน้ำมันเบนซินที่เคยเติมอยู่ในรถของรถเก๋งต่าง ๆ มันจะเพิ่มขึ้นอีกไหมครับ ถ้าภาษีมันได้น้อยลง แล้วสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มันซ้ำเติมค่าครองชีพของพี่น้องประชาชนหรือเปล่าครับ ข้าวของจะแพงขึ้นอีกหรือเปล่าครับในเมื่อท่านกำลังจะต้องการออกอนุสัญญา ออกความตกลงต่าง ๆ นี้กับนักลงทุน ซึ่งผมเชื่อว่ามีไม่มากหรอกครับนักลงทุนในประเทศต่าง ๆ ที่กล่าวกันขึ้นมาใน ๑๐ ประเทศนี้ ท่านช่วยตอบพี่น้องประชาชนครับว่าใครได้ประโยชน์แล้วพี่น้องประชาชนเสียประโยชน์เท่าไรจากสิ่งที่ต้องทำต่าง ๆ ต่อไปนี้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ถ้าท่านไม่ตอบหรือท่านพยายามที่จะไม่ตอบ ผมเชื่อว่าสมาชิกรัฐสภาที่มีสติสัมปชัญญะ มีเหตุ มีผลไม่ควรให้ผ่านครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านเจริญ คันธวงศ์ ครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายเจริญ คันธวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะเป็นสมาชิกรัฐสภา กระผมจะขอตั้งข้อสังเกตเรื่องกรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการยกเว้นการเก็บภาษีซ้ำซ้อนกับต่างประเทศ ๒ ประเด็นด้วยกัน ซึ่งจะไม่ซ้ำกับใคร

ในประเด็นแรกอย่างที่ท่านบุญยอดซักถามท่านว่าถ้ามีคนไปตั้งนอมินีขึ้นมา เราจะมีวิธีป้องกันอย่างไร ที่ผมยกตัวอย่างอันนี้มาประกอบก็เพราะว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือเกาะเคย์แมนในทรรศนะของคนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมด้วยทราบว่าเกาะเคย์แมนนี้เป็นเกาะซึ่งเป็นที่ฟอกเงินแล้วก็ไปทำกิจกรรมจะถูกต้องหรือไม่ไม่ทราบ แต่ว่าถ้ามีบุคคลไทยไปจดบริษัท ณ ที่นั้นมาหรือว่าคนต่างชาติไปจดทะเบียน ณ ที่นั้นมาแล้วก็จะหาทางหลบเลี่ยงภาษีฉะนั้นก็อาจจะทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบ เท่าที่ผมศึกษามาเกาะเคย์แมนนั้นก็คือเป็นเกาะหนึ่งในเครือจักรภพอังกฤษ และผมไม่ทราบว่าเรื่องนี้อยู่ในจำนวนของประเทศที่ฝ่ายไทยจะไปเจรจาหรือไม่เพราะผมค้นแล้วไม่พบ ถ้าหากว่าเป็นส่วนหนึ่งซึ่งรัฐบาลไทยจะไปเจรจานั้นผมขอตั้งข้อสังเกตว่าแห่งนี้เป็นแดนซึ่งไม่น่าอภิรมย์เท่าไร เป็นที่ไม่น่าไว้วางใจอย่างที่สุด

อยากจะขอตั้งข้อสังเกตไว้ให้กับรัฐบาลหรือคนไทยทั้งประเทศว่าแห่งนี้เป็นแหล่งที่ฟอกเงิน ฉะนั้นถ้าหากว่ามีใครก็ตามไปหาโอกาสจากการฟอกเงินหรือไปตั้งบริษัท ณ ที่นั้นมา บริษัทนั้นเป็นบริษัทที่ไม่น่าเชื่อถือเท่าไร เพราะเหมือนกับว่าจดกระดาษแผ่นเดียวแล้วสามารถเป็นนิติบุคคลแล้วก็ไปทำธุรกิจต่าง ๆ ได้ ฉะนั้นถ้าหากว่ามีคนไปจดทะเบียน ณ ที่นั้นแล้วก็มาขอการยกเว้นการเก็บภาษีซ้ำซ้อนกับประเทศไทยแล้ว ผมก็กลัวว่าประเทศไทยนั้นจะเสียเปรียบจึงตั้งข้อสังเกตเรื่องนี้ไว้ ฉะนั้นจะขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีเสียก่อนว่าอยู่ในบัญชีซึ่งท่านจะไปเจรจาหรือไม่ ถ้าหากว่าไปเจรจานั้นขอความกรุณาท่านเตรียมพร้อมว่าอาจจะมีคนไปใช้ประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งได้ อันนี้เป็นข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ ก็คือเรื่องการปฏิบัติกับต่างประเทศที่เป็นคู่ค้าของเรานั้น ในทางปฏิบัตินั้นปรากฏว่าในอดีตมีข่าวว่ามีเจ้าหน้าที่ของฝ่ายไทยไปหาผลประโยชน์จากบริษัทต่าง ๆ ที่ประเทศคู่ค้ากับประเทศไทย ตัวอย่างง่าย ๆ ก็คือว่าบริษัทบุหรี่แห่งหนึ่งเขามาเล่าให้ผมฟังว่าเขามีการเสียภาษีถูกต้อง แต่ว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐไปหาเรื่องจับเขาเพื่อจะกินเปอร์เซ็นต์ ๘๖,๐๐๐ ล้านบาท และในหน่วยงานอันนั้นต่างคนต่างไปขอใส่ชื่อ เพิ่มชื่อเข้าไปด้วยคนหนึ่งเพื่อว่าจะได้มีส่วนแบ่ง ๘๖,๐๐๐ ล้านบาท ในเรื่องเปอร์เซ็นต์การนำจับอย่างนี้ก็มีครับ ------

นอกจากนี้แล้วปรากฏว่าในขณะนี้เรื่องนี้ไปอยู่ที่อัยการแห่งหนึ่งก็มีคนไปวิ่งเต้นอีกเหมือนกันว่าสนิทสนมกับอัยการ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นภัยทั้งสิ้นต่อการค้าขายกับต่างประเทศ ฉะนั้นเรื่องนี้อยากจะให้คนไทยทั้งประเทศได้รับรู้ปัญหานี้ไว้ด้วยว่ามีคนประเภทอย่างนี้ก็มีแล้วขอฝากรัฐบาลด้วยว่าขอให้พึงระวังมีคนประเภทนี้ไปทำมาหากิน รวมทั้งคนดีและเจ้าหน้าที่บางคนที่อาศัยช่องว่าง ฉะนั้นเรื่องนี้ต้องขอให้รัฐบาลได้โปรดทราบไว้ด้วยแล้วก็ตั้งข้อสังเกตไว้ด้วยว่าจะหาทางป้องกันอย่างไร ผมขอพูดสั้น ๆ แต่เพียงเท่านี้ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่าน ส.ว. นฤมล ศิริวัฒน์ ครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะ ท่านประธานคะ ดิฉันคิดว่าเราเริ่มจะมีความเข้าใจชัดเจนมากขึ้นแล้วในกรณีที่เรากำลังอภิปรายกันเกี่ยวกับร่างที่จะให้มีการให้ความเห็นชอบ ๑๑ กรอบ ดิฉันคิดว่าความชัดเจนมันอยู่ที่ว่ากรอบที่ ๑ คือกรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนเป็นเรื่องใหม่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตต้องเป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ (๕) นั่นคือว่ารัฐบาลจะต้องไปออกกฎหมายเพื่อจะให้มีการกำหนดลักษณะกรอบประเภทกรอบต่าง ๆ ตาม (๕) ของมาตรา ๑๙๐ นะคะ

๒. ในกรอบหนึ่งที่ว่ามันยังไม่ได้มีกรอบนำเสนอให้กับสภาของเรา ถ้าท่านจะพูดถึงกรอบมันต้องเป็นลักษณะดังนี้ ยกตัวอย่างง่าย ๆ ที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้จัดเอกสารประกอบการพิจารณามาให้ เช่นเล่มสีเหลือง ท่านยกขึ้นมาดูว่ามันเป็นกรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรอง จะมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องนับตั้งแต่วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ขอบข่ายและแนวทางในการเจรจา การประสานงาน และสิ่งอื่น ๆ ที่ต้องดำเนินการต่อไป ลักษณะอย่างนี้ค่ะถึงเรียกว่ากรอบของการเจรจา แต่ที่ท่านได้นำเสนอมาในที่ประชุมแห่งนี้ สีทองอย่างนี้ไม่ใช่กรอบของการเจรจา ท่านเอาเอกสารอย่างนี้มาขอให้พวกเราในสภาให้ความเห็นชอบท่านไปเพื่อจะไปร่างเป็นกฎหมายที่จะบังคับใช้ในอนาคต นี่คืออนาคตค่ะ และต้องเรียนนะคะว่าความรอบคอบในการพิมพ์เอกสารต่าง ๆ ยังใช้ไม่ได้ ถ้าเปิดเข้าไปดูตรงที่เขียนว่ากรอบท่านบอกว่าหลักการและเหตุผลการเสนอกรอบการเจรจา บรรทัดที่ ๒ ของพารากราฟ (Paragraph) ของย่อหน้าที่ ๒ บรรทัดที่ ๒ จากข้างล่าง กระทั่งชื่อของกรมสรรพากร

ท่านยังพิมพ์ผิด นี่คือความไม่รอบคอบแล้วก็เป็นความผิดพลาดที่ท่านเสนอเอกสารอย่างนี้มาให้พวกเราพิจารณาในฐานะที่เป็นกรอบสำหรับการพิจารณากรอบต่าง ๆ สำหรับประเทศในอนาคตจำนวนมากมาย ดิฉันเรียนเลยค่ะว่าเพื่อนสมาชิกท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ดิฉันและเพื่อนสมาชิกอีกหลายคนมีความเห็นว่าถ้าวันนี้เราให้ความเห็นชอบทำกรอบนี้ออกไปก็จะเป็นการดำเนินการพิจารณากฎหมายซึ่งขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ (๕) เพราะฉะนั้นเพื่อนสมาชิกต้องตั้งสติแยกแยะให้ออก สำหรับกรอบ ๒-๑๐ นั้น เป็นเรื่องที่ดำเนินการมาตั้งแต่ในอดีตที่ผ่านมาก่อนที่จะมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ท่านเดินต่อไปได้ค่ะตามวรรคสามของมาตรา ๑๙๐ ไม่มีอะไรเป็นที่ขัดข้องค่ะ นี่คือสิ่งที่ดิฉันเห็นว่าถ้าเราจะพิจารณากันแล้วเราได้พูดกันแบบนี้แบบมีไมตรีต่อกันมันเป็นประโยชน์ต่อประเทศแล้วยังให้โอกาสพวกเราได้ตั้งสติ ได้ศึกษา ได้ทำหน้าที่ของเราอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือเรื่องที่ดิฉันอยากจะฝากสภาของเราไว้ ดิฉันจะไม่กล่าวหาหรอกนะคะว่าท่านจะมั่วนิ่มจะยัดไส้ จะทำแบลงค์ เช็ค หรืออะไรทั้งสิ้น แต่ดิฉันคิดว่าท่านบกพร่องโดยสุจริต ๆ ค่ะอันนี้

เรื่องที่ ๒ ก็คือเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเทศฟิลิปปินส์ที่ท่านบอกว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมนะคะ ถ้าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติม ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉันคิดว่าท่านก็ควรจะจัดเอกสารเช่นเดียวกันค่ะ ความละเอียดรอบคอบยังขาดอย่างมาก ท่านควรจะต้องเขียนไว้ในรายชื่อประเทศที่รัฐบาลได้จัดทำความตกลงหรืออนุสัญญาภาษีซ้อนและมีผลใช้บังคับแล้วไว้ให้ชัดเจนว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติม ถ้าจะเป็นการเพิ่มเติมอนุสัญญาฉบับเดิมจะมีผลทางภาษีใช้ต่อไปหรือไม่เพียงใด ถึงเมื่อใด ท่านต้องให้ข้อมูลตรงนี้เราด้วยค่ะ ดิฉันก็ขออนุญาตที่ต้องอภิปรายหลายครั้งไม่ใช่เป็นความประสงค์ที่จะทำให้เกิดความเสียหายต่อสภา แต่เป็นการทำหน้าที่ที่สุจริตและต้องการให้เกิดผลดีที่สุดต่อสภาของเราและการพิจารณากฎหมายค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เหลือ ๒ ท่านสุดท้ายตามข้อตกลงครับ ท่านรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท เชิญครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน รัชฎาภรณ์ แก้วสนิท ส.ส. บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันกราบเรียนท่านประธานว่าดิฉันคงจะมีประเด็นที่แตกต่างจากผู้อื่น ดิฉันได้ยินสมาชิกรัฐสภาบางท่านพูดถึงมาตรา ๑๙๐ ว่ามันเป็นภาระ มันเป็นปัญหาในการบริหารบ้านเมือง ดิฉันก็อยากจะเรียนว่าดิฉันมีความเห็นตรงกันข้ามเลยนะคะว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ถือว่าเป็นหลักสำคัญที่รับรองสิทธิประโยชน์ของพี่น้องประชาชนด้วย เมื่อก่อนนี้เวลารัฐบาลจะไปเจรจาอะไรก็จะงุบงิบถึงไม่งุบงิบประชาชนก็ไม่มีสิทธิทราบและสภาเองก็ไม่มีสิทธิได้ทราบเลย เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๙๐ ถ้ามีปัญหาที่ตรงไหนก็ควรจะต้องรีบแก้ก็คงอย่างท่านบอกว่ามีคงค้างอยู่เป็น ๑๐๐ ฉบับก็คงต้องเร่งรีบเอาเข้ามา ดิฉันว่าสภาคงไม่ขัดข้องที่จะรีบเอาเข้ามา แต่ข้อสำคัญดิฉันเคยเรียนถาม ดิฉันเคยอยู่ทั้งในวิปรัฐบาลและวิปฝ่ายค้าน เคยถามหน่วยงานที่มาชี้แจงเหมือนกันนะคะว่าท่านได้ไปรับฟังเพราะในรัฐธรรมนูญ วรรคสาม บอกว่าต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่ ๙๙ เปอร์เซ็นต์ไม่เคยไปรับฟังความเห็นประชาชน ตีความว่าผู้มีส่วนได้เสีย คือนักธุรกิจหรือนักวิชาการหรือหน่วยราชการเท่านั้นเอง แล้วก็บอกว่าคณะรัฐมนตรีต้องให้ประชาชนเข้าถึงรายละเอียดของหนังสือสัญญานั้นด้วย แล้วก็ข้อสำคัญนะคะ รัฐธรรมนูญวรรคที่บอกว่าให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดประเภทกรอบการเจรจาขั้นตอนและวิธีการจัดทำหนังสือ

สัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงนะคะ เดิมเราบอกว่าให้มีกฎหมายว่าด้วยกรอบการเจรจา และเราก็แก้ไขบอกว่าต้องให้กำหนดประเภท แต่ตอนนี้ก็ยังไม่ออกมานะคะก็ทำให้มีกฎหมายเป็น ๑๐๐ ฉบับ ก็เรียนเสนอว่ารัฐบาลน่าจะออกกฎหมาย รีบออกกฎหมายนี้มาเสียเพื่อที่จะได้จัดประเภททั้งหลายได้ แล้วก็อย่าลืมต้องรับฟังความเห็นของประชาชนด้วยนะคะ มาตรานี้ถึงอย่างไรก็ต้องเก็บเอาไว้ ทีนี้ในเรื่องของการรับฟังความคิดเห็นเรื่องการยกเว้นเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนนี่นะคะ ทางกรมสรรพากรก็มีโน้ต (Note) มีเอกสารมานะคะบอกว่าได้รับฟังความเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียต่อกรอบการเจรจานี้ ผู้มีส่วนได้เสียในที่นี้ท่านหมายถึงผู้ที่มาอภิปรายแน่นอนก็เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษีอากร ผู้เข้าร่วมฟังการอภิปรายเป็นผู้แทนจากหน่วยงานภายในหรือภายนอกองค์กร แล้วก็มีผู้แทนจากหน่วยงานกรมสรรพากร ก็เหมือนฉบับอื่น ๆ ไม่ได้พูดถึงประชาชนวงอื่นเลย นอกเหนือไปจากนี้ดิฉันไม่เชื่อว่าภาษีซ้อนหรือไม่ซ้อนมันกระทบกับการจัดเก็บภาษี เกี่ยวข้องกับรายได้ไม่ว่าจะของรัฐบาลหรือของบริษัทเอกชนก็ตาม ดิฉันไม่เชื่อว่ามันจะไม่กระทบกับประชาชน ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม แต่โดยส่วนใหญ่แล้วหน่วยราชการมักจะตีความว่าไม่เกี่ยวข้องกับประชาชน ดิฉันเคยถามหลายเรื่องก็บอกว่าไม่เกี่ยวข้องกับประชาชน แล้วกระบวนการดิฉันเรียนว่าดิฉันสนใจเรื่องกระบวนการในการจัดทำ กระบวนการในการที่จะรับฟังความเห็น ท่านบอกว่าผู้เข้าร่วมการอภิปรายทั้งหมดไม่ได้คัดค้านกรอบเจรจา ----------

เนื่องจากเห็นว่ารัฐธรรมนูญกำหนดให้จัดทำกรอบเจรจาดังกล่าว ที่จริงกรอบเจรจาที่ว่านี้คงไม่ใช่บอกว่าเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับการจัดทำ แต่ควรเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยในเนื้อหาสาระ เพราะฉะนั้นการจัดทำดิฉันเชื่อว่าคงทำพอให้มันแล้ว ๆ เป็นพิธีกรรมไปอย่างนั้นเอง แล้วยังมีประเด็นที่ท่านพูดถึงผลของการอภิปรายนะคะ ดิฉันก็จะเรียนถามอย่างข้อ ๒.๑ เขาบอกผู้ร่วมอภิปรายมีข้อสังเกตในเรื่องขอบข่ายของอนุสัญญาขอให้กรมสรรพากรพิจารณาขอบเขตหรืออาณานิคมของประเทศคู่สัญญาให้พิจารณาถึงเขตทับซ้อน สิ่งที่เขาขอนี่ถามว่าท่านทำหรือยัง ท่านได้ทำไหม ดิฉันเปิดดูในกรอบเจรจานี่ก็ยังไม่มี ก็ยังพูดถึงรวม ๆ ทั่วไป ไม่ได้บอกว่าท่านทำตามที่เขาขอหรือไม่ หรือเขาขอให้ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดเก็บภาษีเงินได้ให้ชัดเจน เพราะเขาบอกว่ามันควรจะมีหน่วยงานเดียว ไม่ว่าบีโอไอหรือกรมสรรพากรทำหรือยัง หรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ เขาบอกการเตรียมก่อนเจรจากรมสรรพากรควรศึกษากฎหมายภาษีของประเทศคู่เจรจาว่ารวมถึงอนุสัญญาที่ประเทศนั้นทำกับประเทศอื่นด้วยเพื่อความเสมอภาคในการเจรจาและเพื่อความเป็นธรรมสำหรับเรากับประเทศภาคี ต้องถามว่าท่านทำหรือยัง ถ้าท่านทำขอดูได้ไหมคะว่าประเทศแต่ละประเทศ ๑๑ ประเทศที่เราจะไปดำเนินการไปทำความตกลงนี่ แต่ละประเทศนี่เขามีเรื่องนี้เขาทำอนุสัญญาเขาตกลงกับประเทศใดบ้าง แล้วเงื่อนไขต่าง ๆ ตรงกันไหมกับของเรา เกิดความเสมอภาคไหม หรือว่าเราเสียเปรียบประเทศอื่นไหม ท่านทำหรือเปล่าก็ต้องถามด้วยนะคะ แล้วก็ถามว่าเพื่อให้ประเทศไทยได้ประโยชน์สูงสุด นักลงทุนไทยไปต่างประเทศต้องพิจารณาต้นทุนทางภาษีของนักลงทุน อันนี้ท่านก็คงดู แล้วเขาก็บอกอีกว่าคนที่ไปร่วมอภิปรายเสนอแนะให้กรมสรรพากรจัดทำคู่มือเพื่อให้เจ้าหน้าที่ศึกษาในการทำอนุสัญญามาปรับใช้ในทางปฏิบัติอยู่ ๓-๔ เรื่อง ถามว่าท่านทำหรือเปล่า ถ้าทำแล้วขอดูได้ไหมคะ เอกสารคู่มือที่ว่านี้ในการทำงานตรงนี้นะคะ แล้วเขายังบอกว่ากรมสรรพากรควรทำคู่มือในการเสียภาษีแก่ผู้เสียภาษีโดยเฉพาะผู้เสียภาษีชาวต่างชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยและผู้เสียภาษีไทยที่ไปลงทุนในต่างประเทศ ท่านได้ทำคู่มือนี้หรือเปล่านะคะ เพราะฉะนั้นกระบวนการทั้งหลายดิฉันสนใจเรื่องกระบวนการ ท่านถือว่าใครบ้างเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ท่านต้องนึกถึงประชาชนแม้มันจะเป็นทางอ้อมก็ตาม แล้วกระบวนการทั้งหลายรับฟังความเห็นของประชาชนนะคะ แล้วสิ่งที่มีข้อเสนอแนะท่านอย่าลืมที่จะต้องเอามาปรับปรุงแล้วก็แก้ไข ดิฉันเรียนถามท่านรัฐมนตรีต้องการคำตอบจริง ๆ ว่าได้ทำกระบวนการเหล่านี้หรือไม่

ถ้ามีสิ่งที่ดิฉันขอนี่ขอได้ไหม เพราะมันเป็นเอกสารเป็นหลักฐานเป็นเอกสารเท่านั้นนะคะ ขอบพระคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสุดท้ายตามข้อตกลง ท่านพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล เชิญครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธานที่เคารพ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดกระบี่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเห็นว่าวาระที่เรากำลังพิจารณากันอยู่ขณะนี้เป็นเรื่องสำคัญ สำคัญขนาดที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ กำหนดว่าเป็นเรื่องที่จะต้องขออนุมัติจากรัฐสภา ก็เลยมาจากบ้านตั้งแต่เช้า ฟังเรื่องนี้ตั้งแต่เมื่อ ๑๐.๐๐ นาฬิกากว่า ๆ จนบัดนี้ ๔-๕ ชั่วโมง ด้วยความสนใจครับ และด้วยความมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเกี่ยวข้องกับกรมศุลกากรและกรมสรรพากรมา ๒ ครั้ง ครั้งแรกเมื่อปี ๒๕๓๕ ถึงปี ๒๕๓๘ ครั้งที่ ๒ เมื่อปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๔ ระหว่างปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๔ ระหว่างที่บ้านเมืองกำลังมีวิกฤติเศรษฐกิจอย่างรุนแรง เรื่องสำคัญ ๒ เรื่องที่เสนอเข้ามาให้ผมต้องพิจารณาตลอดเวลา เรื่องหนึ่งของกรมศุลกากร คือเรื่ององค์การศุลกากรโลกหรือดับเบิลยูซีโอ (WCO) ตอนนั้น รองอธิบดีอุทิศ ธรรมวาทิน ----------

อีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องอนุสัญญาภาษีซ้อนของกรมสรรพากร ท่านอธิบดีสุชาติ เชาว์วิศิษฐ์ เสนอเข้ามาแล้วก็มาติดตามเรื่องอยู่เป็นประจำ ความสำคัญของเรื่องนี้ทีแรกผมก็คิดว่าเราจะพิจารณากันไปทีละเรื่อง และเราจะผ่านกันทีละเรื่อง แต่สุดท้ายก็ปรากฏว่ามีการรวม ๑๑ เรื่องมาพิจารณาครั้งเดียวกัน ฟังตั้งแต่เช้าก็ยังไม่มีใครถามคำถามที่ตรงกับที่ใจผมคิด และท่านรัฐมนตรีก็ยังไม่ได้ตอบคำถามเหมือนข้อที่ผมเป็นห่วง เมื่ออธิบดีกรมสรรพากร คุณสุชาติ เชาว์วิศิษฐ เสนอเรื่องนี้มาที่ผม ผมวางกฎเกณฑ์ว่าต่อไปมีการเจรจาซึ่งทำอนุสัญญาระหว่างเรื่องภาษีซ้อนขอให้คำนึงและมีรายการที่ชัดเจนเสนอให้ผมรู้ด้วยว่า

๑. ประเทศคู่สัญญานี้คือใคร มาจากประเทศไหน อยู่ที่ไหน เส้นรุ้ง เส้นแวงที่เท่าไร ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศนั้นคืออะไร ประชากรมีเท่าไร รายได้ประชาชาติเท่าไร รายได้ผลิตภัณฑ์มวลรวมปีหนึ่งเท่าไร เกียรติคุณในสังคมประชาคมโลกเป็นอย่างไร สังคมโลกในการที่จะคบค้า สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่จะต้องประกอบให้ผมพิจารณาด้วย ช่วงนั้นในอาณาจักรโซเวียตก็มีการล่มสลาย มีการแตกประเทศใหม่ ๆ ขึ้นมา มีประเทศอาเซอร์ไบจาน มีประเทศโครเอเชียมีประเทศยูเครน มีอะไรต่าง ๆ เป็นต้น ผมกำชับกับอธิบดีกรมสรรพากรทุกอย่างว่า การเจรจาเรื่องภาษีซ้อนขอให้มีตัวเลขให้รัฐมนตรีพิจารณาได้ชัดเจน ชัดเจนว่าจากคู่กรณีนี้เราได้เปรียบอะไร เราเสียเปรียบอะไรในเรื่องอะไรบ้าง ในเรื่องการลงทุน มันจะเสียเปรียบในเชิงเครดิตภาษีเท่าไร ณ ปัจจุบันและต่อไปในอนาคต ท่านประธานครับ ที่เป็นเรื่องตั้งแต่เช้ามา ผมไม่ทราบหลาย ๆ เรื่อง และคิดว่าท่านรัฐมนตรีก็ไม่เข้าใจและไม่ทราบหลายเรื่อง ถ้าผมจะถามท่านว่าทาจิกิสถานคือใครอยู่ที่ไหน อาชีพหลักคืออะไร ทรัพยากรธรรมชาติหลักคืออะไร จีดีพี (GDP) เท่าไร รายได้ประชาชาติเท่าไร อาชีพหลักคืออะไร เครดิตภาษีจะเป็นเท่าไร ประชากรกี่คน ขณะที่ประเทศไทยเรา ๖๖ ล้านคน เราอาจจะเจอประเทศที่มีประชากรเพียงแค่ ๒๐๐,๐๐๐ คน ที่เราจะต้องไปเสียสิ่งเหล่านี้ มันเป็นเรื่องสำคัญนะครับ ท่านรัฐมนตรีครับ ผมกำชับมาตั้งแต่แรกและผมหวังว่าต่อไปท่านรัฐมนตรีจะกำชับว่าสิ่งเหล่านี้จะต้องมีข้อมูลให้เราได้พิจารณาชัดเจน สิ่งเหล่านี้จะต้องให้เกียรติรัฐมนตรี ดูรัฐมนตรีมีความคิด มีความรู้ มีความเข้าใจ แล้ววันนี้มาประเทศซิมบับเว เราได้ยินประเทศซิมบับเวเพียงไม่กี่ปีเท่านั้นเอง และเร็ว ๆ นี้ที่เราได้ยินประเทศซิมบับเวเราได้ยินอะไร เกิดอะไร สหรัฐอเมริกาและประชาชนกับประชาคมโลกดูประเทศนี้อย่างไร แม้กระทั่งคนของเราบางคนที่ไปคบค้ากับเขา ก็ยังต้องถูกขีดเส้นรังเกียจแค่ไหน

ร ๒/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ) ปิยาพัชร ๗๓/๒

วันนี้เรากำลังจะไปทำอนุสัญญาภาษีซ้อนกับเขา ประเทศซิมบับเวประชากรกี่แสนคนครับ ขณะที่เรา ๖๖ ล้านคน นอกจากใครบางคนที่ไปทำค้าเครื่องเพชร ค้าอะไร เขาร่ำรวยมาแล้ว คนประเทศไทยทั่วไปมีคนจะได้ประโยชน์จากอนุสัญญากับประเทศซิมบับเวสักกี่ราย ท่านประธานครับ ประเทศโมร็อกโกเราได้ยินมานานแล้ว ถามท่านประธานหรือถามท่านรัฐมนตรี เราก็คงจะไม่มี นอกจากท่านรัฐมนตรีกษิตในห้องนี้ที่รู้ว่าประเทศโมร็อกโกมันอยู่ที่ไหน อาชีพหลักมันคืออะไร ประชากรกี่แสนคน แล้วถ้าเราคบกับเขา เราทำอนุสัญญากับเขา ณ วันนี้เราได้ประโยชน์อะไร เราได้ประโยชน์ในเชิงเครดิตภาษีเข้ามาเท่าไร เราจะได้ประโยชน์ในที่คนของเขามาลงทุนกับประเทศไทยของเราสักกี่ล้านคน และของเราไปลงทุนที่เขาสักเท่าไร นี่เป็นเรื่องสำคัญครับ ท่านรัฐมนตรีครับ หลาย ๆ เรื่องประเทศลิทัวเนีย เป็นต้น แม้กระทั่งประเทศต่าง ๆ หลายกลุ่ม ฟังแล้วเราคงไม่เข้าใจครับ ----------

- ๗๔/๑

นอกจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ประเทศเอธิโอเปียเรารู้ว่าเป็นประเทศที่ยากจนที่สุด ณ ขณะนี้ เราทำสัญญากับประเทศเอธิโอเปีย เราจะได้อะไรจากเขา เราจะเสียเปรียบอะไรจากเขา ประเทศซานมารีโนคือใครครับ อยู่ตรงไหน เป็นอาณานิคมของใคร มาอย่างไร ประเทศซานมารีโน หลายประเทศ ประเทศอาเซอร์ไบจานเราทราบว่าแตกมาจากประเทศรัสเซีย ประเทศมอนโดวา ประเทศเซเนกัล ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้นครับ ท่านรัฐมนตรีครับ ที่ผมยกขึ้นมาถามเหล่านี้ ผมปรารถนาเพียงว่าในยามเช่นนี้ประเทศไทยตกลงกับใคร จริงอยู่ครับ เราจะได้ประโยชน์กำไรทุกเรื่องไม่ได้ครับ เราก็ต้องมีกำไรบ้าง เราก็ต้องมีขาดทุนบ้าง แต่เราต้องมีเกณฑ์ในการพิจารณา เราต้องมีข้อมูลในการพิจารณา การเกษียนสั่งของรัฐมนตรีที่ดูแลกรมภาษีจะต้องมีข้อมูลเหล่านี้ชัดเจน ผมไม่ได้ว่าท่านรัฐมนตรีไม่ดีนะครับ ท่านอาจจะไปอยู่ที่นั่นไม่นาน ผมอยู่มา ๒ รอบ ๖ ปีกว่า เข้าใจเรื่องอันนี้ ฝากไว้นะครับ เพราะมันล้วนแต่เป็นเรื่องของประเทศชาติครับ ประโยชน์ของประเทศชาติ ขอบพระคุณครับท่านประธาน ขออภัยที่ผมเลยมา ๒๐ กว่าวินาที ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลเอก ธีรเดช มีเพียร รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ท่านรัฐมนตรีเชิญครับ

นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผมขออนุญาตตอบคำถามของท่านสมาชิก ตามที่ได้มีการสอบถามกันมานะครับ ก่อนอื่นผมต้องขอไปที่ท่านกนกวงษ์ตระหง่าน ก่อนนะครับ เพราะว่ารอบแรกไม่ได้ตอบท่านเลยนะครับ ขอโทษครับ ขอกราบเรียนอย่างนี้ว่าผมขอรับข้อเสนอในการที่จะทำวิเคราะห์ผลจากการทำความตกลงหรืออนุสัญญากับประเทศทั้ง ๑๐ ประเทศต่อไปนะครับ การเจรจากับประเทศต่าง ๆ ทั้ง ๔ กลุ่ม ขอกราบเรียนว่าไม่ได้จัดลำดับความสำคัญว่ากลุ่มที่ ๑ สำคัญกว่ากลุ่มที่ ๔ แต่การแบ่งกลุ่มเป็นการแบ่งตามสถานะของแต่ละประเทศ การที่จะเจรจากับประเทศใดขึ้นอยู่กับความพร้อมของประเทศนั้น ๆ ของคู่กรณี ท่านประธานที่เคารพครับ กรอบการเจรจาดังกล่าวได้มีผู้ถามว่ามีที่มาที่ไปอย่างไร ขอกราบเรียนว่ากรอบการเจรจาได้มีการหารือกับกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศได้มีการจัดทำกรอบการเจรจาสำหรับความตกลง

และการส่งเสริมการลงทุนที่มีลักษณะเช่นนี้ และหลังจากที่เจรจาเสร็จสิ้นกับแต่ละประเทศแล้วก็จะได้นำร่างอนุสัญญาหรือความตกลงกลับมานำเสนอต่อรัฐสภาต่ออีกครั้งครับ

ต่อคำถามของท่านผู้ทรงเกียรติครับ เรื่องเกาะเคย์แมนไม่มีการเก็บภาษี จริงครับ ซึ่งก็ไม่ได้อยู่ในรายชื่อของประเทศที่ประเทศไทยจะไปเจรจาด้วยนะครับ เราไม่มีนโยบายที่จะไปเจรจากับประเทศนี้ครับ

ท่านถามเป็นท่านแรก ๆ ครับ แต่ว่าผมมาตอบตอนหลังนิดหนึ่งนะครับ ของท่านสงกรานต์ ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม เหตุใดจึงแยกภาษีไทยเป็นภาษีเงินได้และภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ก็เพราะว่าภาษีเงินได้ในประเทศไทยมีการจัดเก็บภายใต้กฎหมาย ๒ ฉบับ ฉบับแรกคือภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรสำหรับจัดเก็บภาษีเงินได้ในกรณีทั่วไป และภาษีเงินได้ปิโตรเลียมตามพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียมซึ่งมีการจัดเก็บภาษีเงินได้เฉพาะกิจการปิโตรเลียม ดังนั้นจึงมีความจำเป็นในทางกฎหมายที่ต้องระบุแยกเป็น ๒ กรณีดังกล่าว

ส่วนกรณีของประเทศฟิลิปปินส์ ในอนุสัญญาภาษีซ้อนของฝ่ายประเทศฟิลิปปินส์กำหนดให้มีภาษีมรดก เนื่องจากกฎหมายของประเทศฟิลิปปินส์แยกภาษีเงินได้เป็นหลายฉบับ แต่ประเทศไทยกำหนดไว้ในกฎหมายเพียง ๒ ฉบับครับ

กรณีประเทศกัมพูชาทำไมยังไม่อยู่ในข้อตกลงหรือว่ามีการเจรจากัน ขอกราบเรียนว่าประเทศไทยได้เคยทาบทามขอเปิดการเจรจาไปแล้ว แต่เนื่องจากในขณะนั้นทางฝ่ายประเทศกัมพูชายังไม่พร้อมเจรจา ประกอบกับสถานะในปัจจุบันประเทศไทยก็จำเป็นต้องรอให้กรอบการเจรจาผ่านรัฐสภาก่อนครับ

ของท่านผู้มีเกียรติอีกท่านหนึ่งที่ได้ถามมา ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านเกียรติ สิทธีอมร เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ หลาย ๆ ประเด็น ผมขอตอบรวมไปเลยคือในช่วงนั้นการเจรจาประเทศที่มีศักยภาพนั้นได้เจรจาหมดแล้ว รัฐบาลจึงพยายามเข้าไปเจรจาในประเทศที่มีโอกาสเข้าไปลงทุนในประเทศใหม่ ๆ ซึ่งเป็นสาเหตุที่มีการเจรจากับประเทศที่เสนอ ๑๐ ประเทศในครั้งนี้

กรณีประเทศบรูไนมีอนุสัญญาว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม แต่บางประเทศไม่มีการกล่าวอ้างไว้ เนื่องจากว่าหากมีการค้าปิโตรเลียมประเทศที่เป็นคู่กรณี คู่เจรจาได้มีการนำเสนอกฎหมายภาษีปิโตรเลียมก็จะมาแจ้งเพื่อขอเจรจาแก้ไขต่อไป ประเทศบรูไนมีการจัดเก็บภาษีปิโตรเลียม ประเทศอื่นไม่มีภาษีนี้ ในการเจรจาจึงต้องทำตามภาษีที่มีอยู่ในการเจรจา แต่ถ้าในอนาคตประเทศคู่เจรจามีภาษีใหม่ก็จะแจ้งให้เราทราบ

กรณีคนที่ไม่มีถิ่นที่อยู่เหตุใดจึงมีสิทธิประโยชน์กลุ่มนี้อยู่ภายใต้อนุสัญญาภาษีซ้อนอย่างไร ขอตอบว่าบริษัทต่างชาติ คนต่างชาติซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย แต่เป็นบริษัทหรือบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศคู่สัญญากับประเทศไทย ย่อมได้รับสิทธิจากอนุสัญญาภาษีซ้อน เนื่องจากสิทธิจากอนุสัญญาภาษีซ้อนเป็นรูปแบบให้ทั้ง ๒ ฝ่าย ทั้งฝั่งประเทศไทยไปลงทุนในต่างประเทศบริษัทไทยก็จะได้รับสิทธิในประเทศคู่สัญญาดังกล่าว แม้ว่าไม่ใช่ผู้ที่มีถิ่นอยู่ในประเทศนั้น เช่นเดียวกันกับบริษัทต่างประเทศข้างต้น เมื่อเข้ามาในประเทศไทยก็ต้องได้รับสิทธิภาษีซ้อนเช่นกัน ซึ่งเป็นตามหลักความเป็นธรรม

กรณีนักลงทุนต่างประเทศถ้าจะมาลงทุนในประเทศไทยจะต้องติดต่อกับใคร ท่านประธานที่เคารพครับ บีโอไอเป็นหน่วยงานที่ส่งเสริมการลงทุน ดังนั้นหากนักลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนก็จะไม่มีภาระภาษีเงินได้สามารถติดต่อบีโอไอได้โดยตรง สำหรับกรณีของนักลงทุนต่างประเทศทั่วไปหากไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนก็จะต้องเสียภาษีเงินได้ ซึ่งจะต้องไปติดต่อกับกรมสรรพากรโดยตรง

สำหรับการประสานงานระหว่างบีโอไอและกรมสรรพากร ปัจจุบันบีโอไอมีนโยบายที่จะส่งเสริมการลงทุนก็มักจะมีการเชิญกรมสรรพากรไปหารืออยู่เสมอครับ

มีคำถามจากเพื่อนสมาชิกว่าทำไมอนุสัญญาแต่ละอย่างมีการบังคับใช้กับกฎหมายภาษีหลายประเภทไม่เหมือนกัน เช่น ประเทศไทยใช้กับภาษีเงินได้ ต่างประเทศใช้กับหลายฉบับ ก็ขอตอบว่าอนุสัญญาภาษีซ้อนใช้กับภาษีเงินได้และผลได้จากทุนเท่านั้น ไม่ใช้กับภาษีทางอ้อม เช่น วีเอทีหรือสรรพสามิต กฎหมายไทยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ

ภาษีเงินได้อยู่แค่ ๒ ฉบับ ก็คือประมวลรัษฎากรกับภาษีเงินได้ปิโตรเลียมครับ แต่สำหรับต่างประเทศนั้นอาจมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้เป็นจำนวนหลายฉบับ เขาจึงต้องนำมาเขียนรวมไปด้วยว่าเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้ทั้งสิ้นในการเจรจาของอนุสัญญา เหตุใดจึงใช้คำไม่เหมือนกัน เช่น สนธิสัญญาความตกลงหรืออนุสัญญา แท้ที่จริงแล้วเป็นคำที่ความหมายเช่นเดียวกันครับ คือเป็นข้อตกลงระหว่างรัฐทางภาษีระหว่างประเทศ แต่เหตุที่เรียกต่างกันนั้น เนื่องจากชื่อของข้อตกลงดังกล่าวในภาษาต่างประเทศมีความแตกต่างกันครับ

ต่อคำถามที่ว่าเหตุใดอัตราภาษีดอกเบี้ยจึงแตกต่างกันในบางอนุสัญญา ขอตอบว่าปกติประเทศไทยมีแบบร่างที่เรียกว่าไทย โมเดล (Thai model) ในการเจรจา ซึ่งกำหนดอัตราภาษี ๑๕ เปอร์เซ็นต์ กรณีดอกเบี้ยทั่วไป และอัตราภาษี ๑๐ เปอร์เซ็นต์ สำหรับกรณีดอกเบี้ยที่จะให้แก่ผู้รับที่เป็นสถาบันการเงิน ซึ่งเป็นหลักปฏิบัติที่ใช้ในการเจรจากับทุกประเทศ อย่างไรก็ดีผลที่ได้ก็ขึ้นอยู่กับการเจรจาที่อาจจะแตกต่างกันไปตามข้อตกลงของการเจรจาระหว่างคู่สัญญา ซึ่งอาจจะยอมรับหรือไม่ยอมรับและขอแก้ไขให้สอดคล้องกับกฎหมายภาษีของตนก็ได้ จึงเป็นเหตุให้มีความแตกต่างกันได้ในแต่ละฉบับ ท่านประธานที่เคารพข้อชี้แจงของกระผมอาจจะไม่สมบูรณ์ในบางประการ ----------

ผมก็คิดว่าทางเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากรและกรมสรรพสามิต หรือส่วนงานต่าง ๆ แม้แต่กระทรวงการต่างประเทศก็รับฟังอยู่นะครับ ก็จะสามารถรวบรวมประเด็นปัญหาต่าง ๆ นะครับแล้วก็นำไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และเป็นประโยชน์สูงสุดกับประเทศชาติ ขอขอบคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เป็นอันว่าจบการอภิปรายตามข้อตกลงก่อนจะลงมติผมจะขอหารือที่ประชุมนะครับว่า เนื่องจากกรอบเจรจาครั้งนี้มีทั้งหมด ๑๑ ฉบับ จะขอหารือที่ประชุมว่าเราจะลงมติครั้งเดียว ๑๑ ฉบับ ดีไหมครับ เชิญคุณหมอเลยครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์วรงค์ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก จริง ๆ แล้วปกติในอดีตที่ผ่านมาไม่ว่าจะเป็นกี่ฉบับเวลาเราลงมติเรามักจะแยกลงมติทีละฉบับครับ เพราะฉะนั้นควรจะไล่ทีละฉบับครับท่านประธาน

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นอะไรครับ เชิญครับ

นายเกียรติ สิทธีอมร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ เกียรติ สิทธีอมร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภามันมีคำถามที่ผมถามไว้แล้วยังไม่ได้คำตอบ แต่มันมีผลกับการลงคะแนนอย่างมากเลยครับ ก็คือเอกสารฉบับนี้ เอกสารฉบับนี้ยื่นมาเป็นการขอความเห็นชอบจากรัฐสภาในกรอบการเจรจา แต่เนื้อหาสาระข้างในยังมิได้มีกรอบการเจรจาแนบมาด้วยครับ ท่านรัฐมนตรียังไม่ได้ตอบผมคือถ้าท่านตอบว่าสิ่งที่ยื่นมานี่เป็นกรอบการเจรจาผมก็จะลงคะแนนแบบหนึ่ง แต่ถ้าท่านยอมรับว่าสิ่งที่ส่งมาไม่ได้เป็นกรอบการเจรจาก็สมควรที่ท่านจะถอนเรื่องนี้ออกไปครับ เพราะไม่อย่างนั้นจะขัดกับมาตรา ๑๙๐ ขอให้ท่านรัฐมนตรีช่วยชี้แจงให้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่งครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : พอแล้วนะครับ เดี๋ยวผมจะขอมติตกลงก็จะขอมติทีละฉบับนะครับ ตอนนี้ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อน เชิญท่านบุญยอดครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ผม บุญยอด สุขถิ่นไทย พรรคประชาธิปัตย์ บัญชีรายชื่อ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ประเด็นที่ท่านเกียรติ สิทธีอมร หารือกับท่านผมคิดว่าสำคัญอย่างยิ่งนะครับ เพียงแต่ท่านหันไปถามท่านรัฐมนตรีตกลงว่ากรอบการเจรจาฉบับแรกนี่ที่เป็นกรอบ

ท่านจะถอนหรือไม่ ขอให้ท่านตอบให้ชัดเจนก่อนว่า เพราะมีข้อติติงทั้งทางฝ่ายพรรคประชาธิปัตย์และฝ่ายสมาชิกวุฒิสภาเองด้วยนะครับ ก็ขอให้ท่านตอบประเด็นนี้ให้ชัดเจนก่อนครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านรัฐมนตรีจะตอบไหมครับ

นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ทนุศักดิ์ เล็กอุทัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ พรรคเพื่อไทย มันชัดเจนอยู่แล้ว มันชัดเจนตามที่เสนอนะครับ

(พลเอก ธีรเดช มีเพียร รองประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุมและลงมติ)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ผมขอตรวจสอบองค์ประชุม ท่านสมาชิกมาถึงแล้วกรุณาเสียบบัตรแสดงตนด้วยครับ ท่านเสียบบัตรแสดงตนด้วยนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับมีอะไรหรือครับ

นายเกียรติ สิทธีอมร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานครับ เกียรติ สิทธีอมร ที่ท่านรัฐมนตรีตอบว่าชัดเจนอยู่แล้วนี่ ไม่เข้าใจจริง ๆ ว่าหมายความว่าอย่างไร เพราะว่าเอกสารที่ผมได้รับมันไม่มีกรอบการเจรจาครับท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีจะยืนยันใช่ไหมครับว่าเอกสารแนบกรอบนี้คือกรอบการเจรจาใช่ไหมครับ ขอชัด ๆ ตรงนี้ครับ เพราะเอกสารแนบกรอบไม่ใช่กรอบนะครับ แล้วผมหาในเอกสารฉบับนี้ไม่มีกรอบการเจรจาครับท่านประธาน จะให้เราอนุมัติเห็นชอบเอกสารฉบับไหนครับ เพราะถ้าเป็นอย่างนั้นท่านประธานครับสภานี้ทำหน้าที่ขัดรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ ทันทีเลยครับ เป็นเรื่องสำคัญมากครับท่านประธานครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ผมคิดว่าพอแล้วละครับ เอาเท่าที่ข้อมูลมีแล้วกันนะครับ ขอส่งผลด้วยนะครับ ท่านแสดงตนแล้วนะครับ ขณะนี้มีสมาชิก ๓๖๓ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว

ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ ทีละเรื่องไปนะครับ เอา (๑) นะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับกรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนหรือไม่ สมาชิกท่านใดเห็นชอบ ให้กดปุ่ม เห็นด้วย ไม่เห็นชอบ กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ท่านใดเห็นว่า งดออกเสียง ก็กดปุ่ม งดออกเสียง เชิญลงมติครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : มีท่านผู้ใดยังไม่ได้ใช้สิทธิไหมครับ มีปัญหากับเครื่องมีไหมครับ มีท่านผู้ใดประสงค์จะใช้สิทธิอีกไหมครับ เชิญคุณหมอครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายแพทย์วรงค์ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก พอดีเมื่อสักครู่ ผมเสียบบัตรแล้วปรากฏว่ามันมีสมุดเยอะกดผิดครับ ผมขออนุญาต ไม่เห็นด้วยครับ ท่านประธานครับ สำหรับอันที่ ๑ ผมไม่เห็นด้วยนะครับท่านประธาน

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : คุณหมอวรงค์ไม่เห็นด้วยนะครับ ขอผลครับ ปิดการลงคะแนน ขอผลด้วย จำนวนผู้เข้าประชุม ๕๑๔ ท่านนะครับ เห็นด้วย ๓๘๐ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๕ ท่าน งดออกเสียง ๑๐๒ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๗ ท่านนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยครับ

ต่อไปเป็น (๒) ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งประเทศซิมบับเวและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้และผลได้จากทุนหรือไม่ ท่านสมาชิกที่เห็นด้วย เหมือนเดิม เห็นชอบ กดปุ่ม เห็นด้วย ไม่เห็นชอบ กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เหมือนเดิม เชิญออกเสียงลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ปิดการลงคะแนนครับ ขอผลครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๕๑๑ ท่าน เห็นด้วย ๔๒๓ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๔๔ ท่าน งดออกเสียง ๓๗ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๗ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยนะครับ

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งรัฐเอกราชปาปัวนิวกินี เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้หรือไม่ หากท่านเห็นชอบด้วย ให้กดปุ่ม เห็นด้วย หากไม่เห็นชอบ กด ไม่เห็นด้วย เหมือนเดิมนะครับ เชิญออกเสียงลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

- ๗๘/๑

ร ๒/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ) สวรรยา ๗๘/๑

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ปิดการลงคะแนนครับ ขอผลครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๕๑๓ ท่าน เห็นด้วย ๔๕๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๖ ท่าน งดออกเสียง ๔๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๕ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับอนุสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรโมร็อกโกเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้หรือไม่ เหมือนเดิมนะครับ ถ้าเห็นชอบกดปุ่ม เห็นด้วย ไม่เห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย งดออกเสียงกดปุ่ม งดออกเสียง เชิญลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ปิดการลงคะแนนนะครับ ขอผลครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๕๑๕ ท่าน เห็นด้วย ๔๗๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๖ ท่าน งดออกเสียง ๓๓ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๔ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งรัฐสุลต่านบรูไนดารุสซาลามและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้หรือไม่ มติเหมือนเดิมนะครับ หากท่านเห็นชอบให้กดปุ่ม เห็นด้วย ไม่เห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย งดออกเสียงกดปุ่ม งดออกเสียง เชิญลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ปิดการลงคะแนนนะครับ ขอผลครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๕๑๘ ท่าน เห็นด้วย ๔๗๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๘ ท่าน งดออกเสียง ๒๙ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๕ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมให้ความเห็นชอบนะครับ

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับอนุสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐทาจิกิสถานเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้หรือไม่ ท่านสมาชิกลงเหมือนเดิมนะครับ เห็นชอบกดปุ่ม เห็นด้วย ไม่เห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย งดออกเสียงกดปุ่ม งดออกเสียง เชิญลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ปิดการลงคะแนนนะครับ ขอทราบผลด้วยครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๕๑๕ ท่าน เห็นด้วย ๔๗๐ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๑ ท่าน งดออกเสียง ๒๘ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๖ ท่าน เชิญครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : เครื่องผมขัดข้องครับ เห็นด้วยครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เห็นด้วยเพิ่ม ๑ ท่านครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ เห็นด้วยครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเคนยา เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้หรือไม่ ขอเชิญสมาชิกออกเสียงนะครับ เห็นชอบเหมือนเดิมครับ เห็นชอบกด เห็นด้วย ไม่เห็นชอบกด ไม่เห็นด้วย งดออกเสียงกด งดออกเสียง เชิญลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : มีท่านผู้ใดมีปัญหาไหมครับ หากไม่มีปิดการลงคะแนนนะครับ ขอผลครับ จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม ๕๑๔ ท่าน เห็นด้วย ๔๗๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๖ ท่าน งดออกเสียง ๓๒ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๕ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งไอร์แลนด์ เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้และผลได้จากทุนหรือไม่ เชิญท่านสมาชิกออกเสียงลงคะแนนครับ เหมือนเดิมนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : มีท่านผู้ใดมีปัญหากับการออกเสียงไหมครับ หากไม่มีปิดการลงคะแนนนะครับ ขอทราบผลครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๕๑๔ ท่าน เห็นด้วย ๔๗๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๖ ท่าน งดออกเสียง ๒๖ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๔ ท่านนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐลิทัวเนียและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้หรือไม่ เชิญสมาชิกออกเสียงลงคะแนนเหมือนเดิมนะครับ เห็นชอบกด เห็นด้วยนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : มีท่านผู้ใดยังไม่ได้ออกเสียงไหมครับ ไม่มี นะครับ ปิดการลงคะแนนนะครับ ขอทราบผลครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๕๑๗ ท่าน เห็นด้วย ๔๗๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๙ ท่าน งดออกเสียง ๒๗ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๔ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้หรือไม่ เชิญท่านสมาชิกออกเสียงลงคะแนนนะครับ เหมือนเดิมครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : มีท่านผู้ใดยังไม่ได้ลงคะแนนไหมครับ ปิดการลงคะแนนนะครับ ขอทราบผลครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๕๒๐ ท่าน เห็นด้วย ๔๗๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๐ ท่าน งดออกเสียง ๒๙ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๕ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ

- ๘๐/๑

ต่อไปเป็นลำดับสุดท้าย ขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเอสโตเนียเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้หรือไม่ เชิญสมาชิกออกเสียงลงคะแนนนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : มีท่านผู้ใดยังไม่ลงคะแนนไหมครับ ปิดการลงคะแนน ขอทราบผลครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๕๑๖ ท่าน เห็นด้วย ๔๗๓ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๗ ท่าน งดออกเสียง ๓๒ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๔ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ

เรื่องด่วนที่ ๓ เชิญครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย เขต ๒ จังหวัดน่าน ขออนุญาตท่านประธานครับ ที่จะเสนอญัตติโดยอาศัยข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ข้อ ๓๑ (๒) ขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม โดยการเสนอขอเลื่อนระเบียบวาระที่บรรจุอยู่ในการประชุมของการประชุมรัฐสภาในวันนี้ ในเรื่องที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่ ขอให้รัฐสภามีมติให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเรื่องอื่น ๆ ในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติตามมาตรา ๑๓๖ (๕) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยขึ้นมาพิจารณาเป็นลำดับถัดไป ผมกราบเรียนท่านประธานครับ ในการนำเสนอเอาเรื่องอื่น ๆ มาพิจารณาในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติเป็นเรื่องญัตติขอให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภามีมติให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณารายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ หากไม่มี ก็เป็นไปตามที่ เชิญครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย พรรคประชาธิปัตย์ บัญชีรายชื่อ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ท่านประธานครับ สิ่งที่กำลังรออยู่ที่จะพิจารณาตามลำดับนั้น ก็คือกรอบการเจรจากู้เงินจากต่างประเทศสำหรับโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง (บางใหญ่-บางซื่อ) ระยะที่ ๓ เรื่องนี้ไม่ใช่แค่คนกรุงเทพมหานครที่รอคอยเรื่องนี้อยู่ ผมว่าคนไทยทั้งประเทศ นักลงทุนทั้งไทยและต่างประเทศรอคอยเรื่องนี้อยู่ครับ ถ้าหากว่าเราไม่ผ่านตัวกรอบการเจรจานี้ เราคงไม่สามารถที่จะไปทำรถไฟฟ้าได้ เรียนว่าเรื่องนี้สำคัญอย่างยิ่งกับประเทศไทย เรื่องของความปรองดองหรือการศึกษาเรื่องต่าง ๆ ซึ่งจะขอให้มาพิจารณาในวันนี้ ผมยังเห็นว่าไม่จำเป็นต้องมาขอให้เป็นกรณีพิเศษครับ เพราะว่าการศึกษาของกรรมาธิการนั้นก็เป็นที่ทราบว่ายังไม่เสร็จสิ้น ยังไม่สมบูรณ์แบบ ดังนั้นผมจึงเห็นว่าขอให้พิจารณาเรียงตามวาระ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหมอครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เพื่อนสมาชิกได้เสนอญัตติให้คงตามระเบียบ ผมเองยังยืนยันว่าขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระโดยการเลื่อนขึ้นมา ด้วยความเคารพท่านประธานครับ เหตุผลที่ผมขอเลื่อนเป็นการขอให้รัฐสภาอนุญาตให้มีการประชุมเรื่องอื่นเท่านั้นนะครับ เราไม่ได้พูดถึงเรื่องรายงานการปรองดอง เพียงแต่รัฐสภาขออนุญาตให้สภาผู้แทนราษฎรไปพิจารณาได้เท่านั้น เรื่องรายละเอียดไปพูดกันที่สภาผู้แทนราษฎรครับ ขออนุญาตเป็นไปตามที่ผมได้ขออนุญาตเสนอ กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ประเด็นที่ปรึกษากันนั้นก็คงมีเฉพาะในเรื่องการขออนุญาตที่จะให้รัฐสภาพิจารณาอนุญาตให้นำเรื่องให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณารายงานการประชุมของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติ ท่านประธานครับ ก็ได้มีการโต้แย้งตลอดเวลาว่ารายงานดังกล่าวนั้นยังไม่สมบูรณ์ แต่ก็ได้มีการรวบรัดที่จะนำเสนออย่างรีบด่วนจนมีพิรุธ ซึ่งในรายละเอียดกระผมและคณะจะอภิปรายในวาระถัดไป จนเป็นเหตุที่ทำให้พวกกระผมต้องยื่นใบลาออกจากการเป็นคณะกรรมาธิการเพราะเห็นความมีพิรุธ และความไม่ชอบมาพากล ซึ่งในการพิจารณาดังกล่าวนั้นกระผมคิดว่าวาระดังกล่าวไม่ใช่เป็นการเร่งด่วนควรจะพิจารณาในเรื่องซึ่งอยู่ในระเบียบวาระปกติต่อไปครับท่านประธาน

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเพิ่มเติมตามที่ท่านสุทัศน์ ขออภัยเอ่ยนามได้กรุณากล่าวให้ผมไปเมื่อสักครู่นี้ ผมก็เคยเป็นคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างปรองดองแห่งชาติอยู่ด้วยคนหนึ่ง แต่ว่าในขณะนี้เมื่อเช้านี้กระผมได้ยื่นหนังสือลาออกต่อประธานคณะกรรมาธิการ พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน ไปแล้ว ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับว่าเรื่องนี้ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงเพื่อนสมาชิก ท่านวุฒิสมาชิกว่าการพิจารณาญัตติเรื่องปรองดองในชั้นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น เรายังมีความเห็นต่างกันอยู่มาก และผมกราบเรียนท่านประธานว่าความเห็นต่างที่เราเกิดขึ้นในการพิจารณาเรื่องของแนวทางการสร้างความปรองดองนั้น กระผมสังหรณ์ใจครับท่านประธานว่าจะเป็นชนวนที่จะก่อให้เกิดความขัดแย้งขึ้นอีกครั้งหนึ่งในประเทศนี้ จนกระทั่งพวกกระผมจำนวน ๙ คนด้วยกันไม่สามารถที่จะทำงานในคณะกรรมาธิการนี้ได้ จำเป็นต้องตัดสินใจลาออกเมื่อเช้านี้ ผมเรียนท่านประธานว่าเรื่องนี้มิใช่เรื่องด่วนครับ ถ้าสภาจะอนุมัติให้มีการประชุมในสมัยนี้ได้ ผมคิดว่าจะสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นอีก จำเป็นที่ต้องนำเรื่องนี้เข้าไปทบทวนประการสำคัญอย่างยิ่ง แม้กระทั่งสถาบันพระปกเกล้าเองก็ยังให้ความเห็นว่าการปรองดอง

ที่ยังมีความเห็นไม่ลงรอยกันนี้ครับ จะเป็นชนวนก่อให้เกิดความขัดแย้งขึ้นอีก ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องด่วนที่ต้องมาพิจารณาในสมัยสามัญนิติบัญญัติ ท่านประธานครับ มีเวลาในการประชุมสมัยสามัญนิติบัญญัตินี้อีกไม่กี่วัน แล้วสภาก็จะปิดสมัยประชุมแล้ว ผมคิดว่าอยากเรียนท่านประธานฝากไปถึงท่านวุฒิสมาชิกครับว่าเรื่องนี้ต้องเรียนท่านประธานโดยตรงว่ามีความเห็นต่างกันอยู่ในสภาล่าง คือสภาผู้แทนราษฎร เสียงของท่านวุฒิสมาชิกเท่านั้นละครับที่จะสามารถสร้างบรรยากาศแห่งความปรองดองให้เกิดขึ้นในประเทศนี้ได้ ผมหวังว่าถ้าได้มีการทบทวนแล้วนำเรื่องนี้เข้าไปสู่การพิจารณาในสมัยประชุมสามัญทั่วไปในครั้งหน้า แนวโน้มของการปรองดองก็สามารถที่จะมีความตกลงกันได้ในระดับหนึ่ง ก็กราบเรียนท่านประธานฝากไปถึงท่านวุฒิสมาชิกได้โปรดใคร่ครวญในการลงมตินี้ เพราะการลงมติของท่านในวันนี้จะเป็นชนวนที่จะยุติหรือเกิดความขัดแย้งขึ้นใหม่ในประเทศนี้ก็ได้ กราบขอบพระคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : มีรายชื่อขึ้นมาเยอะเลย ผมขอตามลำดับได้ไหมครับ เชิญคุณหมอครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องขออนุญาตท่านประธาน ญัตติที่ผมเสนอนี้เป็นญัตติแค่เลื่อนระเบียบวาระว่าจะอนุญาตหรือไม่อนุญาต ส่วนถ้าสมมุติว่ามีมติให้เลื่อนแล้วนี่นะครับ เดี๋ยวผู้เสนอญัตติก็จะชี้แจงเหตุผลเองว่าเหตุผลเขาเป็นอะไร ผมว่าถ้าจะเป็นการอภิปรายแสดงความคิดเห็นว่าจะให้เลื่อน ไม่ให้เลื่อนตรงนั้นน่าจะดีกว่า ขณะนี้ผู้เสนอญัตติขอเลื่อน เขายังไม่ได้แสดงเหตุผลเลยครับ เพียงผมเองเป็นผู้ขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมเท่านั้นเองนะครับ ก็อยากให้ท่านประธานพิจารณาตรงนี้ก่อน ญัตติคือขอเปลี่ยนระเบียบวาระกับขอคงระเบียบวาระ ผมอยากให้ท่านประธานได้ช่วยพิจารณาในประเด็นนี้ก่อนก็แล้วกันครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ก็เข้าใจญัตติของคุณหมอนะครับ แต่ว่าอยากจะฟังความเห็นนิดหนึ่งก่อนว่าที่เห็นแย้งนี่อย่างไรกัน ในมือผมมีขึ้นมาตั้งหลายท่านที่จะให้ความเห็น เชิญท่านวิเชียร คันฉ่อง ครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง สมาชิกวุฒิสภา (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม วิเชียร คันฉ่อง สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตรัง ในฐานะสมาชิกรัฐสภาโดยส่วนตัวแล้วถ้าหากว่าประเทศชาติอยู่ในความสงบได้เป็นเรื่องที่ดี เพราะฉะนั้นกรณีที่ว่าทางพรรครัฐบาลได้หยิบยกเกี่ยวกับเรื่องการปรองดองขึ้นมา ถามว่าดีไหม มันดี แต่ในขณะเดียวกันขออนุญาตที่จะกราบเรียนนะครับว่าบางครั้งเนื่องมาจากตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๗ ในกรณีที่มีการประชุมสมัยสามัญนิติบัญญัติ จะดำเนินการเรื่องอื่นต้องขออนุมัติจากรัฐสภา เพราะฉะนั้นจึงขอทำความเข้าใจกับบรรดาผู้ฟังทั้งหลายนะครับ ผมคิดว่าในเรื่องนี้ที่ทางฝ่ายรัฐบาลได้หยิบยกเพื่อขออนุมัติรัฐสภาเพื่อศึกษาเกี่ยวกับเรื่องด้านปรองดองนั้นจะด้วยให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบก็ตาม กระผมคิดว่ามันต้องมีเหตุผลที่จะต้องคุยกันพอสมควร เพราะไม่อย่างนั้นแล้วฝ่ายพวกผมที่ให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบจะไปอธิบายกับชาวบ้านได้อย่างไร เราจะเห็นว่านับแต่ได้หยิบยกเกี่ยวกับเรื่องปรองดองขึ้นมา ปรากฏว่าในขณะนี้ทางฝ่ายสังคมก็ดี ทางฝ่ายพวกเราในฐานะสมาชิกรัฐสภาก็ดี ยังมีความสับสนกันอยู่หลายเรื่อง ขออนุญาตที่จะเรียนถามในประเด็นที่ผมสงสัยนอกเหนือจากที่ทางฝ่ายคณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติได้พิจารณาแล้ว เพราะฟังแล้วคณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติเขาเหมือนกับว่าจะมีการนิรโทษกรรมกันอย่างนั้น ๑. มีส่วนเช็ดล้างการดำเนินการทางคดีอาญาของ คตส. ผมคิดว่ามันต้องตอบให้ได้ก่อนว่าตามที่ท่านพลเอก สนธิ ได้ประกาศปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยได้แถลงการณ์ขออนุญาตที่จะกราบเรียนอ่านให้ท่านประธานและเพื่อนสมาชิก รวมทั้งประชาชนที่อยู่ที่บ้านได้ฟังอย่างนี้นะครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านวิเชียรครับ ตอนนี้เป็นญัตติขอเปลี่ยนระเบียบวาระ ขอความกรุณาอยู่ในกรอบนิดหนึ่งครับ เดี๋ยวเราจะหมดเวลา

นายวิเชียร คันฉ่อง สมาชิกวุฒิสภา (ตรัง) : ใช่ ผมปฏิบัติตามนั้นละครับท่านประธาน เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นก่อนที่จะให้เปลี่ยนระเบียบวาระ

ร ๒/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ) สิริพร ๘๒/๒

เลื่อนระเบียบวาระหรืออะไรก็ตามใจ มันต้องมีเหตุผลที่จะชี้แจง ไม่ใช่พอปั๊บลุกขึ้นขออนุญาตเปลี่ยนระเบียบวาระ ถ้ามีอะไรปั๊บลุกขึ้นขอเปลี่ยนระเบียบวาระ โดยที่ว่ากันจริง ๆ พวกผมก็ได้อ่านเมื่อสักครู่นี้ แล้วเรื่องนี้ก็เหมือนอย่างที่กราบเรียนต่อท่านประธานตั้งแต่เบื้องต้นว่าระเบียบวาระการประชุมที่กระผมได้รับ ก็คือเรื่องที่เราได้พิจารณาผ่านพ้นไปเมื่อสักครู่นี้แล้วก็ยังมีค้างอยู่บางเรื่อง เรื่องนี้เพิ่งหยิบยก เพิ่งบรรจุเข้าระเบียบวาระขึ้นมาใหม่ ถามว่าการบรรจุระเบียบวาระเข้ามาใหม่มันจะชอบด้วยหรือไม่ตามข้อบังคับ มันก็มีเหตุผล แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากว่ามีประโยชน์ต่อแผ่นดินจริง ๆ ผมไม่ปฏิเสธที่จะให้เลื่อนระเบียบวาระขึ้นมา เพราะฉะนั้นในข้อสงสัยที่ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาก็คือว่ากรรมาธิการที่เขาศึกษาก็ต้องตอบคำถามพวกผมให้ได้ว่าผลจากการศึกษามันจะดีอย่างไร ๑. ตอนที่มีการปฏิวัติท่านยังคงจำได้แล้วก็มีการแถลงการณ์ ซึ่งตามที่กระผมอยากจะเรียนต่อท่านดังนี้นะครับ คำแถลงการณ์เขียนอย่างนี้ครับ ----------

- ๘๓/๑

บอกว่าด้วยเป็นที่ปรากฏความแน่ชัดว่าการบริหาราชการแผ่นดินโดยรัฐบาลรักษาการปัจจุบันก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้ง แบ่งฝ่าย สลายความรู้สึกสามัคคีของคนในชาติอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนในประวัติศาสตร์ชาติไทย ต่างฝ่ายต่างมุ่งหวังเอาชนะด้วยวิธีการหลากหลายรูปแบบและมีแนวโน้มนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น โดยประชาชนส่วนใหญ่เคลือบแคลงสงสัยการบริหารราชการแผ่นดินอันส่อไปในทางทุจริตประพฤติมิชอบอย่างกว้างขวาง หน่วยงานองค์กรอิสระถูกครอบงำทางการเมือง ไม่สามารถสนองตอบเจตนารมณ์

(นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านวิเชียรครับ มีผู้ประท้วงครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภาต้องขออนุญาตประท้วงท่านผู้อาวุโสด้วยความเคารพจริง ๆ ตามข้อบังคับ ท่านกำลังอยู่นอกประเด็นประเด็นของผมคือการขอเลื่อนระเบียบวาระ ถ้าที่ประชุมมีมติให้เลื่อนครับ สมาชิกผู้ที่จะเสนอให้รัฐสภาพิจารณาจะอนุญาตหรือไม่อนุญาตเขาจะเสนอญัตติครับ หลังจากที่เขาเสนอญัตติแล้วก็เป็นหน้าที่ของสมาชิกเองครับ ที่จะให้ความเห็นว่าเห็นควรจะให้เป็นไปตามญัตตินั้นเห็นควรว่ารัฐสภาจะอนุญาตให้ประชุมได้หรือไม่ก็ไปพูดตรงนั้นได้ครับ ผมก็คิดว่าน่าจะเป็นไปตามนั้นก่อน ถ้ารัฐสภาไม่อนุญาตให้ผมเลื่อนระเบียบวาระก็ไม่ต้องพูดกันก็จบไปก็เข้าสู่ระเบียบวาระอื่นไปนะครับ ขอเป็น ๒ ขั้นตอน ท่านประธานครับ จะได้ไม่สับสนครับเดี๋ยวผู้ฟังเขาจะสับสน เบื้องต้นญัตติผมคือญัตติเอาระเบียบวาระเรื่องเสนอใหม่ขึ้นมาพิจารณาก่อน ถ้าที่ประชุมมีมติว่าให้พิจารณาได้ ให้เลื่อนมาได้ถึงจะเข้าสู่กระบวนการการพิจารณา ซึ่งผู้เสนอญัตติเขาพร้อมอยู่แล้วครับ เขาจะเสนอญัตติว่าจะขออนุญาตให้รัฐสภาอนุญาตให้สภาผู้แทนราษฎรประชุมเรื่องผลการพิจารณาของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติมาประชุมได้ในสภาผู้แทนราษฎรตรงนั้นก็มาให้เหตุให้ผลว่าท่านจะอนุญาตหรือไม่อนุญาต แน่นอนครับ รัฐสภาแห่งนี้ก็ให้เสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกที่มีอยู่จึงจะถือเป็นการอนุญาตให้ไปประชุมได้ครับ ส่วนเนื้อหาสาระเข้าไปพูดในชั้นของสภาผู้แทนราษฎร ประเด็นท่านจะอนุญาตหรือไม่อนุญาตก็เอาเข้าสู่ญัตติตามนี้น่าจะชอบด้วยข้อบังคับมากกว่า กระผมต้องขออนุญาตประท้วงจริง ๆ ครับ ขอบคุณครับ โปรดวินิจฉัยครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ผมก็ฟังเหตุผลทั้ง ๒ ด้าน ก็กำลังคิดว่าจะฟังอีกสัก ๑ ท่าน ๒ ท่าน เดี๋ยวก็อาจจะต้องขอมติ เชิญท่านนิพนธ์ครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง สมาชิกวุฒิสภา (ตรัง) : ท่านประธานครับ ผมพูดยังไม่จบเลย ก็มีผู้ประท้วง แต่ถ้าสมมุติว่าพี่นิพนธ์จะลุกขึ้นประท้วงบอกว่าคนที่ประท้วงผมไม่ชอบไม่ถูกต้องก็ว่าไป แต่หลังจากที่ผมได้แสดงความคิดเห็นเสร็จแล้วนะครับ ท่านประธานจะอนุญาตให้คนอื่นแสดงความคิดเห็นก็ได้

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านนิพนธ์ไม่ได้ประท้วงนะครับ

นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานครับว่า การที่มีผู้เสนอญัตติขอเลื่อนวาระขึ้นมา ผมว่าเป็นเรื่องมีความสำคัญอย่างยิ่งว่าการที่จะให้เลื่อนหรือไม่เลื่อนต้องมีเหตุผลแสดง เพราะฉะนั้นผมว่าสมาชิกในสภาสามารถแสดงเหตุผลได้ว่าประกอบการพิจารณาในการวินิจฉัยว่าจะให้เลื่อนหรือไม่เลื่อน เรื่องนี้มีความสำคัญนะครับ ไม่ใช่ไปพูดทีหลังนะครับ เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยที่ท่านวิเชียรอภิปรายอยู่ครับว่าควรจะมีเหตุผลจะเลื่อนหรือไม่เลื่อน เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องที่ต้องให้เหตุผลไปก่อนก่อนที่จะมีการพิจารณาเรื่องนี้

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวิเชียรครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง สมาชิกวุฒิสภา (ตรัง) : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพต่อท่านประธานและต่อเพื่อนสมาชิก ผมคิดแล้วก็คาดหมายมาก่อนที่จะลุกขึ้นอภิปรายว่าปัญหานี้จะต้องเกิดขึ้น แต่ถึงอย่างไรก็ตามผมคิดว่าสภาแห่งนี้ต้องคิดว่าในขณะนี้เราทำงานเพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน ไม่ใช่ทำงานเพื่อคนหนึ่งคนใดโดยเฉพาะ เพราะฉะนั้นการที่จะคิดจะทำเรื่องอะไรก็ตามมันต้องมีเหตุมีผลกันพอสมควรที่จะชี้แจงต่อประชาชนทั้งประเทศนี้ได้ด้วย เพราะฉะนั้นที่กระผมหยิบยกคำแถลงการณ์ของคณะปฏิวัติขึ้นมาเพื่อที่จะทบทวนให้ได้เห็นว่าสมัยหนึ่งนี่ท่านคิดในเรื่องว่ามีการทุจริต มีความแตกแยกเกิดขึ้นในหมู่ประชาชน มีการแทรกแซงองค์กรอิสระ ซึ่งเอกสารเหล่านี้อยู่ในมือผมทั้งสิ้นและในเรื่องนี้ทางฝ่ายคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติได้ศึกษาได้ทบทวนไหม เพราะเดี๋ยวนี้ปรากฏว่าจะมีการยกเลิก คตส. อีก ผมว่านี่สร้างมากับมือเองปฏิวัติมากับมือเอง ทำกับมือเอง ในที่สุดจะยกเลิกหรือ อยากจะถามหน่อย

(นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน ได้ยืนขึ้นและยกมือ)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านคุณหมอครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพกระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน สมาชิกรัฐสภา ผมต้องอาศัย ข้อบังคับ ข้อ ๔๕ ประท้วงจริง ๆ ด้วยความเคารพท่านอาวุโส ตามข้อบังคับ ข้อ ๔๓ ท่านกำลังอยู่นอกประเด็นญัตติที่ผมเสนอครับ ผมไม่ได้ขัดข้องเลยถ้าท่านจะอภิปรายหลังจากที่มีการเลื่อนระเบียบวาระแล้ว ผู้เสนอญัตติเสนอญัตติขอให้รัฐสภามีมติจะให้ความเห็นชอบว่าจะประชุมได้ ไม่ได้ ท่านไปให้เหตุผลตอนนั้นเลยครับ ได้เต็มที่เลยครับ อภิปรายกันยาวข้ามวันข้ามคืนก็ไม่เป็นอะไรครับ นั่นคือเหตุผลของญัตติโน้น แต่ญัตติเลื่อนนี่ขึ้นกับว่าด่วน ไม่ด่วนซึ่งท่านบุญยอดเองขออนุญาตเอยนามท่าน ท่านก็บอกว่าเรื่องอยู่ในระเบียบวาระมีความจำเป็นนั่นคือเหตุผลของผมก็มีเหตุผลของผมว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องมีความจำเป็นก็ขึ้นมาก่อนนะครับท่านประธาน หลังจากที่ที่ประชุมแห่งนี้มติให้เลื่อนถึงจะเข้าสู่การเสนอญัตติเพื่อให้รัฐสภามีมติเห็นชอบนะครับถึงจะไปอภิปรายญัตติอันโน้นครับ ด้วยความขอบคุณท่านประธานอยากให้เป็นไปตามนี้ก่อนครับ

(นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนขึ้นและยกมือ)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : คุณหมอครับ เชิญคุณหมอสุกิจครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายแพทย์สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก็ต้องขอประท้วงผู้ประท้วงตามข้อ ๔๓ เพราะว่าท่านวิเชียร คันฉ่อง ท่านยังอยู่ในประเด็นครับ ประเด็นนี้ก็คือท่านบอกว่าให้เลื่อนวาระการประชุม แต่ท่านวิเชียรกำลังแสดงเหตุผลว่าไม่ควรจะเลื่อนโดยการบอกว่าญัตติที่ท่านจะเลื่อนไปนั้นเป็นญัตติที่ไม่เหมาะสมและสร้างความแตกแยกให้กับบ้านเมืองแล้วไม่ได้ทำเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นถือว่าการอภิปรายของท่านวิเชียร คันฉ่อง ยังอยู่ในประเด็นที่จะชี้ให้เห็นว่าควรจะเลือกข้างไหนในระหว่างที่จะให้เลื่อนหรือว่าจะดำเนินตามวาระการประชุมแบบเดิม เพราะฉะนั้นผมว่าชอบแล้วที่ท่านประธานจะให้ท่านวิเชียร คันฉ่องอภิปรายต่อให้จบครับ แล้วก็อย่าให้มีการประท้วงซ้ำซากแบบนี้เกิดขึ้นอีกนะครับในการประท้วงแบบเดิม ๆ ขอให้ท่านประธานอย่าให้เกิดขึ้นอีกครับ ขอบคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร(รองประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้นะครับ ผมก็อยากจะฟังเสียงสมาชิกเหมือนกันนะครับ สักฝ่ายละ ๒ ท่านครับ เราจะได้เข้าเรื่องไม่อย่างนั้นมันก็ไม่เสร็จนะครับ แล้วก็อีกอย่างหนึ่งอันนี้เป็นเรื่องญัตติว่าจะขอเลื่อนญัตติเลื่อนวาระนะครับ ขอให้อยู่ในตรงนี้นะครับ กรุณาไม่ต้องลงรายละเอียดนะครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง สมาชิกวุฒิสภา (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ เชิญทีละท่านนะครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง สมาชิกวุฒิสภา (ตรัง) : ท่านประธานครับ ท่านให้ผมนั่งลงแล้วหรือครับ ผมยังพูดไม่เสร็จเลยครับท่านประธานครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้นะครับ ผมขอทางฝ่ายค้าน ๑ ท่านก่อนที่เหลือกรุณานั่งครับ เมื่อสักครู่นี้ผมวินิจฉัยแล้วนะครับว่าผมจะขอฟังฝ่ายละ ๒ ท่านนะครับ และเดี๋ยวผมจำเป็นต้องขอมตินะครับ ขณะนี้ท่านวิเชียรยังพูดไม่จบนะครับ ท่านประท้วงอะไรไม่ทราบ เชิญท่านวิเชียรพูดครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง สมาชิกวุฒิสภา (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานครับ ในเมื่อว่ามีการประท้วงวุ่นวายนะครับ ขอประเด็นเดียวเท่านั้นครับ ถามว่าที่ท่านประกาศตามประกาศแถลงการณ์ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ เวลา ๒๓.๕๐ นาฬิกา เป็นเรื่องเท็จหรือเป็นเรื่องจริงแค่นั้นนะครับ ผมอยากจะให้ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางสร้างความปรองดองแห่งชาติได้กรุณาตอบด้วย ถ้าหากว่าเรื่องไม่จริงท่านก็บอกว่าไม่จริง ถ้าบอกว่าเรื่องจริงและท่านตอบว่าเรื่องจริง ผมจะได้ให้ความเห็นชอบในการเลื่อนเกี่ยวกับเรื่องของการปรองดองแห่งชาติ หรือไม่เห็นชอบในการเลื่อนการปรองดองแห่งชาติ ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวผมขอฟังท่านฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร เชิญครับเป็นเรื่องที่เรากำลังพูดเรื่องการเลื่อนระเบียบวาระนะครับ เชิญครับอยู่ไหมครับ

นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม ฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา จากกรณีที่คุณหมอชลน่านจะขอมติให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเรื่องอื่น ๆ ในสมัยสามัญนิติบัญญัตินี้ ผมเป็นบุคคลหนึ่งท่านประธานครับ ผมก็เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาแห่งนี้ ผมย่อมมีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นเช่นเดียวกับคุณหมอชลน่านเช่นกันครับ ผมยังพูดไม่จบเลยครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านฉัตรพันธ์รอประเดี๋ยวเชิญคุณหมอครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน สมาชิกรัฐสภา ผมใช้สิทธิพาดพิงและประท้วงท่านสมาชิกที่พูดชื่อผมแล้วทำให้ผมเสียหาย เสียหายอย่างไร ท่านประธานครับไปกล่าวหาว่าผมจะเสนอญัตติขอให้รัฐสภาพิจารณาว่าจะอนุญาตให้สภาผู้แทนราษฎรประชุม

ในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติได้หรือไม่ นั่นไม่ใช่ผมเสนอครับ จะมีผู้เสนออีกท่านหนึ่งครับ ญัตตินี้ยังไม่เข้าครับ ผมเพียงเสนอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมโดยเลื่อนขึ้นมาก่อนเท่านั้นเอง ฟังให้เข้าใจแล้วก็พูดให้ถูกครับ สมาชิกรัฐสภาอันทรงเกียรตินะครับ ไม่ใช่สมองขี้เท่อครับ

นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : ผมเข้าใจครับท่านครับ ขอให้คุณหมอชลน่านถอนคำพูดครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : คุณหมอชี้แจงแล้ว ท่านฉัตรพันธ์เชิญต่อครับ

นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : ผมขอใช้สิทธิประท้วงครับ ผมขอให้คุณหมอชลน่านถอนคำพูดเมื่อสักครู่ครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ถอนว่าอย่างไรครับ

นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : ผมไม่ได้เข้าใจผิดครับ ในเมื่อคุณหมอชลน่านเสนอให้มีการพิจารณาเรื่องอื่น ๆ ซึ่งคุณหมอบอกว่ายังไม่รู้ว่าพิจารณาเรื่องใด แต่ผมว่าในสภาแห่งนี้ก็เล็งเห็นแล้วครับว่าเรื่องที่เขาจะนำมาพิจารณา ท่านประธานครับก็คือเรื่องการปรองดองนี่ละครับ เนื่องจากขณะนี้ร่างพระราชบัญญัติหลาย ๆ ร่างที่รอการพิจารณา

(นายนิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ข้างหลังมีประท้วงครับท่านฉัตรพันธ์ครับ เชิญครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมประท้วงท่านประธาน ประท้วงท่านสมาชิก เมื่อสักครู่ที่อภิปรายบอกว่าท่านสมาชิกสมองขี้เท่อ ให้ท่านถอนคำพูดครับ ท่านอย่ามาดูหมิ่นคนอื่น ท่านต้องถอนคำพูดก่อนครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านชลน่านพูดใช่ไหมเมื่อกี้

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานครับ ผม ชลน่าน สมาชิกรัฐสภา ผมยินดีถอนครับ แต่ผมไม่ได้ว่าท่านนะครับ ผมว่าผมเสนอไม่ใช่ลักษณะสมองขี้เท่อ ผมไม่ได้ว่าท่านนะครับ ไปถอดเทปดูได้ครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : โอเค (Ok) ผ่านเถอะครับ เชิญท่านฉัตรพันธ์ต่อครับ

นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : ขอบพระคุณมากครับ ผมนึกว่าคนสมองขี้เท่อนี่ ไม่ทราบว่าเป็นหมอได้อย่างไรครับ ท่านประธานที่เคารพครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ตกลงก็เลย ประท้วงกันไม่จบ เชิญคุณหมอครับ

- ๘๖/๑

ร ๒/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ) ศิริวรรณ ๘๖/๑

นายเหวง โตจิราการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายแพทย์เหวง โตจิราการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภา กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ ผมไม่อยากจะประท้วงเลย ผมนั่งฟังทุกคน แต่หมอทั่วประเทศไทยมี ๔๐,๐๐๐ กว่าคน แล้วหมอทั่วโลกน่าจะมีหลายล้านคน ผมกราบเรียนด้วยความเคารพ ท่านได้ก้าวล่วงไปยังวิชาชีพที่สำคัญวิชาหนึ่งของมนุษยชาติ ขอท่านประธานโปรดกรุณาให้ผู้กล่าวคำว่า หมอขี้เท่อ ถอนด้วยเถอะครับ ถอนเถอะครับ ไม่ใช่หมายถึงผมนะครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านครับ เมื่อสักครู่คุณหมอชลน่านก็อธิบายแล้วนะครับ เชิญท่านนั่งเถอะครับ

นายเหวง โตจิราการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานไม่ได้นะครับ เพราะว่าอันนี้ผมประท้วงนะครับท่านประธาน เขาพูดถึงวิชาชีพแพทย์นะครับ

(จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เมื่อกี้คุณหมอชลน่านชี้แจงแล้วครับ เชิญท่านนั่งเถอะครับ เชิญข้างหลังครับ คุณหมอแป๊บหนึ่ง ข้างหลังก่อน คุณหมอวรงค์ทีหลังครับ เชิญครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดสุรินทร์ ผมขอประท้วงท่านประธาน ผมยกมือตั้งนานและหลายครั้ง แล้วท่านประธานก็ชี้ข้ามไปโน่น ไปนี่ เชิญครับ เชิญครับ ท่านประธานจำผมไม่ได้ใช่ไหมครับ ผมชื่อ จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะครับ และท่านประธานให้คนอื่นพูดโดยที่ท่านประธานไม่ได้เอ่ยชื่อเลย เขาก็พูด ไม่รู้ว่าเป็นใคร เพราะท่านประธานจำชื่อสมาชิกไม่ได้ใช่ไหมครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประท้วงว่าอย่างไรนะครับ เชิญท่านประสิทธิ์ประท้วงครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ผมประท้วงท่านประธาน ให้ดำเนินการประชุมด้วยความเรียบร้อยตามข้อบังคับ ข้อ ๕

และที่สำคัญที่สุด ท่านประธานอนุญาตให้คนอื่นพูด ท่านประธานเอ่ยชื่อเขาไม่ถูกเลย เชิญครับ เชิญครับ แล้วไม่รู้ใครจะพูด ทางโน้นก็ยกมือเพียบ ทางนี้ก็ยกมือเพียบ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เข้าใจแล้วครับ ท่านประสิทธิ์ครับ เชิญนั่งครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : แล้วอีกอย่างหนึ่ง ผมพูดอย่างนี้ การปรองดองเป็นสิ่งที่ดี เราเป็นผู้แทนราษฎรนะครับ เราเป็นตัวแทนของประชาชน ถ้าเราจะทำเพื่อประชาชน เพื่อประเทศชาติ ที่ประเทศชาติและประชาชนตอนนี้มันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน คิดต่างกัน เห็นต่างกัน วาระนี้ไม่ใช่วาระไม่สำคัญ ความไม่สามัคคีของมวลชนในชาติเป็นเรื่องสำคัญ การสร้างรถไฟ สร้างพรุ่งนี้มะรืนนี้ก็ได้ แต่ความสามัคคีต้องมาก่อน ประเทศชาติมันถึงจะเดินไปได้ ไม่ใช่เรื่องไม่สำคัญ ผมขอสนับสนุนและขอให้ท่านประธานดำเนินการตามข้อบังคับ ข้อ ๕ ให้เป็นไปตามข้อบังคับครับ

(นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ คือผมจะขอฟังฝ่ายละ ๒ ท่าน ขอความเห็นแล้วเดี๋ยวผมจะขอมติแล้ว เชิญคุณหมอวรงค์

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์วรงค์

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : คือท่านประท้วงกันพร้อม ๆ กันหลายคน ผมก็ลำบากที่จะเชิญนะครับ ท่านกลุ่มเดียวกันหรือเปล่าครับ ท่านตกลงกันได้ไหมครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ ผม นายแพทย์วรงค์ พรรคประชาธิปัตย์จังหวัดพิษณุโลก

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นเชิญคุณหมอก่อนใช่ไหมครับ เชิญครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ผมขออนุญาตประท้วงเพื่อนสมาชิกก็คือคุณหมอเหวงครับ ที่พาดพิงถึงท่านฉัตรพันธ์ ส.ส. จากจังหวัดกาญจนบุรี เพราะผมมีความรู้สึกว่าคุณหมอเหวงใช้ความเป็นหมอแล้วก็ทำให้คนอื่นเข้าใจผิด

เขาพยายามจะพาดพิงว่าท่านฉัตรพันธ์พาดพิงถึงหมอทั้งประเทศ หมอทั้งโลก ซึ่งไม่ใช่เลยครับ ผมเป็นหมอเหมือนกัน ผมไม่รู้สึกอย่างนั้นเลยครับท่านประธาน คือผมเข้าใจดีว่าท่านฉัตรพันธ์กำลังประท้วงคุณหมอชลน่าน

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : คุณหมอครับ ผมเข้าใจแล้วครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : นี่คือประเด็นที่ ๑ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวประชาชนเข้าใจผิดนะครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ไม่เป็นอะไรครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : แล้วประเด็นที่ ๒ พรรคประชาธิปัตย์สนับสนุนความปรองดองนะครับ แต่ไม่ต้องการให้มีการเอากฎหมายนี้ไปล้างคนโกงครับท่านประธาน ต้องเข้าใจประเด็นของเรานะครับ ท่านประธานครับขอบคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านได้อธิบายแล้วนะครับ คุณหมอเหวงมีอะไรครับ

นายเหวง โตจิราการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายแพทย์เหวง โตจิราการ ในฐานะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อพรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมเคารพสมาชิกทุกท่านนะครับ แล้วผมก็เพียงแต่ให้สติว่าเวลาสนทนา อภิปรายในสภาได้โปรดพิจารณาว่าตัวเองอยู่ในสถานะอันทรงเกียรตินะครับ เวลาพูดจามันกระเทือนคนครับ เวลาท่านพูดถึงแพทย์ ผมอธิบายให้ท่านเข้าใจว่าในนี้อาจจะมีแพทย์ไม่กี่คน แต่ทั่วประเทศไทยมีประมาณ ๔๐,๐๐๐ คน ทั่วทั้งโลกมีเป็นล้านคนครับ เพราะฉะนั้นเวลาที่ท่านพูดจา ท่านระมัดระวังคำพูดสักนิดหนึ่ง ----------

ท่านบอกว่าหมอมีหัวสมองขี้เท่อมันกระทบคนอื่น ผมให้ข้อคิดเห็นเท่านั้นเอง ท่านกรุณาอย่าขยายความไปในเชิงการหาเรื่องนะครับขอบคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ต่างคนต่างก็อธิบายกันแล้ว ผมว่าพอแล้วกระมังครับ เชิญท่านฉัตรพันธ์ต่อเถอะครับ

นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : ท่านประธานครับ ผมยังยืนยันอีกครั้งนะครับ ผมไม่ได้ว่าหมอชลน่านขี้เท่อนะครับ คุณหมอเป็นคนพูดเองนะครับท่านประธานครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ตกลงเรื่องขี้เท่อไม่จบใช่ไหมท่าน

นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : ผมจะอธิบายต่อว่าเหตุใด

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอภิปรายเรื่องที่เรากำลังคุยกันเถอะครับ

นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : ก็นี่ละครับผมกำลังจะอธิบายว่าทำไมผมถึงไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการพิจารณาเรื่องอื่น ๆ เพราะเนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติอีกหลายเรื่องที่รอการพิจารณา และสภาแห่งนี้ก็ได้เลื่อนมาหลายครั้งแล้ว แต่ละเรื่องนั้นผมก็เห็นว่ามีความสำคัญและเป็นประโยชน์แก่พี่น้องประชาชนอยู่หลายเรื่อง ทำไมละครับ เรื่องที่เป็นประโยชน์แก่พี่น้องประชาชน ท่านประธานถึงต้องเลื่อนออกไปเรื่อย ๆ ไม่นำมาพิจารณาตามลำดับระเบียบวาระกลับจะขอใช้เสียงของสมาชิกแห่งนี้ใช้เสียงข้างมากลากไปเพื่อพิจารณาเรื่องอื่น ๆ ซึ่งเราก็เล็งเห็นแล้วว่าเรื่องอื่น ๆ นั้นก็คือเรื่องปรองดอง แค่ชื่อปรองดองผมก็ว่าสะกดผิดแล้วครับ ท่านเห็นไหมครับ คำว่า ปรองดอง มีแต่ความขัดแย้ง มีแต่ความคิดเห็นที่ไม่ลงรอย ผมก็อยากจะเรียนบอกท่านประธานว่าผมไม่เห็นด้วยครับที่จะให้มีการเลื่อนมาพิจารณาก่อนครับ ขอบพระคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวผมขอฝ่ายค้านอีกท่านเดียว ขอความเห็นไม่เกี่ยวกับเรื่องอื่นนะครับ ท่านใดจะแสดงความเห็นครับ เชิญท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรครับ เชิญท่านก่อนครับ

นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์

ร ๒/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ) สะแกวัลย์ ๘๗/๒

ในฐานะสมาชิกรัฐสภานะครับ ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับว่า การที่ท่านประธานวินิจฉัยว่าเดี๋ยวจะให้ฝ่ายค้านแล้วก็รัฐบาลพูดกันอีกเพียง ๒ คน ก็จะเพียงพอ ผมกราบเรียนว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญครับท่านประธาน ๒ คน ในที่ประชุมแห่งนี้ผมเกรงว่าจะไม่พอ ผมอยากให้ท่านประธานรับฟังความคิดเห็น ซึ่งวันนี้ท่านประธานก็ได้เห็นบรรยากาศในที่ประชุมสภาแห่งนี้แล้วว่ามันมีความไม่ปกติเกิดขึ้น ตั้งแต่การบรรจุระเบียบวาระเข้ามา การที่กรรมาธิการได้เรียกร้องว่าคณะกรรมาธิการยังทำหน้าที่ไม่เสร็จสิ้น แต่ก็มีการแอบเสนอรายงานเข้ามาสู่รัฐสภา ท่านประธานบรรจุระเบียบวาระนี้เช้าวันเสาร์ ซึ่งไม่เป็นเรื่องปกติ แล้วก็นำมาบรรจุเป็นการพิจารณาในวันอังคารนี้ เสร็จแล้วเพื่อนสมาชิกก็หยิบยกให้มีการเปลี่ยนระเบียบวาระจากเรื่องที่เสนอใหม่มาเป็นเรื่องที่จะพิจารณาทันที เพราะฉะนั้น ผมกราบเรียนท่านประธานว่าสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้มีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นว่า จะเห็นด้วยที่จะให้มีการเลื่อนระเบียบวาระหรือไม่ เพราะถ้าเห็นด้วยให้มีการเลื่อนระเบียบวาระนั่นหมายถึงระเบียบวาระนี้จะเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาทันที ซึ่งกระผมกราบเรียนท่านว่าสิ่งที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตรังได้พูดไว้เป็นสิ่งที่น่าพิจารณาครับท่านประธาน ๑๙ กันยายน มีการปฏิวัติรัฐประหาร คณะผู้นำการปฏิวัติบอกว่าบ้านเมืองเกิดความแตกแยกรุนแรงอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน วันนั้นท่านทำปฏิวัติ วันนี้ท่านแอบเสนอรายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติเข้ามา แล้วท่านก็ได้เห็นแล้วว่าเกิดความแตกแยกในหมู่พี่น้องประชาชนอย่างที่ไม่เคยเห็นมาก่อน ผมก็ไม่ทราบว่าท่านจะทำร้ายประเทศชาติกันถึงขนาดไหน วันนี้ พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน เมื่อ ๑๙ กันยายน กับสนธิ บุญยรัตกลิน ที่เป็น ส.ส. ยังเป็นคนเดียวกันหรือไม่ ----------

- ๘๘/๑

การที่เสนอเรื่องนี้เข้าสู่รัฐสภาพิจารณาบนความแตกแยกของพี่น้องประชาชน ท่านมีความรับผิดชอบต่อสังคมแค่ไหน วันนี้กรรมาธิการเรียกร้องว่าการประชุมยังไม่เสร็จสิ้น ท่านรีบเสนอเรื่องนี้เข้าสู่รัฐสภาเพื่ออะไร ความจำเป็นเร่งด่วนของท่านมีอะไรแอบแฝงหรือไม่ สมาชิกรัฐสภาทุกคนมีสิทธิที่จะสอบถาม เพราะเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องผลประโยชน์ของใครคนใดคนหนึ่ง แต่เป็นเรื่องผลประโยชน์ของประเทศชาติ ผมกราบเรียนท่านประธาน

(จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านธนาครับ มีประท้วงเชิญท่านประสิทธิ์ครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกพรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงผู้อภิปรายกระทำความผิดตามข้อบังคับ ข้อ ๔๓ กล่าวหาว่าแอบนำมา เสียหายนะครับ คำว่า แอบเข้ามานี่ เพราะผู้เสนอ พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน ท่านก็นั่งอยู่ตรงนี้ แล้วมาพูดว่าเมื่อสมัยก่อน ปัจจุบันนี้ไม่ทราบว่าเป็นคนเดียวกันหรือเปล่า คนเดียวกัน ผมเห็นอยู่ตรงนี้ มีหน้าตาอยู่ตรงนี้คนเดียวนั่นละครับ ไม่มีหลายหน้าตาหรอกครับ และไม่ได้แอบเข้ามาด้วย เจตนาเอามาเพื่อความสามัคคีของคนในชาติ ตั้งใจทำดีทำไมไม่ให้โอกาสแล้วยังกล่าวหาท่านได้อีก

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ตกลงท่านประสิทธิ์ประท้วงเรื่องอะไรครับ ข้อ ๔๓

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ข้อ ๔๓

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เข้าใจแล้วครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ให้ท่านประธานวินิจฉัยด้วยครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : วินิจฉัยครับ ก็คงไม่ได้แอบนะครับ เพราะว่าเข้าสู่วาระเรียบร้อยนะครับ เป็นไปตามวาระประชุมนะครับ บรรจุเรียบร้อยถูกต้องนะครับ

(นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประท้วงอะไรต่อครับ

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา และในฐานะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาหาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติ ขอประท้วงท่านผู้อภิปรายตามข้อ ๔๓ ประเด็นเรื่องการใส่ร้ายกรรมาธิการ ท่านประธานครับ ผมเป็นกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณารายงานของสถาบันพระปกเกล้าตั้งแต่ฉบับร่างจนฉบับสมบูรณ์ คือฉบับนี้ครับ กรรมาธิการทุกคนได้รับ ที่ลาออก ๙ คนก็ได้รับท่านประธานโปรดฟังก่อนนะครับ รายงานเสร็จสิ้นมีข้อโต้แย้งในที่กรรมาธิการ เรามีข้อสรุปว่า

(นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภาภาคอื่น ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านครับมีผู้ประท้วงอีกแล้วครับข้างหลัง

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ผมกำลังอธิบายข้อเท็จจริงในฐานะที่ผมเป็นกรรมาธิการ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประสงค์ครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ผมขออนุญาตท่านประธานใช้ข้อคับ ข้อ ๔๑ ในข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ๒๕๕๓ ท่านอนุญาตไหมครับ ผมจะขออภิปรายโดยไม่สนับสนุนและไม่คัดค้านผมขออนุญาตพูดในข้อ ๔๑ ครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวนะครับ ท่านประสงค์ประท้วงใช่ไหมครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ไม่ได้ประท้วงครับ ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะใช้ข้อบังคับ ข้อ ๔๑

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นท่านต้องรอก่อน

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : : ได้ครับท่านประธาน ผมจะได้เตรียมตัวครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประท้วงอะไรครับ เชิญครับ

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ผม ขจิตร ชัยนิคม ขออนุญาตต่อนะครับ

นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ท่านประธานครับ ผม วรชัย เหมะ ผมไม่ได้ยืนประท้วงนะครับ ผมยกมือขออภิปรายด้วยคนครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นอะไรครับ มีอยู่แล้วครับ เชิญท่านต่อครับ

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ผมกำลังยืนยันว่าคณะกรรมาธิการได้มีมติ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประท้วงใช่ไหมครับ

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ผมประท้วง ผมกำลังอธิบายว่าผู้ประท้วงได้ใส่ร้ายกรรมาธิการวิสามัญว่าพิจารณายังไม่เสร็จ ผมต้องอธิบายให้ฟังว่าเสร็จในเรื่องของการศึกษาหาแนวทางปรองดองแห่งชาติ สถาบันพระปกเกล้าได้รายงานมา เราให้เวลา ๑๒๐ วัน เขารายงานฉบับสุดท้ายมาแล้ว และยังให้กรรมาธิการที่ไม่เห็นด้วยได้บันทึกความเห็นแตกต่างประกอบการประชุม และได้อนุมัติให้นำเสนอเข้ามาในที่ประชุมนี้แล้ว ไม่ได้มีการแอบนะครับ

พลเอก ธีรชัย มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เข้าใจแล้วครับท่าน

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ขอบคุณครับ

(นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุทัยธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พลเอก ธีรชัย มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสิงห์ชัยครับ ท่านสิงห์ชัยประท้วงก่อนนะครับ

นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง สมาชิกวุฒิสภา (อุทัยธานี) : ผมประท้วงท่านประธานครับ ผมนั่งฟังอยู่นี่ครับท่านประธาน ท่านประธานต้องตั้งให้มั่นว่าขณะนี้เรากำลังมีสมาชิกรัฐสภาจะเสนอเลื่อนขึ้นมา ท่านประธานจะต้องวินิจฉัยได้แล้ว มิฉะนั้นทั้ง ๒ ฝ่ายก็จะพูดในส่วนที่ตัวเองอยากจะพูด ซึ่งก็มีธงกันมาแล้ว ก็จะประท้วงกันครับ ท่านต้องวินิจฉัยว่าท่านจะเอาประเด็นเรื่องนี้ขึ้นมาหรือไม่ ถ้าเห็นว่าน่าจะเอามาก็ให้แสดงความคิดเห็นกันครับ ท่านระบุไปเลยครับว่าให้ฝ่ายค้านกี่คน ฝ่ายรัฐบาลกี่ท่าน ส.ว. กี่ท่าน แล้วก็อธิบายกันว่าทำไมถึงต้องเลื่อน ถ้าท่านปล่อยไว้อย่างนี้ครับ เดี๋ยวก็ประท้วง ๆ คือหมายความว่าให้ทั้งคนที่บอกว่าจะเลื่อนทำไมถึงต้องเลื่อน และให้ฝ่ายค้านอภิปรายได้ครับว่าที่ไม่ให้เลื่อน เพราะอะไร ท่านระบุเลยครับ มิฉะนั้นมันไม่จบครับ เอาตรงนี้ก่อนครับ ท่านปล่อยอย่างนี้เดี๋ยวประท้วง เดี๋ยวนั่นกันอยู่ ผมก็นั่งอยู่ ผมนั่งจับเวลาประมาณ ๑ ชั่วโมงแล้วท่านประธาน ขอให้ท่านประธานวินิจฉัยครับ ขอบคุณครับ

พลเอก ธีรชัย มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ผมก็วินิจฉัยไปแล้วนะว่าผมจะขอฟังความเห็นของทั้ง ๓ ฝ่าย จริง ๆ แล้วผมได้กำหนดไปด้วยว่าฝ่ายละ ๒ ท่าน เพราะไม่อย่างนั้นเวลาก็จะเนิ่นนานไป ผมได้วินิจฉัยไปแล้ว แต่นี่ท่านก็ประท้วงกันก็เลยเสียเวลากันเชิญท่านวิทยาครับ

(นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พลเอก ธีรชัย มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวิทยาครับ ท่านประท้วงนะครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธานครับ

ท่านประธานต้องทำหน้าที่กำกับการประชุมให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ผมเห็นท่านประธานชี้ให้คนขึ้นประท้วง ๓-๔ ท่าน ไม่ได้เป็นประเด็นประท้วงเลยครับ หลายคนประท้วงขึ้นมาเพื่อออกความคิดเห็น หลายคนประท้วงขึ้นมาเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริง การประท้วงจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีการกระทำผิดข้อบังคับ ท่านประธานทำให้การประชุมสภานี่เหลวไหลกันไปเรื่อย ผมจึงขออนุญาตประท้วงท่านประธาน เพราะฉะนั้นถ้าใครประท้วง ท่านต้องถามก่อนและฟังให้ชัดว่าเป็นการประท้วงหรือไม่ ไม่ใช่ฉวยโอกาสขึ้นมาแก้ตัวกัน ผู้อภิปรายก็อภิปรายไม่จบสิครับ พูดได้ครึ่งหนึ่งมีคนมาแก้ตัวครึ่งหนึ่ง อย่างนี้มันก็ไม่จบครับ

พลเอก ธีรชัย มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญต่อครับ

นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภา กระผม นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา สิ่งที่กระผมได้กราบเรียนไปเบื้องต้นนั้น ผมไม่ได้กล่าวร้ายหรือเสียดสีบุคคลใด แต่ที่ผมจำเป็นต้องเอ่ยชื่อและท่านก็เป็นสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ ถ้าจะมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนอย่างไรก็แล้วแต่ ท่านสามารถลุกขึ้นใช้สิทธิอภิปรายชี้แจงได้ ผมไม่ได้กล่าวพาดพิงบุคคลภายนอก แต่เนื่องจากเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญของบ้านของเมือง สิ่งที่ผมได้หยิบยกกันขึ้นมาก็คือว่ากรรมาธิการได้ทำหน้าที่เสร็จสมบูรณ์แล้วหรือไม่ อย่างไร ท่านประธานก็คงจะได้เห็นแล้วว่ามีกรรมาธิการส่วนหนึ่งได้ลุกขึ้นว่าการประชุมยังไม่เสร็จเรียบร้อย คณะกรรมาธิการเองก็ยังขอเสนอขยายเวลาการประชุมของกรรมาธิการต่อสภาผู้แทนราษฎร และประธานก็เพิ่งอนุญาตไป แต่หลังจากนั้นก็ได้มีการเสนอรายงานนี้เข้ามาอย่างเร่งด่วน เมื่อเข้ามาสู่สภาแล้ว เข้ามาโดยประธานได้บรรจุในวันเสาร์ ซึ่งเป็นเรื่องผิดปกติ แล้วพอมาถึงวันอังคารนี้ก็มีการหยิบยก

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวนะครับท่าน คือเราจะคุยกันเรื่องจะเลื่อนญัตตินะครับ ขอให้อยู่ตรงนั้นเถอะครับ เริ่มต้นก่อนเราจะให้เลื่อนหรือไม่ เดี๋ยวผมจะขอมติ แล้วอภิปรายนี้ค่อยทีหลังนะครับ

นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ แสดงว่าท่านประธานไม่เข้าใจเลยสิ่งที่สมาชิกได้พูดจามาตลอด ๑ ชั่วโมง วันนี้มันมีเหตุผลความจำเป็นครับว่าทำไมถึงต้องเลื่อน หรือทำไมถึงไม่ควรเลื่อน และสิ่งที่ผมได้อภิปรายท่านประธานก็คือเหตุผลที่ผมจะบอกท่านประธานว่ามันเกิดความไม่ปกติขึ้นมาสำหรับการเลื่อนระเบียบวาระครั้งนี้ ซึ่งผมได้ลำดับความให้ท่านประธานเห็นตั้งแต่การทำงานของกรรมาธิการซึ่งถ้ากรรมาธิการเห็นว่าไม่ตรงจากในสิ่งที่ผมพูด ท่านกรรมาธิการเป็นสมาชิกรัฐสภานี้อยู่แล้วสามารถใช้สิทธิที่จะชี้แจงทำความเข้าใจเพื่อผมจะได้ลงมติได้อย่างถูกต้องว่าเห็นควรจะเลื่อนหรือไม่ การเสนอสู่รัฐสภานั้นจะต้องเป็นรายงานที่ถูกต้องครบถ้วน สมบูรณ์ตามระเบียบข้อบังคับ ไม่ใช่ว่าอยู่ ๆ กรรมาธิการส่วนหนึ่งหรือประธานคนใดคนหนึ่งก็รีบสรุปโดยที่ไม่ได้มีการเห็นพ้องต้องกันของที่ประชุมกรรมาธิการแล้วเสนอมาอย่างนี้ท่านประธานจะถือว่าเป็นรายงานที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผมในฐานะสมาชิกรัฐสภามีสิทธิสอบถามท่านประธานเพราะจากข่าวสารที่ปรากฏนั้นมันไม่ได้เป็นอย่างที่ปรากฏ ผมจึงมีสิทธิที่จะถามว่ารายงานของกรรมาธิการนั้นได้ดำเนินการถูกต้องตามข้อบังคับการประชุม มีการสรุปรายงาน มีการรับฟังความคิดเห็นและตรวจสอบรายงานการประชุมกันอย่างถูกต้องหรือไม่ อย่างไร เมื่อนำเสนอรัฐสภาแล้วทำไมประธานรัฐสภาถึงต้องบรรจุเรื่องนี้เป็นเรื่องด่วนในเช้าวันเสาร์ซึ่งเป็นวันหยุดราชการ ทำไมมันมีความจำเป็นเร่งด่วนขนาดไหน บอกผมมาสิครับ ถ้าผมเห็นว่ามันเป็นเร่งด่วนของบ้านของเมือง ผมก็จะเห็นด้วย แต่ถ้ามันเป็นความจำเป็นเร่งด่วนของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ผมในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมก็มีสิทธิที่จะไม่เห็นด้วยเพราะผมก็เป็นตัวแทนปวงชนชาวไทยคนหนึ่งที่ทำหน้าที่ปกป้องผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชน

เรื่องที่ ๓ ที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่าผมก็ต้องมีสิทธิที่จะอธิบายว่าทำไมเรื่องรายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจาณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติถึงมีความสำคัญกว่ากรอบการเจรจากู้เงินจากต่างประเทศสำหรับโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงบางใหญ่-บางซื่อ ระยะที่ ๓ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ทำไมครับท่านประธานเรื่องนี้ไม่สำคัญไม่จำเป็นหรืออย่างไรครับ

(นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงอีกแล้วครับ เชิญคุณหมอครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย จังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภาต้องประท้วงเพื่อนสมาชิกด้วยความเคารพจริง ๆ ครับ เพราะท่านทำผิดข้อบังคับครับข้อ ๔๓ ให้เหตุผลนอกประเด็นจริง ๆ เพราะรัฐสภาไม่ได้พิจารณารายงานของคณะกรรมาธิการแล้วรายงานนั้นก็ไม่ได้เสนอต่อรัฐสภา รายงานนั้นไปเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรถ้ารัฐสภาอนุญาตเท่านั้นครับ ไม่ได้เป็นประเด็นที่เอารายงานมาเสนอต่อรัฐสภา เพียงแต่ขออนุญาตว่าท่านจะอนุญาตให้เขาไปประชุมเรื่องนี้ในสมัยสามัญนิติบัญญัติหรือไม่เท่านั้น ในการจะพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ส่วนเมื่อมีการเลื่อนแล้วขออนุญาตท่านประธานนิดเดียวครับ เมื่อมีผู้เสนอญัตติว่าจะขอให้สภาให้ความเห็นชอบที่จะอนุญาตให้เขาประชุมนะครับ มีผู้เสนอญัตติ ท่านให้เหตุผลเต็มที่เลยครับว่าท่านจะอนุญาต ไม่อนุญาตตรงนั้น สมาชิกจะได้ลงคะแนนได้ครับ เพราะต้องใช้เสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งด้วยซ้ำไป ผมอยากให้อยู่ในประเด็นครับจะได้ไม่เสียเวลา ผมเข้าใจว่าเพื่อนสมาชิกทราบแต่ว่าฝากท่านประธานควบคุมการประชุมและวินิจฉัยด้วย ขอบคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพูดในประเด็นนะครับ คือว่าประเด็นที่เราจะเลื่อนวาระการประชุมนี้นะครับ รายละเอียดเรื่องอื่นคงไม่ต้องครับ ขอเรียนชี้แจงนิดหนึ่งนะครับ อันนี้เราเป็นการขอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาว่าเราจะให้เลื่อนระเบียบวาระหรือไม่นะครับ เชิญครับ

นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ธนา ชีรวินิจ สมาชิกรัฐสภา ผมกราบเรียนว่าวันนี้ไม่ได้ที่จะพาดพิงคุณหมอชลน่าน แต่คุณหมอชลน่านซึ่งผมเคารพในเรื่องของหลักเกณฑ์ในการประชุมสภามาตลอด แต่วันนี้ดูคุณหมอจะออกอาการพอสมควร ผมกราบเรียนคุณหมออย่างนี้ครับ ความเห็นของผมถ้าไม่ตรงใจคุณหมอ คุณหมอต้องรับฟังครับ ผมมีสิทธิที่จะเสนอความเห็นผมซึ่งแน่นอนวันนี้ไม่ตรงกับคุณหมอชลน่านแน่นอน แต่ว่าคุณหมอต้องใจกว้างที่จะรับฟังเพราะผมกำลังจะอธิบายให้ท่านฟัง

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านให้เหตุผลต่อเถอะครับ

นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : เพราะว่าไม่อย่างนั้นคุณหมอก็ลุกขึ้นมาประท้วงผมอย่างนี้ ๓ ครั้งแล้ว

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นอะไรครับ เชิญให้เหตุผลที่เราอยากฟังเถอะครับ

นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ เรายอมรับความจริงกันก่อนไหมครับว่ารายงานของกรรมาธิการที่เสนอเข้ามาสู่รัฐสภาวันนี้มีนัยสำคัญอย่างไร วันนี้รายงานของกรรมาธิการที่เสนอต่อรัฐสภาเพราะว่าบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนั้นระบุไว้ชัดเจนว่าเมื่อเป็นสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติห้ามสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเรื่องอื่นใดที่ไม่ใช่เรื่องกฎหมาย----------

วันนี้รายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติ ไม่ใช่เรื่องกฎหมาย แต่สิ่งหนึ่งที่ปรากฏชัดเจนและทุกคนต้องยอมรับก็คือว่าวันนี้ปรากฏตามเอกสารครบถ้วนว่าคณะกรรมาธิการได้ดำเนินการสรุปรายงานของกรรมาธิการครบถ้วนแล้วเสนอต่อรัฐสภา เพื่อที่จะให้สภาผู้แทนราษฎรไปพิจารณารายงานฉบับนี้ สิ่งที่ผมพูดก็คือว่าวันนี้ถ้ารัฐสภาเห็นชอบให้มีการพิจารณาเรื่องนี้ นั่นหมายถึงว่าวันต่อไปสภาผู้แทนราษฎรก็จะให้ความเห็นชอบรายงานฉบับนี้ ทำไมครับ ผมไม่มีสิทธิที่จะพูดหรือครับว่ารายงานฉบับนี้ถูกต้อง หรือไม่ถูกต้อง ถ้าผมเห็นว่าไม่ถูกต้องก็ไม่มีสิทธิที่จะเสนอขอความเห็นชอบต่อรัฐสภา วันนี้รัฐสภาต้องพิจารณาถึงกระบวนการทั้งหมดว่าถูกต้องชอบธรรมหรือไม่ ผมกราบเรียนท่านประธานก็เพราะว่าเรื่องนี้เมื่อผมเห็นว่าไม่ถูกต้องชอบธรรม ผมมีสิทธิร้องหาข้อเท็จจริงในที่ประชุมรัฐสภา ซึ่งเป็นเรื่องที่สมาชิกทุกคนสามารถทำการได้ และวันนี้ผมเชื่อว่าท่านประธานคณะกรรมาธิการ ท่านกรรมาธิการทุกคนอยู่ในห้องประชุมแห่งนี้ ท่านต้องตอบให้ผมเข้าใจครับว่าเกิดอะไรขึ้นในคณะกรรมาธิการวิสามัญ เกิดอะไรขึ้นแม้แต่วันเดียวก็รอไม่ได้ เกิดอะไรขึ้นมีใครรออยู่แล้วรอไม่ได้แม้กระทั่งวันเดียว ผมจึงต้องมีสิทธิถามท่านประธานว่าทำไมวันนี้ญัตตินี้มันถึงมีความสำคัญกว่าญัตติกรอบการเจรจากู้เงินจากต่างประเทศสำหรับโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงบางใหญ่-บางซื่อ ที่ท่านจะเลื่อนระเบียบวาระมาทับวาระนี้ทำให้ดำเนินการไม่ได้

(จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านธนาครับ มีผู้ประท้วงครับ เชิญท่านประสิทธิ์ครับท่านประสิทธิ์ประท้วงอะไร

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ผมขอประท้วงผู้อภิปรายทำผิดกฎข้อบังคับ ข้อ ๔๓ พูดจาวนเวียนซ้ำซากเสียดสีบุคคลอื่น เรื่องนี้มันไม่ใช่เรื่องยาก เรื่องง่าย ๆ ว่าให้เลื่อน หรือไม่ให้เลื่อนแค่นั้นเอง และท่านประธานก็ลงมติได้เลย ถ้าฝ่ายโน้นไม่เห็นด้วยก็ลงไม่เห็นด้วยไป ฝ่ายไหนเห็นด้วยก็เห็นด้วยแค่นั้นเอง ไม่อย่างนั้นมันไม่จบ ขอให้ท่านประธานวินิจฉัยด้วยครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอให้อยู่ในประเด็นนะครับ เชิญครับ

นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเชื่อว่าวันนี้การดำเนินการโครงการรถไฟฟ้าต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นรถไฟฟ้าบนดินหรือใต้ดินเป็นสิ่งที่พี่น้องประชาชนรอคอย ทุกรัฐบาลครับมีสิ่งหนึ่งที่ต้องทำก็คือสร้างความผาสุกให้เกิดกับพี่น้องประชาชน โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงถูกเลื่อนจากระเบียบวาระการประชุมมากี่ครั้งแล้วครับท่านประธาน วันนี้เรามีโอกาสที่จะประชุมรัฐสภาเพื่อพิจารณากรอบการเจรจาเงินกู้ วันนี้เราให้อนุมัติกรอบเจรจาเงินกู้ไป ก็ต้องไปใช้เวลาในการเจรจาเงินกู้จากต่างประเทศ ต้องใช้เวลาอีกเท่าไรครับ ใช้เวลา ๓ เดือน ๔ เดือน ๕ เดือน ๖ เดือน เป็นปี นั่นหมายถึงพี่น้องประชาชนเสียโอกาสในการที่จะได้รับบริการจากโครงการรถไฟฟ้า แต่ว่าวันนี้ท่านกลับเห็นว่าเรื่องรายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติ สำคัญกว่าปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน รอไม่ได้แม้กระทั่งจะพิจารณากรอบรถไฟฟ้าสายสีม่วงให้มันผ่านไปก่อน รอไม่ได้แม้จะต้องพิจารณาร่างข้อตกลงในรูปแบบหนังสือแลกเปลี่ยนระหว่างสหภาพยุโรปกับประเทศไทยในเรื่องระบบศุลกากรและการค้า ซึ่งคนทั้งประเทศจะได้รับผลประโยชน์ท่านรอไม่ได้ ท่านต้องเอาวันนี้ เอาเวลานี้ จะพูดเหตุผลท่านก็ไม่ต้องการ ท่านบอกท่านมีเสียงข้างมากจะเอาอย่างนี้ แล้วก็จะผ่านไปวันนี้ แล้วบ้านเมืองจะอยู่กันอย่างไรละครับ วันนี้ท่านมีเสียงข้างมากจริง พวกผมเจียมตัวว่าเป็นเสียงข้างน้อย เรารู้ดีว่าทำอะไรเราก็ชนะท่านไม่ได้ แต่พวกผมมีสิทธิที่จะบอกความจริงกับพี่น้องประชาชนว่าวันนี้เกิดอะไรขึ้นกับประเทศของเรา พวกผมไม่มีสิทธิหรือครับท่านประธาน ผมจึงอยากกราบเรียนท่านประธานว่าเราพูดมาตลอดว่าเสียงข้างมากบริหาร แต่ท่านต้องไม่ละเลยเสียงข้างน้อย แล้วเสียงข้างน้อยที่หยิบยกเหตุและผลขึ้นมาท่านยิ่งต้องรับฟัง เมื่อสักครู่นี้ที่ผมกราบเรียนท่านพลเอก สนธิ แล้วท่านต้องตอบผมในที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ว่าท่านเสนอรายงานอย่างฉุกละหุกอย่างเร่งด่วนมา ท่านมีเหตุผลอะไร มีเหตุผลอันไหนที่ท่านรอไม่ได้ที่จะให้การทำงานของกรรมาธิการได้รับฉันทานุมัติ ได้รับความเห็นชอบและเป็นไปในทิศทางที่ทุกคนยอมรับเมื่อท่านบอกเองว่าท่านมี ----------

(นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านครับ มีประท้วงอีกแล้วครับ เชิญครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ ประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงท่านประธานตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ข้อ ๕ ท่านประธานครับ สิ่งที่ท่านประธานกำลังทำอยู่นี้ปล่อยให้ท่านสมาชิกได้อภิปรายในเรื่องนอกประเด็น แล้วก็เลยเถิดไปถึงจะให้ พลเอก สนธิ ได้มาตอบ ระเบียบวาระนี้เป็นระเบียบวาระที่คุณหมอชลน่านได้หารือ เป็นการเลื่อนระเบียบวาระ เพราะฉะนั้นในสิ่งใดก็ตามที่ไม่เกี่ยวข้องแล้วก็ไม่มีเหตุผลที่จะมาประกอบกับเรื่องนี้ ท่านประธานต้องควบคุมการประชุมนะครับ แล้วคุณหมอชลน่านก็ได้พูดหลายครั้งแล้วนะครับว่ามีอยู่ ๒ ขั้นตอน ขั้นตอนที่ ๑ ก็คือการเลื่อนระเบียบวาระ แล้วอีกเรื่องหนึ่งก็คือขออนุญาตรัฐสภาในการเอาเรื่องรายงานการศึกษาของเรื่องการปรองดองแห่งชาตินั้นเข้าสู่การประชุมของสภาผู้แทนราษฎรนะครับ แต่ท่านผู้อภิปรายกำลังพูดไปนอกเรื่องแล้วก็ไม่เกี่ยวกับเรื่องที่ท่านประธานได้หารือ ขอให้ท่านประธานควบคุมการประชุมด้วยครับ ขอบคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านผู้อภิปรายครับ โปรดอยู่ในประเด็นนะครับ ช่วยสรุปเลยครับ

นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ธนา ชีรวินิจ สมาชิกรัฐสภา ผมกราบเรียนท่านประธานว่าวันนี้ผมเป็นคนไทยคนหนึ่งที่ต้องการความจริงเหมือนกันนะครับ ผมต้องถามท่านประธานกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางสร้างความปรองดองแห่งชาติ

(นายเจตน์ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภาภาควิชาการ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหมอเจตน์ครับ มีประท้วงอีกแล้วครับ

นายเจตน์ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะสมาชิกรัฐสภาท่านประธานครับ ในเรื่องนี้คุณหมอชลน่านเป็นคนที่ขอให้เลื่อนญัตติขึ้นมาเพื่อพิจารณา

ทีนี้การเลื่อนมันต้องมีเหตุผลแต่ทีนี้คุณหมอชลน่านเสนอว่าขอให้สภาพิจารณาก่อนว่าจะเลื่อนหรือไม่เลื่อนแล้วจึงจะให้ผู้เสนอญัตติ ในที่นี้หมายถึงคณะกรรมาธิการปรองดองมาเสนอเหตุผลอีกทีหนึ่ง แต่ว่าการเลื่อนถ้าเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่านที่มันมีปัญหาขึ้นมาก็เพราะว่าไม่รู้เหตุผลว่าทำไมถึงเลื่อน ไม่ได้บอกตรงนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อไม่รู้เหตุผลว่าทำไมถึงเลื่อนก็มีการอภิปรายกันมากมายที่ลงไปในเนื้อหาสาระของเรื่องงานวิชาการ ทั้งเรื่องของการปรองดอง เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าท่านประธานควรจะวินิจฉัยว่าตรงนี้ควรจะให้ทางผู้เสนอญัตติบอกเหตุผลไปเลยนะครับว่าเลื่อนเพราะอะไร แล้วก็บอกให้ผู้ที่เสนอญัตติที่จะเลื่อนขึ้นมานี้บอกเหตุผลทั้งหมด มันจะได้อภิปรายทีเดียวเลยครับ มันจะได้ไม่ต้องเสียเวลาประท้วงกันไปประท้วงกันมาอย่างนี้ครับ ขอบคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหมอชลน่านครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย เขตเลือกตั้งจังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา สาเหตุที่กระผมต้องเรียกตัวว่านาย เนื่องจากว่าเป็นคำศัพท์ที่ถูกต้องครับ เมื่อกี้ผมพูดผิดไปก็ต้องขอแก้ไข ผมเองเสนอญัตติให้เลื่อนระเบียบวาระนะครับ การเลื่อนระเบียบวาระผมก็บอกว่าเป็นเหตุผลความจำเป็นที่จะเอาเรื่องนี้ขึ้นมาพิจารณาก่อน ผมก็ทำความเข้าใจกับท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่าหลังจากท่านอนุมัติให้เลื่อนแล้วก็จะเข้าสู่กระบวนการการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๕ ในการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๕ ก็จะมีผู้เสนอญัตติครับว่าจะขอให้รัฐสภามีมติว่าจะให้สภาผู้แทนราษฎรประชุมเรื่องอื่นได้หรือไม่ ซึ่งตรงนั้นนะครับ

(นายธนิตพล ไชยนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตาก ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประท้วงอะไรครับ

นายธนิตพล ไชยนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ธนิตพล ไชยนันทน์ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ จริง ๆ ผมไม่ได้อยากขัดคุณหมอชลน่านนะครับ แต่ว่าปัญหาคือท่านประธานต้องตั้งหลักให้ได้ เพื่อนสมาชิกเขายืนอภิปรายค้างอยู่ครับ แล้วท่านประธานก็เรียกคนโน้นคนนี้ขึ้นมาเพื่ออภิปรายซ้อนอย่างนี้ครับ มันไม่ใช่การประชุมรัฐสภาครับ แล้วผมคิดว่ากรณีอย่างนี้ท่านวิทยาท่านก็เตือนท่านประธานแล้วว่าอย่าทำ แล้วท่านประธานก็ยังปฏิบัติอย่างนี้ แล้วการประชุมมันจะไปได้อย่างไรครับให้ท่านธนาพูดจบก่อน แล้วถ้าคุณหมอชลน่านอยากจะอภิปรายอะไร ก็จะได้เชิญคุณหมอชลน่านขึ้นอภิปรายครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เอาละบังเอิญผมลืมท่านธนาไป เชิญคุณหมอนั่งนิดหนึ่ง เชิญท่านธนา ผมลืมจริง ๆ พอดีคุณหมอเจตน์พูด

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ผมนั่งลงก่อนใช่ไหมครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านก่อนครับ รอท่านธนาพูดก่อนนะครับ พอดีผมก็เห็นด้วยกับหมอเจตน์ว่าจริง ๆ แล้วผู้เสนอญัตติน่าจะได้อธิบายเหตุผลนะครับ ขอโทษทีครับ

นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธนา ชีรวินิจ สมาชิกรัฐสภา ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่าถ้าเราจะปรองดองกันจริง ๆ เราต้องไม่กลัวที่จะพูดความจริงกันครับท่านประธาน วันนี้การปรองดองจะเกิดขึ้นได้ทุกคนต้องเอาความจริงมาพูดกัน ผมกลัวท่านประธานครับว่า ๑๙ กันยายน เป็นบาดแผลของประเทศไทยที่มันร้าวลึกแล้วมันเจ็บปวดจนมาถึงวันนี้ ในวันที่เกิดเหตุการณ์วันนั้นเกิดความแตกแยกของพี่น้องประชาชนอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน แล้วก็มีการปฏิวัติ วันนี้ปรากฏชัดเจนว่าเกิดความแตกแยกของพี่น้องประชาชนอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน แล้วคณะกรรมาธิการวิสามัญก็เร่งเสนอรายงานฉบับนี้เข้ามา ผมกลัวครับท่านประธานว่าประเทศไทยเราบอบช้ำซ้ำซากอย่างนี้ไม่ได้ ผมกลัวว่าวันข้างหน้าท้ายที่สุดท่านก็จะเอาทฤษฎีของการลืมมาอีกว่าคนเราต้องลืมเรื่องอดีตแล้วก็มองไปข้างหน้า คนเราทำผิดครั้งแรกทำผิดได้ครับ แต่ทำผิดซ้ำครั้งที่ ๒ นี้มันแทบจะให้อภัยกันไม่ได้เลยครับท่านประธาน ผมกราบเรียน

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านธนาครับด้วยความเคารพเรากำลังพูดเรื่องเปลี่ยนญัตติ ขอให้อยู่ตรงนี้ ลึก ๆ ไปเดี๋ยวได้คุยกันแน่นอนครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรุงเทพมหานคร) : ผมกำลังจะถามท่านประธานเพราะว่าประเด็นวันนี้มันจะเกิดปัญหาเกิดขึ้นตามมาในอนาคต ผมต้องขออนุญาตเรียนถามท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติว่ารายงานที่ท่านทำนั้นเป็นรายงานที่ถูกต้องตามข้อบังคับการประชุมตามกฎหมายว่าได้เรียกให้คณะกรรมาธิการทุกท่านมาร่วมสรุปรายงานการประชุมครั้งสุดท้ายของคณะกรรมาธิการวิสามัญแล้วหรือยัง และได้ให้สิทธิท่านสมาชิกในการที่จะอภิปรายมีข้อโต้แย้ง มีข้อสังเกต หรือมีข้อท้วงติงซึ่งเป็นไปตามปกติของการประชุมคณะกรรมาธิการทุกคณะ เมื่อประชุมจะเสร็จจะต้องแจ้งทุกท่านมาตรวจสอบรายงานการประชุมกันอีกครั้งหนึ่งให้ถูกต้อง เพราะฉะนั้นสิ่งที่ปรากฏก็คือว่าขณะนี้เป็นที่ปรากฏชัดเจนว่าท่านไม่ได้ดำเนินการตามที่ผมได้กราบเรียนผมจึงต้องเรียนท่านประธานว่าถ้าไม่ได้ทำอย่างนั้น ผมถือว่ารายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ชอบด้วยข้อบังคับในการที่จะถือว่าเป็นผลสรุปของคณะกรรมาธิการวิสามัญที่จะนำเสนอต่อสภา เพราะฉะนั้นในประเด็นข้อซักถามของผมทั้งหมด ผมต้องให้กรรมาธิการวิสามัญได้ตอบให้ผมและเพื่อนสมาชิกได้เข้าใจก่อนครับว่ากรรมาธิการไปดำเนินการถูกต้องเพียงพอที่จะนำเสนอรายงานต่อรัฐสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่นั่นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ก็คือเมื่อหมอชลน่านลุกขึ้นมาขอเปลี่ยนระเบียบวาระจากเรื่องนี้ให้มาแทนการพิจารณากรอบการเจรจากู้เงินจากต่างประเทศสำหรับโครงการรถไฟฟ้าสีม่วง (บางใหญ่-บางซื่อ) ระยะที่ ๓ อยากให้คุณหมอชลน่าน ช่วยอธิบายว่าโครงการรถไฟฟ้าสีม่วงที่จะต้องไปเจรจาสร้างให้เกิดขึ้นในประเทศไทยมันมีความสำคัญน้อยกว่ารายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติอย่างไรเพราะไม่อย่างนั้นผมไม่สามารถใช้ดุลยพินิจผมในการตัดสินว่าผมจะลงมติให้เลื่อนระเบียบวาระการประชุมหรือไม่ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ นั่นคือ ๒ คำถามที่ผมจะตั้งต้นถามในชั้นต้น ส่วนเมื่อท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญและท่านชลน่านได้ตอบแล้ว ผมก็จะใช้สิทธิในการซักถามประเด็นต่อไปครับท่านประธาน

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุนัยหรือครับ ท่านชลน่านก่อนแล้วกันเจ้าของญัตติครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน สมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตท่านประธานต่อในประเด็นที่ผมได้อภิปรายค้างไว้ แล้วท่านก็กลับไปให้ท่านธนา ขออนุญาตเอ่ยนามท่านอภิปรายต่อจนจบนะครับ คำถามของเพื่อนสมาชิกด้วยความเคารพครับ ผมจะตอบประเด็นเฉพาะเหตุผลที่ผมต้องเลื่อนระเบียบวาระขึ้นมา แต่ผมต้องขออนุญาตท่านประธาน เมื่อสักครู่ท่านประธานดำริว่าจะรับข้อเสนอของท่านสมาชิกวุฒิสภา ส.ว. เจตน์ ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ถ้าจะเป็นอย่างนั้นก็น่าจะเป็นเรื่องที่ดี ไม่จำเป็นต้องลงมติเลื่อนครับ ลงมติพิจารณาเรื่องนั้นเลย แล้วเสนอญัตติอะไรก็ลงมติไปในคราวเดียวกัน ผมก็ถือว่าสมาชิกก็มีความสะดวก เพราะไหน ๆ ก็ได้อภิปรายกันพอสมควรแล้ว ถ้าจะเป็นอย่างนั้นก็ได้ท่านประธาน ผมก็ไม่ได้ติดขัดนะครับ เพราะว่าถ้าเป็นอย่างนั้น ปุ๊บผู้เสนอญัตติเขาจะได้ลุกขึ้นมาเสนอญัตติเลย กรรมาธิการก็จะได้อภิปรายเหตุผล ผมเองฐานะสมาชิกก็จะได้ให้ความเห็น ท่านสมาชิกก็มีสิทธิที่จะอภิปรายว่าจะให้รัฐสภาเห็นชอบไม่เห็นชอบก็ว่ากันไป ตอนดังนั้นก็ลงคะแนน ถ้าท่านประธานดำริเป็นอย่างนั้นผมเองก็เห็นด้วย จะไม่ติดใจอะไรเลย แล้วท่านก็เพียงแต่ว่าอนุญาตให้ผู้เสนอญัตติเขาได้เสนอญัตติเท่านั้นเอง ท่านจะเอาอย่างนั้นไหมล่ะครับ ผมต้องเรียนถามหารือท่านประธานก่อนเบื้องต้นนะครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นอะไรครับ คือผมตั้งใจว่าเราจะขอฟังทั้ง ๓ ฝ่าย ฟังความเห็นเพื่อจะประกอบการลงมติว่าจะเอาญัตติใด

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานครับ ถ้าเป็นอย่างนั้นผมสรุปแล้วครับ ข้อหารือผมท่านประธานไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นก็เป็นไปตามสิ่งที่ผมได้กราบเรียนเบื้องต้น ผมขอให้สภาได้มีมติเห็นชอบกับการเลื่อนระเบียบวาระ ถ้ามีมติเห็นชอบก็จะเข้าสู่การพิจารณา ถ้ามีมติไม่เห็นชอบก็พิจารณาเรื่องที่อยู่ในระเบียบวาระต่อไปก็จบแค่นั้น แต่ถ้ามีมติเห็นชอบนะครับ ผู้เสนอญัตติเรื่องที่จะขอให้รัฐสภาอนุมัติให้ประชุมเรื่องอื่นในสมัยสามัญนิติบัญญัติของสภาผู้แทนราษฎรก็จะมีโอกาสนำเสนอต่อ หลังจากนั้นท่านประธานจะอนุญาตอย่างไรก็ว่าไปให้สมาชิกได้แสดงความคิดเห็น ประเด็นผมอยู่แค่นี้ครับ

สุดท้ายครับ ข้อคำถามว่าผมไม่เห็นความสำคัญของเรื่องการกู้เงินระหว่างประเทศเพื่อมาสร้างรถไฟฟ้าสายสีม่วงหรือไม่ ไม่จำเป็นหรืออย่างไร ผมเห็นจำเป็นครับด้วยข้อเท็จจริงเรื่องนี้จริง ๆ ไม่ยาวหรอกครับที่ผมเสนอไม่ยาวครับ ถ้าสมาชิกใช้เวลาให้เป็นประโยชน์เราก็เข้าสู่เรื่องนั้นได้ ก็เป็นเรื่องที่มีความต่อเนื่องต่อไปที่จะบรรจุในระเบียบวาระอยู่แล้ว แม้แต่วันนี้ไม่ประชุม คราวต่อไปผมกราบเรียนท่านประธานจะขออนุญาตท่านประธานหารือต่อไปว่าในสัปดาห์หน้าก็จะมีการประชุมเรื่องนี้อีกแล้วก็สามารถเอามาเข้าได้อีก อยู่ในเวลาที่ถือว่าทันกาลอยู่ในสมัยประชุม กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับท่านประธานโปรดพิจารณาครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เข้าใจแล้วครับ ท่านถาวร เสนเนียม เชิญครับ

นายถาวรเสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดสงขลา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอบคุณท่านประธานที่ได้ให้โอกาสกระผม สิ่งแรกที่ท่านประธานได้ตัดสินใจรับเอาญัตติของคุณหมอชลน่านเพื่อจะพิจารณาว่าระเบียบวาระที่ ๓ ระเบียบวาระที่ ๔ คงเอาไว้ก่อน แล้วก็ให้หยิบยกเอาระเบียบวาระอื่น ๆ ขอเลื่อนขึ้นมา ผมขอแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ว่า ๑. เห็นควรที่จะเลื่อนระเบียบวาระอื่น ๆ ขึ้นมาหรือไม่

สิ่งแรกครับ ระเบียบวาระที่ ๓ เป็นระเบียบวาระที่เกี่ยวข้องกับอะไรซึ่งเป็นระเบียบวาระถัดไปหลังจากระเบียบวาระที่ ๒ คือกรอบการเจรจากู้เงินจากต่างประเทศสำหรับโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงระยะที่ ๓ ส่วนระเบียบวาระที่ ๔ ซึ่งจะต้องถูกข้ามไปก็คือร่างข้อตกลงในรูปแบบหนังสือแลกเปลี่ยนระหว่างสหภาพยุโรปและประเทศไทยตามข้อ ๒๘ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ถามว่าพวกผมฝ่ายค้านต้องยอมรับต่อเสียงข้างมากในที่ประชุมสภาหรือไม่ เราไม่มีทางหลีกเลี่ยงแน่นอนครับ แต่สิ่งสำคัญที่สุดการปกครองในระบอบประชาธิปไตย แม้ว่าตัดสินกันด้วยเสียงข้างมากแต่สิทธิเสรีภาพของเสียงข้างน้อยฝ่ายท่านก็ควรจะรับฟังด้วย ดังนั้นนับจากนี้ไปผมจะกราบเรียนท่านประธานไปยังเพื่อนสมาชิกก่อนที่จะตัดสินใจว่าเห็นควรให้เลื่อนระเบียบวาระขึ้นมาหรือไม่ และละทิ้งระเบียบวาระที่ ๓ ระเบียบวาระที่ ๔ เสียหรือไม่สำหรับการประชุมในวันนี้

สิ่งแรกครับท่านประธานเรามาดูว่าในคราวที่รัฐบาลภายใต้เสียงข้างมากนำโดย ฯพณฯ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชนและการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการอยู่ในหน้า ๒๓ ของนโยบายของรัฐบาล ซึ่งถือว่าเป็นพันธะผูกพันที่รัฐบาลนี้จะต้องดำเนินการตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ถามว่ามีความสำคัญอย่างไรที่เขาเขียนนโยบายนี้เอาไว้ ในข้อที่ ๓.๔ ๓.๕ เขียนเอาไว้ว่าเร่งรัดโครงการรถไฟฟ้า ๑๐ สายทาง ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ให้สามารถเริ่มก่อสร้างได้ครบใน ๔ ปี โดยเก็บค่าบริการ ๒๐ บาทตลอดสายทั้งระบบ รวมทั้งเร่งพัฒนาระบบตั๋วร่วมบัตรเดียวและพัฒนาที่อยู่อาศัยให้ผู้มีรายได้น้อยให้มีโอกาสได้ที่อยู่อาศัยในราคาและค่าเช่าถูกตามบริเวณใกล้สถานีรถไฟฟ้า ผมเห็นว่าระเบียบวาระที่ ๓ นี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพี่น้องประชาชนคนไทย และที่สำคัญก็คือพื้นที่เป้าหมายนั้นคือคนจังหวัดนนทบุรี กราบเรียนท่านประธานว่าในเรื่องนี้เป็นความพยายามของรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ที่จะจัดระบบขนส่งระบบรางให้กับพี่น้องประชาชนได้รับความสะดวก เนื่องจากการเดินทางของพี่น้องประชาชนรอบ ๆ ปริมณฑลตั้งแต่จังหวัดนนทบุรีและจังหวัดใกล้เคียงเข้ามากรุงเทพมหานคร หรือจากกรุงเทพมหานครออกสู่ปริมณฑลรถจะติดมาก การขนส่งทางรางจะส่งเสริมให้พี่น้องประชาชนเดินทางได้สะดวก และที่สำคัญก็คือเป็นการประหยัดพลังงาน ท่านประธานที่เคารพครับ มาวันนี้ทางฝ่ายซีกรัฐบาลบอกว่านโยบายที่บอกว่าเป็นนโยบายที่สำคัญนั้นกลับไม่มีความสำคัญเสียแล้ว จะหยิบยกเอาระเบียบวาระอื่นซึ่งทุกคนก็รู้กันว่าระเบียบวาระที่เพิ่งเสนอเข้ามานั้นเป็นเรื่องอะไรที่จะหยิบยกถ้าหากว่ามีการโหวต (Vote) ในเรื่องของการเลื่อน มีการชนะเกิดขึ้นหรือแพ้เกิดขึ้น ท่านประธานที่เคารพครับ โครงการดังกล่าวนี้เป็นโครงการที่ช่วยเหลือพี่น้องประชาชนตามที่รัฐบาลต้องการทำแต่อยู่ ๆ รัฐบาลนี้ไม่ให้ความสำคัญเสียแล้ว ไปให้ความสำคัญระเบียบวาระอื่น การกู้เงินสำหรับโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงคือ สายบางใหญ่ บางซื่อ เป็นการกู้เงินจากองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของประเทศญี่ปุ่นหรือที่เรียกว่าไจก้า ดังนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ไม่ให้ความสำคัญในเรื่องของการขนส่งมวลชนแล้วจะให้ความสำคัญแก่เรื่องอื่นที่จะหยิบยกขึ้นมาผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ท่านประธานครับ ความสำคัญของคนคนเดียวกับความสำคัญของความสะดวกของพี่น้องประชาชนอันไหนจะสำคัญกว่ากัน เป็นการวัดใจสมาชิกรัฐสภา

ของเราว่าเราจะให้ความสำคัญเรื่องไหนมากกว่ากัน เพราะถ้าหากว่าท่านชะลอนะครับเรื่องวาระที่ ๓ เอาไว้ หยิบยกเรื่องอื่นมาเรื่องนี้ไม่ทราบว่าจะกลับเข้าสู่ที่ประชุมของรัฐสภาอีกเมื่อไร ท่านประธานที่เคารพครับ กรอบของการเจรจาเรื่องเงินกู้ดังกล่าวนี้เป็นกรอบที่มีอยู่ในกฎหมายของรัฐธรรมนูญวรรคสองและวรรคสาม ดังนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้เมื่อเห็นว่าเป็นโครงการที่ดีและบรรจุไว้ในระเบียบวาระทำไมรัฐบาลจึงไม่ให้ความสนใจ

เรื่องที่ ๒ ที่อยากจะกราบเรียนก็คือ เป็นโครงการที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีมาก่อนหน้านี้แล้ว และที่สำคัญก็คือคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีความเห็นพร้อมว่าสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาการขนส่งมวลชนรถไฟฟ้าสายนี้ และที่สำคัญที่สุดก็คือมีความสอดคล้องกับทิศทางและนโยบายของการบริหารราชการแผ่นดินอย่างที่ผมกราบเรียนแล้วครับ และที่สำคัญที่สุดก็คือมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ แผนชาติไม่มีความสำคัญกว่าเรื่องอื่นใช่ไหมครับ และหลังจากนั้นผมคิดว่ามีความสอดคล้องกับกฎหมายระเบียบและหลักเกณฑ์และสามารถก่อให้เกิดรายได้และสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ถ้าหากว่ารีบเจรจา รีบกู้เงินและรีบเอามาจัดสร้างและที่สำคัญที่สุดก็คือสามารถเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันในระยะยาวของประเทศไทยเราได้ ท่านประธานที่เคารพครับ รถไฟฟ้าสายดังกล่าวเมื่อเจรจากู้เงินเสร็จก็จะเป็นการส่งเสริมให้พี่น้องประชาชนเดินทางได้สะดวก รถไม่ติดส่งเสริมให้พี่น้องประชาชนได้รับการประหยัด จึงขอความกรุณาเพื่อนสมาชิกรัฐสภาครับว่าระเบียบวาระที่ ๓ ที่ค้างอยู่นั้น ขออย่าได้โปรดข้ามไปอีก ขอได้โปรดพิจารณากันไปตามระเบียบวาระ ----------

วันนี้เราจะประชุมกันสักสามทุ่ม สี่ทุ่ม ห้าทุ่ม ก็ไม่เห็นเป็นอะไร ขอให้เห็นความสำคัญของพี่น้องประชาชน ขอได้โปรดได้พิจารณาระเบียบวาระที่ ๓ เป็นวาระถัดไปเถอะครับ หลังจากนั้นเมื่อเสร็จระเบียบวาระที่ ๓ แล้ว เรามาดูว่าระเบียบวาระที่ ๔ มีความสำคัญอย่างไร ระเบียบวาระที่ ๔ ที่อาจจะต้องถูกข้ามไปก็คือเป็นร่างข้อตกลงในรูปแบบหนังสือแลกเปลี่ยนระหว่างสหภาพยุโรปและประเทศไทยตามข้อ ๒๘ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (แกตต์) ๑๙๙๔ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขข้อผูกพันในเนื้อสัตว์ปีกแปรรูปที่มีอยู่ในข้อผูกพันของสหภาพยุโรปซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงแกตต์ ๑๙๙๔ เรื่องนี้มีความสำคัญอย่างไรครับ ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม มีการเลี้ยงสัตว์ปีกจำนวนมาก หลายต่อหลายรัฐบาลต้องการที่จะให้ประเทศไทยของเราเป็นครัวของโลก เมื่อต้องการเป็นครัวของโลกสิ่งที่เป็นปัญหาในการทำการค้าขายกับต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งสหภาพยุโรปก็คือเรื่องภาษี วันนี้ปรากฏว่าประเทศไทยเมื่อจะทำการค้าขายกับสหภาพยุโรปเราติดขัดอยู่ที่เรื่องของภาษีศุลกากร ผมอยากกราบเรียนว่าสำหรับเรื่องนี้กระทรวงพาณิชย์

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านถาวรครับจะไกลไปหน่อยกระมังครับ

นายถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ขอโทษนะครับ พิจารณาไปแล้ว ขอโทษนะครับ ขอโทษทีครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาให้สรุปหน่อยครับ

นายถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่าการพิจารณาเรียงลำดับตามระเบียบวาระที่อยากจะพูดขอให้ท่านประธานพิจารณาแล้วก็เพื่อนสมาชิกได้พิจารณาว่าระเบียบวาระที่ ๓ เป็นระเบียบวาระที่มีความสำคัญไม่อยากให้ข้ามไป เสร็จจากระเบียบวาระที่ ๓ แล้วจะพิจารณาวาระต่อไปในเรื่องไหน อย่างไร ผมคิดว่าสภาเราพร้อมที่จะให้ความร่วมมือแต่สำคัญที่สุดถ้าไม่มีเหตุผลก็ต้องฟังจากเหตุและผลของทุกฝ่ายด้วยครับ กราบขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสมาชิกครับเรามีที่คุยกันทั้งหมดมีอยู่ ๒ ประเด็น ประเด็นที่ ๑ ถามว่าทำไมถึงรีบบรรจุระเบียบวาระ

ญัตตินี้เข้ามาในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาแล้วประเด็นที่ ๒ ก็คือประเด็นที่จะขอเลื่อนกับไม่เลื่อน มีอยู่ ๒ ประเด็นนี้เท่านั้นที่ถกกัน

ฉะนั้นประเด็นแรกคือกรณีที่บรรจุเข้าสู่ระเบียบวาระ ก็เนื่องจากมีการเสนอญัตติมาแล้วก็เสนอมาถูกต้องนะครับ ผมในฐานะประธานรัฐสภาตรวจสอบความถูกต้อง ก็ถูกต้องตามข้อบังคับ ข้อ ๒๙ แล้วก็มีการยื่นมาตั้งแต่วันที่ ๒๓ วันศุกร์ที่แล้ว แล้วผมก็ได้ลงนามไปตั้งแต่วันศุกร์แต่เป็นช่วงเย็นนะครับ ซึ่งก็ถูกต้องตามข้อบังคับทุกประการ แล้วที่สำคัญครับสามารถบรรจุเพิ่มเติมได้ตามข้อบังคับของรัฐสภา ข้อ ๑๓ แล้วที่สำคัญอีกครับก็สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ถูกต้องโดยรัฐธรรมนูญตามกระบวนการรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๗ วรรคสี่ แล้วก็รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๖ (๕) สรุปแล้วการบรรจุถูกต้องตามข้อบังคับ แล้วก็ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญทุกประการ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้น่าจะจบนะครับ ก็เหลือประเด็นเดียวเท่านั้นละครับในเมื่อบรรจุแล้วก็มีผู้เสนอญัตติให้มีการเลื่อนญัตติขึ้นมาพิจารณาก่อน เพราะฉะนั้นก็จะเหลือเฉพาะที่จะต้องถกกันว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการเลื่อนญัตตินี้เท่านั้น ประเด็นมีเท่านี้ครับ ถ้าไปมากกว่านี้ก็คือนอกประเด็นแล้ว ก็คงจะไม่อนุญาต แล้วผมนั่งฟังการอภิปรายของพวกเราในกรณีเลื่อนหรือไม่เลื่อน ก็ได้ใช้เหตุผลกันมาพอสมควร แล้วก็ฟังหลายท่านก็พูดเหตุผลก็ซ้ำ ๆ กัน เพราะฉะนั้นมันก็น่าจะสมควรแล้วนะครับ ก็จะให้เกียรติท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรครับ เชิญครับ

แต่ประเด็นที่ผมจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าจากการอภิปรายของเพื่อนสมาชิก โดยเฉพาะที่เคยเป็นกรรมาธิการชุดนี้ก็ดีบางส่วน แล้วก็จากการติดตามเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติ มันมีประเด็นที่จำเป็นจะต้องสร้างความกระจ่างก่อนหน้าที่จะพูดถึงเรื่องของการบรรจุระเบียบวาระด้วยซ้ำ นั่นก็คือประเด็นที่ว่ารายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติ สภาผู้แทนราษฎรนั้นได้ดำเนินการถูกต้องครบถ้วนจริงหรือไม่ ผมขออนุญาตท่านประธานครับ ผู้เสนอญัตติมาให้ที่ประชุมรัฐสภาเพื่อจะขออนุญาตให้มีการพิจารณาเรื่องนี้ในสภาผู้แทนราษฎรในสมัยสามัญนิติบัญญัติ ผู้เสนอท่านแรกเลยคือท่าน พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน ซึ่งก็เป็นประธานของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติของสภาผู้แทนราษฎร แต่ว่าผู้ที่เสนอเลื่อนในขณะนี้ไม่ใช่ท่าน พลเอก สนธิ แล้วอยากจะหยิบเรื่องนี้ขึ้นมา ผู้บรรจุระเบียบวาระก็คือท่านประธานเองก็ไม่ทราบถึงที่มาที่ไปของปัญหาของรายงานฉบับนี้ ผมจำเป็นต้องกราบเรียนท่านประธานเพราะว่าผมเป็นคนหนึ่งซึ่งติดตามเรื่องนี้อย่างใกล้ชิด เพราะตั้งแต่ช่วงที่เกิดเหตุการณ์ความขัดแย้งขึ้นในบ้านเมือง ผมเป็นคนพูดถึงคำว่าปรองดอง ผมเป็นคนที่เสนอหลายมาตรการ แล้วก็ตั้งหลายกลไกที่ทำให้งานในเรื่องของการปรองดองเดินมาโดยลำดับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง คอป. ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเยียวยา จนกระทั่งสภาผู้แทนราษฎรชุดนี้ก็มาตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติ ปัญหาเป็นอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ เพราะผมติดตามการทำงานของคณะกรรมาธิการชุดนี้ บังเอิญก็ไปเกี่ยวพันรายงานการศึกษาวิจัยของสถาบันพระปกเกล้า ซึ่งท่านประธานนั้นเป็นประธานของสภาสถาบัน ผมเป็นกรรมการคนหนึ่งซึ่งก็ได้มีการอนุมัติให้มีการไปทำวิจัยเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมาธิการ วันนี้เดี๋ยวเราจะสับสน รายงานที่เพื่อนสมาชิกเมื่อสักครู่นี้พูดถึงว่ามีการทำเสร็จตั้งแต่เมื่อวันจันทร์ที่แล้ว นั่นคือรายงานของสถาบันพระปกเกล้าเป็นงานวิจัยของคณะผู้วิจัย แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่เราจะเสนอให้มีการพิจารณาหรือไม่ หรือเลื่อนขึ้นมาเพื่อที่จะอนุญาตให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาหรือไม่ เรากำลังพูดถึงรายงานอีกฉบับครับ คือรายงานของคณะกรรมาธิการ ท่านประธาน ผมก็เชื่อมั่นครับว่าท่านอยู่ในสภามานาน ท่านก็ทราบว่ากรรมาธิการนี่ ก่อนที่จะมีการนำเสนอรายงานของกรรมาธิการนั้นต้องทำอย่างไร บังเอิญ

การประชุมของคณะกรรมาธิการวิสามัญครั้งสุดท้ายเท่าที่ผมติดตาม คือวันอังคารที่แล้วครับท่านประธานครับ ในการประชุมในวันอังคารที่แล้ว ผมต้องกราบเรียนครับว่ารายงานของคณะกรรมาธิการที่เป็นร่างที่เสนอต่อคณะกรรมาธิการเมื่อวันอังคารที่แล้ว ไม่ใช่ฉบับที่ท่านส่งเข้ามาในระเบียบวาระในวันนี้นะครับ และมีเนื้อหาสาระแตกต่างจากรายงานที่เรากำลังจะต้องมีการลงมติว่าจะให้เลื่อนขึ้นมาเพื่อที่จะพิจารณาว่าจะอนุมัติให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาหรือไม่ ความแตกต่างนั้นก็หมายถึงว่ามันมีการไปแก้ไข มีการไปเพิ่มเติม ผมได้สอบถามเพื่อนกรรมาธิการที่ไปจากพรรคประชาธิปัตย์ ว่าตกลงร่างรายงานที่มีการเสนอต่อที่ประชุมกรรมาธิการเมื่อวันอังคารนี่มันเป็นข้อสรุปแล้วหรือยัง เขาก็ยืนยันว่ามันมีความเห็นที่ยังแตกต่างกันอยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งความกังวลในขณะนั้นก็คือการไม่นำเอาแนวทางของสถาบันพระปกเกล้าโดยคณะผู้วิจัยที่เสนอว่าจริง ๆ แล้วการนำเสนอประเด็นต่าง ๆ มันมีหลายประเด็นมาก แล้วต้องมีการพิจารณาไปพร้อมกันสร้างบรรยากาศของความปรองดองเพื่อนำไปสู่การหาข้อยุติร่วมกัน ปรากฏว่าการประชุมในวันอังคารนี่ครับ ยังตกลงกันไม่ได้ ----------

มีการพูดแต่เพียงว่าใครที่ยังไม่เห็นด้วยกับร่างรายงานฉบับนั้นช่วยส่งความเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเข้ามา ขณะเดียวกันท่านประธานก็คงทราบว่าเมื่อวันพุธที่แล้วมันมีการเปิดกึ่งแถลงกึ่งรับฟังความคิดเห็นจากคณะผู้วิจัย ซึ่งทางประธานคณะกรรมาธิการคือท่าน พลเอก สนธิ ท่านเป็นผู้เชิญฝ่ายต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงหัวหน้าพรรคการเมืองไปแสดงความคิดเห็น วันนั้นเมื่อมีการไปแสดงความคิดเห็นกันแล้ว ทางคณะผู้วิจัยก็บอกว่าจะนำเอาประเด็นต่าง ๆ ไปทบทวนดูว่าจะดำเนินการต่อไปอย่างไรหรือไม่ แล้วพอวันรุ่งขึ้นคือวันพฤหัสบดีกรรมาธิการของพรรคประชาธิปัตย์ก็ได้มีการไปพบกับท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ บอกว่าขอให้ท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญได้เรียกประชุมอีกครั้งหนึ่ง เพราะมันมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับร่างรายงานที่ยังไม่สมบูรณ์อีกมาก ที่เคยขอให้ทางคณะกรรมาธิการส่งความเห็นต่าง ๆ ไปมันคงยังทำไม่ได้เพราะมันยังมีความไม่เรียบร้อยหลายประการประเด็นอยู่ตรงนี้ครับ ท่านประธานครับ

(นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรครับ มีผู้ประท้วงครับ เชิญท่านวรชัยครับ

นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ ผมประท้วงผู้อภิปรายตามข้อ ๔๓ ครับ นอกประเด็นครับ ประเด็นที่เราพูดอยู่ว่าเลื่อนหรือไม่เลื่อนครับ นี่ท่านไปพูดถึงเนื้อหาของการปรองดองครับ เพราะฉะนั้นขอให้ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรพูดตรงประเด็นนี้ครับ ท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ขอเป็นกระซับหน่อยได้ไหมครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผมยังไม่ได้พูดถึงเนื้อหาเลยครับ ผมต้องการจะอธิบายว่ารายงานที่เข้ามานี้มันมีการตั้งคำถามว่าเป็นรายงานที่ถูกต้องสมบูรณ์หรือไม่ เพราะเมื่อวันพฤหัสบดีกรรมาธิการได้มีการไปพบกับท่านประธานคณะกรรมาธิการแล้วก็บอกว่าร่างรายงานก่อนหน้านี้ยังไม่เป็นที่เรียบร้อย เขาขอให้มีการนัดประชุมเพื่อพิจารณากันอีกครั้งหนึ่ง ปรากฏว่าพอถึงวันศุกร์

ท่านประธานในฐานะประธานรัฐสภาท่านก็ได้รับญัตติจาก พลเอก สนธิ ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ พร้อมทั้งมีการส่งรายงานฉบับนี้มาให้ท่านเลย ผมคิดว่าเราจะเลื่อนเรื่องนี้ขึ้นมาหรือไม่ เราจำเป็นจะต้องตรวจสอบก่อนครับ ท่านประธานครับ ต้องตรวจสอบก่อนว่ารายงานฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมาธิการแล้วหรือยัง ผมจึงอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานครับว่าถ้ายังไม่สามารถทำความกระจ่างตรงนี้ได้ ยังไม่สมควรที่จะมาพูดกันตรงนี้ด้วยซ้ำครับ ควรที่จะให้คณะกรรมาธิการไปดูทุกสิ่งทุกอย่างให้เรียบร้อยก่อน ผมจึงขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานนะครับ ขออนุญาตท่านเลขานุการครับว่าท่านประธานจะกรุณาให้ประธานคณะกรรมาธิการตอบกับสภาก่อนได้หรือไม่ว่ารายงานฉบับนี้ที่ส่งมาให้ท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญได้ให้ความเห็นชอบในการประชุม ครั้งที่เท่าไร วันที่เท่าไรครับ ถ้าท่านประธานคณะกรรมาธิการไม่สามารถตอบตรงนี้ได้ ผมว่าอย่าว่าแต่เลื่อนหรือไม่เลื่อนเลยครับ เราพิจารณาเรื่องนี้ไม่ได้เลยครับ และผมคิดว่าท่านประธานต้องให้ความเป็นธรรมกับกรรมาธิการซึ่งได้ไปทักท้วงเรื่องนี้ในวันพฤหัสบดี ให้มาชี้แจงเช่นเดียวกันครับว่าตกลงรายงานฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบหรือยัง ผมกราบเรียนนะครับว่าขอให้ท่านประธานกรุณาให้ท่านประธานคณะกรรมาธิการยืนยันครับว่าที่ประชุม ณ วันที่เท่าไร ครั้งใดครับ ที่อนุมัติร่างรายงานฉบับนี้ ถ้าท่านประธานคณะกรรมาธิการไม่ตอบหรือตอบไม่ได้ ผมคิดว่าวันนี้สภาพิจารณาเรื่องนี้ แม้แต่เรื่องที่ว่าจะเลื่อนหรือไม่เลื่อนก็ไม่ควรพิจารณาครับ ควรจะดำเนินการตามระเบียบวาระต่อไป ขอความกรุณาท่านประธานสอบถามประธานคณะกรรมาธิการเพื่อความถูกต้องในเรื่องนี้ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ประเด็นนี้ที่จริงผมได้ย้ำไปทีหนึ่งเพราะฉะนั้นขออนุญาตย้ำอีกครั้งนะครับ

ประเด็นแรก คือเรื่องของการบรรจุเข้าสู่ระเบียบวาระ ประธานก็จะตรวจสอบว่ารายงานที่ส่งมาแล้วก็ญัตติที่ส่งมาถูกต้องหรือไม่ ซึ่งก็ได้ตรวจสอบแล้วถูกต้องถูกต้องตามข้อบังคับ แล้วก็ต้องตามรัฐธรรมนูญทุกประการ เพราะฉะนั้นก็เป็นภาระหน้าที่ของผู้เป็นประธานที่จะต้องบรรจุเข้าสู่ระเบียบวาระ นี่ประเด็นที่ ๑

แล้วบรรจุเข้าสูระเบียบวาระแล้วก็มีการเสนอขอเลื่อนญัตติ เลื่อนระเบียบวาระขึ้นมาเพื่อพิจารณา เพราะฉะนั้นประเด็นที่จะถกเถียงกันอยู่ตอนนี้ก็คือจะให้เลื่อนหรือไม่ให้เลื่อน ส่วนประเด็นที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้หยิบยกประเด็นขึ้นมาถาม ก็เป็นข้อสงสัยซึ่งประเด็นนั้นเอาไว้ไปถามในช่วงที่มีการบรรจุเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร แล้วก็จะหยิบยกขึ้นมาว่ากันอีกทีก็คงไม่เป็นอะไร เพราะฉะนั้นในวาระนี้ญัตติตรงนี้ก็คือประเด็นของการเลื่อนหรือไม่เลื่อนเท่านั้นเองครับ เชิญท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ ผมเกรงว่าท่านประธานจะไม่เข้าใจถึงสิ่งที่กระผมได้นำเสนอว่ามีความสำคัญเช่นไร คือผมไม่ตั้งข้อสงสัยท่านประธานนะครับ ท่านได้รับรายงานฉบับนี้มาท่านก็เห็นว่าเขาทำมาแล้วท่านก็ดำเนินการตามข้อบังคับ กระผมก็ไม่ได้ติดใจว่ามันเป็นไปตามข้อบังคับ แต่ประเด็นที่ผมตั้งคำถามอยู่นี้ก็คือว่าท่านประธานก็คงไม่ได้ตรวจสอบละครับ เพราะปกติเราก็คงไม่ต้องตรวจสอบ ว่ารายงานฉบับนั้นมันได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมาธิการหรือยัง วันนี้ผมติดตามเรื่องนี้และมีกรรมาธิการจำนวนหนึ่ง ซึ่งเขาก็ได้มีการทักท้วงเรื่องนี้ เขากำลังจะบอกกับท่านประธานว่า รายงานฉบับนี้ถือเป็นรายงานของกรรมาธิการไม่ได้ เพราะมันยังไม่ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมาธิการ ผมจึงสอบถามท่านประธานครับว่าท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญจะกรุณาตอบสภาแห่งนี้ได้หรือไม่ ว่ารายงานฉบับนี้ที่อยู่ในระเบียบวาระ คณะกรรมาธิการได้ลงมติเห็นชอบในวันที่เท่าไร ในการประชุมครั้งใดแล้วก็ควรจะสอบถามว่ามันเป็นเช่นนั้นหรือไม่ มิฉะนั้นแล้วเรากำลังจะสร้างประเพณีใหม่ว่าเรารับเรื่องขึ้นมา แล้วพอเราทราบว่ามันมีปัญหาเราก็พิจารณามันต่อไป ผมกราบเรียนท่านประธานว่าถ้าจะกรุณาให้ท่านประธานกรรมาธิการยืนยันว่ากรรมาธิการเห็นชอบเมื่อไร ถ้าท่านไม่ยืนยันหรือไม่ตอบผมก็จะขอใช้ข้อบังคับ ข้อ ๓๒ (๔) เสนอให้เลื่อนการปรึกษาหรือพิจารณาสิ่งที่กำลังปรึกษานี้ออกไปครับ เพราะฉะนั้นผมถามท่านประธานว่า

จะกรุณาให้ประธานกรรมาธิการได้ยืนยันข้อเท็จจริงตรงนี้ได้หรือไม่ ถ้าไม่ยืนยันผมจะได้เสนอญัตตินี้ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ในประเด็นของผู้ที่ทำหน้าที่ประธานรัฐสภาที่มีกรณีการยื่นรายงานเข้ามา แล้วก็มีญัตติเพื่อนำเข้าสู่การพิจารณาที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาทุกอย่างถูกต้องตามข้อบังคับ และถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ และที่สำคัญสิ่งที่ประธานรัฐสภาจะละเว้นไม่ได้เลยคือคำขอตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๗ ประเด็นนี้สำคัญนะครับ เพราะฉะนั้นทุกอย่างถูกต้องตามขั้นตอนทุกประการ เพียงแต่มีข้อกังขาที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้หยิบยกขึ้นมาเป็นคำถามเมื่อสักครู่ ก็เป็นสิทธิของท่านประธานกรรมาธิการที่จะตอบหรือไม่ตอบ หรือคณะกรรมาธิการถ้าจะชี้แจงคุณหมอจะชี้แจงไหมครับ จะชี้แจงหรือเปล่าครับ เชิญคุณหมอชลน่าน

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย จังหวัดน่าน สมาชิกรัฐสภา ผมประท้วงต้องขออนุญาตท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ท่านกำลังพิจารณานอกประเด็นนอกญัตติที่ผมได้เสนอ กระผมจะไม่ติดใจเลยถ้าสภาแห่งนี้ได้มีการอนุมัติให้พิจารณาได้และท่านนำเสนออย่างนั้น และถามอย่างนั้น และให้ท่านประธานกรรมาธิการวิสามัญตอบ ผมไม่ติดใจเลยครับ เพราะอยู่ในประเด็นอยู่ในญัตติที่ท่านเสนอ ท่านนี่หมายถึงประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญเสนอ เพื่อขอให้รัฐสภาอนุญาตให้สภาผู้แทนราษฎรไปประชุมในสมัยสามัญนิติบัญญัติได้สำหรับเรื่องนั้น แต่ขณะนี้ประเด็นของผมอยู่เพียงแต่ว่าเลื่อนขึ้นมาหรือไม่เลื่อน ถ้าไม่เลื่อนก็ไม่ต้องพิจารณาอย่างไรครับ ----------

แต่ท่านพิจารณาไปแล้วท่านอภิปรายเสมือนพิจารณาไปแล้ว ผมก็เลยประท้วงว่าท่านอยู่นอกประเด็น ท่านประธานต้องไม่ปล่อยอย่างนี้นะครับ จะไปคาดคั้นยังไม่ได้ เพราะว่ายังไม่มีการเสนอญัตติเลย สภาก็ยังไม่มีญัตติว่าจะให้พิจารณาหรือไม่เลยนะครับ ท่านต้องอนุญาตให้เลื่อนมาก่อนถึงจะพิจารณาประเด็นนั้นได้ ท่านประธานต้องแยกเป็น ๒ ขั้นตอนนะครับท่านประธานครับไม่เช่นนั้นท่านประธานต้องอนุญาตให้พิจารณาในคราวเดียวกันไปเลย และลงมติได้เลย และมีเสนอญัตติไปเลยว่าจะอนุญาตไม่อนุญาตนะครับสำหรับที่รัฐสภาจะอนุมัติ ไม่อนุมัติในขั้นตอนเดียวกัน อันนั้นก็เป็นไปได้ครับ ผมก็ไม่ติดใจ แต่ท่านประธานจะเอาเรื่องเลื่อนไปเข้าสาระของตัวญัตติที่จะขออนุญาตให้ประชุมในสมัยสามัญนิติบัญญัติสำหรับเรื่องนั้น ผมว่ามันคนละประเด็นกันครับเดี๋ยวจะสับสน ท่านประธานโปรดวินิจฉัยด้วยนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าอย่างนี้ครับ ท่านครับเราเสนอญัตติพิจารณากันตอนนี้ก็คือญัตติให้เลื่อน หรือไม่ให้เลื่อนเท่านั้น ส่วนอื่นคงยังไม่เกี่ยวข้องแล้วก็เห็นว่ามีการอภิปรายมาพอสมควรนะครับ แล้วท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งข้อสังเกตตรงนั้นก็เป็นสิทธิ เป็นเรื่องของกรรมาธิการที่จะตอบหรือไม่ตอบนะครับ เพราะฉะนั้นผมว่าเราควรยุติได้แล้วละครับ ผมขออนุญาตขอมติเลยครับ

(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกโปรดรักษามารยาทด้วยนะครับ ท่านสมาชิกครับ ผมขอพักการประชุมสัก ๕ นาที

พักการประชุมเวลา ๑๘.๔๗ นาฬิกา

ร ๒/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ) กนกวรรณ ๑๐๑/๒

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๘.๕๓ นาฬิกา

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ผมขออนุญาตประชุมต่อนะครับ ช่วยอยู่ในความสงบด้วยครับ รักษามารยาทด้วยนะครับ ท่านสมาชิก ข้อสังเกตของท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ตั้งคำถามไว้ เดี๋ยวผมจะให้กรรมาธิการเขาช่วยชี้แจง ช่วยอยู่ในความสงบด้วยครับ ท่านสมาชิกครับ นั่งเถอะนะครับ จะได้ให้กรรมาธิการได้ช่วยชี้แจง ท่านกรุณานั่งเถอะครับ กรรมาธิการจะได้ชี้แจงต่อครับ ท่านครับนั่งเถอะครับ ท่านสมาชิกครับ สมควรแล้วกระมังครับ ท่านสมาชิกนั่งได้แล้วกระมังครับ เชิญกรรมาธิการช่วยชี้แจงด้วยครับ เชิญท่านชวลิตครับ เชิญครับ

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมไม่อาจที่จะอภิปรายได้ถ้าที่ประชุมยังยืนกันอยู่อย่างนี้ ท่านประธานครับ บรรยากาศยังคงต้องให้สงบเพื่อได้มีโอกาสได้นั่งฟังอย่างมีสมาธินะครับ

- ๑๐๒/๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ขอความกรุณาเถอะครับ ท่านเป็นคนตั้งข้อสังเกต แล้วเป็นคนตั้งคำถาม แล้วผมจะให้คณะกรรมาธิการช่วยชี้แจง ช่วยตอบ ท่านช่วยให้ความร่วมมือด้วยเถอะครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกรัฐสภา พรรคประชาธิปัตย์ กระผมไม่อยากจะมีปัญหากับท่านประธานนะครับ แต่เมื่อสักครู่นี้ผมยังอภิปรายไม่เสร็จ ท่านปิดไมโครโฟนไม่ให้กระผมพูด และท่านก็บอกว่าจะลงมติ ตอนนี้ท่านกำลังจะบอกว่าให้ผมเปิดโอกาสให้คนอื่นพูด ท่านจะไม่ฟังผมอภิปรายให้เสร็จก่อนหรือครับ ทำไมไม่เปิดโอกาสให้ผมแสดงความคิดเห็นล่ะครับ ท่านปิดไมโครโฟนแล้วท่านก็สั่งเลยบอกไม่ให้ฟังแล้วให้ลงมติ สิ่งที่ผมถามนี่เป็นคำถามง่าย ๆ ซึ่งประธานคณะกรรมาธิการซึ่งเป็นผู้เซ็นรายงานและเป็นผู้เซ็นญัตติเข้ามาสู่รัฐสภาต้องเป็นผู้ตอบ ถ้าตอบไม่ได้ผมเห็นว่าสภาพิจารณาเรื่องนี้ไม่ได้เลยครับ ไม่ต้องคิดว่าจะเลื่อนหรือไม่เลื่อนครับ ถอนกลับไปจนกว่ารายงานฉบับนี้เป็นรายงานที่คณะกรรมาธิการเห็นชอบจริง ไม่ใช่รายงานเถื่อน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ที่จริงผมให้เกียรติท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรอย่างมากแล้วนะครับ แล้วก็ให้อภิปราย แล้วมีผู้ทักท้วง มีผู้ประท้วง ซึ่งมีคนประท้วงผมก็ให้เกียรติท่าน แล้วท่านใช้เวลาอภิปรายผมก็ไม่ทักท้วงอะไร ให้เกียรติท่านมาโดยตลอด ท่านตั้งเป็นข้อสังเกตอยากจะให้คณะกรรมาธิการช่วยชี้แจง ผมก็ให้ท่านกรรมาธิการช่วยชี้แจง

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตท่านประธานอีกครั้งนะครับ ก่อนที่ท่านจะปิดไมโครโฟน ผมได้กราบเรียนท่านประธานว่า ผมไม่ได้ตั้งเป็นข้อสังเกต และถ้าท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญไม่พร้อมที่จะตอบผมก็จะเสนอญัตติตามข้อบังคับ ข้อ ๓๒ ครับ ให้เลื่อนการปรึกษาหรือพิจารณาออกไป แล้วผมจะขอผู้รับรอง และขอให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณาว่าควรที่จะเลื่อนไปเพราะรายงานฉบับนี้ถูกต้องหรือไม่ ผมขอเสนอญัตติดังกล่าวและขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรครับ มีผู้เสนอญัตติให้ขอเลื่อนระเบียบวาระ เพราะฉะนั้นเราพิจารณากันในเรื่องญัตติให้มีการเลื่อนหรือไม่เลื่อนเท่านั้น คงจะเสนอญัตติซ้อนขึ้นมาอย่างนี้ไม่ได้ครับ เชิญท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ ญัตติที่เราพิจารณาอยู่ก่อนหน้านี้ คือตามข้อ ๓๑ ขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม ส่วนญัตติที่ผมเสนอตามข้อ ๓๒ เขียนว่าเมื่อที่ประชุมรัฐสภากำลังปรึกษา หรือพิจารณาญัตติใดอยู่ ซึ่งกรณีนี้ก็คือญัตติของคุณหมอชลน่าน ห้ามเสนอญัตติอื่นนอกจากญัตติดังต่อไปนี้ ขอให้เลื่อนการปรึกษาหรือพิจารณา เพราะฉะนั้นผมมีสิทธิทุกประการในการเสนอญัตติตามข้อ ๓๒ (๔) ให้เลื่อนการปรึกษาสิ่งที่เรากำลังพิจารณา คือญัตติของคุณหมอชลน่านครับ และผมมีผู้รับรองถูกต้องแล้ว และผมขอแสดงเหตุผลต่อเนื่องไปครับ ถ้าท่านประธานจะกรุณาประชุมตามข้อบังคับการประชุม

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เท่าที่ผมทราบตอนที่ผมเข้ามาทำหน้าที่มีญัตติเดียวเท่านั้นคือให้เลื่อน หรือไม่ให้เลื่อนระเบียบวาระ ส่วนเรื่องอื่นผมยังไม่ทราบเลย เพราะฉะนั้นพิจารณาตอนนี้ก็คือจะให้เลื่อนหรือไม่ให้เลื่อนเท่านั้นเองคุณหมอเชิญครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพกระผม ชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกรัฐสภา ต้องขออนุญาตท่านประธานครับ ญัตติที่เสนอไปซึ่งผมเองเป็นผู้เสนอขอเปลี่ยนระเบียบวาระโดยเลื่อนเรื่องเสนอใหม่ขึ้นมาพิจารณาก่อนและมีสมาชิกต้องขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านบุญยอดเสนอให้คงระเบียบวาระเดิม ก็คือมี ๒ ญัตติอยู่แล้ว เดิมนะครับ ก็พิจารณาในญัตตินั้นอยู่ แต่ยังไม่มีข้อสรุปนะครับ เพราะยังไม่ได้มีการลงมติ ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้อาศัยข้อบังคับ ข้อ ๓๑ (๔) ขอเลื่อนการปรึกษาหารือในญัตติเดิมออกไปก็แล้วแต่ ญัตตินี้เสนอได้ครับ เสนอได้ก็ขึ้นกับมติของสมาชิกแห่งนี้นะครับว่าจะรับญัตติท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ ถ้ารับญัตติของผมกับญัตติของท่านบุญยอดก็ตกไป ถ้าไม่รับญัตติผมกับญัตติท่านบุญยอดก็ยังอยู่ก็มาลงคะแนนว่าจะเห็นชอบกับผมหรือเห็นชอบกับญัตติของท่านบุญยอด ขั้นตอนก็เป็นไปตามนี้ท่านประธานครับ จะมีผลต่อเมื่อญัตติของท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรมีมติว่ารับรับคือมีคะแนนเสียงข้างมากกว่าญัตติผมก็ตกไปก็เป็นไปตามข้อบังคับ ท่านประธานครับหรือท่านประธานจะลงคะแนนไปพร้อมกันเลยก็ได้ครับว่าจะเปลี่ยนระเบียบวาระหรือจะเลื่อนปรึกษาหารือก็มีนัยทำนองเดียวกัน ทำได้ทั้ง ๒ กรณีครับ ขอบคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมขออย่างนี้ครับ ให้วิป (Whip) ๒ ฝ่ายลองคุยกันสัก ๑๐ นาที ผมขอพักสัก ๑๐ นาทีครับ

พักประชุมเวลา ๑๘.๔๗ นาฬิกา

เริ่มประชุมเวลา ๑๘.๕๓ นาฬิกา

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมขออนุญาตดำเนินการต่อนะครับ ท่านประธานวิปมีข้อสรุปอะไรไหมครับ ถ้าไม่ผมจะได้เดินต่อเลย

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ประธานวิปฝ่ายค้านที่ท่านประธานมอบหมายให้เจรจากับวิปรัฐบาล เมื่อสักครู่ กระผมขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานว่าผมไม่เจรจาครับ ที่ผมไม่เจรจาเพราะว่าในสถานการณ์นี้ผมไม่เห็นว่าจะมีประโยชน์จนกว่าประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน จะได้ตอบคำถามของผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และคำตอบต้องยืนอยู่บนความเป็นจริงด้วยว่ารายงานฉบับที่นำเสนอสู่รัฐสภานี้เป็นรายงานฉบับที่ชอบหรือเป็นรายงานเถื่อน เพราะถ้าเป็นรายงานเถื่อนญัตติที่เสนอขอให้เลื่อนระเบียบวาระนำรายงานฉบับนี้ขึ้นมาพิจารณาก็เท่ากับเป็นญัตติขอเลื่อนรายงานเถื่อนขึ้นมาพิจารณา แล้วจะเอาของเถื่อนขึ้นมาพิจารณาได้อย่างไร นี่คือสิ่งที่ผมขออนุญาตกราบเรียน เมื่อสักครู่ผมขออนุญาตประท้วงย้อนหลังท่านประธานที่ท่านประธานรวบรัดให้มีการลงมติ ขณะที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งคำถามต่อท่านประธาน ท่านประธานรวบรัดให้มีการลงคะแนนและท่านประธานคณะกรรมาธิการไม่ตอบคำถามเพราะจำนนต่อคำถามของท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรใช่หรือไม่ นอกจากนั้นถ้าท่านประธานจะได้ติดตามการอภิปรายตั้งแต่เบื้องต้นผู้ที่เสนอญัตติขอให้เลื่อนระเบียบวาระขึ้นมาไม่เคยให้เหตุผลเลยครับว่าเลื่อนขึ้นมาด้วยเหตุผลใด นอกจากอ้างคำเดียวว่าจำเป็น ทั้งที่มีคำถามติดตามมามากมายว่า ๑. ท่านขอเลื่อน ท่านเลื่อนทำไม ๒. เร่งด่วนตรงไหน ๓. เลื่อนเพื่ออะไร ๔. ประเทศได้ประโยชน์อะไร

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ทางกรรมาธิการ

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : และญัตติที่ขอเลื่อนขึ้นมาคือญัตติที่ชื่อว่าปรองดอง ซึ่งความจริงญัตติที่ท่านขอเลื่อนปรองดองแต่ชื่อแต่เนื้อหาไม่ได้ปรองดอง แล้วที่สุดผลที่จะตามมาก็จะไม่นำไปสู่ความปรองดอง เพราะผลของญัตตินี้ก็จะนำไปสู่การนิรโทษกรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่จะนำไปสู่ความแตกแยกครั้งใหญ่ของประเทศอีกครั้งหนึ่ง ท่านประธานครับ

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผม สุนัย จุลพงศธร ครับ อยากจะขอความกรุณาท่านจุรินทร์สักนิดเถอะครับ ผมจะขอให้ท่านช่วยพูดต่อไป แต่ถ้าท่านจะได้ใช้สิทธิอันชอบธรรมในการอภิปรายในสภานั้น ขอให้เพื่อนทุกคนได้นั่งลงได้ไหมครับ แล้วก็ให้ท่านจุรินทร์ได้พูดต่อ ขอให้เพื่อนพรรคประชาธิปัตย์ได้นั่งลงเถอะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ที่นี่รัฐสภานะครับ ได้โปรดเถอะครับ นั่งก่อนได้ไหมครับ แล้วจะให้ท่านจุรินทร์ได้พูด ท่านครับให้เกียรติกับสถาบันของเราด้วยเถอะ เชิญครับ

นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง สมาชิกวุฒิสภา (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพพี่และเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ผม ส.ว. จากจังหวัดอุทัยธานี สิงห์ชัย ทุ่งทอง ท่านประธานครับ ผมรู้สึกอายชาวบ้านเหลือเกิน ท่านประธานครับ ทั้งหลายทั้งปวงผมก็ตำหนิท่านประธานด้วย จริง ๆ แล้วท่านประธานไม่ควรรวบรัดที่จะลงเอย ท่านปล่อยเถอะครับ เพราะผมเชื่อว่าทุกคนในประเทศนี้ก็สนใจในประเด็นของปรองดอง แล้วผมก็เชื่อว่าฝ่ายค้านน่าจะมีประเด็นอะไรสำคัญที่จะบอก ที่จะโน้มน้าวประชาชนให้เห็นด้วยกับเขา ฝ่ายรัฐบาลก็น่าจะมีเหตุผล พวกเรา ส.ว. นั่งเป็นหัวหลักหัวต่ออยู่นี่ละครับ ท่านก็โยกกันไปโยกกันมา ท่านเห็นพวกเราเป็นอะไรครับท่านประธาน แต่อย่างไร ให้อภิปรายไปเถอะครับ ขอให้เราอยู่กันบนเหตุและผลนะครับ ถึงเวลานั้นผมเชื่อว่าประชาชนมีสติปัญญาครับ ที่จะวิเคราะห์ได้ว่าสิ่งที่ทำนั้นมันเป็นประโยชน์หรือไม่เป็นประโยชน์กับชาติบ้านเมือง ผมก็ขอแสดงความคิดเห็นเพียงเท่านี้ครับ ท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ท่านจุรินทร์ต่อแล้วขอความกรุณานั่งเถอะครับ

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมไม่ประสงค์จะอภิปรายเพิ่มเติม เพียงแต่ขอความกรุณาท่านประธานได้ดำเนินการประชุมให้เป็นไปตามข้อเสนอของท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นข้อเสนอที่เป็นไปตามข้อบังคับทุกประการครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมจะดำเนินตามข้อเสนอของท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรอย่างนี้จบไหมครับ จบไหมครับ ถ้าจบช่วยนั่งเถอะครับ ท่านพลเอก สนธิจะชี้แจงหรือเปล่าครับ

พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ใช่ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนี้ท่านครับ ถ้าท่านจะชี้แจงผมขออนุญาตอย่างนี้ ขอหารือท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรช่วยถอนญัตติเมื่อกี้ก่อนได้ไหมครับ จะได้ให้ท่านประธานกรรมาธิการท่านพลเอก สนธิ ได้ชี้แจงที่ท่านขอเสนอญัตติมีผู้รับรองถูกต้องเมื่อกี้นะครับ ได้ถอนเถอะครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พรรคประชาธิปัตย์ ถ้าท่านประธานจะกรุณาว่าเมื่อท่านประธานกรรมาธิการชี้แจงแล้ว เปิดโอกาสให้กรรมาธิการเขาได้ชี้แจงข้อเท็จจริงในสิ่งที่เขาได้รับรู้รับทราบด้วยผมก็ยินดีจะถอนนะครับ แต่ผมเกรงว่าถ้าท่านพลเอก สนธิชี้แจงแล้วท่านประธานรวบรัดให้ลงมติเลยนี่ ก็จะไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่เราต้องการจะทราบข้อเท็จจริงว่าตกลงรายงานฉบับนี้สมบูรณ์หรือไม่ จริง ๆ ถ้าท่านจะชี้แจงแล้วช่วยตอบผมด้วยนะครับว่ามีกรรมาธิการกี่ท่านครับ ที่เห็นรายงานฉบับนี้ก่อนที่พวกผมเห็นที่ส่งมาตามวาระการประชุม

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมขออย่างนี้นะครับ หลังจากท่านพลเอก สนธิ ได้ชี้แจงก็ตามข้อเสนอแนะของท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ก็จะให้กรรมาธิการได้พูดสนับสนุนพูดข้อเท็จจริงอะไรก็แล้วแต่ เป็นฝ่ายละ ๒ คน แล้วก็จะขอมติเลยนะครับ ไม่อย่างนั้นมันก็ไม่จบนะครับ ขออนุญาตตามนี้นะครับ ก็ถือว่าพอสมควรนะครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ คือประเด็นขณะนี้เราต้องการทราบว่ารายงานฉบับนี้คณะกรรมาธิการได้มีมติเห็นชอบเมื่อไร มีกรรมาธิการท่านใดบ้างนะครับ ที่ได้เห็นรายงานฉบับนี้ ไม่ใช่ฉบับที่เป็นร่าง ไม่ใช่ฉบับอื่น ๆ ก่อนที่พวกเราจะได้เห็น นั่นก็หมายความว่าก่อนที่ท่านประธานกรรมาธิการเซ็นส่งให้ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรและส่งให้พวกเรา ผมต้องการคำตอบตรงนี้ แล้วผมก็ต้องให้ทางกรรมาธิการเขาได้มีโอกาสชี้แจงว่าข้อเท็จจริง จริง ๆ มันเป็นอย่างไร ในการประชุมครั้งสุดท้าย เพราะว่ารายงานการประชุมครั้งสุดท้ายในวันอังคารก็ยังไม่ได้มีการรับรอง ยิ่งไปกว่านั้นก็คือว่าถ้าจะบอกว่าครั้งนั้นเป็นครั้งสุดท้ายจริง ๆ ทำไมจึงต้องมีการส่งข้อความสั้นมายังกรรมาธิการว่าวันอังคารที่จะถึงนี้ งดประชุม ถ้าท่านประธานกรรมาธิการตอบข้อเท็จจริงเหล่านี้ได้หมดคนอื่นก็ไม่ต้องพูดเลยครับ แต่ถ้าท่านตอบแล้วมันไม่ตรงกับข้อเท็จจริงกรรมาธิการก็สงวนสิทธิที่จะพูด ท่านประธานจะมาบอกว่าฝ่ายละ ๑ คน ฝ่ายละ ๒ คนมันคงไม่ได้หรอกครับ มันต้องได้ข้อยุติก่อนว่ารายงานฉบับนี้ตกลงแล้วกรรมาธิการเห็นชอบเมื่อไร ก็ขอความกรุณาท่านประธานนะครับว่าไม่ต้องกังวลหรอกครับถ้ามันกระจ่างผมก็ถอนญัตติผมอยู่แล้ว แต่ขณะนี้เมื่อท่านประธานประสงค์จะชี้แจงก็ให้ท่านชี้แจง แล้วก็ขอให้กรรมาธิการท่านอื่นเขาได้เสนอข้อเท็จจริงในมุมมองของเขาเท่านั้นเองครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรครับ ถ้าจะให้ท่านพลเอก สนธิชี้แจง ขั้นตอนท่านต้องถอนญัตติตรงนั้นก่อนถอนญัตติก่อน เพราะไม่อย่างนั้นดำเนินการต่อไปไม่ได้ครับ เพราะต้องถอนญัตติของท่านก่อน

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ขออนุญาตนะครับ ที่จริงแล้วคำชี้แจงของท่านประธานกับคำอภิปรายของกรรมาธิการท่านอื่นเป็นการเสนอความคิดเห็นต่อญัตติของผมอย่างไรครับ เพราะผมเสนอให้เลื่อนว่าเรื่องนี้พูดกันไม่ได้เลย เพราะเราไม่รู้ว่ารายงานจริงหรือไม่จริงนะครับ ถ้าเหตุผลของท่านประธานกรรมาธิการชัดเจน ผมก็ถอนญัตติแน่นอนครับ ไม่ต้องเลื่อนแล้ว แต่ถ้าหากว่าประธานกรรมาธิการชี้แจงไม่ได้ หรือมีข้อเท็จจริงซึ่งยังขัดกัน สภาก็ต้องมาตัดสินครับว่าตกลงสมควรจะเลื่อนเรื่องนี้ออกไปก่อนหรือเปล่านะครับ เพราะฉะนั้นมันไม่ได้มีอะไรขัดกันในเชิงข้อบังคับเลยครับ มันเป็นไปตามข้อบังคับทุกประการ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ประเด็นนี้ผมไม่เห็นด้วยนะครับ แต่ไม่เป็นอะไรครับ ก็เอาอย่างที่ท่านว่าก็ได้ เชิญท่าน พลเอก สนธิครับ เชิญครับ

พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคมาตุภูมิ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องขออนุญาตอาจจะเริ่มหยิบกระดาษมาอ่านนิดหนึ่งนะครับ เพราะว่าในฐานะที่มีความใหม่ต่อสถานที่แห่งนี้ ท่านคงเห็นว่าตลอดเวลาผมจะไม่ได้พูดอะไรในห้องประชุมแห่งนี้ถือว่าเป็นสถานที่ที่มีเกียรติทุกครั้งที่เวลาสมาชิกทุกท่านได้ขึ้นมากล่าวมักจะพูดถึงว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผมคิดว่ามันเป็นนามที่มีความสำคัญ ผมเองก็มีความภูมิใจที่ได้เป็นสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ทุกครั้งที่ได้มีการอภิปรายพาดพิงผมมาตลอดทุกครั้งไม่ว่าจะเป็นในสภานี้หรือนอกสภา ท่านจะเห็นได้ว่าผมนั้นไม่ได้ไปต่อล้อต่อเถียงหรือว่าตอบรับ หรือแก้ตัวใด ๆ ผมถือว่าความจริงคือความจริง ความจริงนั้นไม่ปรากฏในวันนี้แต่มันอาจจะปรากฏเมื่อใดก็ได้ แต่มันสำคัญว่าจิตใต้สำนึกที่พวกเรากำลังหยิบเอาออกมานั้น มันออกมาจากจิตใต้สำนึกที่แท้จริงหรือว่าเราปั้นกันขึ้นมา วันนี้ผมกำลังจะเรียนชี้แจง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่าปรบมือเลยครับ

พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขออนุญาตครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ เชิญต่อครับ

ร ๒/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ) อริสา ๑๐๗/๒

พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมขออนุญาตเรียนครับว่าผมได้อาสาเข้ามาเป็นประธานคณะกรรมาธิการ ผมจะเล่าถึงที่มาที่ไปที่ได้มาเป็นประธานคณะกรรมาธิการ ท่านจะได้รู้ว่าผมเดินมาด้วยตัวเองหรือว่ามีใครชักพาหรือว่าจูงผมเข้ามา ผมเรียนท่านครับว่าผมเป็นตัวผมเองมาตลอดทั้งชีวิต ผมขออนุญาตย้อนอดีตนิดหนึ่ง หลายท่านคงไม่รู้จักผมจนกว่าผมได้เป็นผู้บัญชาการทหารบก ผมมาจากดินครับ แม่เป็นชาวนา พ่อเป็นนายทหารซึ่งมาจากนักเรียนนายสิบ แต่ด้วยเกียรติภูมิของความเป็นมนุษย์ที่พ่อแม่สอนว่าต้องเป็นคนดี รักชาติบ้านเมือง ผมทำทุกอย่างตลอดชีวิตด้วยความซื่อสัตย์สุจริตด้วยความตั้งใจจริงเพื่อชาติบ้านเมือง ความเจริญเติบโตมันเกิดปรากฏครับ ผมได้เป็นผู้บัญชาการทหารบก ผู้หลักผู้ใหญ่หลายคนในบ้านในเมืองถามว่าท่านมาจากไหน ผมบอกว่าผมเป็นทหารบ้านนอก ผมได้มีโอกาสทำหน้าที่ที่สำคัญ หลายท่านเดินมาที่หน้าผมเมื่อสักครู่นี้ว่าที่ผ่านมานั้นท่านได้ชื่นชมผม วันนี้หมดแล้วสิ่งที่ได้ชื่นชมมาวันนั้น ไม่เป็นอะไรครับ นี้คือความจริงที่มันปรากฏ ทุกท่านจะได้รู้จักผมว่าผมนั้นในแก่นแท้มันมีหลายอย่างที่ท่านยังไม่ทราบท่านครับ ผมเห็นบ้านเมืองมีความแตกแยกครั้งแล้วครั้งเล่า วันที่ ๑๙ กันยายน พอวันที่ ๒๐ มันจะฆ่ากัน ผมเป็นเด็กลูกชาวนาคนหนึ่งขึ้นมาทำในสิ่งที่มันสำคัญยิ่ง ผมวางคออยู่บนเขียงถามว่าใครรับผิดชอบไหม ผมเชื่อว่าผู้ใหญ่ในทางฝ่ายค้านรู้ดี ผมอาสาทำ ----------

เพราะนี่คือประเทศไทย คือบ้านเกิดของผม ความขัดแย้งครั้งนั้นมันไม่หยุดอยู่แค่นั้นครับ มันต่อเนื่องมาจนถึงวันนี้ เพราะผู้นำประเทศของเราแต่ละคน ถามว่ามีความตั้งใจในการที่จะสร้างสังคมของเราให้เป็นสังคมแห่งความรักหรือไม่ นี่ล่ะคือสิ่งสำคัญ มาจนถึงวันนี้บ้านเมืองก็ยังเป็นอย่างนี้อยู่ ผ่านมา ๕ นายกรัฐมนตรี ผมเข้ามาในสภาแห่งนี้ ท่านผู้มีเกียรติครับ ภาพแบบเมื่อกี้เป็นสิ่งที่ผมเมมโมรี่ (Memory) ไว้ ผมเขียนหนังสือเรื่องรัฐสภาไทย หลายคนถ่ายรูป ท่านถามว่าพี่น้องประชาชนที่อยู่ข้างนอกกำลังมองอะไรเราอยู่ ท่านครับ ผมเสียใจที่พี่น้องประชาชนคนไทยเห็นผมและเพื่อน ๆ ทุกท่านที่นี่ สมาชิกผู้ทรงเกียรติกำลังทำอะไรกันอยู่ เป็นแบบอย่างของเขาหรือ นี่คือมูลเหตุแห่งการริเริ่มในการที่จะสร้างการปรองดองในสภาแห่งนี้ ผมยืนยันเสมอครับว่าความขัดแย้งไม่ได้มีข้างนอกเลย มันอยู่ในนี้ แล้วมันขยายไปข้างนอก

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : กรุณาเถอะครับ อย่าปรบมือเลยครับ

พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านครับ ผมได้พยายามที่จะไปคุยกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลาย ๆ ท่านบอกมาช่วยสนับสนุนผมหน่อย ผมอยากจะยื่นญัตติด่วนเพื่อสร้างการปรองดองของประเทศผ่านในสภาแห่งนี้ เพราะผมเชื่อว่าข้างนอก ครั้งหนึ่งที่ท่านพลตรี สนั่นมีแนวความคิดเรื่องนี้ ผมสนับสนุนท่าน ผมไปบรรยายกับท่านที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อเข้ามาในสภายิ่งมาเห็นบรรยากาศ ผมริเริ่มตรงนี้ ก็ล็อบบี้ (Lobby) เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้มากพอสมควร ผมก็เสนอญัตติ สิ่งที่สำคัญญัตติมันจะเดินได้หรือไม่ได้ ผมต้องล็อบบี้ฝ่ายรัฐบาลครับ นี่คือเทคนิคของการที่ผมได้เรียนรู้ในวิชาทหาร ในที่สุดทางพรรคฝ่ายรัฐบาลก็ให้การสนับสนุนในเรื่องของการยื่นญัตติด่วนในวันนั้น ท่านครับ ทางสภาได้แต่งตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นมา ๓๘ ท่าน มีผมขึ้นมาด้วยคือ ๑ คนในนั้น ๑ สัปดาห์ต่อจากนั้นได้มีการประชุมที่ในห้องประชุมในคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติ เข้ามาในห้องมี ๓๘ ท่าน พลเอก สนธิ รู้จักคนแค่ ๓-๔ คนครับ มีเพื่อน ๆ สมาชิกในห้องบอกว่าทุกคนไม่ว่าจะเป็นฝ่ายรัฐบาล หรือฝ่ายค้านไม่มีความเป็นกลาง มาหาผมแล้วบอกว่าให้ท่านช่วยเป็นประธานหน่อย เพราะท่านเป็นกลางมากที่สุดในห้องนี้ ผมยืนยันครับ ผมไม่ได้อยากจะเป็น ผมรู้ดี ความตั้งใจจริงกับขีดความสามารถกับการรับรู้ในการเข้ามาสู่การเมือง

ครั้งแรก แต่ด้วยความตั้งใจครับ ด้วยน้ำใจที่เพื่อนสมาชิกทุกท่านได้ให้ผมในวันนั้น ผมรับอาสาที่จะเป็นประธาน

(นายณัฏฐ์ บรรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ มีผู้ประท้วงครับ

นายณัฏฐ์ บรรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ณัฏฐ์ บรรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องขออภัยท่านผู้กำลังอภิปรายนะครับ ที่จะต้องลุกขึ้นประท้วงท่าน ผมเข้าใจว่าเพื่อนสมาชิกจำนวนไม่น้อยคงกำลังเพลิดเพลินกับสิ่งที่ท่านผู้อภิปรายกำลังพูดให้พวกเราฟังอยู่ แต่ผมเข้าใจว่าคำถามของท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรนั้นที่ต้องการคำตอบคงไม่ใช่เรื่องของอัตชีวประวัติของท่านพลเอก สนธิเอง แต่คำถามสั้น ๆ ง่าย ๆ ๒-๓ ข้อครับ

๑. เนื้อหาของบทสรุปของคณะกรรมาธิการมีบทสรุปแบบนี้ ไม่ทราบว่ากรรมาธิการท่านใดได้เห็นก่อนพวกเราในสภาบ้าง อันนั้นข้อที่ ๑ และ

ข้อ ๒ ครับ ทำไมต้องมีการส่งเอสเอ็มเอส (SMS) งดประชุมในวันอังคาร

พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขออนุญาตครับ ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงกี่ท่านครับ

พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมไม่ได้เล่าประวัติครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ขอเป็นกระชับนิดหนึ่งก็แล้วกันนะครับ เชิญครับ

พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ครับท่านประธานครับ ผมเริ่มเข้าไปอยู่ในห้องประชุมแล้วครับ ที่ผมจะเรียนต่อไปนี้เป็นขั้นตอนในแต่ละเรื่อง มันจะเป็นกรอบแนวนโยบายที่ผมพูดกันในห้องประชุมครับ ที่ผมเล่าประวัติย้อนไปเพราะว่าหลายท่านอาจจะว่าผมนั้นมาอย่างไรเท่านั้นเอง จะได้รู้ว่าผมนั้นเป็นยาจกคนหนึ่งเท่านั้นเองนะครับ ท่านประธานครับ เมื่อเข้าประชุมในวันแรก ผมเรียนว่าผมบอกกับทุกคนในห้องประชุมนะครับ หรืออาจจะเป็นครั้งที่ ๒ ในสัปดาห์ที่ ๒ ว่าในห้องประชุมแห่งนี้เป็นคณะกรรมาธิการในการปรองดอง ผมอยากเห็นในห้องนี้มีแต่การปรองดอง ไม่มีการทะเลาะกัน ผมขอได้หรือไม่ว่าในห้องนี้ไม่มีพรรคการเมือง ทุกคนเข้าใจครับ ในห้องนี้จะไม่มีการใช้มติในการบอกว่าถูกหรือผิด แต่เราจะใช้ความเห็น นี่คือนโยบายที่ผมให้แต่ต้นท่านประธานครับ ผมได้บอกว่าถ้าเผื่อเราจะสร้างการปรองดองนั้นเราต้องสร้างจิตสำนึกของเราเสียก่อน ผมเลยใช้หลักคิดครับ ลืมอดีต คิดปัจจุบันแล้วสร้างอนาคต เพราะประเทศต่าง ๆ ที่เกิดมาในโลกนี้มันจะสามารถปรองดองกันได้มันต้องลืมอะไรบางอย่าง เพื่อที่จะนำไปสู่วันนี้กับอนาคตของชาติบ้านเมือง หลักคิดตรงนี้เป็นหลักที่สำคัญในการที่ทำให้การประชุมเกือบ ๒๐ ครั้งมันเดินไปด้วยความเรียบร้อย ในห้องประชุมไม่มีการที่จะต้องมาตั้งลงมติครับ เรามีเหตุผลซึ่งกันและกัน แล้วก็ยอมรับซึ่งกันและกันมาด้วยดีตลอด ในการดำเนินการจะทำอย่างไรให้ได้ข้อยุติมา ทุกท่านในห้องประชุมบอกว่าเราจะใช้แนวทางของ คอป. ซึ่งทางพรรคของอดีตท่านนายกรัฐมนตรีตั้งขึ้นมาแล้วทางรัฐบาลปัจจุบันนี้เห็นด้วย เอาเป็นแนวทางใน

การศึกษา เรานั่งคุยกันต่อไปว่าแล้วเราจะเอาใครทำ ในการทำให้การปรองดองมันออกมาอย่างมีเหตุมีผล ท่านครับ เราเคยคุยกัน เรามองแล้วว่าเราเชิญมหาวิทยาลัยจุฬาหรือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยดีไหม แต่ในที่สุดมาลงตรงกันครับว่าสถาบันพระปกเกล้าเป็นสถาบันที่มีความรู้ในเรื่องของการสร้างการปรองดองด้วยสันติวิธี ฉะนั้นแนวทางของเราก็คือว่าเราจะให้สถาบันพระปกเกล้าเป็นผู้ดำเนินการ แล้วนำแนวทางของ คอป. มาประยุกต์ใช้ ท่านครับ ทุกคนในห้องประชุมเห็นด้วยหมด ไม่ได้มีใครคัดค้านในเรื่องใด ๆ เลย การดำเนินการของมันผ่านมาเรื่อย ๆ ครับ ทางสถาบันพระปกเกล้าได้มาชี้แจงกับเราแล้วบอกว่าขอใช้เวลา ๑๒๐ วัน ผมขออนุญาตสรุปครับ ใช้เวลา ๑๒๐ วัน ในที่สุดสถาบันพระปกเกล้าก็ส่งข้อมูลอันนั้นออกมา เราพูดกันในที่ประชุมก่อนนั้นว่าถ้าสถาบันพระปกเกล้าส่งข้อมูลอะไรออกมา เราจะใช้ข้อมูลนั้นส่งต่อไปยังสภา จะไม่มีการแก้ไข เพราะเราไม่มีความเป็นธรรมพอ นี่คือข้อตกลงที่เราได้ตกลงกันไว้ในห้องประชุมแห่งนั้น ทุกครั้งที่มีการประชุมอะไรก็ตาม คณะกรรมาธิการทุกท่านที่เข้ามาในห้องประชุมทราบดีว่ามันเกิดอะไรขึ้นในแต่ละวัน มีการพัฒนาการไปอย่างไร ขออนุญาตอีกครั้งหนึ่งเป็นการสรุปสุดท้ายเพื่อให้สอดคล้องกับที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้พูดถึงนะครับ ข้อมูลทั้งหมดที่ส่งมาจากสถาบันพระปกเกล้ามีประเด็นเดียวครับ ก็คือในมาตรการปรองดองระยะสั้นในข้อ ๒ และข้อ ๓ ในข้อ ๒ ที่เกี่ยวกับเรื่องของการอภัยโทษและนิรโทษกรรม ซึ่งไม่ได้เป็นข้อเดียว --

- ๑๑๐/๑

มันมีข้อ ๑ และข้อ ๒ ในข้อที่ ๓ เป็นในเรื่องของการสร้างความเป็นธรรม พูดกันง่าย ๆ คือเรื่องของ คตส. มีข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ เราจะทำอย่างไรดีกับความเห็นตรงนี้ หลายท่านบอกว่าขออนุญาตทางท่านสุทัศน์ ซึ่งเป็นผู้ที่ผมรับคนหนึ่งว่าท่านเป็นคนมีเหตุผลมีอุดมการณ์ ท่านบอกว่าเราไม่ใช่บุรุษไปรษณีย์ ฉะนั้นเราจะต้องนำตรงนี้มาพูดคุยกันและคล้าย ๆ มาวิเคราะห์ตรงนี้นะครับ ผมก็เรียนว่าถ้าเผื่ออย่างนั้นเดี๋ยวความเห็นมันก็จะออกมาที่นอกเหนือจากที่เราตกลงกติกากันไว้ตอนแรก นั่นหมายถึงว่าเรามาทำเสียเอง เรามาตัดสินใจเสียเองเพราะเราไม่ใช่นักวิจัย เราก็ตกลงกันว่าอย่างนี้ครับ ในข้อ ๒ และข้อ ๓ ในมาตรการระยะสั้นในการปรองดองของสถาบันพระปกเกล้า ขอให้ทุกคนลงความเห็นมีข้อคิดเห็นอะไรเสนอมาและใครจะเอาอย่างไร ข้อไหน ให้รวบรวมเสนอส่งมายังทางเจ้าหน้าที่เพื่อจะรวบรวมรายงานต่อไปยังทางสภา ผมได้ยืนยันตั้งแต่ต้นเลยครับว่าเราจะไม่ลงมติ ไม่ว่าจะเป็นข้อ ๒ มี ๑ ข้อ ๒ ข้อ ใครมีความเห็นชอบข้อไหนก็เลือกมาแล้วอธิบายความเห็น ในข้อ ๓ ก็เช่นกัน ในข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ ใครมีความเห็นอย่างไรก็เสนอมาอย่างนั้น ในที่สุดทั้งหมดมันก็ออกมาครับ สถาบันพระปกเกล้า ๑ เล่มครับ เล่มนี้ครับที่สถาบันพระปกเกล้าท่านส่งมา ไม่ใช่เล่มเล็กที่ท่านกำลังถืออยู่ข้างหน้าท่าน นั่นคือเล่มที่เจ้าหน้าที่ทำเพื่อให้ท่านอ่านง่ายขึ้น นี่คือตัวจริงที่เราส่งสภาด้วยเล่มนี้ มันมีข้อมูลทั้งหมดอยู่ในเล่มนี้ ท่านครับ รวบรวมเหตุและผลข้อพิจารณาข้อคิดเห็นทั้งหมดที่แต่ละคนมีความคิดที่ต่างกันจะแนบมาด้วย ข้อมูลต่าง ๆ ที่เราได้เชิญบุคคลภายนอกไม่ว่าจะเป็นสถาบันใดก็ตามที่เขามีความเห็นเราจะรวบรวมส่งมาให้ทางสภาด้วย ท่านครับสภาทนายความได้พูดครับว่าผมอยากให้อยู่ในเล่มนี้ไม่ทราบมีหรือเปล่า แต่มีแน่นอนในบันทึกการประชุมว่าคนไทยยังรักกันอยู่หรือเปล่า คนไทยยังรักประเทศไทยกันหรือเปล่า ฝ่ายความมั่นคงบอกว่าถ้าวิกฤติของความขัดแย้งมากไปกว่านี้มันจะถึงวิกฤติของการสิ้นชาติ นี่คือคำพูดที่ผมถอดออกมาอาจจะไม่ถูก ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่นัยสำคัญอยู่ในนั้น ท่านครับทุกเรื่อง ทุกสัปดาห์ที่มีการประชุมผมจำได้ว่าผมขาดไปเพียงครั้งเดียวที่ผมติดภารกิจนอกนั้นอยู่ทุกครั้ง และมาตั้งแต่ ๐๘.๓๐ นาฬิกา ผมยืนยันครับว่าทุกคำพูด ทุกความเห็นที่สำคัญ ๆ ผมจำได้ ดังนั้นข้อมูลทั้งหมดที่มันผ่านไปแต่ละครั้ง ๆ เป็นความเห็นร่วมกันของทุกคนที่ออกไปจากในคณะกรรมาธิการ ผมบอกเลยว่าผมไม่ใช่ฝ่ายค้านและไม่ใช่ฝ่ายรัฐบาล ท่านคงเห็นว่าผมนั่งตรงนี้ผมจะกดลงไปตรงนี้ผมคิดว่าประโยชน์ที่ผมจะกดนั้น

ขึ้นอยู่กับพี่น้องประชาชน ท่านประธานครับ ทุกอย่างที่ผมทำมามีขั้นมีตอนเพราะผมต้องรับผิดชอบ ผมไม่ใช่นักการเมืองอาชีพ แต่ผมรักอยากจะเห็นประเทศไทยผมเดินไปข้างหน้าด้วยความปรองดอง ฉะนั้นสิ่งที่ผมทำทั้งสิ้นด้วยเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นคนไทย อยากเห็นประเทศไทยดี ท่านครับ มันจบแล้ว ผมบอกทุกคนว่ามันจบแล้ว แต่หลายคนคิดว่าสถาบันพระปกเกล้าที่เสนอมานั้นไม่ถูกใจกลายเป็นเครื่องมือกับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง สถาบันพระปกเกล้าบอกว่าในข้อคิดเห็นทั้ง ข้อที่ ๒ และข้อที่ ๓ ที่แยกออกเป็น ๑ ๒ ๓ นั้นไม่ใช่วิถีทางที่ดีที่สุด บางวิถีทางบอกว่ามันเป็นอุปสรรคต่อการปรองดองด้วยซ้ำ ผมบอกว่าทั้งหมดในคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติไม่มีหน้าที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการแก้ไข เพราะนั่นคือหลักวิชาการในการทำวิจัย เขาได้หัวข้อเรื่องไปจากเรา ----------

เขาได้กรอบแนวความคิด เขาได้ขอบเขตการวิจัยเขาไปทำ เราเพียงแต่บอกว่าให้ศึกษาจากต่างประเทศดูสัก ๑๐ ประเทศสิ แนวทางในการวิจัยเขาก็ทำตามแนวทางของเขา ซึ่งเราเป็นคณะกรรมาธิการเราก็ไม่ทราบว่าเขาทำอะไร และถือเป็นหน้าที่ เป็นจรรยาบรรณของนักวิชาการ เขาก็สรุปออกมา ผมบอกนี่คือหลักวิชาการจะเป็นอย่างไรก็แล้วแต่ต้องถือว่าอันนี้คือเชิงวิชาการ เราไม่มีสิทธิไปแก้ไข เพราะฉะนั้นวันนั้นทางสถาบันพระปกเกล้าบอกชัดเจนครับว่าข้อเสนอทั้งหมดที่ทางสถาบันพระปกเกล้าเสนอนั้นไม่ใช่หนทางที่ดีที่สุด และเราก็พูดกันด้วยครับว่า ส่วนว่าจะดี จะเอา หรือไม่เอาเป็นหน้าที่ของสภา หน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่ในห้องนี้จะใช้วิจารณญาณในการคิดเอง ท่านครับ หลังจากนั้นมันเพี้ยนครับ เอกสารเล่มนี้มันมีคนคิดที่ต่างมุม และคิดว่าความคิดที่ต่างมุมนั้นของฉันถูกแล้วของท่านนะผิด สถาบันพระปกเกล้าผิด ผมถามว่าในเชิงวิชาการมันผิดได้อย่างไร เพราะมันเป็นวิชาการ เพียงแต่บอกว่าอันนี้เราเอากับไม่เอาแค่นั้นเอง มันขึ้นอยู่กับสภาจะเอาหรือไม่เอาเป็นเรื่องของสภา ความคิดมันหลากหลาย มันแตกต่าง ความแตกแยกมันกำลังจะเกิดขึ้น ผมกำลังพยายามทำให้สถาบันตรงนั้นในห้องประชุมนั้นมีแต่การปรองดอง ท่านครับ ความคิดต่างมันกระจายออกไป ไม่ใช่กระจายออกไปเฉพาะแค่ในห้อง มันกระจายออกไปทั่วไปหมดจนกระทั่งถึงสื่อมวลชน ผมบอกว่าแล้วมันจะปรองดองได้อย่างไร ในเมื่อผู้ที่มาสัมภาษณ์ยังไม่ได้อ่านเลย สิ่งที่สถาบันพระปกเกล้าเขาทำมาเล่มขนาดนี้ แต่บอกว่าเขาผิด เขาไม่ถูก เขาอย่างนั้น เขาอย่างนี้ ผมบอกว่าเราไม่มีหน้าที่คิดในเล่มนี้ เรามีหน้าที่ไปอ่านให้ละเอียด แล้วเราก็ไปคิดอยากจะเอาก็เอา ไม่เอาก็อย่าเอา แค่นั้นเองครับ ความขัดแย้งมันกำลังเกิดครับ ผมเลยต้องขออนุญาตอย่างไรก็ตามเอกสารทั้งหมดต้องส่งสภา ใครจะมามีความเห็นอย่างไร หลังจากนั้นประกบตามไปได้ ไม่มีปัญหา แต่ถ้ามาคุยกันจากนั้นต่อไปผมว่าความขัดแย้งจะเกิดขึ้น ท่านหัวหน้าฝ่ายค้านครับ ผมเคารพท่าน ผมรักท่าน ท่านฝ่ายค้านทุกท่านรู้ดีครับว่าผมรักท่านมากแค่ไหน ผมนี่เจตนาดีครับ ท่านรู้ไหมครับว่าในใจผมนี่อยากเห็นมันปรองดองและมันสงบ เมื่อมันเป็นอย่างนี้ผมถึงอยากจะให้มันหมดไม่ต้องมาขัดแย้งอะไรกันอีก ผมต้องขออนุญาตส่งทั้งหมดเข้าสภาไปให้เร็วที่สุด นักข่าวมาถามผม ในชีวิตผมไม่เคยที่จะมีความรู้สึกที่ไม่ดีเลยกับผู้สื่อข่าว เพราะเขาคือน้องผมคนหนึ่ง แต่วันนั้นผมรู้สึกไม่ดีเลย แล้วอย่างนี้มันจะปรองดองกันได้อย่างไร ขออนุญาตครับ สิ่งที่ผมกราบเรียนมานี่

มันเป็นข้อมูลสั้น ๆ นะครับ แต่คิดว่าทั้งหมดที่ผมพูดนี้คือความเป็นจริง ท่านคงเห็นว่าผมเดินขึ้นมายืนพูดบนนี้ผมไม่มีอะไรอยู่ข้างหน้าผมนะครับ ใช้เวลาประชุม ๒๐ วัน สรุปเพื่อให้เห็นว่าสิ่งที่มันเดินทางมานั้นมันเป็นความเป็นจริง ผมอยากให้ทุกท่านที่ฟังผมวันนี้ แล้วสิ่งที่มันจะเดินไปข้างหน้าขอให้ทุกคนตั้งใจครับว่านักธุรกิจบอกว่าโดยเฉพาะเจโทร ประธานเจโทรบอกว่าถ้าประเทศไทยเรายังมีความขัดแย้งอยู่อย่างนี้ แล้วอุทกภัยยังเกิดอยู่อย่างนี้แล้วแก้ไม่ได้ เขาบอกว่าเขาคงหาทางเลือกใหม่ ท่านครับ ประเทศเรากำลังก้าวข้ามหลายสิ่งหลายอย่าง ไม่ว่าจะเรื่องของการเจริญเติบโตข้างหน้า และก้าวข้ามไปสู่ความเป็นประชาธิปไตยครับ ฉะนั้นสิ่งใดที่มันเป็นสิ่งที่ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างมันเกิดความยุ่งยาก ผมขออนุญาต ขออภัยขอทุกสิ่งทุกอย่างกับท่านครับว่าเรามาช่วยกันสร้างการปรองดองกันเถอะครับ ผมบอกแล้วว่าการปรองดองมันเกิดที่ตรงนี้ และทุกอย่างข้างนอกจบ และประเทศชาติก็จะไปด้วยความเรียบร้อย ต้องขอบคุณทุกท่านครับ ที่นั่งฟังกันด้วยความตั้งใจ ต้องขอบคุณท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรก่อนครับ เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานนะครับว่าผมรอฟังคำตอบจากท่านประธานคณะกรรมาธิการ แต่บังเอิญท่านก็อภิปรายเกินเลยไปเยอะนะครับ ซึ่งกระผมก็คงไม่เสียเวลากับสภาแห่งนี้ เพียงแต่ไม่สบายใจในบางเรื่องที่ท่านพูดนะครับ ผมขออนุญาตนิดหนึ่งนะครับในนามของพวกเราที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคน ท่านพูดหลายครั้ง ทำให้ฟังว่าถ้าใครเป็นนักการเมืองอาชีพแล้วเป็นคนดีไม่ได้ ท่านพูดทำนองว่าท่านไม่เป็นรัฐบาล ไม่เป็นฝ่ายค้าน จะลงคะแนนแต่ละครั้งจะคิดถึงประโยชน์ของประชาชน ผมต้องขออนุญาตเพียงแต่ใช้สิทธิพาดพิงนะครับ ผมพูดทั้งในนามของ ส.ส. ไม่ว่าจะพรรคใด ผมคิดว่าพวกเราที่ตั้งใจมาเป็นนักการเมืองอาชีพเราก็มีอุดมการณ์ของเรา แล้วเราก็ตั้งใจทำงาน และทั่วโลกที่เขาเป็นประชาธิปไตยกันจริง ๆ เขาก็ใช้นักการเมืองอาชีพทำงานครับ ท่าน พลเอก สนธิเองนี่ ท่านไม่ได้เดินเส้นทางนี้แต่เมื่อท่านตัดสินใจมาเดินเส้นทางนี้ ผมก็ยังเคยกล่าวกับท่านว่าถ้าท่านมองเห็นว่าการลงสมัครรับเลือกตั้งและมารับใช้ประเทศชาติเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์ ผมดีใจและผมทราบว่าท่านก็ตั้งใจศึกษาเข้าไปรับการอบรมในหลักสูตรของ กกต. ในอีกหลายต่อหลายหลักสูตร เพื่อที่จะมาทำงานนี้ ผมยังนึกว่าวันนี้ท่านน่าจะเข้าใจว่าคุณค่าของนักการเมืองที่มาทำงานตรงนี้มันเป็นอย่างไร ผมไม่สบายใจที่ได้ยินท่านพูดทำนองว่าเวลาที่ท่านบอกว่าตัวท่านทำอะไร มีเจตนาบริสุทธิ์ แล้วท่านบอกว่าเพราะท่านไม่ใช่นักการเมืองอาชีพ ไม่ได้หรอกครับ

ประการที่ ๒ พรรคการเมืองเหมือนกันครับ จะเป็นรัฐบาล จะเป็นฝ่ายค้านอาจจะมีความเห็นที่ไม่ตรงกัน แต่ทุกคนก็มีเหตุผลที่ต้องไปให้กับประชาชนว่าที่ตัดสินใจลงคะแนนแต่ละครั้งนั้น ด้วยเหตุผลอะไร จะมาบอกว่าถ้าลงคะแนนเห็นด้วยเพราะเป็นรัฐบาล ลงคะแนนไม่เห็นด้วย เพราะเป็นฝ่ายค้านแล้วแปลว่าเป็นเรื่องที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของประชาชน ผมว่าถ้าเช่นนั้นเราไม่ได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการของรัฐสภา ตรงนี้ครับที่ผมต้องขอติงท่านไว้นิดหนึ่งนะครับ เพื่อที่จะบอกครับว่าถ้าท่านมีเจตนาที่ดี ผมก็อยากจะปรึกษากับท่าน เพราะผมคิดว่าท่านอาจจะเข้าใจผิด

ร ๒/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ) กนกวรรณ ๑๑๒/๒

บางประการเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในวันนี้ เมื่อสักครู่ท่านบอกว่าได้อ่านรายงานของสถาบันพระปกเกล้าหรือยัง ผมก็กราบเรียนท่านประธานครับว่าผมอ่านแล้วครับ หลายรอบ และวันนี้ที่ผมอภิปรายมาทั้งหมด ผมไม่ได้พูดถึงรายงานของสถาบันพระปกเกล้าในเนื้อหาสาระเลยครับ เพราะท่านประธานกรรมาธิการท่านต้องเข้าใจว่าสภาไม่มีสิทธิที่จะไปพิจารณางานวิจัยของสถาบันพระปกเกล้า สภามีหน้าที่พิจารณารายงานของคณะกรรมาธิการ ฉะนั้นท่านต้องทำความเข้าใจก่อนนะครับว่ามันเป็นคนละรายงานกัน แล้วรายงานสถาบันพระปกเกล้านั้นผมก็กราบเรียนครับว่าที่ผมได้มีการแสดงความคิดเห็นไปก็เป็นความคิดเห็นในเชิงวิชาการแล้วก็มีการแลกเปลี่ยนกัน ----------

แล้วก็เป็นไปในบรรยากาศที่ไม่ได้มีปัญหาอะไรเลยครับ โดยเฉพาะการจัดงานเมื่อวันพุธที่ผ่านมา ที่สำคัญก็คือว่าสิ่งที่เราเข้าใจตรงกันก็คือสถาบันพระปกเกล้าเขาบอกว่ารายงานของเขาไม่ใช่สิ่งที่จะเอามาลงมติในเรื่องของเสียงข้างมาก แล้วเขาบอกว่ามันจะมีข้อเสนอระยะสั้นทางเลือกกี่ทางเลือกก็ตามมันมีหลายข้อเสนอและข้อเสนอทั้งหมดต้องทำรวมกันและทำเมื่อเกิดบรรยากาศการปรองดองผ่านกระบวนการของการเอาข้อเสนอเหล่านี้ไปแลกเปลี่ยนกัน ถ้าท่านประธานกรรมาธิการอ่านรายงานของสถาบันพระปกเกล้าและฟังสถาบันพระปกเกล้าเขาชี้แจง และที่สำคัญก็คืออ่านแถลงการณ์ของสถาบันพระปกเกล้าเมื่อวันศุกร์ที่ผ่านมา ท่านจะทราบครับว่านั่นคือเจตนา แต่เหตุใดละครับเมื่อท่านบอกว่าท่านจะเคารพงานของสถาบันพระปกเกล้าเพราะเป็นวิชาการแล้วเขาบอกกับท่านว่าอย่าไปมีการลงมติ ปรากฏว่าคณะกรรมาธิการมีการไปออกแบบสอบถามกรรมาธิการแต่ละท่าน และรายงานของคณะกรรมาธิการเมื่อวันอังคารที่ผ่านมาที่เสนอเข้าสู่ที่ประชุม จึงมีตัวเลขเลยครับท่านประธานครับว่ากี่เสียงเห็นด้วยกับข้อเสนอข้อนั้น กี่เสียงไม่เห็นด้วย กี่เสียงไม่ได้ออกความเห็น ก็เท่ากับท่านก็ไม่ได้ดำเนินการตามเจตนารมณ์ของคณะผู้วิจัย วันนี้ผมตั้งคำถามไม่ได้เกี่ยวกับคณะผู้วิจัยของสถาบันพระปกเกล้า ผมได้แลกเปลี่ยนทางวิชาการกับท่านต่าง ๆ เหล่านั้นแล้ว แล้วผมเพียงแต่เตือนว่าถ้ารายงานนั้นไม่ถูกนำเอามาใช้ตามเจตนารมณ์ ความปรองดองจะไม่เกิด คำถามก็คือว่าท่านประธานกรรมาธิการท่านทราบว่าสถาบันพระปกเกล้าเสนออย่างไร เกิดปัญหาจากการทำงานจากรายงานที่มีการเสนอเข้าสู่ที่ประชุมกรรมาธิการเมื่อวันอังคารที่แล้วที่เป็นลักษณะของการมีการลงมติ สิ่งที่ทุกฝ่ายเรียกร้องโดยเฉพาะในส่วนของกรรมาธิการของพรรคประชาธิปัตย์ก็เพียงแต่บอกว่าท่านเรียกประชุมอีกครั้งหนึ่งเพื่อมาปรับรายงานต่าง ๆ ให้มันถูกต้อง ผมถามย้ำนะครับเพราะว่าจริง ๆ ผมก็ฟังท่าน ให้เกียรติท่าน แต่ท่านไม่ได้ตอบครับว่าสุดท้ายที่ออกมาเป็นรายงานฉบับนี้นะครับที่เราต้องพิจารณา ไม่ใช่รายงานของสถาบันพระปกเกล้านะครับ เราไม่มีสิทธิพิจารณาเรื่องนั้น คณะกรรมาธิการเห็นชอบเมื่อไร กรรมาธิการกี่ท่านที่ได้เห็นรายงานฉบับนี้ก่อนสมาชิกรัฐสภาเพราะท่านเป็นผู้เซ็นว่านั่นคือรายงานของคณะกรรมาธิการ หมายถึงท่านเซ็นแทนกรรมาธิการทุกคน เราต้องพูดความจริงกันครับ ผมจึงกราบเรียนว่าผมสันนิษฐานว่าที่ท่านไม่ตอบผมก็เพราะท่านไม่สามารถระบุได้อย่างไรครับว่าการประชุมครั้งใด วาระใด เมื่อไรที่มีการเห็นชอบ

รายงานที่ส่งเข้ามาสู่รัฐสภาในวันนี้ ผมก็กราบเรียนครับว่าท่านใช้คำว่า ความขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมันเริ่มจากฝ่ายการเมืองและลุกลามออกไป ท่านประธานครับ ผมก็อยู่ในสภามาเกือบ ๒๐ ปี จะหย่อนไปบ้างก็คือช่วงที่มีการรัฐประหาร เมื่อปี ๒๕๔๙ ต่อเนื่องถึงปี ๒๕๕๐ ที่ผมไม่ได้เป็นผู้แทนราษฎร บรรยากาศความขัดแย้งเมื่อสักครู่แทบไม่เคยเกิดที่มีการรุมล้อมกันมากมายขนาดนั้นนะครับ ความขัดแย้งมีอยู่เป็นระยะ ๆ ครับ สภาอื่น ๆ ในโลกก็มีปัญหาเช่นนี้ ผมกราบเรียนว่าความขัดแย้งแบบนั้นละครับที่ท่านพูดเองว่าท่านไม่อยากเห็น ----------

- ๑๑๔/๑

ผมก็ไม่อยากเห็น ถ้าไม่อยากให้เกิดความขัดแย้งแบบนี้ วันนี้ท่านถอนรายงานนี้กลับไปทำให้มันถูกต้องสิครับ เชิญพวกเรากลับไปพูดคุยกันใหม่สิครับว่าข้อเสนอต่าง ๆ ของสถาบันพระปกเกล้าตามเจตนารมณ์ของเขาจะเดินหน้ากันอย่างไร นั่นคือการปรองดอง ถ้าความจริงใจอยู่ตรงนี้ลุกขึ้นเลยครับ ยอมรับเลยครับว่านั่นคือหนทางที่จะแก้ไขสิ่งนี้ ถ้าท่านเปิดใจกว้างบอกว่าเราจะทำตามเจตนารมณ์ของสถาบันพระปกเกล้าที่จะให้มีการสานเสวนาในระดับชาติ คำพูดนี้เขาใช้เมื่อวันพุธ วันที่เขาชี้แจงกับเรา โดยมีการสร้างกระบวนการ การสร้างบรรยากาศความปรองดอง พวกเราจะช่วยกันทำครับ กรรมาธิการที่ลาออกผมคิดว่าถ้าท่านพูดว่าจะทำอย่างนี้ด้วยความจริงใจ กลับเข้าไปทำงานกับท่าน แต่ถ้าวันนี้ท่านเปลี่ยนเจตนารมณ์ของคณะกรรมาธิการและเปลี่ยนเจตนารมณ์ของคณะผู้วิจัยของสถาบันพระปกเกล้า แล้วบอกว่าโยนทุกสิ่งทุกอย่างมาให้เป็นเรื่องของเสียงข้างมากในสภาที่จะต้องตัดสินใจทุกสิ่งทุกอย่าง ตั้งแต่ว่าจะเลื่อนหรือไม่เลื่อน จะอนุญาตให้สภาพิจารณาในสมัยสามัญนิติบัญญัติหรือไม่ ไปจนถึงการให้สภาผู้แทนราษฎรลงมติเสียงข้างมากว่าเห็นชอบกับรายงานหรือไม่ ซึ่งมีข้อเสนอบางข้อเสนอซึ่งยังมีความละเอียดอ่อนอยู่ท่านก็จะเป็นต้นเหตุของความขัดแย้งรอบใหม่ มันไม่มีประโยชน์หรอกครับ ผมว่าเราให้เกียรติซึ่งกันและกันครับ วันนี้ทั้งหมดอยู่ที่ท่านอย่างไรครับ ท่านยืนขึ้นสิครับแล้วก็บอกว่าจะกลับไปทำเรื่องนี้ให้ถูกต้อง บรรยากาศตรงนี้ก็จะไม่มีปัญหา แต่ถ้าหากว่าวันนี้ท่านยังไม่สามารถตอบคำถามของผมได้ เพื่อที่จะยืนยันความถูกต้องของรายงานนี้ กระบวนการที่กำลังจะเดินจากนี้ไปมันจะเต็มไปด้วยความขัดแย้ง ความคลางแคลงใจ ความหวาดระแวง ซึ่งไม่ใช่บรรยากาศของการปรองดอง ผมเรียกร้องให้ท่าน ประธานคณะกรรมาธิการเดินหน้าในเรื่องของการปรองดอง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมออย่าประท้วงเลย จบแล้วครับ อย่าประท้วงเลยครับ

(นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านจตุพรประท้วงหรือครับ เชิญครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย

ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมได้ฟังผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรด้วยความอดทน ผมขอประท้วงท่านประธานข้อบังคับ ข้อ ๕ เรื่องการควบคุมการประชุม นี่เป็นการประชุมรัฐสภา ท่านประธานสภาเป็นนักการเมืองยาวนานกว่าผม การลาออกจากกรรมาธิการ ท่านประธานที่เคารพไม่ใช่บริษัทครับ ที่จะกลับไปสมัครแล้วก็เข้า

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ อย่าไปขยายความเลย พอเถอะครับ ท่านครับ ท่านพอเถอะครับ อย่าไปขยายความเลย เอาไว้เป็นประเด็นอภิปรายไม่ดีกว่าหรือ ผมทำผิดข้อบังคับข้อไหนครับ ท่านจตุพรครับ ผมเห็นว่ามันพอสมควร อย่าไปขยาย

นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ไม่มีอะไร ท่านประธานฟังผมนะครับ แล้วท่านจะได้วินิจฉัยว่าผมมีเหตุผล

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอกระซับหน่อยนะครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : การที่ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรบอกว่าสมาชิกคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติที่ลาออก ซึ่งมีผลไปแล้วพร้อมจะกลับเข้าไปใหม่ ถามว่าในฐานะที่ท่านเป็นประธานรัฐสภา กรรมาธิการในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๙ คน สามารถไปสมัครเป็นกรรมาธิการกับพลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน ได้หรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ รวมกระทั่งที่ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรบอกว่า

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาละครับ ท่านสมควรแล้ว พอเถอะครับ ท่านพอเถอะครับ พอแล้วครับ ผมจะให้อภิปรายสลับนะครับ เดี๋ยวจะให้ท่านชวลิต แล้วก็สลับมาที่ท่านสุทัศน์ ท่านชวลิตก่อนครับ เชิญครับ พอเถอะครับ

(นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านประท้วงหรือครับ เชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมใช้สิทธิการพาดพิงของท่านพลเอก สนธิ ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ประเด็นไหนครับ เอาเฉพาะประเด็นที่โดนพาดพิง

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านระบุชื่อผมเลยครับ แล้วผมเสียหาย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น พรรคประชาธิปัตย์ บัญชีรายชื่อ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เมื่อสักครู่นี้ท่านสนธิได้กรุณาอภิปรายรายละเอียดในการประชุมของคณะกรรมาธิการ ซึ่งท่านเองก็ได้ระบุถึงชื่อผม ซึ่งจำเป็นอยู่เองที่จะต้องขออนุญาตท่านประธานใช้สิทธิในการชี้แจง ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ อย่างนี้ครับ เดี๋ยวผมจะให้อภิปรายสลับกัน หลังจากที่ท่านชวลิตเสร็จแล้วท่านก็จะเป็น

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมชี้แจงมันเป็นเรื่องต่อเนื่องครับ ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : หลังจากท่านชวลิตพูดแล้วก็จะเป็นท่านสุทัศน์ท่านก็เอาไปว่ากันตอนนั้นทีเดียวเลยไม่ดีหรือ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านจะให้ผมพูดตอนไหนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็ต่อจากท่านชวลิตอย่างไร

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็ท่านจะอภิปรายอยู่แล้วนี่ครับ เชิญท่านชวลิตครับ

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเป็นผู้หนึ่งที่เสนอญัตติขอให้รัฐสภามีมติให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณารายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ เดิมกระผมตั้งใจที่จะนำสิ่งที่เป็นข้อมูลจะอภิปรายไว้ในสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็คิดว่าประเด็นที่ท่านนายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว ได้เสนอเลื่อนญัตติขึ้นมานั้น มิได้ลงในเนื้อในของรายงานของคณะกรรมาธิการ แต่เมื่อมีประเด็นที่มีสมาชิกจำนวนมากให้ความสำคัญกับการจัดทำรายงานของคณะกรรมาธิการ กระผมจึงขออนุญาตที่จะใช้เวลาสักเล็กน้อยในอันที่จะชี้แจงข้อมูลทั้งหมด ในฐานะที่ผมเป็นเลขานุการของคณะกรรมาธิการคณะนี้ กระผมมีประเด็นที่นำเสนอประกอบญัตติอยู่ ๒ ประเด็น

ประเด็นแรก ภารกิจที่คณะกรรมาธิการได้รับมอบหมายจากสภาผู้แทนราษฎรเสร็จสิ้นแล้วหรือยัง

ประเด็นที่ ๒ มีเหตุผลความจำเป็นเร่งด่วนอย่างไรจึงเสนอญัตตินี้ต่อรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อวันที่ ๑๖-๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ สภาผู้แทนราษฎรของเราได้รับญัตติของท่านพลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน และท่านชวรัตน์ ชาญวีรกูล เพื่อให้มีการตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมาพิจารณาศึกษาหาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติขึ้น คณะกรรมาธิการได้จัดตั้งขึ้นในวันนั้นโดยมติของสภามีจำนวน ๓๘ ท่าน สภาให้เวลา ๓๐ วัน ครั้งแรกให้เวลาเพียง ๓๐ วัน ----------

ในการประชุมนัดแรกก็มีการตั้งประธาน ตั้งเลขานุการ ตั้งกรรมาธิการอื่น ๆ ตามปกติ แต่ในขณะเดียวกันอย่างที่ท่านประธานสนธิได้กราบเรียนที่ประชุมไปเมื่อตอนต้นว่า คณะกรรมาธิการไม่อยากใช้เสียงข้างมากลากไป จึงพยายามที่จะหาองค์กรที่เป็นที่เชื่อถือมีความเป็นอิสระทางวิชาการจึงได้พิจารณากันอย่างกว้างขวาง หลังจากนั้นที่ประชุมก็มีมติเป็นเอกฉันท์โดยไม่มีการลงคะแนน ไม่มีใครคัดค้าน ตั้งหรือมอบหมายให้สถาบันพระปกเกล้ามาศึกษาวิจัยในหัวข้ออะไรคือปัจจัยหรือกระบวนการที่ทำให้การปรองดองประสบความสำเร็จ สถาบันพระปกเกล้าขอเวลาศึกษาวิจัย ๑๒๐ วัน โดยมีรองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย เป็นหัวหน้าคณะวิจัย ในการเสนอหลักการในการศึกษาวิจัยครั้งแรกศาสตราจารย์ ดอกเตอร์บวรศักดิ์ อุวรรณโณ เลขาธิการสภาสถาบันพระปกเกล้าได้กรุณามาให้แนวคิดในการศึกษาวิจัยด้วยตนเอง โดยท่านได้กำหนดกรอบแนวคิดหลัก ๒ แนวคิดด้วยกัน

แนวคิดที่ ๑ ไม่ทำงานซ้ำซ้อนกับ คอป. ถ้าจะทำการศึกษาจะเป็นการทำงานที่เสริมกัน

แนวคิดที่ ๒ ยึดหลักการความยุติธรรมในระหว่างเปลี่ยนผ่าน ความยุติธรรมในระหว่างเปลี่ยนผ่าน ผมตั้งใจที่จะเอาไปอภิปรายเมื่อถึงสภาผู้แทนราษฎร ในขณะเดียวกันเมื่อมาดูเรื่องการสร้างความปรองดองที่มีมาในอดีต ท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะได้ตั้ง คอป. ขึ้นเพื่อเป็นองค์กรอิสระในการค้นหาความจริง ในขณะเดียวกันผมต้องขอชื่นชมด้วยความจริงใจต่อท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ที่ท่านได้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยความปรองดองแห่งชาติเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๓ ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีนั้นมีคำ ๆ หนึ่งที่ผมก็ตั้งใจที่จะไปอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวาระนั้นถึง คำ ๆ นั้นก็คือความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ ความคิดของท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ในขณะนั้นเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๓ ความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์คือการให้อภัย การมีเมตตาต่อกันเพราะคดีความผิดอาญาที่มีแรงจูงใจทางการเมืองที่ท่านคิดในขณะนั้น ณ วันนี้ผมคิดว่าความคิดนั้นท่านก็ยังมีอยู่ ผมยังเชื่ออย่างนั้นว่าความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ยังมีอยู่ในใจของท่านอยู่เพื่อให้เกิดความปรองดองแห่งชาติ ท่านประธานที่เคารพครับ ในประเด็นที่ผมได้กล่าวไว้เมื่อตอนต้นว่ามีเหตุผลความจำเป็นเร่งด่วนอย่างไรจึงเสนอญัตตินี้ต่อสภาขณะนี้สังคมสับสนไปให้ความสำคัญซึ่งก็ถูกละที่ต้องให้ความสำคัญกับรายงานของสถาบัน

พระปกเกล้า เพราะมีมาตรการเร่งด่วน ๔ มาตรการ มาตรการระยะยาว ๒ มาตรการ แต่ได้อ่านรายงานฉบับของคณะกรรมาธิการครบถ้วนหรือไม่ว่าเราลืม ๒ ภาคส่วนสำคัญที่เน้นและเห็นว่าขณะนี้เป็นเรื่องเร่งด่วนที่จะต้องให้ความสำคัญ

ภาคส่วนแรก ก็คือหน่วยงานด้านความมั่นคงได้มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมาธิการว่าความขัดแย้งในบ้านเมืองขณะนี้อยู่ในขั้นเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมรับราชการมาก่อน แม้จะไม่มีตำแหน่งแห่งหนที่สูงหรือแม้มาเป็นนักการเมืองก็ยังไม่มีอำนาจวาสนาเป็นรัฐมนตรีกับเขา แต่ความสำนึกในเรื่องความมั่นคงของชาติ ถ้าใครผ่านการบริหารมาก็จะรู้ว่านี่คือเรื่องเร่งด่วนที่จำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไข

อีกภาคส่วนหนึ่ง ภาคเอกชนทั้งไทยและต่างประเทศ ไม่มีใครได้สนใจหรืออ่านตรงนี้แต่เขาเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ นักการเมืองของเราที่อยู่ในสภานี้เป็นเพียงภาคส่วนหนึ่งของสังคมของประเทศไทย แต่ท่านประธานทราบหรือไม่ครับว่าประธานหอการค้าไทย ประธานสมาคมธนาคารไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมไทย สภาการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

(นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านชวลิตมีผู้ประท้วงครับเชิญครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย พรรคประชาธิปัตย์ บัญชีรายชื่อในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมก็ต้องประท้วงเหมือนกับเพื่อนสมาชิกท่านอื่น ก็คือว่าผู้อภิปรายซึ่งเป็นเลขานุการของคณะกรรมาธิการชุดนี้ต้องเข้าประเด็นที่เรามีประเด็นถามกันอยู่ในขณะนี้ว่ารายงานฉบับนี้ตกลงมาอย่างไรเท่านั้นเองครับ ขอให้เข้าประเด็นตรงนี้เราจะได้สามารถพิจารณากันต่อได้ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ขอให้อยู่ในประเด็นที่ว่านี้นะครับ ท่านชวลิตช่วยกระชับด้วยครับ

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมในฐานะเลขานุการผมจำเป็นจะต้องบอกที่มาที่ไป แต่เดี๋ยวสักครู่ถึงแน่ครับตรงนั้น เพราะผมเป็นผู้เซ็นในรายงานของคณะกรรมาธิการนี้เองในฐานะเลขานุการ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านชวลิตขอกระชับหน่อยก็แล้วกันนะครับ

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อสักครู่ผมพูดถึงเรื่องภาคเอกชนเขามาชี้แจงต่อคณะกรรมาธิการเขาเบื่อนักการเมืองมากครับ เบื่อนักการเมืองอย่างพวกผม ทะเลาะเบาะแว้งกันในขณะที่ประเทศชาติกำลังต้องการความสามัคคี ต้องการบรรยากาศแห่งการลงทุน เขาเบื่อจริง ๆ และขณะนี้สถานการณ์ ณ วันนี้มันจะทำให้พวกเราได้คิดหรือเปล่าว่าเขามีแนวโน้ม

ถ้าเรายังแตกแยกกันอยู่อย่างนี้ โอกาสที่เขาจะย้ายฐานการลงทุนมีอยู่สูง เมื่อวันที่ไปเปิดเสวนาที่โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ ท่านประธานครับ มีทูตต่างประเทศ ผู้แทนองค์การค้าระหว่างประเทศถึง ๒๗ ท่าน เขาเป็นห่วงบ้านเมืองเราครับ ทำไมเรายังแก้ไขปัญหาความปรองดองของเราไม่ได้ ประธานเจโทรของญี่ปุ่นที่ท่านพลเอก สนธิ ได้กล่าวเมื่อสักครู่เขามาให้ถ้อยคำจริงจังเลยนะครับ เขาว่าปัจจัยที่เขาจะย้ายฐานการลงทุนมี ๒ ปัจจัย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านชวลิตครับ ผมว่าอย่างนี้ท่านช่วยกระชับแล้วเข้าประเด็นที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งข้อสังเกตไว้ เพราะนี่ยังไม่เข้าสู่การอภิปราย เพราะฉะนั้นท่านช่วยทำความเข้าใจในประเด็นที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรยังข้องใจอยู่ น่าจะเข้าประเด็นนั้นได้เลยครับ ไม่อย่างนั้นก็มีผู้ประท้วงอย่างนี้ นั่งเถอะครับ เชิญครับ

นายเจะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เจะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขออนุญาตท่านประธานทักท้วงท่านสมาชิกที่กำลังอภิปรายอยู่เมื่อสักครู่นะครับ ท่านอภิปรายยาวไป แล้วก็เนื้อหาสาระไม่เป็นไปตามที่ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้สอบถาม ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้สอบถามว่าร่างที่ได้ส่งมาให้สภานี้นะครับ ได้ผ่านกระบวนการในการพิจารณาของกรรมาธิการหรือไม่ อย่างไรแค่นี้เองครับ ในเนื้อหาสาระค่อยไปว่ากันอีกครั้งหนึ่งครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญต่อครับ เข้าประเด็นครับ

นาย ชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ การที่พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน ได้ลงนามกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาส่งรายงานถึงสภาเพื่อเป็นญัตติในวันนี้ เจ้าหน้าที่ซึ่งดำเนินการในเรื่องนี้ดำเนินการตามดำริของท่านประธานโดยมีข้อมูลประกอบ ท่านประธานครับ ในการประชุม ครั้งที่ ๑๖ เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ที่ประชุมได้เห็นชอบในร่างรายงานของสถาบันพระปกเกล้า ในส่วนความเห็นเพิ่มเติมของคณะกรรมาธิการต่อรายงานของสถาบันพระปกเกล้านั้น ให้เสนอเป็นข้อสังเกต ที่ในส่วนของสถาบันพระปกเกล้า แต่ในส่วนของรายงานของคณะกรรมาธิการ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม มีการบันทึกชัดเจนว่าเลขานุการคณะกรรมาธิการชี้แจงต่อที่ประชุมว่าที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบในร่างรายงานของคณะกรรมาธิการแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ กรณีที่ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรขออนุญาตเอ่ยนาม และที่ท่านพลเอก สนธิ ได้พูดไปถึงเรื่องการลงมติ ผมขอพูด ณ ตรงนี้เลยว่าเป็นการเข้าใจผิดกัน สื่อมวลชนก็ไปลงผิด ๆ ในเรื่องการลงมติในทางเลือกของสถาบันพระปกเกล้า ผมมีบันทึกการประชุมและถ้าจะเป็นชวเลขผมจะอ่านให้ฟังเลยก็ได้ เพราะจริง ๆ แล้วไม่อยากอ่าน แต่เมื่อคาดคั้นกันเรื่องนี้ก็จำเป็น เพราะไม่อย่างนั้นก็จะกลายเป็นว่าผมซึ่งเป็นฝ่ายเลขานุการไปทำอะไรนอกลู่นอกทาง ท่านประธานพลเอก สนธิ ผมก็ไม่นึกว่าผมต่อต้านการปฏิวัติรัฐประหารกลับต้องมานั่งคู่กับท่านในคณะกรรมาธิการ ในการประชุม ในการแถลงข่าว วันนี้ก็พยายามนั่งห่าง ๆ แต่สุดท้ายผมก็ต้องมานั่งคู่กับท่าน แต่นึกไม่ถึงครับในการประชุม ท่านพลเอก สนธิ มีลักษณะประนีประนอมไม่เคยให้มีการลงมติหรือว่าโหวตใด ๆ เลย ท่านประธานครับ มีข่าวว่าผมไปครอบงำท่าน มีแต่ท่านมาครอบงำผม ท่านบอกว่าท่านรัฐมนตรีนิพิฏฐ์ ท่านอาจารย์กนก อภิปรายดี มีข้อมูล มีเหตุผล แม้เป็นความเห็นส่วนน้อยที่ต่างจากความเห็นส่วนมาก เอามาไว้ในรายงานให้เวลาท่านในการที่จะนำข้อเห็นแย้งมาไว้ในรายงาน ในวันพฤหัสบดี แม้พูดที่โรงแรม มิราเคิล แกรนด์ ท่านก็ไม่ได้เอามา แต่ท่านยังใจกว้าง

ให้ไปค้นชวเลข ให้ไปค้นบันทึกการประชุมแล้วก็เอามาลงในรายงาน นี่คือการเปิดกว้าง แต่สำหรับขออนุญาตเอ่ยนามท่านสมาชิกที่รักชอบพอกันมาก ทานข้าวกันบ่อย พูดคุยกันบ่อยก็คือ ท่านสุทัศน์ เงินหมื่น ปกติแล้วในการประชุมครั้งนั้นนี่เพื่อพิจารณาทางเลือก ท่านวัฒนา เมืองสุข เสนอความเห็นว่าเมื่อได้รับฟังความคิดเห็นจากกรรมาธิการที่มีความเห็นเป็น ๒ แนวทาง ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าให้ส่งรายงานของสถาบันพระปกเกล้าต่อสภาผู้แทนราษฎรโดยไม่ต้องมีความเห็นของคณะกรรมาธิการ ซึ่งเป็นการหลีกเลี่ยงประเด็นปัญหาความขัดแย้งหรือการถูกกล่าวหาว่าเข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่อาจตามมา โดยให้สภาเป็นผู้เลือก กับฝ่ายที่ ๒ ที่เห็นว่าคณะกรรมาธิการควรเสนอความเห็นต่อข้อเสนอแนะของสถาบันพระปกเกล้าและสรุปเป็นความเห็นของคณะกรรมาธิการ ท่านนิกร จำนงค์ กรรมาธิการเสนอความเห็นว่าเคยมีกรณีตัวอย่างที่อาจนำมาเปรียบเทียบกับการทำรายงานของคณะกรรมาธิการคือกรณีสมานฉันท์ของท่านดิเรก ถึงฝั่ง ที่ในขณะประชุมไม่สามารถตัดสินได้ว่าข้อเสนอแนะทางใดเป็นข้อเสนอแนะที่ดีที่สุด จึงใช้วิธีสรุปความเห็นร่วมกันและสงวนความเห็นส่วนนั้นไว้ แต่จะไม่มีการโหวต เพียงแต่แสดงไว้ว่าเสียงส่วนใหญ่ว่าอย่างไร ท่านสุทัศน์ เงินหมื่น เสนอความเห็นว่า คณะกรรมาธิการควรมีความเห็นมิใช่เพียงแค่รวบรวมเอกสารแล้วเสนอต่อสภา โดยคณะกรรมาธิการมีความเห็นอย่างไรและอ้างอิงเอกสารประกอบความเห็นข้างมากเป็นอย่างไร ความเห็นข้างน้อยเป็นอย่างไร ท่านแสดงความเห็นไว้อีกครั้งหนึ่งครับ ท่านสุทัศน์ เงินหมื่น เสนอความเห็นว่าเนื่องจากคณะกรรมาธิการได้เชิญหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมาชี้แจงแสดงความเห็นในการหาทางออกเพื่อสร้างความปรองดองร่วมกันจึงเป็นหน้าที่ของคณะกรรมาธิการที่เมื่อได้พิจารณาความเห็นต่าง ๆ แล้วคณะกรรมาธิการมีข้อสรุปต่อความเห็นอย่างไร มิใช่เพียงแค่รับงานมาเพื่อส่งสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้นแต่ควรมีความเห็นของคณะกรรมาธิการ ท่านประธานครับ ไม่ได้มีเพียงท่านสุทัศน์เท่านั้น กรรมาธิการท่านอื่น ๆ ก็มีความเห็น ในส่วนของซีกฝ่ายค้านก็มีความเห็นเช่นนี้ซึ่งผมขออนุญาตไม่เอามาอ่านเพราะมีในลักษณะเดียวกัน เมื่อเป็นอย่างนี้ก็จำเป็นที่จะต้องทำทางเลือกโดยท่านสามารถ แก้วมีชัย และท่านวัฒนา เมืองสุข ได้ขอให้ทำเป็นแบบสอบถามเป็นทางเลือกแล้วก็ให้มีการไปติ๊กเพื่อลงคะแนนกัน เมื่อจัดทำร่างรายงานจึงปรากฏตัวเลขทางเลือกที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ อย่างนั้น แต่ในขณะเดียวกัน

เมื่อเรื่องนี้เผยแพร่ต่อสาธารณะด้วยความเคารพต่อท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ท่านก็ทักท้วงต่อท่าน พลเอก สนธิ และได้พูดในที่ประชุม แต่ความจริงแล้วเราได้ปรับตัวเลขตรงนั้นออกไปก่อนที่สถาบันพระปกเกล้าจะมีหนังสือมาด้วยซ้ำ นี่คือสิ่งที่เป็นข้อเท็จจริงในเรื่องตัวเลข แล้วความจริงรายงานของสถาบันพระปกเกล้านี่มีรายละเอียดอีกมากมายที่จะต้องไปดำเนินการต่อ อาจจะไปจัดเวทีสาธารณะ ไปภูมิภาคนั้นไปภูมิภาคนี้ ท่านอาจารย์วุฒิสารท่านบอกว่านี่คือจุดเริ่มต้นเป็นจิ๊กซอว์ (Jigsaw) ที่จะต้องดำเนินการต่อไป ทำไมมาวิตกกังวลถึงว่าจะต้องไปทำอย่างนั้นอย่างนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อคนนั้นคนนี้ จริง ๆ แล้วผมสะท้อนใจครับท่านประธาน ในพรรคของผม คุณขัตติยา สวัสดิผล ลูกเสธ.แดง เมื่อพูดถึงเรื่องกระบวนการนิรโทษกรรมเธอน้ำตาซึมครับ ในขณะเดียวกันผมไปที่โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ ได้พบภรรยา พลเอก ร่มเกล้า แม้ไม่ได้พูดกับท่านแต่ก็สะท้อนใจจากสีหน้าที่ได้เห็นและฟังการให้สัมภาษณ์ของท่านว่าสามีของท่านนี่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของผู้บัญชาโดยชอบ ----

แล้วนิรโทษกรรมกันหรือ นี่ละคือปัญหาหรือโจทย์ใหญ่ที่พวกเราไม่ใช่จะมาทะเลาะกัน เราเป็นผู้แทนของปวงชน ทำไมไม่หาทางออกให้กับสังคม ทั่วโลก ๑๐ ประเทศที่เขาทำมาเป็นตัวอย่างนี่ เขามีเมตตาและอภัย นั่นก็คือความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ที่ท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ได้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีไว้ ความยุติธรรมเชิงเปลี่ยนผ่านนี่ หรือความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ ไม่ใช่ว่าโละกันหมด มีการยกตัวอย่างที่ผมดูทีวีช่องหนึ่งพูดว่า เอาอาร์พีจี (RPG) ยิงวัดพระแก้วแล้วนิรโทษกรรม หรือถ้าผมเป็นกรรมการ มันก็ต้องมีการถกกันอีก คดีอาญาที่มีแรงจูงใจทางการเมืองนี่ สถาบันพระปกเกล้าเขาดูบริบททางสังคม เขาบอกว่ายกเว้นคดีที่เกี่ยวเนื่องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ต้องไปดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมตามปกติ การจะขอพระราชอภัยโทษเป็นเรื่องพระราชอำนาจที่จะพระราชทานหรือไม่ อย่างไร นี่คือสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนว่าสถาบันพระปกเกล้านี่ เขามีความเห็นไม่ตรงกับ คอป. ตรงนี้ ถ้าใครได้อ่านข้อมูลของ คอป. คดีอาญาที่เกี่ยวเนื่องกับการเมืองเชื่อมโยงไปถึงคดีที่เกี่ยวเนื่องกับการหมิ่นสถาบันพระมหากษัตริย์ด้วยซ้ำ ผมต้องขอชมเชยรองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชยที่ระบุเรื่องนี้ไว้เป็นข้อยกเว้น เพราะท่านดูบริบทในสังคม ผมจึงอยากกราบเรียนว่าเรามาวิตกอะไรกับรายงานของสถาบันพระปกเกล้าว่าจะช่วยคนนั้นคนนี้ มีผู้เกี่ยวข้องมากมายเป็นพันเป็นหมื่นคน ที่จะต้องได้รับประโยชน์ ไม่ใช่ใครคนใดคนหนึ่ง ทำไมตรงนี้เราไม่รวมหัวกันเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในบ้านเมืองกลับมาทะเลาะกันตรงนี้ ผมขอยืนยันครับ ว่ารายงานของคณะกรรมาธิการนี้เป็นไปโดยชอบ ไม่อย่างนั้นท่านประธานก็คงไม่บรรจุในระเบียบวาระนี้ครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เมื่อสักครู่อนุญาตให้ท่านสุทัศน์ไว้ครับ เดี๋ยวขอเชิญท่านสุทัศน์ก่อนครับ ที่จริงยังไม่เข้าสู่ระเบียบวาระเลย ท่านเอาประเด็นที่กระชับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น พรรคประชาธิปัตย์ บัญชีรายชื่อ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ประเด็นที่ท่านประธานพูดถึงนั้น กระผมจะอภิปรายในประเด็น แต่ก็คงจะมีเกี่ยวเนื่องบ้าง เพราะกระผมถูกพาดพิง ระบุชื่อชัดเจน ท่านประธานครับ กระผมเป็นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติชุดนี้

๒๕๒

ร ๒/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ) ปิยาพัชร ๑๒๐/๒

แล้วลาออกวันนี้ เดิมในตอนเป็นกรรมาธิการนั้น กระผมก็เกิดความรู้สึกสงสัยเหมือนกันว่ามันจะเดินไปอย่างไร ทิศทางการปรองดอง เพราะบุคคลที่ทำให้เกิดมีปัญหา มีความขัดแย้งเกิดขึ้นในบ้านเมืองมาทำหน้าที่เป็นประธานกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติเอง กระผมก็พยายามติดตามและเข้าประชุมแทบจะไม่มีการลา การประชุมก็เป็นไปด้วยดีครับ ท่านประธานไม่ค่อยได้มีโอกาส หรือท่านมีโอกาสแต่ท่านไม่ทำ ผมไม่ทราบ ไม่ค่อยออกความคิดเห็นอะไรมากมายนัก การกำหนดประเด็นและการสรุปเป็นเรื่องของคนอื่นมากกว่า ซึ่งเป็นเรื่องของรองประธานมากกว่า กระผมเองก็คงจะต้องจับตาแล้วก็จ้องดูอย่างใกล้ชิด เพราะบางครั้งเรื่องที่ไม่ได้พูดมันก็ออกมา ----------

- ๑๒๑/๑

เช่น ได้มีการพูดถึงว่าถ้าจำเป็นที่จะต้องให้สถาบันพระปกเกล้าเสนอร่างกฎหมายประกอบมาก็ให้ทำ จนสถาบันพระปกเกล้าต้องเข้าประชุมคณะกรรมการ ซึ่งกระผมก็ท้วงติงไว้ว่าสถาบันพระปกเกล้าไม่มีอำนาจหน้าที่ในการร่างกฎหมายแต่ประการใด แล้วกรรมการพระปกเกล้าก็ได้ท้วงติงมาว่าไม่มีอำนาจหน้าที่ในการร่างกฎหมาย ท่านประธานครับกระผมจะพยายามกระชับที่สุด ความจริงนั้นได้มีการพูดถึงประเด็นความขัดแย้งของสังคมไทยในปัจจุบันซึ่งมีมาเป็นเวลานาน ซึ่งก็พอจะสรุปสาเหตุกันได้ว่า

๑. เพราะกฎหมายไม่เป็นธรรม ระบบกฎหมายไม่เป็นธรรม ผู้ใช้กฎหมายไม่เป็นธรรม

๒. ความไม่เป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ

๓. ความขัดแย้งเรื่องวัฒนธรรมซึ่งเกิดขึ้นทางภาคใต้ และ

๔. รัฐออกนโยบายสาธารณะแต่ประชาชนขาดการมีส่วนร่วม เหล่านี้เป็นความขัดแย้งพื้นฐานของสังคมไทย เราจะพูดถึงความปรองดอง จำเป็นอยู่เองครับที่จะต้องศึกษาความขัดแย้ง เป็นการค้นหาปัญหา เมื่อค้นหาปัญหาแล้วก็หาแนวทางแก้ไขปัญหา เมื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาแล้วก็ต้องป้องกันปัญหาไม่ให้เกิดขึ้นอีก ท่านประธานครับ ความขัดแย้งดังกล่าวมีมานานและคงอยู่ และมีความขัดแย้งเพิ่มมากขึ้นจนมีการทำรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ เหตุผลของการทำรัฐประหารนั้นก็ยังไม่มีการชี้แจง ไม่มีการแก้ไขจนคงอยู่มามีความขัดแย้งครั้งหลังสุดเมื่อปี ๒๕๕๓ จนมาสู่การวุ่นวายทางบ้านเมือง นั่นคือปัญหาความขัดแย้ง กระผมก็ได้ท้วงติงการศึกษาของสถาบันพระปกเกล้า ท้วงติงว่าจะมาตัดตอนศึกษาเฉพาะความขัดแย้งตอนปลายอย่างนี้ไม่ได้ต้องศึกษาถึงความขัดแย้งพื้นฐานของสังคมไทยด้วย และสถาบันพระปกเกล้าเองก็ยกตัวอย่างประเทศที่มีความขัดแย้งมา ๑๐ ประเทศ กระผมก็ได้เสนอว่าจะต้องมีการศึกษา ๓ ประเทศคือ ๑. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประเทศกัมพูชา และสังคมนิยมเวียดนาม เพราะมีสภาพสังคมและบ้านที่ติดกัน วัฒนธรรมใกล้เคียงกัน กระผมเสนอพร้อมกันกับที่สถาบันพระปกเกล้าเสนอ ๑๐ ประเทศ แต่สถาบันพระปกเกล้าก็อ้างว่าไม่มีเวลาพอ นั่นคือข้อท้วงติงที่กระผมได้ทำไว้ ขณะเดียวกันได้มีการพูดถึงอยู่ ๒ ท่าน ๓ ท่านว่าความเห็นของกระผมนั้นได้เสนอต่อที่ประชุมในลักษณะเป็นการขอให้มีการออกเสียง กระผมโต้แย้งตลอดครับว่าไม่ให้มีการออกเสียงลงมติ ผมก็รู้ว่าออกเสียงลงมติมันก็ต้องแพ้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์

แต่ที่กระผมเสนอนั้น กระผมเสนอตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗ ข้อ ๙๗ คือเมื่อกรรมาธิการศึกษาแล้วจะต้องมีข้อสังเกตหรือความเห็นส่งสภา ไม่ใช่เป็นเรื่องการให้มีมติส่งสภา แต่เวลาไปออกคำสอบถามหรือออกเอกสารสอบถาม ในมติที่ประชุมเมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๕ แทนที่จะไปออกแบบสอบถามหรือออกความเห็นว่าให้กรรมาธิการมีข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างรายงานของสถาบันพระปกเกล้า ผมหมายถึงความเห็นและข้อสังเกตทั้งร่าง ทั้งฉบับ ไม่ใช่ประเด็นใดประเด็นหนึ่งครับ แต่เมื่อไปออกหนังสือนั้น ไปออกหนังสือเป็นลักษณะประเด็นใดประเด็นหนึ่งให้กรรมาธิการออกความเห็นมา จึงไม่ตรงกับเจตนารมณ์ที่กระผมได้บอกไว้ว่าเป็นเรื่องความเห็นและข้อสังเกตของกรรมาธิการต่อร่างรายงานของสถาบันพระปกเกล้าทั้งฉบับ ตรงนี้เป็นประเด็นที่กระผมต้องขอกราบเรียนท่านประธานครับ

ประเด็นต่อมาครับท่านประธาน การประชุมครั้งสุดท้าย คือเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ นั้น ได้มีมติของที่ประชุมว่าเห็นชอบในร่างของรายงานวิจัยฉบับย่อ การสร้างความปรองดองแห่งชาติของสถาบันพระปกเกล้า เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ท่านประธานครับ ไม่มีการลงมติของกรรมาธิการแต่ประการใด แต่เมื่อมติออกมาดังกล่าวนั้นกระผมจึงต้องท้วงในรายงานการประชุมว่า จะไปอ้างว่าเห็นชอบไม่ได้ ทำได้เพียงรับทราบร่าง เพราะเมื่อร่างสถาบันพระปกเกล้าเสนอมาเมื่อวันที่ ๖ มีนาคมนั้น ยังมีข้อท้วงติงของกรรมาธิการหลายคน อาจารย์กนกก็ท้วงติงทั้งวาจาและลายลักษณ์อักษร รังสิมา รอดรัศมี ก็ท้วงติง นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ก็ท้วงติง กระผมก็ท้วงติง จะมาสรุปว่าเห็นชอบได้อย่างไรในการประชุมวันที่ ๒๐ กระผมจึงขอให้แก้คำว่า เห็นชอบเป็น รับทราบ แต่รายงานการประชุมในวันที่ ๒๐ ไม่มีการแก้ไขตามข้อเสนอ ท่านประธานครับในการประชุมครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ก่อนหน้านั้นก็ได้มีการพูดถึงอยู่ว่าหากกรรมาธิการท่านใดเห็นประการใดทำเป็นเอกสาร หรืออภิปราย ไม่ตัดสิทธิที่จะอภิปรายแสดงความเห็นโต้แย้งไว้ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม กระผมก็ได้อภิปรายโต้แย้งไว้ ซึ่งขออนุญาตท่านประธานรบกวนเวลาเล็กน้อย ซึ่งเป็นข้อโต้แย้งที่ผมอภิปรายไว้ แล้วก็ขอให้เป็นรายงานว่านี่คือความเห็นแย้งของกระผม กระผมเห็นมีการอภิปรายขอสรุปสั้น ๆ ไม่อ่านทั้งหมด คือความเห็นในแนวทางแก้ไขปัญหานั้น นอกจากที่เรียนเมื่อสักครู่นี้แล้ว

ประการที่ ๑ จะต้องมีการค้นหาแนวทางสร้างความปรองดอง ผู้ที่มีอำนาจควรละเว้นการกระทำที่อาจสร้างปัญหาในอนาคต สร้างความแตกแยกในอนาคต เพราะความแตกแยกปัจจุบันนั้นมันมากมาย แตกแยกในพื้นที่ทุกหย่อมหญ้า ความปรองดองไม่ใช่มีเฉพาะแต่ในคณะกรรมาธิการเท่านั้น ผู้มีอำนาจพึงละเว้นในประเด็นที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งเพิ่มขึ้น ในคำอภิปรายของกระผมพูดไปถึงการแก้ไขกฎหมายอาญาด้วย

ประการที่ ๒ การเสนอรายงานของกรรมาธิการนั้นควรจะอิงแนวทางการเขียนคำพิพากษา กล่าวคือใครมีความเห็นแย้งอย่างไรก็ต้องแนบความเห็นแย้งนั้นไปด้วย

ประการที่ ๓ ข้อเสนอของกระผมที่ให้ศึกษาเรื่อง ๓ ประเทศนั้น สถาบันพระปกเกล้ารับทราบตั้งแต่วันที่เขารับทราบว่าจะเสนอศึกษา ๑๐ ประเทศ พร้อม ๆ กัน แต่อ้างว่ายังศึกษาไม่ทัน กระผมจึงเห็นว่ารายงานของสถาบันพระปกเกล้ายังไม่แล้วเสร็จ

นอกจากนั้นแล้วกระผมก็ได้อภิปรายในความเห็นว่าการปฏิรูปกฎหมายนั้นจะต้องพิจารณาระบบการร่างกฎหมายไม่สมบูรณ์ การบังคับใช้กฎหมาย คุณภาพของผู้บังคับใช้ และต้องมีการพัฒนาองค์ความรู้สนับสนุนการศึกษาด้านกฎหมายอย่างชัดเจน ทั้งหมดนี้คือข้อเสนอที่กระผมได้เสนอเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ซึ่งจำเป็นอยู่เองที่จะต้องนำข้อเสนอของกระผมเหล่านี้มาบรรจุไว้ในรายงานของท่านประธานที่ส่งต่อสภา ท่านประธานครับ ปกติเราจะประชุมกันทุกวันอังคาร ----------

ผมก็มีความเข้าใจว่าจะมีการประชุมอีกในวันอังคารคือวันนี้ครับ แต่ต่อมาวันเสาร์หรือวันอาทิตย์ ผมไม่แน่ใจแต่เป็นวันหยุดราชการ ได้มีการส่งเอสเอ็มเอสเข้าเบอร์โทรศัพท์ว่างดการประชุม คำว่า งดการประชุม คือมีการจะประชุม แต่งด ผมไม่เข้าใจว่าทำไมงด สอบถามใครก็ไม่ได้ เพราะเป็นวันอาทิตย์ ก็เพิ่งมาชัดเจนเมื่อวานนี้ครับว่าที่งดเพราะว่ารายงานส่งสภาแล้ว การประชุมครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ยังไม่มีการรับรองรายงานการประชุม รายงานที่ส่งสภาวันนี้นั้นกรรมาธิการชุดของผมไม่มีใครรับทราบเลย บันทึกรายงานการประชุมที่กระผมได้มานี้ ผมต้องไปขอกับเจ้าหน้าที่ กรรมาธิการท่านอื่นไม่มีครับ ผมต้องไปขอมาและซีร็อก (Xerox) ให้ไป เขายังกังวลอยู่ว่าท่านประธานจะว่าหรือไม่ เพราะต้องขออนุญาตท่านประธานก่อน และบังเอิญผมก็ไปลาออกด้วยซ้ำ เหตุผลเหล่านี้คือส่วนหนึ่งเมื่อวันพฤหัสบดีกระผมก็เห็นว่า ๑. รายงานของกรรมาธิการนั้นน่าจะต้องมีข้อมูลเพิ่มเติม ๒. สถาบันพระปกเกล้าก็รับปากกับที่ประชุมเมื่อวันที่ ๖ อาจารย์วุฒิสารรับปากต่อที่ประชุมว่าในข้อท้วงติงเกี่ยวเรื่องสถาบันยุติธรรม เกี่ยวกับเรื่องแนวทางต่าง ๆ ที่กรรมาธิการเสนอจะนำไปแก้ไขและเพิ่มเติม นั่นคือคำอภิปรายและคำรายงานของอาจารย์วุฒิสารต่อที่ประชุมกรรมาธิการปรากฏในรายงานบันทึกการประชุมชัดเจนครับ แต่ปรากฏว่าไม่มีการไปแก้ไขเพิ่มเติมในรายงานสถาบันพระปกเกล้าแต่ประการใด เราไม่ได้ไปแก้ไขครับ แต่เราขอให้ไปเพิ่มเติมในส่วนบกพร่อง นอกจากนั้นแล้วครับที่ผมอภิปรายในวันที่ ๒๐ นั้น ก็ยังได้พูดถึงผมไม่ได้เห็นด้วยกับข้อเสนอในการที่จะไปแก้ปัญหา ๓-๔ ข้อนั้น โดยเฉพาะกระผมยืนยันครับ ยืนยันว่าการทำหน้าที่ของ คตส. นั้น เป็นการทำหน้าที่ถูกต้องตามกฎหมายทุกประการ เพราะ คตส. ตั้งมาโดยอำนาจคณะปฏิวัติ เมื่อตั้งมาโดยอำนาจคณะปฏิวัติก็ย่อมทำหน้าที่โดยสมบูรณ์ ตามแนวคำพิพากษาฎีกาที่ ๔๕/๒๔๙๖ คำพิพากษาฎีกาที่ ๔๕/๒๔๙๖ เขียนไว้อย่างนี้ครับ การที่คณะรัฐประหารยึดอำนาจการปกครองประเทศได้สำเร็จนั้น คณะรัฐประหารย่อมมีอำนาจที่จะเปลี่ยนแปลง แก้ไข ยกเลิก และออกกฎหมายตามระบบแห่งการปฏิวัติเพื่อบริหารประเทศชาติต่อไปได้ มิฉะนั้นประเทศชาติจะตั้งอยู่ในความสงบไม่ได้ ท่านผู้พิพากษาคือ เลขวณิชธรรมวิทักษ์ ดุลยทรรศน์ชนาณัติ พระยาลัดพลีธรรมประคัลภ์ ตลอดชีวิตของกระผมต่อสู้อำนาจเผด็จการมาตลอด ไม่ได้เห็นด้วยเลยครับกับอำนาจเผด็จการไม่ว่าเผด็จการโดยอะไร โดยทุนนิยม โดยรัฐสภา หรือโดยกลุ่มขุนศึกทหาร แต่เมื่อคำพิพากษามีอย่างนี้ยังไม่มีคำพิพากษาอื่นใดมาลบล้างก็ย่อมจะต้องยืนตามคำพิพากษาเดิมไปก่อน

เพราะฉะนั้นผมจึงโต้แย้งในการที่จะไปยกเลิก คตส. หรือไปยกเลิก ไปลงโทษ คตส. ที่ตั้งมาโดยชอบด้วยกฎหมายตามแนวคำพิพากษาดั่งที่กระผมกราบเรียน ท่านประธานครับ สรุปอีกครั้งว่ารายงานของกรรมาธิการที่ส่งมานั้น พวกกระผมไม่ได้ให้คำรับรอง รายงานดังกล่าวนั้นในวันที่ ๒๐ มีนาคม ซึ่งเป็นการประชุมครั้งสุดท้าย พวกกระผมยังไม่ได้รับทราบรายงานการประชุมดังกล่าวนั้น ในการนำเสนอต่อสภานั้นพวกกระผมไม่ทราบ ทั้งหมดที่ผมกราบเรียนมานี้คือเหตุผล และเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นเหตุผลที่ทำให้พวกกระผมไม่สามารถร่วมสังฆกรรมกับกรรมาธิการชุดนี้ได้ และไม่เห็นด้วยกับที่จะเลื่อนขึ้นมาพิจารณา เพราะเห็นว่ายังไม่จำเป็น เพราะเห็นว่ารายงานดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์ ถ้าท่านประธานจะเอาสิ่งที่ไม่สมบูรณ์เข้ามาพิจารณาท่านประธานต้องรับผิดชอบครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมเห็นว่าสมควรนะครับ เพราะฉะนั้นอยากจะให้เป็น ๒ ท่านสุดท้ายดีไหมครับ เดี๋ยวไปท่านวัฒนา เมืองสุข แล้วก็มาท่านนิพิฏฐ์ ขอเป็น ๒ ท่านสุดท้าย สมควรแล้วครับ ประเด็นมันครบหมดแล้วครับ ขอ ๒ ท่านก็พอกระมังครับ เชิญท่านวัฒนา เมืองสุข ครับ

นายวัฒนา เมืองสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายวัฒนา เมืองสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาและในฐานะรองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง กระผมขอใช้เวลาสั้น ๆ ของสภาได้กราบเรียนท่านประธาน ซึ่งความจริงแล้วประเด็นที่กระผมกราบเรียนไม่เกี่ยวข้อง ความจริงไม่ควรจะเป็นประเด็นด้วยซ้ำ เพราะเรื่องที่กำลังจะพูดกันคือเราจะมีการเลื่อนวาระนี้หรือไม่ แต่ว่าเมื่อมีการพาดพิงก็ขออนุญาตใช้โอกาสนี้ใช้เวลาสั้น ๆ

ประการแรก ท่านประธานครับ ในวันอังคารที่ ๒๐ มีนาคมที่ผ่านมา มีการรับรองรายงานการประชุมเรียบร้อย ได้มีการสอบถามมติที่ประชุม มติที่ประชุมเห็นด้วยนะครับ กับรายงานสถาบันพระปกเกล้า แล้วก็ได้มีการรับรองรายงาน ในขณะที่สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตเอ่ยนาม ได้แสดงความเห็นแย้ง ที่ประชุมก็มีมติให้ท่านได้ส่งความเห็นซึ่งท่านก็รับปากครับว่าจะส่งความเห็นแย้งมาในวันพฤหัสบดี ผมได้ยินกับหูครับ แล้วก็หวังว่าคนที่พูดก็จะยอมรับ ยืนยันว่าจะส่งมาภายในวันพฤหัสบดี ก็ได้ให้เจ้าหน้าที่ติดตาม แต่ก็มิได้ส่งมา จึงเป็นเรื่องที่ท่านเลขานุการชวลิตได้อธิบายได้กราบเรียนท่านประธานว่าเพื่อความใจกว้างไปค้นชวเลข เอาชวเลขที่เขาได้อภิปรายนั้นมาเป็นความเห็นแย้ง

ประการที่ ๒ ท่านประธานครับ รายงานของสถาบันพระปกเกล้าฉบับสมบูรณ์ได้ส่งมอบให้คณะกรรมาธิการเรียบร้อยแล้วครับ ฉบับสีส้ม โดยท่านรองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย เป็นผู้นำมาส่งมอบให้กับท่านประธานว่าสถาบันพระปกเกล้าได้ทำรายงานฉบับสมบูรณ์แล้วเสร็จขอส่งมอบ ในกระบวนการของสถาบันพระปกเกล้าก็ถือว่าแล้วเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์แล้วครับ เป็นความเห็นทางวิชาการ ชอบ ไม่ชอบ เป็นอีกเรื่องหนึ่ง

ประการที่ ๓ ต่อความเห็นที่ว่าสถาบันพระปกเกล้าได้เสนอประเด็นที่ละเอียดอ่อนต่อสังคม ๒ ประเด็น นั่นคือประเด็นเรื่องของการนิรโทษกรรมคดีความผิดที่เกี่ยวข้องกับการชุมนุมทางการเมืองและขอให้ยกเลิกผลทางกฎหมายเพื่อรักษากระบวน

ยุติธรรม ผมเรียนยืนยันครับว่าในที่ประชุมคณะกรรมาธิการ ท่านประธานก็มีข้อสังเกตว่าเรื่องนี้เราน่าจะรวบรวมข้อเสนอของสถาบันพระปกเกล้าทั้งหมดส่งสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็ยืนยันอีกครั้งครับว่ากรรมาธิการของพรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตเอ่ยนาม คือท่านสุทัศน์ เงินหมื่น เป็นคนบอกว่ากรรมาธิการไม่ใช่ไปรษณีย์ คณะกรรมาธิการควรจะมีความเห็นต่อทางเลือกของสถาบันพระปกเกล้าในทางใดทางหนึ่ง เพื่อประกอบรายงานเสนอสภาผู้แทนราษฎรต่อไป ส่วนสภาผู้แทนราษฎรจะเห็นด้วยหรือไม่เป็นเรื่องของสภา ท่านมิได้บอกว่าให้เห็นกับรายงานอย่างไร ในเมื่อสรุปเมื่อกี้ท่านยังบอกว่าควรรับทราบไม่ใช่เห็นชอบ และท่านจะมาบอกว่าท่านเสนอให้เห็นชอบกับรายงานได้อย่างไรครับ แม้แต่ในที่ประชุมกรรมาธิการครั้งถัดมาเมื่อมีการพูดถึงเรื่องนี้ ท่านก็ยังยอมรับ ผมพร้อมที่จะให้ชวเลขหรือท่านจะเอาเจ้าหน้าที่กรรมาธิการทั้งกองมาพิสูจน์ก็ได้ ท่านเป็นคนเสนอ ผมพูดอย่างนี้เพื่อบอกไปยังหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านว่าที่ท่านตำหนิว่ากรรมาธิการไปมีเสียงไปมีมติได้อย่างไร ท่านต้องถามคนในพรรคของท่านเองว่าเสนอมาได้อย่างไร ทั้ง ๆ ที่ประชุมส่วนใหญ่เขาเห็นว่าไม่ควรเสนอ แต่เมื่อที่ประชุมเสียงข้างน้อยเสนออย่างไร กรรมาธิการส่วนใหญ่จะเอาตามครับ เพราะผมไม่ต้องการให้เป็นเรื่อง ผมรู้ว่ามีการจ้องหาเรื่องอยู่ตลอดเวลา ท่านประธานครับ ที่สำคัญในเรื่องของรายงานของคณะกรรมาธิการ จะมีความสมบูรณ์หรือไม่ ไม่ใช่เวทีที่ท่านเหล่านี้จะมาวิจารณ์ การที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้คณะกรรมาธิการ ๓๘ ท่าน ไปศึกษาพิจารณาแล้วก็ทำรายงานมาเสนอสภา ก็เสมือนให้ผมไปทำรายงาน วันนี้ผมกำลังจะไปส่งรายงานให้สภาผู้แทนราษฎร คือครู รายงานของผมจะถูกต้อง ไม่ถูกต้อง สภาผู้แทนราษฎรจะเป็นคนพิจารณาครับ ----------

แล้วเขาก็จะบอกว่าถ้ารายงานผมไม่ถูกต้องเขาก็ไม่รับ หรืออาจจะบอกไปทำมาเพิ่มเติม มันก็เป็นเรื่องของสภาผู้แทนราษฎร ยังไม่ใช่เวทีนี้จะมาวิจารณ์ เพียงแต่วันนี้ผมไปหาครูผมไม่ได้เพราะว่าโรงเรียนปิด ท่านประธานครับ ผมก็เลยมาหาครูใหญ่คือตรงนี้ ขอกุญแจไขประตูโรงเรียนหน่อยผมจะไปหาครูผม สภาแห่งนี้เสมือนครูใหญ่ก็พิจารณาว่าสมควรให้ผมไปส่งรายงานไหม ถ้าบอกยังไม่ต้องรีบหรอกเดี๋ยวโรงเรียนเปิดค่อยไปส่งเอาแล้วกันก็ไม่ได้ว่าอะไร ท่านก็อย่าลงมติให้ผม แต่ถ้าครูใหญ่เห็นว่าเอาล่ะเรื่องที่เธอจะไปส่งมันก็มีเหตุผลอยู่ก็ให้กุญแจผม ก็ลงมติให้ผม เพราะฉะนั้นในเวทีนี้มาพิจารณารายละเอียดของรายงานของผมไม่ได้ ในเมื่อกระบวนการเสนอญัตติเป็นไปโดยถูกต้องแล้วเป็นเรื่องที่สภานี้จะพิจารณาในเวทีนี้อีก ๒ เรื่องครับท่านประธานครับ

เรื่องแรกคือควรให้เลื่อนวาระหรือเปล่า

เรื่องที่ ๒ คือควรให้ผมไปยื่นรายงาน พิจารณารายงานที่สภาผู้แทนราษฎรหรือเปล่า ส่วนรายงานจะมีความสมบูรณ์ ไม่สมบูรณ์ ถูกต้อง ไม่ถูกต้อง ขาดเหลือ เกินขาดประการใดเป็นเรื่องที่สภาผู้แทนราษฎรจะมีความเห็นอีกครั้งหนึ่ง แต่ไม่ใช่ตรงนี้ครับท่านประธานที่เคารพครับ

ประการสุดท้าย ความจริงแล้วกระผมคงไม่ต้องอภิปรายในเมื่อท่านสมาชิกที่อภิปรายเมื่อสักครู่เห็นว่ากระบวนการที่ทำโดยคณะปฏิวัติมีความชอบธรรม ขอได้บันทึกไว้ท่านประธานครับ คนที่เรียนกฎหมายจะต้องเข้าใจคำว่าหลักนิติธรรม ไม่อย่างนั้นถ้าท่านไม่เข้าใจท่านเป็นได้แค่คนหัวหมอครับ เป็นนักกฎหมายไม่ได้ นักกฎหมายต้องหายใจเข้าหายใจออกเป็นหลักนิติธรรมครับ ท่านประธานครับ หลักนิติธรรมไม่ใช่สิ่งที่ผมพูดขึ้นเองง่าย ๆ เป็นหลักการที่บัญญัติไว้ในข้อบัญญัติของสหประชาชาติ นานาประเทศที่เป็นอารยะเขาให้คำจำกัดความ เขาให้ความหมาย เขาให้ความสำคัญกับหลักนิติธรรมมาก ผมขออนุญาตใช้เวลาท่านประธานยกตัวอย่าง รัฐธรรมนูญของประเทศฝรั่งเศส มาตรา ๑๖ ให้อำนาจประธานาธิบดีใช้อำนาจเหนือองค์กรทุกอย่างได้ในกรณีที่ประเทศมีภาวะฉุกเฉิน เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญเลยครับ มาตรา ๑๖ เกิดเหตุการณ์การก่อกบฏที่ประเทศแอลจีเรีย ซึ่งเป็นอาณานิคมของประเทศฝรั่งเศส ประธานาธิบดีเบลโกในขณะนั้นจัดตั้งศาลพิเศษพิจารณาคดีกบฏสากล

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวัฒนาครับ ไกลไปไหมครับ

นายวัฒนา เมืองสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ความจริงแล้วไม่เป็นอะไรครับ ผมเอาเก็บไปพูดต่อได้ แต่ผมกำลังจะบอกท่านประธานว่าเวทีนี้ขณะนี้พิจารณาเพียงจะให้เลื่อนหรือไม่เลื่อน แต่เมื่อเลยไปตรงนั้นแล้วนี้นะครับ ผมจำเป็นต้องพูดและผมจำเป็นต้องยืนยันว่าสิ่งที่ได้ทำมาในกรรมาธิการถูกต้องแล้วครับ ชอบแล้ว วันที่ ๒๐ มีการรับรองรายงานแล้ว มีการส่งมอบรายงานของสถาบันพระปกเกล้าอย่างเป็นทางการ มันถูกต้องทุกอย่างแล้วนะครับ แล้ววันนี้เมื่อกรรมาธิการของพรรคประชาธิปัตย์ลาออกแล้ว เหลืออย่างเดียวครับไปพิจารณารายงานของกรรมาธิการที่เหลือในสภาผู้แทนราษฎร เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยไปว่ากันตรงนั้นครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมขอเป็นท่านสุดท้ายได้ไหมครับ เชิญท่านนิพิฏฐ์ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมยืนขึ้นอภิปรายด้วยความเกรงใจท่านวุฒิสมาชิกเป็นอย่างยิ่ง และผมคิดว่าที่ท่านวุฒิสมาชิกขออภัยพูดกับท่านเยอะหน่อยวันนี้ นั่งฟังอยู่ ๒-๓ ชั่วโมงที่ผ่านมา ท่านจะสับสนและบางท่านก็เริ่มง่วงนอนแล้ว บางท่านก็เริ่มงงแล้ว ไม่รู้จะลงมติอย่างไร ตื่นขึ้นมาฟังผมสักนิดหนึ่งเถอะครับ แล้วผมจะจับผู้ร้ายในสภาแห่งนี้ให้ท่านเห็นคาหนังคาเขา ผมกำลังอรรถาธิบายในท่านวุฒิสมาชิกและเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ได้เข้าใจว่าใครหัวหมอและใครเป็นคนรู้จักใช้หลักนิติธรรมหรือหลักนิติรัฐ ต้องเริ่มติดตามผมนับแต่บัดนี้นะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ เวลาเราบอกว่ามีของจริงกับของปลอม มันต้องมี ๒ สิ่งมาเปรียบเทียบกัน ถ้ามีของเถื่อน ถ้ามีรายงานเถื่อนแสดงว่ามันต้องมีรายงานจริง ถ้ามีน้ำมันเถื่อนแสดงว่าต้องมีน้ำมันจริง ผมยืนยันว่าที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรพูดในสภาเมื่อสักครู่นี้ว่ามันมีรายงานเถื่อนจริง ๆ ----------

และผมจะเปรียบเทียบรายงานจริงกับรายงานเถื่อนให้ท่านประธานได้เข้าใจ เริ่มต้นอย่างนี้ ท่านประธานครับ การประชุมคณะกรรมาธิการมีครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ท่านวัฒนา ขออภัยที่เอ่ยนามท่าน ผมเคารพนับถือท่าน ท่านใช้คำว่า ใครหัวหมอ ใครรู้จักหลักนิติธรรมหรือนิติรัฐ ท่านวัฒนา เมืองสุข ได้พูดชัดเจนเมื่อสักครู่ว่ารายงานที่เสนอต่อสภาครั้งสุดท้ายมีการประชุมเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๒๐ มีนาคม มีการรับรองรายงานการประชุมแล้ว ถ้าผมกล่าวผิดวรรคนี้ตรงนี้ ยืนขึ้นประท้วงผม ถ้าท่านไม่ยกมือขึ้นและยืนขึ้นแสดงว่าท่านยอมรับที่ท่านพูดว่า ๒๐ มีนาคม มีการรับรองรายงานการประชุมแล้ว ท่านประธานครับ ผมโชคดีครับ ผมจะมาจับคนคาหนังคาเขาผมต้องมีหลักฐาน นี่คือรายงานวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ อยู่ในมือกระผมครับ ถ้าท่านวุฒิสมาชิกไม่เชื่อว่านี่คือรายงานวันที่ ๒๐ มีนาคม มารับจากผมไปถ่ายเอกสารครับ แล้วจะประกอบการตัดสินใจของท่านได้ถูกต้อง การตัดสินใจของท่านวุฒิสมาชิกในวันนี้จะเป็นบรรทัดฐานครับว่าการทำรายงานต่อรัฐสภานั้นถูกต้องหรือผิดพลาด จะเป็นบรรทัดฐานต่อไปครับ นี่คือรายงานวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมีการประชุมนัดสุดท้าย โปรดฟังอีกครั้งหนึ่งครับ มีการประชุมนัดสุดท้ายวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ท่านวัฒนาบอกว่ารับรองแล้ว รายงานฉบับวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ มีรายงานทั้งหมด ๔๖ หน้า ท่านประธานครับ รายงานฉบับสุดท้าย ขอโทษนะครับ รายงานฉบับนี้ครับ นี่รายงานฉบับวันที่ ๒๐ มีนาคมนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ รายงานฉบับนี้เมื่อบอกว่ามีการรับรองแล้วรายงานนี้ต้องเสนอต่อสภา ที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรบอกว่ารายงานนี้มันเป็นรายงานเถื่อน เพราะอะไรครับ เพราะรายงานวันที่ ๒๐ กับรายงานที่เสนอต่อสภานั้นมันต่างกัน มันไม่เหมือนกัน มันขาดไปประมาณ ๗ หน้า หรือ ๗ แผ่นครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานดูนะครับ รายงานวันที่ ๒๐ มีนาคม ในแต่ละหน้านั้นไม่เหมือนกันครับ ไม่เหมือนกันครับ เช่นในหน้า ๒๕ ของรายงานฉบับวันที่ ๒๐ มีการบอกว่าการเสนอการดำเนินคดีในคดี คตส. นะครับ นิรโทษกรรม คตส. นั้นมี ๓ แนวทาง ๓ ทางเลือก รายงานวันที่ ๒๐ บอกว่าใครลงมติอย่างไร มีเรียบร้อยหมดนั่นละครับ ผมเอาเฉพาะวันที่ ๒๐ อันนี้ก่อนนะครับ นี่คือฉบับวันที่ ๒๐ ที่บอกว่ารับรองแล้ว ทีนี้ท่านประธานครับ เมื่อวันที่ ๒๐ บอกว่ารับรองแล้วนี่นะครับ ทางสภาผู้แทนราษฎรได้ส่งข้อความ ผมนี่นะครับ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม เมื่อรับรองแล้ว วันที่ ๒๒ ผมไปยื่นหนังสือ

กับท่านประธานสนธิ บอกว่าท่านประธานสนธิครับ ทบทวนเถอะครับ เรียกประชุมใหม่เถอะครับ รายงานฉบับวันที่ ๒๐ มันไม่สมบูรณ์ ท่านประธานคงได้ข่าวแล้ว ผมไปยื่นกับพลเอก สนธิ บอกว่าเปิดประชุมใหม่อีกครั้งเพื่อปรับปรุงรายงานฉบับนี้ หลังจากผมไปยื่นเมื่อวันที่ ๒๒ แล้ว ท่านประธานครับ วันศุกร์ที่ ๒๓ สภาผู้แทนราษฎรมีข้อความสั้นเข้าไปยังคณะกรรมาธิการทุกคน นี่คือข้อความสั้นที่อยู่ในโทรศัพท์มือถือของกระผมครับ ผมขออนุญาตอ่านนะครับ ท่านประธานครับ นี่คือข้อความที่ส่งไปจากสภาครับ ผมได้รับเมื่อวันศุกร์ที่ ๒๓ เวลา ๑๔.๓๗ นาฬิกา บอกว่า วิ. ปรองดองแห่งชาติ งดประชุมวันอังคารที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา ห้อง ๓๗๐๑ ชั้น ๗ อาคารรัฐสภา ๓ (เนื่องจากการพิจารณาได้เสร็จสิ้นแล้ว) นี่คือข้อความที่ส่งไปยังกรรมาธิการ ท่านประธานครับ เมื่อวันที่ ๒๓ บอกว่าเสร็จแล้วท่านประธานสนธิก็ได้ลงนามส่งรายงานนี้ต่อท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร --------

แต่เนื้อหาของงานฉบับนี้ครับ มันไม่ตรงกับรายงานในฉบับวันที่ ๒๐ มันขาดไปหลายแผ่นหลายหน้า ที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรบอกว่าแล้วรายงานฉบับนี้รับรองเมื่อไร รับรองเมื่อไรครับ ถ้ารับรองมันต้องรับรองหลังจากวันที่ ๒๐ ถูกไหมครับ เพราะวันที่ ๒๐ คือการประชุมครั้งสุดท้าย แต่ว่าหลังจากวันที่ ๒๐ แล้วมันมาฉบับนี้เป็นฉบับวันที่ ๒๓ ซึ่งเนื้อหาสาระมันไม่เหมือนกัน ถูกไหมครับ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นรายงานฉบับนี้ครับยังไม่มีการรับรอง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ผมย้ำอีกครั้ง โปรดฟังอีกครั้งหนึ่งครับ ประชุมครั้งสุดท้าย โปรดฟังอีกครั้งหนึ่งนะครับ เป็นบรรทัดฐานของสภานี้ครับ ผมเคารพในดุลยพินิจของท่านถ้าท่านจะลงมติ แต่นี่คือเรื่องจริง ไม่ใช่ข้อเท็จจริง คือเรื่องจริง วันที่ ๒๐ มีนาคม รับรองแล้ว แต่ที่เสนอต่อท่านประธานนั้นมันไม่ตรงกับวันที่ ๒๐ มันขาดไป ๗ หน้า มันเลยเป็นรายงานเถื่อน คนที่บอกว่ารับรองแล้ว แล้วส่งรายงานที่ถูกต้องให้ท่านประธานคนนั้นคือคนหัวหมอครับ คนนั้นคือคนที่ไม่มีหลักนิติรัฐหรือหลักนิติธรรม ที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรเรียกร้อง ท่านพลเอก สนธิ บอกว่ายืนยันสิว่ารายงานที่เสนอต่อท่านประธานนี้คณะกรรมาธิการได้เห็นแล้ว แล้วรับรองแล้ว ผมนั่งฟัง พลเอก สนธิ ยืนอภิปรายอยู่ตั้งนานครับท่าน พลเอก สนธิ บอกว่าเรื่องจริงก็คือเรื่องจริง ผมกำลังกล่าวหาท่านท่านอยู่ข้างหลังผมครับ ผมไม่อยากพูดว่าท่านโกหก แต่ท่านบอกกับผมครั้งหนึ่งครับ เมื่อวันที่ ๒๒ ท่านบอกว่าท่านมือใหม่ ท่านเพิ่งเป็นผู้แทนราษฎร ท่านเป็นมือใหม่ของสภานี้ ผมยังไม่อยากกล่าวหาท่านว่าท่านพูดเท็จ แต่ผมเรียนกับท่านประธานว่าที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้ทักท้วงว่ารายงานฉบับนี้เป็นรายงานเถื่อน มันเป็นรายงานเถื่อนจริง ๆ ครับ เพราะมันต่างกับรายงานที่มีการรับรองเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ท่านประธานครับ สุดท้ายครับ ถ้าที่ประชุมแห่งนี้ซึ่งเป็นที่ประชุมสูงสุด ศักดิ์สิทธิ์ จะรับรองรายงานเถื่อนนี้และพิจารณารายงานเถื่อนนี้โดยไม่มีการเลื่อนการประชุมวันนี้ วาระนี้ออกไปก็แล้วแต่ท่านแล้วนะครับ ดุลยพินิจอยู่ที่ท่านดุลยพินิจอยู่กับท่านทั้งหลายแล้ว ผมกราบเรียนอีกครั้งหนึ่งนะครับ ยืนยันว่ารายงานที่เสนอนี้เป็นรายงานเถื่อน ใครก็ตามรับรองรายงานนี้ ท่านผู้นั้นรับรองรายงานเถื่อนครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

(นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านขจิตรประท้วงหรือครับ

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ครับ ท่านประธานครับ ผม ขจิตร ชัยนิคม สมาชิกรัฐสภา เป็นกรรมาธิการวิสามัญศึกษาและหาแนวทางปรองดองแห่งชาติ ผมอยากจะกราบเรียนว่าผมประท้วงตามข้อ ๔๓ ผู้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ได้พูดชัดเจนว่ารายงานนี้เป็นรายงานเถื่อน แล้วก็แสดงความชื่นชมผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรว่าพูดถูก งานนี้ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรหรือใครก็ไม่ได้อยู่ในห้องประชุม ผมยืนยันครับ รายงานอันนี้ที่รายงานมานี้ได้รับรองรายงานกันไปตั้งแต่ก่อนวันที่ ๒๐ แล้ว แล้วก็ฟังให้ดีนะครับ ท่านสุทัศน์เป็นคนเสนอว่าให้เลขานุการไปสรุปรายงาน แล้วก็ได้เอ่ยชื่อว่าให้ตั้งกรรมการ คุณนคร มาฉิม ไปดูด้วย ผมเป็นบอกเอง บอกท่านเลขานุการชวลิตว่าให้ตั้งกรรมการไปสรุปรายงาน รายงานฉบับนี้มันรายงานมาเป็นลำดับ เสร็จแล้ววันที่ ๒๐ เป็นวันที่มาพิจารณากันครั้งสุดท้าย มาดูกันครั้งสุดท้าย ไปถอดชวเลขดู ท่านนิพิฏฐ์เป็นคนถามว่ารายงานนี้ผ่านความเห็นชอบแล้วใช่ไหม ----------

ที่ประชุมโดยท่านเลขานุการบอกมันผ่านความเห็นชอบมาแล้ว แล้ววันนี้คนที่มีความเห็นแตกต่างทำอะไรได้บ้าง ท่านนิพิฏฐ์ทักท้วงเรื่องข้อเท็จจริง ผมยังเป็นคนบอกเลยว่าบอกว่าถ้ามีผิดข้อเท็จจริงก็บันทึกความเห็นท่านนิพิฏฐ์ไว้ ท่านนิพิฏฐ์ก็บอกว่าเป็นครั้งแรกที่ผมกับท่านมีความเห็นตรงกันนี่เรื่องจริง ไม่ใช่รายงานเถื่อน ผ่านการรับรองมาแล้ว ถ้าพูดว่ารายงานเถื่อน ผมเสียหายไปเปิดชวเลขการประชุมทุกครั้งดูเลย มี เป็นรายงานที่รับผิดชอบมาเป็นลำดับสุดท้าย วันที่ ๒๐ เป็นครั้งสุดท้ายที่เอามาท้วงติงกัน คนที่ไม่ได้มาตลอดได้ถามว่านี่ผ่านการรับรองแล้วใช่ไหม ที่ประชุมบอกว่ารายงานนี้ผ่านการรับรองแล้ว ถ้าใครมีความเห็นแตกต่างให้บันทึกความแตกต่างมา แล้วจึงไปประกอบรายงาน แล้วที่ประชุมอนุมัติให้ท่านเลขานุการไปทำรายงานฉบับสมบูรณ์ส่งสภา ถ้าอย่างนี้จะบอกว่ารายงานเถื่อนได้อย่างไร ไปเปิดชวเลขการประชุมทุกครั้ง ใครไม่ได้อยู่ในการประชุมอย่ารู้มากกว่าคนที่อยู่ในการประชุม

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าประเด็นน่าจะครอบคลุมนะครับ ผมว่าอย่างนี้เอาให้ท่านวัฒนาที่โดนพาดพิงนะครับ แล้วก็ท่านนิพิฏฐ์ เอา ๒ ท่านนี้ก่อน ผมว่าประเด็นน่าจะกระชับเข้าตรงประเด็นแล้วครับ เชิญครับ

นายวัฒนา เมืองสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมใช้เวลาไม่นานครับ กราบเรียนท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็ให้พูดทีละคนอย่างไรครับ

นายวัฒนา เมืองสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธาน ข้อเท็จจริงเป็นดังที่ท่านกรรมาธิการขจิตร ต้องขออนุญาตเอ่ยนามที่ท่านพูดครับ คือรายงานฉบับวันที่ ๒๐ ที่ท่านสมาชิกสักครู่ท่านนิพิฏฐ์ ขออนุญาตเอ่ยนามท่านมาพูดเป็นร่างครับท่านประธาน ส่วนฉบับนี้เป็นฉบับที่เจ้าหน้าที่ได้ทำขึ้น โดยปรับฟอร์แมท (Format) เขาเรียกว่าปรับรูปแบบให้ตรงกับรูปแบบการรายงานของสภาผู้แทนราษฎรตามข้อบังคับ แต่สาระของรายงานไม่ได้เปลี่ยนครับ จะไปนับหน้า นับอะไรนี่มันคนละอย่าง แต่ว่าสาระมันตรงกัน ที่ปรับออกไปมีอย่างเดียวคือความเห็นของกรรมาธิการต่อทางเลือกของสถาบันพระปกเกล้าซึ่งเป็นข้อเสนอของคุณสุทัศน์ เงินหมื่น แต่เมื่อที่ประชุมพรรคประชาธิปัตย์มีหนังสือขอให้ยกเลิก ขอให้เอาออกไป เราก็ถืออนุมานว่าท่านขอถอนข้อเสนอตรงนี้ เราก็ปรับเอาตรงความเห็นของกรรมาธิการเฉพาะตรงนั้นว่าเสียงจำนวนเท่าไร เห็นด้วยกับเท่าไร

เอาเฉพาะตรงนั้นออก แต่ที่เหลือในสาระในคอนเทนท์ (Content) ของมันเป็นเหมือนกับที่ปรากฏอยู่ในฉบับที่รายงานนี้ครับ ขอกราบเรียนท่านประธานเท่านั้นครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านนิพิฏฐ์เชิญครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขออนุญาตอีกสักครั้งหนึ่งนะครับ มิเช่นนั้นแล้วผมจะกลายเป็นคนหัวหมอ มันไม่ได้ปรับฟอร์แมทที่ท่านวัฒนาพูดถึงนะครับ มันมีการตัดเนื้อหาสาระของรายงานนี้ออกไปครับ และท่านประธานครับมีบางท่านได้กรุณาพูดว่าในภาคผนวกนี้นะครับ มันมีความเห็นแย้งของกระผม อันนี้ก็ผิดนะครับ แต่ไม่ได้เป็นสาระ ภาคผนวกไม่ได้เป็นสาระ แต่ผมเรียนสั้น ๆ เรื่องภาคผนวกนิดเดียวว่าภาคผนวกที่เป็นความเห็นของกระผมนั้นไม่ใช่ความเห็นแย้งครับ แต่ว่าด้วยความอุตสาหะของท่านประธานสนธิกับเลขานุการชวลิต ท่านไปเก็บประเด็นว่าผมเคยพูดเรื่องนี้ไว้เมื่อไรบ้างในการประชุมแต่ละครั้ง แต่ละครั้ง แล้วก็เก็บมาเป็นภาคผนวกว่าผมทำความเห็นแย้งไว้ ซึ่งมันไม่ใช่ ท่านประธานเข้าใจไหมครับ ผมเข้าประชุมทุกครั้ง ๆ ผมพูด ผมคัดค้านอะไรบ้าง ท่านชวลิตก็กรุณามาเขียนไว้ในภาคผนวกว่า ผมทำความเห็นแย้งซึ่งมันไม่ใช่ความเห็นแย้ง และในที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๓๘ คน มันมีคนพูดแย้งตั้งเยอะแยะไปแล้วทำไมไม่ลงครับ ลงเฉพาะของผม แต่ไม่เป็นอะไร ผมไม่เสียหายเพราะผมคัดค้านอย่างนั้นจริง ๆ ในที่ประชุมในแต่ละครั้งแต่ละคราว ผมดีใจที่ท่านวัฒนาบอกว่าหลังจากวันที่ ๒๐ แล้วไม่มีการประชุมต่อ ผมดีใจครับที่ท่านวัฒนาบอกว่ามีการปรับรายงานฉบับวันที่ ๒๐ จริง ๆ แล้วหลังจากปรับแล้วยังไม่มีการรับรอง ----------

ท่านประธานครับ อย่าไปกังวลเลยครับ พวกผม ๙ คนที่ลาออกต้องการความถูกต้องเท่านั้นเอง ว่าเรียกประชุมแล้วก็รับรองรายงานนี้เสีย โดยพวกกระผม ๙ คน ซึ่งลาออกแล้วจะไม่นั่งร่วมประชุมกับท่านหรอกครับ มันไม่เหมือนกรรมการบริษัท ผมไม่โง่ขนาดนั้นหรอกครับ ใครไปคิดอย่างนั้นคือคนโง่ครับ รายงานนี้ผมย้ำอีกครั้งหนึ่งนะครับว่ายังไม่ผ่านการรับรองครับ ผมเรียกว่าเป็นรายงานเถื่อนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : สรุปเหลืออยู่ประเด็นเดียวนะครับว่ารายงานนี้ได้รับการรับรองหรือยัง ขอประเด็นนี้นะครับ คงไม่ให้ขยายผลแล้วนะครับ ท่านนคร มาฉิม ครับ

นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเองได้รับมอบภารกิจจากพรรคประชาธิปัตย์ได้เป็น ๑ใน ๙ ของคณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ ทุ่มเททำงานมาก แล้วก็ตั้งใจมุ่งมั่นว่าจะแสวงหาทางออกให้กับประเทศและสังคม แล้วก็จะผลักดันให้ประเทศข้ามพ้นจากความขัดแย้งให้ได้ พยายามทุกวิถีทางที่จะปกป้องคณะกรรมาธิการโดยเชื่อโดยสุจริตว่าจะเดินไปสู่ครรลองที่ถูกต้องและแสวงหาทางออกให้กับประเทศและสังคมให้กับบ้านเมืองด้วยความสุจริตเที่ยงธรรม และจะไม่ถูกใครหรือบุคคลใดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งใช้คณะกรรมาธิการเป็นเครื่องมือในการตีตราประทับถึงความถูกต้อง ชอบธรรม ผ่านกลไกของรัฐสภาเลย การทุ่มเทการทำงานของผมบางครั้งผมก็ถูกตำหนิ บางครั้งผมก็ถูกกล่าวหา บางครั้งผมก็รู้สึกเจ็บปวด แต่ผมไม่เคยทิ้งจุดยืนหรือความมุ่งมั่นอย่างแน่วแน่ที่จะเดินเข้าไปสู่ทางออกของประเทศ ผมจะไม่พูดประเด็นมากท่านประธานครับด้วยความเคารพ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอเข้าประเด็นที่ขัดแย้งกันอยู่ตอนนี้

นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ขออนุญาตที่จะยืนยันข้อเท็จจริงตามที่ท่านนิพิฏฐ์ ขออนุญาตเอ่ยนาม ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อท่านประธานและที่ประชุมในรัฐสภาผู้ทรงเกียรติแห่งนี้ว่าสิ่งที่ท่านนิพิฏฐ์ได้ชี้แจงต่อข้อเท็จจริงต่อท่านประธานนั้นเป็นความจริงทั้งสิ้น และผมเองก็ได้รับข้อความให้งดการประชุมในวันที่ ๒๗ ทั้ง ๆ ที่กรรมาธิการได้รับการขยายจากท่านประธานในเรื่องเวลาที่จะพิจารณา ผมขออนุญาต

เรียนท่านประธานอีกนิดเดียว ก็คือว่าผมไม่ทราบเหตุผลเลยจริง ๆ และรู้สึกผิดหวังต่อท่านประธานคณะกรรมาธิการว่าทำไมท่านจึงไม่ฟังเหตุผล ข้อทักท้วงที่พวกเราในนามของคณะกรรมาธิการ รวมไปถึงท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้ทักท้วงได้เสนอ แม้กระทั่งสถาบันพระปกเกล้าเองท่านก็ยอมรับถึงความบกพร่องบางประเด็นและจะนำไปปรับปรุงแก้ไข ทำไมท่านประธานคณะกรรมาธิการถึงไม่ให้โอกาสพวกเราในการที่จะทักท้วงเสนอแนะ ตั้งข้อสังเกตเพื่อประโยชน์ของชาติและประชาชนอย่างแท้จริง กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : กรรมาธิการช่วยชี้แจงหน่อยประเด็นเมื่อสักครู่นี้ที่ท่านนิพิฏฐ์ตอกย้ำ ผมขอให้ช่วยชี้แจงอีกสักรอบครับ ท่านเป็นคนตั้งคำถามแต่ผมจะให้เขาตอบท่านครับ

นายกนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม กนก วงษ์ตระหง่าน คณะกรรมาธิการครับ กระผมยกมือแล้วท่านประธานบอกจะให้ผมพูดแล้วท่านประธานก็ไปเรื่อยไปที่โน่นที่นี่นะครับ ท่านกลัวผมหรืออย่างไรครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมให้ฝ่ายค้าน ๒ ท่านติดต่อกันแล้ว จะให้ท่านอีกก็เป็นท่านที่ ๓ ผมก็สลับบ้างมันก็ถูกต้องแล้วนี่ครับ ก็ให้เขาได้ชี้แจงหน่อยสิครับ เชิญท่านขจิตร

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา และในฐานะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติ ท่านประธานครับ ผมจะสรุปความเป็นจริงทั้งหมดดังต่อไปนี้เกี่ยวกับรายงานการประชุม ไปดูบันทึกการประชุมตั้งแต่วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๖ มีนาคม ๑๓ มีนาคม ๒๐ มีนาคม ไปดูบันทึกการประชุม ๕ ครั้งนี้จะได้ข้อสรุปดังต่อไปนี้ ----------

ครั้งแรกสถาบันพระปกเกล้าเสนอร่างเข้ามา ร่างรายงานเสร็จแล้วเราก็รับทราบแล้วกรรมาธิการก็มีความเห็น วันนั้นไม่ได้ลงมติอะไร ผมบอกว่าให้ลงไปเลยว่าคุยกันแล้ววันต่อมาก็จะคุยกันอีกแบบนี้ล่ะ ก็ไม่มีการให้ความเห็น ในครั้งต่อมากรรมาธิการก็ให้ความเห็นตามที่รายงานฉบับร่างเป็นฉบับแรกซึ่งท่านชวลิตเสนอมา แล้วที่ประชุมก็โดยความเห็นก็คือบอกว่ามอบให้เลขานุการไปทำสรุปรายงานตามที่คณะกรรมาธิการมีความเห็นมา โดยมีท่านกรรมาธิการท่านหนึ่งอยู่ซีกฝ่ายค้านบอกให้ตั้งเป็นรูปคณะกรรมการ แล้วก็ต่อมาก็คุยกันไปคุยกันมาก็มีความเห็นภาษาชาวบ้านบอกว่าหยวน ๆ กันไป คือไม่ตั้งกรรมการก็ได้ แต่ว่าให้ไปดูดี ๆ ให้บันทึกมา ก็มอบให้เลขานุการไปทำรายงาน ผมกำลังพูดถึงรายงานการประชุมของกรรมาธิการ ซึ่งมีประมาณวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์แล้วร่างฉบับแรก ต่อมาก็พิจารณามาเป็นลำดับ มีการรายงานฉบับจริงสถาบันพระปกเกล้าเข้ามา รายงานฉบับนั้น ฉบับของกรรมาธิการได้ให้ความเห็นชอบตั้งแต่ครั้งแรกบอกว่าให้เลขานุการไปสรุปมา เสร็จแล้วเลขานุการก็สรุปครั้งสุดท้ายเสนอในวันที่ ๒๐ ได้ดูรายงานอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเป็นรายงานที่ให้ความเห็นชอบมาแล้วและมอบให้เลขานุการไปขัดเกลา วันนั้นกรรมาธิการ ๒-๓ ท่าน ท่านนิพิฏฐ์ท่านหนึ่งผมจำได้ ยังได้ถามเลยในวันที่ ๒๐ บอกว่ารายงานนี้ผ่านความเห็นชอบของกรรมาธิการหรือยัง ท่านเลขานุการชวลิตตอบว่ามันผ่านความเห็นชอบมาแล้วตั้งแต่ครั้งก่อน คนที่มีความเห็นแตกต่างท่านสุทัศน์ได้ท้วงติงขึ้นจริง บอกว่าให้ความเห็นชอบไม่ได้ แต่มันเป็นความเห็นในวันที่ ๒๐ ซึ่งบอกว่าเมื่อมีการลงมติหรือว่าที่ประชุมเห็นชอบแล้วทางออกเพื่อความสมบูรณ์ในรายงานให้ความเคารพเสียงส่วนน้อย ก็ให้ทำบันทึกข้อเห็นที่แตกต่างไว้มันก็จบวันที่ ๒๐ ก็บอกให้รายงานเลขานุการเขาสรุปเข้าสภา ไม่เห็นจะเถื่อนที่ตรงไหน เพราะคนไม่เข้าประชุมแล้วยังรู้มากกว่าคนเข้าประชุมผมไม่เชื่อ ผมนั่งประชุมมาตลอด ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมขอสลับไปทางท่าน ส.ว. ท่านกฤช อาทิตย์แก้ว เชิญครับ

นายกฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภา (กำแพงเพชร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าพวกเราสมาชิกวุฒิสภานั่งฟังท่านผู้มีเกียรติทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านมานานพอสมควร เข้าใจถ่องแท้ แจ่มแจ้ง แล้วก็พร้อมที่จะตัดสินใจ และบางท่านได้ตัดสินใจแล้ว

แล้วก็กำลังรอให้ท่านประธานดำเนินการลงมติ ผมเสนอท่านประธานครับ ปิดอภิปรายขอผู้รับรองครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณท่านกฤชครับ ขอบคุณจริง ๆ ครับ ที่จริงผมเองยังไม่มั่นใจว่าที่นั่งอยู่นี้ใช่ผมหรือเปล่า ประเภทท่านประธานไม่แข็ง ผมก็ยังงงเหมือนกันว่านี่ใช่ผมไหม ผมว่าสมควรแล้วครับ พอเถอะครับ สมควรแล้วครับ ขอท่านกนกท่านสุดท้ายครับ ขอความกรุณาท่านอดทนนิดหนึ่งมันจะจบแล้วครับ เชิญครับ กระชับนิดหนึ่งครับ

นายกนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ท่านประธานครับ ผมจะพยายามกระชับให้มากที่สุดเลยนะครับ ผมคิดว่าประเด็นที่สำคัญท่านประธาน หัวใจอยู่ที่ว่าในการประชุมวันที่ ๒๐ ที่ผ่านมานะครับ

ซึ่งผมได้เข้าประชุมในวันนั้นด้วยและผมจำบรรยากาศได้ดี ผมขออนุญาตเล่าให้ฟังนะครับ ได้มีการพยายามที่จะให้รับรองเอกสารของการประชุม แล้วก็ได้มีการไล่ไปหน้าที่ ๑ หน้าที่ ๒ หน้าที่ ๓ จนกระทั่งกรรมาธิการบางท่านตั้งคำถามว่าตกลงเป็นการรับรองบันทึกการประชุม หรือรับรองร่างรายงานของคณะกรรมาธิการนะครับ แล้วก็สุดท้ายที่ประชุมก็บอกว่าเป็นการรับรองร่างรายงานกรรมาธิการ และผมจำได้ดีว่าท่านนิพิฏฐ์ก็เลยยกมือขึ้นแล้วก็บอกว่าท่านประธาน หมายถึงประธานคณะกรรมาธิการนะครับว่ามันมีข้อผิดพลาดในข้อเท็จจริงของในร่างรายงานนี้ ผมขออนุญาตไม่พูดในประเด็นนั้นนะครับ แล้วก็ยืนยันว่าเป็นข้อผิดพลาดจริง ๆ ขอให้มีการแก้ไขปรากฏว่าฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมาธิการถ้าผมจำไม่ผิดก็ได้บอกบอกว่าแม้แต่คำเดียวหรือประโยคเดียวก็แก้ไม่ได้ร่างรายงานนี้นะครับ เพราะได้ผ่านการรับรองไปแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ครับท่านประธานครับ จึงทำให้พวกเราพยายามที่จะปรองดองด้วย

(นายสมชาติ พรรณพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครปฐม ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ มีผู้ประท้วงครับเชิญครับ

นายสมชาติ พรรณพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (นครปฐม) : ท่านประธานครับ ผม สมชาติ พรรณพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครปฐม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เราได้เสนอญัตติปิดการอภิปรายแล้วไม่ใช่หรือครับ แล้วก็ได้มีการรับรองแล้วท่านประธาน ผมคิดว่าท่านไม่สามารถควบคุมการอภิปรายในสภาได้นะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ

นายสมชาติ พรรณพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (นครปฐม) : ท่านประธานครับ ท่านต้องรักษาระเบียบให้เคร่งครัดสิครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ผมผิดพลาดนะครับ เพราะมีการเสนอญัตติให้ปิดการอภิปรายและรับรองถูกต้อง ฉะนั้นผมอนุญาตขอมตินะครับ

นายกนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมยกมือมาเป็นชั่วโมงแล้วนะครับ ด้วยความอดทนและเคารพท่านประธานนะครับ และท่านประธานก็ทราบอยู่ว่าผมอภิปรายไม่ได้เกเรเลยนะครับ ผมพูดข้อเท็จจริงเท่านั้นเองครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านผู้เสนอญัตติผมขอความกรุณาได้ไหมครับ เราถอนแล้วให้ท่านได้พูดจะจบแล้วครับ บรรยากาศกำลังดีครับ คงพูดเป็นท่านสุดท้ายแล้วละครับ ท่านกฤชครับ ขออภัยครับ ขอความกรุณาครับ ถอนน่าจะจบบรรยากาศจะดีกว่า

นายกฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภา (กำแพงเพชร) : ท่านประธานที่เคารพ กฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาด้วยความเคารพทุกท่านนะครับ พวกเราได้พยายามให้โอกาสทั้ง ๒ ฝั่งนานมากแล้วครับท่านประธานครับ แล้วท่านประธานก็ได้วินิจฉัยไปแล้วด้วยว่าท่านผิดพลาด

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ผมว่าบรรยากาศกำลังดี เราอดทนมามากแล้วครับ ท่านครับ เราอดทนมามากเหลืออีกนิดหนึ่ง

นายกฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภา (กำแพงเพชร) : ท่านประธานเอาอย่างนี้ได้ไหมครับท่านประธานครับ ด้วยความเคารพท่านประธาน ด้วยความเคารพผู้ที่กำลังจะอภิปรายเสร็จจากท่านผู้นี้แล้ว ท่านกนก ขออนุญาตเอ่ยนาม ผมอยากขอให้ท่าน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมขอเป็นท่านสุดท้ายครับ

นายกฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภา (กำแพงเพชร) : ท่านจะลงมติแน่นอนนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ขอเป็นท่านสุดท้าย

นายกฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภา (กำแพงเพชร) : เป็นสัญญาลูกผู้ชายระหว่างผมกับท่านนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ถอนนะครับ ตกลงถอนนะครับท่านครับตกลงถอนนะครับ

นายกฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภา (กำแพงเพชร) : ก็ยินดีครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ คงต้องให้เกียรติท่านวุฒิสมาชิก ขอท่านเป็นท่านสุดท้ายนะครับ เชิญครับ

นายกนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ ผม กนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภานะครับ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตที่จะยืนยันว่าในการประชุมวันนั้นท่านนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ได้ขอให้แก้ไขร่างรายงาน

กรรมาธิการที่เมื่อสักครู่นี้ท่านสมาชิกได้อภิปรายแล้วว่าได้มีการรับรองในวันนั้น ท่านได้บอกว่ามันเป็นการผิดข้อเท็จจริงแล้วก็ขอให้มีการแก้ไข ปรากฏว่าถ้าผมจำไม่ผิดนะครับดูเหมือนจะเป็นท่านเลขานุการกรรมาธิการได้บอก บอกว่าแก้ไขไม่ได้แล้วเพราะได้มีการรับรองไปเรียบร้อยแล้วนะครับ อันนั้นเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญมากครับท่านประธานครับ และผมจะขออนุญาตเรียนกับท่านประธานว่าในวันนั้นผมได้อภิปรายทั้งหมด ๑๕ ประเด็นนะครับท่านประธานครับ ในเรื่องตั้งแต่ของรายงานของสถาบันพระปกเกล้าแล้วก็การนำมาซึ่งการดึงรายงานของสถาบันพระปกเกล้ามาทำเป็นรายงานของคณะกรรมาธิการนะครับ -------

ผมขออนุญาตไม่ลงไปในรายละเอียด แต่ประเด็นที่สำคัญก็คือว่า วันนั้นผมจำได้ว่าผมได้พูดกับอาจารย์วุฒิสารด้วยซ้ำไปว่าขอให้ได้รับฟังสิ่งเหล่านี้ และนำไปปรับปรุงแก้ไข ปรากฏว่าพอถึงวันพุธก็ไปที่โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ วันที่ ๒๑ สถาบันพระปกเกล้าก็ได้บอกว่าจะนำไปปรับปรุงแก้ไขเพราะว่ามีข้อผิดพลาด ข้อบกพร่องที่ยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ด้วยความเข้าใจตรงนี้นะครับ ท่านประธานครับ พวกผมเองก็ด้วยความตั้งใจที่จะทำให้การปรองดองสำเร็จก็เลยกลับมาทำหนังสือถึงท่านประธานกรรมาธิการ เมื่อวันที่ ๒๒ แล้วก็มีท่านสุทัศน์ มีท่านนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ แล้วก็ท่านองอาจ คล้ามไพบูลย์ แล้วก็ตัวกระผมเองได้ทำหนังสือนี้ถึงท่านประธานกรรมาธิการ แล้วเราก็ยังบอกกับท่าน พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน ว่าท่านครับ ในร่างรายงานที่เราเห็น ณ ขณะนี้ ในวันที่ ๒๐ นั้น มันมีข้อที่ยังไม่ครบถ้วนหลายประการ ตั้งแต่ข้อเท็จจริงที่ไม่ถูกต้อง การนำข้อมูลที่อ้างมาใช้ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ และทำให้เกิดความเข้าใจผิด แล้วก็อีกทั้งความเห็นของนักวิจัยของสถาบันพระปกเกล้าก็บอกว่าจะนำไปปรับปรุงแก้ไข ในขณะที่กรรมาธิการบอกมาตลอดว่าเราจะยึดหลักแนวคิดของสถาบันพระปกเกล้าเป็นหลักในการที่จะนำมาทำรายงานของเรา แต่ปรากฏว่าด้วยความเข้าใจของพวกเรา เราเข้าใจด้วยความบริสุทธิ์ใจจริง ๆ ว่าท่านประธานกรรมาธิการจะกรุณาเรียกประชุมอีกครั้งหนึ่งในวันอังคารที่จะถึงก็คือวันนี้เพื่อที่เราจะได้ทบทวนในสิ่งเหล่านี้ใหม่ แต่ปรากฏว่ามันก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ท่านประธานครับด้วยความเคารพท่านจริง ๆ ด้วยสามัญสำนึกของผมเองนะครับ แล้วก็ด้วยความรู้สึกที่อยากจะเห็นบ้านเมืองเดินไปข้างหน้า เห็นการปรองดองจริง ๆ ผมคิดว่าวิธีการที่ทำแบบนี้นั้นมันเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง และได้เป็นมาตรฐานที่จะถูกนำมากล่าวอ้างในทางไม่ดีในอนาคตอีกมากมาย ผมอยากจะขออนุญาตพูดกับท่านวุฒิสมาชิกนะครับ เพราะว่าส่วนที่เป็น ส.ส. เสียงข้างมากของรัฐบาลก็ตั้งใจอยู่แล้วที่จะทำแบบนี้ ผมอยากจะขอความกรุณาท่านได้ใช้สามัญสำนึกและความรับผิดชอบต่อส่วนรวมที่จะพิจารณาเรื่องนี้ เพราะว่าเราได้เห็นชัดเจนแล้วว่าร่างรายงานฉบับนี้เป็นคนละฉบับกับร่างรายงานที่ได้รับการรับรองเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม แล้วท่านประธานกรรมาธิการก็ไม่สามารถยืนยันได้เต็มปากเต็มคำท่านไม่ได้ตอบคำถามตรงนี้อย่างตรงไปตรงมา เพราะฉะนั้นเพื่อป้องกันไม่ให้รัฐสภาของเราเสื่อมเสียในเรื่องของการพิจารณาเอกสารที่ไม่มีความครบถ้วน ท่านประธานครับ ผมอยากจะขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานว่าสถาบันพระปกเกล้าได้พูดชัดเจนว่า

การที่จะปรองดองนั้นจะต้องทำความจริงให้ปรากฏ บัดนี้พวกผมได้ทำความจริงให้ปรากฏแล้วว่ารายงานที่นำเสนอต่อสภาแห่งนี้เป็นอย่างไร และสถาบันพระปกเกล้าก็ย้ำด้วยว่าการทำความจริงให้ปรากฏนี้เป็นพื้นฐานสำคัญของการปรองดอง แต่ถ้าเราพิจารณากันด้วยเสียงข้างมากและเราจะนำไปสู่การปรองดองได้อย่างไร ตรงนี้ผมอยากจะขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานด้วยความเคารพจริง ๆ ว่าถ้าเราไม่เคารพความเป็นจริง การปรองดองที่ยั่งยืนจะเกิดขึ้นได้อย่างไร และผมยืนยันกับท่านประธานด้วยซ้ำไปว่า เมื่อถึงวาระที่พิจารณาในสภาผู้แทนราษฎรถ้าเดินหน้าต่อไปแบบนี้ มันก็จะมีปัญหาเกิดขึ้น และสุดท้ายกรรมาธิการที่ท่านเซ็นคำสั่งแต่งตั้งไปนั้นก็จะเป็นผู้ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งในรอบใหม่ในบ้านเมืองของเรา เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ เมื่อความจริงปรากฏเช่นนี้แล้ว ผมเชื่อว่าด้วยสามัญสำนึกและความรับผิดชอบ และการยึดบนหลักของความถูกต้องและความยุติธรรม ผมเชื่อว่าสมาชิกรัฐสภาก็จะช่วยกันรักษาเกียรติภูมิและเกียรติยศของสภาแห่งนี้ไว้ ความจริงการเลื่อนออกไปไม่ได้ทำให้งานของท่านเสียหายเลยนะครับ เพียงแต่ทำให้เราได้ทำในสิ่งที่ถูกต้อง ทำในสิ่งที่เป็นธรรม ทำในสิ่งที่ยึดบนหลักของศีลธรรมและประเพณีปฏิบัติที่ดีงามของรัฐสภาของเรา ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพจริง ๆ ครับ ขอความกรุณาท่านประธานได้โปรดพิจารณาเลื่อนวาระนี้ไปเถอะครับ เพราะว่าถ้าไม่เช่นนั้นแล้ว ผมเกรงว่าปัญหาเรื่องการปรองดองที่เราพยายามจะแก้ไขคงจะไม่มีความสำเร็จ เพราะว่าเราก็ได้เริ่มต้นด้วยการไม่เคารพความจริงอยู่แล้วครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมขอมติเลยนะครับ เชิญสมาชิกข้างนอกด้วยนะครับ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติครับ เชิญครับ

(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา ได้มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนการทำการลงมติ)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกพร้อมนะครับ ก่อนลงมติ ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมครับ เชิญใช้สิทธิแสดงตนได้เลยครับ เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เรียบร้อยนะครับ ส่งผลได้เลย เชิญครับ ไม่เป็นอะไรครับ ครบอยู่แล้วครับ ผู้เข้าร่วมประชุม ๓๖๗ ท่านครับ ครบองค์ประชุมครับ

ผมขอมตินะครับ มติแรกจะเป็นของท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เรื่องที่ขอให้เลื่อนการพิจารณาเรื่องนี้ออกไปก่อนนะครับ เพราะฉะนั้นผมขอมติเลยนะครับ จะเห็นด้วยกับญัตติของท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ครับ เชิญใช้สิทธิได้เลย จะเห็นด้วยกับญัตติของท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ เห็นด้วยก็กด เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยกด ไม่เห็นด้วย

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนนครับ ส่งผลครับ ไม่เป็นอะไร ๑ คะแนน ธนิตพล ไชยนันทน์ มติเห็นด้วย ๑๗๒ ท่าน บวกท่านธนิตพลเป็น ๑๗๓ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๓๔๖ ท่าน ถือว่าที่ประชุมมีมติไม่เห็นด้วยนะครับ

ผมขอมติต่อไปเลยครับ มติที่จะให้มีการเลื่อนระเบียบวาระตามที่คุณหมอชลน่านเป็นคนเสนอนะครับ เห็นด้วยกับการขอเลื่อนระเบียบวาระตามที่คุณหมอชลน่านเสนอหรือไม่ครับ ใช้สิทธิได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนนครับ ส่งผลได้เลยครับ เมื่อสักครู่เห็นยกมืออีกครั้ง ไม่เป็นอะไร ๑ แต้ม มตินะครับเห็นด้วย ๓๔๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๖๒ ท่าน บวกท่านธนิตพล ไชยนันทน์ เป็น ๑๖๓ ท่าน ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบครับ

ร ๒/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ) สะแกวัลย์ ๑๓๔/๒

ผมขอไปญัตติเรื่องขอให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภามีมติให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณารายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาตินะครับ ซึ่ง พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน กับคณะ เป็นผู้เสนอครับ เชิญผู้เสนอครับ เชิญท่านพลเอก สนธิ ครับ

พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ด้วยคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติ สภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว โดยการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งเพื่อสร้างความปรองดองให้เกิดขึ้นแก่คนในชาติ ถือเป็นเรื่องเร่งด่วน เนื่องจากเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ อันถือได้ว่าเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งรัฐ แต่ไม่สามารถที่จะนำรายงานของคณะกรรมาธิการเสนอเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาได้ในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาตามมาตรา ๑๒๗ และมาตรา ๑๓๖ (๕) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในการนี้จึงขอเสนอญัตติมาตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๒๙ เพื่อให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณารายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติต่อไป จึงเรียนมาเพื่อกรุณาโปรดพิจารณาครับ ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภาได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลเอก ธีรเดช มีเพียร รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านศุภชัยครับ

นายศุภชัย ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม ศุภชัย ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคภูมิใจไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมอยากจะขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่าพรรคภูมิใจไทยเป็นพรรคการเมืองหนึ่งที่ได้มีการเสนอญัตติเกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยท่านหัวหน้าพรรคคือท่านชวรัตน์ ชาญวีรกูล และคณะของพรรคภูมิใจไทย ได้มีการเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเสนอญัตติเพื่อที่จะหาแนวทางการสร้างความปรองดองของคนในชาติ เนื่องจากเราเห็นว่าปัญหานั้นเป็นปัญหาอันยิ่งใหญ่ที่สภาผู้แทนราษฎรควรที่จะได้ร่วมกันหาแนวทางในการสร้างความปรองดอง เพราะฉะนั้นผมจึงขอเรียนว่าเมื่อวันนี้สถานการณ์ที่ได้สรุปรวมกันและเห็นว่าเรื่องนี้มันเป็นเรื่องที่ควรจะต้องเดินหน้าต่อไป ในนามของพรรคภูมิใจไทยซึ่งเราก็มีมติเห็นพ้องต้องกันนะครับว่าเมื่อทางกรรมาธิการได้ดำเนินการอะไรไปแล้วสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรก็ควรที่จะได้มีการพิจารณา เพราะฉะนั้นวันนี้ก็ต้องเรียนว่าพรรคภูมิใจไทยเราพร้อมที่จะสนับสนุนให้นำเรื่องนี้เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร แต่สิ่งที่อยากจะขอกราบเรียนก็คือว่าเมื่อวันนี้ถ้ารัฐสภาที่ประชุมของสภาใหญ่ที่ท่านสมาชิกท่านหนึ่งบอกว่ามาขออนุญาตกับครูใหญ่ในการที่จะขอไขกุญแจเอาการบ้านไปส่งครู สิ่งที่อยากจะบอกก็คือว่า ณ วันนั้นพรรคภูมิใจไทยเราเห็นว่าสิ่งที่ครูหรือสภาผู้แทนราษฎรควรจะต้องพิจารณาเป็นอย่างยิ่งก็คือว่าบรรยากาศการปรองดองมันเกิดขึ้นหรือยัง เราไม่อยากให้มีความขัดแย้งอะไรเกิดขึ้น สิ่งที่เราพูดกันนัก พูดกันหนาในพรรคภูมิใจไทยที่พยายามสื่อไปยังพี่น้องประชาชน ก็คือเราเป็นนักการเมือง เราไม่ควรที่จะสุมฟืนเข้าไปในกองไฟ นักการเมืองควรที่จะช่วยกันลาไฟ ดึงฟืนออกจากกองไฟ เพราะฉะนั้นวันนี้ผมมั่นใจว่าด้วยมือด้วยเสียงที่ท่านมีอยู่มากพอ ครูใหญ่ก็คงจะมอบกุญแจให้ท่านไขเข้าไปที่โรงเรียนเพื่อเอาการบ้านไปส่ง แต่สิ่งที่ต้องเรียนตรง ๆ นะครับว่าวันนี้ต้องคิดให้ดีนะครับวันนี้ท่านมีเวลาเพียงพอที่จะได้ตรึกตรองว่าเมื่อบรรยากาศการปรองดองมันยังไม่เกิดขึ้นท่านอย่าเร่งรีบทำอะไรอย่างที่เป็นห่วง มีหลายคนเป็นห่วงว่าท่านจะรวบรัดตัดตอนใช้เสียงข้างมากเข้าไปดำเนินการแล้วก่อให้เกิดความขัดแย้งมากยิ่งขึ้น วันนี้พรรคภูมิใจไทยเรามีอยู่ ๓๔ คน ยืนยันครับว่าเราจะบอกครูใหญ่ว่ายินดีให้กุญแจท่านไป แต่ท่านอย่าไปแอบไปหยิบอะไรในโรงเรียน ท่านอย่าฉวยโอกาสตรงนั้นแล้วก่อให้เกิดความเสียหายเพราะมันมีสิ่งของที่สูญหายไป นี่คือสิ่งที่ขอร้องท่าน และหวังว่าเราอย่าได้ลืมคำมั่นสัญญาว่าเมื่อในที่สุด

ท่านได้ไปแล้วขอให้ท่านเพียงเอาการบ้านไปวางบนโต๊ะที่ครูก็พอแล้ว อย่าไปให้คะแนนแอบให้คะแนนหรือไปทำอะไรที่ก่อให้เกิดโภคผลเป็นประโยชน์กับท่านซึ่งเป็นสิ่งที่สังคมกำลังเฝ้าระวัง ก็คงต้องขออนุญาตยืนยันมั่นใจว่าท่านคงไม่ทำเช่นนั้น เพราะผมเชื่อว่าในที่สุดถ้าท่านคิดเช่นนั้น ในขณะที่บรรยากาศความปรองดองมันยังไม่เกิดขึ้น แทนที่ท่านจะได้กลับจะเสีย และความเสียหายจะเกิดขึ้นกับบ้านเมือง ใครทั้งหลายขอให้รอเถอะครับ ผมเชื่อว่าบรรยากาศค่อย ๆ คลายลงมันคงคลี่คลายและวันหนึ่งความปรองดองก็จะเกิดขึ้นจริงอย่างที่พวกเราทุกคนต้องการและต้องการที่จะให้มันมากันอย่างนั้นจริง ๆ หัวหน้าพรรคผมในฐานะที่เป็นผู้ยื่นญัตตินี้ ท่านชวรัตน์ ชาญวีรกูล ก็คงจะอยากจะเรียนกับท่านในที่ประชุมแห่งนี้ในที่ของครูใหญ่แห่งนี้ว่าสิ่งที่พรรคภูมิใจไทยเราคาดหวังก็คือความปรองดองจริง ๆ ไม่ใช่เป็นการปรองดองกัน แต่เป็นการสร้างความขัดแย้งขึ้นมารอบใหม่ซึ่งไม่ต้องการเลยครับ ก็ขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาเพียงเท่านี้ครับ ขอบพระคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมชาย แสวงการ ครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานที่เคารพ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมนั่งฟังท่านสมาชิกฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านก็โต้เถียงเหตุผลกันด้วยเวลายาวนาน แล้วก็อยากจะถือโอกาสได้เรียนต่อที่ประชุมครับว่าความจริงผมไม่ค่อยเห็นด้วยกับการที่จะเลื่อนระเบียบวาระดังกล่าวขึ้นมาเพราะเหตุผลเนื่องจากว่าสถานการณ์การปรองดองนั้นยังไม่เกิดครับ ที่ผมเรียนว่ายังไม่เกิดนั้นไม่ได้หมายความว่ามีจุดเริ่มต้น จุดเริ่มต้นที่ท่านทั้งหลายได้เริ่มขึ้นนั้นมันได้ทำมาแล้วก็ดีแล้ว แต่การที่หลายสิ่งหลายอย่างดูเหมือนว่ามันส่อเค้าแห่งความเร่งรีบหลายประการ ----------

ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการที่นำรายงานของสถาบันพระปกเกล้า รายงานวิจัย การสร้างความปรองดองแห่งชาติ ซึ่งผมก็มีเล่มหนึ่งที่ไปรับจากที่โรงแรม มิราเคิล แกรนด์ รายงานฉบับนี้ต้องเรียนครับว่าจริง ๆ ไม่อยากบอกว่ายังไม่สมบูรณ์ ในฐานะที่เป็นศิษย์สถาบันพระปกเกล้าเหมือน ๆ กับท่าน เหตุของความไม่สมบูรณ์ฉบับนี้มีอยู่ครับ ผมถามผู้วิจัยเองเลยครับว่าทำไมรายงานจึงไม่สมบูรณ์และไม่สัมพันธ์กัน ท่านผู้วิจัยตอบผมว่า ท่านได้รับเวลาจากกรรมาธิการไป ๑๒๐ วัน เพียงแค่นั้นครับ ท่านกำลังจะสร้างความปรองดองในประเทศนี้ซึ่งขัดแย้งมา ๖ ปีเศษ ด้วยเวลาเพียงไม่เกิน ๑๒๐ วันเชียวหรือ และข้อเท็จจริงอีกประการหนึ่ง ก็คือว่าคณะผู้วิจัยได้รับอนุมัติจากสภาสถาบันพระปกเกล้าให้ทำวิจัยเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายนนี้เองครับ โดยสรุปแล้วกว่าท่านจะทำงานวิจัยฉบับนี้ทำเสร็จส่งให้กรรมาธิการที่มีท่าน พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน ขออภัยที่เอ่ยนามเป็นประธานกรรมาธิการนั้นผมตรวจดูแล้วครับ ท่านใช้เวลาแค่ไม่ถึง ๙๐ วันครับ คำถามว่ารายงาน ๙๐ วันนั้นสร้างความปรองดองได้จริงหรือ ผมตอบว่ายังไปไม่ถึงครับ ถ้าเทียบการปรองดองคราวนี้ท่านมาถูกทางแล้วครับ เพียงแต่ว่าทั้งฝ่ามือรายงานฉบับนี้เป็นเพียงแค่นิ้วนิ้วเดียวเท่านั้นเองที่ผมจะบอกว่ารายงานฉบับนี้ยังไปไม่ถึงครับ เพราะว่าคณะผู้วิจัยเองก็ได้เปิดเผยและเขียนไว้ชัดเจนครับ ส่งถึงท่านประธานกรรมาธิการ ขอท่านประธานได้อ่านนะครับ

คณะผู้วิจัยไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อการใช้คะแนนเสียงข้างมากในการตัดสินใจดังกล่าวของคณะกรรมาธิการหรือของสภา โดยที่บรรยากาศแห่งความปรองดอง ซึ่งถือเป็นเงื่อนไขสำคัญยังไม่เกิดขึ้นในสังคม และเชื่อว่าการใช้เสียงข้างมากในการกำหนดแนวทางการสร้างความปรองดองจะเป็นเพียงการสร้างความยุติธรรมของผู้ชนะเท่านั้น ซึ่งรายงานวิจัยได้ระบุว่าการยึดถือเสียงข้างมากโดยละเลยความเห็นที่แตกต่างนั้น ถือเป็นสาเหตุหลักประการหนึ่งของความขัดแย้งทางการเมืองไทยที่ผ่านมา และมีแนวโน้มที่จะนำไปสู่ความขัดแย้งและความรุนแรงรอบใหม่ได้อีกในอนาคต ซึ่งขัดกับเจตนารมณ์ของคณะผู้วิจัยอย่างชัดเจน ด้วยเหตุนี้เพื่อดำรงคุณค่าและรักษาหลักการสำคัญของการปรองดองตลอดจนป้องกันไม่ให้เกิดความขัดแย้งรุนแรงขึ้นอีกครั้งในสังคม คณะผู้วิจัยจึงขอให้คณะกรรมาธิการพิจารณาตามข้อเสนอในส่วนของการริเริ่มกระบวนการพูดคุยเสวนาทั่วประเทศ เพื่อให้ได้ข้อสรุปต่อการสร้างความปรองดองในชาติที่ทุกฝ่ายยอมรับในระดับที่ทำให้สังคมเดินหน้าต่อไปได้ ตามที่ได้เสนอไว้แล้วในรายงานวิจัย โดยไม่จำกัดเวลา

และวาระการทำงานของคณะกรรมาธิการเพื่อให้มีภารกิจ มีความต่อเนื่อง แต่ถ้าหากคณะกรรมาธิการหรือสภามีการลงมติเลือกแนวทางหนึ่งแนวทางใดอย่างรวบรัดด้วยเสียงข้างมาก โดยเฉพาะในประเด็นการให้อภัยผ่านกระบวนการนิรโทษกรรมและการเสริมสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม โดยมิได้ดำเนินการตามข้อเสนอของคณะผู้วิจัยในส่วนของกระบวนการดังกล่าวที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นเสียก่อน คณะผู้วิจัยจะขอถอนรายงานวิจัยที่ได้เสนอต่อคณะกรรมาธิการเพื่อมิให้นำผลวิจัยไปใช้ในการอ้างอิงเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมืองที่ไม่เอื้อต่อการสร้างความปรองดองในชาติได้อีกต่อไป

ผมคิดว่าจดหมายเปิดผนึกของสถาบันพระปกเกล้า โดยเฉพาะคณะผู้วิจัยนั้นได้แสดงเจตนารมณ์ชัดเจนครับว่าสภาแห่งนี้จะพิจารณาอย่างไรก็ตาม ความจริงท่านมาขอต่อที่ประชุมรัฐสภา ผมใน ๒ ฐานะ ๑. คือในฐานะผู้ที่ต้องพิจารณาในฐานะสมาชิกรัฐสภา และท่านก็กลับไปพิจารณาในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งทราบว่ามีการกำหนดวันประชุมไว้วันที่ ๔ เมษายน ผมไม่แน่ใจว่าทำไมต้องรวบรัดขนาดนั้น แล้วก็เป็นสมัยสามัญนิติบัญญัติ ทำไมไม่รอสมัยสามัญทั่วไป ทำไมไม่รอสมัยวิสามัญที่จะเกิดขึ้น อันนี้ก็เป็นที่ต้องสงสัยนะครับ

ถัดไปครับ รายงานฉบับนี้ผมมีส่วนในการถูกสัมภาษณ์เช่นกัน และผมก็เรียนว่าคณะผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ ๔๗ คน ซึ่งผมเห็นว่าถ้าใช้ทฤษฎีอย่างนี้อย่างเดียว ล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสียทั้งสิ้น ในจำนวน ๔๗ คน มีส่วนได้เสียกับคดีถึง ๑๕ คน ส่วนได้เสียที่ท่านกำลังเสนอนิรโทษกรรม มีส่วนได้เสียที่คดี คตส. จะถูกยกเลิก ----------

เพราะฉะนั้นในทฤษฎีที่สถาบันวิจัยของสถาบันพระปกเกล้าใช้ที่ท่านอ้างนั้นโดยหลักการแล้วไม่สามารถอ้างอิงกับผู้ที่มีส่วนได้เสียได้ นอกจากนั้นการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องยังไม่ครอบคลุมอีกจำนวนมาก นั่นหมายความว่ารวมถึงญาติของผู้เสียชีวิตอื่น ไม่ว่าจะเป็นคุณนิชาภรรยาของ พลเอก ร่มเกล้า ไม่ว่าจะเป็นมารดาหรือบิดาของผู้เสียชีวิตในกรณีอื่น ๆ ผมคิดว่าเรื่องนี้ยังมีข้อที่ต้องดำเนินการอีกเยอะ อีกมากถ้าท่านจะสร้างแนวทางปรองดองกันอย่างจริง ผมเรียนครับว่าข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์นั้นต้องขอให้ท่านประธานได้อ่านนะครับ และเป็นข้อมูลที่ถูกเปลี่ยนไปอย่างที่ผมคิดว่าต้องแก้ไขครับ ในรายงานที่ผมขออนุญาตเสนอท่านประธานเป็นเอกสารหลังจากผู้วิจัยได้มาสัมภาษณ์แล้วได้ส่งแบบสอบถามมายังผู้ถูกวิจัยนะครับ เป็นเอกสารที่ส่งทางแฟกซ์ (Fax) แต่ประเด็นที่น่าสังเกตก็คือว่าท่านมีข้อมูลที่กรอกมาแล้วว่ามีใครเห็นด้วยกี่คน มีใครไม่เห็นด้วยกับแนวทางกี่คน นั่นหมายความว่าก่อนที่ผมจะได้กาลงไปมีคนเห็นด้วยกับผมหรือก่อนหน้านั้นกี่คนแล้ว และมีการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ผมต้องเรียนว่าข้อมูลนี้ต้องมีการแก้ไขครับ ท่านประธานในหน้า ๓๓ ฉบับที่เสนอต่อสภาวันนี้ สถาบันพระปกเกล้าได้เสนออย่างนี้ครับ คณะผู้วิจัยได้เสนอรวมถึงกรรมาธิการก็ได้บันทึกไว้ครับว่าแนวคิดในเรื่องของ คตส. แบ่งออกเป็น ๓ ทางเลือก ในทางเลือกที่ ๒ กับทางเลือกที่ ๓ ผมเรียนท่านผู้มีเกียรติอย่างนี้ครับว่าตรงกับเอกสารคำถามของสถาบันพระปกเกล้าในข้อ ๘.๒ และข้อ ๘.๓ ตรงครับ ท่านระบุว่าให้เพิกถอนผลทางกฎหมายที่ดำเนินการโดย คตส. ทั้งหมดและให้ดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมปกติและให้ถือว่าคดีดังกล่าวไม่ขาดอายุความ อันนี้ตรงกับข้อ ๘.๓ ซึ่งมีผู้เห็นด้วยกับแนวทางนี้แล้ว ๕ คนนะครับ ทางเลือกที่ ๓ ให้เพิกถอนผลทางกฎหมายที่ดำเนินการโดย คตส. ทั้งหมดและไม่นำคดีที่อยู่ในระหว่างกระบวนการและที่ตัดสินไปแล้วมาพิจารณาใหม่อีก ต้องเรียนครับว่าตรงกับข้อ ๘.๒ มีผู้เห็นด้วยเพียง ๑ คน แต่ที่แปลกใจและมีการเปลี่ยนก็คือในเอกสารคำถามของสถาบันพระปกเกล้ามีผู้เห็นด้วยถึง ๑๐ คนและรวมผมไปด้วยเลยครับว่าเป็น ๑๑ คน และอาจจะมีอีกหลายคน เขียนไว้ครับว่า ข้อ ๘ การจัดการให้ผลพวงทางกฎหมายของคดีที่ดำเนินการโดย คตส. ๘.๑ ให้ผลพวงทางกฎหมายที่ดำเนินการโดย คตส. และศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาแล้วให้บังคับคดีต่อไป แต่ในเอกสารของกรรมาธิการและของสถาบันที่เปลี่ยนไป เปลี่ยนไปวรรคเป็นอย่างนี้ครับ ทางเลือกที่ ๑ ดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาด้วยกระบวนการยุติธรรมตามปกติที่มีอยู่ ย้ำนะครับ

ดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาด้วยกระบวนการยุติธรรมตามปกติที่มีอยู่โดยให้เฉพาะผลการพิจารณาของ คตส. สิ้นผลและโอนคดีทั้งหมดให้ ป.ป.ช. ดำเนินการใหม่ แต่ไม่กระทบถึงคดีที่ถึงที่สุดแล้ว ผมเรียนถามครับว่ารายงานการวิจัยของสถาบันซึ่งผมเป็นลูกศิษย์อยู่ด้วยทำแบบนี้ได้หรือครับ ท่านเขียนอย่างนี้ได้หรือครับ นี่คือเอกสารที่รัฐสภาแห่งนี้รับเข้ามาพิจารณา ผมไม่กล่าวหาคณะผู้วิจัยครับ เขาได้ชี้แจงกับผมด้วยวาจาว่าระยะเวลาที่เร่งรัดให้เวลาไป ๑๒๐ วัน ทำจริง ๙๐ วัน แบ่งผู้วิจัยมาสัมภาษณ์ เตรียม ๖๐ คน สัมภาษณ์ได้แค่ ๔๗ คน แล้วสำคัญครับ ต่างคนต่างเขียนคนละบทครับ มันจะสัมพันธ์กันได้อย่างไรครับ แล้วก็มารวบรวมมาประมวล อันนี้คือสิ่งที่เป็นหลักฐานชัดเจนครับว่าเอกสารนี้มีปัญหาต้องแก้ไข ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่า ความปรองดองนั้นเป็นสิ่งที่สังคมไทยต้องการ การอยู่ในวังวนของความขัดแย้งมา ๖ ปีเศษเกือบ ๗ ปีแล้ว ล้วนอยากออกจากความขัดแย้ง

เราไม่ต่างจากไก่ที่อยู่ในเข่งที่รอไปเชือดในวันตรุษจีนจิกตีกันหรอกครับ แทนที่จะช่วยกันบินออกจากเข่ง ก็จิกตีกันอยู่ เพราะฉะนั้นผมต้องกราบเรียนครับว่า ถ้าจะทำการปรองดองให้เริ่มต้นและไปถูกทางและสัมฤทธิผลนั้น เหมือนที่หลายประเทศเขาไปได้ครับ ประเทศเกาหลีก็เคยเป็น ประเทศอินโดนีเซียก็เคยเป็น หลายประเทศที่เป็นตัวอย่างในรายงานฉบับนี้ก็เคยเป็น แต่เขาผ่านกันไปได้ครับ แต่ใช้เวลาสั้นยาวไม่เท่ากัน บางประเทศใช้เวลา ๕ ปี บางประเทศใช้เวลา ๑๐ ปี บางประเทศใช้เวลา ๒๒ ปี ผมหวังเหมือนท่านสมาชิกทั้งสภา ทั้งวุฒิสภาและ ส.ส. รัฐบาล และฝ่ายค้าน ผมไม่อยากเห็นวังวนกลับมาความขัดแย้งนำไปสู่การปฏิวัติรัฐประหาร ความขัดแย้งนำไปสู่การฆ่าฟันของพี่น้องประชาชนอีก แต่ผมคิดว่าเราจะก้าวไปด้วยกันนั้นจะต้องมีความพร้อมที่จะร่วมเดินไปด้วยกันครับ การเร่งรีบไม่ว่าจะเป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญด้วยการยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับโดยไม่ถามประชาชนผู้ลงประชามติเลย การที่จะเร่งออก พ.ร.บ. นิรโทษกรรม หรือ พ.ร.บ. ปรองดอง หรือการยกเลิกผลพวงแห่ง คตส. ซึ่งเป็นคดีพิเศษขึ้นมา ผมถามว่าท่านจะนำไปสู่ความปรองดองโดยการไม่ยอมรับของอีกฝ่ายหนึ่งได้อย่างไร สิ่งที่คณะผู้วิจัยได้ฝากไว้คือการที่ท่านจะใช้ชัยชนะของผู้ชนะเท่านั้นเป็นความยุติธรรมหรือ ผมว่ามันกลับไปกลับมาระหว่างฝ่ายหนึ่งชนะ อีกฝ่ายหนึ่งก็ไม่เห็นด้วยแล้วจะเกิดเป็นความแค้นอีกฝ่ายหนึ่งแล้วก็เกิดอย่างนี้ไม่จบสิ้น เพราะฉะนั้นผมเรียนครับว่าถ้าจะทำให้ดี ใจจริงแล้วผมอยากให้คณะของท่านประธานคณะกรรมาธิการ พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน ซึ่งผมก็ยังเคารพท่านอยู่ได้ถอนร่างกลับไปตรวจไปทำรายงานให้เรียบร้อยแล้วก็ไปเดินในสภาผู้แทนราษฎรของท่านให้เรียบร้อยจนเกิดความปรองดองของท่านก่อน ประชาชนเขาก็เฝ้าติดตามด้วยความหวังว่าอยากจะเห็นความปรองดองนั้นมันเดินหน้าต่อไปได้ ก็เรียนครับว่าถ้าเป็นไปได้สภานี้อย่าใช้เสียงข้างมากลากไปเลยครับ เพราะมันจะได้แค่ชัยชนะที่นับมือได้เท่านั้น เป็นชัยชนะของเสียงข้างมากครับ ท่านชนะด้วยมือแต่ท่านไม่ชนะหัวใจเราครับ ถ้าเป็นไปได้ก็ขอให้ท่านถอนออกไปจะดีกว่า ขอบพระคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านเชิดชัย ตันติศิรินทร์ ครับ

นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณครับท่านประธานรัฐสภา เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์เชิดชัย ตันติศิรินทร์ ส.ส. บัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ วันนี้ผมดีใจ

ที่เห็นคนที่เป็นหัวหน้าคณะปฏิวัติแล้วก็มาพูดเรื่องการปรองดอง ในฐานะที่ผมเป็นครูน้อย ตามที่ท่านวัฒนา เมืองสุข และผมก็เป็นครูจริง ๆ เป็นอาจารย์ เป็นครูแพทย์ เป็นครูเก่าด้วยนะครับ ผมตรวจรายงานนักศึกษาแพทย์ต้องกำหนดให้ไปส่ง ไม่ส่งให้ตรวจไม่ได้นะครับ ท่านประธานครับ ผมขอสนับสนุนญัตติที่ขอให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภามีมติให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณารายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติ ซึ่ง พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยเหตุผลนะครับ ท่านประธานครับ ผมจำได้นะครับ ผมเป็น ส.ส. ใหม่เข้ามา ก็มีญัตติด่วนเข้ามาเสนอในช่วงวันที่ ๑๖-๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ บอกว่าเป็นญัตติด่วน เสนอโดย ๒ ท่าน คือ พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน กับ นายชวรัตน์ ชาญวีรกุล แล้วก็มารวมพิจารณาด้วยกัน แล้วในที่สุดสภาผู้แทนราษฎรก็ลงมติเห็นด้วยนะครับ แล้วก็ให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๓๘ ท่าน ศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติ ซึ่งนับเป็นก้าวที่หนึ่งว่าจะมีแนวทางอย่างไร และยังไม่พอครับ ก็ยังได้รับความคืบหน้าของคณะกรรมาธิการว่าเพื่อความรอบคอบขอขยายเวลา ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ ๙๐ วัน ครั้งที่ ๒ ๓๐ วัน พอมาดูในรายงานเบื้องต้นที่เขาส่งมานี่ครับ ผมไม่ได้สนใจว่ามันถูกหรือมันผิดนะครับ ผมจะไปพูดในสภาผู้แทนราษฎรนะครับ แต่เท่าที่ดูมีคนที่มาชี้แจงครอบคลุมเกี่ยวข้องทุกประการนะครับ แล้วยังไม่พอคณะกรรมาธิการนี้เขาใจกว้างเขาแบ่งการทำงานเป็น ๓ ส่วน

ส่วนที่ ๑ ก็คือตรวจสอบและติดตามการดำเนินการของรัฐบาลเพื่อให้การเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งหรือความรุนแรงของทางการเมือง แล้วก็โดยหลักการว่ารวดเร็วเป็นธรรมและเสมอภาค อันนี้ที่ คอป. เป็นคนเสนอ คอป. เขาตั้งมาตั้งแต่รัฐบาลที่แล้ว แล้วก็เสนอมาก็เห็นเฉย ๆ สุดท้ายก็เสนอเข้ามาทางคณะกรรมาธิการก็จะติดตามดูว่าทำอย่างไร ซึ่งก็มีรายงานมา

อันที่ ๒ ศึกษาหาทางออกสร้างกระบวนการปรองดอง อันนี้เป็นเรื่องสำคัญครับ สร้างกระบวนการการปรองดอง เพราะพวกเรามีแต่พูดเอาจริง ๆ ไม่รู้จะเอาอย่างไรกันที่สามารถแก้ไขความขัดแย้งในประเทศอย่างยั่งยืนและเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย แล้วก็ได้มอบหมายให้สถาบันพระปกเกล้านะครับ ด้วยความใจกว้าง ในฐานะเป็นสถาบันเกี่ยวกับวิชาการไปศึกษาวิจัยในหัวข้อ ผมขอพูดอีกทีนะครับ อะไรคือปัจจัยหรือกระบวนการที่ทำให้การปรองดองแห่งชาติประสบความสำเร็จ ก็มีผู้อภิปรายว่าสถาบันเขาก็ต้องนำเข้าสภาสถาบันแล้วก็มีการอนุมัติให้ทำวิจัยได้ใน ๑๒๐ วัน ต้องชมว่าทำเก่งนะครับ เสร็จ เสร็จอย่างไรผมก็ไม่ทราบ ผมก็ยังไม่ดูรายละเอียดนะครับ

แล้วก็ยังมีอีกเรื่องที่ ๑ เกี่ยวกับความรุนแรงใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ก็ให้มีคณะอนุกรรมาธิการศึกษาแยกต่างหาก เห็นไหมครับ ไม่ใช่เฉพาะเรื่องนี้เรื่องเดียว มี ๓ เรื่องในรายงานคณะกรรมาธิการซึ่งผมว่าถ้าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไปอ่านที่เขาเขียนมาในฉบับสีฟ้าผมเชื่อโดยสุจริตใจนะครับว่าอันนี้เป็นของถูกต้อง เพราะถ้าไม่ถูกต้องคงไม่เข้าสภาแห่งนี้ คงไม่มีใครต้มกันขนาดอย่างนี้นะครับ อ่านแค่ถึงหน้า ๑๑ ก็พอจะเข้าใจว่าหลักแนวคิดและการดำเนินการของคณะกรรมาธิการเป็นอย่างไร ซึ่งก็น่ายกย่องนะครับเน้นความเป็นอิสระและความเป็นกลางอย่างเคร่งครัด ปราศจากการครอบงำของพรรคการเมือง เห็นไหมครับ

อันที่ ๒ เคารพการทำงานของหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่รับผิดชอบอยู่แล้ว เพื่อหลีกเลี่ยงการทำงานที่ซ้ำซ้อน ประเทศไทยมันซ้ำซ้อนเยอะครับ และทำให้กระบวนการปรองดองแห่งชาติมีความเป็นเอกภาพในการค้นหาความจริง และยังมีรายละเอียดย่อยไปอีก ๓-๔ ข้อนะครับ ก็คือการตรวจสอบที่ผมว่านะครับ ตรวจสอบหาความจริง การเยียวยาฟื้นฟูและการป้องกันเหตุความรุนแรง

แล้วก็ในส่วนที่ ๓ ศึกษาประเด็นที่เป็นรากเหง้าของปัญหาความขัดแย้ง

แล้วอันที่ ๔ คือสร้างความปรองดองไม่เกิดความเสียหายอีก

แล้วข้อที่ ๒ ก็รับฟังความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์เปิดเผยเพื่อให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการเสนอแนะประเด็นที่สำคัญที่จะนำไปสู่การปรองดอง

อันที่ ๔ ให้ความระมัดระวังต่อกรณีที่อาจก้าวล่วงต่อการพิจารณาคดีของศาลและองค์กรอิสระที่มีอำนาจหน้าที่ เห็นไหมครับ เขาใช้ความระมัดระวังมาก

อันสุดท้ายนะครับ พิจารณาป้องกันเหตุที่จะนำไปสู่ความขัดแย้งทั้งระยะสั้นและระยะยาว รวมถึงป้องกันมิให้เกิดความขัดแย้งจนนำไปสู่การเผชิญหน้าของผู้คนในสังคมซึ่งอาจจะเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงได้อีก เห็นไหมครับ ด้วยเหตุผลนี้ละครับ ผมในฐานะที่ว่าเคยยกมือเห็นด้วยแล้วอยากดูรายงานจริง ๆ ว่าคณะกรรมาธิการชุดนี้ได้ไปทำอะไรนะครับ แต่เนื่องด้วยกติกาของบ้านเมืองต้องนำเข้ามาผ่านรัฐสภา ก็คือมาตรา ๑๓๖ (๕) และไปเกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๒๗ ซึ่งต้องมาขออนุญาตอย่างที่ท่านวัฒนาบอกว่าขออนุญาตอาจารย์ใหญ่เปิดประตู ผมเป็นครูน้อยผมอยากจะตรวจรายงานนักศึกษาถูกหรือผิด ผมจะไปดูถ้าใช้ไม่ได้ก็รีบไปทำใหม่ก็เป็นสิทธิของคนดูครับ เพราะฉะนั้นในวันนี้เป็นประวัติศาสตร์ ----------

เป็นก้าวแรกที่เราอย่าดีแต่พูดนะครับ เราจะทำจริง ๆ ว่าก้าวที่ ๑ เมื่อรัฐสภาเห็นชอบเพราะว่ามันจะปิดสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติอยู่แล้ว ผมอยากรู้ว่าที่ให้ไปทำการบ้านลูกศิษย์ทำอะไรมาบ้าง แล้วถ้าเขาเสนอมาแล้วไม่เข้าท่าเราก็ส่งให้ทำใหม่ได้ หรือค่อย ๆ เอาไปคิดช่วงที่ปิดสมัยประชุมว่าจะนับ ๒ ต่อไปอย่างไรครับ เพราะฉะนั้นโดยเหตุผลที่ผมยกขึ้นมานี้นะครับ ผมอยากจะขอรบกวนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านเพื่อเห็นแก่ชาติบ้านเมือง ความคิดเห็นแตกต่างเราต้องรับกัน แต่อย่าให้เลยเถิดนะครับ ไม่ใช่ว่าเราเสียงข้างมากแล้วจะลากไปต้องฟังเสียงข้างน้อยด้วย แต่ความอดทน การเป็นผู้ใหญ่ที่จะนำพาประเทศในสภาแห่งนี้ละครับเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ในบทสรุปผมขอสนับสนุนที่จะเห็นด้วยที่จะให้เสนอที่จะยอมรับญัตตินี้ส่งไปให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาครับ ขอบคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ๓ ท่านต่อไป ท่านนคร มาฉิม ท่านกฤช อาทิตย์แก้ว ท่านชุมพล ศิลปอาชา เชิญท่านนครครับ

นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต่อญัตติที่ขอให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภามีมติให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณารายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติ ที่นำเสนอโดยท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญกับคณะ ก็คือท่าน พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน กับคณะเป็นผู้เสนอ เพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภา ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๗ และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๖ (๕) ท่านประธานที่เคารพครับ ในส่วนตัวของกระผมเองในฐานะอดีตกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติของสภาผู้แทนราษฎร และอดีตโฆษกคณะกรรมาธิการวิสามัญชุดดังกล่าว เนื่องจากกระผมและเพื่อนสมาชิกในซีกของพรรคประชาธิปัตย์ได้แสดงเจตจำนงทักท้วงและได้ขอลาออกต่อท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญแล้ว แต่ด้วยความเชื่อมั่น ด้วยความมุ่งมั่นของพรรคประชาธิปัตย์และตัวกระผมเองที่สำนึกต่อประชาชนและประเทศชาติว่าในช่วงนับสิบที่ผ่านมาประเทศชาติจมอยู่กับความขัดแย้ง จมอยู่กับความแตกแยก ทำให้เกิดความขัดแย้งที่ลึกลงไปถึงความรู้สึกนึกคิดและจิตวิญญาณของคน มีการแบ่งเป็นสี

เป็นฝักเป็นฝ่าย เป็นพวกเขาพวกเราอย่างชัดเจนอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน นำมาสู่ความขัดแย้งทางการเมืองที่รุนแรงจนเกิดจุดประทุของความขัดแย้ง ไม่ว่าจะเป็นการเรียกร้อง การประท้วงของฝักฝ่ายต่าง ๆ ก่อให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน โอกาสของประเทศไทยอย่างเกินกว่าที่จะคณานับได้ ท่านประธานที่เคารพครับ อันนี้คือจุดหนึ่งที่นำมาสู่การตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้น พรรคประชาธิปัตย์เองและตัวกระผมเองสำนึกในบุญคุณของประชาชน และประชาชนทั้งประเทศคงจะคาดหวังว่าจากนี้ไป สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทยอันชอบด้วยกฎหมายสูงสุดของประเทศ จะร่วมกันแสวงหาทางออกให้กับประเทศให้กับสังคม และนำพาประเทศและสังคมให้ก้าวพ้นจากความขัดแย้ง ข้ามพ้นจากความแตกแยกและร่วมกันสร้างความปรองดองความสามัคคีร่วมกันสร้างชาติเพื่อลูกหลานของเรา เพื่ออนาคตของประเทศของเรา ----------

ในส่วนตัวผมเองย้ำมาตลอดว่าผมต้องการให้กระบวนการในการสร้างความปรองดองให้เหนือกว่าความขัดแย้งทางการเมือง เหนือกว่าความแตกแยกหรือการแบ่งฝ่ายทางการเมือง และไม่ต้องการให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนำเอากระบวนการในการปรองดองนี้ไปเป็นข้อแพ้ ข้อชนะหรือได้เปรียบเสียเปรียบในทางการเมือง โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติโดยส่วนรวม และผลประโยชน์ของประชาชนทั้งชาติเป็นที่ตั้ง อันนี้คือจุดมุ่งหมายตั้งแต่เดิมแล้วก็ไม่เคยละทิ้งจุดยืนและจุดมุ่งหมายอันนี้ ท่านประธานที่เคารพ แต่ ณ โอกาสนี้ผมจะยังไม่เจาะลึกเข้าไปในรายละเอียดว่าในรายละเอียดในการพิจารณามีเนื้อหาสาระอย่างไรบ้าง แต่จะขอหยิบยกเอาบางกรณีบางประเด็นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกรัฐสภาในการที่แต่ละท่านจะให้ความเห็นชอบว่าจะนำเอาญัตติเรื่องนี้มาพิจารณาเป็นกรณีพิเศษเนื่องจากการประชุมสมัยนี้เป็นสมัยสามัญนิติบัญญัติ ซึ่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญกำหนดหรือบังคับให้พิจารณาเฉพาะกฎหมายเท่านั้น แต่เรื่องนี้เป็นญัตติ แน่นอนครับในเมื่อท่านประธานคณะกรรมาธิการกับคณะได้นำเสนอต่อรัฐสภาแล้ว ผมเองขอถือโอกาสนี้กราบเรียนบางสิ่งบางอย่างและเป็นประเด็นที่เป็นข้อฝากและจะนำไปสู่การตัดสินใจของท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติว่าจะอนุญาตให้ความเห็นชอบที่จะให้พิจารณาเรื่องนี้ในสมัยสามัญนิติบัญญัติของรัฐสภาหรือไม่

ประเด็นแรก ที่ผมขออนุญาตที่จะทักท้วงไว้แล้วก็ฝากเป็นข้อสังเกตก็คือผมมีรายงานฉบับสมบูรณ์ของสถาบันพระปกเกล้าเรียกว่ารายงานวิจัยการสร้างความปรองดองแห่งชาติเสนอต่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติสภาผู้แทนราษฎร ที่จัดทำโดยสถาบันพระปกเกล้าในเดือนมีนาคม ๒๕๕๕ ฉบับสมบูรณ์นี้ผมเองได้พิจารณาโดยละเอียดแล้วก็พิจารณาหลายรอบ แน่นอนครับ ในรายงานฉบับนี้จะให้ตรงใจผมทุกอย่างนั้นมันคงเป็นไปไม่ได้ และรายงานฉบับนี้มีทั้งข้อดี มีทั้งข้อเด่น มีทั้งข้อด้อย ผมเองยังให้กำลังใจต่อสถาบันพระปกเกล้าว่าขอให้ท่านมีความกล้าหาญมีความเด็ดเดี่ยว มีการเสนอทางออกให้กับประเทศอย่างตรงไปตรงมา ไม่ต้องกลัวว่าจะมีผู้เห็นต่าง ไม่ต้องกลัวหรือว่าไม่หลงระเริงไปกับผู้ที่เห็นด้วย แต่ให้ยึดถือประโยชน์ของชาติบ้านเมืองและประชาชนเป็นที่ตั้ง ท่านก็เสนอซึ่งเป็นสิ่งที่น่าชื่นชมในจิตวิญญาณของสถาบันพระปกเกล้า แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ในเหตุผลที่เสนอมาที่ผมบอกว่าเป็นข้อดี ก็คือท่านเสนอเหตุแห่งความขัดแย้งตั้งแต่ต้น เหตุแห่งความขัดแย้งตั้งแต่ต้น

ไม่ว่าจะเป็นปัญหากลางความขัดแย้งที่เริ่มปะทุมาตั้งแต่ก่อนสมัยมีการเปลี่ยนแปลงจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมไปถึงปัญหาพื้นฐานทางสังคมที่จุดชนวนแห่งความขัดแย้งและลุกลามบานปลายอย่างรวดเร็วก็คือปัญหาพื้นฐานของสังคมไทยก็คือความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ท่านประธานที่เคารพครับ ความเหลื่อมล้ำระหว่างประชาชนในประเทศที่คนจนยิ่งจนลงและมีจำนวนมาก ๗๐-๘๐ เปอร์เซ็นต์ แต่คนรวยที่มีอยู่จำนวนน้อยกลับรวยขึ้นและทรัพยากรส่วนใหญ่ของประเทศกับถูกคอนโทรล (Control) ถูกบังคับ หรือว่าถูกครอบงำโดยคนส่วนน้อยที่มีศักยภาพมาก อันนี้เป็นจุดเริ่มต้นแห่งความขัดแย้ง ท่านประธานที่เคารพครับ ณ โอกาสนี้ ณ เวลานี้ บรรยากาศแห่งความปรองดองจะต้องมีเจตจำนงอย่างแท้จริงจากทุกฝ่าย ----------

โดยเฉพาะฝ่ายผู้ที่มีอำนาจรัฐอยู่ก็คือตั้งแต่นายกรัฐมนตรีไปจนถึงรัฐบาลทั้งคณะ และผู้ที่มีเสียงข้างมากในรัฐสภาแห่งนี้ว่าท่านมีความตั้งใจจริงมากน้อยแค่ไหน ในการที่จะนำพาประเทศและประชาชนให้ข้ามพ้นจากความแตกแยกและความขัดแย้ง และนำเอาความปรองดองอันแท้จริงและยั่งยืนให้เกิดขึ้นกับคนในชาติกับประเทศของเรา บรรยากาศในขณะนี้ท่านจะต้องแสดงความจริงใจว่า

ประเด็นที่ ๑ ในการจัดสรรงบประมาณต่าง ๆ เข้าไปสู่พื้นที่หรือพัฒนาในทุกจังหวัดและทุกภาคของประเทศ ท่านจะต้องแสดงเจตจำนงที่แท้จริง จะต้องมีการกระจายความเป็นธรรมด้านงบประมาณให้กับทุกพื้นที่อย่างจริงจังแล้วก็จริงใจ

ประเด็นที่ ๒ ท่านจะต้องแสดงเจตจำนงอย่างแท้จริงนะครับว่าประชาชนที่ยังยากจนโดยเฉพาะชาวไร่ ชาวนา เกษตรกร หรือผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ ที่ยังไม่มีโอกาสเข้าถึงและยังรู้สึกว่าเขาถูกกดขี่นะครับ ถูกรังแกไม่ได้รับความเป็นธรรมและไม่มีโอกาสแม้แต่ที่จะเข้าถึงทรัพยากรที่เป็นของประเทศอย่างเป็นธรรม เช่น การเข้าถึงทรัพยากรที่ดิน การได้รับการพัฒนาด้านสาธารณูปโภคโดยเฉพาะน้ำ ถนนหนทาง ไฟฟ้า โทรศัพท์หรืออื่น ๆ อย่างเป็นธรรม ความรู้สึกต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นจุดประทุแห่งความขัดแย้งรอบใหม่ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะต้องมีความจริงใจในการที่จะสร้างความเป็นธรรมในเรื่องนี้อย่างจริงจัง

อันที่ ๒ รัฐบาลจะต้องไม่สร้างเงื่อนไขขึ้นมาใหม่เพื่อลดความหวาดระแวง ความคลางแคลงใจและความไม่ไว้วางใจต่อกันและกัน เพราะในปัจจุบันความหวาดระแวงยังคงดำรงอยู่ เช่น อาจจะมีการสนับสนุนหรือส่งเสริมไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมให้มีการจัดตั้งหมู่บ้านเสื้อแดง รัฐบาลถึงเวลาแล้วหรือยังที่จะแสดงความจริงใจเพื่อลดความหวาดระแวงหรือว่าท่านจะใช้ลักษณะเสียงมากแล้วลากไป แล้วให้เสียงส่วนน้อยจะต้องยอมจำนน ถ้าใครที่ไม่ยอมจำนนหรือสวามิภักดิ์ต่อเสียงข้างมากท่านจะไม่ให้งบประมาณ หรือว่าถ้าเกิดใครยอมสวามิภักดิ์หรือยอมจำนนท่านจะดูแลเป็นพิเศษ ถ้าอย่างนั้นมันจะเป็นการสร้างเงื่อนไขแห่งความขัดแย้งขึ้นมาใหม่และจะเป็นความขัดแย้งที่หนักหน่วงขึ้นและรุนแรงขึ้น เพราะท่านไม่สามารถที่จะบังคับให้คนเชื่อ ท่านไม่สามารถที่จะบังคับให้คนปฏิบัติตามโดยการขืนใจ โดยการบังคับ โดยการขู่เข็ญ หรือโดยการล่อลวงใด ๆ ทั้งสิ้น แต่ท่านจะต้องสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นจากใจจริงของท่านว่าจะไม่มีการใช้วิธีการบังคับขู่เข็ญในทำนองนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นเงื่อนไขแห่งความขัดแย้งไม่ว่า

ที่มีอยู่ในปัจจุบันหรือที่ผ่านมาหรือที่จะมีการสร้างเงื่อนไขใหม่แห่งความขัดแย้งขึ้น จะต้องไม่มีเกิดขึ้น ท่านประธานที่เคารพครับ การเร่งรีบเข้ามาสู่กระบวนการ ผมไม่เห็นด้วย การปรองดองอย่างมั่นคงอย่างยั่งยืนและสร้างจิตสำนึกร่วมกันในฐานะชาติไทย ในฐานะคนในชาตินั้นจะต้องหล่อหลอมจากทุกมิติอย่างหลากหลาย ไม่ใช่ว่าคนคิดไม่เหมือนกันแล้วไม่ใช่ ไม่เป็นพวก จะต้องปฏิเสธคนเหล่านั้นไม่ใช่ แต่ทุกภูมิภาคมีมิติของตนเอง มีวัฒนธรรมประเพณีของตนเอง มีความเห็นที่แตกต่างกันได้ แต่ศูนย์รวมจะต้องอยู่ที่ชาติ อยู่ที่ประเทศ และเป้าหมายก็คือความยั่งยืนของความปรองดองอย่างแท้จริง ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นบรรยากาศจำเป็นที่จะต้องใช้เวลา จำเป็นที่จะต้องแสดงความจริงใจ จำเป็นที่จะต้องลดความหวาดระแวง จำเป็นที่จะต้องแสวงหาทางออกร่วมกัน แต่สงวนจุดต่างกันไว้ ----------

ท่านประธานที่เคารพครับ พอผมดูพฤติการณ์วันนี้ การขืนเขาโคให้กินหญ้าเหมือนสุภาษิตโบราณ ผมว่ามันน่าจะไม่ใช่ทางออกที่ถูกต้องและยั่งยืน เพราะฉะนั้นท่านควรที่จะฟังความหลากหลายทางความคิดเห็น ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ความแตกต่างทางประเพณี ความรู้สึกนึกคิดและจิตวิญญาณที่แตกต่าง แต่ศูนย์รวมบนแสวงหาทางร่วมนั้นก็คือเราเดินไปด้วยกันบนผลประโยชน์ชาติและประชาชน แต่ความแตกต่างทางความคิด ความแตกต่างทางอุดมการณ์ทางการเมือง อันนั้นคือความงดงามในประชาธิปไตย คือความเห็นต่างที่หาเหตุผลที่ดีที่สุดในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข เพราะฉะนั้นถ้าเกิดว่าสภาให้โอกาส ผมจะไปถกกันในรายละเอียดในสภาผู้แทนราษฎรต่อ แต่ถ้าเกิดว่ารัฐสภายังไม่ให้ความเห็นชอบนะครับ ผมเองก็ขอฝากประเด็นนี้ไว้

ประเด็นสุดท้ายท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นที่เป็นจุดอ่อนไหวที่สังคมกำลังจับตา ก็คือสถาบันพระปกเกล้าได้เสนอมาเป็น ๒ ประเด็นใหญ่ ผมขออนุญาตเสนอสั้น ๆ ก็คือประเด็นการให้อภัยโดยผ่านกระบวนการนิรโทษกรรมนะครับ การให้อภัยโดยผ่านกระบวนการนิรโทษกรรมคดีที่เกี่ยวกับการชุมนุมทางการเมืองโดยรวมถึงกลุ่มผู้ชุมนุมทุกฝ่าย เจ้าหน้าที่รัฐ และผู้บังคับบัญชา ตลอดจนผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการรักษาความสงบเรียบร้อย อันนี้เป็นหัวข้อใหญ่ ซึ่งสถาบันพระปกเกล้าได้เสนอทางเลือกออกมา ๒ ทาง ทางที่ ๑ ก็คือออกพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมคดีที่เกี่ยวกับการชุมนุมทางการเมืองทั้งหมดทุกประเภท ทั้งคดีการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดการบริหารราชการแผ่นดินในสถานการณ์ฉุกเฉิน และคดีอาญาที่มีมูลเหตุจูงใจทางการเมือง เช่น การทำลายทรัพย์สินของรัฐหรือเอกชน แล้วก็ทางเลือกที่ ๒ ในเรื่องการนิรโทษกรรมก็คือการออกพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมเฉพาะคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิด ตาม พ.ร.ก. การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน โดยความผิดอาญาอื่นซึ่งแม้จะมีมูลเหตุจูงใจทางการเมืองจะไม่ได้รับการยกเว้น เช่น การทำลายทรัพย์สินของรัฐหรือเอกชน หรือการทำร้ายชีวิตและร่างกาย เป็นต้น ท่านประธานที่เคารพครับ แน่นอนทุกฝ่ายเห็นด้วยที่จะมีการปรองดองแต่ทำไมถึงมีทางเลือกเฉพาะนิรโทษกรรม เพียงแต่ว่านิรโทษกรรมบางส่วนหรือนิรโทษกรรมทั้งหมด อันนี้คือข้อถกเถียงที่ยังไม่ตกผลึกทางความคิดของคณะกรรมาธิการในชั้นการพิจารณาในรายละเอียด

จุดที่ ๒ ซึ่งหมิ่นเหม่มากว่าสภาหรือฝ่ายนิติบัญญัติจะก้าวล่วงต่อกระบวนการตุลาการหรือกระบวนการยุติธรรมหรือไม่ ขออนุญาตนำเรียนต่อท่านประธานโดยสรุปย่อ ๆ นะครับ ก็คือสถาบันพระปกเกล้าได้เสนอทางออกในเรื่องการสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมให้เป็นไปตามหลักนิติธรรมและเป็นการลบเงื่อนไขของข้ออ้างที่อ้างว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมในส่วนของการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหา โดยกระบวนการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือ คตส. ซึ่งสถาบันพระปกเกล้าได้เสนอทางเลือกมา ๓ ทาง

กราบเรียนท่านประธานก็คือทางที่ ๑ ดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาด้วยกระบวนการยุติธรรมตามปกติที่มีอยู่ โดยให้เฉพาะผลการพิจารณาของ คตส. สิ้นผลลงและโอนคดีทั้งหมดให้ ป.ป.ช. ดำเนินการใหม่ แต่ไม่กระทบถึงคดีที่ถึงที่สุดแล้ว อันนี้คือทางเลือกที่ ๑ ในเรื่องการสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

ทางเลือกที่ ๒ ที่สถาบันพระปกเกล้าได้กรุณานำเสนอต่อคณะกรรมาธิการก็คือให้เพิกถอนผลทางกฎหมายที่ดำเนินการโดย คตส. ทั้งหมดและให้ดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมปกติโดยถือให้ถือว่าคดีดังกล่าวไม่ขาดอายุความ

ส่วนทางเลือกที่ ๓ ซึ่งเป็นทางเลือกสุดท้ายก็คือให้เพิกถอนผลทางกฎหมายที่ดำเนินการโดย คตส. ทั้งหมดและไม่นำคดีที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาและที่ตัดสินไปแล้วมาพิจารณาคดีใหม่ อันนี้ก็คือสิ่งที่

(นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประท้วงหรือครับ

นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมประท้วงครับ คือพูดจานี่ครับ วันนี้ผิดประเด็นนะครับ ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายแพทย์เชิดชัย ตันติศิรินทร์ ส.ส. บัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ท่านประธานครับ เมื่อกี้ผมอภิปรายนี่ ผมไม่พยายามอภิปรายในเรื่องของเนื้อหา แต่ด้วยความเคารพท่านผู้กำลังอภิปรายนี้นะครับ ลงไปในรายละเอียดซึ่งผมอยากจะไปฟังที่สภาผู้แทนราษฎรครับ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านประธานวินิจฉัยด้วยครับว่าให้สมาชิกท่านนี้พูดในประเด็นครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ท่านนครก็กรุณาอยู่ในประเด็นแล้วก็ช่วยสรุปด้วยนะครับ เราเหลืออีกเยอะที่จะต้องอภิปรายครับ

นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ อันที่จริงแล้วผมอภิปรายในประเด็น ในเนื้อหาในการขออนุญาตจากรัฐสภาในการที่จะพิจารณาญัตติเป็นกรณีพิเศษ เพราะว่าสมัยนี้เป็นสมัยสามัญนิติบัญญัติ ซึ่งผมจะไม่ลงลึกในรายละเอียดของเนื้อหา เพราะว่ามีเยอะมาก แต่ว่าที่กราบเรียนท่านประธานเพื่อเป็นข้อมูลว่าทำไมรัฐสภาถึงยังไม่ควรที่จะรับเรื่องนี้ หรือว่าควรที่จะรับเรื่องนี้เพื่อส่งต่อให้สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาตามญัตติของท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญอย่างไรครับ ท่านประธานครับ

สุดท้ายครับ ท่านประธานครับ ในเรื่องการนิรโทษกรรมถึงเวลาแล้วหรือยังกับบรรยากาศในปัจจุบัน หรือจะเป็นการสร้างเงื่อนไขใหม่ที่นำมาสู่ความขัดแย้งของสังคมและคนในชาติ และประเด็นที่คณะกรรมาธิการถกเถียงกันมากที่สุดและยังไม่ตกผลึกทางความคิดของคณะกรรมาธิการในการแสวงหาทางร่วม หรือว่าแนวร่วมแล้วก็สงวนจุดต่างไว้ก็คือเรื่องการยกคดีของ คตส. ทั้งหมดหรือบางส่วน เพราะ คตส. ไม่ใช่ศาลครับ คตส. เป็นแค่เพียงพนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานและเสนอต่อศาลให้พิจารณา ศาลจะพิจารณาเชื่อตามที่ คตส.

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านนครกรุณากระชับหน่อยนะครับ เรายังเหลือเพื่อนอีกเยอะเลยครับ ที่จะอภิปรายครับ

นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ได้ครับ จะจบแล้วครับ ด้วยความเคารพท่านประธานครับ คตส. เป็นแค่เพียงพนักงานสอบสวน เป็นแค่เพียงผู้แสวงหาข้อเท็จจริงและนำไปสู่กระบวนการยุติธรรม โดยให้ศาลยุติธรรมเป็นผู้พิจารณาพิพากษาข้อเท็จจริงในส่วนนี้คณะกรรมาธิการยังไม่ตกผลึกทางความคิด ตามหลักการที่เราจะร่วมกันแสวงหาทางออกให้กับสังคม เพราะฉะนั้นฝากประเด็นนี้ไว้พิจารณาว่าจะนำไปสู่ความขัดแย้งครั้งรุนแรงอีกครั้งของคนในชาติหรือไม่ กราบขอบพระคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหมอครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย จากจังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตหารือท่านประธานสั้น ๆ ครับ เนื่องจากว่าสมาชิกของเรามีผู้สนใจอภิปรายเยอะมาก ขณะนี้เราก็ใช้เวลาเริ่มตั้งแต่หารือเรื่องเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมก็พูดในประเด็นนี้มาพอสมควร อยากจะขอความกรุณาท่านประธานได้กรุณาพิจารณากำหนดเวลาสำหรับแต่ละท่านเพื่อเป็นแนวเอาไว้นะครับ แล้วแต่สมควร เช่น ๕ นาที หรือ ๗ นาทีต่อท่าน ผมก็คิดว่าเราจะไปจบประมาณเที่ยงคืน ก็น่าจะเหมาะสมนะครับ ฝากท่านประธานช่วยพิจารณาครับผม

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ การที่มาเสนอญัตติเพื่อให้สมาชิกรัฐสภามีมติให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาญัตติในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัตินั้น ผมถือว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่งนะครับ เพราะว่ามันไม่เคยปรากฏมาเลยนะครับว่าในสมัยสามัญนิติบัญญัตินี่เอาญัตติเข้ามาพิจารณา ไม่เคยมีจริง ๆ แล้วถ้าญัตตินั้นมีความสำคัญเร่งด่วนจริง ๆ แล้วมีความพร้อมสมบูรณ์จริง ๆ

ผมไม่ขัดข้องเลย แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการปรองดองสามัคคีของคนในชาติ ผมสนับสนุนเต็มที่ เพราะว่าในชีวิตผมก็ไม่เคยมีปัญหากับใครเลย ไม่ต้องไปปรองดองกับใคร เพราะผมปรองดองในตัวเองอยู่แล้ว แต่อย่างนี้ครับ ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า เรื่องนี้ต้องให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ เพราะเป็นเรื่องที่มีความสำคัญจริง ๆ ไม่เคยปรากฏจริง ๆ ที่มาพิจารณาญัตติเรื่องที่ยังไม่จำเป็นเร่งด่วนมากมายนัก แล้วยังไม่มีความพร้อมสมบูรณ์เลย ถ้าฟังจากการอภิปรายของสมาชิกว่ารายงานการประชุมของคณะกรรมาธิการก็ไม่สมบูรณ์ รายงานการวิจัยของสถาบันพระปกเกล้าก็ยังมีปัญหามีข้อบกพร่อง จริง ๆ แล้วถ้าสมัยสามัญทั่วไปพิจารณา ผมว่าไม่ใช่เรื่องสายเลย ถ้าทำอะไรให้สมบูรณ์พร้อม เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ผมเห็นว่าควรจะให้สมาชิกใช้สิทธิในการอภิปรายแสดงความเห็นอย่างเต็มที่ครับ เพราะเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุด

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกรัฐสภา ด้วยความเคารพท่านสมาชิกผู้อาวุโสครับ ประเด็นความคิดเห็นของท่านสมาชิกผมเคารพครับ แต่เนื่องด้วยเวลาจำกัดเราพูดกันเยอะมาก เกือบทั้งวันนะครับ แต่ถ้าสมมุติจะมีประเด็นเป็นอย่างนั้นผมก็อยากหารือท่านประธานจะขออนุญาตท่านประธานหารือกับทางวิปทั้ง ๓ ฝ่ายนะครับ ไม่ว่าจะเป็นวิปวุฒิสภา แล้วก็ทางฝ่ายค้านว่าถ้ามีความประสงค์อย่างนั้นจริง ๆ เราก็เปิดอภิปรายเต็มที่ครับ แล้วก็อย่างไรนัดประชุมพรุ่งนี้อีกวันมาลงมติ หรือว่าจะมาต่อพรุ่งนี้ก็ได้ ก็จะถือว่าเป็นการเปิดโอกาสให้กับสมาชิกนะครับ ทางพวกผมเองไม่ขัดข้องครับ ถ้าจะเป็นอย่างนั้น แต่ถ้าจะใช้เวลามาลงมติในวันนี้ ผมก็เกรงว่าจะเป็นการรบกวนเพื่อนสมาชิกมากเกินไป อยากหารือท่านประธานในเบื้องต้นก่อนนะครับ แต่ผมต้องถามความตกลงทั้ง ๓ ฝ่ายนะครับ ผมก็ไม่แน่ใจทางวุฒิสภาจะมีความเห็นอย่างไร เพราะว่ายังไม่ได้คุยกัน ขอหารือท่านประธานก่อนในเบื้องต้นครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหมอครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ ผม นายแพทย์วรงค์ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก อย่างที่กราบเรียนกับท่านประธานไปกับเพื่อนสมาชิกหลายท่านว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก มันหมายถึงความปรองดองของคนในชาติ เราเดินพลาดไป ๑ แต้ม คนฆ่ากันแน่ ผมย้ำประธานนะครับ ถ้าเราเดินพลาดไป

๑ แต้ม ยิ่งถ้ามีการเร่งรีบให้เกิดขึ้น ความรู้สึกของคนข้างนอกรับไม่ได้ขึ้นมา ประชาชนฆ่ากันขึ้นมาเกิดอะไรขึ้น ผมสนับสนุนคุณหมอชลน่านว่าเปิดโอกาสให้อภิปรายอย่างเต็มที่ ถ้าคืนนี้ไม่จบไม่เป็นอะไร ต่อพรุ่งนี้ก็ได้ ผมสนับสนุนนะครับ ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : วุฒิสภาว่าอย่างไร วิปวุฒิสภาอยู่ไหมครับ เชิญท่านกฤชครับ

นายกฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภา (กำแพงเพชร) : ท่านประธานที่เคารพ กฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ถ้าผมจำไม่ผิดจริง ๆ แล้วท่านประธานได้เรียกชื่อให้ผมเป็นคนอภิปรายคนต่อจากท่านนคร ถ้าผมจำไม่ผิดแล้วท่านประธานก็ไปชี้คนโน้นพูด ชี้คนนี้พูด จนผมต้องยกมือ ต้องกราบขอประทานอภัยท่านประธานนะครับ ถ้าผมกำลังจะนำเรียนท่านประธานถามว่าวันนี้ทางรัฐบาลที่นำญัตติเรื่องของรายงานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติสภาผู้แทนราษฎร เอาเข้ามาให้รัฐสภาพิจารณาเห็นชอบทำไม ก็จะต้องเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ซึ่งความสำคัญเรื่องนี้มันไม่ได้เริ่มมีตอนนี้นะครับ เรื่องของความปรองดองจริง ๆ แล้วมันไม่ใช่เริ่มจากการปรองดอง มันเริ่มจากคำพูดว่า สมานฉันท์ ครับท่านประธานครับ สมานฉันท์มันเริ่มมาเกือบ ๔ ปีที่แล้วแล้วนะครับ รัฐบาลที่แล้วก็เล็งเห็นปัญหานี้จึงได้ตั้งกรรมการสมานฉันท์ขึ้นมาครับท่านประธาน แล้วกรรมการสมานฉันท์ผมนี่มีโอกาสได้เป็นกรรมการสมานฉันท์กับเขาด้วย แล้วในการเป็นกรรมการสมานฉันท์เราก็มีข้อยุติของกรรมการสมานฉันท์เสนอให้รัฐบาล รัฐบาลในสมัยนั้นท่านอาจจะมีภารกิจของท่านเยอะนะครับ กว่าท่านจะนำออกมามันสายเกินไปแล้ว เพราะฉะนั้นครั้งนี้รัฐบาลใหม่ก็เอาเข้ามาอีกก็เห็นว่ามันมีปัญหา ----------

ปัญหาความแตกแยกของพี่น้องประชาชนก็เอาเรื่องของปรองดองเข้ามา แล้ว ณ วันนี้ก็ใช้สถาบันพระปกเกล้าซึ่งเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของคนประเทศ ผมหมายถึงต่างประเทศด้วย เอกสารแล้วเสร็จ ทีนี้ภายในอาจจะเป็นข้อคิดของฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาลว่าข้างในมันอาจจะไม่สมบูรณ์ไม่อะไรต่ออะไรต่าง ๆ อันนั้นไม่ใช่เรื่องสำคัญสำหรับรัฐสภาวันนี้ เพราะวันนี้ทางรัฐบาลนำสิ่งนี้เข้ามาเพื่อจะขอความเห็นชอบให้รัฐสภาอนุญาต ผมขอใช้คำง่าย ๆ ให้สภาผู้แทนราษฎรได้นำเรื่องเข้าไปประชุมในสภาผู้แทนราษฎร เพราะว่าวันนี้มันเป็นการประชุมสมัยสามัญนิติบัญญัติ ถ้าหากว่ารัฐสภาไม่เห็นชอบว่าเอาเข้าไปไม่ได้แล้วเอาเข้ามาวันนี้เราไม่จำเป็นที่จะต้องมีหน้าที่ดูเนื้อหาข้างใน เพียงแต่เรามองว่ามันเร่งด่วนหรือไม่เท่านั้นเอง ถ้าเห็นว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนเราก็เห็นชอบไป ผมเรียนว่าเรื่องของความปรองดองผมยืนยันว่าเป็นเรื่องเร่งด่วน แล้วมันเร่งด่วนมาตั้งแต่ ๔ ปีที่แล้ว แล้วจนวันนี้มันไม่เดิน มันมีคนตาย มันมีคนถูกฆ่าครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราไม่ทำเรื่องปรองดองผมเกรงว่ามันอาจจะมีคนถูกฆ่าขึ้นมาอีกด้วยซ้ำไป ดังนั้นท่านประธานครับและสิ่งที่ผมกำลังจะกราบเรียนท่านประธาน เมื่อสักครู่ผมพบท่านประธานข้างหลังท่านประธานบอกกับผมว่าบอกพวกสมาชิกวุฒิสภาอย่าเพิ่งกลับบ้าน ผมก็บอกแล้วนะครับท่านประธานแต่หลายท่านก็มีภารกิจ เพราะฉะนั้นวันนี้ผมอยากจะให้ท่านประธานทราบว่ามันเป็นเรื่องแค่ว่าเราจะเห็นชอบให้เขาเอาลงไปต่อสู้ถกเถียงกันที่สภาผู้แทนราษฎรหรือไม่เท่านั้นนะครับ ก็กราบเรียนประธานว่าในความเห็นของผม ผมคิดว่าน่าที่จะดำเนินการให้รวดเร็ว ถ้าหากว่าท่านประธานรัฐสภาเห็นว่าจะเอายืดยาวก็บอกนะครับ พรุ่งนี้จะลงมติพวกผมจะได้กลับบ้านกัน ท่านจะอภิปรายอย่างไรท่านก็อภิปรายไปผมกลับบ้านนะครับเพราะมันเป็นเรื่องของสภาผู้แทนราษฎรครับ แต่ถ้าบอกว่าจะเอาเสร็จวันนี้ต้องบอกเสร็จเมื่อไรเวลาเท่าไรจะพูดกันคนละกี่นาที ถ้าอย่างนั้นมันไม่จบครับ คนโน้นพูดแล้วคนนี้พูดอีกทั้ง ๒ ข้าง พูดเรื่องเก่ากันตั้งแต่เช้าแล้ว กราบเรียนท่านประธานครับ ขอให้ได้โปรดวินิจฉัยด้วย ขอบคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ผมก็ฟังทุกท่านแล้วนะครับ ก็คงจะต้องขอให้วิปปรึกษากันหน่อยได้ไหมครับ แล้วเดี๋ยวผมก็จะให้โอกาสผู้ที่เข้าชื่ออยู่ขณะนี้มี ๑๕ ท่านนะครับ เดี๋ยวนะครับ คือขณะนี้ยังมีชื่อที่ผมมี ๑๕ ท่าน แล้วก็ผมฟังดูทุกท่านแล้วก็อยากจะให้วิปคุยกันนะครับระหว่างนี้ก็ให้อภิปรายไปเรื่อย ๆ นะครับ แต่ในชั้นต้น

ร ๒/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ) สะแกวัลย์ ๑๔๖/๒

เนื่องจากมี ๑๕ ท่านแล้วเวลาเราก็ ๒๒.๒๐ นาฬิกาแล้วนะครับ ขอความกรุณาหารืออย่างนี้ได้ไหมครับ ไม่กำหนดเวลาแต่หมายความว่าช่วยกันสรุป อะไรที่เราได้พูดกันไปแล้วเมื่อช่วงต้นก็ไม่คงไม่ต้องพูดกันอีก แล้วก็ถ้าเป็นไปได้อยู่ในระหว่างเวลาอีก ๑๕ ท่าน ถ้าท่านกรุณาสัก ๕-๗ นาทีก็จะดีมากครับ เดี๋ยวผมต้องรบกวนวิปทั้ง ๓ ท่านทั้ง ๓ ฝ่ายช่วยคุยกันนะครับ ต่อไปนี้เชิญท่านกฤชครับ ถึงคิวท่านครับ ท่านกฤชเสร็จแล้วใช่ไหมครับ ท่านชุมพล ศิลปอาชาครับ

- ๑๔๗/๑

นายกฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภา (กำแพงเพชร) : ท่านประธานที่เคารพ กฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเสนอปิดอภิปราย ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิก ท่านกฤชเสนอขอปิดอภิปราย มีผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญท่านบุญยอดครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ผมคิดว่าถ้าเราเปิดใจกว้างแล้วจะปรองดองกันอย่างแท้จริง เราน่าจะพูดกันด้วยเหตุผลนะครับ ผมขออนุญาตเสนออภิปรายต่อครับ ขอผู้รับรองครับ ขอบพระคุณครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ เชิญท่านสุกิจครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ บรรยากาศเดินมาด้วยดีแล้วครับ และวันนี้เราพูดเรื่องอะไรครับที่เถียงกันตั้งแต่ตอนเที่ยง ตอนบ่ายมานี่ก็เรื่องปรองดองล่ะครับ ท่านทำอย่างนี้มันจะไม่ใช่ปรองดองฉะนั้นผมขอความกรุณาเถอะครับในเมื่อท่านก็ได้อ่านแล้วว่าเมื่อสักครู่มีผู้ประสงค์ที่จะอภิปรายตั้งจำนวนมากมายอย่างนั้น แล้วจะมาปิดสภาได้อย่างไรครับ เป็นการปิดหูปิดตาพี่น้องประชาชนด้วย เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้ปรองดองกันตรงนี้จริง ๆ นะครับ ก็คืออยากให้ท่านถอนเถอะครับ ทั้ง ๒ ฝ่ายที่เสนอทั้งเปิด ทั้งปิดอภิปรายนี่ เรากำลังเดินไปด้วยดีอยู่แล้ว บรรยากาศในช่วงหลัง ๆ นี้ก็ดีตลอดเลยครับ ถ้าอย่างนั้นผมขอความกรุณาว่าให้เดินต่อไปเถอะครับ ใช้เวลาสักเท่าไรสำหรับเรื่องสำคัญขนาดนี้นี่ ผมว่าสภาของเราก็คงจะสละเวลาได้ครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : คุณหมอเสร็จแล้วใช่ไหมครับ เชิญท่านเจะอามิงครับ

นายเจะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เจะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ แล้วก็กราบเรียนถึงท่านสมาชิกที่ได้เสนอญัตติวันนี้ทั้ง ๒ ฝ่ายนะครับ ผมขออนุญาตเรียนอย่างนี้ครับ ในการพิจารณาเรื่องความปรองดองมันมีสาระเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อบ้านเมือง พวกผมมีเหตุผลที่จะต้องชี้แจงประกอบ โดยเฉพาะผมเองก่อนหน้านี้ได้เป็นคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติอยู่ด้วยก็มีเหตุผลที่ขออนุญาตแสดงเหตุผลว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยเพราะอะไร ที่เห็นด้วยเพราะอะไร ท่านประธานครับ กระผมขออนุญาตท่านประธาน ขออนุญาตผ่านไปถึงผู้ที่เสนอญัตติเมื่อสักครู่ขออนุญาตด้วยความเคารพจริง ๆ ว่าวันนี้สมาชิกก็ได้อภิปรายด้วยหลักการและเหตุผล สิ่งที่สำคัญที่สุดคือพี่น้องประชาชนทั้งประเทศวันนี้กำลังฟังการประชุมของรัฐสภาอยู่ ผมขออนุญาตท่านประธานผ่านไปถึงผู้ที่เสนอญัตติทั้งสองฝ่ายขออนุญาตถอนก่อนเถอะครับท่านประธาน เพื่อความเรียบร้อยของการประชุมรัฐสภาครับ ขอบคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมคิดว่าสิ่งที่กำลังปรากฏอยู่ในขณะนี้มันไม่เป็นบรรยากาศที่ดีต่อการที่จะพูดเรื่องปรองดองเลยนะท่านประธาน ----------

ท่านประธานเห็นแล้วว่าสภาพอย่างนี้ไม่มีประโยชน์ครับ ที่จะเอารายงานฉบับไหน ใครศึกษาก็แล้วแต่ ถ้าสมาชิกเสียงข้างมากคิดว่ามีเสียงข้างมากแล้วจะใช้เสียงข้างมากปิดปากเสียงข้างน้อยอย่างนี้ มันไปไม่ได้ครับ ท่านประธานครับ มันไม่มีทางที่จะพูดจากันด้วยเหตุด้วยผล ประชาธิปไตยนั้นไม่ใช่ถือว่าเสียงข้างมากแล้วจะใช้โอกาสเสียงข้างมากปิดปากเสียงข้างน้อย ปิดปากเสียงที่น้อยกว่า ซึ่งตนเองปากก็บอกว่าปรองดอง ปากก็บอกว่าอยากจะหาความสงบเรียบร้อย แต่ว่ามีโอกาสเมื่อไรก็ปิดปากเสียงข้างน้อยเมื่อนั้น อย่างนี้มันเดินไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าถ้ายังคิดที่จะเอาเสียงข้างมากและมาเสนอปิดการอภิปรายอยู่อีกอย่างนี้ ผมคิดว่า ๑๐ สถาบันพระปกเกล้าก็ไม่มีประโยชน์ ท่านประธานครับ ไม่ว่าใครจะไปศึกษารายงานมากี่ฉบับ ถ้ามีท่าทีอย่างนี้ไม่มีประโยชน์เลยครับต่อการปรองดอง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าให้ท่านได้ทบทวนครับ ให้ท่านได้ทบทวนว่าถ้าท่านจะใช้ลักษณะอย่างนี้ ท่านแน่ใจหรือครับว่าท่านจะเดินทางไปสู่การปรองดองของประเทศนี้ ท่านลองนึกนะครับ ผมไม่อยากจะพูดอะไรให้รุนแรงไปมากกว่านี้ แต่ผมเชื่อว่าอยู่ในวิสัยที่จะพูดจากันได้ ทำความเข้าใจกันได้ด้วยเหตุด้วยผล ท่านต้องฟังเหตุผลครับ ไม่ใช่ว่ามีเสียงข้างมาก นับองค์ประชุมแล้วมีเสียงข้างมากก็จะเอาเสียงข้างมากปิดปากเสียงข้างน้อย อย่างนี้ไม่ได้ท่านประธานครับ

พลเอก ธีรชัย มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวิชาญครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม วิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพนะครับ พี่นิพนธ์ซึ่งได้พูดในลักษณะของการพูดต่อว่าสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ว่าการพิจารณาใด ๆ ก็ตามนะครับ หาว่ามีเสียงข้างมากและจะพาลากกันไป ซึ่งผมคิดว่าในลักษณะอย่างนี้เพื่อนสมาชิกไม่ควรที่จะมาพูดในสภาแห่งนี้ เพราะระยะเวลาที่เรานั่งพิจารณากันในเรื่องดังกล่าว เราพิจารณาตั้งแต่บ่ายสองโมงด้วยเหตุและผลมาโดยตลอด และในขณะนี้ท่านประธานครับ ผมเชื่อว่าในเรื่องของการตัดสินใจนี่นะครับท่านประธาน เป็นดุลยพินิจของสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ เมื่อมีการเสนอญัตติให้มีการปิดอภิปรายมีผู้รับรองแล้ว ท่านประธานครับ ผมเห็นใจเพื่อนสมาชิกในฝ่ายวุฒิสภาครับ เพราะท่านเองต้องมานั่งฟังพวกเราถกเถียงกันในเรื่องประเด็นและสาระ แต่ท้ายที่สุดการบรรจุระเบียบวาระ บรรจุเพื่อขออนุมัติที่นี่ครับ รัฐสภา เพื่อที่จะไปพูดกันต่อในสภาผู้แทนราษฎร เราทำไมไม่ใช้เวลาในส่วนของสภาผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะฝ่ายค้าน

ที่ต้องการจะพูดในเรื่องของเนื้อหาในข้อสรุปต่าง ๆ ตรงนั้นจะดีกว่ากระมังครับท่านประธาน ท่านประธานครับ ขออนุญาตอีกนิดหนึ่งครับ ผมเองก็พยายามนั่งฟังตลอดนะครับ แล้วก็เนื้อหาสาระที่เพื่อนสมาชิกไม่พูดไม่ได้ครับ วนไปวนมา ครั้นเราเองจะไปประท้วงก็เสียมารยาท แต่ถ้าพูดอย่างนี้ผมว่ามันเหมือนกับว่าช่วงเวลาที่จะใช้อยู่นี่มันจะสิ้นเปลือง โดยอาจจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์นะครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ คนที่กำลังนั่งฟังอยู่ก็คือสมาชิกรัฐสภา แต่เมื่อมีความเห็นใด ๆ ท่านประธานเองและสภาแห่งนี้ต้องฟัง อย่าไปพูดว่าเสียงมากลากไป คราวที่เป็นฝ่ายรัฐบาล ท่านเองก็เป็นคนเสนอปิดอภิปรายหลายครั้ง พวกผมเองเป็นฝ่ายค้านนั่งอยู่ฝั่งทางด้านโน้น ฝ่ายรัฐบาลนั่งอยู่ฝั่งด้านนี้ ผมยังจำได้เลยสภาพว่าการปิดอภิปรายนั้นถือมติครับ และถือการลงมติในสภา ไม่ใช่บอกว่าเสียงมากลากไป เพราะหลักประชาธิปไตยมีอย่างนี้ครับ ผมขออนุญาตท่านประธานครับ ให้ท่านนิพนธ์ ด้วยความเคารพนะครับช่วยถอนคำพูดด้วยครับ เดี๋ยวทางบ้านเองจะไม่เข้าใจ และผมคิดว่าถ้ามีการเสนอเป็นญัตติแล้ว มีผู้รับรองต้องขอปฏิบัติตามญัตติครับ ท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ที่จริงบรรยากาศก็ดีแล้วนะครับวันนี้ ก็ดีมาตลอดนะครับ ผมว่าอะไรที่ผ่าน ๆ ได้ก็ผ่านเถอะครับ เชิญท่านสุทัศน์ครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งที่ท่านประธานบอกว่าบรรยากาศกำลังดี ความจริงท่านชลน่านเองฝ่ายรัฐบาลก็พร้อมที่จะรับฟังการอภิปรายของทางฝ่ายค้านและทางฝ่ายรัฐบาล ทางฝ่ายค้านเองท่านประธานก็กรุณาและมีบัญชีรายชื่อผู้จะอภิปรายประมาณ ๑๕ ท่าน แล้วอาจจะมีเพิ่มอีกเพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญและเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ท่านประธานผมขออนุญาตอย่างนี้ได้ไหมครับ เมื่อท่านวุฒิสมาชิกท่านได้กรุณาเสนอเป็นญัตติขอให้ท่านประธานเรียนท่านสมาชิกเมื่อสักครู่นี้ว่าเพื่อความปรองดองถอนญัตติไปก่อน ไม่มีการลงมติเรื่องการปิดอภิปราย และท่านประธานกรุณาใช้อำนาจของท่านประธานสั่งเลื่อนการประชุมไปเป็นประชุมพรุ่งนี้ เรางดการประชุมสภาผู้แทนราษฎรซึ่งกำหนดไว้แล้ว ท่านประธานมีอำนาจทำได้ แล้วเราก็จะได้มีการพิจารณากันอีก ไม่เป็นการรบกวนมากมายสำหรับสมาชิกอาวุโสและสมาชิกหลายฝ่ายก็พร้อมที่จะอภิปราย ซึ่งก็เป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายครับท่านประธาน ยืนยันว่าท่านประธานมีอำนาจแล้วก็สามารถสั่งงดการประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ และสั่งประชุมร่วมของวันพรุ่งนี้ได้ เอากันทั้งวันเลยครับ พรุ่งนี้ท่านประธานผมคิดว่าท่านประธานเรียนท่านผู้เสนอปิดถอนไปก่อน แล้วท่านประธานสั่งตามที่กระผมเสนอครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประธานวิปครับ

นายอุดมเดช รัตนเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นนทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อุดมเดช รัตนเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เมื่อสักครู่ได้มีการหารือกันกับตัวแทนของวิปวุฒิสมาชิกแล้วก็ตัวแทนของวิปฝ่ายค้าน หลายท่านก็ยังปรารถนาที่จะใช้โอกาสในการที่จะอภิปรายแสดงความคิดเห็นเพื่อให้ที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ได้ใช้วิจารณญาณในการที่จะลงมติเพื่อที่จะให้โอกาสกับสภาผู้แทนราษฎรในการที่จะพิจารณารายงานของกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติ อยากจะขออนุญาตเรียนกับท่านประธานว่าในส่วนของท่านสมาชิกวุฒิสภาท่านก็ได้กรุณานะครับบอกว่าน่าที่จะเปิดโอกาส

ให้มีการพูดคุยกันไปโดยเฉพาะท่าน ขออนุญาตที่เอ่ยนามนะครับ พี่คำนูณ สิทธิสมาน ท่านก็เกรงว่าถ้าหากว่าพวกเรารวบรัดกันไปก็จะทำให้เกิดการครหาได้ แต่ที่ผ่านมาก็แสดงให้เห็นว่าฝ่ายรัฐบาลเองก็เปิดโอกาสให้มีการพูดคุยกันเฉพาะในเรื่องนี้ตั้งแต่เวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากว่าเป็นความปรารถนาของท่านสมาชิกรัฐสภาก็อยากจะหารือกับท่านประธานว่าในจำนวนที่เมื่อสักครู่ผมเดินไปถามทางเจ้าหน้าที่ว่ามีผู้มาลงชื่อไว้ขณะนี้ประมาณ ๑๗ ท่าน ถ้า ๑๗ ท่านเราจะสามารถที่จะกำหนดเวลาในการที่จะเป็นกรอบในการอภิปรายไว้ได้ เราก็จะสามารถควบคุมเวลาในการที่จะนัดหมายกับท่านสมาชิก ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกทางฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน หรือแม้กระทั่งทั้งวุฒิสมาชิกไว้ด้วย เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้นะครับถ้าเรากำหนดเสียคนหนึ่งประมาณ ๕ นาที ๗ นาที ถ้าตกลงกันได้เราก็สามารถกำหนดเวลาได้ ในขณะเดียวกันเมื่อถึงเวลาประมาณสัก ๒๔.๐๐ นาฬิกา เมื่อเลยเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกาไปแล้วก็ให้ท่านประธานได้กรุณาเลื่อนการพิจารณาไปแล้วพรุ่งนี้เช้าตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกาเราก็จะมาอภิปรายกันต่อก็จะมีเวลาที่ชัดเจนในการที่จะมาลงมติกันในวันพรุ่งนี้ แล้วในวันพรุ่งนี้ก็มาอภิปรายกันต่อครับเพียงแต่ว่าก็อยากจะให้กำหนดให้ชัดเจนนะครับว่ากรอบเวลาของแต่ละท่านที่จะอภิปรายเป็นเท่าไร เพราะเมื่อสักครู่ผู้ที่ขอเสนอในการที่จะปิดการอภิปรายนั้นเป็นสมาชิกวุฒิสภาเสียด้วยซ้ำ ซึ่งผมเชื่อว่าท่านเหล่านั้นพร้อมที่จะใช้วิจารณญาณในการที่จะพิจารณาในการลงมติอยู่แล้ว ผมขออนุญาตหารือท่านประธานว่า ถ้าหากตกลงกันได้ในจำนวน ๑๗ ท่านนี้ ท่านจะใช้เวลาอีกคนละเท่าไร และวันนี้ถึงประมาณ ๖ ทุ่ม เราก็จะเลื่อนแล้วพรุ่งนี้เริ่มตอนเวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกามาพิจารณาร่วมกันครับ ขอบพระคุณทุก ๆ ท่านที่ให้ความร่วมมือนะครับ

- ๑๕๐/๑

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวิทยาครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตใช้สิทธิในการพาดพิงสักนิดนะครับ เมื่อสักครู่มีเพื่อนสมาชิกพูดว่าวันที่พวกผมเป็นรัฐบาลก็เสนอปิดการอภิปรายเหมือนกัน ผมขอเรียนนะครับว่าผมเป็นประธานวิปรัฐบาลอยู่ ๑ ปีเต็ม ไม่เคยมีการเสนอปิดการอภิปรายแม้แต่ครั้งเดียวครับ เพราะผมคิดว่าเป็นหนทางเดียวที่ให้สมาชิกทุกคนได้มีโอกาสพูดการอภิปรายกันในสภา ถ้าเปิดให้พูดอภิปรายในสภาทุกอย่างมันจะได้เบาลงครับ บรรยากาศของการปิดอภิปรายตั้งแต่โบร่ำโบราณ ท่านประธานครับผมเป็น ส.ส. มาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ เรื่องการปิดอภิปรายในสภาเป็นเรื่องใหญ่สำหรับสมาชิกทุกคน เพราะเขาถือว่าการเปิดให้สมาชิกทุกคนอภิปรายยิ่งลดภาวะการกดดัน ปิดลงไปเมื่อไรก็เกิดปัญหา เพราะฉะนั้นท่านประธานวิปเสนอขึ้นมา แล้วก็ขออนุญาตเอ่ยนามครับ คุณหมอชลน่านเสนอขึ้นมา ผมคิดว่าเป็นแนวทางของคนที่เดินอยู่ในสภานาน ๆ ครับ จะรู้ว่าบรรยากาศสภาจะดีได้ก็ปล่อยให้พูดสิครับ ทุกคนมีสิทธิออกความเห็นแล้วก็รับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ยิ่งปิดนะครับท่าน ผมเชื่อว่ายิ่งยืดเยื้อครับ ก็ขออนุญาตสนับสนุนความคิดของท่านประธานวิป แต่สิ่งหนึ่งที่ขอเตือนนะครับ เรื่องจำกัดเวลาการพูดครับ ผมคิดว่ามันผิดธรรมดา ผิดธรรมชาติ แล้วก็ผมคิดว่าเราใช้เวลาตกลงกันในกรอบว่าสักประมาณเท่าไร วันนี้ ๑๗ คนหมดไหม ต่อพรุ่งนี้ แล้วเรื่องก็ไม่ใช่เรื่องเล็กครับ ผมคิดว่าระยะเวลาของการปรองดองบางสถานการณ์ประเทศไทยเราใช้เวลาเป็น ๑๐ ปีกว่าจะปรองดองกันได้ ก็ขออนุญาตเสนอความเห็นด้วยครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านนิพนธ์ เชิญครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมมี ๒ ประเด็น

ประเด็นแรก ผมต้องเรียนท่านประธานว่า ผมที่จริงไม่อยากจะให้ท่านวิชาญต้องถอนคำพูดหรอกครับ แต่ผมเชื่อว่าท่านก็เป็นอาวุโสพอสมควร คำว่า ไร้สาระในสภาท่านไม่ควรพูด ท่านบอกว่าเรื่องไร้สาระ ถ้าสภานี้พูดเรื่องไร้สาระ เรื่องที่ผ่านมา

เรื่องปรองดองท่านเสนอเข้ามาเอง ถ้าพูดเรื่องปรองดองท่านยังบอกว่าไร้สาระ ท่านเสนอเข้ามาทำไม

แล้วก็ประเด็นที่ ๒ ผมไม่เห็นด้วยกับประธานวิปฝ่ายรัฐบาล ท่านประธานครับ ถ้าท่านบอกว่าจะเลื่อนก็เลื่อนเลยครับ ไม่ต้องมาบอกว่าพูดเรื่องปรองดองให้ ๕ นาที มีประโยชน์อะไรละครับ เรื่องปรองดองขัดแย้งกันมาในบ้านเมืองนี้บอกว่า ๗ ๘ ๙ ปี จะมาให้พูดคนละ ๕ นาทีแล้วจบ ไม่มีประโยชน์หรอกครับ ถ้าจะเลื่อนก็เลื่อนเลย ท่านประธานครับ ไม่ใช่พูด ๕ นาที พูด ๕ นาที มันไม่ใช่ปรองดองครับ มันแก้บนครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวิชาญครับ พาดพิงนะครับ เชิญสั้น ๆ หน่อยครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ครับ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม วิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพทั้ง ๒ ท่านนะครับ เพราะว่าผมเองก็เคยอยู่พรรคเดียวกับท่าน แล้วก็อยู่ในลักษณะปีใกล้ ๆ กันครับ ผมอยู่ปี ๒๕๒๘ ท่านก็คงอาจจะอยู่ปี ๒๕๒๗ หรือปี ๒๕๒๖ ด้วยความเคารพครับว่า ท่านแรกนะครับ ท่านวิทยาคล้ายกับบอกว่าตัวท่านเองตอนเป็นประธานวิปในส่วนของรัฐบาลไม่เคยมีการเสนอปิดอภิปราย เพราะผมเองกับเพื่อนสมาชิกในซีกฝ่ายรัฐบาลวันนี้ที่ยังอยู่ในวาระในสมัยครั้งที่แล้วจำไม่ผิดนะครับ หลายครั้งครับ ผมขออนุญาตนะครับ หลายครั้ง แล้วก็คงคิดว่าเพื่อนสมาชิกที่อยู่ในสภาแห่งนี้ที่ยังจำได้ก็คงจะเป็นพยานได้ คงไม่ต่อล้อต่อเถียงนะครับ ส่วนท่านนิพนธ์ขออนุญาตครับ ผมไม่ได้ใช้คำพูดอย่างนั้นครับ คำว่าไร้สาระ คงไม่ใช่ ผมเพียงแต่บอกว่าเพื่อนสมาชิกหลายท่านที่อภิปรายไปแล้วในลักษณะของคำอภิปรายวนเวียนซ้ำซากครับ ไม่มีคำว่า ไร้สาระ ครับ ถ้าหากว่าไม่มี

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านวิชาญครับ พูดกับประธานนะครับ ไม่เป็นอะไรนะครับ ช่วยกรุณากระซับนิดนะครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ผมขออนุญาตเรียนว่าผมคงไม่ได้ใช้คำพูดว่า ไร้สาระ นะครับ เพราะเมื่อกี้ผมก็สอบถามเพื่อนสมาชิกในซีกฝ่ายรัฐบาลเขาก็บอกว่ายืนยันว่า ไม่มี นะครับ ไม่ทราบว่าที่ผมพูดไปท่านอาจจะฟังผิดหรือเปล่านะครับ ไม่เป็นอะไรครับ ขอบคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านนิพนธ์กรุณาเถอะครับ ผมว่าพอแล้วกระมังครับ ท่านพูดโต้กันไปโต้กันมาไม่จบหรอกครับวันนี้ ท่านเสียหายเรื่องอะไรครับ เชิญครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกรัฐสภาครับ เมื่อสักครู่ผมพูดบอกว่าท่านวิชาญพูดคำว่า ไร้สาระ ท่านบอกว่าพวกผมพูดเรื่องไร้สาระ ผมก็บอกว่าท่านไม่ควรจะพูดอย่างนั้น เพราะถ้าพูดเรื่องปรองดองยังไร้สาระ เรื่องอื่น เรื่องอะไรที่ไม่ไร้สาระครับ แต่ท่านบอกว่าท่านไม่ได้พูดเปิดเทปเอาไหมครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านนิพนธ์ครับ ต่างคนต่างได้อธิบายกันแล้วนะครับ เชิญท่านนั่งเถอะครับ ผมจะหารืออย่างนี้นะครับ ไม่อนุญาตแล้วนะครับ ผมจะหารือว่าตามข้อเสนอของท่านประธานวิปฝ่ายรัฐบาลเมื่อสักครู่นี้มีท่านผู้ใดเห็นแย้งไหมครับ เชิญท่านสุทัศน์ครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้เรียนเสนอท่านประธานว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญและมีสมาชิกหลายคนที่แสดงความจำนงจะอภิปราย ซึ่งการอภิปรายดังกล่าวนั้นก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภา และจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อประชาชนทั้งประเทศซึ่งกำลังคอยฟังอยู่ การที่จะมาจำกัดความคิดหรือแนวทางความคิดหรือการอภิปรายเพียง ๕ นาที ๗ นาที ๑๐ นาทีน่าจะไม่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งครับท่านประธาน กระผมก็เห็นสอดคล้องกับท่านประธานวิปฝ่ายรัฐบาลกล่าวคืออภิปรายไปโดยไม่จำกัดเวลา พรุ่งนี้ก็ต่ออีกวันหนึ่ง ซึ่งได้เรียนย้ำว่าอำนาจท่านประธานมีอำนาจที่จะสั่ง

เลื่อนไป แล้วก็ประชุมใหม่อีกวันพรุ่งนี้ เพียงแต่วันนี้จะหยุดก็ได้ แล้วไปต่อพรุ่งนี้เช้า หรือจะอภิปรายต่อก็ได้ แต่ไม่จำกัดเวลาครับ ท่านประธานครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านทวีศักดิ์ครับ

นายทวีศักดิ์ คิดบรรจง สมาชิกวุฒิสภา (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ทวีศักดิ์ คิดบรรจง สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดบุรีรัมย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ คือเรื่องการอภิปรายเราได้ฟังมามากพอสมควรแต่จะอภิปรายต่อก็ไม่เป็นอะไร แต่ทีนี้ถ้าจะพิจารณาว่าจะอภิปรายต่อได้ไหม หรือว่าจะอภิปรายคนละเวลาเท่าไร ท่านประธานจะต้องไม่ลืมนะครับว่ามันมีญัตติค้างอยู่ครับ ญัตติเสนอปิด แล้วก็เสนอเปิดนี้นะครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานจะต้องคิดตรงนี้ก่อน ก่อนที่จะพูดเรื่องอื่นตรงนี้มันเป็นจุดที่สำคัญเพราะว่ามันเป็นหลักการของเรา เพราะฉะนั้นก็ขอความกรุณาท่านประธานได้โปรดวินิจฉัยด้วยครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านกฤชยังยืนยันญัตติไหมครับ

นายกฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภา (กำแพงเพชร) : ท่านประธานที่เคารพ กฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมยืนยันครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านบุญยอด ยืนยันไหมครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ บุญยอด สุขถิ่นไทย พรรคประชาธิปัตย์ บัญชีรายชื่อ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เป็นครั้งแรกของการประชุมร่วมกันของรัฐสภาที่ผมเห็นว่าสมาชิกวุฒิสภากลับมาเป็นคนเสนอปิดการอภิปราย เป็นครั้งที่พวกเราตกใจและแปลกใจเป็นอย่างยิ่ง ผมขอยืนยันว่าผม

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นอะไรครับ ท่านบุญยอด ท่านยืนยันญัตติท่านไหมครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมก็ไม่ทราบเหมือนกันครับว่าวิธีคิดอย่างนี้มันเปลี่ยนแปลงมาได้อย่างไร ผมยืนยันครับท่านประธานครับว่าที่นี่คือที่แห่งการพูด

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ถ้าเผื่ออย่างนั้นผมจะต้องขอมตินะครับ เพราะว่าผู้เสนอญัตติ มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ เชิญท่านจุรินทร์ครับ

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกรัฐสภา เป็นครั้งแรกจริง ๆ ครับ ที่พวกกระผมเห็นวุฒิสมาชิกเสนอปิดอภิปราย แต่ก็ไม่เป็นอะไรครับ เพราะประเด็นสำคัญอยู่ที่ถ้าต้องมีการลงมติ ประเด็นสำคัญอยู่ที่เสียงข้างมาก กระผมกราบเรียนกับท่านประธานว่าเสียงข้างมากอยู่ที่รัฐบาล เพราะฉะนั้นแม้วุฒิสมาชิกท่านหนึ่งจะได้เสนอปิดอภิปราย แต่ถ้ารัฐบาลไม่สนับสนุน และมีความประสงค์ที่จะให้มีการอภิปรายต่อไปก็สามารถที่จะลงมติไม่เห็นด้วยได้ เพราะฉะนั้นขออนุญาตตรงนี้สอบถามความเห็นของซีกรัฐบาลอีกครั้งหนึ่งครับโดยเฉพาะท่านประธานวิปที่ได้แสดงความเห็นไว้เมื่อสักครู่ว่ามีความประสงค์ที่จะให้เลื่อนการอภิปรายไปจนกระทั่งถึงพรุ่งนี้ได้เพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกได้อภิปรายว่ายังยืนยันความเห็นนั้นอยู่หรือไม่ และถ้ายืนยันความเห็นนั้นผมคิดว่าเราก็สามารถเลื่อนการอภิปรายไปได้เลยครับ แล้วก็วันนี้ก็จะได้ไม่ต้องดึกมาก วันพรุ่งนี้ก็จะได้เริ่มดำเนินการได้ต่อไป แล้วก็จะช่วยให้บรรยากาศมันสามารถที่จะดีขึ้นได้ครับ ขอบพระคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประธานวิปครับ

นายอุดมเดช รัตนเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นนทบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม อุดมเดช รัตนเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เผอิญผมเองก็พยายามที่จะประนีประนอม แล้วก็เสนอความเห็นต่อทั้งท่านสมาชิกวุฒิสภา ต่อทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรคฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล แต่เมื่อท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ยืนยันในสิ่งที่เป็นเอกสิทธิ์ของตนเองอย่างนั้น ผมก็ขอสงวนความเห็นไว้ แล้วก็ดำเนินการไปตามที่เป็นความเห็นของท่านสมาชิกวุฒิสภาครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ผมก็ต้องทำตามข้อบังคับนะครับ เดี๋ยวผมจะขอมตินะครับ เดี๋ยวผมจะขอตรวจสอบองค์ประชุมนะครับ

(พลเอก ธีรเดช มีเพียร รองประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

พอเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านจุรินทร์ครับ

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าหากว่าท่านประธานวิปรัฐบาลกลับไปกลับมาแบบนี้ กระผมขออนุญาตกราบเรียนว่าพวกกระผมก็คงไม่สามารถร่วมกระบวนการด้วยได้ครับ ขอบคุณครับ

(สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคฝ่ายค้านได้เดินออกจากที่ประชุม)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอตรวจสององค์ประชุมนะครับ เชิญเสียบบัตรแล้วก็กดแสดงตนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ทุกท่านกดแสดงตนแล้วนะครับ ขอผลครับ ขณะนี้มีผู้เข้าประชุม ๓๕๕ ท่านครับ

ต่อไปผมจะขอมตินะครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นควรปิดอภิปรายกดปุ่ม เห็นด้วย นะครับ หากให้อภิปรายต่อก็กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญออกเสียงลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ทุกท่านลงแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนนครับ ขอผลครับ ผู้เข้าประชุม ๓๖๕ ท่าน เห็นด้วยให้ปิดอภิปราย ๓๔๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๔ ท่าน งดออกเสียง ๗ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๐ นะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นควรให้ปิดอภิปรายนะครับ

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับว่าจะให้ความเห็นชอบให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณารายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติในสมัยสามัญนิติบัญญัติหรือไม่ หากท่านผู้ใดเห็นชอบให้กดปุ่ม เห็นด้วย ไม่เห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญออกเสียงครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ปิดลงคะแนน ขอผลครับ ผู้เข้าประชุม ๓๖๖ ท่าน เห็นด้วย ๓๔๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๓ ท่าน งดออกเสียง ๗ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๐ ท่านนะครับ แสดงว่าที่ประชุมเห็นชอบให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณารายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติได้ โดยคะแนนเกินกึ่งหนึ่งนะครับ

วันนี้หมดระเบียบวาระประชุมแล้ว ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๓.๐๑ นาฬิกา

การประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันอังคารที่ ๑๐ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา	นายวัชรินทร์ จอมพลาพล	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
	นางสาวยุพา ศิรประภาพร	ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุมและชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางฐานิสา แก้วสถิตย์	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส บังคับบัญชาข้าราชการกลุ่มงานชวเลข ๒
นางณิชานันท์ ดียามา	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางสาวอัมพา กันทิโกวิทย์	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
สิบตำรวจโทหญิง ประทีป รักเมือง	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส

ผู้จดรายงานการประชุม

นางสาวสิริพร ณ น่าน	นางสาวศิริรัตน์ สมัครเขตรการ
นางภาวดี ทองรักษ์	นางสาวอริสา นึกรัมย์
นางปิยาพัชร จันทร์ส่อง	นางศิริวรรณ สากลวารี
นางศันสนีย์ ฤทธิ์ประเสริฐศรี	นางสะแกวัลย์ ตั้งพิพัฒน์พงศ์
นางสาวธัญรดา สุจิระวงศ์	นางกนกวรรณ แสงมณี
นางสาวสวรรยา วงศ์หมัดทอง	นางสาววาสนา อินตรา
นางสาวพรธิดา สุพรม	นางเสาวลักษณ์ เพชรา
นางสาวพรภิมล ยอดทอง	

กลุ่มงานชวเลข ๒
สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รัฐสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๕ ได้จัดทำเสร็จแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานก่อนที่จะเสนอให้รัฐสภารับรอง ตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๓

ลงชื่อ.....

(นายพิทูร พุ่มหิรัญ)

เลขาธิการรัฐสภา

ตรวจแล้ว วัน **พฤหัสบดี** ที่ **๑๐** เดือน **พฤษภาคม** พ.ศ. **๒๕๕๕**

ที่ประชุมรัฐสภาได้รับรองแล้วในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ **๑ (สมัยสามัญทั่วไป)**
วัน **อังคาร** ที่ **๒** เดือน **ตุลาคม** พ.ศ. **๒๕๕๕**

ลงชื่อ.....

(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์)

ประธานรัฐสภา

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม

ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ สมัยสามัญนิติบัญญัติ

วันอังคารที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

---

๑. นายกนก ลิ้มตระกูล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุตรดิตถ์
๒. นายกนก วงษ์ตระหง่าน	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓. นายกรณ์ จาติกวณิช	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔. นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดอ่างทอง
๕. นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๖. นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๗. นายกษิต ภิรมย์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๘. นายก่อเกียรติ สิริยะเสถียร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครปฐม
๙. นายก่อแก้ว พิกุลทอง	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๐. นายกัมพล สุภาแพ่ง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดเพชรบุรี
๑๑. นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสระบุรี
๑๒. คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๓. นายกานต์ กัลป์ตินันท์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔. นายการุณ โหสกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๑๕. นายกิตติ สมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๑๖. นายกุลเดช พัวพัฒนกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอุทัยธานี
๑๗. นางกุสุมาลวตี ศิริโกมุท	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม
๑๘. นายกูอาเซ็ม กูจินามิง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนราธิวาส
๑๙. นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๒๐. นายเกษม อุประ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร

๒๑. นายเกียรติ สิทธีอมร	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๒. นายเกียรติ เหลืองขจรวิทย์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดลพบุรี
๒๓. นายเกียรติชัย ติรณศักดิ์กุล	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๔. นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๒๕. นายเกื้อกูล ด่านชัยวิจิตร	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๒๖. นายโกวิทย์ ธารณา	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๗. นายโกศล ปัทมะ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๒๘. นายขจิตร ชัยนิคม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๒๙. นางสาวขัตติยา สวัสดิผล	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๐. นายคณวัฒน์ วศินสังวร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๑. นายคมเดช ไชยศิวามงคล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๓๒. นายครรชิต ทับสุวรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสมุทรสาคร
๓๓. นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๓๔. นายคุณากร ปรีชาชนะชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๓๕. นายจตุพร เจริญเชื้อ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๓๖. นายจตุพร พรหมพันธุ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๗. นายจรัสฤทธิ์ จันทรสุรินทร์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำปาง
๓๘. นายจรูญพงศ์ พันธุ์ศรีนคร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๓๙. นายจักรกฤษณ์ ทองศรี	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๔๐. นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๔๑. นายจักรวาล ชัยวิรัตน์นุกูล	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดสุโขทัย
๔๒. นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๔๓. นายธวัชชัย สุทธิบงกช	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุพรรณ กุลดิลก	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ

๔๕. นายจิรวัฒน์ ศิริพานิชย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม
๔๖. นายจิรายุ ห่วงทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๗. นายจุติ ไกรฤกษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพิษณุโลก
๔๘. นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๙. นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๕๐. นายเจริญ คันธวงศ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๕๑. นายเจะอามิง โตะตาหยง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนราธิวาส
๕๒. นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๕๓. นายเจือ ราชสีห์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๕๔. นายฉลอง เรี่ยวแรง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๕๕. นายฉลาด ขามช่วง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๕๖. นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกาญจนบุรี
๕๗. ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๕๘. นายชนินทร์ รุ่งแสง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๕๙. นางชมภู จันทาทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองคาย
๖๐. นายชลน่าน ศรีแก้ว	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดน่าน
๖๑. นายชวน หลีกภัย	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๒. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๓. นางสาวชะวรลัทธิ์ ชินธรรมมิตร	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดราชบุรี
๖๔. นายยุรนันท์ ภมรมนตรี	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๕. นายชัย ชิดชอบ	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๖. นายชัยวัฒน์ ไกรฤกษ์	พรรครักประเทศไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๗. นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตาก
๖๘. นายชัยวุฒิ ผ่องแผ้ว	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา

๖๙. นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	พรรคชาติพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๗๐. นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสุพรรณบุรี
๗๑. นายชาดา ไทยเศรษฐ์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดอุทัยธานี
๗๒. นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๗๓. นางสาวชินณิชา วงศ์สวัสดิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๗๔. นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๗๕. นายชื่นชอบ คงอุดม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๗๖. นายชุมพล จุลใส	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดชุมพร
๗๗. นายชุมพล ศิลปอาชา	พรรคชาติไทยพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๗๘. นายชูกัน กุลวงษา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครพนม
๗๙. นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๘๐. นายชูวิทย์ กมลวิศิษฏ์	พรรครักประเทศไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๘๑. นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๘๒. นายชูศักดิ์ แอกทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๘๓. นายเชน เทือกสุบรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๘๔. นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๘๕. นายเชิดพงศ์ ราชป้องขันธ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดบึงกาฬ
๘๖. นายไชยวัฒนา ติณรัตน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม
๘๗. นายไชยา พรหมา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองบัวลำภู
๘๘. นายฐานิสร์ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระแก้ว
๘๙. นายณรงค์ ดูดิง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดยะลา
๙๐. นายณัฏฐ์ บรรทัดฐาน	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๙๑. นายณัฏฐพล ทีปสุวรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๙๒. นายณัฐพงษ์ สุปริยศิลป์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดน่าน

๙๓. นางดวงแข อรรณนพพร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๙๔. นายดิสทัต คำประกอบ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครสวรรค์
๙๕. นางสาวตวงรัตน์ โล่ห์สุนทร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๙๖. นายตี๋ใหญ่ พูนศรีธนากูล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๙๗. นายตุ่น จินตะเวช	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดอุบลราชธานี
๙๘. นายไตรรงค์ ติธรรม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดบึงกาฬ
๙๙. นายถวิล ไพรสณฑ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๐๐. นายถาวร ตรีรัตน์ณรงค์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๐๑. นายถาวร เสนเนียม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๑๐๒. นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุตรดิตถ์
๑๐๓. นายทองดี มนิสสาร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๑๐๔. นางสาวทัศนีย์ บูรณุปกรณ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๑๐๕. นางทัศนียา รัตนเศรษฐ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๑๐๖. นายทายาท เกียรติชูศักดิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครสวรรค์
๑๐๗. นายเทพไท เสนพงศ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๑๐๘. นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๐๙. นางเทียบจุฑา ขาวขำ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๑๑๐. นายธนเทพ ทิมสุวรรณ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๑๑. นายธนา ชีรวินิจ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๑๑๒. นายธนิก มาสีพิทักษ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๑๓. นายธนิตพล ไชยนันทน์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตาก
๑๑๔. นายธเนศ เครือรัตน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๑๑๕. นายธรรมวิชญ์ โพธิพิพิธ	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๑๖. นายธวัชชัย อนามพงษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดจันทบุรี

๑๑๗. นายธานินทร์ ใจสมุทร	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสตูล
๑๑๘. นายธานี เทือกสุบรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๑๑๙. นายธารา ปีตุเตชะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระยอง
๑๒๐. นายธีรภัทร พริ้งศุลกะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๑๒๑. นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๑๒๒. นายธีระ ไตรสรณกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๑๒๓. นายธีระ สลักเพชร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตราด
๑๒๔. นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดชุมพร
๑๒๕. นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตาก
๑๒๖. นายนคร มาฉิม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพิษณุโลก
๑๒๗. นายนพคุณ รัฐผไท	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๑๒๘. นายนพดล มาตรศรี	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสุพรรณบุรี
๑๒๙. นายนพพล เหลืองทองนารา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพิษณุโลก
๑๓๐. นายนภินทร ศรีสรรพางค์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๓๑. นายนราพัฒน์ แก้วทอง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพิจิตร
๑๓๒. นายนริศ ขำนุรักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพัทลุง
๑๓๓. นายนริศร ทองธิราช	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๑๓๔. นางสาวนริศา อดิเทพวรพันธุ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๑๓๕. นายนวัธ เตาะเจริญสุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๑๓๖. นางนันทนา ทิมสุวรรณ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเลย
๑๓๗. นางนันทนา สงฆ์ประชา	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดชัยนาท
๑๓๘. นางนันทพร วีรกุลสุนทร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๑๓๙. นางนาถยา เบ็ญจศิริวรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๑๔๐. นางนาที รัชกิจประการ	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ

๑๔๑. ร้อยตำรวจเอก นิติภูมิ นวรัตน์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔๒. นายนิติรัฐ สุนทรวร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสมุทรสาคร
๑๔๓. นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง	พรรคชาติไทยพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔๔. นายนิทัศน์ ศรีนนท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๑๔๕. นายนิพนธ์ บุญญามณี	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔๖. นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔๗. นายนิพนธ์ ศรีธเรศ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๔๘. นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพัทลุง
๑๔๙. นายนิยม ช่างพินิจ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพิษณุโลก
๑๕๐. นายนิยม วรปัญญา	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๕๑. นายนิยม วิวรรธนดิฐกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดแพร่
๑๕๒. นายนิยม เวชกามา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๑๕๓. นายนิรมิต สุจารี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๑๕๔. นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๑๕๕. นายชวลิต วิชยสุทธิ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๕๖. พันตำรวจโท นุกูล แสงศิริ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครสวรรค์
๑๕๗. นายบัญญัติ เจตนจันทร์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระยอง
๑๕๘. นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๕๙. นายบุญแก้ว สมวงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดยโสธร
๑๖๐. นายบุญชู นิลถนอม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรสาคร
๑๖๑. นายบุญฐิณ ประทุมลี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมุกดาหาร
๑๖๒. นายบุญดำรง ประเสริฐโสภา	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดราชบุรี
๑๖๓. นายบุญทรง เตริยาภิรมย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๑๖๔. นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ

๑๖๕. นางบุญยิ่ง นิติกาญจนา	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดราชบุรี
๑๖๖. นางบุญรื่น ศรีธเรศ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๖๗. นายบุญเลิศ ไพรินทร์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดฉะเชิงเทรา
๑๖๘. นางสาวบุณย์ธิดา สมชัย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอุบลราชธานี
๑๖๙. นายบุรณัชย์ สมุทรักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๗๐. นายปกรณ์ มุ่งเจริญพร	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดสุรินทร์
๑๗๑. นายประกอบ จิรกิติ	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๗๒. นายประกอบ รัตนพันธ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๑๗๓. นายประชา ประสพดี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๑๗๔. พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๗๕. นายประนอม โพธิ์คำ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๑๗๖. นายประพร เอกอุรุ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๑๗๗. ร้อยตรี ประพาส ลิมปะพันธุ์	พรรคชาติพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๗๘. นายประมวล พงศ์ถาวราเดช	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๑๗๙. นายประวัฒน์ อุตโมท	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๘๐. นายประสาท ตันประเสริฐ	พรรคชาติพัฒนา	จังหวัดนครสวรรค์
๑๘๑. จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรียะ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๑๘๒. นายประสิทธิ์ วุฒินันชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๑๘๓. นายประเสริฐ จันทรรวงทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๑๘๔. นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๑๘๕. นายประเสริฐ บุญชัยสุข	พรรคชาติพัฒนา	จังหวัดนครราชสีมา
๑๘๖. นายประเสริฐ บุญเรือง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๘๗. นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดยะลา
๑๘๘. นายปริญญา ฤกษ์หร่าย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกำแพงเพชร

๑๘๙. นายปรีชา มุสิกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกำแพงเพชร
๑๙๐. นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเลย
๑๙๑. ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๑๙๒. นายปวีณ แซ่จึง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๑๙๓. นายปัญญา จินตะเวช	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๑๙๔. นางปานหทัย เสรีรักษ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดแพร่
๑๙๕. นางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๑๙๖. นางปารีณา ไกรคุปต์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดราชบุรี
๑๙๗. นายปิยวัฒน พันธ์สายเชื้อ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดยโสธร
๑๙๘. นางปิยะดา มุ่งเจริญพร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๑๙๙. ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์	พรรครักษ์สันติ	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๐๐. นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเลย
๒๐๑. นางผุสดี ตามไท	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๐๒. นายเผดิมชัย สะสมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครปฐม
๒๐๓. นายไผ่ ลิกค์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกำแพงเพชร
๒๐๔. นายพงศกร อรรณนพพร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๐๕. ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองคาย
๒๐๖. นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดจันทบุรี
๒๐๗. นายพงษ์ศักดิ์ เรือนเงิน	พรรครักประเทศไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๐๘. นายพรชัย ศรีสุริยันโยธิน	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๒๐๙. นางพรทิวา นาคาศัย	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดชัยนาท
๒๑๐. นางสาวพรพิมล ธรรมสาร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๒๑๑. นางพรเพ็ญ บุญศิริวัฒนกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๒๑๒. นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ

๒๑๓. นายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๑๔. นายพลพีร์ สุวรรณฉวี	พรรคชาติพัฒนา	จังหวัดนครราชสีมา
๒๑๕. นายพลภูมิ วิภัติภูมิประเทศ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๑๖. นายพ้อง ชีวานันท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๒๑๗. นางพัชรินทร์ มั่นปาน	พรรคประชาธิปไตยใหม่	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๑๘. นางสาวพัชรี โพธสุธน	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสุพรรณบุรี
๒๑๙. นายพัฒนา สัพโส	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๒๒๐. นายพันธุ์ศักดิ์ เกตุวัตถา	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๒๒๑. นายพายัพ ปั้นเกตุ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๒๒. นายพิชัย เกียรติวินัยสกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลพบุรี
๒๒๓. นายพิชิต ชื่นบาน	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๒๔. นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๒๒๕. นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกระบี่
๒๒๖. พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดฉะเชิงเทรา
๒๒๗. นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๒๒๘. นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองบัวลำภู
๒๒๙. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดยโสธร
๒๓๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีรยศ ราฮิมมูลา	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๓๑. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๓๒. นายพีระเพชร ศิริกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๒๓๓. นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๓๔. นางเพชรินทร์ เสียงเจริญ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดปราจีนบุรี
๒๓๕. นายไพจิต ศรีวรขาน	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครพนม
๒๓๖. นายไพฑูรย์ แก้วทอง	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ

๒๓๗. นายไพโรจน์ ตันบรรจง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพะเยา
๒๓๘. นายไพโรจน์ อิสระเสรีพงษ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๓๙. นายภราดร ปริศนานันทกุล	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดอ่างทอง
๒๔๐. นายภิรพล ลาภาโรจน์กิจ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๒๔๑. นายภุชงค์ รุ่งโรจน์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๔๒. นายภูมิ สาระผล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๒๔๓. นางสาวภูวนิดา คุนผลิน	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๔๔. นายมนต์ไชย ชาติวัฒนศิริ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๒๔๕. นายมนตรี ตั้งเจริญถาวร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๒๔๖. นายมนตรี ปาน้อยนนท์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๒๔๗. นางมนพร เจริญศรี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครพนม
๒๔๘. นายมนู พุกประเสริฐ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดสุโขทัย
๒๔๙. นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดลพบุรี
๒๕๐. นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๒๕๑. นายมานะ โลหะวณิชย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๒๕๒. นายมานิต นพอมรบดี	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดราชบุรี
๒๕๓. นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๕๔. นางมุกดา พงษ์สมบัติ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๒๕๕. นายยงยุทธ วิชัยดิษฐ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๕๖. นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดจันทบุรี
๒๕๗. นายยุทธจักร เรืองวรบูรณ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครพนม
๒๕๘. นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม
๒๕๙. นายยุทธพล อังกินันทน์	พรรคชาติไทยพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๖๐. นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ

๒๖๑. นายยุพราช บัวอินทร์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดเพชรบูรณ์
๒๖๒. นางเยาวนิตย์ เพียงเกษ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๖๓. นายรณเทพ อนุวัฒน์	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๒๖๔. นายรส มะลิผล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดฉะเชิงเทรา
๒๖๕. นางระพิพรรณ พงศ์เรืองรอง	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๖๖. นายรังสรรค์ วันไชยธนวงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๒๖๗. นายรังสิกร ทิมาตฤกะ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๒๖๘. นางรังสิมา เจริญศิริ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๖๙. นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสมุทรสงคราม
๒๗๐. นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๗๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา ธนาดิเรก	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๗๒. นายรัฐกร เจนกิจณรงค์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครปฐม
๒๗๓. นายรำรี มามะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนราธิวาส
๒๗๔. นายรุ่งโรจน์ ทองศรี	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๒๗๕. นางสาวเรวดี รัศมิทัต	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๒๗๖. นายเรวัต อารีรอบ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดภูเก็ต
๒๗๗. นายเรืองเดช สุพรรณฝ่าย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๒๗๘. นายเรืองศักดิ์ งามสมภาค	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๗๙. นางสาวละออง ติยะไพรัช	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๒๘๐. นางสาวลีลาวดี วัชโรบล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๘๑. นายวรงค์ เดชกิจวิกรม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพิษณุโลก
๒๘๒. นายวรชัย เหมะ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๒๘๓. นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล	พรรคชาติพัฒนา	จังหวัดนครราชสีมา
๒๘๔. นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดแพร่

๒๘๕. นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๒๘๖. นางวราภรณ์ ตั้งภากรณ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๘๗. นายวราวงษ์ พันธุ์ศิลา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๒๘๘. นางวไลพร อัจฉริยะประสิทธิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๒๘๙. นายวัชรพงศ์ คูวิจิตรสุวรรณ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดสระบุรี
๒๙๐. นายวัชรพล โตมรศักดิ์	พรรคชาติพัฒนา	จังหวัดนครราชสีมา
๒๙๑. นายวัชระ เพชรทอง	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๙๒. นายวัฒนา เมืองสุข	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๙๓. นายวันชัย เจริญนนทสิทธิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๒๙๔. นายวันชัย บุษบา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเลย
๒๙๕. นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์
๒๙๖. นายวาสิต พยัคฆบุตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำปาง
๒๙๗. นายวิชัย ล้ำสุทธิ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระยอง
๒๙๘. นายวิชัย สามิตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองบัวลำภู
๒๙๙. นายวิชาญ มีนชัยนันท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๐๐. นายวิเชียร ขาวขำ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๐๑. นายวิฑูรย์ นามบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๐๒. นายวิทยา แก้วภราดัย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๓๐๓. นายวิทยา ทรงคำ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๓๐๔. นายวิทยา บุรณศิริ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๓๐๕. นายวินัย ภัทรประสิทธิ์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดพิจิตร
๓๐๖. พันเอก วินัย สมพงษ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๐๗. นายวิภูแถลง พัฒนภูมิไท	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๐๘. นายวิรัช ร่มเย็น	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระนอง

๓๐๙. นายวิรัช รัตนเศรษฐ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๑๐. นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๓๑๑. นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุโขทัย
๓๑๒. นางอุดมรัตน์ อาภรณ์รัตน์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๑๓. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พื้นแสน	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๑๔. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๑๕. นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๑๖. นายวิวัฒน์ชัย โหตระไวศยะ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๓๑๗. นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๓๑๘. นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๓๑๙. นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพะเยา
๓๒๐. นายวีระชัย วีระเมธีกุล	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๒๑. นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๓๒๒. นายวีระวัฒน์ โอสถานุเคราะห์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๓๒๓. นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดนครนายก
๓๒๔. นายวุฒิพงษ์ นามบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๒๕. นายเวียง วรเชษฐ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๒๖. นายศรัณย์วุฒิ ศรัณย์เกตุ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุตรดิตถ์
๓๒๗. นายศราวุธ เพชรพนมพร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๓๒๘. นายศรีเรศ โกฏคำลือ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๓๒๙. นางศรีสมร รัศมีฤกษ์เศรษฐ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกาญจนบุรี
๓๓๐. นายศักดา คงเพชร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๓๓๑. นายศิรสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๓๓๒. นายศิริโชค โสภา	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา

๓๓๓. นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๓๔. นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดพิจิตร
๓๓๕. นายศุภชัย ใจสมุทร	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๓๖. นายศุภชัย ศรีหล้า	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๓๗. นายเศกสิทธิ์ ไวนิยมพงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๓๓๘. นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครสวรรค์
๓๓๙. นายสงวน พงษ์มณี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำพูน
๓๔๐. พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน	พรรคมาตุภูมิ	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๔๑. นายสนอง เทพอักษรณรงค์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๓๔๒. นายสมคิด เชื้อคง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๔๓. นายสมคิด บาลไธสง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองคาย
๓๔๔. นายสมชัย อัศวชัยโสภณ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดฉะเชิงเทรา
๓๔๕. นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตรัง
๓๔๖. พลเอก สมชาย วิษณุวงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาญจนบุรี
๓๔๗. นายสมบัติ ยะสินธุ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดแม่ฮ่องสอน
๓๔๘. นายสมบัติ ศรีสุรินทร์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๓๔๙. นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตรัง
๓๕๐. นายสมพล เกยุราพันธุ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๕๑. นายสมโภช สายเทพ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำปาง
๓๕๒. นายสมมุติ เบ็ญจลักษณ์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดปัตตานี
๓๕๓. นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๓๕๔. นายสมศักดิ์ ใจแคล้ว	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๓๕๕. นางสมหญิง บัวบุตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอำนาจเจริญ
๓๕๖. นายสรชัด สุจิตต์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสุพรรณบุรี

๓๕๗. นายสรรเสริญ สมะลาภา	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๕๘. นายสรวงศ์ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระแก้ว
๓๕๙. นายสราวุธ อ่อนละมัย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดชุมพร
๓๖๐. นางสลิลทิพย์ สุขวัฒน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๓๖๑. นายสหรัฐ กุลศรี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุพรรณบุรี
๓๖๒. นายสัญชัย วงษ์สุนทร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครสวรรค์
๓๖๓. นายสันตศักย์ จรูญ งามพิเชษฐ์	พรรคพลังชล	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๖๔. นางบุศริณธญ์ วรพัฒนานันน์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๖๕. นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุโขทัย
๓๖๖. นายสัมภาษณ์ อัตถาวงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๓๖๗. นายสากล ม่วงศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๖๘. นายสาคร เกี่ยวข้อง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกระบี่
๓๖๙. นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตรัง
๓๗๐. นายสาธิต ปิตุเตชะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระยอง
๓๗๑. นายสามารถ แก้วมีชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๓๗๒. พันตำรวจเอก สามารถ ม่วงศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๗๓. นายสามารถ มะลูลีม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๗๔. นายสามารถ ราชพลสิทธิ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๗๕. พันโท สินธพ แก้วพิจิตร	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดนครปฐม
๓๗๖. นายสินิตย์ เลิศไกร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๓๗๗. นางสิรินทร รามสูต	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดน่าน
๓๗๘. นายสุกิจ ก้องธรนินทร์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๗๙. นายสุกิจ อัถโถปกรณ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตรัง
๓๘๐. นางสุกุมล คุณปลื้ม	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี

๓๘๑. นายสุชาติ ชมกลิ่น	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๓๘๒. ศาสตราจารย์สุชาติ ธาดาธำรงเวช	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๘๓. นายสุชาติ ภิญโญ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๓๘๔. นายสุชาย ศรีสุรพล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๓๘๕. นายสุชีน เอ่งฉ้วน	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกระบี่
๓๘๖. นางสาวสุณีย์ เหลืองวิจิตร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๘๗. นายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๘๘. นายสุทธิชัย จรูญเนตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๘๙. นายสุทัศน์ เงินหมื่น	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๙๐. นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์
๓๙๑. นายสุทิน นพขำ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๓๙๒. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๓๙๓. นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตนะ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๙๔. นายสุนัย จุลพงศธร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๙๕. นายสุพล ฟองงาม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๙๖. นายสุรจิตร ยนต์ตระกูล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม
๓๙๗. นายสุรชาติ ชาญประดิษฐ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๓๙๘. นายสุรชาติ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๙๙. นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๔๐๐. นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนราธิวาส
๔๐๑. พันตำรวจโท สุรทิน พิมานเมฆินทร์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๔๐๒. นายสุรพงษ์ ปิยะโชติ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาญจนบุรี
๔๐๓. นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๔๐๔. นายสุรพล เกียรติไชยากร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่

๔๐๕. พลเรือเอก สุรพล จันทน์แดง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชลบุรี
๔๐๖. นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๔๐๗. นายสุรศักดิ์ พันธ์เจริญวรกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๔๐๘. นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์
๔๐๙. นายสุรสาล ผาสุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสิงห์บุรี
๔๑๐. นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจักษณ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๔๑๑. นายสุรันต์ จันทร์พิทักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๑๒. พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๔๑๓. นายเสนาะ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๑๔. นายเสรี สาระนันท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๔๑๕. นายโสภณ ซารัมย์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๔๑๖. นางโสภา กาญจนะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๔๑๗. นายหนูแดง วรรณกางซ้าย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๔๑๘. นายเหวง โตจิราการ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๑๙. นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๒๐. นายองอาจ วงษ์ประยูร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระบุรี
๔๒๑. นายองอาจ วชิรพงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๔๒๒. นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๒๓. นายอธิรัฐ รัตนเศรษฐ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๔๒๔. นายอนันต์ ผลอำนวย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกำแพงเพชร
๔๒๕. นายอนันต์ ลิมปคุปตถาวร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๔๒๖. นายอนันต์ ศรีพันธุ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๔๒๗. นายอนุชา บูรพชัยศรี	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๒๘. นายอนุชา สะสมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครปฐม

๔๒๙. นาวาอากาศเอก อนุดิษฐ์ นาครทรรพ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๓๐. นายอนุมัติ ซูสารอ	พรรคมาตุภูมิ	จังหวัดปัตตานี
๔๓๑. นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมุกดาหาร
๔๓๒. นางอนุรักษ์ บุญศล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๔๓๓. นายอนุสรณ์ ปั้นทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๓๔. นางอนุสรา ยังตรง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๔๓๕. นายอภิชาต การิกาญจน์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๔๓๖. นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๔๓๗. นายอภิชาติ ตีรสวัสดิชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๔๓๘. นายอภิชาติ สุภาแพ่ง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดเพชรบุรี
๔๓๙. หม่อมหลวงอภิมงคล โสณกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๔๐. นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๔๑. นายอภิรัต ศิรินาวิน	พรรคมหาชน	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๔๒. นายอภิวัฒน์ เงินหมื่น	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอำนาจเจริญ
๔๔๓. พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๔๔. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๔๕. นายอรรถกร ศิริลัทธยากร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๔๖. นายอรรถพร พลบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดเพชรบุรี
๔๔๗. นายอรรถพล วงษ์ประยูร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระบุรี
๔๔๘. นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๔๙. นางอรอนงค์ คล้ายนก	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๕๐. นางอรุณลักษณ์ กิจเลิศไพโรจน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๔๕๑. นางสาวอรุณี ชำนาญยา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพะเยา
๔๕๒. นายอลงกรณ์ พลบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ

๔๕๓. นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดภูเก็ต
๔๕๔. นายอันวาร์ สาและ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดปัตตานี
๔๕๕. นายอับดุลการิม เด็งระกีนา	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดยะลา
๔๕๖. นายอัศวิน วิภูศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๕๗. นายอัสนี เชิดชัย	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๕๘. นายอาคม เอ่งฉ้วน	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๕๙. พันตรี อาณันย์ วัชโรทัย	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๖๐. นางอานิก อัมระนันทน์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๖๑. นายอำนวย คลังผา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลพบุรี
๔๖๒. นายอำนาจ วิลาวัลย์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดปราจีนบุรี
๔๖๓. นายอิทธิรัตน์ จันทรสุรินทร์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำปาง
๔๖๔. นายอิสมาแอล เบญอิบรอฮีม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดปัตตานี
๔๖๕. นายอิสสระ สมชัย	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๖๖. นายอุกฤษณ์ ตั๊นสวัสดิ์	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๔๖๗. นายอุดมเดช รัตนเสถียร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๔๖๘. นางอุดมลักษณ์ เพ็งนรพัฒน์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๔๖๙. นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๗๐. นางเอมอร สินธุไพร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๔๗๑. นายเอี่ยม ทองใจสด	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์
๔๗๒. นายโอชิษฐ์ เกียรติก้องชูชัย	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๔๗๓. นายฮอชาลี ม่าเหร็ม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสตูล